PRINTED BY
V. VENKATESWARA SASTRULU TRUST
FOR V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS
AT THEIR VAVILLA PRESS
MADRAS.—1967.—3000 Copies.

తే. ధనమె పావన మంచు నెమ్మనమునందు
నెంచ కధికధనంబు వెచ్చించి స్వీయ
ముద్రణాలయమందు సుముద్రిత మగు
సుకృతులను రమ్యసుమరాజిఁ బ్రకృతిమధుర
నాంధ్రభాషామతల్లికి నధికభక్తిఁ
బూజఁజేసెడు వావిళ్ల పూజ్యవంశ్యు
వేంకటేశ్వరశాస్త్రి శ్రీవేంకటేశుఁ
డఖిలసుఖముల నిడి దయనరయుఁగాత !

తొలిపలుకు

పందొమ్మిదవ క్రీస్తుశతాబ్దిని దొలియర్ధమునఁ జెన్నపురి శాస్త్ర
కళాశాలలోఁ (నేఁటి మాండలికకళాశాల) గొంతకాల మాంధ్రపండిత
పదవి నలంకరించి మద్రపురీ విశ్వవిద్యాలయకార్యదర్శికృతాసమా
నాంధ్రపండితసమ్మానమునకుఁ బాత్రుండై బాలవ్యాకరణనీతిచంద్రి
కాంధ్రనిఘంటు (ఇదె నేఁడు సూర్యారాయాంధ్రనిఘంటు వనుపేర
వెలయుచున్నది) సూత్రాంధ్రవ్యాకరణాద్యాంధ్రగ్రంథరాజముల
రచించి చాత్తాదవైష్ణవవంశమణియై మించిన శ్రీపరవస్తు చిన్నయసూరి
గారిజీవితచరిత్రాదికము నాంధ్రసాహిత్యపరిషత్కార్యాలయమువారు
పదవసంపుటము ప్రథమసంచికయందుఁ బ్రచురించి యున్నవా రగుట
నిటఁ గ్రొత్తగ నవ్విషయమును వివరింపఁ బనిలేదయ్యె.

బాలవ్యాకరణము కీ. శే. శిష్టు కృష్ణమూర్తిశాస్త్రిగారి హరి
కారికల కనువాద మని కీ. శే. గుప్తార్థప్రకాశికాకర్తలు బాలవ్యాకరణ
కర్తపై హరికారికాచౌర్యరూపదోషము నారోపించుచు గుప్తార్థ
ప్రకాశికాంతమున వ్రాసిన వ్రాఁతలను బ్రహ్మశ్రీ, విద్వాన్ దువ్వూరి
వేంకటరమణశాస్త్రులుగా రాంధ్రసాహిత్యపరిషత్పత్రికాపంచదశసంపు
టము నైదాఱుసంచికలో సమగ్రముగ సయుక్తికముగ ఖండించుటే
గాక బాలవ్యాకరణచౌర్యమే హరికారికాకర్తయందు స్థిరపఱచిన
వా రగుటం జేసి యవ్విషయముఁ గూడ నేమియు వ్రాయ నావశ్యకత
యగపడలేదు.

శ్రీమదాంధ్రగురువులగు బ్రహ్మశ్రీ వఝల చినసీతారామస్వామి
శాస్త్రులుగారు తమ యథర్వణకారికావళీబాలసరస్వతీయ విమర్శనము
లందును జింతామణివిషయపరిశోధనమునందును నింకను బలువ్యాసము
లందును బాలవ్యాకరణ మాంధ్రశబ్దచింతామణిని దద్వివరణములగు
నథర్వణకారికాదులను బ్రధానముగ నాధారముసేసికొని యుదయిం
చిన దని సిద్ధాంతీకరించియున్నవా రగుటం జేసియు, వారియొద్ద నాంధ్ర

విద్య నభ్యసించిన నేనును దన్మతానుసారి నై యాయాసూత్రములకడ నాయావానికి మూలభూతము లగు న్యాయచింతామణి తద్వివరణ వాక్యములను జూపుచు వ్యాఖ్య వ్రాసినవాఁడ నగుటంజేసియు, బాలవ్యాకరణమునకు మూల మిది యని యిట విస్తరించి వ్రాయఁ బ్రసక్తి గలుగదయ్యె. నామనిర్దేశము సేయక తత్తన్మతములను నిరాకరించుటచేతను, వాగనుశాసనాథర్వణులనె పేర్కొనుటచేతను, దన బహులక్షణపరిశ్రమను, వాగనుశాసనాథర్వణగ్రంథమత ప్రధానానుసరణమును వ్యక్తపఱచియే యుండుటంజేసి పాణినికాత్యాయనుల సూత్రవృత్తులంబోలు సూత్రవృత్తులు గలిగి శాస్త్రపద్ధతిని సక్రమముగ సార్థకముగ విషయముల వర్ణించు నపూర్వం బగు వ్యాకృతిరచనా సంవిధాన మాత్మీయబహుపరిశ్రమసిద్ధంబ యగుట సూరి తన వ్యాకృతిని మదుపజ్ఞం బని యనెనుగాని యపూర్వవిషయసృష్ట మను తలంపునఁ గా దనుట స్పష్టము.

ఆదిమ గ్రాంథికాంధ్రానుశాసనములలోఁ జింతామణియు నద్దానిశేషగ్రంథ మగు నథర్వణకారికలును నా రెండిటికి విపులవివరణం బగు నహోబలపండితీయమును సంస్కృతభాషలో నుండుటయు మీఁదుమిక్కిలి యహోబలపండితీయము రాద్ధాంతసిద్ధాంతపద్ధతిని దుర్గ్రాహ్యముగ నుండుటయు నింకఁ దెనుఁగుబాసలోఁ గల యాంధ్రభాషాభూషణాదులు నిర్వచనములై యొక క్రమము ననుసరింపక కొన్ని కేవలదేశ్యపరములును గొన్ని నిరర్థకవిషయసంకలితములును గొన్ని విసువుజనించు విపులపద్ధతి నసమగ్రముగ విషయవర్ణన మొనర్చునవియు నై యుపకరింపని వగుటయుఁ, గొన్ని యముద్రితములై యడఁగియుండుటయు, నొక వ్యాకృతియైనఁ గొంతవఱకేని సమగ్రం బనఁదగినది బాలావబోధకుఁ దగినది గ్రాంథికాంధ్రస్వరూపము నెఱింగించునది తెనుఁగునఁ గానరాకుండుటయుఁ, బ్రాచీనగ్రంథసరణి పండితాదరణస్వానుభవములంబట్టి యిప్పటికి శాస్త్రసరణియె విలువఁగలదిగ గోచరమగుటయు శాస్త్రపద్ధతిని గ్రాంథికాంధ్రరూపము నెఱిఁగించు నిట్టి వ్యాకరణమును దెనుఁగున రచియింపఁ జిన్నయసూరిని బ్రోత్సహించిన వని సంభావింపఁ దగు.

ఈపగిదిని బాలురు కంఠస్థము చేసికొన ననువగు సంగ్రహశాస్త్ర పద్ధతిని సూత్రవృత్తులను గూర్చి పండితహృదయంగమ మగుగతిని రచించుటను, గ్రాంధికాంధ్రమున కట్టి వ్యాకరణమొం డనంతరమునను నుదయింపమిని సామాన్యముగ సర్వసమ్మతమై బాలవ్యాకృతి, సంస్కృత భాషకుఁ బాణినీయమువలె గ్రాంధికాంధ్రమునకుఁ బరమప్రమాణ వ్యాకరణమై యది తప్పనినది తప్పును నది యొప్పనినది యొప్పును నను భావన పండితలోకమునకును గల్గించి గ్రాంధికాంధ్రస్వరూపసంప్రకాశన సర్వాధికారిపదవి నధిరోహించె. ఈవిషయ మంతగ సహజము గాని దగుట క్రిందివిషయమునుబట్టి విశదపడెడి.

సంస్కృతమువలెఁ గాక నిచ్చలు వ్యవహారవశమున సహజముగ నగు ననేక విపరిణామముల నందు జీవద్భాష యగు తెనుఁగున్న దున్నటుల గ్రంథములందుఁ జొచ్చిన కాలక్రమముననైన పరిణామా సంఖ్యతకుఁ బాలైన పదజాలమునంజేసి వాఙ్మయ మనర్థక మగు నని కావలయు నాదినుండి లాక్షణికులు గొన్ని నియమములంజేసి కొన్ని జాతులకు మాత్రమే సాధుత్వమును శాసించుటయు, నట్లయ్యును వ్యవహార మర్థవంత మగుటనో, కాలక్రమమునఁ గ్రొత్తక్రొత్తగఁ దోఁచెడు భావాదుల బ్రకటింప సమర్థమగుపదజాలము పూర్వాపూర్వ గ్రాంధికాంధ్రమున సంభవింపమినో విరళముగ వాఙ్మయమున వ్యావహారికములును గ్రాంధికాంధ్రానుకరణమువ నైన విజాతీయపదములును గలుగుటయు, నట్టివి ప్రచురప్రయుక్తములై యవిజ్ఞాతకారికములైన పిదపఁగాని లాక్షణికుల యామోదము నందకుండుటయు నాంధ్రవ్యాకృతుల యుత్తరోత్తరాభివృద్ధి యేతన్మూలకమె యగుటయు నాంధ్రభాషా వ్యాకరణతత్త్వజ్ఞులకెల్ల తెల్లమె గానఁ బ్రాచీన లాక్షణికులకు వ్యవహారము బహుళముగ వాఙ్మయమున సామాన్యముగ సంభవింపకుండఁ బాటువడుటయే సంప్రదాయ మగుట స్పష్టమయ్యెడి. ఇట్లగుటఁ బ్రాచీన లాక్షణికపద్ధతినిబట్టి చిన్నయసూరి విరళములగు మహాకవిప్రయోగములను సంగ్రహింపక విడుటయుఁ, గ్వాచిత్కప్రయోగసాధుత్వసంపాదనార్థమైన ప్రాచీనమతములను నిరాకరించుటయుఁ బ్రాచీనములు గాకున్నను బహుళప్రయుక్తము లగువానిని సంగ్రహించుటయు

వ్యావహారికములమాట తలంపమియు నదుష్టములే యనఁదగు. లక్షణకర్తల పదసాధుతాసాధుతలకు సంబంధించిన వాదోపవాదముల గమనించినను, వ్యావహారికాంధ్రమునకు లాక్షణికులకును యుద్ధ మేకాలమునను జరుగుచునే యుండెడి దనుట స్పష్టపడును. పైని వ్రాసిన విషయములను గమనించిన బాలవ్యాకృతిని గలకొలంతలనెత్తి చూపుచుఁ బ్రసిద్ధవ్యవహారము పద్యగ్రంథములందును ప్రయోక్తవ్యమె యను శ్రీ రావుసాహెబు గిడుగు వేంకటరామమూర్తిపంతులుగారి మార్గమును, ప్రచురప్రసిద్ధములకే సాధుత్వము నంగీకరించు పండితలాక్షణికుఁ డగు సూరిగారిపద్ధతియు సహజములై తమతమ విధులను దాము నిర్వహించుటలోఁ గృతకృత్యములే యనుట సత్యదూరప్రసంగము గాదు. వాఙ్మయమెల్లఁ బరిశోధించు శ్రమను బోనిచ్చి యద్దమునందువలె దాని నగపఱచుచుఁ దద్భాషాస్వరూపమును దేటతెల్లము గావించుటయే వ్యాకరణపరమప్రయోజన మగుట నుత్తరోత్తర మాంధ్రమునఁ గల్గిన వ్యాకృతులు తత్తత్పూర్వకాలిక గ్రాంథికాంధ్రస్వరూపమును వెల్లడించున వగుటయు వాని సక్రమపరిశోధనమున గ్రాంథికభాషాపరిణామక్రమము సుబోధ మగుటయు స్పష్టమె.

ఇట్టిస్థితిలో గ్రంథకాలక్రమము ననుసరింపక మూలగ్రంథవిషయములనెల్ల ముద్దగాఁజేసి భాషాసక్రమపరిణామంబేని బోధపడని గతిని నాగరకపండితుం డగు చిన్నయసూరియు వ్యాకరణముల పరమప్రయోజనమును గుర్తింపక విషయనిరూపణ మొనర్చుట చింత్య మని తోఁపకపోదు.

కాలక్రమము ననుసరించి యేర్పడెడు గ్రాంథికభాషాపరిణతిని సక్రమముగఁ దెల్పుచు భాషాసక్రమపరిణామము నెఱింగించుట సోదరీభాషల ననుసరించి సవిమర్శక జన్యజనకాదుల విచారించుచు వ్యుత్పత్తిప్రదర్శనముఖమునఁ బ్రకృతిప్రత్యయాదిపరిణామమును సుబోధము సేయుట భాషాసంబంధాదిపర్యాలోచన మొనర్పక యిచ్చవచ్చినగతిని బ్రకృతిప్రత్యయాదివిభాగము చూపుచు వేదమువలె సాధుత్వమును శాసించుట యను వ్యాకరణరచనామార్గములగు మూఁటిలో బాలవ్యాకరణము మూఁడవత్రోవనే గతానుగతికముగ ననుసరించె ననుట

స్పష్టమె. ఇట్టి సిద్ధాంతపద్ధతియె సంస్కృతవ్యాకరణకర్తలనుండి క్షుణ్ణమై యొప్పుటచేతను దద్వాసనాబలమున నాంధ్రమున వ్యాకృతులను వ్రాసినవారెల్లరును నట్టిమార్గమునే పట్టియున్నవారగుటచేతను సిద్ధాంతపద్ధతికంటె భిన్నములగు రెండు మార్గములు బహులానుమాన సంకలితము లగుట సిద్ధాంతపద్ధతిని సంగ్రహసూత్రరూపమున విషయ మును విశదీకరించు నలవాటునకు లోనైన పండితుల కుపకరింపక రుచింపని వగుటచేతను నాఁటినుండి నేఁటివఱకుఁ బండితులు వ్రాసిన వ్యాకృతులు సామాన్యముగ సిద్ధాంతపద్ధతినే యాశ్రయించి యున్న వనియు నాంధ్రపండితుఁ డగు సూరియు నట్టిపద్ధతినే బాలవ్యాకృతిని రచించె ననియుఁ దెల్లంబ. సిద్ధాంతపద్ధతితప్పఁ దక్కిన రెండును నాంగ్లమునఁ బరిశ్రమచేసినవారికే వేద్యము లనియు నాంగ్లమునందే యారెంటికి మార్గదర్శకము లగు గ్రంథములు గలవు గాన నాంగ్ల మెఱుంగని పండితు లమ్మార్గములఁ దెలిసికొని వ్యాకృతుల రచించుట దుస్సాధ మనియు ననవచ్చు. గతానుగతికముగ నేర్పడిన త్రోవంబట్టి యశ్రమ ముగ నేపనినేని నిర్వహించుటయె ప్రాచీనపండితలక్షణ మైయుండుటఁ గ్రొత్తగఁ గృషిసేసి యట్టివానిని వ్రాయుట కిష్టపడుదురా! అట్లు పరి శ్రమించి పని యొనర్చుట కదియేమి యాముష్మికమా! నిర్మోహాత నాత్మ శక్తిని మఱచి గోల్పోయినవారి కట్టిపని సుసాధ మని తోఁచునా? అయినను గొంతవఱకేని గ్రాంధికభాషాపరిణామక్రమము గోచరించి యుపకృతి భాషాపరిణామక్రమ తత్త్వజిజ్ఞాసువుల కగునేమో యను నూహంజేసి మూలము నాయాసూత్రముల టీకలకడ వ్రాసి చూపుచు మూలమతముతోఁబాటుగ వివరణముల మతములంగూడ సంగ్రహ ముగ గ్రంథవిస్తరభీతిని సూచించుచు వ్యాఖ్య వ్రాసి తెనుఁగుతల్లి యొడల నుడుతబత్తి నగపఱచికొన్నవాఁడను. ఇంక మిగిలిన భాషా సోదరీత్వపరీక్షాదిక మాంగ్లాంధ్రోభయభాషాతత్త్వజ్ఞులకుఁ జెందినదే యగుటఁ బరిత్యజించితిని. కాని ప్రత్యయాదిస్వరూపములను వివరించు పట్టులందుఁ గొంతవఱకు సాహసించి నాయూహలను దెల్పుకొన్నవాఁ డను. అవ్విషయములు భాషాతత్త్వవిమర్శకసిద్ధాంతసరణి కొకవేళ

విరుద్ధముగాఁ దోఁచినను సహృదయులు యూహాసారస్యము నేని గమ నించి నను మన్నింప వేడుకొనువాఁడను.

ఇ ట్లీది యె ట్లున్నను నింతటి శాస్త్రపద్ధతిపటుత్వ మెసఁగ బాలు రకు ధారణయోగ్యంబగుగతిని వ్యాకృతిని రచించినవాఁ డగుటనే బాలవ్యాకర్త యానాఁ డట్టి గొప్పఁదనము నందుటయు, నేఁటికిని దద్వ్యాకరణాదర్శప్రతిబింబిత యశఃకాయుం డై శాశ్వతుఁ డై నిల్చి శ్లాఘ్యుఁడగుటయును సంభవించె నన సందియము లేదు.

ఈటీకను వ్రాయుటలో నాకు మదాంధ్రగురువర్యుల యధర్వణ కారికాబాలసరస్వతీయపీఠికలును చింతామణివిషయపరిశోధనమును, గుప్తార్థప్రకాశికయు నింక ననేకుల సారస్వతవ్యాసములును బ్రహ్మశ్రీ, కోరాడ రామకృష్ణయ్య, M A., గారి భాషాతత్వవిమర్శనగ్రంథరాజ ములును దోడ్పడినవిగాన నాగ్రంథకర్తల కెల్ల వందనముల నర్పించు వాఁడను.

బ్రహ్మశ్రీ వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్ వారిచేఁ బ్రేరితుఁడనై నానేర్చినరీతి నీబాలవ్యాకృతిని వివరించుట జరిగెఁ గాన నాంధ్రపండితమండలియుం దత్యంతాభిమానులై వారలకు వన్నె వాసులం గూర్చుచు నాంధ్రభాషాభివర్ధనబద్ధకంకణులై మించు నవ్వారికి సర్వేశ్వరుఁ డవారిగ నాయురారోగ్యభాగ్యాదియుతోత్తరోత్తరాభి వృద్ధిని బ్రసాదించుఁగాత మనియు నాంధ్రపండితవిమర్శకమండలి సహృద యులై యిందలి గుణలేశములనే గ్రహించి ననుఁ బ్రోత్సహింతురు గాత మనియుఁ బరమేశునిఁ బ్రాంజలినై ప్రార్థించువాఁడను.

విజయనగరము.
15-6-36

ఇట్లు విన్నవించుకొను సుజనపండితవిధేయుఁడు,
విద్వాన్ దూసి రామమూర్తిశాస్త్రి,
శ్రీవిజయనగర మహారాజసంస్కృతకళాశాలాంధ్రోపన్యాసకుఁడు.

విషయసూచిక

విషయము. పుట.

శ్రీరస్తు

బాలవ్యాకరణము

బాలవ్యాకరణసారస్యసర్వస్వపేటికాయుతము

సంజ్ఞాపరిచ్ఛేదము

క. శ్రీవేంకటేశుఁ బావని, భావించి భజించి గురుల వావిళ్లకుల
శ్రీవేంకటేశ్వరుని సం, భావన వివరింతు సూరిపద్ధతి నెలమిన్.

ఒండొరు లభిప్రాయములఁ దెలుపుకొన సాధనములై జనులచే భాషితము లగు ధ్వనులసమూహము భాష. పరోక్షవర్తుల కాశయముం దెలుప నేర్పడిన ధ్వనిసంకేతములు లిపులు. లిపి యన వర్ణము. వర్ణములు లేఖనార్హములు. లేఖన మన వ్రాఁత. అఱవము, కన్నడము, తెలుఁగు మొదలగుభాషలు వాగ్రూపములును లిఖితరూపములు నగు. కేవల వాగ్రూపము లనాగరికభాషలును మనదేశమునఁ గొన్ని గలవు.

ఆంధ్రదేశమందలివారు లేక యాంధ్రు లను తెగవారు వ్యవహరించు భాష యాంధ్రము. ప్రాచీనులు వికృతి యనిరి. తెలుఁగు తెనుఁగులు నామాంతరములు.

గ్రహణధారణపటువు బాలుఁ డని పండితప్రవాదము. బాలశబ్దము జ్ఞానశూన్యునందును బదునాఱేండ్లవయసు దాఁటనివానియందును వర్తించు నని నిఘంటువు లనెడి. ప్రకృతిప్రత్యయాదులయు నాగమాదేశాదులయు విభాగమును బ్రకాశనము సేయుచు సుప్తిఙ్కృత్తద్ధితాంతములయు సమాసములయు సాధుత్వమును సంపాదించునది వ్యాకరణము. 'అనుశాసనము, లక్షణము, శబ్దశాస్త్రము, శబ్దానుశాసనము' అనునవి నామాంతరములు. ఆంధ్రలక్షణముల నభ్యసింపఁగోరువారి ప్రథమోపదేశముకొఱకు గ్రాంథికాంధ్రస్వరూప మెఱుంగనివారి ప్రథమోపదేశముకొఱకు విరచితమైన వ్యాకరణ మగుట సూరి దీనిని బాలవ్యాకరణ మనియె. వ్యాకరణము శాస్త్రసంతతిలోఁ జేరినది. శాస్త్రము లాఱు. తర్కము, వ్యాకరణము, ధర్మశాస్త్రము, మీమాంస, వైద్యము, జ్యోతిషము.' అని.

ఈబాలవ్యాకరణము నన్నయచింతామణికి వివరణము. కాన దానిని దదాధారము లగువివరణముల ననుసరించి భాషను శాసించెడి

బాలవ్యాకరణసారస్యసర్వస్వపేటిక

సంజ్ఞ యనఁ బేరు; సంగ్రహోక్తిః గుఱుతు. పరిచ్ఛేద మన గ్రంథవిభాగము. పేరులకు సంబంధించిన గ్రంథభాగముగాన సూరి దీనిని సంజ్ఞాపరిచ్ఛేద మనెను.

సంస్కృతములకు వర్ణము లేఁబది. ౧.

అ ఆ ఇ ఈ ఉ ఊ ఋ ౠ ఌ ౡ ఏ ఐ ఓ ఔ అం అః. క ఖ గ ఘ ఙ చ ఛ జ ఝ ఞ ట ఠ డ ఢ ణ త థ ద ధ న ప ఫ బ భ మ య ర ల వ శ ష స హ ళ. ఇం దకారాదు లచ్చులు - కకారాదులు హల్లులు. అజ్ఝల్విభాగ మీలాగుననే మీఁద నెఱుంగునది.

టీ. 'ఆద్యాయాః పంచాశద్వర్ణాః' అనునది మూలము. సంస్కృతభాషాశబ్దసిద్ధి యేఁబది వర్ణములచే నగు. ఈయేఁబది దప్ప నితరము లందుఁ గలుగవు. ఇవి సంస్కృత శబ్దము లని గుర్తించుటకును, వ్యవహారవశమున సంస్కృతపదములఁ బడిన యాంధ్ర వర్ణముల గుర్తించి దిద్దికొనుటకును నిది యొక మార్గము. వ్యాకరణశిక్షిత మై చక్కఁగా నైన దగుట సంస్కృతనామ మాభాషకుఁ గల్గెనందురు. సంస్కృతపదములకు సామాన్య ముగఁ దెలుఁగునఁ బ్రవేశము కలిమిం జేసియు, విశేషించి సంస్కృతము తెలుఁగునకుఁ బోషక మగుటం జేసియు, సూరి మొట్టమొదట సంస్కృతవర్ణసమామ్నాయము నె నిరూపించెను.

ఇం దకారాదు లచ్చులు పదునాఱు. కాదులు హల్లులు ముప్పదినాలుగు. 'అచ్చు' 'హల్లు' అను సంజ్ఞలు పాణినివ్యాకరణాది నున్న సంస్కృతవర్ణసమామ్నాయనిరూపకము లైన మాహేశ్వరసూత్రములప్రత్యాహారనియమముల ననుసరించి యైనవిగాని యిందలి వర్ణసమామ్నాయముఁబట్టి కలిగినవి కావు. కావుననే సూరి యచ్చులను హల్లులను వేఱుపఱచి చూపుచు నచ్చులయు హల్లులయు విభాగ మీలాగుననే మీఁద నెఱుంగునది యని వివరణము వ్రాసికొనె. వలసినపుడెల్ల వానిం బేర్కొనుట గ్రంథవిస్తృతికిని జీకాకునకును, గారణమగుంగాన, నొక్కొక్క సమూహముం దెలుప నొక్కొక సంజ్ఞను శాస్త్రకర్తలు చేసికొందురు. ఒక్క సున్న కనుస్వార మనియు, రెండు సున్నలకు విసర్గ మనియుఁ బేర్లు. ఇవి మాహేశ్వరసూత్రస్థములు కావు. వీని నయోగవాహము లని తరువాతివా రంగీకరించిరి. అకారమాదిగా విసర్గాంతము గలవర్ణము లచ్చులు. కకారమాదిగా ళకా

రాంతము గలవర్ణములు హల్లులు. అనుస్వారవిసర్గము లచ్చువేర్పనంగాని యుచ్చారణము నందని వగుటచే 'అం, అః' అని నిర్దేశించె. కకారాదులం దకారములు సుఖోచ్చారణమున కైనవిగాన వానికి హల్ సంజ్ఞ కలుగదు. అచ్చుకూర్మినిగాని హల్లునకు స్పష్టోచ్చారణములేమి స్పష్టమయ్యె. దీన నచ్చున కగు ప్రాణసంజ్ఞయు, హల్లున కగు ప్రాణిసంజ్ఞయు సార్థకములు. కాన హల్ సంజ్ఞ 'క్, గ్, వ్' అను మున్నగు వ్యంజనములకే యగు. పొల్లుల వ్యంజనము లండ్రు. సంస్కృతవ్యాకర్తలు ప్రక్రియాప్రయోజనము నపేక్షించి యనుస్వారవిసర్గముల నచ్చులందును హల్లులందును జేర్చిరి. ఇందట్టి ప్రయోజనము లేమిని, సహజోచ్చారణము ననుసరించి వాని నచ్చులలోనె చేర్చెను. కకారమునకుఁ బూర్వమున నున్న విసర్గమును జిహ్వామూలీయ మనియు, పకారమునకుఁ బూర్వముననున్న విసర్గమును నుపధ్మానీయ మనియు నండ్రు. ఉచ్చారణము నూఁతగఁగొని యైన యీసంజ్ఞలును, నవ్వాని కట్టియుచ్చారణము నేఁడు తొలఁగుటంజేసి తద్భేదమును బరిత్యక్తములు. ఇట్లే 'ఇక్ యణ్' అను మున్నగు పాణినీయప్రసిద్ధము లనాదృతములు. ౠకారము సంస్కృతవ్యాకరణజ్ఞులచే ఋవర్ణదీర్ఘముఁజేసి సాధితమును, మంత్రశాస్త్రసిద్ధమును నగుట నాదృతము. 'ఆది క్షాంతాస్స్మృతా వర్ణాః' అను నభియుక్తోక్తి ప్రసిద్ధము. కాని సంస్కృతవ్యాకర్తలు షాంతపదమధ్యమున క్షకారాంతముల బఠించిరి. నిఘంటుకర్తలును నాత్రోవనె యనుసరించిరి. కాన నది కషవర్ణముల కలయికచే నైనదని తెలిసెను. దాన నది వర్ణాంతరము గాదయ్యె. దానిని స్వతంత్రవర్ణ మన్న క్త, స్త, మున్నగు సంయుక్తములం గూడ స్వతంత్రవర్ణము లనవలసి వచ్చునుగదా యని వ్యాకర్తల యాశయము. ళకారము మాహేశ్వరసూత్రసిద్ధము గాకున్నను ననాదిగ దీనియుచ్చారణము దేవభాషం దోఁచుచుండుటంజేసి వర్ణాంతరముగ నాదృత మయ్యె. 'అర్హ్ణ, అధుక్షత్' అను మున్నగువానిసిద్ధికొఱకు మాహేశ్వరసూత్రములందు హకారము ద్విరావృత్తమయ్యెఁ గాని యిందుఁ బ్రసక్తము గామి నట్లు గా దయ్యె.

సాధారణముగ నిందలి సంజ్ఞలు పాణినీయస్థములె. పరుషము సరళము మొదలగు పాణినీయస్థములు గానివి లేకపోలేదు. "పండితసంప్రదాయప్రసిద్ధములును ననాదులును నగుసంజ్ఞ లపరిత్యాజ్యములు. ఆంధ్రభాషాజ్ఞాన మార్జింపఁగోరువారు సంస్కృతభాషాజ్ఞానము బడసినవారై యుండవలెను గాన నట్టివారి కాప్రాచీనసంజ్ఞలే సుబోధము లగు. కృతకములు పాఠకక్లేశదాయకములు." అను మున్నగునాశయములతో సూరి విరివిగ సంస్కృతవ్యాకర్తృసమ్మతము లగు సంజ్ఞలనే యిం దుపయోగించెను. సంస్కృతవర్ణసమామ్నాయము ప్రసిద్ధ మగుట మూల మక్షరసంఖ్యచే తెలిపెను. అయినను నిది వివరణమగుట సుబోధనముకై వర్ణములనెల్ల నిరూపించెను.

ప్రాకృతమునకు వర్ణములు నలువది. ౨.

అ ఆ ఇ ఈ ఉ ఊ ఏ ఓ అం అః. క ఖ గ ఘ చ ఛ జ ఝ ట ఠ డ ఢ ణ త థ ద ధ న ప ఫ బ భ మ య ర ల వ స హ ళ. కొందఱు మతంబున హ్రస్వవక్రంబులును బ్రాకృతంబునందుఁ గలవు. కొందఱు మతంబున వక్రతమంబులుం గలవు. ఎ ఏ ఒ ఓ లు వక్రము లని, ఐ ఔ లు వక్రతమము లని ప్రాచీనులు వ్యవహరింతురు.

టీ. 'ప్రకృతేస్తు తే దశోనా స్యుః' అనునది మూలము. ప్రాకృతభాషాశబ్దసిద్ధి నలువది వర్ణములచే నగు. ఇవి దప్ప నితరము లం దగపడవు. ప్రాకృతశబ్దము లివి యని గుర్తింప నిది యొకమార్గము. ప్రకృతి యన సంస్కృత మనియు, దానినుండి కలిగినదగుటఁ బ్రాకృతసంజ్ఞ దీనికి సిద్ధించె ననియు నందురు. ప్రాకృతమే ప్రాచీన మనియు, దానిని సంస్కరించుటచే సంస్కృతము సిద్ధించె ననియు, దాన సంస్కృతప్రాకృతసంజ్ఞలు సార్థకము లగు ననియుఁ గొంద అందురు. సంస్కృతనాటకములందు స్త్రీలయు నీచపాత్రలయు వ్యవహారమునఁ బ్రాకృతము చూపట్టును. 'ప్రాకృతము, శౌరసేని, మాగధి, పైశాచి, చూళికాపైశాచి, అపభ్రంశము' అని ప్రాకృతము షడ్విధ మగు. ఇందుఁ గొన్ని దేశభేదముచే నైనవియుఁ గొన్ని సంస్కృతభాషాదృష్టిని దోఁచెడు వికృతి తారతమ్యముచే సిద్ధించినవియు నని తోఁచెడి. సంస్కృతవర్ణసమామ్నాయగతములలో 'ఋ, ౠ, ఌ, ౡ, ఐ, ఔ, ఙ, ఞ, శ, ష' అను పదివర్ణము లిందు లేవు. ప్రాకృతవ్యాకర్తల కొందఱి మతమున హ్రస్వవక్రములును(ఎ, ఒ) గలవు. ఈమతమున నిందు నలువదిరెండు వర్ణములగును. కొందఱిమతమున వక్రతమములును (ఐ, ఔ) గలవు. ఈమతమున నిందు నలువది నాలుగు కలుగును. 'ఏఙఝో వక్రః, వక్రతమ ఐచ్' అని చింతామణికర్త యనుటచే మూలస్థప్రాచీనశబ్దవాచ్యుఁ డతఁడే యగు. బహుత్వము పూజ్యతాద్యోతకము. వ్రాఁతలో ఏ ఓ లు వక్రతను, ఐ ఔ లు మిక్కిలి వక్రతను గలిగియుండుటంబట్టి వక్రవక్రతమ సంజ్ఞలు సార్థకములు. 'ఏ ఓ' అను దీర్ఘవక్రముల హ్రస్వరూపము లగుట- 'ఎ ఒ' అను వానిని హ్రస్వవక్రము లనుటయు నన్వర్థమె. ప్రాకృతము సంస్కృతమునుండి కలిగిన దను తలంపుతోడను, సంస్కృతమునకుఁ దరువాతఁ దెలుఁగును బోషించునది ప్రాకృతమను నూహతోడను బ్రాకృతవర్ణసమామ్నాయమును సంస్కృతవర్ణసమామ్నాయమునకుఁ బిదపఁ జేర్కొనెను. ప్రసిద్ధ మగుట మూలము వర్ణసంఖ్యనే తెలిపెను. వివరణ మగుట సుబోధమునకై వర్ణములనెల్ల నిరూపించెను. ఇందుఁ గొందఱ యనుటం జేసి కొందఱి యనుట యసాధు వని భ్రమింప నగు. కొందఱి కూడఁ బ్రాచీనప్రయోగదృష్ట మగుట నుభయమును గ్రాహ్యములె యగు. (చూ. బా. క. శ. 123).

తెనుఁగునకు వర్ణములు ముప్పదియాఱు. 3.

అ ఆ ఇ ఈ ఉ ఊ ఎ ఏ ఐ ఒ ఓ ఔ అం అః. క గ చ ౘ జ ౙ ట డ ణ త ద న ప బ మ య ర ల వ స హ ళ.

టీ. "షట్త్రింశదత్ర తే ద్వివిధాదిదుదేదోతోఽఽచో వక్రతమావనుస్వారో కగ చజయుగటడణతదనపబమయరలవసహాళం తు హల్వర్గః" అనునవి మూలములు. మూఁడు+పది=ముప్పది. తెనుఁగుశబ్దముల సిద్ధి ముప్పదియాఱు వర్ణములచే నగు. ఇవి తప్ప నితరములు తెలుఁగుశబ్దములందుఁ దోఁపవు. ఇవి తెలుఁగుపదము లని గుర్తింప నిది యొక మార్గము.

ప్రాకృతమున వర్గద్వితీయచతుర్థము లున్నను దెనుఁగునఁ గల్గిన ప్రాకృతసమభవ ముల నవి చూపట్టవు, సంస్కృతభవములందును గన్పట్టవు. కాన సంస్కృతసమేతరం బైన యాభాష యచ్చ యనియుఁ, బ్రాకృతసమభవ సంస్కృతభవ దేశ్యరూప మగు తెలుఁగున కిది వర్ణసమామ్నాయ మనియు సూరిమూలమునాశయ మైన ట్లూహించుట యసంగతము గాదు. అచ్చతెలుఁగు కబ్బములకర్తలును బైనాల్గింటినె యచ్చగా నాద రించిరి. కాన సూత్రమునందలి తెలుఁగున కనుదానికిఁ బ్రాకృత సమ - ప్రాకృత భవ - సంస్కృతభవ - దేశ్యరూప మగు తెలుఁగే యర్థ మని యెన్నవలెను.

ఏఁబది సంస్కృతవర్ణములలో ఋ ౠ ఌ ౡ ః ఖ ఛ ఠ థ ఫ ఘ ఝ ఢ ధ భ ఙ ఞ శ ష లను పందొమ్మిదివర్ణము లిందు లేవు. సంస్కృతవర్ణముల సిద్ధింపని యర్ధానుస్వారము (ఁ) దంత్యచజలు (ౘ ౙ) హ్రస్వవక్రములు (ఎ ఒ) అను నేను వర్ణము లిందుఁ గ్రొత్తగఁ దోఁచెడి. నలువది ప్రాకృతవర్ణములలో విసర్గము (ః) వర్గ ద్వితీయచతుర్థము లిందుఁ గన్పట్టవు. ప్రాకృత వర్ణములఁ గలుగని హ్రస్వవక్రములు (ఎ ఒ) వక్రతమములు (ఐ ఔ) అర్ధానుస్వారము (ఁ) దంత్యచజలు (ౘ ౙ) నను నేడువర్ణము లిందుఁ జూపట్టును.

భిన్నధ్వనులకు సంకేతము లగుటంజేసి వర్ణాంతరములును నాయా యచ్చుల సంబంధముచేతనె యా రెంటి కట్టి భిన్నధ్వని కలుగుటను మూలవర్ణములు రెండే యని సంభావింపఁదగుటంజేసి సదృశలేఖనము గలవియు, చ జ లయ్యె నని చ జ యుగమును నిర్దేశించుమూలము నభిప్రాయమైనట్లు సూరి గ్రహించి చజ యుగము నిందును నాదరిం చెను. "దంత్యచజౌ గురు రఠౌ చ బిందుయుతౌ" అని మూల మాద్యప్రకృతిప్రకృతుల దృష్టిని నూత్నముగ నై దంత్యచజలకుఁ దన కాలమునఁ బండితసంప్రదాయసిద్ధమైన బిందులేఖనమును గుర్తుగాఁ జూపుట యివి దంత్యచజ లని గుర్తింప నేదేనొక గుర్తును వానిపై నిడవలె నను నంశమును సూచించునదిగా నెన్ని సూరి తన కాలమున వానికి

గుర్తుగాఁ బ్రసిద్ధమైన తెలుఁగు రెండంకెను ౨ దా గుర్తుగాఁ జేసె నని యెన్నవలెను. దంత్యచజలపై సూరి యుడిన '౨' అను గుర్తు తొల్లి వానిపై గుర్తుగా నుండిన బిందువు తాళపత్రలేఖనమునందైన గంటపుదూఁకుచే నిట్లు మాఱెనో లేక చజయుగమున దంత్యములు రెండవవర్ణము లగుటఁ దెనుఁగు రెండంకెచే ౨ వానిని దెలుఁగువారు గుర్తించుటచే నేర్పడెనో తకారము దంత్య మగుట నిది దంత్యమనుటకు ౨ తాముడి నిడఁగ నా తాలవ్యమునను గుర్తుగా నిడిన తాముడి క్రమముగ దంత్యచిహ్న మయ్యెనో తెలియకున్నది. 'రస్త్వత్ర గృహ్యతే ద్వివిధః, గురు రలా చ బిందుయుతౌ' అని మూలము. రేఫకు ద్వైవిధ్యము నంగీకరించి యందు గురురేఫమును బిందువుచే గుర్తించియు, వర్ణసమామ్నాయమున యరలవసహాళ మ్మని దానిని స్వతంత్రవర్ణముగఁ జేర్పకుండుటం బట్టి భిన్నస్థానప్రయత్నములు గలవానికే కాని సదృశస్థానప్రయత్నములు గలవానికా ప్రయత్నమందె మృదుకఠినత్వములు గలిగినంతమాత్రమున వర్ణాంతరత్వము సంభవింపఁ దను తలంపుననో, ప్రత్యేకలేఖనము లేమినో, యున్నను నది పండితసంప్రగాయమున బిందుచిహ్నితమును, లేఖకసంప్రదాయమున వేఱొకరూపముగను నుండి సర్వసాధారణ మగు వ్యవస్థ దాని కగపడమినో గురురేఫమునకు వర్ణాంతరత్వ మంగీకరింపనట్లు, సంభావించి సూరియు దానిని స్వతంత్రవర్ణముగ గణింపఁడయ్యెను.

'లఘువోఽలఘువశ్చేతి ద్వేధాంతస్థాన్ వదంతి శాస్తారః' అని మూలము. లకారమునకు లఘ్వలఘుభేదము నంగీకరించియు, గురురేఫమువలె విడువక 'యరలవసహాళ' మ్మని ళకారమును స్వతంత్రవర్ణముగఁ జేర్చుటంబట్టి, లఘ్వలఘుత్వములు లేనికాదులవంటి స్వతంత్రవర్ణము ళకారమొకటి గలదను నాశయము గలిగియున్నట్లనుమానించి సూరి ళకారమును వర్ణాంతరముగ నెంచి తళుకు, బెళుకు, త్రెళ్లు, తళతళ మున్నగు లకారోచ్చారణము జేయఁదగని తెనుఁగుపదములందలి ళకారమును స్వతంత్ర మనిపించి చింతామణి నన్నయప్రణీత మను తలంపు గలిగి ప్రాచీనాంధ్ర భాషాదృష్టిని వివరణము వ్రాయు బాలసరస్వత్యాదుల ననుసరించె.

అప్పకవీయచింతామణి యట్లుగాక తన కాలమునకుఁ బ్రత్యేకలేఖనమును స్వతంత్రవర్ణతను గలిగియున్న గురు రేఫమును నన్నయచింతామణి సూత్రములకు ముడివెట్టునదై 'సప్తత్రింశదిహాన్యే, రయుగలయుగవసషాశ్చహాలః' అని మాఱిచి ళకారముతోఁబాటుగ గురురేఫమును వర్ణాంతరముగ వర్ణించునదయ్యెను. అప్పకవీయ బాలసరస్వతీయచింతామణులలో బాలసరస్వతీయచింతామణినె తఱచుగఁ బ్రమాణీకరించు నహోబలపండితీయమును జింతామణి నన్నయప్రణీత మని తా నన్నమాట మఱచియొ యీ సందర్భ మంతగ సయుక్తికముగఁ దోఁపమినో తాత్కాలికప్రవృద్ధ గురురేఫ

భ్రమకు లోనయియె యప్పకవీయ-చింతామణి నీసందర్భమునఁ గా దనలేక తాను దఱచుగఁ బ్రమాణీకరించు బాలసరస్వతీయ-చింతామణిని గా దని విడువలేక 'గురు రేఫస్య వర్ణమధ్యే పరిగణనదశాయాం 'సప్తత్రింశదిహాన్యే' 'ఇత్యప్పకవిపుస్తకపాఠోఽపి సాధు రేవ' అని రెండు చింతామణులకు సామంజస్యమును గల్పించి కృతార్థ మయ్యె. బాలవ్యాకరణమునకు శేషగ్రంథ మనఁదగు త్రిలింగలక్షణశేష మను ప్రౌఢవ్యాకరణమును, 'యవలలవలె రేఫంబును బ్రయత్నభేదముచే ద్వివిధముగాన శబ్దశాసనాదులచేత నలఘు రేఫము వర్ణాంతరముగ గ్రహింపఁబడదయ్యె' నని గురు రేఫమును లఘు రేఫభేదముగ నెన్నుటయు స్వతంత్రవర్ణము గా దనుటయు శబ్దశాసనాశయములుగా నభివర్ణించి యీ విషయమునఁ బ్రాచీనమార్గానుసారులగు సూరి మొదలగువారినే యనుసరించెను.

ఇట్లిన్ని వివరణము లిన్ని రీతుల శోధించి శోధించి నన్నయ ప్రాచీన-చింతామణికి గురు రేఫమును వర్ణాంతరముగ నెన్నుట యిష్టము గా దని ఘోషించుచున్నను బాలవ్యాకరణగుప్తార్థప్రకాశిక మాత్ర మిప్పట్టున హరికారికల మాని 'రస్త్వత్ర గృహ్యతే ద్వివిధః' అను నన్నయ-చింతామణి సూత్రమునె ప్రమాణీకరించియు, నప్పకవీయ-చింతామణివలె గురు రేఫమును వర్ణాంతరముగఁ జేసి యయుక్తికముగ నన్నయ-చింతామణి కద్దాని ముడివెట్టఁ బాటుపడుచున్నది. భాషాంతరీకరణములగు జీవద్భాషాలక్షణములు వివరణములును దామ మూలములుగాఁ గొన్న వానికాలమును దాత్కాలిక భాషాస్థితిని గమనింపక నాఁటినుండి తమ కాలమువఱకుఁ గల భాష నెల్లను సంస్కృతవ్యాకరణవ్యాఖ్యాసంప్రదాయ వాసనావాసితములై వానికి లక్ష్యములుగాఁ జేయఁ దలంచి వర్తించిన వగుటఁ దత్తత్కాలిక భాషాస్వరూపము తేటపఱుపకుండుటే గాక తాము మూలములును బూర్వాపరసందర్భవిరుద్ధము లగు సమన్వయములకుఁ బాలై వాదోపవాదములను బెంచునవై తుద కుద్దేశకాన్యములును నగుచున్నవి. పైని వ్రాసిన చర్చలెల్ల నేతన్మూలకములే యనుట పాఠకలోకమునకుఁ దెల్లమె.

బిందువున కచ్చు చేర్పనంగాని యుచ్చారణములేమి సహజము. తెనుఁగున బిందు వను నాసికవర్ణజాత మైనను నది మఱల నెపుడును ననునాసిక మగుట గన్పట్టదు. వ్యాకరణప్రక్రియలో దీనిని హల్లుగా నెన్నవలసిన ప్రసక్తి యగపడదు. కాన నిది యచ్చులలోనె చేర్పఁబడియె. ఛందఃకర్తలు మాత్రము దీనిం దఱచుగ హల్లుగనే యెంచిరి. బిందుమాత్ర మచ్చే యగునపుడు రాముఁడు రాముండను మున్నగుచోటుల నుత్వసంధి రాదా యని శంకింపఁ జనదు.

అర్ధానుస్వార మనునాసికోచ్చారణమునకు గుఱుతు. దాని యుచ్చారణము నేఁడు తొలఁగినది. నిండుసున్న యను నాసికోచ్చారణము గలది గాన నది హల్లులయ్యె.

సామాన్యముగ నచ్సంధి భిన్నపదముల యంత్యాద్యచ్చులకు సంభవించెడిఁగాని యభిన్న పదములకుఁ (ఏకపదమధ్యమున) గలుగునది కాదు. కానఁ బైస్థలములం దచ్సంధికిఁ బ్రసక్తియే లేదు. భాషాచరిత్రదృష్టిని బరిశీలించునపుడు తొల్లి యర్ధానుస్వారము లేనే లేదనియు, నెల్లచోటుల నిండుసున్నయే యొప్పెడి దనియుఁ, గాలక్రమముననైన తేల్చి పలుకఁబడిలో నాయా చోటులందలి యను నాసికోచ్చారణము లుప్తమయ్యె ననియుఁ, బిదప నను నాసికోచ్చారణ మట్టిచోటుల నుండెడిదనుటకు గుర్తుగా నర్ధబిందు వేర్పడెననియుఁ జెప్పక తప్పదు. శాసనములందును దాళపత్రమాతృకలందును నర్ధ బిందువు వుండఁదగినచోటులందు నిండుసున్న నుంచుటయుఁ బూర్ణబిందు వుండఁదగిన తావులఁ బూర్ణమునేని యనునాసికమునేని నిల్పి పరహల్లునకు ద్విత్వముఁ గూర్చు టయుఁ జూపట్టెడి. ఇట్టి వ్రాఁతలను, సబిందుకములతోడి ప్రాసాదిసంబంధమును బరీ క్షించి పూర్ణార్ధబిందుపదనిర్ణయమును బండితప్రకాండు లొనర్చి రన నొప్పెడి.

ఆంధ్రము, వికృతి యనునవి యీ భాషకు సంస్కృతనామములు. అంధకార బంధురమగు ప్రదేశమునందలి వారిభాష యగుట దీనికి కీపేరు కలిగె నందురు. వర్ణలోప వర్ణాగమవర్ణవ్యత్యయాది పరిణామముల నంది, సంస్కృతప్రాకృతములనుండి చేరిన పద జాల మిందు విరివిగఁ గన్పట్టుటంజేసియో, సంస్కృతసంగ్రహోక్తి యని తలంచియో, చింతామణి వికృతిపదమునే యాదరించె. ఆథర్వణ మాంధ్రమనిగూడ వాడెను. దేశీయము లగు తెలుఁగు తెనుఁగునుడులను సంస్కృతకారికలందు వాడుటకంటె వికృత్యాంధ్ర వ్యవహారమే సరస మని చింతామణ్యాథర్వణములు తలంచి యుండనోపు. లేకున్న నన్నయ భారతమున నగపడు తెలుఁగు తెనుఁగుపదముల కందుఁ బ్రవేశము లేమికిఁ గత మేమి! కేతన పెద్దనాదులు తెలుఁగునఁ దెనుఁగునకు లక్షణము చెప్పినవారలు తెలుఁగు తెలుఁగులను వాడియున్నారు. తెనుఁగునఁ దెనుఁగునకు లక్షణము చెప్పిన సూరయుఁ గేత నాదులమార్గము పట్టి తెలుఁగు తెనుఁగుల వాడినాఁడు. ప్రౌఢవ్యాకృతిమాత్రము వికృతత్వమునే యనఁగా సంస్కృతప్రాకృతపదములు తెనుఁగునఁ బ్రవేశించుటనే పరి గణించి యాంధ్ర మని వ్యవహరించి వర్ణముల వర్ణించె. దీన శుద్ధజాతీయపదజాలము తెనుఁ గనియు, సంస్కృత ప్రాకృతసంకలితపదజాల మాంధ్ర మనియుఁ గొందఱ యభి ప్రాయము గావచ్చు. కాని సంస్కృతాదిమిశ్రమగు తన భాషనే తెనుఁగని నన్నయభార తమున వ్యవహరించుటను, నట్లభిప్రాయపడుట కవకాశము లే దని తోఁచెడి. ఎవ రెట్లు వ్యవహరించినను తెనుఁగు తెలుఁగులకు వ్యుత్పత్తిమాత్ర మేవారును దెల్పినవారు కారు. దేశీయోక్తులకు వ్యుత్పత్తి యే మను విచార మేల యని యూరకొనిరేమో! విమర్శ కులు జాతీయమగు తెలుఁగుపదమును సంస్కృతీకరించుటఁ జేసి త్రిలింగపద మేర్పడిన

ట్లనుచున్నారు. ఇది ప్రాచీనసంస్కృతకావ్యములఁ గానరాక పదునాలవశతాబ్ద్యాది నుండి యగపడుటయే యట్లనుటకుఁ గతము గానోపును. త్రిలింగ త్రినగభవములు తెలుఁగు తెనుఁగు లని కొందఱి మతము. ప్రకృతియందు లేనిబిందువు వికృతియందుఁ దోఁచుట గుదురమిని బిందువును గుదురుపఱుపఁ ద్రిలింగవికృతి యగు తెలుఁగే లకార నకారముగ మాఱుటంజేసి తెనుఁగయ్యెఁ గానఁ దెలుఁగు తెనుఁగులకుఁ ద్రిలింగశబ్దమే మూల మని కొంద ఱందురు. తోలఁకు - తోనఁకు, తోల - తోన అని లనలపరిణామము గన్పట్టు. 'వైశాఖ=వేసఁగి, పీఠ=పీఁట, పూగ=పోఁక' అను వికృతులందుఁ బ్రకృతులందు లేనిబిందువు చూపట్టెడి కాన నుభయమును గ్రాహ్యమె యని కొందఱు తలంతురు. త్రిలింగపద మాదిభాషాకావ్యములందు దేశవాచకముగఁ జూపట్టెడిఁ గాని త్రినగపదము గానము. కానఁ బ్రాచీనత్రిలింగముచుండియే తెలుఁగు తెనుఁగులు కలిగె ననుట సయుక్తిక మని కొందఱి మతము. అహోబలపత్యాదులు త్రిలింగపదమునే తెనుఁగు తెలుఁగులకు మూలముగ నూహించిరి. "త్రిలింగదేశవ్యవహారసిద్ధమగుభాష దేశ్య" మను సూత్రము ననుసరించి సూరి దేశమూలముననె భాష తెలుఁగు నాఁబరఁగె ననియుఁ, దెలుఁగు తెనుఁగులకుఁ ద్రిలింగశబ్దమునే మూలముగ నెంచె ననియు ననుమానింపఁ దగును. తెనుఁ గని నకారమధ్యముగ నున్న యేతత్సూత్రాదిపదము నీవ్యాకృతి ననుసరించి వేఱొకగతిని సాధింపనవకాశము లేదుగదా! నవీనులు కొందఱు త్రికలింగమును దెలుఁగు తెనుఁగులకు మూల మనుచున్నారు. ఏది యెట్లున్నను దెలుఁగున లకారము నకారముగా మాఱుట పెక్కుచోటులం దగపడుచుండుటచేతను, త్రిలింగశబ్దభవ మను నపుడే యర్ధానుస్వారము పొసఁగఁదగి యుండుటచేతను, బ్రకృతులందు లేనిబిందువు వికృతులఁ దోఁచుట క్వాచిత్క మనఁదగుటచేతను, సామాన్యముగ లాక్షణికు లెల్లరు ద్రిలింగవికృతులుగనే సంభావించియుండుటచేతను, లక్షణకర్తల మతమునఁ ద్రిలింగ వికృతులే తెలుఁగు తెనుఁగు లని సంభావింపనయ్యెడి. తేల్నదీప్రాంతవాసులబాస గానఁ దెలుఁ గయ్యె ననియుఁ, దెలినేలయందలి భాష యగుటఁ దెలుఁగయ్యె ననియుఁ, దిలలు గోవులుగల దేశముగానఁ దిలగు పదమునుండి తెలుఁ గయ్యె ననియు, ల-నకారములకు వ్యత్యాసము సహజమగుటంజేసియు, లకారమే నకారముగ మాఱె ననుటకును నకారము లకారముగ లేదనుటకును నాధారములు లేమింజేసియు నజాతమై వత్తక్కరములు లేనిదై వీనులకు వింపొనర్చు పలుకుబడి గలదికాన తేనె యనఁగా మధురము మనోజ్ఞము నగుట (తేనె+అగు) నగు చేర్చుటంజేసియైన దానినుండి తెనుఁగు తెలుఁగులు పరిణమించె ననియుఁ తెళుగన్నడ వికృతి యగుటఁ దెలుఁ గనియు నెల్లదేశముల నడుమనున్న దేశమువారిబాస యగుటఁ (తెన్నులో నున్నదగుట) దెనుఁ గయ్యె ననియు (తెన్ను+అగు = తెనుఁగు)

విమర్శకులు పలురకముల వ్యుత్పత్తులను జూపినవారు. తెలుఁగు తెనుఁగులు దేశ్యము లని భాషాతత్త్వవిమర్శకులమతము, వికృతు లని లాక్షణికమతము. 'పరిఘవిల్లు, ఖంగులు, పైఠిణీ' మున్నగు కవిప్రయుక్తములంజేసి వర్గద్వితీయచతుర్థములఁ జేర్పవలె నండ్రు. చింతామణి యాంధ్రభాషాభాగములలో నన్యదేశ్య మప్పటికిఁ గలుగమి నొకభాగముగఁ దెలుపలేదు. దానదేశ్యలక్షణావసరమునను నన్యదేశ్యముమాట నెత్తలేదు. ఏపరిచ్ఛేదమున నేని యన్యదేశ్యమును దలపెట్టలేదు. సాధారణముగ నీయన్యదేశ్యములు తెలుఁగున మహమ్మదీయాదిపరిపాలనాది సంబంధమునఁ గలిగిన ట్లూహింపనయ్యెడి. నన్నయాది ప్రాచీన కావ్యముల వీనియునికి గానరాదు. తరువాతి కావ్యములందును నిట్టి నత్యల్పముగఁ దోఁచెడి. కాన సూరి వీనివిషయమున నుపేక్ష సూపె ననుట యుచితమగు. అఱవకన్నడాదిపదము లనేకములును, బ్రాకృతసమభవము లసంఖ్యములును నచ్చతెలుఁగుపదముల క్రిందనే గణింపఁబడియెడి. ఒక తల్లికైన సోదరీభాష లగుటంజేసియు, నేకదేశోద్భవము లగుటంజేసియు నవి యట్లు లెక్కింపఁబడుట సమంజసము. అయిన సంస్కృతసమమునుమాత్ర మేల యట్లనరాదండ్రేమో? వర్ణాదివికృతిచేఁ బ్రకృతికంటె దవ్వగుట యవిజ్ఞాతప్రకృతియై ప్రాకృతసమభవము లచ్చతెలుఁగునుడు లయ్యె ననియు, నట్టి వికృతి సంస్కృతసమములందుఁ దోఁపమి నవి యట్లు గావయ్యె ననియు ననవలయును. మఱియుఁ గార్యరచనకుఁ జాలినన్ని శుద్ధదేశ్యములు లేమి నచ్చతెలుఁగుకావ్యకర్తలు ప్రాకృతసమభవముల నుపయోగించుటంజేసి వీని నచ్చతెలుఁగుపదము లని యనక తప్పినది గాదు. మజ్జాకు, తాటాకు, కాఫీ, ఫర్లాంగు మున్నగువాని అ-ఫలకు వేఱుగుర్తు లుండవలె నని విజ్ఞు లనుచున్నారు. జీవద్భాషాపదములందలి వర్ణముల కుచ్చారణభేదమును, నితరదేశీయ భాషాపదసంబంధము కలిమిఁ గ్రొత్తవర్ణముల కలిమియుఁ [illegible] గాన నుత్తరోత్తరలక్షణములు వానికిఁ గావ్యప్రయోగార్హత విరివిగఁ గన్పట్టినచో సాధించెడి నని సూరి చింతామణ్యనుసారియై వానిఁ దలపెట్టలే దనుట సమంజసము. ఇది చింతామణివివరణ మను నంశము మఱువకున్నఁ గొన్ని శంకలీగ్రంథమున సామాన్యముగఁ గలుగవు.

ఋ ౠ ఌ ౡ విసర్గ ఖ ఛ ఠ థ ఫ ఘ ఝ ఢ ధ భ ఙ ఞ శ ష లు సంస్కృతసమంబులను గూడి తెలుఁగున వ్యవహరింపఁబడు ౪.

ఋతువు-పితౄణము క్లృప్తము - ఌకారము - దుఃఖము ఖడ్గము-ఘటము - ఛత్రము - ఝరము - కంఠము - ఢక్కా-రథము ధరణి-ఫణము-భయము - పఙ్క్తి - ఆజ్ఞ - శరము - షండము.

టీ. 'అన్యే చానుప్రవిశంతి శబ్దయోగవశాత్' అనునది మూలము. సంస్కృతసమము లనఁగా నాంధ్రప్రత్యయనిమిత్తకవికృతినందిన సంస్కృతపదములు. ఈపందొమ్మిదివర్ణములును ప్రధానముగ సంస్కృతశబ్దగతము లగుటంజేసి సంస్కృతశబ్దముల మూలమునఁ గల్గు నని వ్రాసెను. ఇట్లనుటంజేసి పైవర్ణములుగల తెలుఁగుపదములు లే వని తెలియనయ్యె. ఇది సంస్కృతసమము లని తెలుఁగుపదము లని పోల్చికొనుట కిది యొక మార్గము. పతిఘవము, కరిల్, పెరిల్ మొదలగు దేశ్యములందును, కంఖాణము, ఖంగులు, పైఠిణీ మొదలగు నన్యదేశ్యములందును బైవర్ణములలోఁ గొన్ని చూపట్టెడింగాని యట్టి దేశ్యములు ప్రాచీనకావ్యములం దగపడకుండుటంజేసియుఁ, దరువాతి కబ్బముల విరళములును నగుటంజేసియు, నన్యదేశ్యవిషయమునఁ జింతామణి యాభిముఖ్యమును జూపమింజేసియు, సంస్కృతసమములమూలముననె యీవర్ణములు ప్రధానముగఁ గలుగు నని సూరి యనెను.

ఇందలి యుదాహృతులలో పఙ్క్తి యని ఙగార-కకార-తకారసంయుక్తముగను, 'కంఠము, షండము' అని సబిందుకముగను సూరి నిర్దేశించుటం బరికింపఁ, బరసవర్ణము నిత్యముగ వ్రాయవలసిన సంస్కృతపదమధ్యమందుఁ బరసవర్ణబిందులేఖనములు రెండును నదుష్టము లని తెల్లమయ్యెడి. సంస్కృతపదమధ్యములందలి యనునాసికములలో నేవి తమకుఁ బూర్వమునఁ గాని పరమునఁగాని వేఱొకపొల్లు హల్లును గలిగియుండునో యాయనునాసికముల ననునాసికములుగనే వ్రాయవలయును గాని వాని స్థానమున బిందువు వ్రాయరా దని సూచించె నన్న పఙ్క్తి, శార్ఙ్గము మున్నగునవి సబిందుకములుగ వ్రాయుట దుష్టమయ్యెడి. తెనుఁగున శార్ఙ్గమును మాత్రము సబిందుకముగ వ్రాయుట గానము. పఙ్క్త్యాదులు సబిందుకములుగనె తోఁచెడి. శాసనములందు బహుళముగఁ బరసవర్ణమె పూర్ణబిందుస్థానమునఁ దోఁచెడి. బిందుయతి సంధిగతప్రాసముల ధోరణిని బరిశీలించిన సంస్కృతపదమధ్యానునాసికముల స్థానమున బిందువును వ్రాయునాచార మవిరుద్ధమయ్యెడి. అనునాసికప్రాసము నరసిన ననునాసికమునే వ్రాయవలయు నని తోఁచెడి. వీనిం గమనించియే సూరి సంస్కృతపదమధ్యానునాసికముల స్థానమున ననునాసికబిందులేఖనములు రెండును నదుష్టములే యని 'పఙ్క్తి, కంఠము' అను నుదాహరణములచే సూచించె ననుటయే సముచిత మయ్యెడి.

మూలమున 'శబ్దయోగవశాత్' అని సామాన్యముగ ననుటంజేసి తెలుఁగున దేశ్యేతరదేశ్యములు మూలమునను మహాప్రాణములకలిమి గుదురుపడెడి. కాని తత్సమరూపసాధనపరమై దేశ్యవిషయమున వ్యవహారమునె ప్రమాణీకరించు చింతామణి దేశ్యాన్యదేశ్యవర్ణప్రవేశము నలంతివిషయము నే తన్మూలమున సూచించె ననుట సరసము.

గామి వ్యాఖ్యాతల ననుసరించి సూరియు నాదళమునకు సంస్కృతశబ్దములనె విషయము చేసెను. ప్రాకృతమున మహాప్రాణము లున్నను దెలుఁగునఁ గలిగిన ప్రాకృతసమముల నవి తోఁపమిఁ దన్మూలమునఁ గలుగు నని సూరి యనలేదు. భవముల నవి లేనేలేవు.

కచటతపలు పరుషంబు లని గజడదబలు సరళంబు లని చెప్పఁబడు. ౫.

టీ. 'కచటతపాః పరుషాఖ్యా గజడదబాస్తు సరళాః' అనునది మూలము. అయిదువర్గములందలి తొలియక్షరము లైదింటికిఁ బరుషసంజ్ఞయు, మూఁడవవర్ణము లైదింటికి సరళసంజ్ఞయుఁ జేసెను. పరుషసరళముల యుచ్చారణమునందలి కాఠిన్యమును, సారళ్యమును దెలుపు నీసంజ్ఞలు సార్థకములు. పరుషములు వర్గాదివర్ణములుగాన నొక్కిపలుకఁబడు. దాన నవి పరుషము లనంబరఁగె. వర్గప్రథమద్వితీయచతుర్థములవలెఁ గ్రమముగ నొక్కిపలుకఁబడుట హకారయోగమునఁ గష్టోచ్చారణమునంది యుండుట యను నవస్థలపాలుగామిఁ దృతీయములు సరళములు నాఁబరఁగెను. ఈసంజ్ఞ లాంధ్రలక్షణసిద్ధములుగాని యాద్యవ్యాకరణప్రసిద్ధములు గావు.

ఇతరము లగు హల్లులు స్థిరములు. ౬.

ఖ ఘ ఙ ఛ ఝ ఞ ఠ ఢ ణ థ ధ న ఫ భ మ య ర ల వ శ ష స హ ళ.

టీ. 'స్థిరా ఇతరే' అనునది మూలము పరుషసరళములు పనితప్ప నితరములు స్థిరము లను సంజ్ఞ నందెడి వ్యాకరణప్రక్రియనుబట్టి పరుషసరళములు పరిణామార్హవర్ణము లయ్యెడి తక్కుంగలవర్ణములకు సాధారణముగఁ బరిణామము చూపట్టమి నవి స్థిరములు నాఁబడెడి. కొన్నివర్ణములకు స్థిరసంజ్ఞకములకుఁ గొండొకచోఁ బరిణతి చూపట్టెడి. కాని యాపరిణతి పరుషములకువలె సార్వత్రికము గామి స్థిరసంజ్ఞకసార్థక్యమును గల్పింపఁజాలదు. ఆయాహల్లుల కాయాహల్లు లాదేశములుగఁ జూపట్టునే గాని సమూలముగ నాయాహల్లులు పోవుట సామాన్యముగ వ్యాకరణప్రక్రియలోఁ జూపట్టదు గాన వీని కీసంజ్ఞ కలిగె ననియే ననవచ్చును. ఇ దాద్యవ్యాకృతిసిద్ధసంజ్ఞయె.

దంత్యతాలవ్యంబు లయిన చజలు సవర్ణంబులు. ౭.

తాలవ్య చకారంబు దంత్య చకారంబునకును దాలవ్య జకారంబు దంత్యజకారంబునకు గ్రాహకము లని తాత్పర్యము.

టీ. 'స్యాన్మిథస్సవర్ణశ్చ' అనునది మూలము. సంస్కృతమున చజలకుఁ దాలవ్యోచ్చారణమేగాని దంత్యోచ్చారణము లేదు. తెలుఁగుపదములందలి చజలకు దంత్య

తాలవ్యోచ్చారణములు రెండును గలవు. దాన నవి యిందు ద్వివిధము లయ్యెడి. తాలవ్య మన దవుడలc బుట్టినది. దంత్య మన దంతములc బుట్టినది. దవుడలకు నాలుక తాkcజేసి పలుకవలసినది తాలవ్య మనియు, దంతములకు నాలుక తవిలించి పలుకవలసినది దంత్య మనియు నిర్ణయింప నగు. సవర్ణ మనcగా సజాతీయము; సదృశ మనుట. పలుకుబడిలో భేద మున్నను నభిన్నములుగనె యెన్నవలె నని ఫలితము. గ్రాహక మనcగా గ్రహించునది. లక్షణములందు దంత్యతాలవ్యచజలలో నెద్దానిం జెప్పినను, రెండింటిని జెప్పినట్లే తలంపవలె నని భావము. తాలవ్యచకారమున కగువిధి దంత్యమునకును దంత్యమున కగువిధి తాలవ్యమునకును గలుగు నని క్రిందివివరణమున కభిప్రాయము.

ఇ ఈ ఎ ఏ లం గూడిన చజలు తాలవ్యంబులు. ౮.

చిలుక - చీమ - చెలి - చేమ, జిల - జీడి - జెట్టి - జేజె.

టీ. "తాలవ్యశ్చుర్వక్రః" అనునది మూలము. స్పష్టము. ఇ ఈ ఎ ఏ లు తాలవ్యములుగాన వీనిసంబంధమున చజలు తాలవ్యము లగుట యవిరుద్ధము.

అ ఆ ఉ ఊ ఒ ఓ ఔ లం గూడిన చజలు దంత్యంబులు. ౯.

చెలి - చాప-చుక్క - చూపు-చొక్క - చోటు-చౌక, జముడు-జాతర - జున్ను-జూలు - జొన్న-జోలి - జౌకు. ఐకంతము లయిన చజలు సమేతశబ్దములందు లేవు.

టీ. సూత్రమునందలి యేడచ్చులసంబంధమున చజలు దంత్యము లగును. కంఠోష్ఠ్యము లగునీనిచేర్పున చజలు దంత్యము లగుట చింత. చింతామణి వ్యవహారమున దంత్యములుగc బలుకcబడున వత్వవిశిష్టములును దాలవ్యములుగc బలుకcబడున వెత్వవిశిష్టములును నని జేన చేద చేం చెద యనుమున్నగువాని సంస్కరించుచున్నట్లును, నత్వవిశిష్టము దంత్య మని తాలవ్యచజలరూపమును వేఱుపఱచు చున్నట్లును, సందేహాస్పదము లగునవి అకారైకారములె యగుట నోత్వమునకుc బ్రసక్తియే లేమి వక్రశబ్దమేకారబోధకమగు చున్నట్లును, గ్రహించియు, నాయాయచ్చులతోడc గూడినవు డాయాచజలను వేఱొక రీతిని బలుకుట పొసcగ దని సంభావించియుc, సూరి వర్ణములలో చజలకె యచ్చులభేదమున నిట్టి భిన్నోచ్చారణము సంభవించుటంజేసి దానిని గష్టపడి తెలిసికొనుకక్కఱను దీర్చి సుబోధము గావించుటకే మూలము నిట్లు వివరించె ననవలెను. చింతామణియందు వలెc గాక యిం దాయాయచ్చులసంబంధముచే చజలకుc గలిగెడు దంత్యతాలవ్యతల నిర్ణయించు నీసందర్భము చూపట్టుటంబట్టి వర్ణసమామ్నాయమున చజలను రెండింటినే నిల్పుట యుచిత మని తోcచెడి. ప్రాకృతమున దంత్యచజలు లేకున్నను దెనుcగునమాత్ర

మాప్రాకృతచజలకు దంత్యతయు సిద్ధించుచున్నది. సంస్కృతసమములందలి చజలు తాలవ్యములేగాని దంత్యములుగామి వాని కీవిధులతో సంబంధము లేదు. కాన నీసూత్రమును బూర్వసూత్రమును సంస్కృతసమేతర పదవిషయము లగుట స్పష్టము. ఐదంశములైన చజలు సమేతరమైన తెలుఁగున లేవు. 'చైవులసాకిరి చాయమగఁ' దగునది చూపట్టుంగాని 'చయివుల' అని దిద్దనగుటఁ ద్యాజ్యము. ఇది కేవల సంస్కృతసమవిషయము.

సంస్కృతసమంబులం దికారాంతము లయిన శబ్దములయుపధా చజలు బహువచనంబు పరంబగునపుడు దంత్యము లగును. ౧౦.

ఇవి దప్ప సంస్కృతసమంబులందు దంత్యచజలు లేవని తాత్పర్యము. ఉపధ యనఁగా దుదివర్ణమునకు ముందువర్ణము. అర్చి-అర్చులు; రోచి రోచులు; వీచి వీచులు; రాజి రాజులు; వాజి వాజులు. మఱియు రాజిశబ్దం బొక్కటి దంత్యయుక్తంబు కానంబడియెడి. ఇతరము లయిన చజల కుదాహరణములు: చంద్రుఁడు-చామరము - చక్రిక-చూర్ణము - చోరుఁడు-చౌర్యము-జయము - జాతి-జుగుప్స-జూటము ఇత్యాదులు.

టీ. ఇదియు దంత్యచజవివరణమేగాన 'అద్దంత్యః' అనునదే మూల మనవలయును. సంస్కృతసమములందలి చజలకును గొన్నియెడలఁ దెనుఁగునఁ గలుగు దంత్యత వివరింప నీసూత్ర మారబ్ధము ఇకారాంతములైన సంస్కృతసమముల చజలు బహువచన యోగమున నుకారాంతములై దంత్యోచ్చారణమునందును, ఈయవస్థయందుఁ దప్ప నితరములగు సంస్కృతసమముల చజలకు నెపుడును దంత్యత సిద్ధింపదు. 'ఉపధ'-ఇది పాణినీయసిద్ధసంజ్ఞ. 'అలోన్త్యాత్పూర్వ ఉపధా' అని సూత్రము. తుదివర్ణమునకుఁ బూర్వమున నున్నవర్ణ ముపధ యనంబడు. ఆంధ్రప్రత్యయమాత్రమును జెందినది సంస్కృతసమము. 'అర్చి+లు' ఇందుఁ దుదివర్ణ మికారము. దీనికిఁ బూర్వవర్ణము చకారము. బహువచన ప్రత్యయము లువర్ణము. ఇది పరముగాఁ దుదియికార ముకారమై చజలకు దంత్యోచ్చారణముం గూర్చుచుగాన నాసందర్భమునందలి చజలు దంత్యము లగుచున్నవి. ఇట్లే తక్కిన వూహించునది. అచ్చులు=స్వరములు:—ఇం దీసూత్రము ప్రవర్తింపకున్నను దీనికి దంత్యోచ్చారణమె ప్రసిద్ధము. అచ్చులు=ముద్రలు: తెలుఁగుశబ్దమగుట సూ. 9 చే దంత్యత సిద్ధించెడి. ఇట్లే మంచము (ఖట్వా) అనునపుడు తద్భవమగుట దంత్యత గల్గెనని యెంచునది. మఱియు గోచి, బూచి, సంచి, తేజి, జాజి, విరజాజి మున్నగువాని కేకవచన బహువచనములందుఁ దాలవ్యదంత్యతల సాధింప 8-9 సూత్రములు సమర్థములుగాన సంస్కృతసమములకు సంబంధించిన యీసూత్రమున కవి లక్ష్యములు గాఁజాలవు.

ఈసూత్ర మికారాంత సంస్కృతసమముల చ జ లకు బహువచనము పర మగునపుడె దంత్యతను సాధించున దగుటఁ దాఁ దత్సమపరిచ్ఛేదమున సాధించిన రాజన్ శబ్దప్రథమైకవచనరూప మగు 'రాజు' అనుదాని కేకత్వబహుత్వముల దంత్యతను సాధింప సమర్థముగామి "మఱియు రాజేశబ్దం బొక్కటి దంత్యయుక్తంబు గానంబడియెడి" నని సూరి వివరణము వ్రాయవలసి వచ్చెను. ఈతఁడు మహత్త్వమున స్వార్థపరమగు 'రాజన్' శబ్దమునకును, 'రాజు' రూపము కలుగు నని శాసించినవాఁడు (తత్స. 78 సూ.) గాన నీతని మతమున దంత్యత వ్యస్తరాజన్ శబ్దరూపము లగు రాజు, రాజుచేత మున్నగువానికే గాక ఖగరాజు, ఖగరాజుచేత మున్నగువానికిని సంభవించు నని సంభావింపవలయును. దీనివిస్తృతికయి తత్సమపరిచ్ఛేదమునందలి 78 సూత్రవ్యాఖ్యల నరయునది. 'రాజన్' శబ్దముతుది నున్న 'అన్' అను భాగమును లోపింపఁజేయును, దంత్యోచ్చారణ ముత్వ మూలమున సిద్ధింపఁజేయను, దత్సమరూపసాధనసందర్భమున సదా డువర్ణమును విధించు చింతామణియాశయమును గమనించియే సూరి యిట్లు వ్రాసె ననుట సముచిత మగుటంజేసి చింతామణియు వీనికి దంత్యతను సాధించునదే యని విశ్వసింపఁదగును. ఒకేశబ్దమునందలి జకారము నొకమాఱు తాలవ్యముగను మఱియొకమాఱు దంత్యము గను శ్లేషయందుఁ బలుకవలసి యుండు ననువింతను బాలవ్యాకరణమునకన్న నధికముగఁ గనపఱచు నుద్దేశముతోఁడ జకారం బుభయం బగు నని సూత్రించి 'పాండురాజయశము' అను దాని నుదాహరించి యిందజయశ మను రామాయణార్థమున (అజయశము) జకార మును దాలవ్యముగను, భారతార్థమున (పాండురాజ! సంబుద్ధి) దంత్యముగను సమన్వ యించుచు రాజు వైకృత మనుదానిని గేచిన్మతముగను నిరూపించుచు రాజు వైకృత మని వ్రాసిన వ్రాఁతలనుబట్టి స్వార్థమైనరాజుశబ్దము దంత్యమనువిషయమున నాతఁ డును జింతామణిసూరులనే యనుసరించువాఁ డనుట తెల్లము. "స్వార్థప్రధానే భావే స్యాత్ రాజ్ఞో డుః పుంసి చేతనే" అని చింతామణిని వివరించు నాథర్వణమును రాజు ఖగరాజులందలి జకారములను దంత్యము లనెడు సూరి సీతారామాచార్యులమార్గములకు మార్గదర్శకమై యగుచున్నది. గుప్తార్థప్రకాశికమాత్రము పాండురాజయశ మను నుదా హరణమందలి భారతార్థమునసైన జకారమును గూడ పాండురోగముచేఁ బ్రకాశించు వాఁడను వ్యుత్పత్తికల్పనముమూలమునఁ దాలవ్యముగఁ జేయుచుఁ, గేచిన్మతము ననుస రించి తత్సమజకారములెల్లఁ దాలవ్యము లనియు వైకృతములు దంత్యము లనియుఁ బరిష్కరించుట యుచిత మని సమ్మతించుచు హరికారికామూలకాశయముతో బాల వ్యాకరణాశయమును సమ్మతించెడు వివరణముల యాశయమును గమనించుట మాని తన విమర్శనపాటవమును బ్రకటించుచున్నది. లక్షణకర్తలమతమున స్వార్థపరమైన రాజన్

శబ్దజకారములు దంత్యము లనియు దంత్యత సంస్కృతశబ్దగత చ జ సాధారణ్యము గామిని, 'ఱేఁడు, రాయఁడు' అను తెనుఁగు నుడులు ప్రసిద్ధములై యున్నను, దంత్యోచ్చారణ శ్రీసమస్వరూపములంబట్టియు నిద్దాని నచ్చతెలుఁగుశబ్దముల కర్తలు వైకృతమని భ్రమించి తమ కావ్యముల నుపయోగించి యుందు రనియు, దాన సంస్కృతసమ వైకృతవాదద్వయము వెడలె ననియు, ఫలితముగ గ్రహించుట యుచితము. ఇట్లు దంత్యోచ్చారణముం జేసియైన రాజశబ్దము వైకృత మను భ్రమచే వలరాజు మున్నగు సమాసముల నిందుఁ గల్గించె నని విశ్వసింపఁదగును. స్వార్థపరరాజన్ శబ్దజకారములఁ గేచిన్మతము ననుసరించి తాలవ్యములుగ నుచ్చరించుటకు నించుకయు నవకాశములేమి లాక్షణికుల దంత్యతాసిద్ధాంతమే రమణీయ మని తోఁచెడి.

నకారంబు ద్రుతంబు. ౧౧.

టీ. 'ద్రుతాఖ్యో నః' అనునది మూలము. దీనివివరణ మీక్రిందిసూత్రమున నరయునది.

ద్రుతాంతము లయిన పదములు ద్రుతప్రకృతికములు. ౧౨.

ప్రథమా కయి పట్టి యొక్కేతరము లగున విభక్తులు ఉత్తమపురుషైకవచనంబులు - భూత తద్ధర్మార్థక ప్రథమపురుషైకవచనంబులు- ఆశీరాద్యర్థంబు లయిన యొప్పుతవర్ణకంబులు శతృ తు మానంతర్యచేదర్థకంబులు - నేను తాను పదంబులును - వలె ప్రభృతులును ద్రుతప్రకృతికంబులు. నన్నున్-నాచేతన్-నాతోడన్-నాకొఱకున్-నావలనన్-నాకంటెన్-నాకున్ - మాలోపలన్ - మాయందున్ - వత్తున్-వచ్చెదన్-వచ్చెన్-వచ్చున్-వచ్చెడున్ ప్రసన్నులయ్యెడున్-కావుతన్-కొట్టుచున్-కొట్టన్-కొట్టంగన్ - కొట్టుడున్-కొట్టినన్-వలెన్ - ఎంతయున్-పోలెన్ - అయ్యున్ ఇత్యాదు లూహ్యంబులు.

టీ. నకార మంతమందుఁ గలశబ్దములు ద్రుతప్రకృతికములు. "నకారంబు ద్రుతం" బను పైసూత్రమునుబట్టి నకారసూత్రమునకు ద్రుతసంజ్ఞ కలుగుచుండ నీక్రింది పట్టికమూలమున నిట్టినకారములు ద్రుతము లని వ్యావర్తకముగఁ జూపుచు నకార సామాన్యమునకు ద్రుతసంజ్ఞ సిద్ధింపకుండఁ జేయుటకు యత్నించుచున్నాఁడు. "అన్యే ద్రుతప్రకృతయో స్స్యుర్హ్యానుజీవిత ద్రుతా నిత్యమ్" అనునది మూలము.

ప్రథమావిభక్త్యేకవచనబహువచనములును, చతుర్థీప్రత్యయములలో 'కై' అను నద్దియుఁ, బంచమీప్రత్యయములలో 'పట్టి'అనునదియు, షష్ఠీప్రత్యయములలో 'యొక్క'

యనునదియుఁ దప్పఁ దక్కిన ప్రత్యయములెల్లను ననఁగా ను, చేత, తోడ, కొఱకు, వలన, కంటె, కు, లోపల, అందు, న, అనునవి ద్రుతప్రకృతికములు. ఇదంత శబ్దములపై నిదంతములుగ మాఱెడు ని, కి అను వికృతులును ద్రుతప్రకృతికములె. ప్రథమాక్షరశేషములైన చే, తో అనునవియు ద్రుతప్రకృతికములె యగును. మఱియుఁ జతుర్థ్యర్థక మగు 'ఖాంటె' అనునదియు, పంచమ్యర్థక మగు 'కన్న' అనునదియు ద్రుతప్రకృతికములె యగు. ప్రత్యయము లాయాశబ్దములకుఁ దుదిని జేరునవి గాన నాయాప్రత్యయము లంతమందుఁ గలశబ్దములెల్ల ద్రుతప్రకృతికములే యని గ్రహింపవలెను.

ననున్: ద్వితీయాంతము. నాచేతన్, నాతోడన్: తృతీయాంతములు. నా కొఱకున్: చతుర్థ్యంతము. నావలనన్, నాకంటెన్: పంచమ్యంతములు. నాకున్, నాలోపలన్: షష్ఠ్యంతములు. నాయందున్: సప్తమ్యంతము. వత్తున్, వచ్చెదన్: లాదుత్తమపురుషైకవచనములు. వచ్చెన్: భూతార్థకప్రథమపురుషైకవచనము. వచ్చున్, వచ్చెడున్: తద్ధర్మాద్యర్థకప్రథమపురుషైకవచనములు. ప్రసన్నులయ్యెడున్, కావుతన్: ఎడుతవర్ణకాంతాశీరాద్యర్థకములు. కొట్టుచున్: శత్రర్థకము. కొట్టన్, కొట్టఁగన్: తుమున్నాద్యర్థకములు. కొట్టుడున్: ఆనంతర్యార్థకము. కొట్టినన్: చేదాద్యర్థకము. నేను: తాను: అస్మదాత్మన్శబ్ద ప్రథమైకవచనములు. ప్రథమాంతములు గాన వీనికిఁ గళాత్వమెసిద్ధించెడిఁ గాన నిట్లు నిర్దేశింపవలసివచ్చెను. ఎంతయున్, పోలెన్, అయ్యున్, వలెన్ ప్రభృతులు. మిగులన్, మఱలన్, కడున్, వెంటన్ మొదలగునవి ప్రభృతి శబ్దముచే వాచ్యములగు నవ్యయములు. మూలమునఁ దద్ధర్మాశీశ్చేదర్థకముల కాదిపదమును జేర్చుట కాయాప్రత్యయము లాయర్థములందేగాక మఱికొన్ని యర్థములందును గలుగున వగుట నాయాయర్థములం దాయాప్రత్యయములతోఁ గూడినవానినెల్ల సంగ్రహించుట కని తలంపవలయును. తెలుఁగున నత్వవిశిష్టనకారమును ద్రుత మన వీలు లేదు. ఐనను, 'ద్రుతాఖ్యో నః' అని చింతామణి వర్ణసమామ్నాయగతరూపమునే నిర్దేశించి ద్రుతసంజ్ఞను జేయుట యిది హల్లునకె యగువిశేషసంజ్ఞ గానను, కేవల వ్యంజనము నచ్చుచేర్పక పలుక నవకాశము లేమిఁ దెలుఁగునుడి పలుకుబడి యాచితింబట్టి యుత్తు చేయను గానను, ద్రుతమజ్విశిష్టమైనను గా కున్నను నీసంజ్ఞ చెల్లు నను నుద్దేశముతో నైనదిగా నెంచి సూరి యిట్టి పొల్లురూపము నందిన నకారములకును ద్రుతసంజ్ఞ గలుగును జుడీ యని తెలుపఁ బట్టికలో ద్రుతప్రకృతికములనెల్లఁ బొల్లులతో నిర్దేశించెను. ఈపట్టికయందుఁ జూపఁబడిన ద్వితీయాది విభక్తులకును, నాయారూపములకును, నాయాసందర్భములం దుత్వవిశిష్టమైన నకారము తుదను గల్గు నని సూరి

సూత్రించియున్నాఁడు. అవసానంబున ద్రుతస్వరలోపము బహుళముగఁ గల్గు నని సంధిపరిచ్ఛేదమున సూత్రించినాఁడు: ద్రుతస్వత్వరూప ముత్వవిశిష్ట నకార మని సంధిపరిచ్ఛేదమున వివరణము వ్రాసినాఁడు. ఇకారంబుమీఁది కు ను వు క్రియా విభక్తులయుత్వమున కిత్వమును సూత్రించి సాధించినాఁడు. ద్రుతస్వత్వరూపము మీఁదఁ బరుషములకు సరళములు గలుగుట సూత్రించి చూపినాఁడు. ద్రుతస్వరము సంశ్లేషప్రతిబంధకముగా నూహించి సంశ్లేషమును సూత్రముఖమున సాధించినాఁడు. ఈసందర్భములఁ బరిశీలింప నీతని మతమున నుత్వవిశిష్టనకారమే ద్రుత మనుట సాధారణ మగును. ఇఁకఁ బ్రథమేతరసూత్రసందర్భమునను నిఁకాదిసూత్రప్రణాళికయందును ద్రుతప్రకృతికములఁ బొల్లునకారము లంతమందుఁ గలవిగా నిర్దేశించియున్నాఁడు. దీన ద్రుతప్రకృతికము లచ్ సంధివిషయములుగా వానితుది నున్న ద్రుతము లుప్తాచ్కమై దోఁచు ననునాశయము గలిగియుండుట తెల్లమగు. పైసందర్భముబంబట్టి యుత్వ విశిష్టమైయుండుట పొల్లురూపముగ నుండుట యను రెండేరూపములుగాని (ను అనునదే యికారాంతములపై ని యగుంగాన నువర్ణముగనే దాని గణింపవలెను) యితర రూపములు ద్రుతమునకు సంభవింప వను దృఢవిశ్వాసముతో సూరి యుండుట స్పష్టమయ్యె. దీన "నకారంబు ద్రుతంబు," అనుసూత్ర ముత్వవిశిష్టమును పొల్లురూపమును నైననకారములను రెండిటిని బోధించునదిగా సూరి యెన్న ననుట స్పష్టమయ్యె. 'ద్రుతాఖ్యో నః' అనుమూలమును, నిదేయర్థము నిచ్చువదిగ సూరి తలంచె ననుట పునరుక్తము. మూల మెట్టిదానినేని వ్యంజనరూపము నందఁ గలుగుదానిని నకారమును ద్రుత మనఁదగు నను నాశయము గలదగుట సూరియిమ్మార్గ మందేకదేశగ్రహణముచేనైన దనఁదగును. ఈపట్టికలో ద్రుతప్రకృతికముగ నిరూపించిన ద్వితీయావిభక్తి ను రూప మని నువర్ణంబు ద్వితీయ యనుదానిచే స్పష్ట మగు. తక్కుంగల సుబ్విభక్తులతుదిని నువర్ణమాగమముగఁ దృతీయాదులకు నుమాగమం బగు ననుదానిచే సిద్ధించుచున్నది. మిగిలిన తిజంతములలోఁ గొన్ని ప్రత్యయరూపనువర్ణ మంతమందుఁ గలవియుఁ, గొన్ని సూత్రవిహితద్రుతాంతము లైనప్రత్యయములతోఁ గూడినవియు నైయున్నవి. ఎంతయు నిత్యాదుల తుది చున్న నువర్ణము సముచ్చయాద్యర్థములఁ గలిగిన దగుట నవ్యయరూపము. (దీని నీతఁడు సాధింపలేదు). వలె నిత్యాదు లవ్యయము లగుట వానితుది ద్రుతమును నవ్యయరూపమె యగును. ఇట్టివానిస్వరూపము నెఱింగింపలేమి వీనితుదిని ద్రుత మెట్లు కల్గెనో యీ వ్యాకృతింబట్టి నిర్ణయింప రాదు. ఈ ద్రుతములెల్ల నాయాపదములతుదల నిల్చునవే. మఱియు సంధ్యాదులందు వీని కదృశ్యతను సూరి కొన్నియెడల సూచించి యున్నాఁడు. తాను నేనులలోఁ దుదిని ద్రుత మున్నను నది ప్రథమాసంబంధి

యగుట ద్రుతము కాఁజాలదనుశంకను దొలఁగించు తలంపుతోడను, దాను నేనులను వర్ణములు తానాయనుప్రకృతులకుఁ గలిగిన వగుటఁ బ్రథమాసంబంధము లైనను శబ్దసహజములు గాక యాగమములుగఁ గల్గుటం జేసి ద్రుతములే యని సూచించు నుద్దేశముతోడను, సూరి పట్టికలోఁ దానునేనుల నిర్దేశించె నన్న శబ్దసహజములై శబ్దాంతమున నిల్చిన యేనువర్ణములకును ద్రుతసంజ్ఞ సిద్ధింప దని స్పష్టపడును. కానఁ బైసందర్భముల ననుసరించి శబ్దసహజములు గానివియుఁ బ్రత్యయాగమావ్యయాత్మకము లైనవియుఁ, బదములతుదినె నిల్చునవియుఁ, దాము లుప్తములయ్యుఁ బదముల యర్థాదులకు భంగమును గూర్పఁజాలనివియు నగు నుత్వవిశిష్టనకారములను గొండొకచో వానికే యైన పొల్లురూపములును ద్రుతము లను నొక లక్షణము సిద్ధించెడి. దీన ద్రుతమనునదియు యుండవలయు నన్న నుండునదియుఁ బోవలయు నన్నఁ బోవునదియు నని స్పష్టపడినది గాన ద్రుతసంజ్ఞ సార్థక మగుచున్నది. ఇట్లు దీనిలక్షణమును సూరి వాని వానిముఖముననేగాని స్వీయవాక్యముల వివరింపమింజేసి పాఠకసుబోధమునకై ప్రౌఢ వ్యాకర్త "నకారం బసాధారణంబు ద్రుతం" బని సూత్రించి యసాధారణపదమునకుఁ బ్రత్యయాగమావ్యయాత్మకము యుత్వవిశిష్ట మని వివరణము వ్రాసి ద్రుత మనఁగా నొల్లనియెడ మఱఁగిపోవున దని ద్రుతసంజ్ఞకు సార్థక్యమునుగూడఁ జూపుచు నున్నా నిత్యాదులందు మాత్రము ద్రుతస్వర ద్రుతలోపములు గలుగ వని ద్రుతలక్షణమును వివరించినాఁడు. ఈతఁడు 'ద్రుతాఖ్యో నః' అను నన్నయ ద్రుతలక్షణ మవయవావ యవినకారవ్యంజనసాధారణ మనుతత్వమును, నన్నయ ద్రుతసంశ్లేషము లని తా నెన్నిన యన్నిష్టసఖిత్యాదులచే నెఱింగినవాఁడయ్యుఁ దాఁ జెప్పిన యుత్వవిశిష్టనకార మనునర్థ మునుగూడ నాసూత్రమున సామాన్యనిర్దిష్టమైన 'నః' అనుదానినుండి యుద్ధరింప నవ కాశమయ్యెడిఁగాన నన్నయచింతామణి తన్నివిషయమున విరోధించునది గా దనుటకే 'ద్రుతాఖ్యో నః' సూత్రమును బ్రమాణీకరించె ననియుఁ గావువనే 'అన్నిష్టసఖి - పెన్నురము-చక్కఁంబెట్టు-కమ్మందేనె' మున్నగువానిని సూత్రాంతరములచే సాధించుకొనె ననియు గ్రహింపవలెను. కాన నీసందర్భమున 'ద్రుతాఖ్యో నః' అను సూత్రమునకుఁ బ్రౌఢవ్యాకర్తయు సూరిమార్గమునే యనుసరించి యర్థముచేసె నని తెల్లమయ్యె. 'ఉన్నాను' అను దానివిషయమున నందలి ద్రుతమునకు స్వరలోప లోపార్ధపూర్ణబిందు రూపకార్యములు గలుగ వనుటమాత్రము ప్రౌఢవ్యాకర్త సూరికంటె గ్రొత్తగఁ దెల్పె. ద్రుతము సహజముగఁ దుదిని గలిగియుండు నని ద్రుతప్రకృతికము లని వ్యుత్పత్తి.

వ్యాకరణప్రక్రియ ననుసరించి యెల్లశబ్దములు నాయాప్రత్యయముల మూల మునను, నర్థవిశేషప్రకాశకమై చేరెడు నువర్ణముమూలమునను, నాగమనువర్ణముల

మూలమునను ద్రుతప్రకృతికము లగుచుండుటం జేసియు, శబ్దసహజములగు నకారము లకు ద్రుతసంజ్ఞ సిద్ధింపమిం జేసియు వ్యాకరణసిద్ధద్రుతాంతములకే సూరి ద్రుతప్రకృతికములు బర్యాయముగఁ జేసెను. చింతామణిప్రణాళికలో నిట్లాయూవానికి వేర్వేఱు ద్రుతవిధానములు లేకుండుటే గాక "అన్యే ద్రుతప్రకృతయో యే స్యుర్హ్యనుజీవిత ద్రుతానిత్యమ్" అనువానిచేఁ గళలుగానివానికెల్ల నకారము నిత్యముగ నగుట నందలి ద్రుతప్రకృతికసంజ్ఞ సార్థకము. ఇం దట్టిప్రక్రియ లేమి ద్రుతప్రకృతిక మనుమాట నేతిబీరకాయను బోలె. పరికింప నిద్దానిం బట్టి పోలెనిత్యాదులు ద్రుతప్రకృతికములును దక్కుంగలవి ద్రుతాంతములును నయ్యెడి. మూలము తత్తదర్థకసంస్కృతపదములచేఁ దెలుఁగుపదముల నెఱింగించునదైనను, "నః-మోః" అని తెలుఁగును సంస్కృతవిభక్తి నిడి వాడుటను, నథర్వణుఁడు "ఓయిపదే, అడాంతత్వమ్, ల్వాదివర్ణకే," అని యను టను, గమనించియు, దత్తదర్థకసంస్కృతపదములకంటె నసందిగ్ధార్థప్రతిపాదకములు దేశ్యములె యని యెంచియుఁ గావలయు సూరి దేశ్యములనె గ్రహించుటయు, వానిని సంస్కృతపదములుగ భావించి పరమున నున్న సంస్కృతపదములతోఁ గలుపుటయే గాక 'యొక్కెతరములు, పడ్వాదులు' అను మొదలగుచోటుల గుణయణాదేశాదులం గూర్చుటయు, జరిగె నని తోఁచెడి.

ద్రుతప్రకృతులు గానిశబ్దంబులు కళ లనంబడు. ౧౩.

రాముఁడు - రాములు - హయము - విష్ణువు - గోడ - మేడ - అయ్య - అమ్మ - రామునికయి - జ్ఞానముంబట్టి - నాయొక్క - వచ్చిరి - వచ్చితివి - వచ్చితిరి - వచ్చితిమి - రాఁడు - రారు - రాదు-రావు-రాము - కొట్టుక - తిట్టుక - ఎత్తిలి - ఒత్తిలి - ఊరక - మిన్నక - బళి - అక్కట - ఏల ఇత్యాదు లూహించునది.

టీ. "తిఙ్మధ్యశేషషష్ఠీ సుప్కర్మప్రవచనీయజవిభక్తీః, కించిత్ ప్రశంసనార్థక సంతాపయదాతదా కిమేవాంశ్చ. క్త్వా కిల తూష్ణీ మాద్యా నభిదధతి కళా ద్రుతో న యేషాం స్యాత్" అనునది మూలము. ద్రుత మంతమందు లేనిశబ్దములు గళ లగును. స్వచ్ఛము లైన వనుట. 'రాముఁడు, రాములు, హయము, విష్ణువు, గోడ, మేడ, అయ్య, అమ్మ అనునవి డు ము వు లంతమునఁ గలిగినవియుఁ, బ్రథమైకవచన లోపము నందినవియు నగు వివిధశబ్దప్రథమారూపములు. (సుప్ప్రథమా మాత్రవాచక మని గ్రహించె. 12 వ సూత్రమునఁ బ్రథమాకై షష్ఠియొక్కెతరములు ద్రుతప్రకృతికము లగుటం జేసి యిందు వానినే మొట్టమొదటఁ గళలుగఁ జూపు

చున్నాఁడు. రామునికై:—ఇది చతుర్థ్యేకవచనము. జ్ఞానముంబట్టి:—పట్టివర్ణకము చేరిన పంచమ్యేకవచనము. నాయొక్క:—యొక్కవర్ణకముచేరిన షష్ఠ్యేకవచనము. (మూలస్థశేషషష్ఠి) కై పట్టియొక్క:—ఏకవచనబహువచన సాధారణములగుట కళాలక్షణమును దత్సాధారణ మగును. వచ్చిరి:—రేఫాంతభూతకాలిక ప్రథమపురుష బహువచనము. వచ్చితివి, వచ్చితిరి:—భూతకాలికమధ్యమైకవచన బహువచనములు. వచ్చితిమి:—మాంతభూతకాలికోత్తమ బహువచనము. (ఇది మూలస్థతిఙ్మధ్యోదాహరణములు. "తిఙ్మధ్యనామకాస్స్యుర్మధ్యమపురుషాశ్చయే రమాంతాశ్చ" అని మూలము.) రాఁడు, రారు, రావు, రాము:—ఉత్తమైకవచనవ్యతిరిక్త వ్యతిరేకప్రథమ మధ్యమోత్తమైకవచన బహువచనములు. తిట్టక, కొట్టక:—వ్యతిరేకక్త్వార్థకములు. ఎత్తిలి, ఒత్తిలి:—దేశ్యావ్యయములు. ఊరక, మిన్నక:—తూష్ణీమర్థకములు. ("తూష్ణీమాద్యాః" అని మూలము) బళి—ప్రశంసనార్థకము, అక్కట:—సంతాపార్థకము. ఏల:—ప్రశ్నార్థకము. అట్లు, ఆట్టి, ఇట్టి, ఏమి, మఱి, మిక్కిలి, కొంచెము, ఆహా, ఔర, రాముఁడె, అట్టిది-రాముఁడ ఇత్యాదు లాదిపదగ్రాహ్యములు. సంధి 13-వ సూత్రమున అపు డిపుడెపు డను నని నిత్య ప్రథమైకవచనము లని ప్రతిపాదించుఁగాన "యదాతదా" యను మూలమున కుదాహరణ మిందుఁ జూపఁబడలేదు. ఈతని మతమునఁ గూర్చి గుఱించులు క్త్వార్థకములుగఁ దలంపఁబడినవగుట గతార్థము లనవలెను. కాని యిందుఁ క్త్వార్థకోదాహృతి లేదు. వ్యతిరేకక్త్వార్థకముల మూలమునఁ క్త్వార్థకములకును గళాత్వమూహింపవలెను. ద్రుతప్రకృతికముల పట్టికలోఁ జేర్పకుండుటచేతను వీనికిఁ గళాత్వమనుమానింపఁదగును. తృతీయార్థక మగు చేసియుఁ, బంచమ్యర్థక మగు నుండియు నాయా ధాతువుల క్త్వారూపములను తలంపునఁ జేర్పలేదని భావింపనగు. చేసి తృతీయార్థక మని చెప్పనేలేదు. ఉండి స్పష్టముగ శబ్దమనినవాఁడు. చేసి క్రియలలోఁ క్త్వారూపముగ సాధించినాఁడు.

"అనఘ యిది యేటితప మే, మనుపమదుఃఖితుల మగుట నాధారములే, కను సంతానోచ్ఛేదం బున" అను భారతాదిపర్వ ద్వితీయాశ్వాస పద్యము నందలి 'లేకను' అను దానింబట్టి కొందఱు వ్యతిరేకక్త్వార్థకము ద్రుతప్రకృతిక మని భ్రమింతురు. ఇట్టి భ్రమను దొలఁగింపనే సూరి "కొట్టక, తిట్టక" అని రెం డుదాహృతులఁ జూపెను. మఱియుఁ బ్రౌఢవ్యాకర్త 'లేకను' అనుదానిలో నువర్ణము సముచ్చయార్థక మని స్పష్టపఱచి వ్యతిరేకక్త్వార్థకము కళయ యని సిద్ధాంతముచేసెను. ఇచ్చో సముచ్చయార్థము ప్రసక్తము గామి 'లేమిని' అని దిద్దుట యుచిత మని గుప్తార్థప్రకాశిక ఫలితమును దెల్పెడి. యతి నిర్బంధము లేని కందపద్యపాద మగుట నెట్లు సవరించినను దగునుగాని

నువర్ణము సముచ్చయద్యోతకమే గాక యర్థవిశేషమును బ్రకటించునదియు నని ప్రౌఢ వ్యాకర్త యిచ్చిన ప్రయోగసరణి ననుసరించి గ్రహింపవలసియుండును గాన లేకుండుట యొక్క యతిశయమును నువర్ణము సూచించునట్లు గ్రహించి బహుపుస్తకగణమును ననేకులగు లాక్షణికకవులకు ద్రుత ప్రకృతిక మను భ్రమ నుదయింపఁజేసినదియు నగు నీ పాఠమును ప్రౌఢవ్యాకర్తృమతము ననుసరించి స్వరస మని గ్రహిఁచుటయే సరస మని తోఁచెడి. (చూ. ప్రౌఢ. సంజ్ఞ 8).

హ్రస్వముమీఁది ఖండబిందువునకుఁ బూర్ణబిందువు వైకల్పికముగ నగును. ౧౪.

అడఁకువ - అడంకువ - అరఁ తి - అరంటి - ఎఱుఁగుట - ఎఱుంగుట - బలఁగము - బలంగము - మగఁటిమి - మగంటిమి.

టీ. 'హ్రస్వాత్పూర్ణోఽపిభవేత్' అనునది మూలము అచ్చునకే హ్రస్వదీర్ఘ ప్లుత భేదముగాని హల్లునకు లేదు గాన హల్లునుగూర్చియైన సందర్భములందు నాయా యచ్చులతోఁ గూడిన హల్లుల నట్లభేదముగ వ్యవహరించె నని గ్రహింపవలెను. మఱియు వ్యంజనము లచ్చు చేర్పు లేక యుచ్చారణము లేని వగుటయు నట్ల వ్యవహరింపవలసె నని యెన్నునది. కాఁగా హ్రస్వమున కనఁగా హ్రస్వాచ్చునకును హ్రస్వాచ్చుతోఁ గూడిన హల్లునకును నని గ్రహింపవలెను. వికల్ప మనఁగా నొకమాఱు కలుగుట యొక మాఱు కలుగకుండుట. నిండుసున్న యఱసున్న యని సున్న ద్వివిధము. సిద్ధపూర్ణము, సాధ్యపూర్ణము; సిద్ధఖండము, సాధ్యఖండము - అను భేదమునఁ బైరెండును రెండేసి విధము లగు. సిద్ధ మనఁగా శబ్దసహజమైనది. సాధ్య మనఁగా వ్యాకరణప్రాప్తమైనవి. ఇందు సామాన్యముగ ఖండబిందు వనుటంజేసి సిద్ధసాధ్యఖండములకు రెండింటికి స్వీకారము గలిగెడిఁ గాని య ట్లన నవకాశము చాలదు.

ఇందలి యుదాహరణములలో 'మగఁటిమి' అనునది తప్పఁ దక్కినవెల్లను సిద్ధ ఖండములు గల పదము లని చెప్పవలసియున్నను నీ వ్యాకృతిపద్ధతి ననుసరించి యోాప విభక్తిక టివర్ణము ద్వితీయాద్యేకవచనములందే వచ్చున దగుటచేతను, టివర్ణమునకుఁ బూర్వము కల్గినఁ బూర్ణమే కలుగఁదగి యుండుటచేతను, దద్ధితప్రకరణమున నర్ధబిందువు తోడి, టివర్ణము నోపవిభక్తికముగ సమర్థించుకొన లేకయే యిమి యను తద్ధితప్రత్యయ ముతోఁగూడిన దీనిని మగఁటిమ్యాదులు యథాప్రయోగముగ గ్రాహ్యము లను సూత్రాంతరమున సాధించుటచేతను, నీ సూత్రము హ్రస్వముమీఁదఁ బూర్ణార్ధముల యునికిని సామాన్యముగఁ దెలుపునది గాక ఖండము నుద్దిష్టముగఁ జేసికొని పూర్ణమును దానికి

విధించునదగుటచేతను సాధ్య మనలేక దానినిగూడ సిద్ధఖండముగనే గ్రహించె ననవలసి యున్నది. మఱియు దీర్ఘముమీఁద సాధ్యపూర్ణము లే దను సూత్రము సామాన్యముగ బిందు మాత్రమును విధించెడి వ్యాకరణవిధులచేఁ గలుగు ఖండపూర్ణములలో దీర్ఘము మీఁది పూర్ణమును వారింప సమర్థమై యుండుటంజేసియు, నిఁక హ్రస్వముమీఁద ఖండ పూర్ణములు సామాన్యబిందువిధానముచేతనే సంభవించునవగుటం జేసియు నీసూత్రము సిద్ధఖండములనే పూర్ణములఁ జేయును దని గ్రహింపవలయును. కానఁ గుఱుచయచ్చున కును నట్టి యచ్చుతోడి హల్లునకును దరువాత నున్న సిద్ధఖండము (లఘువుమీఁద నున్న దనుట) వికల్పముగఁ బూర్ణ మగు నని సూత్రార్థము సంభవించెడి.

అడఁకువ: ఇందుఁ గు వర్ణమునకుఁ బూర్వమున నున్న సిద్ధఖండము పూర్ణము గాఁగ 'అడంకువ' అయ్యెను. పూర్ణరూప మద్దానికిఁ గలుగని పక్షమున 'అడఁకువ' అను సహజరూపమే యుండును. ఇట్లే తక్కుంగల వూహ్యములు.

బిందు వనునాసికోచ్చారణమునకు గుఱుతు. అనునాసికోచ్చారణము నిల్చి యున్న దాని గుఱుతగుబిందువు పూర్ణరూపమునె కల్గియుండును. అట్టి యుచ్చారణము లుప్తమైన నం దట్టి యుచ్చారణ ముండె నని తెలుప నర్ధబిందువు (ఖండము)ంచుట యాచారమయ్యెను. కాఁగాఁ దొల్లి యనునాసికోచ్చారణము గలిగి నేఁడు దాని యుచ్చారణము గనరాని పదజాతి పూర్వావస్థను బ్రకటింప సూరి యీ సూత్రము రచించె ననుట స్పష్టము. కాని యుచ్చారణమున లేని రూపమును సిద్ధముగఁ జేసికొని యుచ్చారణము నద్దానికిఁ గట్టుటకన్నఁ జారిత్రకదృష్టిని బ్రాచీనపూర్ణమును నర్ధముగాఁ దెల్పుట సుబోధ మగు మార్గము గానఁ బూర్ణబిందువు హ్రస్వముమీఁద వికల్పముగ నర్థ మగు నని హ్రస్వముమీఁద బూర్ణఖండముల రెంటియునికిని సూచించుట సరస మగు నని తోఁచెడి. ఇదియును దీని తరువాతి విధియును గ్రమముగ వైకల్పికమును నిత్యమును నగుటంజేసి యీ రెండు సూత్రములలో నేదే నొకదానియం దవధారణార్థకమును జేర్చి యొకదానిని విడువఁదగు నని కొందఱ యాశయము. కాని యట్లైనఁ గ్రమముగ వికల్పముగ దీర్ఘముమీఁది ఖండమునకుఁ బూర్ణము గా దనియు, నిత్యముగ హ్రస్వముమీఁది ఖండము పూర్ణ మగుననియు నపార్థములగుం గాన నమ్మార్గ మనాదరణీయము. ఖండమును స్థానముగఁ జేసి పూర్ణమును విధించుటచేత నారింజ గావంచ పావంచేత్యాదులందు ఖండము గలుగకుండుట ఫలముగా ననుమానింపఁదగును.

ఉచ్చారణము లేనిఖండమును వ్రాతలో విడువఁదగు నని కొంద ఱందురు గాని ఖండము నుద్దిష్టముగఁ జేసికొని పూర్ణమును విధించునట్టియు, ద్రుతమున కర్ధబిందు రూపమును బ్రక్రియలోఁ జూపునట్టియు సూర్యాది లాక్షణికుల మతము ననుస

రించియు, శ్లేషకావ్యములఁ గొన్నిపట్టుల దీని యుపయోగము చూపట్టుట నవలం బించియు, ఖండస్థిత్యభావములఁ బదములం దర్థభేదము కలుగుట గమనించియు నిది యపరిత్యాజ్య మని యనవలయును.

దీర్ఘముమీఁద సాధ్యపూర్ణము లేదు. ౧౫.

వాఁడు - వీఁడు - రాఁడు - లేఁడు - కాఁబోలు - కాఁబట్టి - గోఁగులు - రేఁగులు.

టీ. 'దీర్ఘాచ్ఛేత్ఖండ ఏవ స జ్ఞేయః' అనునది మూలము. దీర్ఘాచ్చునకును దీర్ఘాచ్చుతోఁగూడిన హల్లునకును దరువాత బిందుసామాన్యమును విధించు వ్యాకరణ విధులచేఁ గలుగు పూర్ణబిందువు నిత్యముగ సంభవింప దని సూత్రార్థము. ఇట్లనుటంజేసి శబ్దసహజ మగు పూర్ణమును, నట్టి ఖండమును, సాధ్యఖండమును నుండఁదగు నని విశద మయ్యెను. జెత్తు బిందుపూర్వం బగు నను మొదలగు బిందుసామాన్యమును విధించు విధు లచే ఖండపూర్ణములు రెండును నాయా చోటులఁ గలుగుచుండ నీసూత్రము దీర్ఘము మీఁదఁ బూర్ణమును వారించుటకై సూత్రిత మయ్యె నని సూరి యాశయము నభి వర్ణింపఁదగును. దీన నీసామాన్యసూత్రము బిందుసామాన్యమును విధించు విధులతోఁ జేరి దీర్ఘముమీఁద సాధ్యపూర్ణము గా దని యడ్డుచు, శాస్త్ర మేయేచోటులందుఁ గంఠోక్త ముగ దీర్ఘముమీఁదఁ బూర్ణమును విధించునో యట్టి చోటులందె సాధ్యపూర్ణము నుని కిని దోఁపఁజేయున దగును.

వాఁడు, వీఁడు:—ఈ రెండిటియందును బ్రథమైకవచనమగు డుజ్ ప్రత్యయానికి పూర్వము జెత్తు బిందుపూర్వం బగునను విధిచే ఖండపూర్ణములు రెండును బ్రాప్తములుగా దీర్ఘముమీఁద నగుట ఖండమే సిద్ధించె నని గ్రహించునది. వాండు, వీండు అను రూప ములు గలుగ వనుట. రాఁడు, లేఁడు:—వ్యతిరేకార్థకము లగు వీనికిఁ బ్రథమపురుషైక వచనమున డుజ్ ప్రత్యయమునకు ముందు నెలసున్న దీర్ఘముమీఁదఁ గానఁ గలుగ లేదు. 'కాఁబోలు, కాఁబట్టి:—'కాను' అను నుజ్యంతముమీఁద బోలుపట్టులు పరముబుగా సరళాదేశము గలిగినపిదప నాదేశసరళములకు ముందున్న ద్రుతమునకు బిందుసామాన్య విధిచే ఖండపూర్ణములు రెండును గలుగుచుండఁ బూర్ణ మీసూత్రముచే వారింపఁబడి నది. గోఁగులు, రేఁగులు:—గోను రేను శబ్దములతుది నువర్ణమునకు గుజ్ కలుగఁగా గుజ్లు ఉకారము పోవు ప్రత్యయము గాన జెత్తు బిందుపూర్వంబగు నను సామాన్యబిందు విధి చే ఖండపూర్ణములు రెండును బ్రాప్తింపఁగాఁ బూర్ణము వారింపఁబడియెను. వాండిత్యాది

పూర్ణబిందురూపములు నన్నెచోడాది గ్రంథములందుఁ బ్రాసములలోఁ గానంబడియెడి. నిండుసున్నయే ప్రాచీనరూపమును దానిని దెల్పుటకుఁ నర్ధబిందువును, నేర్పడెఁ గాన బ్రాచీనమున నట్టిరూపములు గలుగుట యవిరుద్ధము. కాన నిండుసున్నసే యుద్దిష్టముగఁ జేసికొని యర్ధబిందువును విధేయముగఁ జేయుట యుచితము. ఇందలి యుదాహరణములలోని యర్ధబిందువులెల్ల సాధ్యములే యగుట నిది సాధ్యబిందువిధ యక మనుట పునరుక్తము.

సంస్కృతసమేతరములయిన తెలుఁగుశబ్దములయందుఁ బరుష సరళం బులకు ముందే బిందువు కానంబడుచున్నది. ౧౬.

వంకర - కలఁకువ - మంచె - త్రాఁగు - దంట - దాఁటు - కొంత - కోఁత ఇత్యాదు లూహ్యంబులు.

టీ. సంస్కృతసమ మనఁగాఁ దెలుఁగుప్రత్యయములు మాత్రము చేరిన సంస్కృతప్రకృతులు. ఇట్టివి దప్ప నితరములందు—ప్రాకృతసమ-సంస్కృతభవ-ప్రాకృత భవ-దేశ్యములందు, క చ ట త ప గ జ డ ద బ అను నక్షరములకుఁ బూర్వమే యుండిన బిందు వుండు నని తాత్పర్యము వీనిపూర్వమునఁ దప్పక యుండవలె నను నియమము లేదు. ఉన్న వీనికిఁ బూర్వమే తోఁచునుగాని యితర హల్లులకు ముం దుండదు. కంసాలిపదము మాత్ర మీవిధికి వ్యతిరేకము. కమసాలిలోని మకారము వ్యవహారమున బిందు వయ్యె. కాని యీవిధిచే నిందు బిందువు వ్రాఁత విరుద్ధమే యగుఁ గానఁ గమ సాలి యనియే సాధురూప మనఁదగు. 'తృతీయే ప్రథమే వర్ణే పర ఏవ హి దృశ్యతే, బిందుర్వైకృతమధ్యే తు నాన్యవర్ణే పరే తు సః' అను నాథర్వణము మూలము.

ఈనియమముచేఁ బ్రాకృతసమభవ - సంస్కృతభవ - దేశ్యరూపమగు తెలుఁగున బిందు వాకరీతిగ నుండిన నెచట నుండునో కొంతగఁ దెలిసికొనుట సుకరమగును. ఈవిధి సామాన్యముగ సిద్ధములనే గాక సాధ్యముల నెఱుంగించుటకును దోడుపడెడి.

యకారంబును వు వూ వొ వో లును దెలుఁగుమాటలకు మొదట లేవు. ౧౭.

ఎవఁడు - ఎక్కడ-ఏమి - ఏల-ఉండ - ఊరు - ఒకఁడు - ఓడ. వారి యతఁడు-నిద్రపోయె నిట్టిచోట్ల సంధివశంబున వచ్చిన యకార వకా రంబులుగాని పూర్వసిద్ధంబులు గావు. వోఢృ వోఢవ్య శబ్దములు దప్ప సంస్కృతసమంబులందును సహితము వు వూ వొ వో వర్ణాదులగు శబ్దం బులు లే వని యెఱుంగునది. ఉదకము - ఊర్మిక - ఓదనము.

టీ. స్వతంత్రప్రయోగార్హములైన తెలుఁగుమాటలకు మొదట యకారమును ఉ ఊ ఒ ఓ లతోఁగూడిన వకారమును జూపట్టవు. వు వూ వొ వో లనుటంజేసి పదాది నాయచ్చులతోఁ గూడిన వకారమే యుండ దనియు, నితరాచ్చులతోఁ గూడిన వకార ముండఁదగు ననియు, యకారసామాన్యమునే పేర్కొనుటంజేసి యేయచ్చుతోఁ గూడిన యకారమును బదాది నుండ దనియు గ్రహింపవలెను. ఇది కేవలము తెలుఁగుపదముల కగువిధి. దీనిచే యెవఁడు, యెప్పుడు, యేమి అను మున్నగువానియందలి పదాదియకారముల హాలంశములును, వుండ, వొకఁడు, వూరు, వోడ, వుండు మొదలగువానియందలి పదాదివకారముల హాలంశములును, బరిత్యాజ్యము లని తెల్లమయ్యె. కాన ఎవఁడు, ఎప్పుడు, ఏమి, ఉండ, ఊరు, ఒకఁడు, ఓడ, ఉండు అనునవియే సాధువు లనియు, యకార-వకారములు గల వసాధువు లనియు విశదమయ్యెను. లాక్షణికుల మతమున శేషషష్ఠీప్రత్యయమైన యొక్క యకారాదిపదమే యైనను నద్దానికి స్వతంత్రప్రయోగము లేమింజేసి యది వాక్యాదినుండి పదాదియకారమును స్థిరపఱుపఁ జాలదు గాన నది దీనికి బాధకము గాఁజాలదు. తత్వ మరసిన ఏక ఒక్క యొక్కల పరిణామము తెల్లమగుం గాన నది యకారాదిపదమే గా దనియు నాయాశబ్దములపైఁ జేరినపుడు సంధ్యభావమున నైన యడాగమముతోఁ గూడి యొక్కయై లాక్షణికదృష్టికి యొక్కయయ్యె ననియుఁ దోఁచెడి.

పదాదిని యవ లుండకున్న "హరి యతఁడు-నిద్ర వోయె" అను పదముల యాదిని య వ లెట్లు కల్గె నని శంకించికొని యట్టిస్థలముల వ్యాకరణముచేఁ గలిగిన యవలుగాని శబ్దముపుట్టుకతోఁ గలిగినవి గా వని సమాధానమును వ్రాసినవాఁడు పూర్వసిద్ధములు= శబ్దమునందుఁ దొలుతనుండి యుండినవి. సంస్కృతసమంబులలోఁ గూడ మూలమున నిచ్చిన రెండుశబ్దములు దప్ప ఉ ఊ ఓల తోఁ గూడిన వకారమాదినిగల పదము లే దని భావము. పొట్టి ఒకారము సంస్కృతమున లేనేలేదు గాన దానితోఁగూడిన వకారము మాట సంస్కృతసమప్రస్తావన యగునిందుఁ దలంపఁబడలేదు. వోఢృవోఢవ్యేతర సంస్కృతసమములందును వు వూ వొ వో అనునవి యాదియందుఁ గలపదములు లేవనెనుగాని 'వోళికా, వోఢా, వోరకః, వోఢజః' అని వోకారమాదియందుఁ గలశబ్దములు సంస్కృతకోశములం దగపడుచున్నవి. ఐనను సూరి. వు వూ వొ వో లలో నొక్క వోకారాది శబ్దములే కోశములందుఁ జూపట్టుటంబట్టియు నవ్వానికిని దఱచుగాఁ బ్రయోగ మాంధ్రకావ్యముల నగపడకుండుటంబట్టియు నిట్లు వ్రాసె నని యనఁదగు.

'అద్యః క్రియాసు భూతార్థద్యోతితమాద్యగం వినా సర్వః' అను మూలము యెవఁడు యెపు డిత్యాదులందుఁ బదాదియకారమును వ్యవహారము ననుసరించి యంగీ

కరించినదిగానఁ గ్రియలలో భూతార్థమును దెలుపు (పోయెను) నట్టియుఁ బదము తొలినున్నదియు నగుయకారములను విడిచి తక్కిన తెనుఁగుపదముల నున్నయకారము లెకారవిశిష్టము లని తెలిసినది. కావుననే సంధివేళలందు 'సర్వత్రాజ్వత్కార్యం జ్ఞేయం యస్య ద్రుతప్రకృతికేభ్యః' అని యాపదాదియకారమున కజ్వద్భావమును విధించికొనవలసి వచ్చినది. అనఁగా హలంశమును విడువవలె ననుట. మూలము 'యవడు, యప్పుడు' మున్నగునవి యెత్వవిశిష్టములుగాని యత్వవిశిష్టములు గా వని సరసముగ వ్యవహారోచ్చారణము నున్నదాని నున్నట్లు తెలుపుచు సంస్కరించి సాధు రూపములఁ జూపి సంధిసమయముల నవరూపములు గలుగకుండ దాని హలంశ మును, విడువవలె నని నిరూపించినది. కాఁగా 'వచ్చెన్+యెపుడు = వచ్చెనెపుడు' అనియేగాని 'వచ్చెన్యెపుడు' అని గాదన్నది. అప్పకవ్యాదులు "పదాదిని యకారము నంగీకరింప నేల? దాని కజ్వద్భావమును విధింప నేల" అని తలంచి కావలయు దాని నంగీకరింపనివారై 'అద్యః క్రియాసు భూతార్థసముద్యోతినం వినాసర్వః' అని ఆద్యగం అను పదాది యకారాంగీకార సూచకమగుదళమును దీసివైచి యొక్క భూతార్థకమగు యెకారము దప్పఁ దక్కిన వెల్ల నత్వవిశిష్టములే యని తెలిపినారు. కాని పదాది యకారమున కజ్వద్భావమును విధించు సూత్రము చింతామణిలో నగపడుచుండుటం జేసియు, జింతామణిశేషగ్రంథ మగు సాథర్వణము 'వికృత్యాదిగతో యోఽత్ర స్యాచ్ఛబ్దాంతరయోగతః, ప్రాణమాత్రావశేషస్స్యాత్' అని వికృతిశబ్దాదిని యకార ముండుటయును దాని హలంశమును సంధివేళలఁ బరిత్యజింపవలె ననుటయుఁ బ్రతి పాదించుచుండుటం జేసియుఁ, బదాదియకారాంగీకారపాఠమే ప్రాచీన మనుటకు సందియము లేదు. అప్పకవీయమునఁ బదాదియకారమున కజ్వద్భావము విధించుసూత్రమును దానియాంధ్రీకరణమును లేనేలే వని యహోబలపతి వ్రాసినాఁడు. కాని ప్రకృత మచ్చుపడియున్న యప్పకవీయములందెల్ల నాకారికయును దానియాంధ్రీకరణపద్యము లును నగపడుచున్నవి కాన నవి పదాదియకారము నంగీకరింపని యప్పకవిప్రణాళికకు విరుద్ధము లగుటఁ దరువాతివారు తెలియక దూర్చిన ప్రక్షిప్తపద్యము లని విశ్వసింప నగును. నన్నయచింతామణి పదాది నుండని వర్ణములఁ దెలుపునదిగాక సందేహనిర్ణయ మొనర్చున దగుటం జేసి పదాది నాయాయక్షరము లుండ వనువిషయము నప్రసక్తముగ భావించెను. "వికృతిపదాదౌ ప్రగమాంతకస్థ తృతీయాచనాసికౌ న స్తః (య-ణ) క్వచిదపి న స్త ఉదోతౌ దంతోష్ఠభవస్య వికృతిశబ్దాదౌ (వృ-వౄ-వొ-వో)" అను నప్పకవి చింతామణియు, దాని నీసందర్భమున ననుసరించిన సూరి బాలవ్యాకరణము బదాది నుండని యక్షరములఁ దెల్పున దగుటం జేసి ఙ-ఞ-ళ యనునక్షరము లాదియందుఁ గల

పదము లుండవనియుఁ జెప్పకుండుట కొఱంత యనవలెను. ఎందుకు, ఙఞాదిపదములు లేమిని, నావర్ణములు తెలుఁగువర్ణములుగామిని నిటఁ దలఁప నప్రసక్తము లని విడిచె నని యుత్తర మీఁ దగు.

యరలవలు లఘువు లని యలఘువు లని ద్వివిధంబు లగు. ౧౮.

హరి యతఁడు-ఇత్యాదులం దాగమ యకారము లఘువు-తక్కిన యకార మలఘువు.- విఱుగు మెఱుఁ గిత్యాదులందు రేఫం బలఘువు. ఇదే శకటరేఫ మని చెప్పఁబడును. శకటరేఫము తత్సమ తద్భవములందు లేదు. పెరుగు కరు గిత్యాదులందు రేఫంబు లఘువు. ఏళులు పాళులు త్రాళు లని బహుత్వమందు రలడల కాదేశ మయిన ళకార మలఘువు. తల నెల యిత్యాదులందలి లకారము లఘువు. అతఁడు వచ్చె నిత్యాదులందున్న పాదేశవకారము లఘువు. తక్కిన వకార మలఘువు. వర్ణసమామ్నాయమందలి ళకారము వర్ణాంతరముగాని యలఘు ళ-కారము గా దని యెఱుంగునది.

టీ. 'లఘవోఽలఘవశ్చేతి ద్వేధాంతస్థాన్ వదంతి శాస్త్రారః' అనునది మూలము. వీనికి సంస్కృతమున నంతస్థము లని పేరు. నోటిలోపలిభాగము నంటి పలుకఁబడునవి గాన వీని కీపేరు కల్గెను. లఘువు = చులకనైనది. గురువు = బరువైనది. తేల్చి పలుకఁ బడునవి, (నొక్కి) యూఁది పలుకఁబడునవి యని భావము. సంధిరాని చోటుల నచ్చునకుఁ బరముగ దున్నయచ్చునకైన యకారము లఘువు. ఇట్లే సంధిలో పవర్ణమున కగువకారము లఘువు. ఆయాచోటుల రలడలకైన ళ-కార మలఘువు. శబ్దసిద్ధములు యవ లలఘువులు. వ్యాకరణముచేనైనవి లఘువులు. వ్యాకరణముచేనైన ళ-కార మలఘువు. శబ్దసిద్ధమైనది లఘువు. శకటరేఫములెల్ల నలఘువులు. రేఫములెల్ల లఘువులు. కేవలము సంస్కృతప్రాకృతసమభవేతరం బగు పదజాతియందే యలఘురేఫము గనుపట్టు నని సూరియాశయ మైనట్లు శకటరేఫము తత్సమతద్భవములందు లేదను వ్రాఁత స్పష్టపఱచుచున్నది. అలఘురేఫము శకటరేఫము శకటము బండిరా యనునవి సమానార్థకములు. సర్వలక్షణసారసంగ్రహకర్త ప్రౌఢవ్యాకర్తమొదలగువారు తద్భవపదములందును శకటరేఫ ముండుటకు 'కురరీ=గొఱ్ఱె, పర=పెఱ, భీరు=పిఱికి, గరుత్=గఱి' అను మున్నగునుదాహరణముల మూలమున సూచించియున్నారు. వేదము లెట్లట్లె వర్ణము లనాదిసిద్ధము లగుట వర్ణసమూహమునకు వర్ణసమామ్నాయ మను వ్యవహారము సిద్ధించెను. (౨ సంజ్ఞాసూత్రమున) తెలుఁగువర్ణములలో దుది నున్న ళ-కారము కాఁడుల వంటి స్వతంత్రవర్ణ మనియు, దానికి లఘ్వలఘుత్వములు లేవనియుఁ గాన దానిని మాత్ర

మలఘుళకార మని యుచ్చారణసాదృశ్యము ననుసరించి భావింపరా దనియుఁ దెలుపుటకై వర్ణ సమామ్నాయమందలి ళకారము వర్ణాంతరముగాని యలఘుళకారము గా దని సూరి వివరణము వ్రాసెను. గుప్తార్థప్రకాశిక మాత్రము పైవివరణమునందలి కాని యనుదాని నగు ధాతువ్యతిరేక నిజరూపముగ నెన్ని వర్ణాంతరము గానటువంటి యలఘుళకారము గా దని నఞ్ద్వయఘటితముగ నన్వయించి వర్ణసమామ్నాయము నందలి ళకారము వర్ణాంతరమును నలఘువును నగు నని వివరించినది. తళుకు బెళుకు మున్నగు వాని నలఘువులుగఁ జూపక యిందు లకారమున కలఘురూపము వ్యాకరణముచేఁ గలుగు ళకార మని స్పష్టముగఁ జూపుటచేతనే వర్ణసమామ్నాయమున నిట్టి యాదేశభూతమగు ళకారమునకుఁ బ్రవేశము లే దనియు వర్ణసమామ్నాయమునందలి ళకారము కాదులవలె లఘ్వలఘుత్వముల నందని స్వతంత్రవర్ణ మనియు స్పష్టమగుచున్నది. వ్రాతలో భేద మున్నను గురురేఫమును లఘురేఫభేద మగు నలఘువుగనే స్పష్టపఱచుటంబట్టియు నిట్టి యలఘువులకు వర్ణసమామ్నాయమునఁ బ్రవేశము లే దని విశదమగుచున్నది. లఘ్వలఘుయవల విషయమున శంకయే లేదు. ఐనను గుప్తార్థప్రకాశికవలె నేరైన విమర్శక పాఠకులు వర్ణసమామ్నాయగత ళకారమునకును నలఘువునకును గల యుచ్చారణతౌల్యమును బట్టియు లేఖన సాదృశ్యమును బట్టియు నిదే యది యదే యిది యని భ్రమ ప్రమాదములకు లోనగుదురేమో యని సూరి యట్టి భ్రమ ప్రమాదములు గలుగుట కవకాశ మీయకుండ నిట్టి వివరణమును వ్రాసికొనెను. కానఁ బైసమన్వయము నిరాకర మనక తీరదు. మఱియు నిట్టివ్యతిరేకనిజ్యంత విశేషణ, వ్యతిరేకసమాపక క్రియలతోఁ గూర్చిన నఞ్ద్వయార్థక వాక్యములందు నిజ్యంతమునకును వ్యతిరేకసమాపక క్రియకును గర్తయొకటే యై యుండుట తెలుఁగు వాక్యములందు సహజముగఁ జూపట్టును. ఇట్టి వాక్యములందు నిర్ధార్యము నిర్ధార్యముచేతనే నిర్ధారితమగును గాన నిజ్యంతవిశేషణక్రియలకుఁ గర్త యొకటే గాక తీరదు. అది తప్పుగాని పని గాదు. ఇందుఁ బని కర్త. ఇదియే నిజ్యంతమునకును సమాపక క్రియకును గర్త. 'వర్ణసమామ్నాయమందలి' అను నిందలి వివరణవాక్యమున వర్ణ సమామ్నాయమందలి ళకార మను. వి కర్త. నిజ్యంతవ్యతిరేక సమాపకములగు కానికాదులలో నిజ్యంతమున కలఘులకారమును సమాపకమునకు వర్ణ సమామ్నాయమందలి ళకారమును గర్త లగుచున్నవి. ఇందు నిర్ధార్య మగు వర్ణ సమామ్నాయ గతళకారము తద్భిన్న మగు నలఘులకారముచే నిర్ధారితమగుట చూపట్టెడి. ఇట్లు భిన్న కర్తృకత్వము భిన్నవిషయ ప్రదర్శనముచే నిర్ధార్యమును నిర్ధారణము చేయుట యనునవి వికల్పార్థక మగు కానియను నవ్యయముతో నైన వ్యతిరేకసమాపక క్రియాఘటితవాక్యములందే కనుపట్టును కాన వర్ణ సమామ్నాయ

మందలి యను సూరి వివరణవాక్యము నఞ్ద్వయార్థకము గాఁజాల దని నొక్కి పలుకుటే గాక యిందలి కాని యనునది వికల్పార్థకమగుట వర్ణ సమామ్నాయగత ళకార మలఘువు గా దని స్పష్టముగ సిద్ధాంతీకరించునదిగాఁ జెప్పవలసియున్నది. సూరి మతమున వర్ణ సమామ్నాయ గతళకార మలఘు వని సిద్ధాంతీకరింప గుప్తార్థప్రకాశిక బద్ధకంకణమై వీని భేదమును మఱచినది గానఁ గానికాదులలోఁ గాని యనుదాని కలఘుళకారమును గా దనుదానికి వర్ణ సమామ్నాయగత ళకారమును గర్తలై భిన్నకర్తృకత స్పష్టమగుచున్నను నేకకర్తృక మనియే భావించియుండనోపును. గుప్తార్థప్రకాశిక వర్ణ సమామ్నాయ మందలి యను సూరి వివరణవాక్యపుఁ బ్రణాళికను దూచా తప్ప కనుకరించునదై 'కాశీ వాసియగు బ్రాహ్మణుఁడు విద్వాంసుఁడుగాని విప్రుఁడు గాఁడు' అని యొక యపూర్వ వాక్యమును సృజించెను. నఞ్ద్వయార్థకవాక్య మిది యేకకర్తృకముగాఁ దోపినను నిట్టి వాక్యములం దొక్క విషయమునకే గాని రెండు భిన్నవిషయములకు నిర్ధారణ మప్రసిద్ధ మగుట నిట్టి వాక్యరచన తెలుఁగువాక్యపద్ధతికి విరుద్ధ మని చెప్పక తీరదు. ఇందుఁ గర్తృభూత బ్రాహ్మణు నందున్న బ్రాహ్మణత్వమునకేగాక విద్వత్త్వమునకును నిర్ధారణము సిద్ధ మగుచున్నది. ఇట్టియెడల బ్రాహ్మణవిద్వాంసుఁ డని రెంటిని నిర్ధార్యములు చేయుట తగును. తాఁ గ్రింద నిచ్చిన 'న చ నస్వీకృతమర్థగౌరవమ్' అనుదానిలో నర్థగౌరవ మొకటియే నఞ్ద్వయమున నిర్ధారితమగుచుండుట దాను గన్నారఁ గాంచుచు నిట్టి వాక్యమును గల్పించుట కలఘుళకార-వర్ణ సమామ్నాయగతళకారముల మేళవించు నభినివేశమే గదా కారణము. అలఘుళకారమే యగునెడల నలఘువులకు వేనికిని లభింపని వర్ణాంతరత్వమును దీనికొక్కదానికి లభింపఁజేయుటకుఁ బాటుపడిన నప్పా టయుక్తము గాకుండునా? కాన గుప్తార్థప్రకాశికయందలి యీ సందర్భము నిర్మూల మనఁదగును.

ఇఁక వర్ణ సమామ్నాయమున లేని యలఘుళకారము నాయా తావులందు రలడలకు నిత్యవైకల్పికములుగా నెట్లెచ్చటినుండి గొనివచ్చి బాలవ్యాకరణము విధించుచున్న దని వర్ణ సమామ్నాయమందలి ళకారము నలఘువుగఁజేయు పూనికతో గుప్తార్థప్రకాశిక చూపు యుక్త్యంతరమును విచారింతము. అలఘులకారము పూర్వముగ వర్ణ సమామ్నాయ గతళకారమునే యుచ్చారణసాదృశ్యము ననుసరించి పోలున దగుటచేత వర్ణ సమామ్నాయ గతళకారలేఖనమునే, కాలక్రమమునఁ బొందఁగల్గె ననియు నట్టిలేఖన మద్దానికిఁ దనకాలమున సిద్ధమై యుండుటచే వానివాని కలఘూచ్చారణము గల్గు ననుటకు మాఱుగా నలఘులకార మగు నని చెప్పె ననియు సంభావింపవలసియున్నది గానఁ బై యుక్తియు ననాకరమె యనక తీరదు.

మూల మంశస్థముల లఘ్వలఘుప్రస్తావనను సూచనామాత్రముగ సూచించునది గాని దానినే ప్రధానముగఁ గొన్నది గాదు. ముఖ్యముగ సంస్కృతప్రాకృతసాధా

రణముగాని రేఫాలఘుత్వమును మాత్రమే ప్రతిపాదించుట కారబ్ధమయ్యె నని యెన్న వలయును. మఱియు నానాఁ డలఘులకారమునకుఁ బ్రత్యేక లేఖనము లేదనువిషయ మును 'రోలః' అని రేఫకు లకారమును మాత్రమే విధించుటవలనను డలలకుఁ దద్వి ధాన మగపడకుండుటంబట్టియు నాయాస్థలముల వానివాని కలఘుత్వమును యథాసంభ వముగ నుచ్చరించుటను బాఠకులకే వదలుటంబట్టియు 'గురురలౌ చ బిందుయుతౌ' అని బిందువుచే నలఘురలల గుర్తించుటవలనను విశదమయ్యెడి. కాన మూలము ననుస రించియు వర్ణసమామ్నాయగతళకారము కాదులవంటి స్వతంత్రవర్ణమే యనక తీరదు గాన దద్వివరణమగు బిందువు నది ప్రత్యేకవర్ణమే యనియు దాని నలఘువుగ జెప్పుట నిర్మూలప్రసంగ మనియు సిద్ధాంతీకరింపనగును. దీననే 'రోళః' అను మూలపాఠ మమూలస్థ మయ్యెడి.

సంస్కృత ప్రాకృతతుల్యంబగు భాష తత్సమంబు. ౧౯.

సంస్కృతము.			సంస్కృతసమము.
రామః	...	...	రాముఁడు.
విద్యా	...	...	విద్య.
హరిః	...	...	హరి.
ధేనుః	...	...	ధేనువు.
భూః	...	...	భువి.
పితా	...	...	పిత.
గౌః	...	...	గోవు.
నౌః	...	...	నావ.
ద్యౌః	...	...	దివి.
హృద్	...	...	హృది.
జగత్	...	...	జగత్తు. / జగము.

ఇత్యాదు లూహ్యంబులు.

సంస్కృతము.		ప్రాకృతము.		ప్రాకృతసమము.
అగ్ని	...	అగ్గి	...	అగ్గి.
ఆశిషః	...	ఆఢ్ఢీ	...	ఆడి.

సంస్కృతము.		ప్రాకృతము.		ప్రాకృతసమము.
ఆలిః / పఙ్క్తిః	...	ఓళీ	...	ఓలి.
కటుః	...	కారో	...	కారము.
గౌరవమ్	...	గారవం	...	గారవము.
జటా	...	జడా	...	జడ.
మిరా	...	మేరా	...	మేర.
యమః	...	జమో	...	జముఁడు.
రాజ్ఞీ	...	రాణీ	...	రాణి.
శృఙ్గారః	...	సింగారో	...	సింగారము.
శ్రీ	...	సిరీ	...	సిరి.

ఇత్యాదు లెఱుంగునది.

టీ. 'తుల్యాతు సమా' అనునది మూలము. సంస్కృతమునకును బ్రాకృతమునకును సమమగుభాష తత్సమము. తత్=ఆ సంస్కృత ప్రాకృతములకు, సమము=తుల్యమైనది. సంస్కృత ప్రాకృతపదములు తెలుఁగున నున్న వున్నటులఁ బ్రయోగింప ననుకరణ విధిచేఁ దప్ప వీలులేమిని సమములయి యుండుటే సంభవింపదు. ఇఁక డుజాదిప్రత్యయ యోగమునందె తెలుఁగునఁ గలుగుట సామాన్యముగఁ జూపట్టును. అపుడును డుజాదుల యోగమునఁ బ్రాతిపదికముల కుత్వాదులును దుది హల్లునకు ద్విత్వోత్వాదులును జూపట్టక మానవు. కాన వాయావానినిబట్టి మాత్రము సమము గాదని యన నవకాశము లేదు. అట్లుగా దన్న సమములె సామాన్యముగ లేకపోవలసివచ్చును. ప్రకృతి మధ్యము నందలి యక్షరము లెట్టిమార్పు నందకుండుటయు డుజాదియోగమునకైన యుత్వాదు లను మాత్రమే చెందుటయు సమలక్షణముగ సంభావింపవలయును. ఆదిభాషయందు భూద్యాలకగు సప్తమ్యంశములే (భువి, దివి) తెనుఁగునఁ బ్రాతిపదికము లగు నని తత్సమ పరిచ్ఛేదమునఁ జెప్పుటంజేసి యవి తత్సమములే యని యంగీకరింపవలెను. 'రాముఁడు, ధేనువు, గోవు' డువులు చేరిన సమముల కుదాహరణములు. హరి, విద్య:—ప్రథమైక వచనలోపము కలిగిన సమముల కుదాహరణములు. 'జగత్తు జగము' అనునవి ద్విత్వోత్వ ములు, ముపర్ణకముఁ జేరినవాని కుదాహరణములు. ఇట్లే తక్కిన వూహ్యములు. కార మను బ్రాకృతసమమునకుఁ గటుశబ్దమును మూలముగఁ జూపుటకంటె వర్ణసారూప్యము ననుసరించి క్షారశబ్దమును మూలముగఁ జూపుట యుచిత మని ప్రౌఢవ్యాకర్త క్షార శబ్దము కార మర్థము గలదియె యని యర్థతౌల్యమును గూడ 'క్షారలవణవర్జనం చ' అని సప్రమాణముగఁ జూపినాఁడు.

అగ్నిత్యాదులు ప్రాకృతపదములకు వర్ణసారూప్యముచే మిగుల దగ్గఱగా నున్నవియుఁ, బ్రాకృత ప్రాతిపదికములంబోలి మార్పునందక యున్నవియు నగుట వానిని బ్రాకృత సమములుగఁ జేర్పఁగానెను.

సంస్కృతప్రాకృతభవం బగు భాష తద్భవంబు. ౨౦.

సంస్కృతము.		సంస్కృతభవము.
ఆకాశః	...	ఆకసము.
కుడ్యమ్	...	గోడ.
చన్ద్రః	...	చెందురుఁడు.
తమగ్గః	...	తమగము.
తామరసమ్	...	తామర.
నారాచః	...	నారసము.
నిభః	...	నెపము. / నెవము.
ముఖమ్	...	మొకము. / మొగము.
మృగః	...	మెకము. / మెగము.
వక్రః	...	వంకర.
వేసనః	...	వేసడము.
సముద్రః	...	సంద్రము.
సూచీ	...	సూది.
స్మరః	...	మరుఁడు.
హరణమ్	...	అరణము.
హరితాళమ్	...	హరిదళము.

ఇత్యాదులు గ్రహించునది.

సంస్కృతము.		ప్రాకృతము.		ప్రాకృతభవము.
అఙ్గారః	...	ఇంగాలో	...	ఇంగలము.
అప్సరా	...	అచ్ఛరా	...	అచ్చెర.
ఆశ్చర్యమ్	...	అచ్ఛేరం	...	అచ్చెరువు.
పఞ్చాశత్	...	పణ్ణాసా	...	పనస.
పృథివీ	...	పుఢవీ	...	పుడమి.
ప్రయాణమ్	...	పయాణం	...	పయనము.
ప్రవాళః	...	పవాళో	...	పవడము. పగడము.
మత్సరః	...	మచ్ఛరో	...	మచ్చరము.
యజ్ఞః	...	జణ్ణో	...	జన్నము.
లక్ష్మీః	...	లచ్ఛి	...	లచ్చి.
విష్ణుః	...	విణ్హూ	...	వెన్నుఁడు.
వైద్యః	...	వెజ్జో	...	వెజ్జు.
స్తమ్భః	...	ఖంభో	...	కంబము.
స్థూలమ్	...	థోరం	...	తోరము.

ఇత్యాదులు తెలియునది.

'ప్రకృతిద్వయజా తజ్జా' అనునది మూలము. సంస్కృతప్రాకృతములనుండి పుట్టినభాష తద్భవము. తత్ = ఆసంస్కృతప్రాకృతములనుండి, భవము = పుట్టినది. వర్ణలోప-వర్ణాగమ-వర్ణవ్యత్యయముల నంది సంస్కృతప్రాకృతపదసంబంధ మూహాగోచరముగఁ జేయుపదజాలము తద్భవ మని తాత్పర్యము. పట్టికయందలి భవములలోఁ గొన్ని సంస్కృతభవము లగుటయుఁ గొన్ని ప్రాకృతభవము లగుటయు వర్ణసహితసంబంధము మూలమున నే యయ్యెను. వర్ణలోప-వర్ణాగమ-వర్ణవ్యత్యయాదివికారముల నందినపదములలో నేవేవి వేనివేనితోడ దగ్గఱసంబంధము గలిగియుండునో వానివానిని నాయా సంస్కృతప్రాకృతభవములుగ నిర్ణయించెను.

ఇందలి యుదాహరణము లెల్ల సంస్కృతపదములు మూలముగఁ గలవియైనను బ్రాకృతసమభవములనెల్ల సంస్కృతభవములుగ నిర్ణయించి ప్రాకృతసమభవవిభాగము లనావశ్యకము లనఁ జనదు. కాని సంస్కృతమునఁ జూపట్టని ప్రాకృతదేశ్యములనుండి

కలిగిన పదములు తెనుఁగున నేవైనఁ జూప శక్యమేని యవ్విభాగములకు సార్థక్యము సంభవింపకపోదు.

త్రిలింగదేశవ్యవహారసిద్ధం బగుభాష దేశ్యంబు. ౨౧.

ఊరు - పేరు - ఇల్లు - ముల్లు - కోట - పేట - దూడ - మేడ - కోఁత - లేఁత - తాని - మోవి ఇత్యాదు లరయునది.

టీ. 'ప్రవాహినీ దేశ్యా' అనునది మూలము. దేశ్య మనఁగా దేశమునఁ బుట్టినది. సంస్కృతప్రాకృతసమత్వముగాని భవత్వముగాని యించుకేని యూహాగోచరముగాని పదజాలము దేశ్య మని భావము. త్రిలింగదేశ మనఁగాఁ దెలుఁగుదేశము. అందు వ్యవహారప్రసిద్ధమైనభాష దేశ్య మనంబడును. శ్రీశైల - దాక్షారామ - కాళేశ్వరము లను మూఁడు క్షేత్రముల శివలింగములు గలప్రదేశముగానఁ ద్రిలింగసంజ్ఞ దానికిఁ గలిగె నందురు. అనఁగాఁ బైమూఁడు శివక్షేత్రముల మధ్యవర్తి యగుదేశ మని భావము. మూఁడు కలింగములు గలదేశముగానఁ ద్రికలింగ మనుసంజ్ఞ కలిగె ననియు దానినుండి త్రిలింగశబ్దము గలిగె ననియుఁ గొంద అందురు. ప్రతాపరుద్రీయమునఁ ద్రిలింగపదము గనుపట్టుచున్నది. పైవివరణము త్రిలింగపదవ్యాఖ్యానావసరమునఁ దద్వ్యాఖ్యాత కుమారస్వామి యజ్వ యొనర్చెను. ఈచర్చ దేశచరిత్రజ్ఞుల దగుటంజేసి పరిత్యక్తము. నాడునుబట్టియే భాషకును దాని వ్యవహరించు ప్రజలకునుఁ దెలుఁగువ్యవహారముకల్గె నని సూరి యభిప్రాయపడుట స్పష్టము. ఇందలి యుదాహృతులకెల్ల సంస్కృతప్రాకృతపదముల సంబంధమూహాగోచరము గూడఁ గామింజేసి శుద్ధదేశ్యము లని సూరియూహ. ప్రౌఢ వ్యాకర్తమాత్ర మిందలి కోట కోట్టశబ్దభవముగను పేట పింఠాశబ్దభవముగను దెలిపెను. ప్రకృతి వికృతుల కర్థభేదము క్వాచిత్కమగుటయు, సామాన్యముగ అకారాంతభవము లకుఁ గాఁదగు నాంధ్రప్రత్యయము చేరమిని, కోటపేట లని జనవ్యవహారము ప్రసిద్ధ మగుటను, సూరి కోటపేటలను దేశ్యములుగనే యెంచియుండును. పేట పల్లెయను నర్థము నిచ్చునది గాక (ముత్యాలపేట) యొక వరుసం జెప్పున దన్న నీచర్చకే సంగతి లేదు. పింఠాభవ మన్న పేటలోని టవర్గమునకు ముందర్ధబిందు విడవలయును.

సలక్షణముగ సంస్కృతప్రాకృతసమభవములఁ దెల్పి తద్భిన్నముగ దేశ్యమును నిర్దేశించుటంజేసి సమభవదేశ్యరూప మగు తెనుఁగున కంతకును దెనుఁగు లాక్షణికులు సంస్కృతప్రాకృతములనె మూల మని రను విమర్శకోక్తి నిరాకరమయ్యెను. దేశ్యవిషయమున దామ మూలమును జూపఁజాలక మిన్నకుండ వారిపై నానిందమోపుట కించుకే నవకాశము లేదు గదా! ఇఁక ద్రావిడభాషాసంబంధమును బరిశీలించి యూయూవానికి

మూలముల నాయాభాషనుండి చూపెదు భాషాతత్త్వశాస్త్రజ్ఞత మాత్ర మాంధ్రలాక్షణి కులకు లే దనునంశము సత్య మనక తీరదు. కేవల మాద్యప్రకృతిం బరిశీలించిన పండితులే యాంధ్రవ్యాకరణకర్తలును దద్విమర్శకులును నగుటయు భాషాతత్త్వపరిశీలన మవ్వారి బుద్ధికి రానిదియు నగుట నమ్మార్గము తొల్లి యనాదృత మయ్యెను.

లక్షణవిరుద్ధం బగుభాష గ్రామ్యంబు. ౨౨.

వస్తాఁడు - తెస్తాఁడు - వచ్చేని - తెచ్చేని - వచ్చేవాఁడు - తెచ్చేవాఁడు - వచ్చేటివాఁడు - తెచ్చేటివాఁడు. ఈభాష ప్రయోగింపఁ దగనిది... కనర్హంబు.

టీ. 'అనియమాద్గ్రామ్యమ్', 'పామరాదిప్రయుక్తం యత్తద్గ్రామ్యమభిధీయతే' అనునవి మూలములు. లక్షణ మనఁగా శాస్త్రము. వ్యాకరణశాస్త్రమునకుఁ గట్టుపడని పదజాలము గ్రామ్య మని తాత్పర్యము. గ్రామ్య మనఁగా ననాగరకుల యసభ్యవ్యవహారము. గ్రామ్యము నియమరహిత మగు మార్పు గలది గాన నియమమునకు లొంగని దానినెల్ల లక్షణకర్తలు గ్రామ్య మని వ్యవహరించుట యాచారమయ్యెను. అనుశాసనమునకుఁ గట్టుపడని వగుట నిందలి యుదాహృతులెల్ల గ్రామ్యములు. ఇట్టి యసభ్యమగు నియమమునకుఁ గట్టుపడని భాషను గ్రంథములఁ బ్రయోగింప రా దని గ్రహించునది. ఇందలి గ్రామ్యపదమున కసభ్యవ్యవహార మేగాక యనుశాసనవిరుద్ధమును నర్థమయ్యెడిఁ గాన, నుత్తరసూత్రమునందలి కలుకంఠాదులకును గ్రామ్యత కలుగుచున్నది. అలంకారిక గ్రామ్యము, వైయాకరణికగ్రామ్యము నని గ్రామ్యము ద్వివిధ మగు. అర్థవిచారము ప్రధానముగఁ గొన్నవా రాలంకారికులు. శబ్దవిచారము ప్రధానముగ నెంచెడువారు వైయాకరణులు. ఇది వ్యాకరణముగాన నిం దర్థవిచారమువలనిగ్రామ్య మప్రసక్త మను తలంపున నవిచారితము. 'గ్రామ్యం తద్ద్విధా సాధు' అను నాథర్వణము ననుసరించువాఁడై, ప్రౌఢవ్యాకర్తయు నిట్టి యసభ్యవ్యవహార మాయానీచపాత్రలకోరణికి నైజమై యుండునుగాన, నాయవసరముల గ్రంథములందును నుపయోగింప నగు నని వివరించెవను. దీన నిట్టి యసభ్యనియమరహితవ్యవహారము సామాన్యముగ గ్రంథప్రయోగార్హము గా దనుట స్పష్టపడెడి.

ఆర్యవ్యవహారంబుల దృష్టంబు గ్రాహ్యంబు. ౨౩.

పెద్దలు వ్యవహరించినమాట గ్రామ్యంబయిన గ్రహింపఁ దగు నని తాత్పర్యము. కలుకంఠుఁడు, ప్రాణగొడ్డము, జీవగఱ్ఱ, కపిలకన్నులు, కపిలగడ్డము, కపిలజడలు.

ఇది సంజ్ఞాపరిచ్ఛేదము.

టీ. 'కఱకంఠముఖా హితాః' అను సాథర్వణము మూలము. ఇందుదాహృతు లెల్లఁ గవిప్రయుక్తములు. కాన సార్వ్యవ్యవహార మనఁగాఁ దొల్లిటి కవీశుల గ్రాంథిక ప్రయోగములె యయ్యెడి. తొల్లిటి వారివ్యవహారమునకు గ్రంథప్రయోగములె శరణ్యము లనుట నిర్వివాదము. కానఁ బూజ్యు లగు కవుల గ్రాంథిక ప్రయోగములు నియమమునకుఁ గట్టుపడనివైనను బరిగ్రాహ్యములే ప్రయోగార్హములే యని భావము. అనుశాసనమునకుఁ గట్టవడనియట్టి కవీశుల ప్రయోగములకు మాత్రమే గ్రంథప్రయోగార్హత యంగీకార్యము; కాని యట్టివానిని మఱికొన్నిటిని మాత్ర మనుకరణవిధిని గల్పించి ప్రయోగింపరాదు. ఇట్లనకున్న వ్యవహారమంతయుఁ బ్రయోగార్హమె యయ్యెడి. ఇవియెల్ల భారతప్రయోగములు.

"బహువ్రీహి స్త్రీసమఘటితంబ చూపట్టెడి" నను నియమంబునకుఁ గట్టువడమింజేసి 'కఱకంఠుఁడు గ్రామ్యమయ్యెను.' (చూ. సమా. 6) "కర్మధారయము త్రికపూర్వకమైయేని, స్త్రీసమపూర్వకమైయేని, మువిభక్తిచిహ్నితపదపూర్వకమైయేని, యగు" నను నియమమునకుఁ గట్టువడనివగుటంజేసి, 'కపిలకన్నులు, కపిలగడ్డము, కపిలజేడలు' అనునవి గ్రామ్యము లయ్యెను. తెలుఁగువిభక్తి చేరని సంస్కృతపదములకు వేనికి నేసమాసమును దెలుఁగుపదములతోడఁ గలుగదు గాన 'ప్రాణగొడ్డము జీవగఱ్ఱ' అనునవి గ్రామ్యము లయ్యెను.

బాలసరస్వతి కఱకంఠశబ్దమును మిశ్రబహువ్రీహిగ భావించి కఱకంఠశబ్దగత తకారమును సమాసాంతప్రత్యయముగ సమర్థింపఁ బాటుపడెను. తదనుసారియై యహోబలపండితుఁడును దీనిని మిశ్రబహువ్రీహిగఁ దలంచి 'క్వచిదంతిమవర్ణస్య సమాసాంతత్వమిష్యతే" అను నథర్వణకారికను నలరువిల్తుఁ డిత్యాదులందు శబ్దగతముగాని యంతిమవర్ణమునకు సమాసాంతతను గల్పించుదాని నాధారముగఁ జేసికొని యసంగతముగఁ గఱకంఠశబ్దగతతకారమును సమాసాంతప్రత్యయముగఁజేయ యత్నించినవాఁడు. 'కఱకంఠముఖా హితాః' అని యథర్వణుఁడు 'గ్రామ్యం తత్ద్విధా సాధు' అను పూర్వార్థముచే వ్యావహారికగ్రామ్య గ్రాహ్యతావసరమును ముందు దెల్పి పిదప మహాకవి ప్రయుక్తములగు వీనికిఁ బ్రక్రియం జూపఁ బాటుపడక సూరివలెనే కవిప్రయుక్తము లగుటఁ గ్రాహ్య మనుచుండ వీరి ట్లసంగతముగ నథర్వణకారికను ముడిపెట్టి సాధింపఁ దలంచుట యసంగతముగాన నీసందర్భ మనాకరము. ప్రౌఢవ్యాకర్త కఱకంఠశబ్దమును గరకంఠశబ్దభవముగాను, బ్రాణగొడ్డము బ్రాణకుట్టకశబ్దభవముగాను, సంస్కృతకపిల శబ్దమునుండి కలిగిన కవిలశబ్దమొండు గల దనుచుఁ గపిలశబ్దఘటితసమాసత్రయమును గవిలశబ్దఘటితములుగాను సిద్ధాంతీకరించి, హంసయానభవము లగు నంచయానేత్యాదు

లందు యానపదమవికృతంబై నిల్చినట్లే ప్రాణగొడ్డమునఁ బ్రాణపదము నిల్చె నని యుక్తిని గనుపఱచి చిన్నయసూరి గ్రాంథికగ్రామ్యములుగ నెన్నినవానిలో జీవగఱ్ఱనుఁ దప్ప నితరములకెల్ల సామాసికగ్రామ్యతను దొలగించినాఁడు. కఱ్ఱను నేసంస్కృతశబ్ద భవముగాను నిరూపింప శక్యముగామిఁ గావలయు దానిని మాత్రము వదలెను. అయినను ననాంధ్రవర్ణమగు ఱకారయోగమునం జేసి కావలయు నాతఁడు తన శబ్దరత్నాకరమునఁ గఱకంఠశబ్దమును వైకృతగ్రామ్యముగ నిరూపించినాఁడు. రేఫశకటరేఫ ప్రాసానంగీకార మీశబ్దము సాధుత్వము విషయమున నిందఱ కిన్నిచీకాకులఁ గల్పించెను. శాసనముల గోపర్యాయముగఁ గపిలశబ్దము గన్పట్టును కాని వాఙ్మయమున నిందలి సమాసత్రయమును వదలినచో నెచటను వ్యస్తముగఁ గాని సమస్తముగఁ గాని తెలుఁగున వర్ణపర్యాయముగ కపిలశబ్దమును నిరూపింప నశక్యము. కానఁ బ్రౌఢవ్యాకర్త కపిలశబ్ద కల్పనమును గృత్రిమమే యయ్యెడి. మఱియు వీనిని సూరి పకారమధ్యములుగ నిరూపింప, వానియుబుసు దలంపక, ప్రౌఢవ్యాకర్త వకారమధ్యములుగ నెన్నుట వింతగా నున్నది. ఇంతకు పవప్రాసానంగీకార మిట్టి యసంగతసిద్ధాంతముల నాతనిచేఁ జేయించె ననుట యుచితము. అంచయానపదమున నుత్తరపదీభూతయానపద మవికృతమై గన్పట్టు. ప్రాణగొడ్డశబ్దమునఁ బూర్వపదీభూతప్రాణపదమె యవికృతాంతంబు. ప్రాణగొడ్డాంచయానలకు సమాసైక్యము లేదు కాన వీనికి సాటియే లేదు. భవములలోఁ బూర్వోత్తర పదములలో నేదైన నవికృతాంతము గావచ్చు ననినఁ గపిలశబ్దసమాసత్రయమును కఱకంఠేత్యాదులును సాధువు లగుటయే గాక భవకల్పనమువలని ప్రయాసమును ఱకార మనాంధ్రవర్ణమగుటవలని గ్రామ్యతయుఁ దప్పిపోవును గదా! అట్లే జీవగఱ్ఱను జీవకాష్ఠశబ్దభవ మన్న దాని గ్రామ్యతయుఁ దొలఁగునుగదా! కాన నివ్వాని విషయమున నైన త్రిలింగలక్షణశేషకర్తృసిద్ధాంతము లస్వరసము లని తోఁచెడి. కవిప్రయుక్తము లగుట గ్రామ్యములను సూరిసిద్ధాంతమే రమణీయము.

1 కావ్యభాషకే వ్యాకరణము. కావ్యభాషాస్వరూపప్రకాశనమే వ్యాకరణ ప్రయోజనము 'వస్తాఁడు తెస్తాఁడు' అనునిట్టివి కావ్యములఁ గానరావు. కాన వ్యాకరణ మిట్టివానిని గావ్యప్రయోగానర్హములుగ నెన్నుట యుచితము. జనవ్యవహారమున నున్న జీవద్భాష యనంతము లగుమార్పుల నందుటయు, నాయాకాలపుఁ గవులట్టిభాషయందలి పదజాలమును గ్రాంథికభాషానియమబద్ధముగఁ జేసి ప్రయోగించుటయుఁ గలదు. కాని వ్యవహారమున నున్నయట్లే యేగ్రంథములందును నేకవియును బ్రయోగించుట గానము. కాన గ్రాంథికభాష వ్యవహారభాషకంటె విలక్షణ మగుట కలిగెను. జీవద్భాషాపరిణామ మొక కట్టుఁబాటునకు లొంగునది గాదు. ఆయాకాలపుఁ

గవు లాయావ్యవహారపదముల నున్న వున్నటులఁ బ్రయోగింపక సంస్కరించి ప్రయోగించుటంజేసి ప్రాచీనగ్రాంథికభాషానుకరణ మవ్వానియందుఁ దోఁపక మానదు. అనుకరణమునఁ బ్రమాదములు గలుగుట సహజ మగుటంజేసి కొన్నిట వైరుధ్యము చూపట్టవచ్చును. కాని సామాన్యముగ నియమైక్యమే యగపడుచుండును గాన గ్రాంథికభాషాస్వరూప మంతగ నిమయశూన్య మన నవకాశము లేదు. నియమసాదృశ్యముం జేసియేని గ్రాంథికభాష సర్వజనసాధారణము గానోపును. ఏకాలమున నేమండలమున నున్నకవి యాయామండలములందలి యాయాకాలపు నియమరహిత వ్యవహారమున నున్నదున్నట్లే గ్రంథముల నుపయోగించునేని, యాయాకాలములం దాయామండలములవారికె యవి యర్థమగుటయుఁ, దరువాతివారికిని దదితరమండలములవారికిని నవి దుర్గ్రాహము లగుటయు, నొక్కొకమండలపు భాష కొక్కొక కాలపు భాష కొక్కొకనిఘంటు వొక్కొకలక్షణ ముదయింపవలసి యుండుటయు ననివార్యము లగును కాన సర్వకవుల గ్రంథములు సర్వసాధారణము లగుటకొఱకు, నియమైక్యము కలిగి సరూపత యూహ్యమగునట్లే గ్రాంథికభాష యుండుట యావశ్యకము. కావుననే గ్రాంథికనియమశూన్యజనవ్యవహార, మగ్రాహ్య మని లక్షణకర్తలు తీర్మానించుట జరిగెను. ఇందలి యుదాహృతులెల్లఁ గవిప్రయుక్తములే యగుట వ్యవహారశబ్దమును గవిప్రయోగవిషయముగ నెన్నుట యనాకరము గాఁజాలదు. గ్రామ్యసంజ్ఞకు సంబంధించిన విషయములం దెల్పునవగుట నీరెండుసూత్రములును సంజ్ఞాప్రకరణమున నుండఁదగినని కానోపును.

ఇది సంజ్ఞాపరిచ్ఛేదము.

సంధిపరిచ్ఛేదము

అవ్యవహితోచ్చారణమున వర్ణములకుఁ గాని పదములకుఁ గాని కలిగిన కలయిక సంధి నాఁబడును. సంధియం దగు వర్ణలోప-వర్ణాగమ-వర్ణాదేశాదుల నిరూపించు గ్రంథ భాగముగాన సంధిపరిచ్ఛేద మనం బరఁగెను. తెలుఁగు సామాన్యముగ నజంతభాష గానఁ దఱచుగ నచ్సంధియే గాననగు. అర్థభంగము గానిచో నగు సవ్యవహితోచ్చారణమున నైనవర్ణలోపమే సంధిస్వరూప మని ఫలితము నెంచనగు.

ఉత్తున కచ్చు పరంబగునపుడు సంధి యగు. ౧.

పూర్వపరస్వరంబులకు బరస్వరం బేకాదేశం బగుట సంధి యనంబడు.

రాముఁడు	...	అతఁడు	...	రాముఁడతఁడు.
సోముఁడు	...	ఇతఁడు	...	సోముఁడితఁడు.
మనము	...	ఉంటిమి	...	మనముంటిమి.
అతఁడు	...	ఎక్కడ	...	అతఁడెక్కడ.
ఇతఁడు	...	ఒకఁడు	...	ఇతఁడొకఁడు.

టీ. 'సంధిర్నాచోఽచ్యుతః' అనునది మూలము. సంధి యనఁగూడిక. ఆద్యంత వర్ణముల యేకీభావము సంధి యని సామాన్యలక్షణము. ఇది యచ్సంధిసందర్భ మగుటం జేసియు, నందుఁ దెనుఁగున విశేషించి పరరూపసంధియె చూపట్టుటం జేసియుఁ, దొలి యచ్చునకును దరువాతియచ్చునకును దరువాతియ చ్చాదేశమగుటయే సంధిలక్షణముగా నెన్నెను. పూర్వపరాచ్చుల రెండింటిస్థానమునఁ బరాచ్చు నిల్చుట యచ్సంధిస్వరూప మనుట స్పష్టము, 'పూర్వస్య పరరూపత్వ మత్రైవ నియతం భవేత్' అను నాథర్వణ మీమాట కాధారము. ఆదేశ మనఁగా నున్నదానిని లేక యున్నవానిని ద్రోసి యొకటి దానిస్థానమున లేక వానిస్థానమున నిల్చుట వర్ణద్విత్వమును నుమ్టుగాగమాదులును ద్రుతమున కగు బిందుసంశ్లేషాదులును నవ్యవహితోచ్చారణమూలకములే యగుట నయ్యవి సంధిపరిచ్ఛేదవిషయకములే యని సంభావింపవలెను. కాన కేతనాదులు చెప్పినట్లు పూర్వపదాంత్యవర్ణ ముత్తరపదాదిమవర్ణముతో నితరావ్యవహితమై కలియుటయె

సంధి యనుట లెస్స. రాముఁడు+అతఁడు:—ఇందుఁ బూర్వపదాంత్యాచ్చగు ఉకారమునకుఁ బరపదాద్యచ్చగు అకారము పరముగాఁగ నీ సూత్రముచే నా రెండచ్చులకును బరపదాద్యచ్చగు అకార మాదేశముకాఁగా 'రాముడతఁ' డయ్యెను. ఇట్లే తక్కిన వూహ్యములు. వ్యాకరణశాస్త్రపద్ధతిలో తకారవ్యంజనముఁ(త్)జేర్చినవి తత్కాలము నే యనఁగా నిర్దిష్ట మగు నవస్థలే తెల్పున వగుటంజేసి సూత్రస్థమగు 'ఉత్' అనునది హ్రస్వోకారమునే తెల్పెడి. సంస్కృతమునుండి తెలుఁగునఁ గలుగు దీర్ఘాంతశబ్దములకు హ్రస్వము వెంటనే కలుగును గానఁ దెలుఁగున నవి హ్రస్వములై యే యుండును. అపుడు వాని కాయా విధులచే సంధి కలిగెడి. ఏకాక్షర సంస్కృతశబ్దములకును దేశ్య దీర్ఘాంతములకును హ్రస్వము సంభవింపమింజేసి యవి యాయా సంధివిధులకు విషయములు గాఁజాలవు. ఇదంతయుఁ బరీక్షించియే సూరి యత్వేత్వోత్వసంధివిధులందు తకార వ్యంజనమును "అ, ఇ, ఉ" అను నచ్చులకుఁ జేర్చి (అత్, ఇత్, ఉత్ అని) హ్రస్వములకు మాత్రమే సంధి విధించెను. 'అత్తు, ఇత్తు, ఉత్తు' అను ద్విత్వోత్వ రూపము లుగాగమద్విత్వములనందిన వని యెఱుంగునది. (చూ. తత్సమ. 68.)

ద్రుతపూర్వములగు ఉకారముల కీ సూత్రముచే సంధి రా దను నంశము ప్రథమేతరేఁకాది సూత్రసందర్భములచే స్పష్టమయ్యెడి. అఖండపదమున కవ్యవహితోచ్చారణము సంభవించుట సహజము. వ్యస్తములగు పదముల కవ్యవహితోచ్చారణ మైచ్ఛికము గానోపును గాన నట్టి యైచ్ఛికతను దొలఁగించి నిత్యముగ సంధి విధింప నీ సూత్ర మారబ్ధమయ్యెను. సంస్కృతమునఁ బ్రత్యయ ప్రకృతులయు, ధాతూపసర్గములయు, సమాసాంతర్గతపదములయు సంధి మానరానిది; ఇతరములగు తావుల సంధి యైచ్ఛికము. తెనుఁగున వాక్యారంభము మొదలుకొని వాక్యాంతమువఱకు నడుమ నేదే నొక సంధి గాక తీరదు. కానఁ దెనుఁగువాక్యముల విసంధియే గనుపట్ట దనుట స్పష్టము. ఇందు వికల్పార్థకము లెవ్వియు నగపడమి నిత్య మని గ్రహించునది.

ప్రథమేతరవిభక్తి శత్రర్థచువర్ణంబులం దున్న యుకారమునకు సంధి వైకల్పికముగా నగును. ౨.

నన్ను+	... అడిగె	...	నన్నడిగె. / నన్నునడిగె.
నాకొఱకు+	... ఇచ్చె	...	నాకొఱకిచ్చె / నాకొఱకునిచ్చె.

నాకున్	...	ఆదరువు	...	{ నాకాదరువు. నాకునాదరువు.
నాయందున్	...	ఆశ	...	{ నాయందాశ. నాయందునాశ.
ఇందున్	...	ఉన్నాఁడు	...	{ ఇందున్నాఁడు. ఇందునున్నాఁడు.
ఎందున్	...	ఉండవి	...	{ ఎందుండవి. ఎందునుండవి.
వచ్చుచున్	...	ఉండెను	...	{ వచ్చుచుండెను. వచ్చుచునుండెను.
చూచుచున్	...	ఏగెను	...	{ చూచుచేగెను. చూచుచునేగెను.

టీ. 'అనాదిషు విభక్తిషూతో వా' అనునది మూలము. ద్రుతపరకము లగు ద్వితీయాదివిభక్తులందలి ఉకారములకును, శత్రర్థక చువర్ణమునందలి యుకారమునకును నచ్చు పరమగునపుడు సంధి వికల్పముగా నగును. వికల్ప మనఁగా నొకమాఱు కలుగుట యొకమాఱు కలుగ కుండుట. శత్రర్థకచువర్ణము క్రియాపరి. 43-వ సూత్రముచే సిద్ధించును. ఇది ద్రుతాంతము. ఇది ద్రుతపూర్వోకార సంధివిధాన మగుటంజేసి పూర్వపరాచ్చులకు నడుమను గల ద్రుతము వాని యవ్యవహితత్వమును జెఱచునదిగ భావింపరాదు. మఱియుఁ బూర్వపరాచ్చులనడుమ నున్న ద్రుతము సంధివిధానసామర్థ్యముచేతనే లోపించునదిగఁ దలంపవలెను. సంధిలో నవసానమున ద్రుతస్వరద్రుత లోపముల విధించువిధినిఁ బ్రవర్తింపఁజేయుట యస్వరస మని తోఁచెడి. ఇంతియగాక తృతీయాదివిభక్తులకు నుమాగమమును విధించు విధులను, యుష్మదస్మదాత్మార్థకములకు ద్వితీయైకవచన బహువచనములందు 'నిన్నును, మిమ్మును, నన్నును, మమ్మును, తన్నును, తమ్మును' అను రూపముల నిపతించు సూరి వ్రాఁతయును వచ్చుచును నని శత్రర్థమును సాధించు ప్రణాళికయుఁ బ్రథమేతరవిభక్త్యుకారములకును బరపదాద్యచ్చునకును నడుమ నున్నది యుత్వ విశిష్టనకార మని యనక తీరదు. అట్లయ్యు నిందు సూరి ద్వితీయాది విభక్తులయు శత్రర్థకములయు ద్రుతమును బొల్లురూపముగ నిర్దేశించి సంధిని విధించుటనుబట్టి ద్రుత ప్రకృతికము సంధివిషయముగా దాని ద్రుతము లుప్తాచ్కమై యచ్ సంధిలో నదృశ్యమగు నని యనుమానింపవలసి యున్నది. 'అచాం సంధా

ద్రుతోఽదృశ్యః స్థితోఽపి చ భవేత్సదా' అను నాథర్వణ మిందులకు ప్రమాణము.

నన్ను+అడిగె:— ఇది ద్వితీయావిభక్తిస్థోకారమున కుదాహరణము. పూర్వపదాంత్యాచ్చగు ఉకారమునకును బరపదాద్యచ్చగు అకారమునకును బరపదాద్యచ్చగు అకారమే యాదేశ మగుట 'నన్నడిగె' నయ్యెను. ఇది వికల్పవిధిగాన సంధి కలుగకున్నం బొల్లు నకారము పరపదాద్యచ్చుతోం జేరుట గాన 'నన్నునడిగె' నగును. లేదా పూర్వసూత్రములచే ద్రుతముమీఁది యుకారమునకును సంధియయ్యెననియేని సంభావించునది. ఇట్లే 'నిన్నడిగె, నిన్ను నడిగె, మిమ్మడిగె, మిమ్ము నడిగె' అను మొదలగు యుష్మదస్మదాత్మార్థక ద్వితీయైకవచన బహువచనరూపముల సంధిప్రక్రియ నూహించునది. పై రూపములు ద్విత్వరహితము లగునపుడు సంధి రా దని ద్విత్వరహితములగు ద్వితీయోకారములకు సంధి రా దను సూత్రముచేఁ బ్రౌఢవ్యాకర్త శాసించి ననేలె మొదలగు రూపముల వారించెను. కాని వీనినేగాక యిట్టివానిని మఱి కొన్నింటినిగూడ జడ్డక్కరంబు పదాదిస్వరముతోఁ గూడునపుడు ఱడ్డకు లోపంబు లే దని శాసించి (ప్రకీ. 9) సూరి వారించువాఁడు గానఁ ద్రిలింగలక్షణశేషకర్తృప్రయాసము వ్యర్థమని తోఁపనగు. కాని జడ్డక్కరేత్యాది సూత్రము జడ్డలు లేని ద్వితీయోకారముల నీ సూత్రమునకు విషయములు గాకుండ నడ్డఁజాలని దగుటను, జడ్డక్కరము సంధించునపుడే యడ్డఁగలుగుటను ద్రిలింగలక్షణశేషకర్త కట్టి ప్రయాసము కలిగె ననవచ్చు. కాన ద్వితీయోకారములు సద్విత్వములు తమ సహజద్విత్వరూపములతోడ వెలయునపుడే వాని యుత్తులు సంధివిషయములగుంగాని లాతిచోఁ గావనుఫలితమును బాలకులు మఱువరాదు. 'నన్నుక్' ఇత్యాదులందలి యుకారము విభక్తిస్థోకారము గాదు. నువర్ణకోకారము గాదగుంగాని యది యుదృశ్యమయ్యెను. కాన నీ సూత్ర మిట్టివాని యందు వర్తింప దని శంకింపనగును. సూరి వీనిని ద్వితీయాంతములుగా నిపతించుటను బట్టియు నిశ్శంకముగ ద్వితీయావిభక్త్యుకారముగ నిం దుదాహరించుటను బట్టియు విభక్త్యుకారమే యని విశ్వసింపవలెను. "న్నుమ్మూ హ్రస్వశ్చాదేరమిశసి చ" అని వీని ప్రక్రియను సాధించుమూలమున కేతఁడు ద్వితీయైకవచన బహువచనములందుఁ బ్రత్యయముల కాదేశములుగా 'న్ను, మ్ము' అనునవి కలుగు నను నర్థమును జేసె నని యనుమానింత మన్న నింక ద్వితీయా ప్రత్యయము లేమి నువర్ణము కలుగుట యసంభవమై 'నన్నుక్' అని యుదాహరించుటయే యసంగత మగును. కళలు గాని వానికి ద్రుతము తగిలియుండదు నను శాస్త్రము (అస్యే ద్రుతప్రకృతయోమేస్యుర్వ్యానుజీవిత ద్రుతానిత్యమ్) చింతామణియందువలె నిందుఁ గానరామి నీయూహయు నస్వరసమే యగు

చున్నది. శమ్‌శస్సులు పరముగా న్ను, మ్ము కలిగె నని యాతఁడు భావించె నని యూహింపత మన్న 'నన్నును' ఇత్యాదులందలి నువర్ణకోకారమే విభక్తిస్థోకారము గాఁదగుటయు 'న్నుమ్మూ' లయుకారము గాకపోవుటయు సంభవించి యిందుఁ బోల్లులతో వాని నుదాహరించుటయే యసంగత మగు. ఇఁక సంస్కృతసంప్రదాయము ననుసరించి య్యుమవయవముగను శసవయవముగను న్నుమ్ములు గల్గె నని సూరి యూహించె ననుకొంద మన్నను బ్రకృతులందలి యుకారములు విభక్తిస్థోకారములు గాఁజాలవు. కాని ద్వితీయావయవ మనుటం జేసి యవయవిధర్మ మవయవయమునఁ గొంతవఱకుఁ జేవచ్చు నని యాతఁడు భావించెనేమో తెలియకున్నది. లేక యిట్టి చిక్కుల గమనించియే ద్వితీయాంతములుగఁ జల్లగా నిపతించి యుదాహరించెనో? పైని వ్రాసిన త్రిలింగలక్షణశేషకర్తృధోరణిం గమనించినను నాతఁడును నన్ను నిత్యాదిద్విత్వములందలి యుకారములు ద్వితీయావిభక్త్యుకారము లను భావనయే కలిగియుండె ననుట తెల్లము. న్నుమ్ములు ద్వితీయాసాధారణములును నితర విభక్తిసాధారణములు గాకుండుటను గమనించి వీనిని ద్వితీయోకారములుగ నిరూపించె నని తోఁచెడిని. బాలసరస్వతి నన్నెలె నను దాని నిద్దాని నుదాహృతిగఁ జూప లేదు. అహోబలపతి యమ్‌శస్సులకు, న్నుమ్మూ లాదేశము లని యంగీకరించి 'అన్యే ద్రుతప్రకృతయో యే స్వ్యర్థానుజీవితద్రుతా నిత్యమ్' అను దానిచేఁ దుదిని నకారము తవిలించి నన్నున్ ఇత్యాదులందలి యుకారముల విభక్తిస్థోకారము లనిపించి ప్రథమేతరసూత్రమునకు విషయములుగాఁ జేసి నన్నెలె నిత్యాదిరూపముల సాధించెను. చింతామణివిషయపరిశోధనకర్తయు 'నన్ను' అను దాని ద్విత్వమునందలి యుకారమును ద్వితీయోకారముగఁ జింతామణి ననుసరించి సమర్థింప నవకాశము లే దనియే తెలిపెను. కాని దానివంటిదే యగు 'మమ్ము, తమ్ము, మిమ్ము' అనువానియందలి యుకారములను మాత్రము ద్వితీయోకారములుగ సమర్థింపఁ బూనుట వింతగా నున్న దనక తీరదు. మనశబ్దశస్సునకు మాత్రమే ఉకారాదేశమును, విధించుటంబట్టి, నీ నాతాశబ్దముల ద్వితీయా బహువచనములకు ఉకారాదేశము గలుగదనియు 'మ్ము'రూపములమీఁది శస్ప్రత్యయము నపదాన్త్యవ్యరేత్యాది విధిచే లుప్త మగు ననియు దాస 'మమ్ము, మిమ్ము, తమ్ము' అనురూపములందు ద్విత్వములందలి యుకారములు ద్వితీయోకారము లగుచున్న వనియుఁ గావున నాయుకారముల ననాది సూత్రసంధివిషయములుగఁ జేయనగు ననియు వ్రాయుచు, వాని తుదిని 'అన్యే ద్రుతప్రకృతయో యే స్వ్యర్థానుజీవితద్రుతా నిత్యమ్' అను విధిచే ద్రుతమునుగూర్చి, మమ్మున్ + ఇట్లు=మమ్మిట్లు అను నట్టిరూపములను సాధించెను. (చూ.చిం.వి.ప. పేరా 99) తా మన్నట్లె

ద్వితీయా బహువచనప్రత్యయము సపదాన్యవ్యయేత్యాదిసూత్రముచే లుప్తమగుటం జేసియుఁ దత్స్థానమునఁ బ్రత్యయ మేదియుఁ గలుగకుండుటం జేసియు 'మ్ము' అనునది ప్రకృతికి శస్సు పరముగా నాగమముగ వచ్చినదగుటం జేసియు, 'మ్ము' అనుదానియందలి యుకారము ద్వితీయోకార మన నెట్లవకాశ మయ్యెనో తెలియకున్నది. 'రామున్+అభిరామున్' ఇత్యాదులందు ద్వితీయోకారము లేమిం జేసి, విభక్తిస్థోకారములు గన్పట్టని యాయా విభక్త్యంతములైన శబ్దములందలి యుకారమునకు సంధి రానేరా దని దాము చేసిన నియమమునకు (చూ. చిం. వి. ప. పేరా. 96) లుప్తవిభక్తు లగుట విభక్తిస్థోకారములు లేనివై ద్వితీయాంతములుగ నున్న మమ్ము శమ్ము మిమ్మిత్యాదు లేల విషయములు గావో తోఁపకున్నది. నన్నయప్రయోగములను జింతామణి విరోధించునది కాదను తలఁపునఁ దత్ప్రయోగదృష్టిని దా మిట్లు చింతామణిసూత్రముల సమన్వయించుట జరిగె నని తోఁచెడి. నాకొఱకున్+ఇచ్చె=నాకొఱకిచ్చె:—ఇది చతుర్థీవిభక్తిస్థోకారమున కుదాహరణము. నాకున్+అదరువు=నాకాదరువు:—షష్ఠీవిభక్తిస్థోకారమున కుదాహరణము. నాయందున్+ఆశ=నాయందాశ:—సప్తమీవిభక్తిస్థోకారమున కుదాహరణము. ఇందుఁ+ఉన్నాఁడు=ఇందున్నాఁడు. ఎందున్+ఉంటివి=ఎందుంటివి:—ఈరెండును సప్తమీవిభక్తిప్రతిరూపకావ్యయము లగుటం జేసి వీనియందలి యుత్తులు విభక్త్యుకారసమములే యనుభావనతో వీనిని సూరి యుదాహరించె నందురు. కాని యత్తదిదమర్థకములగు నమహద్వాచకములగు, అ-ఈ-ఏ-శబ్దముల కందు వర్ణకము కలుగ సప్తమ్యేకవచనమున నేర్పడిన రూపములుగ 'అందు-ఇందు-ఎందు' అనువాని నిరూపింప నగుటం జేసి పైయుదాహరణములందలి యుకారములు విభక్తిస్థోకారము లని సమ్మతింపఁదగును పక్షాంతరమున వానికి దేనియందు దానియందు దీనియం దనురూపములు గలుగనగును. వచ్చుచున్+ఉండెను=వచ్చుచుండెను. చూచుచున్+ఏగెను=చూచుచేగెను:—ఈరెండును శత్రర్థకచువర్ణకోకారసంధి కుదాహరణములు. సంధి కలుగనపు డీరూపములం దెల్లఁ బూర్వపరాచ్చులనడుమ ద్రుతము నిల్చునుగాన నున్న నడిగె నిత్యాదిరూపము లగును. ప్రయోగప్రక్రియల దృష్టిని మూలముకంటె భిన్నముగ నిందు శత్రర్థకదశ మాదృతము. రామున్+ఈక్షించె ఇత్యాదులందు విభక్తిస్థోకారము లేమి నీసూత్రముచే సంధి రా దనియు నిట్టి విద్రుతప్రకృతికము లగుట నిఃకాదిసూత్ర నిషేధమునకుఁ బాత్రై 'రామునీక్షించె' ననియేగాని 'రామీక్షించె' నను నట్టిరూపములు గలుగ వనియు గ్రహించునది. ఉత్వసంధి కళ్ళోకారములకేగాని ద్రుతప్రకృతికోకారములకుఁ బ్రాప్తింపదు గాన 'రామున్+ఈక్షించె' ఇత్యాదులు తద్విషయములు గాఁజాలవు. కాని యిందు మొదటి యుత్వసంధిసూత్రము కళ్ళోకారపరమే యనునపుడు

ద్రుతాద్రుతప్రకృతికోకారములకు సంధిని విధించు సామాన్యసూత్రమే లేకుండుట చేతను, నుదాహరణములంబట్టి యట్లే యిత్వసంధిని నత్వసంధిని గళేకారాకారపరము లగు నపుడు ద్రుతాద్రుతప్రకృతికేకారాకారములకు సంధిని విధించు సామాన్య శాస్త్రము లగపడకుండుటచేతను, ద్రుతప్రకృతికోకారేకారాకారములకు సంధి ప్రాప్తియే లేమి నీవికల్పవిధియేగాక నీఁజాదినిషేధము, నేమ్యాదివికల్పవిధి యత్వసంధి వికల్పవిధి మున్నగునవి శాస్త్రసంప్రదాయవిరుద్ధవిధు లనవలసివచ్చును. నిషేధముఖము గనో నిత్యముఖముగనో యాయాసామాన్యవిధుల నారంభించి యాయావానికి విశేష విధులచే నిత్యవైకల్పికత్వములఁ గల్పించుట శాస్త్రసంప్రదాయము. కావుననే దీని మూలమగు చింతామణి 'సంధిర్నాచోఽచ్యుతః' అని యుకారభిన్నమునకు సంధి రా దని నిషేధముఖముగ సంధి నారంభించి యాయావిశేషవిధులచే నాయాయచ్చులకు సంధిప్రాప్తి లేనివానికి నిత్యవైకల్పికసంధులను సమకూర్చుచున్నది. కాన నుత్తునకే యచ్చు పరంబగునపుడు సంధి యగు నని యవధారణముం జేర్చి సూత్రించిన నాయా తక్కుంగల నిత్యవైకల్పికవిధులకు సార్థక్యము సంభవించి శాస్త్రసంప్రదాయము సురక్షితమయ్యెడి. మఱియు నుత్వేత్వాత్వసంధి సామాన్యసూత్రములు ద్రుతప్రకృతికా ద్రుతప్రకృతిక సామాన్యము లని యెన్ని ద్రుతప్రకృతికాచ్చులను గూడ వానికి విషయములం జేసి యిఁకాదిసూత్రనిషేధమును సార్థక్యమును గల్పించుటయు నావశ్య కమే యనకతీరదు.

ప్రగ్రమేతరసూత్రము ననుసరించియు, నిఁకాదిసూత్రప్రారంభము ననుసరించియు, నేమ్యాదిసూత్రమునఁ గిషష్టిని జేర్చుట ననుసరించియు, ద్రుతమధ్యస్థితి స్వరసంధిప్రతిబంధకము గా దని యనక తీరదు. కాన నుత్వాత్వేత్వసంధివిధులు ద్రుతప్రకృతికాద్రుతప్రకృతికసాధారణము లయ్యెడి. కాఁగా నెచటఁ గంఠోక్తముగనే ద్రుతప్రకృతికములకు స్వరసంధి విహిత మగునో యవిదక్క నన్యములెల్లను, నాయా యాస్వరసంధివిధులకు గుఱియై యిఁకాదిసూత్రనిషేధమునకుఁ బాలగు నని యెన్నవలసి యుండును. ఇట్లగునపుడే యిఁకాదిసూత్రనిషేధమునకు సార్థక్యమును, నిఁకాదిస్వరసంధి విధానమునకు సాఫల్యమును, "ప్రగ్రమేతరవిభక్తివిధినిరవకాశంబు గావున గీనిని బాధించెడి" నను సూరివాక్యమునకు సాధారతయు, నుత్వేత్వాత్వసంధిసూత్రములు సామాన్యములు కళావిషయము లగుట కాధారమును, గుదురుపడెడి. సూత్రమున శత్రర్థకచువర్ణకోకారమున కనుటం జేసి యున్నశబ్దము పరంబగునపుడగు చువర్ణకోకారమున కీవిధి కలుగ దని గ్రహించునది. (చూ. క్రియాపరి. 14 సూ.) ఈ రెండు చువర్ణములకుఁ గలభేదము క్రియ 14 లోఁ గాంచునది.

సంధి లేనిచోట స్వరంబుకంటెం బరంబయిన స్వరంబునకు యడాగమం బగు. 3.

ఆగమం బనఁగా వర్ణాధిక్యంబు.

మా	...	అమ్మ	...	మాయమ్మ.
మీ	...	ఇల్లు	...	మీయిల్లు.
మా	...	ఊరు	...	మాయూరు.

టీ. 'యశ్రుతిమార్యాలఘుయం ప్రవదంతి ప్రాణతః పరం ప్రాణమ్' అనునది మూలము. సంధిరానిచోటులందు స్వరమున కవ్యవహితపరముగ నున్న యచ్చునకు యడాగమ మగును. ద్రుతప్రకృతికాచ్చులకు సంధిరానపుడు పూర్వపరాచ్చులనడుమ నకారమే నిల్చియుండునుగాన నం దీసూత్రము వర్తింప దని గ్రహించునది. కాఁగాఁ గళ లగు స్వరములకు సంధి రానపుడు పరస్వరమునకు యడాగమము కలుగు నని తేలినది. 'యట్+ఆగమము=యడాగమము.' ఆగమ మనఁగా నున్న దుండఁగా నధికముగ మఱియొక వర్ణము కలుగుట. టకారపుఁబొల్లు తుదిం జేర్చి నిర్దేశించిన యాగమము నిర్దిష్టమున కాద్యవయవముగఁ గలుగు నని సంస్కృతవ్యాకర్తల సంప్రదాయము. 'యట్' అనుదానియందలి టకారమునకు నిర్దిష్టమున కాద్యవయవముగ నది కల్గుటయే ఫలము. కాన నది ప్రక్రియలోఁ గానరాదు. ఇట్లేదే నొక ప్రయోజనమునుగోరి ప్రత్యయాదులందు నిబద్ధమై ప్రకృతియం దాదృతము గాక విడువఁబడునట్టి దిత్తని వ్యవహరించుటయు సంస్కృతవ్యాకర్తలసంప్రదాయమె. మఱియు 'యట్' అనుదానియందలి యకారమం దున్న అకారము సుఖోచ్చారణార్థ మని యెన్నవలెను. ఇదియు సంస్కృతవ్యాకర్తృ ప్రసిద్ధమార్గమె. కాఁగా 'య్' అను పొల్లుయకారము పరాచ్చున కవయవముగఁ గల్గు నని ఫలితము తేలినది. అత్వేత్వోత్వములకు హ్రస్వములకే సంధివిధానమగపడెడి కాని దీర్ఘాంతముల కవ్వానికి సంధివిధానములు లేవు. కాన నిందలి మూఁ డుదాహృతులును స్పష్టముగ సంధిప్రాప్తిలేనివే యగుచున్నవి. మా+అమ్మ=మా+య్+అమ్మ=మాయమ్మ. ఇట్లే తక్కిన రెండు నూహ్యములు. ఇట్టియాగమములం దాగమవర్ణములందలి యచ్చు లుచ్చారణార్థములు గా వన్న నపదాదిస్వరసంధి కేని నాయాస్వరసంధివిధుల కేని నిత్యప్రవృత్తిని గల్పించి రూపసాధనమును జేయవలసియుండును.

బాలవ్యాకరణమున 'ట్, క్, మ్' అను పొల్లులు చేర్చి యాయావాని కాద్యంతములఁ గలుగుటకుఁగా నిర్దిష్టములైన యాగమము లించుమించుగ ముప్పది కన్పడెడి.

ఆగమములెల్ల నెల్లయెడల నిర్దిష్టములగు నచ్చులతోడనే కల్గు ననియు నచ్చు, వానికిఁ బరమగునపు డపదాదిస్వరసంధి కేని యాయాయచ్ సంధివిధుల కేని నిత్య

ప్రవృత్తి సంభవించు ననియుఁ దలంచిన నాగమము లొకచోఁ బొల్లురూపముతోడను నొకచో నిర్దిష్టాచ్చుతోడను గల్గు ననుటయు వానిం బ్రక్రియనుబట్టి యూహించు క్రమయు లేకుండును. ఇందధికముగ నిర్దిష్టములగు నచ్చులతోడనే యాయాప్రకృతులకుఁ గలుగు నవి కాననగును. పొల్లురూపముగ నగునవి యల్పముగఁ గన్పట్టును. ఆయా యచ్చులతోఁ గూడినవి పొల్లురూపమునఁ గల్గున వనియు నాయాయచ్చులతోఁగూడినవి నిర్దిష్టములగు నచ్చులతోడనే గలుగన వనియు నిరూపింప నశక్యము. అనఁగా వేనిమీఁది యచ్చులు సుఖోచ్చారణమే ప్రయోజనముగాఁ గలవో, వేనిమీఁదియచ్చులు సుఖోచ్చారణప్రయోజనము గలవి గావో నిర్ధారించుటకు మార్గము లే దనుట. వ్యాకరణప్రక్రియ ననుసరించియే యాగమవర్ణములయందలి యచ్చుల కాయాప్రయోజనములను తెలిసికొనవలెను గాన నిర్దిష్టాచ్చుతోనే యగు నను మార్గమె సమంజస మని తోఁచెడి.
టకారవ్యంజనము తుదిం జేర్చినది నిర్దిష్టమున కాద్యవయవముగను, కకారవ్యంజనము తుదిం జేర్చినది నిర్దిష్టమున కంత్యావయవముగను, మకారవ్యంజనము తుదిం జేర్చినది నిర్దిష్టము నంత్యాచ్చునకుఁ బరముగను, నగునను సంస్కృతవ్యాకరణసంప్రదాయ మాయా వలసిన సందర్భముల ననుసరించునది. తాలవ్యాచ్చు పరమగునపుడు తాలవ్యమగు యకారము శ్రుతిసుఖముంబట్టి వచ్చుట సహజముగాని తద్భిన్నమోష్ఠ్యాదికము పరమగునపుడును యకారమే యగుట యసహజముగఁ గన్పట్టెడి 'ఆయతివ సుశోభసాకృతి' అను మొదలగు నుదాహృతులంబట్టి (ఆయతివ=ఆస్త్రీ, ఆయతి=ఉత్తరకాలము.) హల్త్వసార్థక్యము నూహించునది. 'సహాల్చాచ్చ భవేత్క్వచిత్' అను నాథర్వణ మిందులకుఁ బ్రమాణము.

అత్తునకు సంధి బహుళముగా నగు. ౮.

మేన ... అల్లుఁడు ... మేనల్లుఁడు. / మేనయల్లుఁడు.

పుట్టిన ... ఇల్లు ... పుట్టినిల్లు. / పుట్టినయిల్లు.

చూడక ... ఉండెను ... చూడకుండెను. / చూడకయుండెను.

బహుళగ్రహణముచేత స్త్రీవాచక తత్సమసంబోధనాంతంబులకు సంధి లేదు.

అమ్మ ... ఇచ్చెను ... అమ్మయిచ్చెను.
దూత ... ఇతఁడు ... దూతయితఁడు.
చెలువుఁడ ... ఇందము ... చెలువుఁడయిందము.

సంస్కృతీయంబునకు సంధి యగు నని యథర్వణాచార్యులు చెప్పిరి గాని దానికిం బూర్వకావ్యంబులందుఁ బ్రయోగంబు మృగ్యంబు. ఆధునికకృతులం దొకానొకచోట స్త్రీవాచక తత్సమంబులకు సంధి గానంబడియెడు. గంగనుకాసె. నెలఁతిచ్చెను. వెలయాల్వాదుల సంధి లేమి బాహుళకముచేతనే యని యూహించునది.

టీ. 'వాతః' అనునది మూలము. హ్రస్వాకారమున కచ్చు పర మగునపుడు సంధి బహుళముగా నగును. బహుళ మనఁగాఁ గొన్నియెడల నిత్యముగఁ గలుగుటయుఁ, గొన్నియెడలఁ గలుగకుండుటయుఁ, గొన్నియెడల నొకమాఱు కలిగి యొకమాఱు కలుగకుండుటయుఁ, గొన్నియెడల వేఱొకరీతి నగుటయు నను సంస్కృతవ్యాకరణసంప్రదాయ మిం దనుసరణీయము. పైనాల్గు నొక్కచోఁ గనుపడ నక్కఱ లేదు. వీనిలోఁ గొన్ని తోఁచినను బహుళ మనవచ్చును. ఇందు వేఱొకరీతిని సంధి జరుగుట యను బహుళప్రయోజనము గానరాదు. దీనికై 38 సంధిసూత్రము నరయునది. మేన + అల్లుఁడు:—పూర్వపదాంత్యాచ్చగు అకారమునకును నుత్తరపదాద్యచ్చగు అకారమునకును పరపదాద్యచ్చగు అకార మాదేశముకాఁగా మేనల్లుఁ డయ్యెను. సంధి కలుగనపుడచ్చుకంటెఁ బరమగునచ్చునకు యడాగమము కలుగ మేన+య్+అల్లుఁడు = మేనయల్లుఁ డగును. ఇట్లే తక్కిన వూహ్యములు. వికల్పముగ సంధి యగుట కివి యుదాహరణములు.

స్త్రీవ్యక్తిని జెప్పుశబ్దములయుఁ, దత్సమశబ్దములయు, సంబోధనములయు, నంతముల కనఁగా నత్తున కచ్చుపరమగునపుడు సంధి దీనిచేఁ గలుగదు. ఇది యప్రవృత్తిరూప బహుళప్రయోజనము. అమ్మ:—ఇది స్త్రీవాచకము. స్త్రీవ్యక్తిని జెప్పునది గాన స్త్రీవాచక మయ్యెను. దూత:—ఇది తత్సమము. దూతాదులకు స్త్రీత్వము బహుళ మను సూత్రముచే సిద్ధము. తత్సమశబ్దము సంస్కృతసమవాచకము. చెలువుఁడ:—ఇది యాహ్వానార్థకముగాన సంబుద్ధి. సంధి దీనికిఁ గలుగదు గాన 3 సూ.చే యడాగమమురా అమ్మ+య్+ఇచ్చెను=అమ్మయిచ్చె నని యగును. ఇట్లే తక్కిన వూహ్యములు. అమ్మిచ్చె ననరా దని భావము. ఈసందర్భము ననుసరించి సమభవాదిభేదము ననుసరింపక యెల్ల పదముల అకారములును నీసూత్రమునకు విషయములే యనియు నందు స్త్రీవాచక తత్సమసంబోధనముల యత్తులకే యీనిషేధ మనియు గమనింపఁదగు.

'కుత్రచిత్సంస్కృతీయోఽపి ప్రాణోఽప్యత్ర చ్యుతో భవేత్' అని యథర్వణాచార్యులు సంస్కృతసమశబ్దమునచ్చునకు సంధి కలుగవచ్చు నని సామాన్యముగ ననిరి గాని పూర్వకవిగ్రంథముల నట్టిప్రయోగము లతివిరళము లగుటం జేసి సంస్కృత

సమముల యత్తునకు సంధి రా దను తనమాట నాతనివిధి విరోధించునది గా దని సూరి యాశయము. మఱియుఁ గుత్రచిత్తనుటం జేసి యవ్విధి సర్వసాధారణము గా దనుటయు స్పష్టమే. నవీనుల కావ్యములందు స్త్రీవాచకతత్సమసంబోధనాత్తులకు సంధి యగపడెడిఁ గాని యవి బహుళముగఁ బ్రాచీనకవిప్రయోగదృష్టము గామిఁ బాటింపరాని దని సూరి నిరాకరించెను. దూత:—ఇది సంస్కృతసమము. దీనియత్తునకు సంధి రాదు. ఇట్లే గంగ యనుశబ్దము తుదినున్న అకారము సంస్కృతీయము. తత్సమాచ్ఛని భావము. సంస్కృత పద మున్నదున్నటులఁ దెలుఁగునఁగలుగదు గాన సంస్కృతీయ మనుదానికిఁ దత్సమాచ్ఛ నున దర్థ మని యనక తీరదు. సూరిమతమున దీని కచ్చు పరము గా సంధిరాదుగాన గంగ+అను కానె, గంగయనుకానె యనియే రూపము కలుగును. కాని నవ్యులు గంగను కానె యని సంధిఁ గూర్చి ప్రయోగించిరి. సమాజాదంతములకే గాక యిందు వ్యాకర ణముచే సిద్ధించి భ్రాత బ్రహ్మ మున్నగుకృతకాదంతములును గ్రాహ్యములే గాఁదగును. సెలఁత:—ఇది స్త్రీవాచకము. దీనియత్తునకు సంధి కలుగదుగాన సెలఁతయిచ్చె ననియే రూప మగు. కాని నవ్యులు సంధిగూర్చి సెలఁతిచ్చె నని ప్రయోగించిరి. వెల+ఆలు:— ఇచ్చో నీవిధి ప్రవర్తింపఁదగును. కాని వెలాలనురూప మగపడమి నిందలి బహుళగ్రహ ణముచే నిం దీవిధి వర్తింప దనెను. అవధారణార్థకాకారమునకుఁ గొన్నిట సంధిరామి కిని (గోడయ) బహుళగ్రహణమునే యాధారముగఁ గొనవలెను. ఇది కేవలాప్రవృత్తి రూప బహుళప్రయోజన మని యెన్నఁదగు. వెలయా లనియే యడాగమము కల్గిన రూపము సిద్ధించును, శ్రేష్ఠతావాచకంబు లగు నార్యాంబాద్యర్థకశబ్దములు పరము లగుచో నన్నియచ్చులకు సంధి నిత్య మని త్రిలింగలక్షణశేషకర్త దీనినేగాక యిందలి యత్వేత్వాదిసంధివిధులఁ గూడ సవరించుట నరయునది. ప్రయోగమార్గ మెఱిఁగి శ్రుతిసుఖమును బాటించుచు నాయాచోటులం దీసంధికిఁ బ్రవృత్త్యప్రవృత్తి వైక ల్పికత్వముల ననుమానింపవలె నను నంశము బహుళగ్రహణముచే సూచితము గానఁ ద్రిలింగలక్షణశేషకర్త 'సంధిర్నిత్యం ప్రత్యయాచ స్తథార్యాదిగతస్య చ' అను నాథర్వ ణము ననుసరించి దానినే విశదపఱిచె ననఁదగును. ఇట నవధారణార్థకాకారము పరమగు నపుడును గొన్నియెడల నెల్లయచ్చులకు సంధియగు నని పూరించుట యావశ్యకము. ఇందలి గంగనుకానె యను ప్రయోగ మాముక్తమాల్యద యందలిది. 'చేష్టఁడిగె శ్రీరంగ భర్తంచు' అను తత్సమాకారమునకు సంధిగూర్చిన రూపములును నంద యగపడెడి. అథర్వణుఁ డట్టివానిని సాధువు లని యన్నవాఁడు. ఇట్లుండ సూరి వాని నసాధువులు నవ్యములు ననుట జీవద్భాషాకావ్యప్రయోగతత్త్వవిరుద్ధమును జింత్యమును నని యనక దీరదు. కాని యిట్టిరూపములు నన్నయాది ప్రాచీనులకావ్యములందుఁ గనుపట్టకుండు టయు, ననంతరుల కావ్యములందును నిట్టివత్యల్పముగఁ దోఁచుటయుఁ, దన లక్షణము

నన్నయచింతామణి ననుసరించున దగుటయు, నియమము బహుళపదానుసారి యగుటయు, శ్రుతిసుఖార్థ మేర్పడినసంధి యివ్వానియందుఁ గటువుగఁ దోఁచుటయు, నూరి యవ్వానిసంధియసమ్మతికిఁ గారణములు గానోపును. 'రాజులొద్ద - పుట్టినిల్లు - తామర నేత్రలిండ్లు' మొదలగుకొన్ని సమాసములందును నీవిధికిఁ బ్రవృత్తి ప్రయోగదృష్టము.

ఏమ్యాదులయిత్తునకు సంధి వైకల్పికముగా నగు. ౫.

ఏమి-మఱి-కిమప్షి-అది-అవి-ఇది-ఇవి-ఏది-ఏవి - ఇది యాకృతిగణంబు.

ఏమి	...	అంటివి	...	ఏమంటివి. ఏమియంటివి.
మఱి	...	ఏమి	...	మఱేమి. మఱియేమి.
హరికిఁ	...	ఇచ్చె	...	హరికిచ్చె. హరికినిచ్చె.

టీ. 'ప్రాయస్తు స్యాత్కిమాదికస్యేతః' అనునది మూలము. ఏమి యనున దాది యందుఁ గల పదసమూహ మగుట నేమ్యాదు లని వ్యవహరించెను. ఇది యిత్వసంధివిధి యగుటచేత నాది నున్న యేమి యనుదానివలెనే తక్కినవియు నిదంతములే యని యూహింపనగును. కాన నిందుఁ జేరఁదగినవి యిదంతములే యనుట నిర్వివాదము. ఇదంతాకృతిసాదృశ్యము గలవెల్ల నిందుఁ జేర నర్హము లగుటంజేసి యిది యాకృతిగణ మయ్యెను. హ్రస్వేకారాంతముల కచ్చు పరమగునపుడు సంధి వికల్పముగ నగును. ఏమి:—ఇది కిమర్థకము. మఱి:—పునరర్థకము. కిమప్షి:—ఇకారాంతములమీఁద కివర్ణ కముగా మాఱినషష్ఠీప్రత్యయము. ప్రథమేతరసూత్రమున ద్రుతపూర్వవిభక్త్యకారము నకే సంధి యగు. దాన కిమప్షి తద్విషయము గాదయ్యె. ఇఁక నది యిఁకాది నిషేధము నకు గుఱిగాగ దానికి వికల్పసంధి సాధింప నెంచి యిందు జేర్చె నని గ్రహించునది. కావుననే కిమప్షి యని కంఠోక్తముగ సూత్రించెను. ఇదంతములమీఁది కిమప్షి యనుటంజేసి ద్వితీయైకవచనమును నివర్ణముగా మాఱినదానిని గ్రహింపరాదు. ఏమి+అంటివి:— సంధిలోఁ బూర్వపరస్వరములకు రెండింటికిఁ బరస్వర మాదేశము కాఁగా ఏమంటి వగును. సంధి గాకున్న యడాగమము పరపదాద్యచ్చునకుఁ గలుగ ఏమియంటి వని రూప మగును. ఇట్లే తక్కినవాని ప్రక్రియను గమనించునది. హరికిఁ+ఇచ్చె:—సంధిలో ద్రుతస్వరమును ద్రుతమును నదృశ్యముకాఁగా హరికిచ్చె నగును. సంధి గాకున్నఁ బొల్లు నకారము పరాచ్చుతోఁ గలియఁగ హరికినిచ్చె నని యగును. ఇదొక్కటితక్క నిందుఁ గల్గవియుఁ జేరఁదగునవియుఁ గళలె యగును. మూలముమతమున నిది ప్రాయస్సంధి

యగుటంజేసి తఱచుగ నాయావానియందు నిత్యప్రవృత్తియే చూపట్టెడి. సాధారణ ముగ నిత్యసంధి శ్రుతిసుఖమును జెఱుపున దగుటంజేసి కాలక్రమమున దీనికి వైకల్పి కత్వము సిద్ధించె. దాన నీవిధి యిట్లు వికల్పవిధిగ మాఱెను. గాన శ్రుతిసుఖమునకు భంగము రానిగతి నీసంధికిఁ బ్రవృత్తులఁ గల్పింపవలె నని తెలియునది.

క్రియాపదంబులం దిత్తునకు సంధి వైకల్పికముగా నగు. ఉ.

వచ్చిరి	...	అప్పుడు	... { వచ్చిరప్పుడు. వచ్చిరియప్పుడు.
వచ్చితిమి	...	ఇప్పుడు	... { వచ్చితిమిప్పుడు. వచ్చితిమియిప్పుడు.

టీ. 'ప్రథమశ్చోత్తమశ్చైవ క్రియేతో వా భవేత్ చ్యుతిః' అను నాథర్వణము మూలము. మధ్యమపురుషక్రియేకారములు మీఁదిసూత్రపునిత్యసంధికి విషయములు. ఉత్తమపురుషైకవచనమును ఎడివర్ణకము గలిగిన లాట్ ప్రథమపురుషైకవచనమును, ద్రుతప్రకృతికము లగుటంజేసి యిఁకాదిసూత్రనిషేధమునకు గుఱియై సంధివిషయములు కాఁజాలవు. ఇఁకఁ బ్రథమపురుషైకవచనములకు వేనికిని దుదినికారము సంభవింపదు. భూతకాలికక్రియలందే సాధారణము నిత్వము చూపట్టెడి. కానఁ గళలగుభూత కాలికప్రథమోత్తపురుషబహువచనముల తుది నున్న హ్రస్వేకారమున కచ్చు పరముగా సంధి వికల్పముగ నగు నని సూత్రార్థము లభించెడి. వచ్చిరి+అప్పుడు:—ఇందు వచ్చి రనునది భూతకాలికప్రథమపురుష బహువచనరూపము. సంధి కలుగ వచ్చిరప్పు డగును. సంధిరానిచో యడాగమము కలుగ వచ్చిరియప్పు డగును. వచ్చితిమి+ఇప్పుడు:— వచ్చితి మనునది యుత్తమపురుషబహువచనము. సంధి కలుగ వచ్చితి మిప్పు డనియుఁ గాకున్న వచ్చితిమియిప్పు డనియు నగును.

సూరి 'వచ్చితిని' అను నుత్తమపురుషైకవచనము నిం దుదాహరింపలేదు. ద్రుత ప్రకృతిక మగుట నిఁకాదినిషేధమునకు విషయముగఁ జేసె నంద మన్న నందును దీని నుదాహరింపలేదు. చింతామణివలె దీని నేమ్యాదిసంధివిషయముగఁ జేసె నంద మన్న నందును దీని నుదాహరింపమి న ట్లనుమానింప వీలులేదు. చింతామణియం దిత్వసంధి విధానములు రెండే యుండుటంజేసి దీని గిమాదులలోఁ జేర్చి ప్రాయోగ్రహణమునంజేసి సంధి రా దని బాలసరస్వతి 'కొలిచితినంబ'నని యుదాహరించె. అహోబలపండితుఁడు కిమాదులలోనే దీనిం జేర్చెనుగాని యందలి ప్రాయశ్శబ్దమును వికల్పపరముగ నెన్ని 'చేసితచ్యుతార్చనము చేసితి నచ్యుతార్చన' మని యుదాహరించెను. చింతామణిని విధ

రించు నథర్వణుఁడు 'ప్రథమే చోత్తమే చైవ క్రియేతో వా భవేత్ చ్యుతిః', 'నిత్య మన్యస్య' అని యుత్తమపురుషేకారమునకు వికల్పసంధినే యంగీకరించి వచ్చితినిపుడు వచ్చితిపు డను రూపములనే సిద్ధింపఁజేయువాఁ డని వ్యాఖ్యాతలు వ్రాసియున్నారు. కిమాదిసూత్రవ్యాఖ్యాసందర్భమునను నహోబలుఁడు 'కొలిచితబ్ధిజన్', కొలిచితినబ్ధిజన్' అని యుదాహరించెను. అప్పకవి 'బ్రదికితి ననఁగన్' అని యుదాహరించి దీనికి సంధి రా దని తెల్పినాఁడు. చింతామణివిషయపరిశోధనకర్త యుత్తమపురుషైకవచనమును గిమాదిసూత్రవిషయముగనే చేసియుఁ జింతామణి ననుసరించి 'కొలిచితినిన్' అను మున్నగురూపములే యుత్తమపురుషరూపములు గానోపునుగాన వీనికి సంధి కల్గిన 'కొలి చితి నంబను' అనియుఁ గలుగకున్న 'కొనిచితిని నంబను' అను మున్నగురూపము లేర్పడు ననెను. చింతామణిలో ద్రుతప్రకృతికముల కచ్చుపరమగునపుడు సంధినివారించు సామాన్యసూత్రము లేమింజేసియు నచ్ సంధివిధులెల్ల ద్రుతప్రకృతికాద్రుతప్రకృతిక సామాన్యము లగుటంజేసియు వారువారెల్ల నాయారీతుల నీరూపసాధనము విషయమున వివరించుట జరిగె నని తోఁచెడి. ఇందు సూరి సంధిప్రణాళిక కెట్టిరూపములు సమ్మత ములో నిందు స్పష్టముగ నుదాహరింపమిని బరిశీలింపవలసియున్నది.

ఇకారాంతధాతువులఁ దెనుఁగున సామాన్యముగఁ గానము. భూతకాలిక తివర్ణ యోగముననే క్రియ లికారాంతములగుట సంభవించెడి. క్రియాపదములం దిత్తని సామాన్యముగ ననుటంజేసి క్రియలందలి తుదియికారములెల్ల నీసూత్రసంధికి విషయములే యగును. మధ్యమపురుషేకారములకు నిత్యసంధి విహిత మగుటంజేసి యవి మాత్ర మిందుఁ జేరవు. ఏమ్యాదిసంధి క్రియేకారవిషయము గాక శబ్దాంత్యేకారవిషయ మగుట యుదాహరణములనుబట్టి స్పష్టమగును. క్రియేత్తని కంఠోక్తముగఁ గ్రియేకారములకు సంధిని విధించుట నిందు మాని యగతికముగ నుత్తమపురుషేకారమును నేమ్యాదులలోఁ గూర్చుటయు నయుక్తికమె యగు. ఇఁకాదినిషేధము కంఠోక్తముగఁ గ్రియేకారము లకు సంధిని విధించు దీనికి బాధకము గాఁజాలదు. మఱియు నిది కళేకారములందు సావ కాశమన్న నిఁకాదిసూత్రమును ద్రుతపరకములగు నత్వేతోత్వరూపములందు సావ కాశమే యనక తీరదు. ద్రుతప్రకృతికము నచ్ సంధివిషయముంజేయ ద్రుతాచ్చు లుప్తమగు నని యంగీకరింపక తీరదు. కానఁ బైకారణముల ననుసరించి వచ్చితిని+ ఇపుడు=వచ్చితిన్+ఇపుడు;—సంధిరాఁగ వచ్చితిపు డగును. సంధిరాకున్న వచ్చితినిపు డగునని యనఁదగు. క్రియేత్తనుటంజేసి సంధిలో ద్రుతస్వరము లుప్తముగా దన్న ద్రుతమున కచ్చు పరమగునపుడు ద్రుతమే నిల్చుట ప్రసిద్ధముగాన సంధి కలుగ 'వచ్చితినిపుడు', గలుగకున్న 'వచ్చితిని నిపుడు' అని యగును. మధ్యమపురుషమున లిడ్లాద్యేకారమాత్రము

నకు లోపము రాఁగఁ దత్పూర్వతివర్ణకేకారమే సంధివిషయ మైనట్లు 'వచ్చితిని' అను నది యచ్సంధిలో 'వచ్చితిన్' అను రూపము నందినను దత్పూర్వతివర్ణకేకారమే యీసూత్రసంధికి విషయమగుట వచ్చితివి డనురూపము గానోపును. మధ్యమపురుషమున నకారమాత్రమునకే లోపము గలుగుటంజేసి వకారసంబంధమగు నికారముసంబంధము తివర్ణకమునకు సిద్ధించెడిఁగాన నందు సంధిసూత్రమునకుఁ బ్రవృత్తి గలిగుననియు 'వచ్చితిని' ఇత్యాదులందు సంధిలో ద్రుతస్వరము లుప్తమగుట దాని యికారముసంబంధము తివర్ణమునకు లేమి సంధి యిందుఁ గలుగ దనియు నన్న వచ్చితివిపు డనియే యగుంగాని యీపక్షమున తివర్ణకముమీఁది యిత్తులకు మాత్రమే యీసూత్రములు సంధిని విధించున వని స్పష్టముగా సూత్రకర్త చెప్పకుండుట యనుచితముగ నున్నదనక తీరదు. కానఁ బైని వివరించినప్రకార ముత్తమపురుషైకవచనమున కచ్సంధిరూపము లేర్పడుచున్నను దుల్యబలవిరోధవిధులలోఁ బరకార్యమే బలవత్తర మను సంస్కృతవ్యాకరణ మర్యాద ననుసరించి యిఁకాదిసూత్రకార్యము పరకార్యమగుటచేతను, నది ద్రుతపూర్వస్వర సంధినిషేధవిధాన మగుటచేతను, సంధిని ద్రుతస్వరలోపము కలిగిన 'వచ్చితిన్ + ఇపుడు' ఇత్యాదులందు దానికే ప్రవృత్తికలిగి వచ్చితినిపు డను మున్నగురూపము లేర్పడు ననుటయే బాలవ్యాకరణపద్ధతికిఁ దగియుండును గాని వచ్చితిపు డిత్యాదిరూపములు కలుగు ననుట యర్థము గాదని యంగీకరింపవలయును. ఇట్టి బాలవ్యాకృతిసంస్కారమే 'గాండీవి నొవ్వఁ బల్కితిటు' అను ప్రయోగమును 'బల్కి యిటు' బల్కితిని' అని మార్చె ననుట తెల్లము. చింతామణివ్యాఖ్యాతలును విమర్శకులును, వచ్చితి నిపు డను జాతిరూపముల నేక గ్రీవముగ నంగీకరించినవారు. ఒక్క యహోబలుఁడు తక్క నన్యులెవ్వరును నుత్తమైక వచనసంధిరూపములుగ వచ్చితిపు డనుజాతిరూపము నంగీకరించినవారు గారు. కాన నిద్దాని నిఁకాదిసూత్రనిషేధమునకే పాలుచేసి వచ్చితినిపు డని సాధించుటయే బాల వ్యాకరణప్రణాళికకు సమ్మత మని యంగీకరించుట సరసమును సాధారణమును నగు నని తోఁచెడి. ఇఁక నిఁకాదిసూత్రమున 'ఉండెడిన్ + అతఁడు' అని యుదాహరించి యుండెడి నతఁ డని సాధించుటనుబట్టి యిట్టివానియికారము క్రియాపదంబులం దిత్తున కనుదానికి విషయము గా దనుట స్పష్టము. కాఁగా నీసూత్రము ద్రుతపరకములుగాని క్రియేకారవిషయ మనుట తెల్లమయ్యె. ఉత్తమపురుషబహువచనము నిం దుదాహరించి వికల్పసంధిని జూపుటంజేసి యెవరెట్లన్నను బాలవ్యాకరణమతమున దీనికి సంధివికల్పముగ నగు నని చెప్పక తీరదు. కాఁగా నిందుఁ బ్రథమపురుషమునకు వికల్పసంధి విధించుట చింతామణికంటె విశేష మనియు నిదియు 'ప్రథమే చోత్తమే చైవ' అను నథర్వణ కారికను గణేకారవిషయముగ సమన్వయించుటచేఁ గలిగిన దనియు సంభావింపవల

యును. 'నిత్యమను త్తమపురుషక్రియాస్వితః' అని ప్రథమమధ్యమేకారములకు నిత్య సంధిని విధించు చింతామణిని 'ప్రథమే చోత్తమే చైవ క్రియేతో వాథవేత్ చ్యుతిః నిత్యమన్యస్య' అని యాథర్వణము నిత్యసంధివిషయమైన ప్రథమపురుషైకారమునకు వికల్పసంధిని విధించుచు సవరించుటంబట్టి తత్కాలమునకే ప్రథమపురుషైకారమునకు వికల్పసంధి ప్రసిద్ధమయ్యె నని యనుమానింపఁ దగును. ఇటిస్థితిఁ 'గూర్చు. ...కి యొండొరు' అను శ్రీనాథప్రయోగమును బరపురుషక్రియలఁ బ్రకృతిభావము గలదే యని యప్పకవి యధిక్షేపించుట యసంగతము. గుప్తార్థప్రకాశిక నిత్యమిత్యాది సూత్రస్థపురుషశబ్దము ప్రథమపురుషబోధకముగ నెన్ని ప్రథమోత్తమపురుషములకు వికల్పసంధిని మధ్యమపురుషమునకు నిత్యసంధిని గల్పించుచు నీయర్థమునే యాథర్వణము తెల్పు ననుచున్నది. ఆథర్వణ మిప్పట్టునఁ జింతామణిసూత్ర మట్టియర్థము నీయకుండుటంబట్టి యట్టికొఱంతను దీర్పఁ బుట్టినదిగానఁ జింతామణిసూత్రార్థమునే యేకరువువేయునది గాఁజాలదు. మఱియు నన్నయప్రయోగములందు బ్రథమమధ్యమేకారములకు నిత్యసంధియె గన్పట్టు. వీని కెచటనైన సంధ్యభావము నన్నయప్రయోగములందుఁ జూపట్టిన నప్పట్టులు వాక్యాంతపాదాంతత్వములు సంభవించుటను సంధి చేయ నక్కఱ లేనిచోటులే యైయుండు ననుట సాహసము గాదు. కానఁ జింతామణి ప్రథమపురుషవికల్పసంధిని బ్రతిపాతించునట్లుగ నర్థముచేయుట ప్రాచీనవాఙ్మయ ప్రయోగవిరుద్ధ మనుటకు సందియము లేదు.

ఇట్లు పరిశీలింప నీసూత్రము కళేకారవిషయమై వికల్పసంధిని వానికి విధించున దగుటచేత మచ్చున కికారాంతమైన యొక ధాతురూపమును నేమ్యాదులలో సూచనకై చేర్చి యీసూత్రమును ద్యజించుటయే యుచిత మని తోఁచెడి. "నిమ్యాదిసూత్రము శాబ్దికేకారవిషయము; ఇది క్రియేకారవిషయము." అను భేదము దప్ప నితరమంతయు నభిన్నమె.

మధ్యమపురుషక్రియలయం దిత్తునకు సంధి యగును. ౭.

ఏలితివి	...	అప్పుడు	...	ఏలితివప్పుడు.
ఏలితి	...	ఇప్పుడు	...	ఏలితిప్పుడు.
ఏలితిరి	...	ఇప్పుడు -	...	ఏలితిరిప్పుడు.

టీ. "నిత్యమను త్తమపురుషక్రియాస్వితః" అనుదానిని వివరించు 'నిత్యమన్యస్య' అను నాథర్వణము మూలము. మధ్యమపురుషైకవచన బహువచనములతుది యికారము లకు నిత్యముగా సంధి యగును. లిఙ్లోట్టులవకారమునకు వికల్పముగ లోపము కలుగు

నను విధిచే మధ్యమపురుషైకవచనమున వకారముమాత్రము లోపించినను నీవిధి వర్తించు నని గ్రహింపవలెను. భూతకాలికరూపములందే యికారము తోఁచునుగాన నీసూత్రము నకు భూతకాలికమధ్యమపురుషరూపములే విషయము లనుట స్పష్టము.

ఏలితివి+అపుడు:...పూర్వపరస్వరములస్థానమునఁ బరస్వర మకారము నిలువ ఏలితివపు డగును. మధ్యమపురుషవకారము లోపింప "ఏలితి+అపుడు = ఏలితపుడు" అని యగును. ఏలితిరి+అపుడు = ఏలితిరపుడు. ఇందు వికల్పము విభాషమొదలగు వికల్పతం దెల్పుపదములు లేమి నీవిధి నిత్య మనియే భావింపవలెను. ఈసంధి యెల్ల లాక్షణికుల మతమునను నిత్యమే.

క్త్వార్థం బైనయిత్తునకు సంధి లేదు. ౮.

వచ్చి ... ఇచ్చెను ... వచ్చియిచ్చెను.

టీ "క్త్వార్థేతో న భవేత్సనా" అను నాథర్వణము మూలము. క్రియ 38 సూత్రముచేఁ గ్త్వార్థమున ధాతువున కికారము విధింపఁబడినది. ఏకవస్తువ్యాపారములను దెల్పెడు రెండుక్రియలలో ముందు జరిగినవ్యాపారమును దెలుపుక్రియను నికారము కలుగు. అట్టియికార మంతమందుఁ గల క్రియారూపములకు సంధి రాదు. సంధి కలుగ నపుడు పరస్వరమున కవయవముగ యడాగమము కలుగును. వచ్చి+ఇచ్చెను = వచ్చి యిచ్చెను. చేసి+అడిగెను=చేసి యడిగెను. 'త్యక్త్వా, కృత్వా, గత్వా' ఇత్యాదులు సంస్కృతక్త్వాప్రత్యయాంతములు. విడుచు+ఇ = విడిచి, చేయు+ఇ = చేసి, పోవు+ఇ = పోయి మొదలగునవి తెలుఁగునందలి క్త్వార్థకములు. క్త్వాస్థానమునఁ దెలుఁగున క్రియల కికార మంతమునఁ గలుగును. ధాతువు సోపసర్గమైనను నిరుపసర్గ మైనను క్త్వాప్రత్యయము సంస్కృతమునఁ గలుగును. ధాతువు సోపసర్గమగునపుడే ల్యప్ అను ప్రత్యయము క్త్వాప్రత్యయస్థానమున నె యందుఁ గలుగును. సంస్కృత మున నైన క్త్వాల్యప్పుల రెండింటి స్థానమునను తెలుఁగున నికారమే క్రియాంతమునఁ గలిగెడి.

ఇప్రత్యయాంతావ్యయమునకు సంధియుఁ జూపట్టెడు నని త్రిలింగలక్షణశేష కర్తప్రయోగముల నుదాహరించి బాలవ్యాకరణముత్రోవ నిప్పట్టున సవరించినాఁడు. విజయవిలాసాదికావ్యములం దీసంధి యచ్చటచ్చటఁ జూపట్టెడి. ప్రాచీనకావ్యము లందును గ్త్వార్థకేకారసంధి కల దందురుగాని యట్టివానిం గొన్నిఁటిని శబ్దపల్లవములుగ సమర్థించియుఁ గొన్నిఁటిని వేఱొకలాగున సంస్కరించియుఁ గవరాకులుఁడఁ జేసి రనుట యుసంగతము గాదు. 'క్త్వార్థేతో న భవేత్సని' యథర్వణుఁడు శాసించుటనుబట్టి యాకాలమునకే క్త్వార్థకేకారసంధివిషయికవాదము గల దనుట నిర్వివాదము.

ఇఁకాదులకుఁ దప్ప ద్రుతప్రకృతికములకు సంధి లేదు. ౯.

ప్రథమేతరవిభక్తివిధి నిరవకాశంబు గావున దీనిని బాధించెడిని.

వచ్చున్	...	ఇపుడు	...	వచ్చునిపుడు.
చూడన్	...	అయితి	...	చూడనయితి.
ఉండెడిన్	...	అతఁడు	...	ఉండెడినతఁడు.

ఇఁక-ఇఁగ-ఎట్టకేలకు-ఎట్టకేని. ఈయవి యిఁకాదు లని యెఱుంగునది; వీనికి సంధి వైకల్పికము.

టీ. ఈ క్రింద నుదాహరించిన నాల్గుశబ్దములకుఁ దక్క నితరములగు ద్రుతప్రకృతికములకు వేనికిని సంధిరాదు. ద్రుతప్రకృతికములకు సంధి ద్రుతపూర్వాచ్చునకే యగును గాని ద్రుతాచ్చునకుం గాదు. అనఁగా నచ్ సంధివిషయమున నీ నాల్గుశబ్దములందలి ద్రుతములు తప్ప నితర శబ్దములందలి ద్రుతములెల్ల నచ్ సంధి కడ్డుగలుగఁ జేయునవి యని గ్రహింపవలయును. మఱియు ద్రుత ప్రకృతికము సంధివిషయముగఁ జేయ ద్రుతమునందలి యచ్చు లోపించు ననియు గ్రహింపవలెను. వచ్చును+ఇపుడు= వచ్చున్+ఇపుడు = వచ్చునిపుడు. వచ్చిపు డని సంధి గలుగదు. వచ్చుననునది తద్ధర్మార్థక ప్రథమపురుషైకవచనము. ఇది ద్రుతాంతము. ఇందు 'ను' అను ద్రుతమునకుఁ బూర్వమున నున్న 'చ్చు' అను దానియందలి ఉకారమునకు సంధి కలుగదు. చూడను+ అయితి = చూడన్+అయితి = చూడనయితి. ఇందు 'చూడను' అనునది వ్యతిరేకార్థకోత్తమపురుషైకవచనము. 'అయితి' అనునది దాని కనుప్రయుక్తమైన లిడంతంబైన యగు ధాతూత్తమపురుషైకవచనము (చూ. క్రియ. 114). 'చూడను' అనునది ద్రుతాంతము. ఇందు 'ను' అను ద్రుతమునకుఁ బూర్వమున నున్న డకారమునందలి అకారమునకు సంధిరాదు. ఉండెడిని+అతఁడు = ఉండెడిన్+అతఁడు=ఉండెడి నతఁడు. 'ఉండెడిని' అనునది తద్ధర్మ ప్రథమపురుషైకవచనము. ఇది ద్రుతాంతము. ఇందు నివర్ణకమునకుఁ బూర్వమున నున్న డకారమునందలి యికారమునకు సంధి రాదు. ఉత్వాత్వేత్వాంతములకు ద్రుత ప్రకృతికములకు సంధి రామికి నివి క్రమముగ నుదాహరణములు. ఉత్వాత్వేత్వ సంధివిధులందు ద్రుత ప్రకృతికములకుఁ బ్రవేశమే లేదన్న వీనికి సంధి ప్రాప్తియే లేదు. కాన నాయాసూత్రముల సంధుల కివి గుఱియై యేతత్సూత్ర నిషేధమునకగు నని గ్రహింపకున్న నివ్విధికి సార్థక్యము సంభవింపదు. ఈ సూత్రము ద్రుత పూర్వస్వరములకెల్ల సంధిని నిషేధించున దగుటఁ బ్రథమేతరసూత్రమునందలి ద్రుత పూర్వోకారములెల్ల నేతత్సూత్ర నిషేధమునకు లక్ష్యములు గావలసినవే! కాని ప్రథ

మేతరసూత్రోదాహరణములపట్లను నీ సూత్రము ప్రవర్తించునెడలఁ బ్రథమేతరసూత్ర మదాహరణాంతరములు లేమిని నిరర్థకమై పరిత్యాజ్యమయ్యెడి. ప్రథమేతరసూత్ర మున కాద్రుత పూర్వోకారములే విషయములుగాని యన్యములు లేవు. ఈ సూత్ర మునకన్ననో ద్రుత పూర్వాచ్ ప్రపంచమంతయు లక్ష్యమె యగును. కాన ద్రుతాం తములైన ప్రథమేతర విభక్తి శత్రర్థ చువర్ణముల యుకారములనే యాధారముగఁ జేసి కొని పుట్టిన ప్రథమేతరవిధి వానియభావమున లక్ష్యశూన్యమై నిరవకాశమై ప్రథమే తరశత్రర్థచువర్ణకోకారేతరములగు బహులక్ష్యములందు వర్తించెడి సావకాశవిధినిఁకాది సూత్రమును బాధించి తానే ప్రథమేతర శత్రర్థచువర్ణోకారములకు సంధి గూర్చు నని భావము. ప్రథమేతర సూత్రలక్ష్యములు ద్రుత ప్రకృతికము లిఁకాదినిషేధమునకు విషయములు గా వని తాత్పర్యము.

ఆంధ్రశబ్దచింతామణియందలి యత్వోత్వ సంధి సూత్రములు ద్రుత ప్రకృ తికాద్రుతప్రకృతిక సాధారణము లగుట ద్రుతపూర్వాచ్చుల కెల్ల సంధి సంప్రాప్త మగుటంజేసియు, ద్రుతమున కచ్చు పర మగునపుడు ద్రుతలోప సంశ్లేషములు విధింపఁ బడమింజేసియుఁ, బదాది యుకారమునకు ద్రుతముతోడి సంశ్లేషమును, నది పరమగు నపుడు ద్రుతమున కగు లోపమును, వారింప "సర్వత్రాజ్యత్కార్యం జ్ఞేయం యస్య ద్రుత ప్రకృతికేభ్యః" అను సూత్రము సమర్థమై యుండుటంజేసియు, 'లుక్సంశ్లేషా నాచి' యను సూత్రము ద్రుత ప్రకృతికమున కచ్చు పరమగునపుడు సంధిలోఁ గలి గెడు ద్రుతా దృశ్యతను స్వపూర్వస్వరాశ్రయణరూపమగు ద్రుతసంశ్లేషమును, వారించి తన్స్థానమున నైన 'వచ్చున్ - ఇపుడు' అనురూపమైన వ్యవహితోచ్చారణ మును, నాఁడి ద్రుతమును బరాచ్చుతోడనే కూర్పవలె నను (వచ్చునిపుడు) విషయమును నిరూపించునదిగా భావించి తదాధారముగ నీ సూత్రమును సూరి సూత్రించియుండ నోపును. 'లుక్సంశ్లేషా నాచి' అనుదానిని ద్రుత ప్రకృతిక స్వరసంధి నిషేధపరముగ సంభావించి యుండనోపు నని యభిప్రాయము. సంధి 17 లో దీని విస్తృతి నరయునది.

అచ్చున కామ్రేడితంబు పరంబగునపుడు సంధి తఱుచుగ నగు. ౧౦.

ద్విరుక్తముయొక్క పరరూప మామ్రేడిత మనంబడు. తఱుచుగ ననుటచేత నొకానొకచోట వైకల్పికసంధియుం గల దని తాత్పర్యము.

ఔర	...	ఔర	...	ఔరౌర.
ఆహా	...	ఆహా	...	ఆహాహా.
ఎట్టూ	...	ఎట్టూ	...	ఎట్టెట్టూ.

ఓహో	...	ఓహో	...	ఓహోహో.
ఏమి	...	ఏమి	...	ఏమేమి. ఏమి యేమి.

ఏగి యేగి యనుచోఁ గ్త్వార్థం బగుట సంధిలేదు.

టీ. "ఆద్యస్యామ్రేడితేఽంత్యలోపశ్చ" అనునది మూలము. ఒక పద మాయా యర్థవిశేషప్రకాశమున రెండుమాఱు లావృత్తమగును. అందు రెండవరూపమున కామ్రేడిత మని సంజ్ఞ. అట్టి యామ్రేడితము నాఁబడు రెండవ రూపము పరముగాఁగ మొదటి రూపము నంత్యాచ్చునకు సంధి సాధారణముగ నగును. కొండొకచో వికల్పసంధియుం సంభవించును. ద్విరుక్తము = రెండుమాఱులు పలుకఁబడు పదము. పరరూపము = రెండవ రూపము. ఔర+ఔర:—ఔర యనురూపముయొక్క ద్విరుక్తము. ఇందు రెండవ మాఱు పలుకఁబడు పద మామ్రేడితము. అది పరముగా మొదటిపదము నంత్యాచ్చగు అకారమునకు సంధి కలిగి పూర్వపరముల నున్న అకారౌకారముల స్థానమున నౌకారమే నిల్చి 'ఔరౌర' అని యయ్యెను. ఇచ్చోమాత్రము 'ఔరయౌర' యనరాదు. ఇట్లే 'అహాయాహా' యనరాదు. తక్కిన మూఁ డుదాహరణములందు సంధి కలుగుటయుఁ గలుగకున్న యడాగమము కలుగుటయు నగు నని యెఱుంగవలయును. క్త్వార్థమునకు ద్విరుక్తి కలిగినను గ్త్వార్థమైన యికారమునకు సంధి రాదనువిధిం జేసి యచ్చో సంధి రా దనియే గ్రహింపవలెను గాని యీ సూత్రముచే సంధి కలుగు నని గ్రహింపరాదు. ఏగి యేగి:—ఇది క్త్వార్థతమున కైన ద్విరుక్తరూపము. ఇచ్చో సంధిరామి యడాగమమే కలుగ ఏగియేగి యయ్యెను. ఈ సంధి వికల్పముగఁ గొన్నియెడల నగుటకును గొన్నియెడల నిత్యముగ నగుటకును గొన్నియెడల రాకుండుటకును దఱచు శబ్దము శరణ్యము. ప్రయుక్తముల ననుసరించి దీని నుపయోగించికొనవలయును. బహు ప్రసిద్ధ ప్రయోగములంబట్టి యేగులో నర్థబిందువు లే దనియే యనఁదగును.

అంద్వవగాగమంబులందప్ప నపదాదిస్వరంబు పరంబగునపు డచ్చునకు సంధి యగు. ౧౧.

మూర	...	ఎఁడు	...	మూరెఁడు.
వీసె	...	ఎఁడు	...	వీసెఁడు.
అర్థ	...	ఇంచు	...	అర్థించు.
నిర్జి	...	ఇంచు	...	నిర్జించు.

అంద్వవగాగమంబులు పరంబులగునప్పుడు యథాసంభవముగా గ్రహించునది. రాములందు - రాములయందు-హరియందు - ఎనిమిదవది-ఎనిమిదియవది.

టీ. 'పరిమితౌ సమస్తానామ్' 'సంధిర్నిత్యం ప్రత్యయాచః' అనునవి మూలములు. స్వతంత్రప్రయోగమున కర్హములు గానివి యపదములు. అవి యాయా ప్రకృతులం గూడియే యర్థవంతము లగు. అయావాని కాయాయర్థాదులం దగు ప్రత్యయములని యనందగు. అట్టి యపదముల తొలియచ్చు పరమగునపుడు పూర్వమున నున్న వేయచ్చులైనను సంధి నిత్యముగఁ గలుగును. 'అందు' అను సప్తమీవిభక్తి ప్రత్యయమును, సంఖ్యకుఁ బూరణార్థమున నగు 'అవ' అనునదియుఁ బరమగునపుడు ప్రయోగానుసారముగ నీ సంధికిఁ బ్రవృత్త్యప్రవృత్తులఁ గల్పించుకొనవలెను, మూర+ఎఁడు:—మానార్థకమగు 'మూర' అనుదానికి తద్ధిత. 25 సూ॥చే 'ఎఁడు' అను వర్ణకము కలిగెను. 'ఎఁడు' అనునది మానార్థకముతోఁ గలిసియేగాని స్వతంత్రముగాఁ బ్రయోగింపఁబడదు. కాన నిది యపదము. దీని యాద్యచ్చు ఎకారము. ఇది పరముగాఁ బూర్వము నచ్చునకు సంధి యయ్యె. అకారైకారముల రెండిటి స్థానమున ఎకారము కలుగ మూరెఁ డనురూప మయ్యెను. వీసె+ఎఁడు=వీసెడు. ఇదియు మానార్థక శబ్దరూపమే. నిర్జి+ఇచు:—ఇది సంస్కృతధాతువున కించుగాగమము క్రియ. 63 సూ॥చేఁ గలిగిన రూపము. ఇందు 'ఇంచు' అనుదానికి స్వతంత్రప్రయోగము లేదు. అయాధాతువుల కిది చేరియుండును. కాన నిది యపదము. సంధిరా నిర్జించని యగును. ఇట్లే ఊర్జించని యెఱుఁగవలెను. భారతాదులందు 'ఏము వెలిగాఁగ మాకుండ్రి కించు నెట్లు' ఇనుచోటులందలి ఇం చనునది స్వతంత్రప్రయోగార్హమగు ధాతు వగుట నద్దాని నపద మనఁదగదు. అరయనరయ నాయా వ్యాపారవాచకములగు క్రియల కిష్టపడదు నర్థమున నిదియె చేరెడిఁ గాని లాక్షణికు లిద్దాని వివక్షింపమిని బ్రత్యయ మనవలసివచ్చెను. రాముల+అందు = రాములందు: సంధికలిగినరూపము. రాములయందు: సంధిరానిరూపము. హరియందు: సంధిరానిరూపము. హరం దను సంధిరూప మప్రసిద్ధము. ఎనిమిది+అవది = ఎనిమిదవది: సంధిరూపము. ఎనిమిదియవది: సంధిరానిరూపము. ఇట్లే ప్రయోగదృష్టి నీసంధి కలుగుటయు కలుగకుండుటయు నరయవలయును. అంద్వవగాగమములు పరములగునపుడు తప్ప నితరములు పరములగునపు డీ సంధి నిత్యముగ నగు నని గ్రహించునది. "సంధిర్నిత్యం ప్రత్యయాచః" అను నాథర్వణమునుబట్టి నీ విషయమున సూరి యాదరించె ననుట స్పష్టము.

కుఱు చిఱు కడు నిడు నడు శబ్దముల ఱడల కచ్చు పరంబగునపుడు ద్విరుక్తటకారం బగు ౧౨.

కుఱు	...	ఉసురు	...	కుట్టుసురు.
చిఱు	...	ఎలుక	...	చిట్టెలుక.
కడు	...	ఎదురు	...	కట్టెదురు.
నడు	...	ఇల్లు	...	నట్టిల్లు.
నిడు	...	ఊర్పు	...	నిట్టూర్పు.

టీ. 'కేచిదాదౌ ద్వివర్ణకాః' అను నాథర్వణము మూలము. కుఱు చిఱు శబ్దముల తుది నున్న గురురేఫమునకును, కడు నడు నిడుశబ్దములతుది నున్న డకారమునకును నచ్చు పరమగునపుడు ద్విత్వటకారము (ట్ట) కలుగును.

కుఱు+ఉసురు=కుట్ ట్+ఉ+ఉసురు = కుట్టుసురు. కడు+ఎదురు=కట్ ట్+ఉ+ఎదురు=కట్టెదురు. ఇట్లే తక్కిన వుదాహార్యములు. 'కుఱు చిఱు' అనునవి వృత్తియం దంత్యమగువాల్లు లోపించిన "కుఱుచ చిఱుత" అను వానిరూపములు. 'కడు' అనునది వృత్తియం దంత్యద్రుతము లోపించిన 'కడుఙ్' అనుదానిరూపము. 'శిట్టెలి, కుట్టుయిర్, కట్టాణి, నెట్టుయిర్పు,' అను నఱవభాషారూపములనుబట్టి యీద్విత్వవిధానమును సూరి కల్పించె నందురు. సాధారణముగ నిట్టిరూపములు నన్నయభారతభాగమున నగపడమింజేసి కావలయు నాతని చింతామణి యీవిషయమున నేమియుఁ జెల్పదయ్యెను. 'కడునెండ' అనునట్టిరూపములే యందు వ్యస్తములు గానగు నని తోఁచెడి. చిఱుతశబ్దమునకగు టకారద్విత్వమందు మృగ్యము గాఁదగు. ఇందుఁ జిఱుశబ్దమునకైన ద్విత్వటకారరూపములను బ్రౌఢవ్యాకర్త చిట్టిశబ్దరూపములుగ సంభావించి సాధుత్వమును దెల్పినాఁడు. (చూ. ప్రౌఢ. సం-4.)—చిఱుతపులి చిఱుతకూఁకటినాఁడు మొదలగు వానింబట్టి చిఱుత చిఱులే తొల్లిటి వనవలెను. పిదప నిదియే చిట్టియైయుండనోపుఁ గాన నీసూరిపద్ధతియే హృద్య మనఁదగు. ఇందు సమాసమున నని యనకున్నను నీవిధి సమాస విషయ మనియే చెప్పవలెను. కాన కడునెండ, చిఱుతయూర్పు మున్నగువ్యస్తములం దీవిధి వర్తింప దని యెన్నవలెను. ప్రక్రియలో 'ఱు డు' అనువానిలో ఱడలకుమాత్రమే ద్విత్వటకారము విధించుటంజేసి దానిపై నుండు నుత్వము మిగులుచున్నది. ఉత్వము మిగులునన్న నపదాదిస్వరసంధికేని యుత్వసంధికేని నిత్యప్రవృత్తి ననుమానింపక తీరదు. కాన ఱుడుల కుత్వసహితములకే ద్విరుక్తటకారము విధించుట యుచిత మని తోఁచెడిని.

టుగాగమాది సామాసికసంధికార్యప్రాప్త్యర్హత లేమింజేసియు, సమాసపూర్వావయవోదంతములకువలెఁ గాక యిందలి యుదంతముల తుదిహల్లులకు మాత్రము ద్విరుక్తటకారాదేశ మగుటం జేసియుఁ బ్రధానముగఁ గల్గునది యిత్వసంధియే యగుటం జేసియు, ద్విరుక్తటకారాదేశ మపదాదిస్వరసంధివలె నచ్చు పరమగునపు డిందలి యుదంతములకు నిత్యముగ నగుటను సూచించు సంకల్పమునం జేసియు, నివ్విధానమును సామాసికసంధిసూత్రములలోఁ మాని నిత్యాపదాదిస్వరసంధిసూత్రమువెనుకనే సూరి నిలిపె ననఁదగుంగాన నీసందర్భము ప్రకరణభంగదోషయుత మగు గుప్తార్థప్రకాశికోక్తి విచార్యము.

ప్రథమమీఁది పరుషములకు గ స డ ద వ లు బహుళముగా నగు. ౧౩.

వాఁడు	...	కొట్టె	...	{ వాఁడు గొట్టె. వాఁడు కొట్టె.
అప్పుడు	...	చనియె	...	{ అప్పుడుసనియె. అప్పుడుచనియె.
నీవు	...	టక్కరివి	...	{ నీవు డక్కరివి. నీవు టక్కరివి.
మీరు	...	తలఁడు	...	{ మీరుదలఁడు. మీరుతలఁడు.
వారు	...	పోరు	...	{ వారు వోరు. వారు పోరు.

అప్పు డిప్పు డెప్పు డను శబ్దములు నిత్యైకవచనాంతములు; వాగనుశాసనులు యదా తదా యని గ్రహించుట ప్రపంచార్థ మని యెఱుఁగునది. ఈకార్యము కళ లగు క్రియాపదములమీఁద సహితము కానంబడియెడి.

రారు	...	కదా	...	{ రారు గదా. రారు కదా.
వత్తురు	...	పోదురు	...	{ వత్తురువోదురు. వత్తురుపోదురు,

టీ. "గసడదవా స్స్యుః ప్రథమామాత్రాత్" అనునది మూలము. ప్రథమాంతముమీఁది పరుషములకు గసడదవలు బహుళముగా నగును. ప్రయోగదృష్టిని బరిశీలించునపు డీకార్యము కళాంతములమీఁదఁ గలుగునదిగ సంభావింపక తీరదు. ప్రథమావిభక్తి కళ గానఁ బ్రథమపదము కళల కుపలక్షణ మని గ్రహించునది. మూలస్థమగు 'మాత్రాత్' అనునది యిట్టియర్థమును గల్పించుటకుఁ బ్రమాణ ముద్రు. కాని డుమువులు తుదిని గలిగినట్టియు, నవి గలుగనట్టి చెట్టుమొదలగునట్టియు శబ్దములను బోధింప మాత్రపదము నిల్పె నని ప్రాచీనభాషాదృష్టిని జెప్పక తప్పదు. కాని దీని నూఁతగఁ గొనియే లాక్షణికు లీసంధిప్రవృత్తివిషయమునఁ బలుపోకల పోయినారు. వాఁడు+కొట్టె:—'వాఁడు' అనునది ప్రథమ. దీనిమీఁది పరుష మగు కకారమునకు గకార మీవిధిచేఁ గలిగి 'గొట్టె' అని యయ్యె. ఈవిధి వికల్పముగాన 'వాఁడు కొట్టె' అని పరుషమునకు గకారము కలుగనిరూపమును బక్షమున నేర్పడెడి. ఇట్లే చ ట త పలకు స డ ద వ లు గల్గిన తక్కిన యుదాహరణము లూహ్యములు. ఇందు రెండవ యుదాహరణమునం దాదిపద మగు 'అప్పుడు' అనునది నిత్యైకవచనమగుటంజేసి దానిని బ్రథమగనే భావింపవలెను. 'అప్పుడు' లనిగాని, 'అప్పుడును, అప్పుడుచేత' ననిగాని, యితర వచనములందును నితర విభక్తులందును నిది యుండదు గాన, నిత్యైకవచన మని సూరియాశయము. వాగనుశాసనులు = ఆంధ్రశబ్దచింతామణికర్త. "తిజ్మధ్యశేషమస్థీసు స్కార్మప్రవచనీయజ విభక్తిః కించిత్ప్రశంసనాద్భుత సంతాపయదా తదా కిమే వాంశ్చ. క్త్వాకిలతూష్ణీమాద్యానభిదధతి కళాద్రుతో న యేషాంస్యాత్" ఆని నన్నయ కళాశబ్దవివరణసందర్భమునఁ (సుస్) బ్రథమాభిన్నములుగ (యదా తదా) నెప్పుడప్పుడను వానిని జేర్కొనుటంబట్టి తా నెప్పుడప్పుడనువానికి నిరూపించిన ప్రథమాంతత్వమాధారమగు మూలగ్రంథప్రణాళికకు విరుద్ధ మని యేరైన శంకింతురే మో యని యనుమానించి సూరి, (సుస్) ప్రథమను గళగా నిరూపించియు నప్పుడెప్పు డనువానిని దిరుగఁ గళలలో వాగనుశాసనులు పేర్కొనుటను, కళాసమూహమును విస్తరించి చూపుచు సుబోధము చేయుటే ఫలముగాన నాతనికిఁ బ్రథమకంటె నెప్పుడిప్పు డనునవి భిన్నములను తలంపు లే దనియు, దానఁ దాను బ్రథమలన్నమాట కాతనిమాట విరోధించునది గాదనియుఁ దాఁజేసిన ప్రసంగము సుసంగతమే యనియు సమాధాన మప్పు డిప్పు డెప్పు డను వాక్యద్వయమున నిరూపించినాఁడు. కాని సుబంతావ్యయరూపముల ద్వివిధ మగు కళాశబ్దసమూహమునఁ బ్రథమనువిభక్త్యంతములలోను, నెప్పుడప్పుడనువాని నవ్యయములలోను జింతామణికర్త నిరూపించుటనుబట్టి వీనిని బ్రథమాంతములుగ నాతఁడు భావింపలే దనుట స్పష్టము. అవ్యయములకును (సుస్) ప్రథమాప్రత్యయము గలుగు

ననియు, నది లోపించు ననియు, దాన వానికిఁ బదత్వస్థితి కలుగు ననియు ననెడు సంస్కృత వ్యాకరణమర్యాద ననుసరించినను పీనియందు సుబంతములకంటె వైలక్ష ణ్యము గనవ్పట్టుచునే యుండును. కాన వానిని జింతామణి సుబంతకళలకంటె భిన్నము లుగ నెన్ని యుండనోపును.

పైయంశముల గమనించిన నేను వానిని బ్రథమైకవచనములుగ గ్రహించితి ననక యూతనికిని నాయభిప్రాయమే పీనివిషయమునఁ గల దని నిపుణముగ సూరి వ్రాయుట చింత్యము. మీరు+తలఁడు=మీరు దలఁడు:—ఇందు దలఁడనునది తలఁచు ధాతుమధ్యమపురుష బహువచనరూపమా గాక తలఁగుధాతురూపమా యని సందియం బందనగును. కాని క్రియాప. 101 సూత్రమున నంత్యాక్షరలోపమునను స్పష్టముగాఁ దలఁచిత్యాది చువర్ణాంతధాతువుల నుదాహరించి విషయములుగాఁ జేయుచుండుటం బట్టియు నందే పిలుచు మొదలగుపదముచే తలఁగిత్యాదులు గ్రాహ్యములు గాఁదగు నని సూచించుటంబట్టియుఁ దలఁ డనునది సూరిమతమున తలఁచుతలఁగు ధాతువుల మధ్యమ పురుష బహువచనరూపములలో నేనన్నను బాధ లేదు.

శాసనములందును, నన్నయప్రయోగములందును నీసంధికిఁ బ్రథమమీఁద నిత్యప్రవృత్తియే గలదు. అథర్వణునికాలమున కీసంధిప్రవృత్తివిషయమున నిత్య వైకల్పికత లసంఖ్యము లయ్యెను. కావుననే "పరుషావా స్వరూపేణ ప్రథమాంతో పరిస్థితాః, కాకా సంబోధనే చాపి హ్యవ్యయే కర్మధారయే. అచేతనార్థకే శబ్దే ఇతి శృంగారభూషణః, కేచిదాద్యస్య వోనస్యాత్ న చ ప్రాసే యత్ తు వా, కేచిద్వయోర్వికల్పత్వం యతౌ సర్వత్ర కేచన." అని యెల్లయెడలను వికల్పముగ నగుటను యతిప్రాసస్థలములఁ బ్రవృత్త్యప్రవృత్తులను యథాసంభవముగ నిష్టానుసారముగ నందుటను నథర్వణుఁడు వివరింపవలసివచ్చెను. పిదప రానురాను సంధి వైకల్పికమై యైచ్ఛికముగఁ బరిణమించెను. 'గసడదవా స్యుః పదాద్యంద్వే' అని చింతామణికర్త మఱియొకసూత్రము నారంభించుటంజేసి వ్యస్తమున నీవిధి వికల్పముగఁ గలుగనగు నను నుద్దేశము గలవాఁ డనుటకును నవకాశము లభించెడి. కాని సమాసత్వ సిద్ధించిన నేకపదత్వ మేర్పడుటయు దానఁ బ్రథమాంతముమీఁది కచటతప లన నచ్చోట్టుల నవకాశము లేకుండుటయు, గమనించి ద్వంద్వమునఁ దిరుగ, 'గసడదవాదేశవిధానముమూల మొనర్చె ననుటయే హృద్యము. మఱియు సర్వలక్షణసారసంగ్రహకర్త కవిసంశయ విచ్ఛేదకర్త మున్నగువా రీసంధిప్రవృత్త్యప్రవృత్తులఁ బలుగతుల ననుమానించినారు. సూరి సూత్రమున బహుళపదముం జేర్చి యీసంధి ప్రవృత్త్యప్రవృత్తులను యథా సంభవముగఁ బాఠకులే యూహింతురుగా కని నిపుణముగఁ దెలిపినాఁడు. 'ఈవిధి కళ లగు క్రియాపదములందును గనఁబడెడి' అని 'రారుగదా' ఇత్యాదులం దె యీవిధి

ప్రవృత్తిని నిరూపించుటంబట్టి కళలలోఁ గ్రియాపదములమీఁదనే దీని వికల్పప్రవృత్తి కనుక్క సూరి సూచించెనుగాని యెంత, కొంత యను మున్నగుకళలపైఁ గా దనె నని మాత్రము గ్రహింపరాదు. ప్రథమమీఁది యనుటంజేసి ప్రథమలనే గ్రహింపకుఁ డనియుఁ బ్రథమ ద్రుతప్రకృతికములుగాని వానికి సూచక మనియు ద్రుతప్రకృతిక ములు గాని క్రియలును నేతద్విధివిషయములుఁగ నెన్నవచ్చు ననియును దెలుపుటకొఱకే సూరి యావివరణవాక్యమును వ్రాసె నని యెన్నవలెను. ఇట్లనిన వివరణమందలి నైత మనునది సార్థకమగు. ఈవిధి వ్యస్తపదవిషయము.

తెనుఁగులమీఁది సాంస్కృతికపరుషములకు గసడదవలు రావు. ౧౮

వాఁడు	...	కంసారి	...	వాఁడు కంసారి.
వీఁడు	...	చక్రపాణి	...	వీఁడు చక్రపాణి.
ఆయది	...	టంకృతి	...	ఆయది టంకృతి.
అది	...	తథ్యము	...	అది తథ్యము.
ఇది	...	పథ్యము	...	ఇది పథ్యము.

టీ. "న వికృతిశబ్దాత్పరతస్సాంస్కృతికానాం భవంతి గసడదవాః" అనునది మూలము. ఇందలి తెనుఁగుపదము సంస్కృతసమేతరమును దెల్పెడి. అనఁగాఁ బ్రాకృత సమ - సంస్కృతభవ - ప్రాకృతభవ - దేశ్యపదబోధక మని భావము.

కళ లగు తెనుఁగుపదములకంటెఁ దరువాత నున్న సంస్కృతశబ్దముల క చ ట త ప లకు గ స డ ద వలు గలుగవు. అనఁగా సంస్కృతసమేతరములకుఁ బరమున నైన సంస్కృతసమముల యాది నున్న పరుషములు గ స డ ద వలుగా మాఱ వని తాత్పర్యము. వాఁడు+కంసారి:—వాఁ డనునది తెలుఁగుపదము. దానికంటెఁ బరమున నున్న కంసారి యను సంస్కృతపదమునాది నున్న కకారమునకు గకారము రాలేదు. కాన 'వాఁడు కంసా' రనియే యగును. ఇట్లే మీఁది యుదాహరణము లలోఁ 'చక్రపాణి, టంకృతి, తథ్యము, పథ్యము' అనునవి సంస్కృతపదములు. కాన వానియాది నున్న చ ట త పలు స డ ద వలుగా మాఱలేదు. ఉత్తరసూత్రమును బట్టి యిదియు వ్యస్తపదవిషయ మనియే గ్రహింపనగుంగాని మిశ్రసమాసములందలి సాంస్కృతికముల కీయాదేశము రాకుండ వారించుట యావశ్యకముగాన నుభయ విషయముగ నెన్నవలె నని తోఁచెడి. ఇందలి తెలుఁగుపదము ప్రాకృతసమభవ-సంస్కృతభవ-దేశ్యవాచక మగుటచేతను, తెలుఁగుపదముల తరువాతి సంస్కృతశబ్దముల పరుషములకే యీనిషేధ మగుటచేతను, తెలుఁగుపదముల తరువాతి తెలుఁగుపదములు

పరుషములకును సంస్కృతపదములమీఁది సంస్కృతశబ్దముల పరుషములకును సంస్కృత పదములతరువాతి తెలుఁగుశబ్దముల పరుషములకును గసడదవాదేశము గలుగ నగును. దీన "కావలియైసురరాజ్య శ్రీవాలింపంగ" అను మున్నగు ప్రయోగములు సురక్షితము లయ్యెడి. మఱియుఁ, దెలుఁగుపదములమీఁది సంస్కృతశబ్ద క త పలకును గ ద వా దేశము ప్రయోగదృష్ట మని ప్రౌఢవ్యాకర్త 'వీరల్గొలిపించిన, ఇట్లు దపంబు, వేవణములు' మున్నగువాని నుదాహరించి సూరి యీసూత్రమును సవరించినాఁడు. (చూ. ప్రౌ. సంధి. 5) మఱియు "జగములనెల్లడక్...ఎం, తగుమతులైన నోర్తురే" యని తిక్కనయుఁ బ్రౌఢవ్యాకర్తృకసవరణకు మార్గదర్శకుఁ డైనాఁడు. వ్యస్తములేగాక సమస్తములును నీసూత్రనిషేధమునకుఁ బాలగు ననియే గ్రహింపవలెను. (చూఁడు మీఁది సూత్రము) పైని నిరూపించిన విషయముల వివరింపనే యథర్వణుఁడు "వికృతాః పరుషాశ్చ స్యు స్స్వస్త ఆద్యపదాదిగాః, నవో గసడదవాస్స్వేఽపి పరుషాః ప్రగమాహితాత్." అని మూలమును వివరించినాఁడు. దీనఁ దెలుఁగులమీఁది సంస్కృతపరుషములు గసడదవలు గాకుండుట చింతామణికర్తనాఁటికే గాక యథర్వణుని నాఁటికిని నిల్చియే యుండె ననియుఁ దరువాత నీవిధికి సడల్పు సంభవించె ననియు ననుమానింపఁ దగును. నన్నయభాషలో నేఁడిట్టి వచ్చుపడిన పొత్తముల నగపడవు గాని, ప్రాచీన శాసన భాషలో "ఇందు ప్రత్యక్షమై ఉర్వీజముల్, ప్రాకి, తమ్ముఁడు ప్రతాపమున, విభుఁడు సక్రి" అను ప్రయోగము లగపడెడి.

ద్వంద్వంబునం బదంబుపయి పరుషములకు గసడదవ లగు ౧౫.

కూర	...	కాయ	...	కూరగాయలు.
కాలు	...	చేయి	...	కాలుసేతులు.
టక్కు	...	టెక్కు	...	టక్కుడెక్కులు.
తల్లి	...	తండ్రి	...	తల్లిదండ్రులు.
ఊరు	...	పల్లె	...	ఊరువల్లెలు.

టీ. "గసడదవాస్స్యుః పదాద్ద్వంద్వే" అనునది మూలము. ఇది తెలుఁగుద్వంద్వ సమాసము విషయము. తెలుఁగున ద్వంద్వసమాస మాచ్ఛికపదములకేగాని సంస్కృతపదములతోడ నాచ్ఛికములకుఁ గలుగదు. అందును దొలిపదము స్త్రీసమమే యైయుండవలెను. (చూ. బాల. సమాస. 7.) కాన తెలుఁగుద్వంద్వమునఁ దొలినున్న స్త్రీసమంబగు పదమునకుఁ దరువాతివగు తెలుఁగుశబ్దముల పరుషములకు నిత్యముగా గసడదవలు కలుగు నని సూత్రార్థము లభించెడి. కూర+కాయ:—ఇది యాచ్ఛికద్వంద్వము. ఇందు రెండును

దెలుఁగుపదములే. అందును కూర అను తెలుఁగుపదము ప్రథమైకవచనలోపము నిత్యముగఁ బొందిన దగుట స్త్రీసమము. దీనికిఁ బరమున నున్న తెలుఁగుశబ్ద మగుకాయ పదమునందలి కకారమునకు గకారము నిత్యముగఁ గల్గి "కూరగాయ" లను రూపమయ్యెను. కూరకాయ లని గా దని గ్రహించునది. ఇట్లే తక్కినవూహ్యములు. గసడదవాదేశశాస్త్రము (సంధి. 13.) నిత్యము గాదు. సమాసమునకై ననేకపదీభావనుం జేసియు నిట్టివానియం దావిధి వర్తింపదు. కాన నిత్యముగ నీవిధి యారబ్ధము. కాన సంధి 13-వ సూత్ర మైచ్ఛికశాస్త్ర మని స్పష్టపడెను. మఱియు నాచ్ఛికద్వంద్వమున నిత్యవిధానముం జేసి యితరాచ్ఛికమిశ్రసమాసముల నీవిధి యైచ్ఛిక మని గ్రహింపఁదగును. కాని "నల్లగలువ, వెలిదమ్మి, వేగంటి" మొదలగువానియందు నిత్యముగ నగుటయు, నాఁపచేను, కనుపపులు, కడలిరా చూలి" మొదలగువానియం దీవిధి కప్రవృత్తియుఁ గన్పట్టెడి. ద్వంద్వసమాసమున నిత్య మను నీపునర్విధానమునం జేసి 13-వ సూత్రము వ్యస్తపదవిషయమును వికల్పమును నయ్యెడి. ప్రౌఢవ్యాకర్త యిట్టి యాచ్ఛికద్వంద్వములందును చ త పలకు సదవలు గల్గుట చూపట్ట దని 'అప్పాచెల్లెండ్రు, అందచందములు, రాకపోకలు, కండతుండెములు' మున్నగువానిం జూపి సూరి యీసూత్రమును సవరించినాఁడు. (చూ. ప్రౌఢ. సంధి. 6.) "స్యుర్భిన్నా ఏవ తస్మాత్తే వినాద్వంద్వం హరేర్మతే" అని యథర్వణుఁడును ద్వంద్వమున నీవిధి నిత్యముగ నగుటనే సూచించినాఁడు. దీనింబట్టి ప్రౌఢవ్యాకర్త యివ్విషయమున నిచ్చినవానిం బోలునవి నన్నయాథర్వణుల నాఁడు లేవనియుఁ దరువాత నేర్పడినవనియుఁ జెల్లమయ్యెను. సముచ్చయమునం దిదంతములపైనైన 'యు ను' అనునది లోపింపఁగాఁ దత్పూర్వస్వరము దీర్ఘమగుట వ్యవహారప్రసిద్ధమగుటం జేసి "అన్నా దమ్ములు, తల్లీతండ్రులు" మున్నగురూపములు వ్యస్తములు గాని సమస్తములు గాఁజాల వని తోఁచెడి. ఐనను 'అప్పాచెల్లెండ్రు.' మున్నగురూపము లర్వాచీనలాక్షణికులమతమున ద్వంద్వములే యై సాధుత్వము నందినవి.

ద్రుతప్రకృతికముమీఁది పరుషములకు సరళము లగు. ౧౬.

పూచెను	...	కలువలు	...	పూచెను గలువలు.
తోఁచెను	...	చుక్కలు	...	తోఁచెను జుక్కలు.
చేసెను	...	టక్కులు	...	చేసెను డక్కులు.
నెగడెను	...	తమములు	...	నెగడెను దమములు.
మొగిడెను	...	పద్మము	...	మొగిడెను బద్మము.

టీ. "పరుషా ద్రుతప్రకృతికాత్సరళాః స్యుః" అనునది మూలము. ద్రుత మంతమందుఁ గలపదములు ద్రుతప్రకృతికములు. అట్టి ద్రుతప్రకృతికములకంటెఁ బరమున నున్న క చ ట త పలకుఁ గ్రమముగా గ జ డ ద బలు నిత్యముగ నగును. పూచెను+కలువలు:—'పూచెను' అనునది ద్రుతప్రకృతికము. ఇందు 'ను' అనునది ద్రుతము. (చూ. క్రియ. 16.) దీనికి 'కలువ' అను శబ్దమునాది నున్న కవర్ణము పరముగ నున్నది. కాన దానికి గకార మాదేశముగా 'పూచెను గలువలు' అను రూపమయ్యెను. ద్రుతప్రకృతికములకుఁ బరమున నుండు పరుషములు తత్సమాదిశబ్దముల కేవానికి సంబంధించినవైనను నీకార్యము కలుగును. "నెగడెను+తమములు = నెగడెను దమములు. మొగిడెను+పద్మములు=మొగిడెను బద్మములు." అని సంస్కృతసమముల పరుషములకు గజడదబాదేశమును నిరూపించుటచేఁ బై విషయము స్పష్టపడెడి. ఆదేశ మనఁగా నొకదానిం ద్రోసి పుచ్చి మఱియొకటి తత్స్థానము నాక్రమించుట. ఇందు క చ ట త పలను ద్రోసి క్రమమున వానిస్థానమున గ జ డ ద బలు నిల్చుచున్నవి కాన నివి వానికాదేశము లయ్యె నని గ్రహించునది. తక్కుంగల యుదాహృతు లూహ్యములు.

ఈసరళాదేశ ముత్వవిశిష్టద్రుతముమీఁద నన్నయకాలమున నగపడ దనియుఁ బొల్లురూపమునందిన ద్రుతముమీఁదనే యగపడు ననియు దాన "కవదోనలును గాండీవము......మే, ను విదప డిగియెద." అని యప్పకవి సంధిగతప్రాసమున కిచ్చిన తిక్కన భారతలక్ష్యము "వీను విదప" అనియే యుండఁదగు ననియు, 'గసడదవాదేశవిషయమున నాత్మాస్మచ్ఛబ్దములను 'ఆత్మాస్మదోర్విసైవైతే" అని పృథక్కరించుటంబట్టి యది కలుగ దనియుఁ బైవాదము చేయువారి యాశయము. అట్లయిన లాక్షణికాసమ్మతమగు పవప్రాసము సంధిలంకతన ఛందోనియమము దుష్ట మగుంగదా యను శంక కలుగకపోదు. "అవసరజ్ఞుండయి కపిలకన్నులు కపిలగడ్డము కపిలజడలు" అని నన్నయ కపిలశబ్దఘటితసమాసత్రయమును సూరి యెన్నినట్లే పకారమధ్యములుగఁ బ్రయోగించి పవప్రాసమును గూర్చినవా డగుటఁ దిక్కనయు నట్టి ప్రాచీనమార్గముపట్టి "వీనువిదప" అను స్థలమున పవప్రాసముం గూర్చె ననియుఁ దరువాతి లాక్షణికులమతమున నుత్వవిశిష్టద్రుతముపై సరళాదేశమును పవలకుఁ బ్రాసము లేకుండుటయు సిద్ధము లయ్యెఁగానఁ బైనుదాహరించిన తావులందు లేనిపోని సందేహములు గలిగె ననియుఁ బైవాదముచేయువారు సమాధాన మిత్తురు. "యతిప్రాసాదిస్థలములనుండి కదల్పరాని ప్రయోగముల నుత్వవిశిష్టద్రుతముపైఁ గల్గిన సరళాదేశమును ధ్రువపఱచుటకుగాను నన్నయ భారతభాగమునుండి యుదాహరించుట దుస్సాధము. ఒకవేళ నగపడినను నవి యాయాయర్థవిశేషప్రకాశనమునకైన ద్రుతము లైయుండనోపెడిఁగాని పోయినను నున్నను బదార్థమునకు భంగము

తేని ద్రుతములు గాఁజాలవు." అని పై వాదము వారి అభిప్రాయము. మఱి కొందఱు "ఏను" అనుదాని కవధారణార్థకమగు అకారముం జేర్చి కళగా మార్చి గసడదవాదేశము కూర్చి "ఏన విడప" అని సమర్థించిరి. కొందఱు "అస్మచ్ఛబ్దము" 'నేను' అను రూపము గలిగియుండునపుడే గజడదబాదేశము సిద్ధించును. అది 'ఏను' అని వికృతినందినపుడు గసడదవాదేశవిషయమే యగును. కాన 'ఏను విడప' అను ప్రయోగము సిద్ధించుట కడ్డంకి లేదండ్రు. ఇట్లే "నీచెప్పినపెద్దలు,...యే చక్కఁంబెట్టువాఁడనే పాండవులన్" అను తిక్కనప్రయోగమున 'యేచక్కఁంబెట్టు' అను స్థలమున గజడదబాదేశము రాకుండుట కనఁబట్టెడి. కొందఱిచ్చో యేనుశబ్దము నే ననుదానికంటె భిన్నమై లుప్తద్రుతాంతంబయ్యెఁ గాన నిచ్చోటి చకారమునకు జకారము కలుగ లే దనియు గసడదవాదేశము వికల్పవిధి యగుటఁ గలుగ లే దనియు నండ్రు. మఱికొంద ఱందలిది యేనుశబ్దలుప్తశేషమగు ఏరూపము గాదనియు 'కొని' యను దానికిని, 'వాఁడను' అను దానికిని ప్రశ్నార్థకమగు నేకారము చేరఁగా నైనరూపము లనియు సమర్థించి "వారలను నవలంబించియా నేను బాండవులను జక్కఁబెట్టువాఁడను?" అనఁగా "వారల నాధారముగఁ జేసికొనకయే స్వయముగఁ బాండవుల సాధింతును." అను నర్థము నిచ్చునదిగ సంభావించి యచ్చటి జకారాదేశమునకుఁ బ్రసక్తియే లే దనిరి. 'చక్కఁబెట్టువాఁడను' అను క్రియ నే ననుకర్తను దెల్పుటకు సమర్థమైయుండుటంబట్టి గొనిపదము తరువాతి "యే" అనునది ప్రశ్నార్థకముగ నంగీకరించుటయే యుచితమగును. అట్లే "వాఁడనే" అను దానియందలి నే యను దానిని నేను శబ్దక్షప్తరూపముగఁ దలఁచి పాండవశబ్దాదిగతపకారమునకు బాదేశ మేల కలుగ లే దని శంకించుకొనుటకన్న నుత్తమైకవచనసూచకమగు 'ను' అను దానితోఁ బ్రశ్నార్థకైకారము సంధించి 'వాఁడనే' అనురూప మేర్పడె ననుటయే సమంజసము. రెండు ప్రశ్నార్థకములు స్వయముగా నే నొక్కఁడనే సాధింతు ననుటను దృఢపఱచున వని యీపక్షమున నెన్నవలెను. ఈపక్షమున గసడదవాదేశము వికల్పవిధి గాన రాదయ్యె నని యెన్ననది! ఇఁక "ధృతరాష్ట్రుండును బుత్త్రులున్వనము........గా, నతగం బొందుటకార్యము" అను తిక్కనప్రయోగమున ద్రుతప్రకృతికముమీఁద సరళాదేశము గాకపోవుట చూపట్టెడు ననువిషయమును బరిశీలింతము. కొంద ఱిచ్చోఁ గాన యనునది కాననశబ్దవికృతియగుకానశబ్దపుఁ బ్రథమారూపముగాను 'తగన్' అను నది 'తెగన్' అను నట్లును (నాశార్థకతెగుధాతుచుజ్యంతము) ననుమానించి కాన తెగఁగా వనావృతవృత్తంబులుగాని సింహములకు వేగంబ చేటొందు నని పూర్వమున కన్వయించి సరళాదేశాభావమును సమర్థించుచు గసడదవాదేశముగూడ వికల్పవిధి యగుటఁ గలుగ లే దని తీర్మానించిరి. కొందఱు కావున ననునర్థమిచ్చు కానయే యైనను నది ద్రుతప్రకృతిక మని సమర్థింప సమర్థము లగు ప్రాచీనప్రయోగములు లేమి కళ

యనఁ దగు ననియుఁ గాన నిట గసడదవాదేశము రామి మాత్రమే విశేష మనియుఁ నంద్రు. కొందఱు కాను లేక కాన్ అను ప్రకృతి కవధారణార్థక మగు అకారముః చేర్పఁగ కాన అనురూపము కలుగు ననియు నది యను నర్థ మిచ్చెడిఁగాన నచ్చో కాఁబట్టియే యను నర్థము పొసఁగెడి ననియు నంద్రు. ఇఁక "ధృతరాష్ట్రం డవినీతి సేసినను... వే,గ తెగంబాఱకు..." అను తిక్కనప్రయోగమున వేగ ననునది ద్రుతాంత మగుట 'తెగన్' అనుదాని తొలి తకారము దకారముగా మాఱకుండుట లక్షణవిరుద్ధ మనియు నచ్చో దకారాదేశముగల్గి ప్రాసభంగము వాటిలు ననియు నంద్రు. ఇచ్చో వేగ మను ప్రకృతినుండి ములోపము కలుగ 'వేగ' అనురూప మేర్పడినట్లు నిర్ణయింప నగుఁ గానఁ గళయే యయ్యెడి. దీనిని ద్రుతాంతముగాఁ జేయవలె నన్న 'వే' అను వేగ మను శబ్దపుఁ గ్లుప్తరూపమునకు 'కాను' అను నుజ్యంతమును జేర్చి సాధింపవలసియుఁ డును. కాను, కను, కన్ అని మాఱుట ప్రసిద్ధమును వ్యాకర్తృసమ్మతమును నైనవిష యము. (చూ. క్రియ. 115-116 చూ. ప్రౌఢ. 23) కాన నిచ్చో వేగ అనునది వేగముశబ్ద లుప్తమువర్ణకరూపముగ నెన్నుటయే యుచిత మని తోఁచెడి.

ఆదేశసరళములకు ముందున్న ద్రుతమునకు బిందుసంశ్లేషములు విభాష నగు. ౧౨.

సంశ్లేషం బనఁగా మీఁదిహల్లుతోఁ గూడికొనుట.

పూచెను గలువలు ... పూచెంగలువలు. / పూచెఁగలువలు. / పూచెన్గలువలు.

తోఁచెను జుక్కలు ... తోఁచెంజుక్కలు. / తోఁచెఁజుక్కలు. / తోఁచెన్జుక్కలు.

చేసెను డక్కులు ... చేసెండక్కులు. / చేసెఁడక్కులు. / చేసెన్డక్కులు.

నెగడెను దమములు ... నెగడెందమములు. / నెగడెఁదమములు. / నెగడెన్దమములు.

మొగిడెను బద్మము ... { మొగిడెంబద్మము. / మొగిడెఁబద్మము. / మొగిడెన్బద్మము,

పక్షంబున స్వత్వం బగు; స్వత్వం బనఁగా ద్రుతంబునకుఁ బ్రకృతి భావము.

టీ. "తద్ద్రుతం చ బిందుస్స్యాత్, అవికారగతే తస్మిన్నపి సరళా ఏవ సంతి తే పరతః" అనునవి మూలములు. ఆదేశసరళములు:—పూర్వసూత్రముచే బరుషముల కాదేశములుగ వచ్చిన గ జ డ ద బ లాదేశసరళములు. వీనికిఁ బూర్వమున నున్న ద్రుతమునకు వికల్పముగ బిందువును సంశ్లేషమును గలుగును. బిందు సంశ్లేషములు రెండు కార్యములునుఁ బర్యాయముగ వికల్పముగ నగు నని గ్రహింపవలెను. పైరెండు కార్యములును వికల్పము లగుట రెండును గలుగనపుడు ద్రుతము తన సహజరూపముతోడనే యుండును. బిందుశబ్దము పూర్ణార్ధములను రెండింటిని బోధించునది కానఁ బ్రక్రియలో హ్రస్వదీర్ఘముల గమనించుచు యథాసంభవముగ పూర్ణార్ధబిందువులఁ గూర్చుకొనవలెను. సంశ్లేష మనఁగా ద్రుతము తనకుఁ దరువాత నున్నహల్లుతోఁ గలిసికొనుట. ఒక హల్లు వేఱొకహల్లుతోఁ గలియుంట తనపై నుండునచ్చు పోవునపుడే సంభవించెడిఁ గాన సంశ్లేషవిధానమునకు ద్రుతము లుప్తాచ్కమగు ననుటయే తాత్పర్యముగ నభివర్ణింపఁ దగును. ఐనను సూరి "పూచెక్ కలువలు" అను వ్యవహితోచ్చారణమున కవకాశ మీయకుండుటకై తరువాతి హల్లుతోఁ గూడుటయే సంశ్లేషలక్షణముగ నిర్వచించి యుండనోపును. కాని యట్టి వ్యవహితోచ్చారణము తరువాతిపదము నర్థము నాకాంక్షించు ప్రయోజనమునంజేసి కలుగనే కలుగ దని చెప్పఁదగును గాన నీ వివరణము స్పష్టార్థమయ్యెడి. పూచెను+కలువలు:—ఇందు కలువశబ్దమందలి కకారమునకుఁ బూర్వసూత్రముచే గకారము గలిగెం గాన నది యాదేశసరళము. దానికిఁ బూర్వమున నున్న 'పూచెను' అను పదముతుది నున్న 'ను' అనునది ద్రుతము. దానికి నెఱసున్న యాదేశము గాఁగ "పూచెంగలువ" లనియు, నరసున్న గలుగ "పూచెఁగలువ" లనియు, సంశ్లేషము గలుగ "పూచెన్గలువ" లనియు, నీకార్యము లెవ్వియుఁ గలుగ కున్న "పూచెను గలువ" లనియు రూపము లేర్పడెడి. ఇట్లే జ డ ద బలాదేశసరళములు పరము లగునపుడును రూపముల నూహించికొనునది. దీర్ఘముమీఁది ద్రుతమైన నర్ధబిందువు మాత్రమే దాని కగు నని గ్రహింపవలెను. (చూ. సంధి. 23 టీక.)

నన్నయకు ద్రుతద్విత్వ మిష్ట మని చూప "అన్నిష్టసఖి" అను నాఁటి ప్రయోగము నుదాహరించి "లుక్సంశ్లేషౌనాచి" యని సూత్రించుట ప్రయోగవైరళ్యసూచనార్థ మను

సీతారామాచార్యులు గారి వ్రాఁత ననుసరించి ద్విత్వసంశ్లేషములు పర్యాయము లనియు, సంశ్లేష మనఁగా మీఁదిహల్లుతోఁ గూడుటే యనియు సూరివలెనే యాతఁడును భావించి యుండుట స్పష్టము. "అలుకి చ సంశ్లేషస్స్యాత్" అను సూత్రవ్యాఖ్యలో "నస్య పరవర్ణేన సాకం సంశ్లేషశ్చ భవేత్" అను నహోబలుని వ్రాఁతయే సూరి-సీతారామాచార్యుల సంశ్లేషవిషయకము లగు వ్రాఁతలకు మూలము. అహోబలపతి "వాక్యాంతగత పదానాం చ" అనుసూత్రము వ్యాఖ్యలో "పద్యభేదావసానే తు శ్లిష్టతా నస్య కథ్యతే" అను నథర్వణ కారిక నాధారముగఁగొని 'వచ్చెన్' అను రీతిని ద్రుతసంశ్లేషము లనియు నంగీకరించుటం జేసి ద్రుతము తనకుఁ బూర్వమున నున్న యచ్చు నంటి వ్రేలాడియుండుటయు సంశ్లేషలక్షణముగనే గ్రహించె ననక తీరదు. ఇమ్మతము మాత్రము బాలప్రౌఢ వ్యాకర్తలచే ననాదృతము. "నోవాద్విత్వం క్వచిచ్ఛిష్టం పరప్రాణేన సంగతేః" అని యాథర్వణ మిట్టిరూపముల విరళములని యని వానిని ద్విత్వము లనియే వ్యవహరించెను. 'క్వచిచ్ఛిష్టం' అను పాఠాంతరముంబట్టి కొందఱు ద్విత్వసంశ్లేషములు భిన్నము లనియు ననఁగా రెండు హల్లులకలయిక ద్విత్వ మనియు ద్రుతము పూర్వాచ్చునంటియుండుట సంశ్లేష లనియు నందురు. సమానవర్ణైక్యము ద్విత్వ మనియు నసమానవర్ణైక్యము సంశ్లేష మనియుఁ గొందఱి మతము. పొల్లుహల్లున కుచ్చారణము లేదు. అది యచ్చుతోఁగూడి యున్నపుడే దానియుచ్చారణము సుగోచరమగు. ఉచ్చారణసుఖముం గోరి యాయా వర్ణములకును బదములకును నుత్త్వము తెలుఁగునఁ జేర్చుట సహజము. అట్టి సుఖోచ్చారణార్థమేర్పడిన యచ్చు కొన్నియెడల సుఖోచ్చారణము మూలముననే వేఱొకగతిని మాఱెడి. ద్రుతము పైపద్ధతి ననుసరించియే యుత్త్వవిశిష్ట మయ్యెను. లుప్తాచ్కమగు ద్రుతసంబంధముననే పరుషములు సరళములగుట సహజము. ద్రుతము సుఖోచ్చారణార్థమైన యుత్త్వముతోఁ గూడినపుడు దాని సోఁకు పరుషములకుఁ గలుగమి నవి సరళము లగుట యసహజము. పైయంశములను గమనించియే యాంధ్రశబ్దచింతామణి పొల్లురూపమగు ద్రుతమే పరుషముల సరళములుగా మార్చును, బిదప బిందురూపమునందను, నర్థామైనదిగ సంభావించెను. మఱియు ద్రుతము పొల్లురూపముగ నున్నపుడు తాను నిల్చుటకుఁ దనకుఁ బూర్వమున నుండునచ్చే యాధారమగుట బిందురూపమును దానందనపుడు స్వపూర్వస్వరమునుబట్టి వ్రేలాడియుండుటయే దాని సహజస్థితి యయ్యెడి. ద్రుతము పొల్లురూపముగ నున్నపుడుగాని పూర్ణబిందురూపమున నున్నపుడు గాని తనకుఁ బూర్వమున నున్న యచ్చునకే గురుత్వమును గూర్చుచున్నదిగాన నదియ దాని యునికి కాధారమగుట సయుక్తికము గదా! కావుననే చింతామణి యాదేశసరళములకు ముందున్న పొల్లురూపమగు ద్రుతమునకు స్వపూర్వస్వరాశ్రయణము సహజమె

యగుటంజేసియు, నవ్యవహితోచ్చారణమున హలంతరసంయోగము స్వభావసిద్ధమగుటం జేసియునే రూపమగుసంశ్లేషమును నిరూపింప దయ్యెను. ఇఁక సహజసరళములు పరము లగునపుడు ద్రుతమునకు లోపము వికల్పముగ విధించుటంజేసి లోపము రానిపక్షమున నెట్టి రూప మగునో యను పాఠకులకగు సందియమును వారింప ద్రుతలోపము గలుఁగ నపుడు 'అలుకి చ సంశ్లేషస్స్యాత్' అని సంశ్లేషమగు ననవలసివచ్చినదిగాన నీవిషయ మును గమనించినను జింతామణి ద్రుతము తనకుఁ బూర్వమున నున్నయచ్చు నంటి యుండుటయే సంశ్లేషముగ భావించె ననక తీరదు. అచ్చు పరమగునపుడు ద్రుత మచ్ సంధివిధులచే నదృశ్యమగుటయు స్వపూర్వస్వరమునంటి వ్రేలాడి యుండుటయు నసహ జములును ననభి మతములును నగుట వానిని వారించుటకై "లుక్సంశ్లేషా నాచి" అను సూత్ర మారబ్ధమయ్యె ననుట చింతామణి ప్రణాళికకుఁ దగియుండు ననునంశమును గమ నించినను జింతామణి ద్రుతము తనకుఁ బూర్వమున నున్న స్వరము నంటియుండుటయే సంశ్లేషముగ భావించె ననుట సుబోధమగును. బాలప్రౌఢవ్యాకృతులు సుఖోచ్చారణ మునకైన యుకారముతోఁ గూడిన ద్రుతముమీఁదనే సరళాదేశము విధించిన వగుటం జేసియు నట్టిద్రుతము మీఁదియుకారము తొలఁగినంగాని హలంతరయోగ మద్దానికి సిద్ధిం పమింజేసియుఁ బొల్లుహల్లు తరువాతిహల్లును గూడుట స్థూలదృష్టికిఁ దోఁచున దగుటం జేసియు సుబోధమునకై ద్రుతమున కగు హలంతరసంయోగమునే సంశ్లేషముగ భావించి నవి. కాఁగా నన్నిష్టసఖిత్యాదులు సుఖోచ్చారణార్థ మింకొక నకారము చేరినరూపము లగుట ద్రుత ద్విత్వములనుట తగు ననియు నిట్టి యాచ్ఛికరూపముల ప్రక్రియను దత్సమ రూపసాధనపరమగు చింతామణి తలపెట్టనే లే దనియు, వానిని ద్రుతసంశ్లేషములుగ నెన్ని ప్రౌఢవ్యాకర్త "లుక్సంశ్లేషా నాచి" అను సూత్రమందలి సంశ్లేషమునకు లక్ష్యము లుగఁ జేయుట తన కనుకూలించుగతిని దాఁజేసిన సమన్వయమేగాని మూలాభిప్రాయ మట్లు గామి నిర్మూల ప్రసంగ మనియుఁ దోఁచెడి. మఱియు మూలమున, ద్రుతమున కచ్చుపర ముగా నింకొక నకారమును విధించువిధి గానరామిని, నెల్లయెడల నట్టితావులను, నకార మైన, నచ్పరత్వమే గలుగఁజాలమిని 'లుక్సంశ్లేషా నాచి' అను విధికే యావశ్యకత లేమిని, నీ సూత్రము పదాదియకారమున 'సర్వత్రాజ్వత్కార్యం జ్ఞేయం యస్య' అను దానిచే నజ్వద్భావముగా, నగుస్థితినిగాని, నకారాంతమును నడుమఁగూర్చి యచ్పరత్వ మును దొలఁగించి లోపసంశ్లేషములఁ జేయరాదనిగాని బోధించున దనుట సరస మని తోఁచెడి. కాన నె ట్లరసినను, సంశ్లేషమన ద్రుతము తనకు ముందున్న స్వరము నంటి యుండుటయే యని ప్రాచీనలాక్షణికులయాశయ మనుట తెల్లమయ్యెను. అన్నిష్టసఖి త్యాదులవంటి వానిని నాలంకారికులు దుస్సంధు లనుటంజేసి అన్న+ఇష్టసఖి=అన్నిష్ట సఖి, అని ప్రక్రియచూపి ఉన్న+ఎడల=ఉన్నెడల, ఉన్న+అతఁడు ఉన్నతఁడు, అను

నన్నయప్రయోగములవలె సాధుత్వమును సంపాదించుటయే ప్రాచీనసమ్మతమార్గమైన ట్లభివర్ణింప దగును. (చూ. నరసభూపాలీయము. దోషప్ర.")

ప్రకృతిభావ మనఁగా ద్రుతము బిందురూపమునుగాని హలంతరసంయోగరూప మునుగాని పొందక నిల్చియుండుట. ఈవ్యాకర్తృమతమున సత్వవిశిష్టరూపమే ద్రుత సహజరూప మగుట బిందుసంశ్లేషములు గలుగనపుడు నుస్వరూపముతోడనే ద్రుతము నిల్చియుండును గాన నదియె స్వత్వరూపముగ సంభావితమయ్యెను: పూచెను గలువలు. ప్రకృతిభావము = ద్రుతమునకు బిందుసంశ్లేషరూపమగుసంధి కలుగక సహజస్థితి యొప్పుట. చింతామణిమతమున ద్రుతము పొల్లురూపమే యగుట దాని కిట్టియెడల స్వపూర్వస్వరాశ్రయణరూపసంశ్లేషమే సహజరూపమయ్యెడిఁ గాన నందుఁ బ్రకృతి భావ మర్థానికి విహితము గాలేదు. ఇట్టి స్వత్వరూపమును విధించుట సూత్రికి "ఇ ఈ ఐభ్యః పరం స్వత్వం నిస్స్యాదన్యత్ర చర్భవేత్" అను నాథర్వణము మూలము గానోపును. 36-వ సంధిసూత్రముచే నేకాక్షరశేషములైనవానికిఁ బరుషములు పరము గానగు నుగాగమమునకు సంశ్లేషము సంభవింపకుండుట కిందలి విభాషాపదము నియమము గాఁగలదు. చూ. సంధి. 36-37.

ద్రుతంబునకు సరళస్థిరంబులు పరంబు లగునపుడు లోపసంశ్లేషంబులు విభాష నగు. ౧౮.

వచ్చెను	...	గోవులు	...	వచ్చెగోవులు. వచ్చెన్గోవులు. వచ్చెనుగోవులు.
మెఱసెను	...	ఖడ్గము	...	మెఱసెఖడ్గము. మెఱసెన్ఖడ్గము. మెఱసెనుఖడ్గము.

టీ. "లుగ్వా ద్రుతప్రకృతికాత్పరతస్సరళే స్థిరే చ నస్యస్యాత్," "అలుకి చ సంశ్లేషస్స్యాత్" అనునది మూలము. కచటతపలకైన గజడదబలుగాక శబ్దసహజము లైన గజడదబలు పరములగునపుడు ద్రుతమునకు లోపసంశ్లేషములు పర్యాయమున నగును. లోపసంశ్లేషములు రెండును వికల్పముగ నగునవేయగుట నవి రానపుడు ద్రుతమునకుఁ బ్రకృతిభావమే కలిగెడి. వచ్చెను+గోవులు:—'గోవులు' అను పదము నాది నున్న గకారము శబ్దసహజము. అది పరముగా 'వచ్చెను' అను పదము తుది నకారము లోపింప "వచ్చె గోవు" లనియుఁ, దదభావమున ద్రుతముమీఁది హల్లుతోఁగూడ

"వచ్చెన్గోవు" లనియు, దదభావమున ద్రుతమునకుఁ బ్రకృతిభావము సిద్ధింప "వచ్చెను గోవు" లనియు రూపము లేర్పడును. 'ఖడ్గము' అను పదమునందలి ఖకారము స్థిరము. అది పరముగాఁ బూర్వరూపమువలెనే రూపత్రయ మేర్పడు నని గ్రహింపవలెను.

వర్గయుక్సరళము పరములగునపు డొకానొకచో ద్రుతమునకుఁ బూర్ణబిందువును గానంబడియెడి. ౧౯.

వచ్చెను ... ధాత్రీపతి ... వచ్చెంధాత్రీపతి.
పాడెను ... గంధర్వుఁడు ... పాడెంగంధర్వుఁడు.
కన్ ... దోయి ... కందోయి.

టీ. "బిందుం ప్రవదంతి తం క్వచిత్ కేచిత్" అనునది మూలము. వర్గ యుక్కులు = కాదివర్గపంచకమునసైన ద్వితీయచతుర్థాక్షరములు. సరివర్ణము లని తాత్పర్యము. సరళములు=కాదివర్గ లైదింటిలోఁ గల మూఁడవయక్షరములు. ఇందలి సరళశబ్దము సహజసరళములనే బోధించెడి. 'ఖ ఘ ఛ ఝ ఠ ఢ థ ధ ఫ భ' అను పది వర్ణములు వర్గయుక్కులు. శబ్దాదిసహజములగు గ జ డ ద బ లేతత్సూత్రస్థ సరళశబ్ద వాచ్యము లని ఫలితము. ఇవి పరములగునపుడు ద్రుతమునకుఁ గొన్నియెడలఁ బూర్ణ బిందువు కలుగును. ఒకానొకచో ననుటంజేసి యివ్విధి క్వాచిత్క మని గ్రహించునది. వచ్చెను+ధాత్రీపతి:—ఇందు ధాత్రీపతిశబ్దాదిగతధకారము వర్గయుక్కు. ఇది పరముగాఁ దత్పూర్వమున నున్న 'వచ్చెను' అనుశబ్దముతుది నున్న ద్రుతమునకు బిందువు కలుగఁగా "వచ్చెం ధాత్రీపతి" యయ్యె. పాడెను+గంధర్వుఁడు:—ఇందు గంధర్వ శబ్దాదిగకారము సరళము. ఇది పరముగాఁ దత్పూర్వద్రుతమునకు బిందువాదేశముగఁ గలిగెనుగాన "పాడెంగంధర్వుఁ" డను రూప మేర్పడెను. కన్+దోయి—దోయిశబ్దాది దకారము సరళము. ఇది పరముగాఁ దత్పూర్వముననున్న 'కన్' అనుదాని తుదినకార మునకు బిందు వాదేశముగఁ గల్గెఁగాన "కందోయి" రూపము సిద్ధించెను.

'కన్ను' అను శబ్దమునందుఁ దుది నువర్ణముక్రింది నవర్ణమునకు ప్రకీ. ప. 7 సూత్రముచే లోపము గలుగ 'కను' అనియు, దానితుది నువర్ణముమీఁది యుత్వమునకు ప్రకీ. ప. 16 సూత్రముచే లోపము కలుగ 'కన్' అనియు రూప మేర్పడెడి. కాన నిందలి పొల్లునకారము శబ్దసహజమే యనక తీరదు. శబ్దసహజమగు నవయవనకారము నకు ద్రుతసంజ్ఞ సూరి యెచటను సమ్మతింపలేదు. కాన నిందు మాత్రము సూరి తన ప్రణాళికకు విరుద్ధముగా శబ్దాంత్యన నకారమునకు బిందువును విధించుటయు దానిని

ద్రుత మని వ్యవహరించుటయు నసంగతమును నగతికమును ననక తీరదు. కాని 'కన్ను + దోయి' అను షష్ఠీసమాసము సామాసికవిభక్తిలోపశాస్త్రముచే యొక్కవర్ణకము లోపించినపిదప సంధి 25 సూత్రముచే నుదంతమైన కన్నుశబ్దముమీఁద దోయిశబ్దము నాది నున్న దకారము సహజసరళము పరముగ నుగాగమము కలిగి కన్ను+న్+దోయిరై ప్రకృతులకు వర్ణలోపవర్ణాగమవర్ణవికృతు లాచ్ఛికసమాసముల వివిధములుగఁ గన్పట్టు నను ప్రౌఢ సమాస. 36 చేఁ గన్ను శబ్దమందలి 'న్ను' అనునది లేక ప్రకీర్ణ. ప. 7-16 లచే శేషించిన 'న్' అనునది లుప్తమై యాగమముగాఁ గల్గిన ద్రుతముతోఁ గూడి 'కన్' అయ్యె ననియు, నాగమనకారమునకు ద్రుతసంజ్ఞ నిరాఘాటముగ సిద్ధించెడిఁగాన సూరి దానిని ద్రుత మని వ్యవహరించి బిందువును విధించె ననియు, నవయవనకారమునకును ద్రుతసంజ్ఞ నంగీకరించి సూరి బిందువిధాన మొనర్చె నని యన నక్కఱలే దనియుఁ గొందఱం ద్రు. (చూ. చి. విషయ ప. పేరా. 128) ఉదంతముపై నుగాగమము కర్మధారయమున నే గాని తత్పురుషమున సిద్ధింప దని సంధి 25 సూత్రమునందలి యుదాహరణములు స్పష్టముగఁ జాటుచుండుటం జేసి నుగాగమసిద్ధి షష్ఠీతత్పురుషమగు నిందు సంభవింప దనియు గత్యంతరములేమి నిచ్చోఁ బూత్రము 'కన్' అను నవయవనకారమునే సూరి ద్రుత మని వ్యవహరించి బిందువిధానముం జేసి కందోయిరూపసిద్ధి యొనర్చె ననియుఁ గొంద ఱం ద్రు. సూరి యిచ్చోఁ దన ద్రుతసంజ్ఞ గుదురమిని, ప్రౌఢవ్యాకర్త ఏఁబది యిత్యాదులందుఁ బలె (చూ. ప్రౌ. సమా. 24) నేమియునెఱుంగనివానివలె బిందువు నవయవనకారమునకు విధించెననిమాత్ర మనక తీరదు. చింతామణి యవయవనకారమునకు ద్రుతకార్యములు బాహుళికము లను తలంపుతో నున్నదిగాన నిట్టివి తత్సమ్మతములే యయ్యెడి. మఱియు నందు షష్ఠీసమాసమునందలి షష్ఠ్యంతపదమునకు ద్వితీయాతౌల్యము సంభవించెడిఁగాన నేతత్సాధుత్వవిషయమునఁ బ్రతిబంధమే యగపడదు. వర్గయుక్కులు బరమగునపు డీవిధి క్వాచిత్కముగనే గాన నగు. సరళములు పరములగునపుడు సాధారణముగఁ గన్పట్టెఁదగును. కాన నొకానొకచోనను దళము ననుసరించి ప్రయోగానుసారముగ నేతదుపయోగము నరయునది. 'పూర్ణబిందువును' అను సముచ్చయమునం జేసి యథాసంభవముగఁ బూర్వసూత్రముచే నగు లోపసంశ్లేషములును గలుగు నని యనుమానింపఁదగును. "కందోయి కన్దోయి" కదోయి గాదు. చూ. సంధి 22 సూ. ద్రుతమునకు మకారము పరమగునపుడు ప్రాసము లందు బిందువు విధించి యప్పకవ్యాదు లనునాసికప్రాసముం బొసఁగఁజేసిరి. చూ. అప్పక. 3 ఆ. 342-343 ప. 5. ఆ. 159 ప. తిమ్మకవియు నిమ్మార్గమునే యనుసరించెను. ప్రౌఢవ్యాకర్త "కేచిద్వదంత్యభేదత్వ మనుస్వారమకారయోః." అను సాధర్వణ

మనుబట్టి యట్టిచోటుల ద్రుతమునకు మకారమే యాదేశముగ విధించి వారి నిరాకరించెను. మూలసూత్రస్థమగు 'క్వచిత్' అను దళమునకు వా రొనర్చిన వివరణ మిది. ఇందప్పకవి యొనర్చిన బిందువివరణమె సూరి వర్గయుక్కులను కల్పనమునకు బీజము. (చూ. అప్పక. 5 ఆ. 152-157 పద్యములు.)

'నఖండః ప్రథమాద్ధ్రిస్వాన్నస్య లోపశ్చ నేష్యతే' అను నథర్వణకారికకు వ్యాఖ్యానము చేయుచుఁ గవిజనమండన మొసఁగిన 'చెంగల్వ, కందోయి, కెంజాయ' అను నుదాహరణత్రయమునుండి సూరి 'కందోయి' అను దానిని స్వీకరించి యుదాహరించుట స్పష్టపడుచుండుటచేత హరికారికాకర్తయే యీ సందర్భమును సంస్కృతీకరించుచు నుదాహరణాంతరముం గానక కందోయివంటిదానిని జందోయిని గల్పించి యుండు ననఁదగుట నీసందర్భమున సూరిపై హరికారికాచార్య మారోపించు గుప్తార్థప్రకాశికాప్రసంగ మసత్యసంకలిత మనఁదగును. మఱియు సూరి 'ఇత్తు - తుంట్లు - కన్నెఱికము - లంజె - ముట్టుత' అను పదముల నసభ్యము లనక యుదాహరించియుండుటంజేసి చందోయిని గందోయిగా మార్చె ననుటయు ననాకరంబు.

అవసానంబునందు ద్రుతస్వరంబునకేని ద్రుతంబునకేని లోపంబు బహుళంబుగా నగు. ౨౦.

వాఁడు వచ్చెన్ - వాఁడు వచ్చె - వాఁడు వచ్చెను; ఈలోపంబు పద్యాంతములయందు గణానుసారంబుగ వ్యవస్థితంబయి యుండు. గుర్వవసాయి యగు పద్యంబుతుదను స్వత్వంబు లేదు. అతిశయముగ బుద్ధిమంతుఁ డగు బుధసేవక్.

టీ. "వాక్యాంతగతపదానాం చ" అనునది మూలము. అవసాన మనఁగాఁ దుది. అచ్చును హల్లును బరముగాక యుండుట. ఏదియు మీఁద లేకపోవుట. అట్టియెడల ద్రుతమందలి యచ్చునకేని యచ్చుతోడి ద్రుతమునకేని లోపము బహుళముగ నగును. ద్రుతస్వరమునకు మాత్రమే లోపము కలుగ 'వాఁడు వచ్చెన్' అని యగును. ద్రుతమున కంతకు లోపము గలుగ 'వాఁడు వచ్చె' అగును. ఈ రెండును బహుళములగుటఁ గాకున్న 'వాఁడు వచ్చెను' అను సహజరూపమున ద్రుతము కలిగి యుండును. 'వాఁడు వచ్చె' నని కర్తతోఁ గూర్చి యుదాహరించుట వాక్యసమాప్తిని సూచించుచుఁ బరమున నేదియు లే దని తెల్పుట కని గ్రహింపవలయును. ఈ విధి కావ్యా పద్యముల తుదలందలి గణముల యంత్యాక్షరములకు సంబంధించిన గౌరవలాఘవముల ననుసరించి ప్రవృత్త్యప్రవృత్తుల నూహించుకొనునది. అనఁగాఁ దుది

యక్షరము గురువు గావలసిన ద్రుతస్వరలోపమును లఘువు గావలసిన స్వరముతోడి ద్రుతమునకు లోపమును లేక దానికిఁ బ్రకృతిభావమును నిట్లీ గతిని గౌరవలాఘవ ములు గుదిరి గణభంగము గాకుండున ట్లీ విధి నుపయోగించికొనఁ దగు నని భావము. గురువు తుద నుండవలసిన కంద ద్వితీయ చతుర్థపాదాంతములందు మాత్రము ద్రుత మునకు స్వత్వరూపమును గల్పింపరాదు. ద్రుతస్వర ద్రుతలోపములు రెండును వైకల్పికములే యగుటఁ బక్షమున స్వత్వరూపము కలిగెడిఁ గాన గుర్వంతములగు పద్య పాదములందు మాత్ర మట్టిరూపము గలుగ దని వివరణమును సూరి వ్రాసికొనవలసి వచ్చెను. "అతిశయముగ బుద్ధిమంతుఁ డగు బుధసేవన్" ఇది కందపద్య చతుర్థ పాదము. ఇందుఁ దుదిని గురు వుండవలెను. మఱియు నిందుఁ దుదిగణము గగము. స్వత్వరూప మిచ్చో నంగీకరించిన 'సేవను' అని గణము చెడును గాన నిచ్చో ద్రుత స్వరలోపమే యగు ననియు స్వత్వరూపము గలుగ దనియు గ్రహింపవలెను. ఇట్లే తక్కినచోటు లూహ్యములు. గుర్వవసాయి యనుటంజేసి లఘ్వవసాయి యగు పద్యము తుదిని నుండిన స్వత్వరూప ముండఁదగును. కాని యట్టి చోటులందును స్వత్వరూప మును ద్రుత మందరా దని 'పద్యావసానే సర్వేషాం స్వత్వం నాప్నోతి సాధుతాం' అను నథర్వణవచనము విశదీకరించెడి. వ్యవస్థ యనఁగాఁ గట్టుఁబాటు గాన గణానుసార ముగ నిబద్ధమై యుండు నని భావము గ్రహింపఁదగు.

కొన్ని యెడల ద్రుతంబుమీఁద నకారంబు గానంబడియెడి. ౨౧.
అదియునున్గాక - దివంబునుంబోలె.

టీ. "ద్రుతాద్ద్రుతః క్వచిచ్చాత్ర దృశ్యతే కవిభాషితే" అను నాథర్వణము మూలము. కొన్ని చోటులందు ద్రుతమునకుఁ బరముగ ద్రుతమే చూపట్టును. అదియును+గాక:—'అదియును' అనుదాని తుది నువర్ణము ద్రుతము. దానికిఁ బరముగ ద్రుతమే కలుగఁగా 'అదియును+న్+గాక = అదియునున్గాక' అని రూపమేర్పడెను. దివంబును+పోలె:—అనుదాని తుది నువర్ణము ద్రుతము. దీనిపై మఱియొక ద్రుతము వచ్చి 16—17 సంధిసూత్రములచే సరళాదేశ బిందురూపములు కలుగఁగా 'దివం బునుం బోలె' నను రూప మేర్పడెను. ద్రుతముపైఁ గల్గిన ద్రుతమునకుఁ బ్రయోగము లందు స్వత్వరూపము సాధారణముగఁ జూపట్టదు. ఈ యంశమును గమనించియే గావలయు సూరి నుగాది వ్యవహారమును జేయక నిపుణముగ అకారమును సుఖోచ్చా రణమునకై చేర్చి నకార మనె నని తోఁచెడి. "నకారంబు ద్రుతం" బనిగదా

సామాన్యలక్షణము. 'అదియును' అను నదది శబ్దముమీఁద యువర్ణపూర్వకముగ ను శబ్దము సముచ్చయమునఁ గల్గిన రూపము. 'దివంబును' అనునది యివార్థక మగు పోలె పరముగాఁ గల్గిన సద్రుతరూపము. ఇది వ్యాకర్త్రమతమున సమాసము. (చూ. ప్రౌఢ సమాస ప. 38-39 సూ.) ఆలంకారికుల మతమునను నిట్టివి సమాసములే. (చూ. నరసభూ. అలం. ప్ర) 'అదియునున్నూ దివంబునున్నూ' అను వ్యవహారమును, బహుత్వాద్యర్థప్రకాశనమును గుఱిగఁగొని యీ రూపము లేర్పడి యుండనోపును. ఇందలి యుదాహరణమున ననుసరించి యచ్చు పరమగునపుడు ద్రుతముమీఁద ద్రుత మగుట సూరికి సమ్మతమైనట్లు తోఁపదు. కాని యచ్చు పరమగునపుడును నిక్కార్యము ప్రయోగములఁ గనఁబట్టెడి. మఱియు గణ ప్రతిబంధమునఁ బూర్వ నువర్ణమునకుఁ గురుత్వము వలయునేని యివ్విధి యాచరణీయము గాక తీరదు. కాఁగా నీ విధి యొక్కచో నిరర్థకముగను నొక్కచో నర్థవిశేషద్యోతకముగను గల్గు నని ఫలితము తేలెడి.

అఁట యిఁక చుఁడు శబ్దంబులందప్ప నుడితొలిహ్రస్వంబుమీఁద ఖండబిందువును ద్రుతంబునకు లోపంబును లేవు. ౨౨.

ముంగొంగు - క్రొంఁబసిఁడి - కన్దోయి.

టీ. 'న ఖండః ప్రథమాద్ధ్రస్వాన్నస్య లోపశ్చ నేష్యతే' అను నాథర్వణము మూలము. ఇందలి ఖండబిందు వనునది సిద్ధసాధ్య ఖండబిందువాచకమనుట యుదాహృతులంబట్టి తెల్లము. అఁట:—కిలార్థమును దెల్పు నవ్యయము; కళ. వారఁట, వీరఁట. వ్యవహారమున నేఁడిది 'అట' అయ్యె. ఇఁక:—ఇతఃపరము మఱియును నను నర్థములం దెలుపు నవ్యయము; ద్రుతప్రకృతికము. ఇఁక నేమయ్యె. ఇఁక నొక కారణము గలదు. చుఁడు:—చూడుఁడను మధ్యమపురుష బహువచన నిపాతరూపము. వచ్చును జుఁడీ. నిపాత మనఁగా వ్యాకరణ సాధారణవిధికి సంబంధింపమిని ప్రక్రియ చూపక యిది యిట్లుండు నని శాసింపఁబడెడిది. పై మూఁడు మాటలందప్ప మాట మొదటి కుఱుచ యక్కరమునకుఁ దరువాత నరసున్న కలుగదు. మఱియు పదము తొలిహ్రస్వమునకు మీఁద నున్న ద్రుతమునకును లోపంబు సంభవింపదు. పల.కు తొలిహ్రస్వముపై నరసున్న పై మూఁడు శబ్దములందే చూపట్టెడిఁగాని సిద్ధ సాధ్య ఖండములలో నేదియుఁ దదితరము లగు శబ్దముల తొలిహ్రస్వముపై సంభవింప దని తాత్పర్యము. ద్రుతమునకు 17 సంధి సూత్రముచేఁ గలుగు పూర్ణార్ధములలో నర్ధము బలుకు తొలి హ్రస్వముమీఁద వారింపను, సంధి 24 సూత్రముచే నగు సామాసిక ద్రుతలోపము ప్రగమ హ్రస్వముతరువాతి ద్రుతమునకుఁ గలుగ కుండఁ జేయను నీ సూత్ర మారబ్ధము. ముందు+కొంగు. సంధి 36 సూత్రముచేఁ దొలియచ్చు వర్ణముల

కెల్ల లోపము. ము+కొంగు. 37 సంధి సూత్రముచే నుగాగమము. ము+న్+కొంగు. 16 సంధి సూత్రముచే సరళాదేశమును, 17 చేఁ బూర్ణబిందువు మాత్రము కలుఁగ "ముంగొం" గను రూప మేర్పడెడి. ఇట్లే క్రొంబసిఁడియు నయ్యెడి. కన్దోయి ప్రక్రియ 19 సూత్రపుఁ డీకలోఁ జూపఁబడినది. ఇందుఁ బ్రథమ హ్రస్వముమీఁది దాగమన కార మగుట ద్రుత మని యుక్తి చూపఁబడినది. ఇది ద్రుతలోపము రామి కుదాహర ణము. కందోయి యని బిందు రూపమును నుండఁదగును. 17 సూత్రమందలి విభాష వ్యవస్థిత మగుటంజేసి ముంగొంగు క్రొంబసిఁడీత్యాదులందు సంశ్లేషము గలుగదు. సంధి 17 నందలి విభాషా పదమున కట్టి వ్యవస్థ ప్రాఁతాది శాస్త్రమునకు సంబంధించిన నుగాగమమునకే యయ్యెడిఁ గానఁ గన్దోయీత్యాదులందు 18 చే సంశ్లేషము మాత్రము సంభవించెడి. 19 సంధి సూత్రముచే బిందువు సిద్ధించెడి. ఇవి మూఁడును సమానపదములు గాన సంధి 26 సూత్రముచే స్వత్వరూపము గలుగదు. కాఁగాఁ గందోయియందలి ద్రుతమునకుఁ బూర్ణబిందు సంశ్లేషములును, ముంగొంగు క్రొంబసిఁడి రూపద్వయమునందలి ద్రుతమునకుఁ బూర్ణబిందు వొక్కటి మాత్రమే కలుగు ననియు ఫలితము తేలెడి. 'కన్దోయిచల్లగానిటు కన్దోయి' అని విజయవిలాసము. సమాసమున ద్రుతమునకే లోపము గల్గిన బిందుసంశ్లేషములు గుదురమి నవరూపములు గలుగుఁ గాన ద్రుతలోపము గలుగ దనెను. నుడి = మాట - పదము. పదము తొలి హ్రస్వముమీఁద ఖండబిందువనుటంజేసి మాట తొలిదీర్ఘముపై ఖండము సంభవింప నగుననునాశయము విశదమగును. అర్ధబిందువును గుర్తించుట కిది యొక మార్గము.

కవిజనమండనవాక్యముల యథావస్థితముగ, దత్సమము 15-58 మొదలగు చోటుల ననువదించినట్లే యచటను 'ఇందుచేతనే' ఇఁక - అఁట ఇత్యాదులు సిద్ధఖండము లుండుట; ఇందలి చకారమువలన 'చుఁడు' అనుచో సిద్ధఖండము ప్రవర్తిల్లుచున్నది' అను వాక్యముల ననుసరించి యఁట యిఁక చుఁడులఁ బేరొక్కొన్నట్లు స్పష్టపడుచుండుట చేత, హారికారికలో లేనిదానిం గూర్చి టంకపుఁబొడి యదికి సూరి పశ్యతోహరుఁ డయ్యెనను నీసందర్భమునవదలి గుప్తార్థప్రకాశికోక్తి యసత్య మని విశదమయ్యెడి.

తాను నేను పదంబుల ద్రుతంబునకు సంశ్లేషంబు లేదు. ౨౩.

తాను ... చదివె ... { తాఁ జదివె / తాను జదివె }

తాను ... వినె ... { తా వినె / తాను వినె }

దీర్ఘంబుమీఁదిది గాన దీనికి నెఱసున్న లేదు.

టీ. 'వాత్మాస్మదోర్ద్రుతస్య స్యాల్లుక్' అనునదియుఁ దద్వివరణమగు "వినా ద్వితీయం స్యాదస్మదాత్మనోః స్వంతయోరపి నోః" అను నాథర్వణమును మూలములు. 12 ద్రుతసంజ్ఞాసూత్రమున ద్రుతప్రకృతికములుగఁ బరిగృహీతములైన నేనుదానువాని ద్రుతమునకు సరళస్థిరములు పరములగునపుడు 17-18 సంధిసూత్రములచే నగుసంశ్లేషము మాత్రము కలుగదు. దీర్ఘముమీఁదిది గాన నెఱసున్న వీనికిఁ గాదు. కాన నాదేశ సరళములు పరమగునపుడు 17 చే నర్ధబిందుస్వత్వములును, సహజసరళస్థిరములు పరములగు నపుడు 18 చే లోపస్వత్వరూపములును మాత్రమే సంభవించెడి. తాను+చదివె:—16 చే సరళాదేశము. తాను+జదివె. 17 చే నర్ధబిందురూపమును, స్వత్వమును, గలుగ "తాఁ జదివె, తాను జదివె." అను రూపములు గలుగు. ఇట్లే, 'నేను గంటిని; నేఁగంటి' నిత్యాదు లూహ్యములు. తాను+వినె:—వినెను లోనివకారము స్థిరము గాన 18 చే లోపస్వత్వములు సిద్ధింప "తావినె, తాను వినె" నని రూపము లయ్యెడి. ఇట్లే దీర్ఘముమీఁది ద్రుతమునకు సరళస్థిరములు పరములగునపుడు కార్యము లూహ్యములు. నేను దానులమీఁది ద్రుతమునకు సంశ్లేషము గలుగ దను నీవిధి దీర్ఘములమీఁది ద్రుతములకెల్ల నుపలక్షణ మని ప్రయోగములంబట్టి గ్రహింపఁదగును. పూర్ణబిందువు దీర్ఘముమీఁది ద్రుతమునకుఁ గలుగ దనుటంజేసి యట్టిశ్రుతియే దీర్ఘముమీఁది సంశ్లేషమునకును సంభవించెడిఁ గాన సంశ్లేషము గూడ నిషిద్ధమే యని పాఠకులు గ్రహింపకపో రను నాశయముతోఁ గావలయు సూరి యివ్విషయమును వివరింపఁడయ్యెను. చింతామణి యిట్టి సంశ్లేషమును మాన్పనే 'వాత్మాస్మదోః' అను సూత్రము నారంభించియుండనోపు నని, ఫలాంతరములేమి నూహింప నగును. (చూ. అహో. పం. పుట. 232.)

సమాసంబునందు ద్రుతంబునకు లోపం బగు ౨౮.

ఎల్లయర్థములు - ఎల్లకలుషములు; సర్వపర్యాయంబయిన యెల్లశబ్దంబు ద్రుతాంతం బయిన యవ్యయంబు. దీని కసమాసంబున విశేష్యంబునకు ముందు ప్రయోగంబు లేదు.

టీ. 'ద్రుతస్య సర్వత్రలుక్సమాసేషు' అనునది మూలము. సమాసమున ద్రుతమునకు నిత్యముఁగ లోపము గలుగును. ఎల్లన్+అర్థములు:—ఇది కర్మధారయము కాన 'ఎల్లన్' అనుదాని తుదిద్రుతము లోపించి పరాచ్చునకు యడాగమము గలుగ 'ఎల్ల యర్థములు' అను రూప మయ్యెను. ఇట్లే తక్కిన యుదాహరణ మూహ్యము. ద్రుతము లోపించుటంజేసి "యెల్లకలుషము" లనునపుడు సరళాదేశమును ద్రుతమున కగు బింద్వాది

రూపములును గలుగవయ్యెను. సమస్త మనునర్థ మిచ్చు నీయెల్లశబ్దము ద్రుతమంత మందుఁ గల యవ్యయ మనియు, ద్రుతాంత మగు దీనికి సమాసమునందే విశేష్యమునకుఁ బూర్వమున నుండుట సంభవించు ననియు, వ్యస్తమున విశేష్యమునకుఁ బరముగనే యుండుననియు, నిది ద్రుతాంతవిశేషణావ్యయ మని సమర్థించికొన సూరి 'సర్వపర్యాయంబైన' అని వివరణము వ్రాసికొన్నవాఁడు. దీనిచే నెల్లశబ్దము ద్రుతాంతంబై వ్యస్తమునఁ గాని సమాసమునఁ గాని విశేష్యమునకుఁ బూర్వమున నుండుట సంభవింప దనుట స్పష్టమయ్యెను. ప్రౌఢవ్యాకర్త "సర్వపర్యాయంబైన యెల్లశబ్దమునకు సప్తమియు నసమాసంబున విశేష్యమునకు ముందుఁ బ్రయోగంబును జూపట్టెడిని" అని "ఎల్లయందు దా వసియించుట, ఎల్లన్ శిష్యులఁ గొంచువత్తునో." అను నుదాహృతుల నొసంగి సూరి యాఘోరణి సవరించినాఁడు.

"కర్మధారయంబు త్రికస్త్రీసమముగంతధాతుజవిశేషణపూర్వం బగు" నను నీగ్రంథ మందలి నియమము ననుసరించి (చూ. సమాస. 5) 'ఎల్లన్' అనునది ద్రుతాంత మగుటఁ గర్మధారయలక్షణ మిందుఁ గనుపట్టదయ్యె. స్త్రీసమపదము ప్రసక్తమైకవచనలోపము గల్గిన వానికి వేనిక్కైనను నుపలక్షణ మనియేని సమానార్థకత భాసించుటంజేసియే కర్మధారయ మనియేని యంగీకరింపవలెను. పరిశీలింప 'ఎల్ల' అనునది కళయు. దీనిపై సముచ్చయమున యుంవర్ణపూర్వకమై నుశబ్దము గలుగ నెల్లయును నగును. నుశబ్దము యుంవర్ణపూర్వము గాకయు వచ్చుట ప్రౌఢవ్యాకర్త చెప్పినట్లు (చూ. ప్రౌఢ. శబ్దప. 106 క్రింద) బహుప్రయోగదృష్ట మగుటంజేసి 'ఎల్లన్, ఎల్లను,' ఏర్పడెడి. కాన నిది విశేష్యమునకు ముందు 'ఎల్ల' అని యున్న నది దానిసహజకళారూప మనియు సర్వ మనునర్థ మిచ్చు విశేషణావ్యయముగాన మీఁదివిశేష్యముతో సమసించె ననియు ననవలెను. 'ఎల్లన్ శిష్యులన్' అని ద్రుతాంతంబై విశేష్యమునకు ముం దున్న సముచ్చయముం గూడిన వ్యస్తరూప మని సంభావింపవలెను. వెనుక నున్నవు డెట్లును వ్యస్త మనక తీరదు. దీనిని ద్రుతాంతావ్యయముగా నంగీకరించుటంజేసి యీయొక్కదానితుది ద్రుతము లోపింపఁ జేయుటే సూరి యీసూత్రమునకు ఫలము. సమాసములలో నెచటను నీద్రుతలోప సూత్రమునకుఁ బ్రసక్తియే యగపడదు. మఱియు నీనిత్యవిధింజేసి సమాసములఁ గొన్ని యెడల ద్రుతలోపము గలుగ దనియు సూరికిఁ జెప్పికొనవలసివచ్చినది. (చూ.మీఁదు) కాన దీనిం ద్రుతాంతావ్యయముగ నంగీకరింపక కళగా నెన్ని యీసూత్రము సూత్రింపకుండుటే సూరి చేయఁదగు ననుట యయుక్తము గా దని తోఁచెడి.

ఆంధ్రశబ్దచింతామణి 'షష్ఠీ భవేద్ద్వితీయా తుల్యా' అని సమాసగతషష్ఠ్యంత పదములకు ద్వితీయాతుల్యతను విధించునదిగాన నచ్చోటులందలి ద్వితీయా ద్రుతమును

లోపింపఁజేయుట తప్పరాని దగుటంజేసి 'ద్రుతస్య లుక్సమాసేషు' అను సామాసికద్రుత లోపశాస్త్రము సూత్రించికొనెను. ఇం దట్టినిర్బంధము లేమి నట్టిమూలసూత్రమును ద్యజింపక యెల్లశబ్దము నొక్క-దానిం దెచ్చి యవ్విధికి ముడివేసి యనుకరించుట యసంగత మని తోఁచెడిని. మఱియు నివ్విధిని విడిచిన నితర సమాసములందు ద్రుతలోప మసంభవ మగుటంజేసి 25 సంధిసూత్రమున విధానసామర్థ్యముచే దీనికి లోపము లే దను ప్రయాసమును దలఁబ్రాలుమొదలగు సమాసముల ద్రుతమునకు లోపము లే దని సూత్రించు శ్రమయు లేకపోయెడిని. ఈసూత్రము నాది నున్న 'సమాసంబునయందు' అను ప్రయోగము నీలక్షణకర్త సాధింపలేదు. జడముల సప్తమ్యేకవచనమునకు నవర్ణము విధించుటంజేసి యందునకుఁ బూర్వమున నున్నది నవర్ణక మనినఁ బ్రత్యయముమీఁదఁ బ్రత్యయము కల్గుట శాస్త్రవిరుద్ధ మగుటంజేసి యలాక్షణిక మయ్యెడి. అందు వర్ణకము పరముగా నుమాగమము విధించెనుగాని నగాగమము విధించియుండలేదు. కాన నీరూప మీవ్యాకృతిచే దుస్సాధమె. 1. 'తనువునయందు 2. అనిమిషనాయకత్వమునయందు 3. ఊరమునయందు' అను మున్నగు నన్నయభారతప్రయోగము లీరూపమును సాధువుగాఁ జేయుచున్నవి. తరువాతివారల కావ్యములందును నిట్టిరూపములు తఱచుగఁ జూపట్టెడి. కావుననే ప్రౌఢవ్యాకర్త యుదంతజడమునకుఁ గొన్నియెడల నందువర్ణకము పరముగాఁగ నవర్ణకమును విధించి యిట్టిరూపములను సాధింపవలసివచ్చెను.

సమాసంబుల నుదంతంబు లగు స్త్రీసమంబులకుం బుంపులకుం బరుషసరళంబులు పరంబు లగునపుడు నుగాగమం బగు. ౨౫.

ఇచటం బరుషంబులు పరంబు లగునప్పుడు ద్రుతంబునకు బిందు సంశ్లేషంబులచే మూఁడురూపంబులు. సరళంబులు పరంబు లగునపుడు లోప సంశ్లేష పూర్ణబిందువుల చేత మూఁడురూపములు. విధానసామర్థ్యమువలన దీనికి లోపము లేదు. వక్ష్యమాణవిధిచే స్వాత్వము లేదు.

చిగురు ... కయిదువు ... { చిగురుంగయిదువు. చిగురుఁగయిదువు. చిగురున్గయిదువు.

తళుకు ... గజ్జెలు ... { తళుకుగజ్జెలు. తళుకున్గజ్జెలు. తళుకుంగజ్జెలు.

సింగపు ... కోదమ ... { సింగపుంగోదమ. / సింగపుఁగోదమ. / సింగపున్గోదమ.

ఉన్నతంపు ... గోడుగు ... { ఉన్నతంపుగోడుగు. / ఉన్నతంపున్గోడుగు. / ఉన్నతంపుంగోడుగు.

నలుఁగడాదుల నీయాగమంబు లేదండ్రు. ఈయాగమం బొకా నొకచోట స్థిరంబు పరంబగుచోఁ గానంబడియెడి - గలువపున్మురువు.

టీ. 'నుమ్వ్యాశః' అనునదియు 'పరుషే సరళేచైవ సమాసే నుమతో భవేత్ ... బికారాచ్చాపి కేచన...అమిశ్రే స్త్రీసమాత్క్వచిత్' అని దానిని బరుషసరళములు పరములగునపు డని వివరించు నాథర్వణమును మూలనులు. సమాసములందు హ్రస్వో కార మంతమందుఁ గల స్త్రీసమములకును, నమహన్నపుంసకముల కదంతములకుఁ బ్రథమైకవచనమునఁ గల్గు మువర్ణమునకు సమాసమున నాదేశములగు పుంపువర్ణములకును, బరుషసరళములు పరము లగునపుడు నుమాగమ మగును.

చిగురు+కయిదువు:—చిగురు:—ఇది స్త్రీసమ ముదంతము. చిగు రను నాయుధ మని యర్థము గాన కర్మధారయసమాసము. కయిదువునందలి యాదివర్ణము కకారము పరుషము. ఇది పరముగా నుమాగమము కలిగె. 'నుమ్' అనునది పొల్లుమకారము పోవు ప్రత్యయ ముగాన మిత్తు. ఇది ప్రకృతియంత్యాచ్చుకంటె నవ్యవహిత పరముగ నగును. కాఁగా చిగురును+కయిదువు. సరళాదేశము చిగురును+గయిదువు. ఇది సమాసము గాన 17 చే నగు బిందుసంశ్లేషస్వాశ్వములలో మీఁదివిధిచే స్వాశ్వరూపము నిషిద్ధ మగుట నర్ధపూర్ణబిందుద్వయమును, సంశ్లేషమును గ్రమముగఁ గల్గును. కాన 'చిగురుఁగయిదువు, చిగురుంగయిదువు, చిగురున్గయిదువు' అని రూపత్రయ మేర్పడును. పరుషములు పరములగునపు డిట్లే రూపత్రయ మూహ్యము. దీర్ఘముమీఁద నైనఁ బూర్ణబిందుసంశ్లేషములు రెండును నుండక యర్ధబిందురూపమే యగు ననుమాట మఱువరాదు. 'ఉన్నతంపు+గొడుగు—ఇది సహజసరళమున కుదాహరణము. ఉన్నతము+గొడుగు:—సంధి 32 సూత్రముచే మువర్ణకమునకు పువర్ణము రాఁగ ఉన్నతంపు+గొడుగు. 'గొడుగు' అను పదము నాదిది గకారము సరళము. ఇది పరముగా నుమాగమము. 'ఉన్నతంపును+గొడుగు సంధి 18 సూత్రముచే ద్రుతమునకు లోపసంశ్లేషములును 19 చేఁ బూర్ణబిందువును వికల్పముగఁ గాఁగ 'ఉన్నతంపుగొడుగు, ఉన్నతంపున్గొడుగు, ఉన్నతంపుం

గోడుగు' అని రూపత్రయము సిద్ధించును. ఇట్లే సరళములు పరము లగునపుడు రూప త్రయ మూహ్యము. మువర్ణమునకు పువర్ణము కలిగినపుడును నిట్లే పరుషసరళములు బరము లగునపుడు యథాశాస్త్రముగ రూపముల సాధించికొనునది. పూర్వసూత్రముచే నీద్రుతమే పోవునేని విధానము వ్యర్థమగుంగాన సూత్రవిహితమైన యీద్రుతము విషయమున నాలోపవిధి వర్తింప దని గ్రహింపవలె నని 'విధానసామర్థ్యముచే' అను సూరివివరణమునకుఁ దాత్పర్యము. మీఁదివిధిచే స్వాత్వరూపము గలుగదు గాన స్వాత్వ రూపమునకు సంబంధించిన సందేహమును బొంద నవకాశము లేదు. నలు+కడలు:— ఇది సంఖ్యాపూర్వముగాన ద్విగువు. నాలుగుశబ్దము 'నలు' అను రూపమును బొందెను. (చూ. ప్రాక 92, 99) ఇందు 'నలు' అనునది స్త్రీసమము. దీనికిఁ బరుషము పరముగా నున్నది. ఐనను సుమాగమము గలుగ దని కొంద ఱందురు. గసడదవాదేశమే గలిగి 'నలుగడ' యనియే యగును. ద్రుతకార్యములు ద్రుతము లేమిని సంభవింపవు. కాన 'నలుంగడలు, నలున్గడలు, నలుఁగడలు' అనురూపములు సిద్ధింపవు కాని 'నలుంగడ'లని శ్రుతికింపుగ రూపము వినఁబడెడి. ఈవాక్యమును సూరి వ్రాయుటకు "పరసాదిత్వేన నలుగడలు ఇత్యాది వ్యావృత్తిః" అనునహోబలునివ్రాఁత మూలము. దీని మూలమున 'నలుఁగడ' అను పదమునందలి గకారమునకు ముందున్న యర్ధబిందువు ప్రమాదపతిత మనవలెను. ఒక్కచో నీసుమాగమము స్థిరము పరమగునపుడును గన్పట్టుచున్నది. గఱు వము+మురువు:—గఱువపు+మురువు. గఱువపు+ను+మురువు = గఱువపున్మురువు. స్థిరము పరముగా సంశ్లేషరూపము ఇందలి యుదాహరణముల ననుసరించి యీవిధి కర్మ ధారయమందే యగు నని యనరాదు. సమాసంబులం దను బహువచనమునం జేసి కర్మ ధారయేతరంబులందును ననఁగా దత్పురుషమునను నీసుమాగమ ముదంతాచ్ఛికముల మీఁదఁ గలుగు నవి యెన్నవలెను. 'మిఱియంపుంబోడి, పుసుగుందావి, కన్నుంగవ' ఇత్యా దులు తత్పురుషమునందైన సుమాగమమునకు లక్ష్యములు కవిప్రయుక్తములు గన్పట్టెడి. పుంపులుగూడ నుదంతములే యగుటంజేసి యీకార్య ముదంతములకుఁ గలుగు ననినఁ జాలునుగాని సహజోదంతస్త్రీసమములమీఁదనే యని పాఠకు లర్థము జేసికొందురేమో యని పుంపులమీఁదఁ గూడ నగు నని సూరి నిర్వచింపవలసివచ్చెను. ప్రశ్నైకవచనము దోఁచని యాచ్ఛికశబ్దములు స్త్రీసమము లని విశదపఱచుట యైనది.

ఇచ్చో 'సుమ్యోచ్చతో హల్వథర్వణాచార్యమతాత్' అని యప్పకవి చింతామణి పాఠ మగపడెడి. అథర్వణము చింతామణివివరణ మనియు నందు లేనివిషయములను సందిగ్ధములగువానిని వివరించున దనియు ననుట యయుక్తము గాదు. మూలము నాధారముగఁ జేసికొని వివరణము వెడలునుగాని వివరణము నాధారముగఁ జేసికొని

మూలము పుట్టదు. కాన వివరణము మతము మూలమునఁ బ్రస్తావింపఁబడుట యసంభావ్యము. మఱియు నాథర్వణమున సామాన్యముగ హల్లు పరమగునపుడు నుమాగమ విధాన మగపడదు. దాన హల్లు పరమగునపుడు నుమాగమము గల్గుట యథర్వణునిమత మగుటయుఁ బొసఁగదు. కావునఁ బైపాఠ మప్పకవి యథర్వణుని పేరిటఁ గల్పించిన కృతక పాఠ మనియే యనఁదగును.

సమాసంబులందు ద్రుతంబునకు స్వత్వంబు లేదు. ౨౬.

టీ. సమాసములందు ద్రుతమునకు స్వత్వరూపము సంభవింపదు. స్పష్టము, 'ఉన్నతంపుగొడుగు; సరసంపునుబలుకు' అనునట్టిరూపము లేర్పడ వని భావము.

తలఁబ్రాలు మొదలగుసమాసంబుల ద్రుతమునకు లోపము లేదు. ౨౭

తలఁబ్రాలు - ఒడిఁబ్రాలు - నేసఁబ్రాలు - ఊరఁబంది - ఊరఁబిచ్చిక - త్రోడఁబుట్టులు - తోఁబుట్టువు - ఒల్లఁబాటు - ఒడఁబాటు ఇత్యాదులు.

టీ. తలను+ప్రాలు:—ఇందుఁ దల ననుదానితుది ద్రుతము సమాసమందలి దగుట లోపము రాలేదు. సరళాదేశ మర్ధబిందువు పూర్ణబిందువుఁ గలుగ 'తలంబ్రాలు, తలఁబ్రాలు,' అను రూపము లగును. 'తలప్రాలు' అని గాదు. సమాసముగాన స్వత్వరూప ముండదు. ఈసూత్రముక్రింది యుదాహరణములందు ద్రుత మాగమముగఁ గల్గె ననుట కాధార మగపడదు. ఇందు "తలఁబ్రాలు, ఒడిఁబ్రాలు, ఊరఁబంది, ఊరఁబిచ్చిక," అనునవి సప్తమీతత్పురుషము లన్న విభక్తిలోపము గలిగి నుమాగమము గల్గె ననవలెను. లేదా సామాసికవిభక్తిలోపశాస్త్ర మాయాసమాసములందు సహజముగ నున్నప్రత్యయములకు సంబంధించినదేగాని యాయావిభక్తులకు మాఱుగఁ గల్గిన మఱియొక విభక్తులకు (ద్వితీయాదులకు; సప్తమి కిట ద్వితీయ) సంబంధించినది గా దన్న నివి యలుక్సమాసము లనియుఁ బ్రకృతుల ద్రుతమునకే లోపము గలుగ దని తెల్పుసూత్ర మిది యనియు ననవలయును. (చూ. తత్పురుషసామాసికవిభక్తిలోపత్వము - సంధి ౪౩-౪౪) అట్లే "త్రోడఁబుట్టువు, తోఁబుట్టువు" అనునవి తమ సహజ ద్రుతములతో నిల్చిన వనియు, వానితుది ద్రుతముల లోపమునే యీసూత్రము నిషేధించున దనియు ననవలెను. ఇఁక 'నేసఁబ్రాలు' అనుదానియందు ద్రుతము సహజ మని యెట్లు నిరూపింపవలసియుండు నన నేసవిషయమైన యని విషయసప్తమి యని సమర్థింపవలె నని తోఁచెడి. ఇఁక 'ఒల్ల, ఒడ' అనునవి ద్రుతాంతము లని వ్యస్తప్రయోగముం జూపి సమర్థింప నవకాశము లేమిని నుమాగమము వీనికి 'సరసాత్' అను నాథర్వణోక్తి ననుసరించి సిద్ధించె నని చెప్పవలెను. తైయంశములను గమనింపఁగాఁ గొన్ని సహజ ద్రుతాంతము లగుట వానితుది

ద్రుతములు సామాసిక ద్రుతలోపశాస్త్రమునకు విషయములు గాకుండను, గొన్ని యిందు సూత్రించుట మఱచినను, నుమాగమము సమాసమున సంభవించిన రూపము లగుట వానియాగమద్రుతము లోపింపకుండఁ గాపాడను, నీసూత్ర మారబ్ధమయ్యె ననియు దాన నిది సహజాగమద్రుతద్వయమునకును సమాసములందు లోపమును నిషేధించుశాస్త్ర మనియును ననుట యుచిత మని తోఁచెడి. ఇంతకంటె నీసమాస పదములందలి పూర్వపదములు సమాసమున ద్రుతాంతంబు లగు ననియుం వాని తుది ద్రుతములు సామాసిక ద్రుతలోపశాస్త్రమునకు విషయములు గా వనియుం ననుట యొప్పెడి. ఇందు ద్రుతము లెట్లు కల్గెనో యివి యేసమాసములో తెల్పక నిపుణముగ సూరి ద్రుతమునకు లోపము గలుగ దని సూత్రించుట యసంగతముగ నున్నది. సామాసిక ద్రుతలోపశాస్త్రమునకు ద్రుతాంతమునే విషయముగాఁ జేయుటంబట్టి యీసమాసములఁ బూర్వపదములు ద్రుతాంతము లనియే భావించెనేమో? అట్లనినను 'ఒల్ల-ఒడ, అనువాని న ట్లన నవకాశము గానరాదు గదా ! మఱియు వీనిని సమాసము లుగ నేల యంగీకరింపవలెనో తెలియకున్నది. వీనిని సమాసము లనుటకు నుమాగమము గల్గుటయే ప్రయోజనము గదా! అట్టిప్రయోజన మీవ్యాకృతిలో నుదంతేతరాచ్ఛిక పదములపై సిద్ధింపమి నీసూత్రమున కర్థము కన్పట్టకున్నది. ఈరూపములు పూర్ణార్థము లతోఁ బ్రయోగప్రసిద్ధములగుటను ద్రుతము గలిగినంగాని యారూపములు సంభ వింపకుండుటను నిందలి రెండుపదములు వేఱొక యర్థమును బోధించుటను గమనించి సమాసము లనుచుఁ దాను వీనిపై నుమాగమమును సాధింపకున్నను సమాసతను సాధింప కున్నను నిపుణముగ ద్రుతమునకు లోపము రా దని సూరి తెల్పుట యసంగతముగా నున్న దనక తీరదు. ఈ రూపములందు సంశ్లేషము ప్రయోగప్రసిద్ధమైన ట్లగపడదు. పూర్వోత్తరపదముల యన్వయసంబంధమునుబట్టి యిందలి యుదాహృతులు సమాసా భావము లనుట సముచిత మని తోఁచెడి.

కర్మధారయంబులం దుత్తునకచ్చు పరంబగునపుడు టుగాగమం బగు.

కఱకు	...	అమ్ము	...	కఱకుటమ్ము.
నిగ్గు	...	అద్దము	...	నిగ్గుటద్దము.
సరసపు	...	అలుక	...	సరసపుటలుక.

టీ. 'సామానాధికరణ్యేషూదంతానాం టుగాగమోఽచి స్యాత్' అనునది మూలము. కర్మధారయసమాసములందు హ్రస్వోకారాంతము లగుశబ్దముల కచ్చు పర మగునపుడు టుగాగమము నిత్యముగ నగును. ఆచ్ఛికోదంతమును (స్త్రీసమము) పుంప్వా

దులచే నుదంతము లైనశబ్దములును నుదంతపదముచే గ్రాహ్యములు. కర్మధారయంబులందను బహువచనమునం జేసి కర్మధారయమేగాక శేషషష్ఠీతత్పురుషమును గ్రాహ్యమయని తోఁచెడిని.

కలఁకు + అమ్ము:—ఇది కర్మధారయము. 'కలఁకు' అనునది యుదంతస్త్రీసమము. దీనికి 'అమ్ము' అను శబ్దము నాది నున్న అకార మచ్చుపరము గాఁగా టుగాగమము. 'టుక్' అనునది కకారము లోపించు ప్రత్యయముగానఁ దొలిపదమున కంతావయవముగ నగును. కలఁకు+ట్+అమ్ము = కలఁకుటమ్ము. ఇట్లే 'నిగ్గుటద్దము' ప్రక్రియను గ్రహించునది. సరసపు+అలుక:—'సరసము' అనుదాని తుదిని కర్మధారయమున పువర్ణము కలిగిన రూపము. పువర్ణముదంతము. దీని కచ్చుపరముగాఁగా టుగాగమము. సరసపుటలుక. ఇట్లే ంపువర్ణమునకును, నుదంతస్త్రీసమములకును నజాదిపదము పరమగునపుడు కర్మధారయమున టుగాగమ మూహించికొనవలెను. 'వేల్పుటావు, కప్పురపుటనంటులు' ఇత్యాదులందు దత్పురుషేతర సమాసములందును నీటుగాగమము గానవచ్చెడి. మఱియుఁ కర్మధారయమున నుదంతములపైనే గాక యితరములగువానిపైఁ గూడ నీటుగాగమము గన్పట్టుచున్నది. ''మిద్దెటిల్లు, పల్లెటూరు, తేనెటీఁగ, దుక్కిటెద్దు'' కాని ప్రాచీనభాషలో నిట్టిరూపములందు టరుదగుటం జేసి, చింతామణి 'సామానాధికరణ్యేషు' అని యేకార్థీభావరూపసామర్థ్యము గల కర్మధారయభేదముల నెల్ల గ్రహింప బహువచన ప్రయోగము చేసెఁగాని తత్పురుషమును సంగ్రహింపఁ గాదని చెప్పవలసియుండుటచే వాని వివరణ మగు నిందును సమాసము లను బహువచనమున కదే యర్థ మనుట లెస్స.

కర్మధారయంబునందుఁ బేర్వాదిశబ్దముల కచ్చు పరంబగునపుడు టుగాగమంబు విభాష నగు. ౨౯.

పేరు ...	ఉరము ...	పేరుటురము. పేరురము.
చిగురు ...	ఆకు ...	చిగురుటాకు. చిగురాకు.
పొదరు ...	ఇల్లు ...	పొదరుటిల్లు. పొదరిల్లు.

టి. కర్మధారయసమాసమునఁ బేరు మొదలగుశబ్దముల కచ్చు పరమగునపుడు టుగాగమము వికల్పముగ నగును. పేర్వాదు లనుటం జేసియుఁ గ్రింది యుదాహృతులం జేసియు నిందుఁ బేరఁదగినవి సహజోదంతములైన యాచ్ఛికస్త్రీసమశబ్దములే యని

యెన్నునది. 28 సూత్రముచే వీనికి నిత్యముగ టుగాగమము సిద్ధించుచుండుటం జేసి వికల్పముగఁ గల్గుటకై యీ సూత్ర మారబ్ధమయ్యె నని గ్రహింపవలెను. పేరు+ ఉరము—'పేరు' అనునది స్త్రీ సమము. దీని కచ్చు పరమైనది గాన టుగాగమము కలుగ 'పేరు+ట్+ఉరము = పేరుటురము' అను రూపము సిద్ధించెను. టుగాగమము గలుగనపు డుత్వసంధి నిత్యముగఁ గల్గి 'పేరురము' అగును. ఇట్లే తక్కినరూపము లూహ్యములు. ఇందలి విభాషాపదమునకు వ్యవస్థచేసి 'పల్లెటూ' రిత్యాదుల సాధించుట యుచిత మని తోఁచెడి. ఆగమశాస్త్ర మనిత్య మను సంస్కృతవ్యాకర్తలసంప్రదాయము ననుసరించి టుగాగమము నందని 'చిగురాకు' మున్నగు నీసూత్రోదాహృతుల సాధింపనగును గాని సుబోధకై సూత్రాంతరమున వీనిని సూరి సాధించె ననఁదగును.

పేదాదిశబ్దంబుల కాలుశబ్దము పరంబగునపుడు కర్మధారయంబునందు రుగాగమం బగు. ౩౦.

పేద	...	ఆలు	...	పేదరాలు.
బీద	...	ఆలు	...	బీదరాలు.

పేద-బీద-ముద్ద-బాలెంత - కొమ-జవ-అయిదువ - మనుమ-గొడ్డు ఇట్టివి పేదాదులు. ఇందు జవ్వనిశబ్దంబునకు జవాదేశం బని యెఱుంగునది. 'ఏకాంతమునందు నున్న జవరాండ్ర' నని ప్రయోగము.

టీ. పేరు మొదలగు నాచ్ఛికముల కాలుశబ్దము పరమగునపుడు రుగాగమము నిత్యముగ నగును. పేద+ఆలు:—రుగాగమము. పేద+ర్+ఆలు = పేదరాలు. ఇట్లే తక్కిన యుదాహరణముల సాధించునది. ఇదియు కకారముపోవు ప్రత్యయము గానఁ బ్రకృతి కంతావయవముగ నగు నని యూహించునది. ఈ యాగమములమీఁది యచ్చులు సుఖోచ్చారణమున కైన వగుట లోపించు ననియు దాన పొల్లులే (ట్, ర్) మిగులు ననియు గ్రహించునది. జవ్వని+ఆలు:—ఇందు 'జవ్వని' అనుదానికి 'జవ' అను నాదేశ మగును. జవ+ర్+ఆలు=జవరాలు. "ఏకాంతమునందునున్న జవరాండ్రను" అని యల్లసాని పెద్దన మనుచరిత్రమునఁ బ్రయోగించెను. కాన జవ్వనిశబ్దమునకు 'జవ' అను దాని నాదేశముగఁ జెప్పక తీర దని సూరి యాశయము. ఇది సామాన్యముగ నాచ్ఛిక విషయము. 'రేఫ ఏవ క్వచిద్భవేత్' అను నాథర్వణము దీనికి మూలము. "జవరాలు వ్యతిరిక్తా—ఘూయామాంస ఇత్యాచార్యోక్తేః, వర్ణలోపాగమాస్తైశే సర్వస్మిన్ స్తద్భవే పదే-ఇత్యథర్వణోక్తేశ్చ నస్య లోపః" అను నహోబలుని వ్రాఁత జవరాలు రూపసిద్ధి విష

యమున వ్రాసిన సూరి వ్రాఁతకు మూలము. అందును 'ఇక్కడ జవ్వన శబ్దమునకు జవాదేశము' అను కవిజనమండనవాక్యము సూరికి ముఖ్యానుసరణీయమయ్యె నని తోఁచెడి.

కర్మధారయంబునం దత్సమంబుల కాలుశబ్దము పరంబగునపు డత్వంబున కుత్వంబును రుగాగమంబు నగు. ౩౧.

ధీర ... ఆలు ... ధీరురాలు.

గుణవంత ... ఆలు ... గుణవంతురాలు.

ఇచట వృత్తియం దాలుశబ్దము స్త్రీమాత్రపరము.

టీ. 'డారార్థేఽత ఉదపి రః' అను మూలమును, దానిని 'అజ్ఝలోరాలుశబ్దేన సమానార్థకతా యది, సమాసస్తత్ర చోద్రస్స్యాత్' అని వివరించు నాథర్వణమును మూలములు. కర్మధారయమున తత్సమాదంతశబ్దముల కాలుశబ్దము పరమగు నపుడు వాని తుది యత్తునకు హ్రస్వోకారమును దత్పరముగ రుగాగమముగను నిత్యముగ నగును. ధీరురాలు:—ధీరాశబ్దమునకు నామంబుల తుది దీర్ఘంబునకు హ్రస్వంబగు నను విధిచే హ్రస్వము గలుగ 'ధీర' అని యగును. ఇట్లే 'గుణవంతమ్' అను తత్సమము 70-71 చే నైన ద్వితీయాంతతుల్యప్రాతిపదికత్వాంతిమమకారము లోపములు గలుగు 'గుణవంత' అను నదంతతత్సమ ప్రాతిపదిక మేర్పడును. వీని తుది యత్తుల కుత్వము గలుగ 'ధీరు+ఆలు, గుణవంతు+ఆలు' అను రూపము లగును. రుగాగమ మాదేశోత్వమున కంతావయవముగఁ గలుగ 'ధీరుర్+ఆలు = ధీరురాలు, గుణవంతుర్+ఆలు = గుణవంతురాలు' అను రూపము లేర్పడును. ఇట్లే 'విద్వాంసమ్ = విద్వాంస = విద్వాంసుర్+ఆలు - విద్వాంసురాలు' (విదుషి యనుట) ఇట్లే యిట్టి రూపములు గలుగుట యూహ్యము. కర్మధారయంబునం దను నేకవచనమునంజేసి యీ సూత్రము తత్పురుష విషయము గాఁజాలదు. కాన 'గుణవంతురాలు' అను దానికి గుణవంతునిభార్య యనరాదు. గుణవతి యనియే యర్థము. మఱియుఁ దత్పురుషమున నదంతతత్సమ ప్రాతిపదికము గల్గుటయుఁ బొసఁగదు కాన నట్టి వీ సూత్రమునకు విషయములు గా వనుటయె సరసము. కానఁ దత్పురుషపక్షమున 'ధీరునాలు, గుణవంతునాలు' అని యిట్టివి 34 సూత్రముచే నగు నుమాగమవిషయము లయ్యెడి నని యూహించు టుచితము. ఇచ్చోటి సమాసమున నాలుశబ్ద మాఁడుదానినే చెప్పును గాని భార్యావాచకము గాదు. (చూ. ఆహో. పం. పుట. 227-228) శుద్ధాదంత సంస్కృతపదము లనక తత్సమంబు లనుటంజేసి హ్రస్వాంతిమాక్షరలోపాదికార్యవిశేషములు గల్గి తత్సమము లనిపించుకొనినవానికే యిందు గ్రహణ మనుట స్పష్టము. మఱియు నీ సమాసమున నదంత సంస్కృతసమము

కంటెఁ బరమగు నాలుశబ్దము భార్యాపర్యాయము గాక యాఁడుదానినే చెప్పున దనుటం జేసియు, నిది కర్మధారయసమాసవిషయ మనుటం జేసియుఁ, బూర్వపదము విశేషణమే యై యుండవలె ననుట స్పష్టము కాన నెన్నివిధములఁ గమనించినను నీవిధిని దత్పురుషము విషయముగాఁ జేయ నవకాశము గాన రాకున్నది. కర్మధారయంబు త్రిక స్త్రీసమధాతువిశేషణపూర్వకంబై యుండు నను నియమ మిచటఁ గుదురమి నథర్వణుఁ డన్నట్లు సమానార్థకతయే (విశేషణవిశేష్యభావము) కర్మధారయలక్షణముగ నిం దెన్నవలెను. కర్మధారయమున సంస్కృతమున స్త్రీలింగవిశేషణములకుఁ బుంవద్భావ మగుం గాన నట్టి పద్ధతి నిచ్చోటునను, గుణవద్ధిరాదుల పుంలింగాదంతరూపములే తొలి నిల్చె నవియు విభక్త్యభావముచే నత్వాభావము గుదిరె ననియు నేని గ్రహింపఁదగు నని కొంద అందురు. ఏమైన నిట్టివి కర్మధారయాభాసము లనుట యుంచిత మని తోఁచెడి.

"సంబంధే క్వచిదర్థస్స్యాదసంబంధే విలక్షణః" =ను నాథర్వణమును, "ఇత్యాదావపి స్త్రీమాత్రపరత్వాత్" అను నహోబలుని వ్రాతయు "ఇచట వృత్తియం దాలుశబ్దము స్త్రీమాత్రపర" మను సూరి వివరణమునకు మూలము.

పొదరిల్లు మొదలగు రేఫాంతాచ్ఛిక సమాసముల యనుకరణమున నుక్వము సుఖోచ్చారణార్థము తొలిపదము తుదిం జేర్పఁగ నిట్టి రూపము లయ్యె నని భాషాతత్వ విమర్శకులందురు.

కర్మధారయంబులందు ముఃవర్ణకంబునకుం బుంపులగు. 3౨.

సరసము	...	మాట	... { సరసపుమాట. సరసంపుమాట.
విరసము	...	వచనము	... { విరసపువచనము. విరసంపువచనము.

టీ. "మోస్తు విభక్త్యేకవచనకే పుంపూ" అను నది మూలము. కర్మధారయ సమాసములందు మువర్ణకమునకు 'పు, ంపు' అను నవి పర్యాయమున నిత్యముగ నగును. మువర్ణకము=ముప్రత్యయము. ముప్రత్యయమున కాదేశములుగ విధించుటం జేసి యిట్టి సమాసములందు (సమాస. 25) సామాసికవిభక్తిలోపశాస్త్రముచే మువర్ణకము లోపింపదని గ్రహించునది.

సరసము+మాట:—ఇందు సరస మనుమాట తుది మువర్ణమునకు పుంపులలో 'పు' వర్ణము కలుగ "సరసపుమాట" యగును. 'ంపు' అను వర్ణము గలుగ 'సరసంపుమాట'

అగును. ఇట్లే తక్కిన యుదాహరణముల ప్రక్రియ నూహించునది. తత్సమ. 41 సూత్రము వివరణమున మువర్ణకమునకు విధించుకార్యము ముగాగమమునకును గలుగు ననుటం జేసి సరసములు+వచనములు. సమాసవిభక్తిలోపశాస్త్రముచే బహువచన లువర్ణకము లోపించినపిదప లేక కారక. 20 సూత్రముచే మువర్ణకాంత విశేషణముల కేకత్వము సిద్ధించిన పిదప పుంపులు గలుగ నగును గాన బహుత్వమునఁ గూడ సరసంపు వచనములు సరసపు వచనము లను రూపద్వయ మేర్పడెడి. కర్మధారయంబులందును బహువచనమునం జేసి శేష షష్ఠియందు యొక్క లోపింప ముమాగమాంతములైన పూర్వపదముల ముగాగమ మువర్ణమునకును నీవిధి గల్గు నని కొంద అండ్రు. కాని ప్రాచీనకావ్యముల నిట్టివి గనరామిని, నెల్ల కర్మధారయముల సంగ్రహింపనే మూలవివరణములు, బహువచన ప్రయోగము చేసె ననుట లెస్స. పైని నిరూపించిన ప్రకారమిక్కార్యములు బహుత్వమందును గలుగు ననుటయే గాక యట్టిచోటుల మువర్ణకమునకనుటం జేసి మువర్ణకమునకు తత్సమ. 42 చే 'ంబు' ఆదేశము సంభవింప దనియు గ్రహింపవలెను. లేదా యథర్వణునివలె "సామానాధికరణ్యేషు బహుత్వార్థే పరేఽపి చ ముబోర్భవేతాం పుంప్వాఖ్యావా దేశావత్రసర్వదా" అని ముబులకు పుంపు లగునేని సమ్మతింపవలెను. పై యథర్వణకారికయందలి 'సామానాధికరణ్యేషు' అను బహువచనమే కర్మధారయంబులందును బహుత్వమునకు బీజము. చింతామణియందు విభక్తులెల్లఁ బరమగునపుడును బ్రథమైకవచనమునను మువర్ణకము విధింపఁబడినను విభక్త్యేకవచనముననే పుంపు లగు ననుటం జేసి ప్రథమైకవచనమునకు మాత్రమే యీ విధి వర్తించు ననుట తెల్లము. కాన చింతామణిపక్షమున బహుత్వమున పుంపులకు గుదుర్పవలె నన్న నందును "ఏకత్వం భేదకగత బహువచనానాం చ దృశ్యతే వికృతౌ" అని వికృతివిశేషణగత బహుత్వమున నేకత్వము సాధింపఁబడిన దగుటం జేసి యది సుసాధమే యగును. ప్రౌఢవ్యాకర్త తామర కాకు పరమగునపుడు పుగాగమము గల్గు నని తామరపాకు సాధించి దీనిం బూరించుట నరయునది. "మ్బుము" అనునది "పుంపు"గా మాఱుటంబట్టి మువిభక్తి ముకారయతులు సార్థకము లయ్యెడి.

ఉదంతమగు తద్ధర్మార్థవిశేషణమున కచ్చు పర మగునపుడు నుగాగమం బగు. 33.

చేయు	...	అతఁడు	...	చేయునతఁడు.
చేసెడు	...	అతఁడు	...	చేసెడునతఁడు.

టీ. 'నస్స్యాత్తద్ధర్మోక్తౌ' అనునది మూలము. స్త్ర్యోస్వోకార మంతమందుఁ గల తద్ధర్మార్థకవిశేషణముల కచ్చు పరమగునపుడు నుగాగమము గలుగును. ఉదంత

మనుటంజేసి యిదంతమగు చేసె డీత్యాదు లగ్రాహ్యము లనుట స్పష్టము. విశేషణము లనుటంజేసి చేయు నిత్యాది తద్ధర్మార్థకసమాపకము లీసంధికి విషయములు గాఁజాల వని గ్రహింపవలెను. క్రియ. 44-45 సూత్రములచే నీవిశేషణములు సాధింపఁబడినవి. చేయు+అతఁడు:—నుగాగమము. చేయున్+అతఁడు = చేయునతఁడు. ఇట్లే తక్కినవి గ్రహించునది. తద్ధర్మార్థకములకే యనుటంజేసి యితరోదంతముల కిక్కార్యము సంభవింపదు.

కళలపట్టికలోఁ జేరనివెల్ల ద్రుతప్రకృతికములే యను భావనంగల్గి చింతామణి వివరణము లగు నాథర్వణబాలసరస్వతీయాహోబలపండితీయములు 'నస్యాత్తద్ధర్మోక్తః' అను సంధినిషేధపాఠమునే యాదరించి ద్రుతప్రకృతికము లగు తద్ధర్మక్రియాతజ్జన్య విశేషణోకారములకుఁ జింతామణిలోని నత్వేతోక్త్వ సంధిసూత్రము ద్రుతప్రకృతికాద్రుతప్రకృతిక సామాన్యము లనువిషయము నూఁతఁగఁగొని సంధి ప్రాప్తిని సూచించుచు నిచ్చోటుల సంధ్యభావమునే ప్రతిపాదించుచున్నవి. మఱియు మూలస్థ మగు తద్ధర్మపదము ద్రుతప్రకృతికోదంతములైన తద్ధర్మవిశేషణ తత్సమాపక క్రియలను రెంటిని బోధించునదిగా నెన్ని వానిరెండింటిసంధిని నిషేధించున దీసూత్ర మని నిర్వచించినారు. ఇందులకు "ప్రథమశ్చోత్తమశ్చైవ తౌసు తద్ధర్మసంజ్ఞకౌ, భూతాద్యవిషయౌ తత్ర చైకత్వార్థాభిధాయకౌ, ఉదంతౌచ సదానాంతౌ న సంధిస్తత్ర కల్ప్యతే' అను నథర్వణుని తద్ధర్మపదాదుల వివరణమును, దద్ధర్మక్రియలం దుండు నుకారమునకు సంధి లేదని సామాన్యముగఁ దద్ధర్మోకారములనెల్ల నీసూత్రమునకు విషయములుగఁ జేయు బాలసరస్వతివ్రాఁతయు, 'తద్ధర్మోకారస్యాపి సంధిర్నస్యాత్' తద్ధర్మపదేన తద్ధర్మక్రియా తజ్జన్య విశేషణం చ గృహ్యతే' అని యథర్వణ బాలసరస్వతులనే యనుసరించు నహోబలుని వ్యాఖ్యయుఁ బ్రమాణములు. మూలమునందలి సూత్రక్రమ మరసినను నిది సంధ్యభావవిధానపరమే యగు. అప్పకవి యీ నిషేధము ద్రుతప్రకృతికములగు తద్ధర్మసమాపకక్రియావిషయముగ నెన్ని తద్ధర్మార్థక విశేషణములకు 'ధాతుపదసంభవానా ముత్తస్థా నుమపి' అని యచ్చు పరమగునపుడు నుమాగమము నొక క్రొత్తపాఠము గల్పించి విధించెను.

విశేషణములను ద్రుతప్రకృతికములుగ నెన్నుట తనకాలపుఁ బండితులకును దనప్రణాళికకును సమ్మతము గామింజేసియుఁ, జింతామణి ప్రణాళిక ననుసరించినను దద్ధర్మార్థకవిశేషణములు తమకుఁ బరములగు విశేష్యములతో నన్వితము లయినపుడు సమాసత యవశ్య మంగీకార్యమగుటయు సామాసికద్రుతలోపశాస్త్రమువలని ద్రుతలోప మనివార్యమగుటయు స్పష్టపడుటచే లుప్తమైన ద్రుతమును బునరుద్ధారణము

చేయుటకే యీసూత్ర మారబ్ధ మయ్యె ననుట సయుక్తిక మను తలంపునం జేసియుఁ, జింతామణిసందర్భము పూసగ్రుచ్చినట్లు సక్రమముగ నున్న దని సిద్ధాంతీకరించుట యశక్యమగుటం జేసియు, 'లుక్సంశ్లేషా నాచి' యనుపది యితర ద్రుతప్రకృతికముల ద్రుతము లుప్తము గాకుండ నిల్ప సమర్థమై యుండుటం జేసియు, నప్పకవి తద్ధర్మ విశేషణములకు నుమాగమము విధించుచుఁ దోడుపడుచుండుటం జేసియు, సూరి మూలమును, నకార విధానపరముగనే యెంచె నని తోఁచెడిని.

షష్ఠీసమాసమునం దుకారఋకారముల కచ్చు పరమగు నపుడు నుగాగమం బగు. ౩౮.

రాజుయొక్క ... ఆజ్ఞ ... రాజునాజ్ఞ.
విధాతృయొక్క ... ఆనతి ... విధాతృనానతి.

టీ. 'షష్ఠ్యా ఉతోచి నుమ్సే చ' అనునది మూలము ప్రయోగముల ననుసరించి మూలస్థమగు చకారమునకు ఫలముగ ఋకారమును గూడ మూలమునకంటె నధికముగ సూరి సంగ్రహించె నని తోఁచెడి. సూత్రమునందలి యుకారము సహజకృత్రిమోదంతముల రెండింటిని బోధించును. దీర్ఘాంతము లసంభవము లగుటఁ దపరకరణ మనాదృతము. షష్ఠీతత్పురుషమున సామాసిక విభక్తిలోప విధిచే లుప్త షష్ఠీప్రత్యయములైన యుకార ఋకారాంతపదముల కచ్చు పరమగునపుడు నుగాగమము గలుగును. రాజుయొక్క+ఆజ్ఞ:—యొక్కకు లోపము. రాజు+ఆజ్ఞ. ఇం దుకారాంతమైన రాజుశబ్దము నుకారమున కంతావయవముగ నుగాగమము. రాజు+న్+ఆజ్ఞ = రాజునాజ్ఞ. విధాతృయొక్క+అనతి:—తత్సమ. 53 సూత్రముచే విధాతృశబ్దమున కత్వ స్త్రీవద్భావములు వికల్పముగ ననుటఁ బక్షమున విధాతృఁ డను రూప మేర్పడు. అట్టి రూపమె ఋకారాంతము గాఁదగుట నిందు దానికె గ్రహణము. తత్సమ. 23 సూత్రముచే నిగాగమము పాక్షిక మగుటం జేసి విధాతృయొక్క యనిరూప మగును. కాన నిగాగమము గలుగనిరూపమె యిందు గ్రాహ్యము. యొక్కకు లోపము. విధాతృ+ఆజ్ఞ. దీనిచే నుగాగమము. విధాతృ+న్+ఆజ్ఞ=విధాతృనాజ్ఞ. నిగాగమమును గలిగియున్న పక్షమున నుకార ఋకారాంతము లగుట సంభవింపమిని యొక్కకు మాత్రమే లోపము గలిగి 'విధాతృనియానతి, రామునియాజ్ఞ' మున్నగురూపములే సిద్ధించెడి. నిగాగమే కారమునకు సంధియే గలిగినచో 'రామునాజ్ఞ' యగును గాని నిగాగమాభావమున 'రామునాజ్ఞే' త్యాదులు సిద్ధింపమిని, 'విధాతృనియాజ్ఞే'త్యాది నిగాగమేకార సంధ్యభావరూపములు ప్రయుక్తములై ప్రసిద్ధము లగుటను, నీవిధానము సార్థక మగుటనేః

గాక నిగాగమేకారమునకు సంధి రా దనువిషయము స్పష్టపఱచెడిని. షష్ఠీ ప్రత్యయములు చేరినపదములలో నొక్క యొక్క ప్రత్యయముచేరినవానికే మీఁది పదముతోడఁ దత్పురుషము పొసఁగఁదగియుండుటచేత సూత్రమునందలి షష్ఠీసమాసపదము యొక్క షష్ఠీతత్పురుషమునే బోధించును. మూలము సమాసపూర్వావయవయొక్క షష్ఠ్యంతమునకు ద్వితీయాతౌల్యము గలుగ ద్రుతము సామాసికద్రుతలోపవిధిచే లోపించు నద్దానిఁ బునరుద్ధరింపనే యట్లు సమ్విధాన మొనర్చియుండు నని తోఁచెడి. కొన్ని చోటుల షష్ఠీసమాసమున నకార ఋకారముల కచ్చుపరమగునపుడు నుగాగమమునకు లోపంబగు నని ప్రౌఢవ్యాకర్త, 'శిరసందము. బచ్చింటి' మున్నగు ప్రయోగములం జూపుచు నీసూత్రమును సవరించినాఁడు. ఇట్టి నుగాగమము గలుగని ప్రయోగములు 16 శతాబ్దివాఙ్మయమునుండి ప్రవృద్ధినందిన ట్లనుమానింపఁదగును.

ఉదంత స్త్రీసమంబులకును బుంపులకు నదంతగుణవాచకంబులకును దనంబు పరంబగునపుడు నుగాగమం బగు. 3౫.

సొగసు	...	తనము	...	సొగసుందనము. సొగసుఁదనము. సొగసున్దనము.
సరసపు	...	తనము	...	సరసపుందనము. సరసపుఁదనము. సరసపున్దనము.
తెల్ల	...	తనము	...	తెల్లందనము. తెల్లఁదనము. తెల్లన్దనము.

టీ. 'నుమ్మోచ్చతః' అను మూలమునకే యిదియు వివరణము. 'తనే చ కుత్రచిత్' అని మూలమును వివరించునాథర్వణము మూలము. హ్రస్వోకార మంతమందుఁగల స్త్రీసమశబ్దములకును గర్మధారయమున మువర్ణకమున కగు పుంపులకును, గుణవాచకము లగు నదంతశబ్దములకును భావమునందైన తనము పరమగునపుడు నుగాగమ మగును. తద్ధిత. 1 సూత్రముచేఁ దనవర్ణకము గలుగుచు, లుప్తప్రథమైకవచనములైన యాచ్ఛికములు స్త్రీసమములు. సొగసు+తనము:—నుగాగమము. సొగసు+ను+తనము. 16 చే సరళాదేశము. సొగసు+ను+దనము. 17 చే బిందుసంశ్లేషములు. "సొగసుందనము, సొగసుఁదనము, సొగసున్దనము" అను మూఁడురూపము లేర్పడును. తద్ధితవృత్తి గాన

స్వత్వరూపము గలుగ దని యెన్నవలెను. ఇట్లే తక్కిన వూహ్యాములు. తనము పరుషాది పదమగుటచేఁ బరుషసరళములు పరమగునపుడు సామాన్యముగ నుగాగమమును విధించు 25 సంధి సూత్రమున నుదంతాచ్ఛికములయు, పుంపులయు, మీఁది నుమాగమరూపములఁజేర్చి యదంతగుణవాచకముమీఁది నుమాగమమునే యీసూత్రవిషయ మొనర్పఁ దగునండ్రు. కాని 25 సూత్రము కర్మధారయమునందే యగుంగాని షష్ఠీతత్పురుషమునఁదగు తద్ధితవృత్తిని గా దని తలంచి కావలయు సూరి యట్లు చేయఁడయ్యెను. తెల్ల+తనము:—తెల్ల యిది గుణవాచకము. తెల్ల, నల్ల మున్నగునవి వర్ణవాచకములు—గుణవాచకము లని 6 తద్ధితసూత్రము స్పష్టపఱచెడి. నుమాగమ సరళాదేశ బిందుసంశ్లేషములు పర్యాయమునఁ గలుగఁ గ్రమముగ తెల్లన్+దనము. "తెల్లఁదనము, తెల్లందనము, తెల్లన్దనము" అను రూపములు గలుగును. ఇట్లే యదంతగుణవాచకములకెల్లఁ దనము పరముగా రూపత్రయ మూహ్యము.

సమాసంబునం బ్రాఁతాదుల తొలియచ్చుమీఁదివర్ణంబుల కెల్ల లోపంబు బహుళంబుగా నగు. 36.

ప్రాఁత	...	ఇల్లు	...	ప్రాయిల్లు. ప్రాఁతయిల్లు.
లేఁత	...	దూడ	...	లేదూడ. లేఁతదూడ.
పూఁవు	...	రెమ్మ	...	పూరెమ్మ. పూఁవురెమ్మ.

టీ. 'శబ్దానామాదిభాగేషు నూతనత్వాదిబోధకాః, ఏకద్విత్రివర్ణశబ్దాస్స్యు ర్వర్ణ భేదేఽపిచ క్వచిత్' అను నాథర్వణమును మూలముగఁగొని ప్రాఁతాదిశాస్త్రమంతయుఁ గల్పితము. సమాసమునఁ బూర్వపదములైన ప్రాఁతాదిశబ్దముల యాద్యచ్చు తరువాతి యక్షరముల కెల్లను బహుళముగ లోపము గలుగును. ప్రాఁత మొదలగు నీసందర్భమునందలి సమాసపూర్వపదములెల్ల విశేషణములే యగుటంజేసి కర్మధారయమే సూత్రస్థమగు సమాసమున ననుపదముచే వాచ్యమగును. బహుళపదప్రయోజనము మీఁద స్పష్టపడును. ప్రాఁత+ఇల్లు:—ప్రాఁత యను పదమునందుఁ దొలియచ్చు 'ప్రా' మీఁది యాకారము. దాని తరువాతి యక్షరముల కెల్ల నీసూత్రముచే లోపము గలుగ 'ఁత' అను భాగము లోపించును. దీర్ఘముపై సంధి రాదు గనుక యడాగమము గలుగును. కాన 'ప్రా+ఇల్లు, ప్రా+య్+ఇల్లు = ప్రాయిల్లు' అని రూప మగును. బహుళముగా 'ఁత' అను

నది లోపింపకున్న యడాగమము కల్గి 'ప్రాఁతయిల్లు' అనియు నుండఁదగును. అత్వ సంధి బహుళమగుట నిందుఁ గలుగదన్నఁ బ్రాఁతిల్లనురూప మేర్పడదు. ఇట్లే యచ్చు పరమగునపుడును స్థిరములు పరము లగునపుడును రూపము లూహించునది. వర్ణము లనుటంజేసి యచ్చులు హల్లులు గూడఁ దొలియచ్చుమీఁదివి లోపించు నని గ్రహించు నది. ప్రాఁతేత్యాదులం దర్ధబిందువు తన కాశ్రయమగు పరుషము పోవుటచేఁ దానును దొలఁగె నని కాని యచ్చులలో నీ వ్యాకృతిని జేరుటచేఁ దొలఁగె నని కాని భావింప వలయును. అసమాసమునను, ననఁగాఁ బూర్వావయవము గాకున్నను, బూశబ్దము పూవు శబ్ద పర్యాయ మనఁగా నేకాక్షరశేషము గానోపు నని ప్రౌఢవ్యాకర్త 'కాలకంఠుని శిరసు పూగగనగంగ' అని యుదాహరించి దీనిని సవరించె.

లుప్తశేషంబునకుం బరుషములు పరము లగునపుడు నుగాగమం బగు. 32.

ప్రాఁత	...	కెంపు	...	ప్రాఁగెంపు.
లేఁత	...	కొమ్మ	...	లేఁగొమ్మ.
పూవు	...	తోఁట	...	పూఁదోఁట.
మీఁదు	...	కడ	...	మీఁగడ.
కెంపు	...	తామర	...	కెందామర.
చెన్ను	...	తోవ	...	చెంన్దోవ.

చెన్నుశబ్దము వ్యుత్పత్తిని శోణార్థకంబు; బహుళగ్రహణముచే మీఁదుప్రభృతులందు నిట లోపంబు నిత్యంబు; వ్యవస్థితవిభాషచే నీద్రుతంబునకు సంశ్లేషంబు లేదు.

టీ. పూర్వసూత్రముచే నాద్యక్షరశేషములైన వానికి కచటతపలు పరము లైనచో నుమాగమ మగును. అనఁగా కచటతప లాదియందుఁ గలిగినపదములు పరములై నపు డాద్యక్షరశేషము లగు పదములకు నుమాగమము సంభవించు నని భావము. ప్రాఁత+కెంపు:—పూర్వసూత్రముచే 'ఁత' అను దానికి లోపము. నుమాగమము. ప్రా+న్+కెంపు. సరళాదేశము. ప్రా+న్+గెంపు. దీర్ఘముమీఁదఁ గాన బూర్ణబిందు సంశ్లేషము లును, సమాసము గాన స్వత్వరూపమును గలుగవు. ఇఁక ద్రుతమున కర్ధబిందువే 17 సంధి సూత్రముచేఁ గలుగ 'ప్రాఁగెంపు' అని రూప మగును. ఇట్లే 'లేఁత+కొమ్మ=లే+కొమ్మ= లే+న్+కొమ్మ=లేఁగొమ్మ' అని ప్రక్రియ నూహించునది. ఆద్యక్షరశేష మగునది

ప్రాస్వాంతమైన 22 సంధిసూత్రముచే ఖండబిందువు గలుగదుగాన 17 చేఁ బూర్ణమే గలుగు నని యెన్నవలెను. "కెంపు+తామర=కె+తామర=కె+ఁ+తామర=కె+ఁ+దామర=కెందామర" అని ప్రక్రియ యేర్పడును. ఇట్లే యథాసంభవముగ లోపరూపము లూహ్యములు. ఇందు వికల్పప్రవృత్తిరూపబహుళప్రయోజనము నిరూపితము. 17 సంధి సూత్రమునందలి విభాషాపదమునకు వ్యవస్థ గల్పించుటంజేసి యీ ప్రాంతాదిశాస్త్రమున నాద్యక్షరశేషములగువానిమీఁదఁ బరుషములు పరముగాఁగ నగుద్రుతమునకు సంశ్లేషము సంభవింపదు. కాన "కెన్దామర, చెన్దొవ" యను రూపము లేర్పడ వని గ్రహింపవలెను. అచట నట్టికార్యమును గలిగింపనియదిగ నెన్నుటయే వ్యవస్థ. ఇది సంస్కృతవ్యాకర్తల సంప్రదాయము. 17 సంధిసూత్రముచే నగు బిందుసంశ్లేషములు పర్యాయముగఁ గలుగుట విభాషాపదశక్తింజేసియే యగుటచేత నిట్టిచోటుల సంశ్లేషరూపమును సంభవింపఁ జేయకుండుటకై దానినే నియమింపవలసియుండును గాన నదియే వ్యవస్థితమయ్యె నని యెన్నవలెను. చెన్నుశబ్దమునకు వ్యస్తమున నందము విధము నను నర్థములు ప్రసిద్ధము లైనను సమాసగతమగునపుడుమాత్ర మద్దాని కెఱుపే యర్థము గానఁ జెందొవేత్యాదు లందలి చెన్నుశబ్దమున కెఱ్ఱని యనియే యర్థము. కాన నందమైన విధమైన యను నర్థములు సమాసగత చెన్నుశబ్దమునకుఁ జెప్పరాదని చెన్నుశబ్ద మను నీక్రింది సూరి వివరణమున కాశయము. శోణార్థకము గాని చెన్నుశబ్దము నామవాచకమగుట కర్మధారయమున నట్టి దానికిఁ బూర్వావయవవిశేషణముగఁ బ్రయోగము గలుగ దని ఫలితము. ఈవిధి బహుళ మగుటంజేసి ప్రాంతయి ల్లిత్యాదులందువలెనే మీఁదు మొదలగు నుదాహరణములందును దొలియచ్చులమీఁది వర్ణములకు లోపము గలుగని పక్షమున మీఁదుగడ మొదలగు రూపము లేర్పడ నవకాశముండుటంజేసి పాలమీఁది తెట్టె పెరుఁగుమీది తెట్టె యర్థమగు నపు డట్టిరూప (మీఁదుగడ) మప్రసిద్ధ మగుట నట్టివానిని వారింప బహుళపద మాధార మగుననియుఁ గాన నట్టిరూపములందు బహుళపదశక్తింజేసి తొలియచ్చులమీఁది వర్ణ ములకెల్ల లోపము నిత్యముగఁ గల్గు ననియు నందులకే సూత్రమున బహుళపదము గృహీతమయ్యె ననియుఁ దెలుపుటకై సూరి బహుళగ్రహణముచే నను వివరణము వ్రాయవలసివచ్చెను. అనఁగా మీఁగడేత్యాదులందుఁ దొలియచ్చులమీఁది వర్ణముల కెల్లను నిత్యముగ లోపము బహుళపదము శక్తింజేసి సుసాధ్యమగు నని భావము. ఇది నిత్యప్రవృత్తిరూపబహుళప్రయోజనము. నుక్శ్లేషాభావము ముందే నిరూపితము. ఇందలి యుదాహరణములంబట్టి నుగాగమ మాచ్ఛికసమాసవిషయ మని స్పష్టపడుటంజేసి తత్స మము పరమగునపుడును నుగాగమము గలుగు నని ప్రౌఢవ్యాకర్త "ముంగోపము వింఛామ"ర మని యుదాహరించి దీని సవరించె.

క్రొత్తశబ్దమున కాద్యక్షరశేషంబునకుం గొన్నియెడల నుగాగమంబునుం గొన్నియెడల మీఁదిహల్లునకు ద్విత్వంబు నగు. 38.

క్రొత్త	...	చాయ	...	క్రొంజాయ.
క్రొత్త	...	చెమట	...	క్రొంజెమట.
క్రొత్త	...	పసిఁడి	...	క్రొంబసిఁడి.
క్రొత్త	...	కారు	...	క్రొక్కారు.
క్రొత్త	...	తావి	...	క్రొత్తావి.

పరుషేతరంబులు పరంబు లగునపుడు నుగాగమప్రాప్తి లేమిం జేసి వానికి ద్విత్వంబగు.

క్రొత్త	...	గండి	...	క్రొగ్గండి.
క్రొత్త	...	నన	...	క్రొన్నన.
క్రొత్త	...	మావి	...	క్రొమ్మావి.

కెంధూళి కెంజడ లని ప్రయోగంబులు కానంబడియెడి. బహుళగ్రహణముచేతఁ గ్రొత్తకుండ లిత్యాదుల లోపంబు లేదు. క్రీఁగడుపు-క్రీఁగాలు - క్రీఁదొడ - ఇత్యాదులం గ్రిందుశబ్దమునకు లుప్తశేషంబునకు దీర్ఘంబు బహుళగ్రహణముచేత నని యెఱుఁగునది.

టీ. వృత్తిని దొఁరియచ్చుమీఁది వర్ణములెల్ల లోపింప నర్హములైన ప్రాంతమున్నగుశబ్దములలోఁ జేరు క్రొత్తశబ్దమునకుఁ బరుషములు పరంబులగునపుడు నుగాగమము కొన్నిచోటులందును పరుషమునకు ద్విత్వము కొన్నితావులందును నగపడును. క్రొత్త+చాయ:—36 చే శాద్యక్షరశేషముగా క్రొ+చాయ, 37 చే నుగాగమము రా క్రొ+న్+చాయ, బిందువు 17 చేఁ గలుగ "క్రొంజాయ." ఇట్లే యాద్యుదాహరణత్రయము ప్రక్రియనూహించునది. క్రొత్త+కారు:—36 చే నాద్యక్షరశేషముగా క్రొ+కారు అనియగును. అనంతరమున నీ విధిచే నుగాగమాభావమున ద్విత్వము పరహల్లగు కకారమునకుఁ గలుగ "క్రొక్కారు"అగును. ఇట్లే శక్యినరూప మూహ్యము. పరుషవర్ణము గాక సరళస్థిరములు క్రొత్తశబ్దమున కాద్యక్షరశేషమునకుఁ బరములయ్యె నేని 37 సూత్రము పరుషములు పరములగునపుడే నుగాగమము విధించెడిఁగాని సరళస్థిరములు పరము లగునపుడు విధింపదు గాన నుగాగమమురాకకే యోగ్యత లేమిం జేసి యాసరళస్థిరముల కీసూత్రముచే

విధింపఁబడు నుగాగమద్విత్వములలో నొక్క ద్విత్వకార్యమే సంభవించు నని పరుషేత రంబు లను వివరణమున కాశయము. క్రొత్త+గండి=క్రొ+గండి=క్రొగ్గండి. ఇట్లే తక్కిన వానిప్రక్రియ నరయునది. సామాన్యముగ నెల్లయెడల నుగాగమము పరుషములు పర ములగునపుడే గలుగుటయు నద్దానికిఁ బరుషముల సరళములుగమార్చుట తాను బిందాది రూపముల నందుట ఫలము లని పాఠకు లెఱింగిన విషయమే. ప్రాఁతాదిశాస్త్రమునందలి నుగాగమద్విత్వకార్యములు కేవల మాచ్ఛికసమాసములకు సంబంధించినవి గాని మిశ్రముల కైనవి గావు. అట్లని ప్రాఁతాదులు సమములతో సమసింప వని తలంపరాదు. అట్లు కేవల మచ్చ తెనుఁగు సమాసములు నగు కార్యములు కెంధూళీత్యాదులందు మిశ్రసమా సములందు నందును బ్రాఁతాద్యాచ్ఛికసమాసములందువలెఁ గాక స్థిరము పరమగునపుడు సంభవించుట కన్పట్టుటంజేసి సూరి దీనిని నిపతించి సాధించె. కెంజడలనునది యాచ్ఛిక సమాస మైనను సరళము పరమగునపుడు ద్విత్వకార్యమే 38 చే సంప్రాప్తమగుట దీనిని గూడ నిపతింపవలసివచ్చెను. నియమమునకు లొంగని కవిప్రయుక్తముల నిట్లుండు నని శాసించుట నిపతించుట. 'క్రొత్త+కుండ' ఇత్యాదులందు 36 సూత్రమునందలి బహుళ పదము శక్తింజేసి తొలియచ్చుమీఁది వర్ణములకు లోపమే గలుగదు. కాన 37-38 సూత్రములచే నుగాగమమును, దన్మూలకమైన సరళాదేశబిందురూపములును, ద్విత్వ మును సంభవింప వని గ్రహించునది. "క్రొంగుండ క్రొగ్గుండే" త్యాద్యరూపములు గలుగ వని ఫలితము. ఇది నిత్యముగ నప్రవృత్తిగ రూపమైన బహుళప్రయోజనము. క్రిందుశబ్దముతో సమసించిన కడుపు కాలు తొడ శబ్దములు పరములగునపుడు క్రింది శబ్దము లుప్తశేషంబై 'క్రి' యను రూపమునందుఁ బరుషములు పరములగుటంజేసి 37 చే నుగాగమము సిద్ధించి సంధి 16 చే సరళాదేశము గలిగి సంధి 17 చే హ్రస్వముమీఁది దగుట నుగాగమమునకు నిండుసున్నయే సంభవించి 'క్రింగడు' పిత్యాది రూపములు గావలసిరాఁగా 36 సూత్రమునందలి బహుళపదముశక్తింజేసి 36 చే లోపింపఁగా మిగి లిన తొలియచ్చు దీర్ఘమగు నని బహుళగ్రహణఫలము నభివర్ణించుచు సూరి "క్రీఁగడుపు-క్రీఁగాలు-క్రీఁదొడ" లను రూపములనే సాధువు లని వివరింపవలసివచ్చెను. దీర్ఘముమీఁది దగుట నాగమద్రుతమున కర్ధబిందువే 17 సంధిసూత్రముచే సిద్ధించెడి. కాన 'క్రీఁగడుపు, క్రీఁగాలు, క్రీఁదొడ' అనియే రూపము లేర్పడెడిఁగాని చెందొవేత్యా దులకువలె క్రింగడుపిత్యాదులు సిద్ధింప వని క్రిందివివరణమున కాశయము. 26 చే లుప్తశేషమైన భాగమందు తొలియచ్చేదైనఁ దద్దీర్ఘమే దాని కగు నని గ్రహింప వలెను. అయాయచ్చు సంబంధము నన యాయాహల్లులు దీర్ఘము లగు ననుట పున రుక్తము. ఇది మఱి యొకలాఁ గగుట యను బహుళప్రయోజనముగ భావించునది.

అన్యంబులకు సహిత మిక్కార్యంబులు కొండొకచోఁ గానంబడియెడి. ౩౯.

ఒకానొకశబ్దంబున నొకానొకశబ్దము పరంబగునపుడు తొంటి యట్లు లోపనుగాగమంబులును గొండొకశబ్దమున కొకానొకశబ్దము పరంబగునపుడు లోపద్విత్వంబులును బ్రయోగంబులందుఁ జూపట్టెడు నని తాత్పర్యము.

పది	...	తొమ్మిది	...	పందొమ్మిది.
తొమ్మిది	...	పది	...	తొంబది.
వంక	...	చెఱఁగు	...	వంజెఱఁగు.
సగము	...	కోరు	...	సంగోరు.
నిండు	...	వెఱ	...	నివ్వెఱ.
నిండు	...	వెఱఁగు	...	నివ్వెఱఁగు.
నెఱ	...	తఱి	...	నెత్తఱి.
నెఱ	...	నడుము	...	నెన్నడుము.
నెఱ	...	మది	...	నెమ్మది.
నెఱ	...	వఱి	...	నెవ్వఱి.

ఇత్యాదులు ప్రయోగంబులవలనం దెలియునది.

టీ. పూర్వసూత్రములందుఁ జేర్కొనఁబడని శబ్దములకుఁ గొన్నింటికిని దొలి యచ్చుమీఁది వర్ణములలోపమును, పరుషములు పరము లగునపుడు నుగాగమమును, సరళస్థిరములు పరములగునపుడు ద్విత్వమును గల్గుట చూపట్టెడి. ప్రయోగానుసారముగ నీప్రాంతాదిశాస్త్రకార్యములఁ బ్రవర్తింపఁజేయునది యనుటే యీసూత్రము క్రిందివివరణమున కభిప్రాయము. పది+తొమ్మిది:—36 చే 'ది' అనునది లోపించును. పిదప 34 చే నుగాగమము. సంధి 16 చే సరళాదేశము. సంధి 22 చే ఖండము రారాదు గానఁ బూర్ణమే సంధి 17 చే నగు. ప+న్+తొమ్మిది=ప+న్+దొమ్మిది = పందొమ్మిది. 17 నందలి వ్యవస్థితవిభాషచే సంశ్లేషమును, 26 చే స్వత్వము సంభవింపకుండుట స్మరించుకొనునది. ఇట్లే తరువాతియుదాహరణత్రయము ప్రక్రియ నరయునది. నిండు+వెఱ=ని+వెఱ=నివ్వెఱ. వకారము స్థిరముగాన 38 చే ద్విత్వము గలిగెను. తరువాతి

యుదాహరణముప్రక్రియ నిట్లే గమనించునది. నెఱ+తఱి = నె+తఱి = నెత్తఱి. క్రొక్కారిత్యాదులందువలె నుగాగమాదుల నడ్డి 38 చే ద్విత్వమే కలిగె నని యెన్న వలయును. తక్కిననెఱశబ్ద మాదియందుఁ గల యుదాహరణత్రయమున నెఱశబ్దము తరువాత నున్నవి స్థిరవర్ణమాదియందుఁ గలపదములే యగుటంజేసి 38 సూత్రముక్రింది వివరణము ననుసరించి పరుషేతరములు పరములగునపుడు, నుగాగమము సంభవింపమిని ద్విత్వమే గలుగ నెవ్వేటేత్యాదులవలె నెన్నడుము నెమ్మది నెవ్వడి యని యేర్పడిన రూపము లని యెన్నవలయును. నెఱ+నడుము = నె+నడుము = నెన్నడుము. ఇట్లే ప్రక్రియను గమనింపవలెను. నెన్నడేత్యాదులందలి పూర్వపదము సంపూర్ణార్థక మగు నెఱ యనుటకంటె రమ్యార్థక మగునెఱి యనుట సరస మని ప్రౌఢవ్యాకర్త సవరించి నాఁడు. నడుమునకుఁ బూర్ణతకంటె మనోహరత యాపాదించుట వర్ణ్యమున కత్యాహ్లా దాయక మని యాతని తలంపు. ఆ ట్లన్నను దొలియచ్చుమీఁది వర్ణములకు లోపముఁ బర వర్ణమునకు ద్విత్వముఁ గల్గినపిదప రూపభేదము మాత్రమేర్పడదు. ఈరీతిని యథా సంభవముగఁ గవిప్రయుక్తముల ననుసరించి కార్యముల గమనించుకొనవలెను. నెమ్మన మిత్యాదులందలి సమముల యాదిస్థిరములకును నీద్విత్వము గల్గు ననుట కిందలి నెమ్మ దియే గుఱుతు. ఐనను సుబోధకై యాచ్ఛికసమాసములందలి వింతలను విస్తరించి సూరి చూపె నని యెన్నవలెను. ఇందుఁ బందొమ్మిది సంగోరులు కర్మధారయము ననుట కవ కాశము గానరాదు. కావుననే యొకానొకదాని కొకానొకటి పరమగునపుడు వివరణ మునకు గుఱిగాఁ జేసె నని తోఁచెడిని. కాని తక్కినవెల్లఁ గర్మధారయములే యగుట నియమశూన్యమగు నీవిధికి లక్ష్యములుగఁ జేయుట యసంగతముగా నున్నట్లు తోఁచును గాని యిది యంతయుఁ బ్రాఁతాదిశాస్త్రప్రపంచమే గాన సుబోధకై యట్లు విస్తరించె నని మాత్రమే ఫలము నూహించుకొనవలెను. ఇది యంతయు 'నుమ్మోచ్చాఽతః' అను మూలము వివరణముగ గ్రహించునది. రెండు+నాళ్లు = రెన్నాళ్లు, మూఁడు+నాళ్లు = మూన్నాళ్లు అనునట్టి వానిని నిందుఁ జేర్పవలె నని ప్రౌఢవ్యాకృత్యాశయ మైనట్లు తోఁచెడి.

ఆమ్రేడితంబు పరంబగునపుడు కడాదులం దొలియచ్చుమీఁది వర్ణంబులకెల్ల నదంతం బగు ద్విరుక్తటకారం బగు. ౪౦.

ఈసూత్రంబునకు భృశార్థంబునందు ద్విరుక్తంబు విషయం బని యెఱుంగునది.

కడ ... కడ ... కట్టకడ.
ఎదురు ... ఎదురు ... ఎట్టయెదురు.

కడ - ఎదురు - కొన - చివర - తుద - తెన్ను - తెరువు - నడుమ - పగలు - పిడుగు - బయలు - మొదలు ఇత్యాదులు కడాదులు.

టీ. "క్వచిదర్థవిశేషే స్యుః కేచిదాదౌ ద్వివర్ణకాః" అను నాథర్వణమును, దీనిని "నట్టనడుమ, కొట్టకొన, ఎట్టయెదురు, కట్టకడ, పట్టపగలు, మిట్టమిడ్డు ఇత్యాదుల ద్విరుక్తటకారాదేశము" అని వివరించు కవిజనమండనమును మూలములు. అత్యంతార్థమున ద్విరుక్తము లగువానియందలి తొలిపదము తొలియచ్చులమీఁది వర్ణముల కెల్ల హ్రస్వాకారమంతమందుఁగల ద్విత్వటకార మాదేశమగును. (ట్ట). మిక్కిలి యను నర్థమున రెండుమాఱులు పలుకఁబడునవే యీవిధికి విషయము లని యీ క్రింది వివరణమున కభిప్రాయము. ఆదరాద్యర్థముల ద్విరుక్తములైనవి దీని కుదాహరణములు గావని భావము. కాన ఔరౌరేత్యాదులం దీవిధి గలుగదు. కడ+కడ:—మిక్కిలితుద యను నర్థమున నిది ద్విరుక్తమయ్యె. కాన మొదటిపదమునందలి తొలియచ్చుమీఁది వర్ణములకు 'డ' అనుదాని కదంతద్విత్వటకార మాదేశముగాఁగ "క+ట్ట+కడ = కట్టకడ" అని రూప మగును. ఇట్లే "ఎదురు+ఎదురు," అను నుదాహరణమున మొదటిపదమునందలి తుది 'దురు' అను వర్ణములకు 'ట్ట' ఆదేశముగా నత్వసంధి బహుళమగుటఁ గలుగమి యడాగమము సిద్ధింప 'ఎట్టయెదురు' అనురూప మేర్పడును. ఇట్లే తొలియచ్చును దొలియచ్చుతోఁ గూడినవర్ణమును విడిచి తక్కుంగల వర్ణముల కెల్ల ద్విత్వటకార మదంతమైనదాని నాదేశముగఁ జేయుచు నీ క్రిందియుదాహరణముల నెల్ల సాధించుకొనునది. అదంతద్విత్వటకార మాదేశముగఁ గల్గు ననుటం జేసి యాద్విత్వటకారముపై నుండు అకారమత్వసంధికి విషయమై పోరాని దనియు నిట్టియెడలఁ బరమున నచ్చున్న యడాగమమే కలుగునుగాని ద్విత్వటకారముమీఁది యకార మత్వసంధివిషయము గా దనియు నిర్ణయమును గ్రహించునది. ద్విరుక్తమున రెండవరూపమున కామ్రేడిత మని సంజ్ఞ యని ముందే నిరూపితము. వర్ణముల కెల్ల ననుటం జేసి తొలి యచ్చునకుఁ దరువాత నెన్నివర్ణములున్నను వాని కెల్ల ద్విత్వటకార మాదేశమగు నని యెన్నవలెను. ఇట్లత్యంతార్థమున ద్విరుక్తములు గాఁదగినవాని నరసికొని యథాసంభవముగ నీవిధిని వర్తింపఁ జేయవలెను గాని ద్విరుక్తముల నెల్ల దీనికి విషయములఁ జేయరాదు. మూలము దేశ్యవైచిత్రిని నిరూపింపఁ దలంపమినో, జననాఁ డిట్టివి లేమినో స్పష్టపఱుపదయ్యె.

ఆమ్రేడితంబు పరంబగునపుడు విభక్తిలోపంబు బహుళంబుగా నగు. ౪౧.

అప్పటికిన్ ... అప్పటికిన్ ... { అప్పటప్పటికిన్.
…టికప్పటికిన్

అక్కడన్ ... అక్కడన్ ... { అక్కడక్కడన్. / అక్కడనక్కడన్.

ఇంటన్ ... ఇంటన్ ... { ఇంటింటన్. / ఇంటనింటన్.

ఊరన్ ... ఊరన్ ... { ఊరూరన్. / ఊరనూరన్.

ఇంచుక నాఁ డిత్యాదులందు బహుళగ్రహణముచేత నంతిమాక్షరలోపంబు నగు.

ఇంచుక ... ఇంచుక ... { ఇంచించుక. / ఇంచుకించుక.

నాఁడు ... నాఁడు ... { నానాఁడు. / నాఁడునాఁడు.

టీ. “ఆద్యస్యామ్రేడితేఽన్త్యలోపశ్చ” అనునది మూలము. ద్విరుక్తములలో రెండవది యామ్రేడితము. త్రిరుక్తి కామ్రేడితసంజ్ఞ కోశప్రసిద్ధమైనను బ్రయోగాభావమున నిం దగృహీతము. అది పరమగునపుడు విభక్తిలోపము బహుళముగా నగును. అప్పటికిన్+అప్పటికిన్:—ఇందు రెండవదాని కామ్రేడితసంజ్ఞ. అది పరము కాఁగా మొదటిదానితుది నున్న ‘కిన్’ అను షష్ఠీవిభక్తిప్రత్యయమునకు లోపము. అప్పటి+అప్పటికిన్: ఇచ్చో నేమ్యాదిసంధికి నిత్యప్రవృత్తి గలుగును. ‘అప్పటప్పటికిన్’ ఈ విభక్తిలోపము బహుళ మగుట సంభవింపనిపక్షమున నేమ్యాదులలో కిమష్ఠి చేరియుండుటం జేసి వికల్పముగ సంధి రాఁగ ‘అప్పటికప్పటికిన్’ అనియు, సంధిరానపుడు ‘అప్పటికి నప్పటికిన్’ అనియు రూపము లేర్పడు. విభక్తిలోపము గల్గినపుడు ‘అప్పటి యప్పటికి’ ననురూపము మాత్ర మేర్పడ దని గ్రహించునది. సంధి 13 గసడదవాదేశ సూత్రమున నపు డనుదానిని నిత్యైకవచనాంత మనియెను. ఇట నప్పటి కనికివర్ణకము పరముగా సొపవిభక్తిక టివర్ణము గల్గిన యప్పటి కనురూప ముదాహరించె. దీన నిదియు దీనింబోలు నిపుడెపుడులును గతిచిద్విభక్తులలో నేకవచనములందు మాత్రమె ప్రయుక్తములగు నవ్యయము లనుట స్పష్టము. దీనినే యపుడనునది ప్రథమైకవచన మని సూరి యెంచి యుండనోపును. “అపుడు-అప్పటికంటె-అప్పటిలో-అప్పటికి-” అని యిట్లు వ్యవహారమునను నేకవచనములందె కొన్నివిభక్తులలో మాత్రమె యపుడిపు డెపుడులకుఁ బ్రయోగము చూపట్టెడిఁ గదా. ‘అక్కడన్+అక్కడన్:—ఆచోటును, లేక యా

అక్కడను' అని యర్థముచేసిన నిది ద్వితీయాంత మగును. అచోటునం దని యర్థము చేసిన సప్తమ్యర్థమున నైన ద్వితీయాంత మగును. కాన నిందు మొదటిపదము పొల్లు నకారము ద్వితీయా చిహ్నము లోపించిన "అక్కడ+అక్కడ" అని యగును. పిదప నత్వసంధికేని యపదాదిస్వరసంధికేని నిత్యప్రవృత్తిఁ గల్పించిన 'అక్కడక్కడ' అను రూప మేర్పడును. 'అక్కడ యక్కడ' అని మాత్రము గాదు. ఈ విధి గలుగునపుడు తుది నకారముపొల్లు పరపదాద్యచ్చుతోఁ జేరి 'అక్కడనక్కడన్' అని రూప మేర్పడును. ప్రత్యయముల కనక విభక్తి యని సామాన్యముగ ననుటంజేసి ప్రత్యయములకును, నాయా విభక్తుల కాదేశములుగఁ గల్గిన విభక్త్యర్థకములకును, లోపము గలుగు నని గ్రహింపవలసియున్నది. "ఇంటన్+ఇంటన్, ఊరన్+ఊరన్" అను నుదాహరణములం దత్వము సప్తమ్యర్థప్రకాశకమై ఆచ్ఛిక 38 సూత్రముచేఁ గలిగెను. కాన నందు 'అన్' అను భాగమును విభక్తిగా నెన్ని దానికి లోపముచేసిన "ఇంట్+ఇంటన్= ఇంటింటన్. ఊర్+ఊరన్ = ఊరూరన్" అని రూపము లయ్యెడి. లేదా తుదిని నిల్చిన పొల్లు నకారమునే విభక్తిసంబంధి యగుట విభక్తిగా నెన్ని లోపింపఁజేసి యత్వసంధ్యపదాది స్వరసంధులలో దేనికేని నిత్యప్రవృత్తి నూహించి సాధించికొనవలెను. ఇవి యౌపవిభక్తికము లగుట వీని ద్వితీయాంతరూపములు 'ఇంటిని, ఊరిని' అనియే యుండును గాన వీనిని ద్వితీయాంతములన నవకాశము లేదు. ద్వితీయైకవచనమున నౌపవిభక్తిక ప్రత్యయములు గలుగ వన్నను 'ఇల్లును, ఊరును' అనియే యగుం గాన ద్వితీయాంతము లన వీలులేదు. కాన నిందు నిర్దిష్టములైనవి సప్తమ్యంతము లగు నౌపవిభక్తికరూపము లనియుఁ, బైని నిరూపించినప్రకారమే విభక్త్యర్థకమునకు 'అన్' అను దానికి లేక పొల్లు నకారమునకు లోప మీ విధిచేఁ గలుగు ననియు నంగీకరింపక తీరదు. ద్రుతాంతమును సంధివిషయముగఁ జేయఁ దుదిద్రుతము పొల్లురూప మగుట సహజ మని ముందే నిరూపితము. సూత్రమునందలి బహుళపదము శక్తింజేసి, విభక్తి విభక్త్యర్థకములకే గాక కొన్ని పదములందలి తుదియక్షరములకును ద్విరుక్తము పరముగాఁగ లోపము గలిగెడి. కాన 'ఇంచుక+ఇంచుక, నాఁడు+నాఁడు' అను నుదాహరణములందుఁ గ్రమముగ 'క, డు' అను వర్ణములకు లోపము బహుళముగఁ గలిగి 'ఇంచించుక, నానాఁ' డను రూపములు సిద్ధించెడి. 'ఇంచించుక' అను స్థలమున కవర్ణము తుదిది లోపించినపిదప నుత్వసంధి, లేదా యపదాదిస్వరసంధి కలుగు నని గ్రహించునది. 'నానాఁడు' అను నుదాహరణమునఁ దన కాశ్రయ మగు 'డు' వర్ణము పోవుటంజేసి నాఁడు శబ్దము తొలియున్న నకారము స్థిరము పరమగుటంజేసి మొదటి నాఁడు శబ్దమునందు 'డు' వర్ణమునకుఁ బూర్వమున నున్న యర్ధబిందు వనాశ్రయ మగుట

స్వయముగ నదృశ్య మయ్యె నని గ్రహించునది. ఈ యంతిమాక్షరలోపము వికల్ప మగుటఁ గలుగనిపక్షమున 'ఇంచుకించుక' అని యత్వసంధి గలిగిన రూపమును, 'నాఁడు నాఁడ'ను సహజరూపమును నేర్పడెడి. 'ఇంచుకయించుక' యను నత్వసంధ్యభావమున యడాగమము కలిగినరూపమును సభ్యముగఁ దోఁచెడి. మూల మంత్యలోపమునే తెల్పెడి. కాన 'నప్పటప్పటి' కనునది తక్కుఁ దక్కుంగలవెల్లఁ దన్మతమున నే చీకాకును బడనక్కఱలేక సుసాధములయ్యెడి. "అద్రుతానామజాదీనాం ద్విరుక్తావంత్యలోపితా, అన్యేషాం చ ద్విరుక్తౌ స్యుర్బహులోపాగమా మతాః." అని 'ఆద్యస్యామ్రేడితేఽంత్యలోపశ్చ' అను మూలమును వివరించు నాథర్వణ మీ ప్రక్రియకు మూల మని తోఁచెడి.

అందదుకు ప్రభృతులు యథాప్రయోగంబుగ గ్రాహ్యంబులు. ౪౨.

అందదుకు - ఇఱ్ఱింకులు - ఇల్లిగ్గులు - చెల్లచెదరు - చెల్లాచెదరు - తుత్తుమురు - తుత్తునియలు - మిఱుమిట్లు ఇత్యాదు లెఱుంగునది.

టీ. భృశార్థమున ద్విరుక్తములైన యీ సూత్రము క్రింది రూపములందు సంధిలోఁ గలుగు వర్ణలోపాగమాదులను మహాకవి ప్రయోగముల మూలముననే తెలిసి కొనవలసి యుండుటయు నొక నియమమునకు నట్టి వనేకవిధము లగుట లొంగని వగుటయు సూరి వీనిని నిపతించి యిట్టివానికిఁ గవిప్రయోగములనే శరణముగాఁ జేర్కొనెను. (యథాప్రయోగంబుగ = ప్రయోగానుసారముగ) కవుల కావ్యముల నిట్టి వెట్లున్న నట్లే యుండు నని గ్రహింపవలె నను. అదుకు+అదుకు:—ఇందు రెండవదా మ్రేడితము పరముకాఁగా మొదటిపదము నాది నున్న అకారమునకుఁ దరువాత నున్న వర్ణముల కెల్లఁ బూర్ణ బిందుపూర్వక మగు దకార మాదేశ మగుటఁ గన్పట్టును. అందదుకు: మిక్కిలి యదు కని యర్థము. ఇంకులు+ఇంకులు:—ఇందుఁ దొలియచ్చు మీఁది వర్ణములకెల్ల ద్విత్వరేఫ (ఱ్ఱ) మాదేశముగఁ గల్గెను. ఇఱ్ఱింకులు: మిక్కిలి యింకు లని యర్థము. ఇగ్గులు+ఇగ్గులు:—ఇందుఁ దొలియచ్చుమీఁది వర్ణములకెల్ల ద్విత్వలకార (ల్ల) మాదేశ మగుట చూపట్టును. ఇల్లిగ్గులు: మిక్కిలి వెనుక కొఱఁగుట లని యర్థము. చెదరు+చెదరు:—పూర్వోదాహరణమునందువలెనే ద్విత్వలకారము తొలియచ్చు మీఁది వర్ణముల కాదేశమయ్యెను. చెల్లచెదరు: మిక్కిలి చెదరుట యని యర్థము. చెల్లాచెదరు:—ద్విత్వలకారము దీర్ఘాంత మగుటయె యిందు పూర్వోదాహృతికంటె విశేషము. తుమురు+తుమురు:—ఇందుఁ దొలియచ్చుమీఁది వర్ణములు

లోపించి పరమగు తకారమునకు ద్విత్వము గల్గుట విశేషము. తుత్తుమురు: మిక్కిలి పొడి యని యర్థము. తునియలు+తునియలు=తుత్తునియలు:—పూర్వోదాహృతివలెనే తొలి యచ్చు మీఁది వర్ణములు లోపించి పరతకారమునకు ద్విత్వము కల్గెను. మిక్కిలి చిన్న ముక్క లని యర్థము. మిట్లు+మిట్లు = మిఱుమిట్లు—ఇందుఁ దొలియచ్చుమీఁది వర్ణ ములకు త్వ విశిష్ట మగు శకటరేఫ మాదేశమయ్యెను. చూచుట కశక్యమైన తేజస్సును జూచుటచే దృష్టి పలురంగులు గల దగుట యర్థము. ఇట్లే ప్రయోగదృష్టములు గ్రాహ్యములు.

చేత తోడ వలనల కిత్వంబు సమాసంబులం దగు. ౪౩.

నీచేతన్	...	ప్రోపు	...	నీచేతిప్రోపు.
నాతోడన్	...	చెలిమి	...	నాతోడిచెలిమి.
నీవలనన్	...	భయము	...	నీవలనిభయము.

టీ. 'ఇచ్చు విభక్త్యంతిమస్య' అనునది మూలము. చేత - తోడ - వలనల కిది సర్వాదేశము గాక తదంతముల కగు నని యెన్నవలెను. చేత-తోడ-వలనలు విభక్తులును శబ్దములును గ్రాహ్యములుగాఁదగు నని సామాన్యోక్తిం జేసి తోఁచెడి. దీన నే తదంతము లయిన స్వతంత్రశబ్దములయితోడి తత్పురుషములకు, సంగ్రహింప సూరి సమాసము లందని బహువచన ప్రయోగము సేసె నని తోఁచెడి. 'చేత, తోడ, వలన' అను విభక్తు లంతమందుఁ గల పదములకు మీఁది పదములతో నైన తత్పురుష సమాసములందు హ్రస్వేకార మా విభక్తి ప్రత్యయముల కంతమం దగును. ఈ విధానమునం జేసియే యీ విభక్తి ప్రత్యయములకు సామాసిక విభక్తి లోపవిధిచే లోపము గలుగ దని గ్రహింపవల యును. ఇత్వము విభక్తి ప్రత్యయముల 'అన్' అను తుదిభాగముల కాదేశము లగు నని గుప్తార్థప్రకాశిక ప్రక్రియను గనుపఱచుచున్నది. కాని చేత తోడ వలన లని సూరి లుప్తద్రుతములుగ నిర్దేశించుచు వాని కిత్వము గల్గు నటుంజేసి సామాసిక ద్రుత లోప విధిచే బైమీఁదు ప్రత్యయముల తుది ద్రుతములు సమాసభావన గల్గినతోడనే లోపించు ననియు, నట్టి లుప్తద్రుతములకుఁ బూర్వమున నున్న అకారముల కికార మాదేశమగు ననియు గ్రహించుట సయుక్తిక మని తోఁచెడిని. బాలసరస్వతి అకారమున కికార మని స్పష్టముగా వివరించినాఁడు. నీచేతన్+ప్రోపు:—ద్రుతలోపము. నీచేత+ ప్రోపు. తకారమునందలి అకారమునకు హ్రస్వేకార మాదేశము. 'నీచేతిప్రోపు.' ఇట్లే తక్కిన వూహ్యములు. మూలము విభక్త్యంతిమమున కనుటంజేసి నిర్బాధము. ఇది యలుక్సమాసవిషయ మనుట స్పష్టము. చేతోవికృతులం దీనిధి వర్తింపదు; 'చేయి, వలను, తోడు' అను సుబంతములకును సమాసమున 'చేతికఱ్ఱ; ఆవలని చూడ్కి,

తోడివాఁడు' అని యిత్వము గల్గిన రూపములు చూపట్టుఁ గాని యవి లాక్షణికమతమున నాపవిభక్తికవర్ణములుగ సంభావ్యములగుట నందీవిధికిఁ బ్రవృత్తి లేదని యనవలెను. కాని సుబంత స్వతంత్రశబ్దములే ప్రత్యయములుగ లెక్కింపఁబడుట సమాసముల నెల్లెడల నాపవిభక్తిక వర్ణములే గలిగెనవుటయు దాన చేయు - వలను - తోడుల కనుట సరస మనియుఁ దోఁచెడి. ఇట్లే లోని-మీఁది - కరువాలి, మొదలగువానికిని సమాసమున నాపవిభక్తి కేత్వము గానగు. చేత - తోడ - వలనలకుఁ దుది నికారమై యత్వసంధికి నిత్యప్రవృత్తి గలిగె ననియేని భావించునది.

అంద్వాదుల కలిగాగమంబు సమాసంబునం దగు. ౨౨.

నాయందుఁ	...	కరుణ	...	నాయందలికరుణ.
ఇందుఁ	...	జనులు	...	ఇందలిజనులు.
ఎందుఁ	...	వారు	...	ఎందలివారు.

ఎందుశబ్దమున కలిగాగమము కొందఱు లేదందురు.

టీ. "చేరలి చ" అనునది మూలము. 'అందు, ఇందు, ఎందు' అను మూఁడింటికి సమాసమున 'అలిక్' అను నాగమము గలుగును. నాయందుఁ+కరుణ:—సంధి 24 చే ద్రుతలోపము. ఇది కకారము పోవుప్రత్యయము గాన నంద్వాదిత్రయమున కంతావయవముగ నగును. నాయందు+అలి+కరుణ అపదాది స్వరసంధి నిత్యముగ నేని యుత్వ సంధియేని గలుగును. 'నాయందలి కరుణ.' ఇట్లే తక్కిన యుదాహరణము లూహ్యములు. "అందు, ఇందు, ఎందు" అను మూఁటిలో నందునకు మాత్రమే సప్తమీ ప్రత్యయమగుట కర్తృతయొప్పుటచే నాశబ్దముతోఁ జేర్చి నాయందలి యని నిర్దేశించెను. తక్కిన రెండింటి కట్టి యర్థాకలేమి నట్లు చూపఁజాలఁడయ్యెను. అందునకుఁ బ్రత్యయమగుట కర్తృతయే గాక తత్రార్థకమై ప్రత్యేకప్రయోగమునకును నర్హతయొప్పెడిఁ గాన అందలివా రనియుఁ గాఁదగును. ఇందులకు 'సాశ్రయానాశ్రయాపి స్యాత్తత్రార్థగతసప్తమీ' యను నథర్వణుని వివరణము తోడుపడెడి. 'అంద్వాదీనాం శక్తమన్త్రాత్రతాపి క్వచిద్భవిష్యతే' అని యథర్వణుఁ డివి ప్రాతిపదికములై కొన్ని ప్రత్యయములతో నుండఁదగుటను గూడ సూచించినాఁడు. చింతామణి 'చేరలి చ' అను సూత్రముచే నగు నల్యాగమము సిద్ధించుటకొఱకే 'అంద్విందునాస్తు సప్త' అని యిందును దానిం గూడ సప్తమీప్రత్యయముగ నంగీకరించె నగుట 'సవిభవర్తినామిందు' అనియునుటం జేసి స్పష్టపడెడి. మఱి కొంతకాలమున కెందునుదానికిఁ గూడ లాక్షణికు లల్యాగమము నంగీకరించిరి. అథర్వణుఁడు 'అల్యాగమస్స్యాదంద్విందోర్వర్ష వేసష్టసిచేశయోః, తథా తో డవిభక్త్యాచ

సమాసే కవిసమ్మతేః' అని 'జేరలి చ, ఇచ్చవిభక్త్యంతిమస్య' అను మూలసూత్రముల వివరించినాఁడు. దీనింబట్టి ప్రయోగానుసారముగ జేరులచ యని కొందఱూహించు పాఠము మూలస్థముగాక కృతక మగుట తెల్లము. సూరి యాత్రోవనే పట్టి 43, 44 సూత్రముల వివరించినాఁడు. "ఎంద్విత్యాకేన కిముపరాద్ధమ్" అను నహోబలపండితీయ వాక్యమునుబట్టి ఎందునకు. గూడ నల్యాగమము నంగీకరించెను. అంద్వాదిశబ్దత్రయ మధికరణలక్షణాభిధాయకములగు దేశ్యశబ్దములుగాన వీనిని సప్తమ్యంతములుగ నెన్ని యల్యాగమము చేయనగు నని యహోబలపండితీయాశయము. ప్రాచీనమున మాత్రము అందులదానవు ఇందులదానవు ఎందులదానవు అనునట్టి రూపములే తోఁచెడిఁగాని యలిగాగమరూపముతోడి రూపములు సామాన్యముగ నివి యలిగాగమము గలిగినవని సమర్థింపఁదగినవి గన్పట్టవు. శాసనప్రయోగములను నన్నయభారతప్రయోగములను గమనించిన అంను ఇందు ఎందులు శబ్దములనియుఁ బిదప వీనికి సముచ్చయము చేరుట ద్రుతప్రకృతికత్వము గలిగె ననియు విశదమగు. సంధి 2 సూత్రములో నిరూపించిన ప్రకారము "అందు ఇందు ఎందు" అనునవి 'ఆ-ఈ-ఏ' అను సమహాదర్థముల కందు వర్ణకము చేరిన సప్తమ్యేకవచనములుగఁ జెప్పనగుం గాన వీని కలిగాగమము గలుగుట నిర్వివాద మని తోఁచెడి. అధ్వరణాదు లెందుశబ్దమున కల్యాగమము నంగీకరింపమిని గొంద ఱెందుశబ్దమున కలిగాగమము లేదం డ్రని సూరి వివరించికొనవలసివచ్చెను. ఈయలిగాగమము పరమగునపుడు 2 సూత్రముచే నందునకు సంధి గలుగ దని యొన్న వలెను. నాయందునలివారు గాదనుట. సామాసిక ద్రుతలోపశాస్త్రముచే ద్రుతము పోయినను బ్రత్యయోకార మున్నదిగానఁ గల్గిన నిత్యముగ సంధి గల్గఁదగును. సమాసత నంగీకరించునపుడే యీరెండుసూత్రములచే నగుకార్యములు గల్గెడి. వ్యస్తమున నైన నాయందుఁ గరుణ నీచేతఁ బోపను మున్నగు రూపములు గలిగెడి. ఇందెవ్వెందులకు వ్యస్తముగఁ బ్రయోగము ప్రసిద్ధ మగుట ననిర్దిష్టము.

ఆధారార్థకావ్యయము లగుటఁ దొల్లిటిభాష నివి శబ్దలు. అవ్యయము గొన్ని విభక్తులు గల్గి ప్రయుక్త మగుట చూపట్టెడిఁగాన నావద్ధతిని దొల్లిటి తెనుఁగున నుపర్ణ కముతోడి కలయిక యమరె ననియు నపుడు తత్సంగతిని నందుల కిత్యాదిరూపము లేర్పడె ననియు నూహింపనగును. ఇట్లే యలిరూపము లకారముపై నికారము సమాస మునఁ గాఁగలిగె ననఁదగు. కాలక్రమమున వీనిమీఁద చేత - కొఱకు - వలన - కంటె-ను చేర్పఁగా ననుకరణమునం జేసి 'అందుకు, అందున' కిత్యాదిరూపములు గలిగె నని ఫలితము.

ఇత్వాలిగాగమవిధానములంబట్టి యొక్క-యొక్క- షష్ఠీతత్పురుషము లక్కఁ దెనుఁగున విభక్తి లోపించి తత్పురుషార్థమును వినాశవఱచు తత్పురుషము వేఱొకటి

లేదనుట స్పష్టము. మఱియు నేకద్వ్యాదిగ్రస్త విభక్త్యంతములకు విభక్తిలోపము చేసైన నిజమైన తత్పురుషమె మృగ్య మనుటయుఁ దెల్లమె. ఇంకను నిట్టి సమాసముల విభక్తి లోపము గల్గినచో షష్ఠీసమాసతయే భాసించెడి ననుటయుఁ దెల్లంబు కాన విభక్తి లోపము సమాస. 25 చేఁ గలుగకుండుటకై యీవిధులు (44-45) గలిగె నని గ్రహింపఁదగును.

అది యవి శబ్దంబులయత్తునకు వృత్తిని లోపంబు బహుళంబుగ నగు. ౪౫.

నా ... అది ... { నాది. నాయది.

నా ... అవి ... { నావి. నాయవి.

ఉదంతములగు తద్ధర్మవిశేషణంబులకు మీఁద లోపంబు లేదనియు నిదంతంబులగు తద్ధర్మవిశేషణంబులమీఁద నిత్యం బనియు బహుళగ్రహణముచే నెఱుంగునది.

నచ్చునది - వచ్చునవి - వచ్చెడిది - వచ్చెడివి.

టీ. 'శబ్దాత్తచ్ఛబ్దాతః' అనునది మూలము. సమాస. 8 చే నెల్లశబ్దములకు సంబంధార్థమునఁ దచ్ఛబ్దముతో సమసించుట సిద్ధించెడి. సంబంధార్థకప్రకాశకము యొక్క షష్ఠి. సంబంధార్థమున శబ్దములతో సమసించిన యదియవుల తొలి అకారమునకు లోపము బహుళముగ నగును. నాయొక్క+అది. సామాసికవిభక్తికి యొక్కకు నిత్యముగ లోపము. నా+అది. అదిశబ్దము నాదియున్న హ్రస్వాకారమున కీవిధిచే లోపము. నాది. ఈవిధి బహుళ మగుటఁ గలుగనపుడు దీర్ఘాంతములపై సంధివిధానము లేమి యడాగమము రా నాయది యని రూప మేర్పడును ఇట్లే హ్రస్వాంతములమీఁది యదియవులకును రూపములు గలుగును. హ్రస్వాకారాంతములపై నదియవులయత్తున కత్వసంధి తదభావముల (తనది-తనవి - తనయది - తనయవి) నత్వలోపము గలుగ నక్కఱలేకయే రూపములు సిద్ధించెడిఁగాని యాకారాంతములయు నికారాంతములయు నుకారాంతములయు మీఁద నావశ్యక మగుట నీవిధి సర్వశబ్దపరముగ సంభావింపక తీరదు. ఉకారాంతములమీఁద నత్తునకు లోపము గలుగనపుడు 34 చే నుగాగమమురాకను స్మరించునది. (రామునది) వృత్తిశబ్దము సమాసవాచక మగుట స్పష్టము. ఐనను నెల్ల శబ్దములు సంబంధార్థమున నదియవులతో వర్తించుట నిట వృత్తి యనె నని తోఁచెడి.

ఇందలి బహుళపదముశక్తింజేసి యీవిధి పొట్టియుకార మంతమందుఁ గల తద్ధర్మార్థకవిశేషణములపై నుండు నదియవులయత్వమును లోపింపఁజేయ దనియు హ్రస్వేకారమంతమందుఁ గల తద్ధర్మవిశేషణములమీఁది యదియవుల యత్తుల నిత్యముగ లోపింపఁజేయు ననియు నీ క్రింది సూరివివరణమున కభిప్రాయము. వచ్చు+అది:—ఇచ్చో 'వచ్చు' అనునది తద్ధర్మార్థకోదంత విశేషణము. దీనికిఁ బరమున నున్న అది శబ్దాకారమునకు లోపము బహుళగ్రహణమునంజేసి గలుగదు. కాన నచ్చు పరమగుటంజేసి 33 సంధిసూత్రముచే నుగాగమము గలుగ 'వచ్చునది' అనియే రూపమగు. ఇట్లే యుదంత తద్ధర్మార్థకమునకు అవిశబ్దము పరమగునపుడును రూప మూహించికొను నది. 'వచ్చెడు' అను నెడువర్ణకముచేరిన తద్ధర్మవిశేషణరూపములమీఁద నిట్లే యది యవులయాది నున్న అకారమున కీవిధిచే లోపము రాకుండుటయు 33 సంధిసూత్రముచే నుగాగమమును నూహించునది, వచ్చెడి+అవి:—ఇది యిదంత తద్ధర్మవిశేషణము. దీనిమీఁది యదియవుల తొలి అకారములకు బహుళగ్రహణమునంజేసి నిత్యముగ లోపము గలుగ 'వచ్చెడి+ది = వచ్చెడిది. వచ్చెడి+వి=వచ్చెడివి.' అనురూపము లేర్పడును. 'వచ్చునవి, వచ్చువి, వచ్చెడియది, వచ్చెడియవి' యనునట్టి రూపములు సిద్ధింప వని భావము. ఇవియెవులను శబ్దములను జేర్చినచో ముందేగాని, పరమునఁ జేర్పరాదని (ఇవి నీవి; ఎవి నావి?) దీనిచేఁ దెలుచున్నది. మఱియు వృత్తి నగుటంజేసి వ్యస్తమునఁ బూర్వపదీభూతము లగు వీనికైన యత్తులకు లోపము గా దనుటయు స్పష్టము. సమాస 9 సూత్రముచే వీనికి యదియవులు పరములగుట సంభవించును గాన నీ వివరణమును సూరి వ్రాసికొనవలసివచ్చెను. క్రియ 44, 45 సూత్రములచే నీ విశేషణము లేర్పడును. దీని విస్తృతి సమాస. 8 లో నరయునది.

షష్ఠ్యాదులు పరంబు లగునపుడు మువర్ణకంబునకు లోపపూర్ణ బిందువులు విభాష నగు. ౭౬.

భయము ... పడె ...

- భయపడె.
- భయంపడె.
- భయముపడె.

సూత్రము ... పట్టె ...

- సూత్రపట్టె.
- సూత్రంపట్టె.
- సూత్రముపట్టె.

ఈకార్యము క_ర్తృవాచి ముపర్ణకమునకుఁ గలుగదు.

గజము పడియె - అశ్వము పడియె.

టీ. 'ప్రథమావైభక్తికమోర్బిందుశ్చ మహాన్ పతిక్రియార్థేషు' అనునది మూలము. పడు, పాటు, మొదలగు పడుధాత్వర్థకములును, పట్టె, పెట్టు మొదలగు సూత్రస్థాదిపదవాచ్యశబ్దములును, బరములగునపుడు ప్రథమైకవచనప్రత్యయమగు 'ము' అనుదాని కొకమాఱు లోపమును నొకమాఱు పూర్ణబిందువును నీరెండును వికల్పము లగుట నొకమాఱు స్వస్వరూపముతో నుండుటయుఁ గలుగును. భయము+పడె—పడె ననునది పరమయ్యెఁ గాన భయముశబ్దము తుదినున్న ముపర్ణకమునకు లోపము గలుగ 'భయపడె' ననియుఁ, బూర్ణబిందువు రాఁగ 'భయంపడె' ననియు, నీరెండుకార్యములు సంభవింపకున్న 'భయముపడె' ననియు రూపత్రయ మేర్పడును. భయమువ లొందె నని దీని కర్థము. ఇట్లే తక్కిన యుదాహరణము ప్రక్రియను గమనించునది. పూర్ణబిందు విధానముంజేసి యర్ధబిందువు గలుగ దని గ్రహించునది. ఈసూత్రముచే నగు లోప పూర్ణబిందు కార్యములు గర్తను జెప్పు పదమునకు సంబంధించిన ముప్రత్యయమునకుఁ గలుగవు. అనఁగాఁ గారక. 24 చే ద్వితీయకు బదులుగాఁ గల్గిన ప్రథమకు, సంబంధించిన ముపర్ణమునకు మాత్రమే గలుగు నని భావము. భయంపడు మొదలగువానికి భయమునందె వని యర్థమగుటచే నచ్చటి పడుధాతురూపమునకు భయ మనునది కర్త గాక యన్యము దేవదత్తాదికము కర్త యయ్యెడిఁ గాన నిచ్చో నీకార్యములు గలుగ నగును. గజముపడియె నిత్యాదులందు పడినది గజమే గాన నచ్చటి పడుధాతురూపము నకు గజమే కర్త యగుటచే నది కర్తృవాచి యగుంగాన దాని ముపర్ణకమున కీకార్య ములు సంభవింపవు. ఇట్లే అశ్వము పడియె నను స్థలమునఁ బాటునందినది యశ్వమే గాన నట్టి కర్తృవాచక మగు దాని ముపర్ణమునకు లోప పూర్ణబిందువులు గలుగనేరవు. పడ్వాదులకుఁ గర్తలగు పదముల ముపర్ణకముల కీకార్యములు రా వనియు, వానిఁ గర్తలుగానట్టియుఁ గర్మార్థకములై ముపర్ణకాంతము లైనట్టియుఁ బదముల ముపర్ణకము లకే యీ కార్యములు గలుగు ననియు ఫలితమును గ్రహించునది.

మూలము పతిక్రియార్థములు పరములగునపుడు మాత్రమే ముపర్ణకమున కీ కార్యములు విధించెడి. అనఁగాఁ బడుధాతురూపములు పరములగునపుడే యనుట. అథర్వణుఁడు 'అదంతపాదిశబ్దేషు పత్యర్థే బిందులోపకౌ, వర్ణకస్యాత్ర కథితౌ క్వచి త్సౌకవిసమ్మతేః' అని పాటు మొదలగు నాకారాది పడుధాతురూపములు పరము లగునపుడును నీకార్యములు గల్గు నని 'పతిక్రియార్థేషు' అను మూలమునందలి బహు

వచన ప్రయోగమునకు సారస్యముం జూపుచు వివరించెను. ఈమూలవివరణముల ననుస రించినను, పెట్టు పట్టు మున్నగునవి పరమగునపుడు ముపర్ణకమున కీకార్యములు గలు గుట తోఁచఁగదు. ప్రాచీనమునఁ గానరాకున్నను పట్టు-పఱచు-పెట్టు-మొదలగునవి పర మగునపుడు గూడ నీ లోపబిందుకార్యములు పూర్వపద ముపర్ణకమునకుఁ గవి ప్రయో గములఁ గన్పట్టుచుండుటంజేసి మూలమునందలి 'పతిక్రియార్థేషు' అను బహువచన ప్రయోగమును, నథర్వణుని పై వివరణమును సాధారముగఁగొని సూరి పడ్వాదు లని యాదిశబ్దము మూలమున గణముగా నీశబ్దములనెల్ల నిరూపించి యివి యెల్లఁ బరమగు నపు డీకార్యములు గలుగనగు నని వివరించె నని తోఁచెడి.

మధ్యమపురుష ముపర్ణకంబునకు హలవసానంబులు పరంబు లగునపుడు లోపము విభాష నగు. ౪౭.

చూడుము ... నన్ను ... { చూడు నన్ను. / చూడుము నన్ను.

ఇటు ... చూడుము ... { ఇటు చూడు. / ఇటు చూడుము.

చూడుమనియె - వినుమనియె. ఇచ్చట నచ్చు పరంబయినది కాఁబట్టి లోపము లేదు.

టీ. 'ప్రార్థనార్థే ముకేకత్వే కథ్యతే మధ్యమార్థకః, విభాషాం తం వదంత్యేకే న ప్రాణేతు కదాచన.' అను నాథర్వణము మూలము. మధ్యమపురుషైకవచన క్రియల తుది నున్న ముపర్ణకమునకు హల్లు పరమగునపుడును నేదియుఁ బరముగ లేనపుడును వికల్పముగ లోపము గలుగును. చూడుము+నన్ను:—ఇచ్చో 'చూడుము' అను మధ్యమపురుష క్రియకుఁ దుది నున్న ముపర్ణకమునకు నన్ను శబ్దమునాది నున్న నకా రము హల్లు పరమైనదిగాన లోపము గలుగ 'చూడు నన్ను' అని రూప మేర్పడెను. ఇటు చూడుము. ఈవాక్యమున 'చూడుము' అనుదానితో వాక్యము పరిసమాప్త మగుట నేదియుఁ బరముగ లేదు గాన నవసానమున ముపర్ణకము లోపింప 'ఇటు చూడు' అను రూప మేర్పడెను. హల్లు పరమగుటగాని యేది పరముగ లేకపోవుటగాని సంభవించు నపుడే యీకార్యము విధింపఁబడుటచే నచ్చు పరమగునపు డీలోపము గలుగ దని గ్రహింపవలె నని సూరి స్పష్టపఱచెను. చూడుము+అనియె-వినుము+అనియె:—ఇందు మధ్యమ ముపర్ణకముల కచ్చుపరముగ నుండుటంజేసి ముపర్ణకమునకు లోపము గలుగదు. కాన నుత్వసంధి గలిగి 'చూడుమనియె' 'వినుమనియె' ననియే రూపము లేర్పడునుగాని

'చూడనిమొ, వినినిమొ' ననురూపములు సంభవింప వని క్రింది వివరణమున కభిప్రాయము. ప్రౌఢవ్యాకర్త యాడిచె (ఆడుము+ఇదె=ఆడిదె) యను మున్నగు ప్రయోగము నుదాహరించి యచ్చు పరమగునపుడు మధ్యమ ముపర్ణకలోపము కొన్ని యెడలఁ జూపట్టెడి నని యీసూత్రమును సవరించినాఁడు. ఇట్టివి విరళము లగుటను, నవీనము లగుటను, శ్రుతికటువు లగుటను సూరి వివరింపక విడిచె నని తోఁచెడి.

వ్యతిరేకమధ్యమమువర్ణకంబున కెల్లయెడల లోపంబు విభాష నగు.

నమ్మకుము ... ఇట ... నమ్మకిట., నమ్మకుమిట.

టీ. వ్యతిరేక క్రియకు సంబంధించిన మధ్యమపురుషైకవచనమువర్ణకమున కచ్చు పరమగునపుడును హల్లు పరమగునపుడును నేదియుఁ బరము గానపుడును లోపము వికల్పముగఁ గలుగును. 'నమ్మకుము, చేయకుము, చెప్పకుము' ఇత్యాదులు, వ్యతిరేక క్రియా మధ్యమపురుషైకవచనములు. నమ్ము మిత్యాదుల వ్యతిరేకరూపము లగుట నని వ్యతిరేక మధ్యమపురుషరూపము లయ్యెను. ఎల్లయెడల ననుటం జేసి యజ్ఝల్లులలో నేది పరముగ నున్నను లేక పోయినను ననునర్థము లభించెడి. నమ్మకుము+ఇట:—నీవిధిచే నచ్చు పరమగునపుడు లోపము గల్గినపక్షమున నుత్వసంధి గలిగి 'నమ్మ కిట' ననియు, ముపర్ణక లోపము సిద్ధింపని పక్షమున 'నమ్మకు మిట' ననియు రూపము లేర్పడెడి. ఇట్లే హల్లు పరమగునపుడును 'నమ్మక వారిని, నమ్మకుము వారిని' నను మున్నగురూపము లేర్పడు. ఇట్లే యేది పరముగ లేనపుడును 'వారిని నమ్మకు, వారిని నమ్మకుము' అను మొదలగురూపములు గలుగును. మధ్యమ ముపర్ణకమునకు వలెనే వ్యతిరేకమధ్యమ ముపర్ణకమునకును నచ్చు పరమగునపుడు లోపము గలుగ దని యథర్వణాహోబలుల యాశయము. కాన 'నాగొన రింపకో జనకజాహృదయేశ, తలంపకమ్మ' మున్నగు నచ్చుపరమగునపుడైన వ్యతిరేక మధ్యమమువర్ణకలోపరూపము లసాధువు లని వా రనిరి. 'నమ్ముము, నమ్మకుము' అను నీజాతివెల్ల మధ్యమపురుషైకవచనములే యైనను వ్యతిరేకము గానిదానికిని వ్యతిరేకము నకును, నచ్చు పరమగునపుడు రూపభేదము లేర్పడుచుండుటం జేసి వేఱు సూత్రములను విరచింపవలసి వచ్చె నని గ్రహించునది.

ఆమ్రేడితంబు పరంబగునపుడు మధ్యమముడుజ్ఝులకు లోపంబు విభాష నగు ౪౯.

ఉండుము ... ఉండుము ... { ఉండుండుము. / ఉండుముండుము.

కొట్టుఁడు ... కొట్టుఁడు ... { కొట్టు కొట్టుఁడు.
కొట్టుఁడు కొట్టుఁడు.

టీ. ద్విరుక్తములైన మధ్యమపురుషైకవచనబహువచనరూపములందు తొలియున్న రూపములకుఁ దుదియున్న ము, డు, అనువానికి వికల్పముగ లోపము గలుగును. ముడుజ్ఞు లనఁగా మధ్యమైకవచనబహువచనప్రత్యయములు. ఆమ్రేడితార్థము ముందే వివరింపఁ బడినది. ఉండుము+ఉండుము:—ఇందు మొదటిపదము మువర్ణ మీవిధిచే లోపింప నుత్వసంధిచే 'యుండుండు' మను రూప మగును. మువర్ణలోపము గలుగనియెడల నుత్వ సంధియే కలిగి 'ఉండు ముండు' మని యగును. ఇట్లే తక్కిన రూప మూహ్యము. మూలమువలె నంత్యలోపము గల్గు ననకుండుటం జేసి యామ్రేడితము పరముగా సువ్విభక్తి లోపమున కొక శాస్త్రము యజంతాజాదిపదసంధి కొక సూత్రము మధ్యమ ముడుజ్ఞులలోపమున కొక సూత్రము సూరికి సూత్రించికొనవలసి వచ్చెను. ఆమ్రేడితము పరమగునపుడు కృతహ్రస్వమునకు దీర్ఘం బగు నని 'లేలెమ్ము; పోపొమ్ము;' అని యుదాహరించి త్రిలింగలక్షణశేషకర్త దీనిని సవరించుట నరయునది. దీన మువర్ణకమేగాక సద్విత్వముపర్ణకమును నీలోపమునకు విషయ మని తేలెడి.

విసర్గంబున కనుకరణంబున లోపం బగు. ౫౦.

వర్ధతాం శ్రీః - అనియె...వర్ధతాం శ్రీ యనియె.

టీ. 'లోపో నమ ఆదికే విసర్గస్య' అనునది మూలము. ఇది మొదలుగా నైదు సూత్రములు సంస్కృత సుప్తిఙంతముల నున్న వున్నటులఁ దెనుఁగునఁ బ్రయోగించుట కుపాయమును సూచించుమూలమున నపు డగు కార్యవిశేషములఁ జేర్కొనును. అను కరణ మనఁగా నొకదాని నొకటి పోలుటకుఁ బాటుపడుట యని యర్థము. సంస్కృత శబ్దజాలమెల్లఁ దెలుఁగున వెలయించి సంస్కృతభాషాతౌల్యము తెలుఁగునకు సంపాదింపఁ బడునట్టిపాటును దెల్పుప్రకరణము గావ నిదె యనుకరణప్రకరణ మగును. ఇందాలకు 'అను' అనునది సాధనము గాన ననుకరణ మనియు ననఁదగును. కరణ మన సాధనము. 'అను' అనువానిం దునిం జేర్చి సంస్కృతపదములు తెలుగుభాషయందునికి లాగఁబడుచున్నవిగాన ననుకరణమను పేరు గల్గె నని భావము. 'అను-అని-అన్న-అన్-అనియె' ఇత్యాగు లను ధాతురూపము లనుకరణమున గ్రాహ్యము లనుట స్పష్టము.

విసర్గాంతమైనపదమునుగాని వాక్యమునుగాని యనుకరణము చేయునపుడు వాని తుదివిసర్గమునకు లోపము గల్గును. వర్ధతాం శ్రీః+అనియె—'వర్ధతాం శ్రీః' అను వాక్య మనుకరణము చేయఁబడునదిగాన గినితుదివిసర్గము లోపించెడి. పిదప దీర్ఘైకార ముపై సంధివిధానము లేమిని శుద్ధసాంస్కృతిక మగుటను ననుధాతుమోపాని యున్న

అకారమునకు యడాగమము గలుగ "వర్ధతాం శ్రీ" యనియె ననురూప మేర్పడును. లోపింపఁదగిన విసర్గమునకుఁ బూర్వమున నున్నవి హ్రస్వాచ్చులేయైనను శుద్ధసాంస్కృతికము లగుట సంధి గలుగ దనియే గ్రహింపవలెను. ఆయాసందర్భములం దాయా పాత్రలసంభాషణయందే ప్రసక్తి యనుకరణమునకుఁ గలిగెడిఁగాన ననుధాతురూపములకే ప్రవేశ మిందుఁ దఱచుగఁ గలిగెడి. కాని యనుకరణము "ఇతి - ఇత్థమ్ - ఏవమ్" అను మున్నగువానిచే జరుపుటగూడఁ గన్పట్టును. కాని వీనితో ననుకరణము చేయునపుడు మాత్ర మివి తెలుఁగువిభక్తిచేరిన సిద్ధసమాసాదిగతపదములే యైయుండును. ఉ. "జగత్ ఇత్యాదులు గ్రాహ్యములు, రాజతే ఇత్యాదిధాతువులు." కొన్నియెడల ననుకరణము చేయకయే సంస్కృతవాక్యములఁ దెలుఁగునఁ బ్రయోగించుటయుఁ జూపట్టునని ప్రౌఢవ్యాకర్త 'అంటితి నమశ్శివాయ పాపాత్మురాలి' మున్నగువాని నుదాహరించె. శుద్ధసంస్కృతవాక్యరచన యనుకరణహీనమై తెనుఁగుకబ్బములఁ గన్పట్టెడి. సదా సర్వదా స్వస్తి సాహి మున్నగువాని కనుకృతి గన్పట్టదు. జయపద మనుకృతి లేకయే తెలుఁగునఁ బ్రయుక్తమై గన్పట్టుచున్న దని ప్రౌఢవ్యాకర్త 'జయ నారాయణ పుండరీక' అని యుదాహరించె. సాధారణముగ ననుకరణమె చూపట్టు. క్వాచిత్కముగ నేవో కొన్ని యనుకరణము చేయఁబడనివి గనుపట్టు. కాన మిగిలిన వీనివిశేషములను నియమములను బ్రయోగములవలన నెఱుంగునది.

అనుకృతిని నమశ్శబ్దముతుదియత్తున కోత్వము విభాష నగు. ౫౧.

తుభ్యంనమః ... అనె ... { తుభ్యం నమో యనె.
తుభ్యం నమ యనె. }

ఈకార్యము లాఁతిచో సహితము గనంబడియెడి. గతానుగతికో లోకో యటంచుర్.

టీ. 'నమశ్శబ్దవిసర్గస్య లోప ఓత్వమపీష్యతే' అను నాథర్వణము మూలము. అనుకరణమున 'నమః' అనుదాని తుదివిసర్గము నిత్యముగ లోపించును. ఆవిసర్గమునకుఁ బూర్వమున నున్న మకారముమీఁది అకారమునకు ఓకారము వికల్పముగఁ గలుగును. విసర్గలోపము పూర్వసూత్రప్రాప్తమున కనువాదము. ఓకారవికల్పవిధానమె యీ సూత్రము క్రొత్తగ విధించినకార్యము. 'తుభ్యం నమః+అనె,' ఇందు 'తుభ్యం నమః' అనున దనుకరింపఁబడియె ఈవాక్యముతుదినున్న 'నమః' అనుదాని విసర్గము లోపించి మకారముమీఁది అకారమున కోత్వము వికల్పముగ సిద్ధింప 'తుభ్యం నమో' అను రూప మేర్పడు. ఓత్వము గలుగనియెడల విసర్గలోపము నిత్యముగాన నది సిద్ధించి యడాగమము పరపదాద్యచ్చునకయి 'తుభ్యం నమ యనె' అని రూప మగును. నమో యను

ఓదంతావ్యయమును సంస్కృతమునఁ గన్పట్టుటచే నమశ్శబ్ద మోదంతముగఁ గన్పట్టు నపు డోదంతావ్యయ మనియు, 'నమః' అని యున్నపుడు విసర్గాంత మనియుఁ జెప్ప నగును గాన, నోత్వవిధాన మనావశ్యక మని యెన్ని చింతామణి చేయలే దనియు, దాన నీవిధియు నట్టిదే యగు ననియు ననవచ్చును. అథర్వణుఁడు డోత్వమును 'నమశ్శబ్ద విసర్గస్య లోప ఓత్వమపీష్యతే' అని నమశ్శబ్దమునకు విధించుటంజేసి యాతఁడును నాదారినే పోయెను గాన నాతని వివరణ మెట్టిదైన నిదియు నట్టిదె యయ్యెడి. లుప్త విసర్గమునకు ముందున్న అకారమున కోత్వము గలుగుట నమశ్శబ్దమునకే గాక యితరము నకుఁ గూడ నగపడుచున్నది. 'గతానుగతికో లోకః+అటంచు' ఇందు గతానుగతికో లోక యను ననుకృతివాక్యమున లోకశబ్దము విసర్గము 50 చే లోపించినపిదప కకా రముపై నుండు అకారమున కోకారము గల్గి లోకో యను నోదంతరూప మయ్యెడి. ఇ ట్లితరముల కోత్వము గలుగుట యరు దని చెప్పవచ్చును.

అనుకరణంబునం దుదిహల్లునకు ద్విర్వచనం బగు. ౫౨.

కింతత్ ... అనియె ... కింతత్తనియె.

కస్త్వమ్ ... అనియె ... కస్త్వమ్మనియె.

టీ. 'అహమాదీనాం ద్విత్వమ్' అను మూలమును వివరించు 'అంత్యాగస్య హాలో ద్విత్వం భవేదనుకృతే పరే' అను నాథర్వణము మూలము. అనుకరింపఁబడునది హాలంత మైన దాని తుది హల్లునకు ద్విత్వ మగును. 'కింతత్+అనియె, ఇం దనుకరింపఁబడిన కింతత్ అను దాని తుది తకారము హల్లునకు ద్విత్వము రాఁగ 'త్త్' అగును. అది యను ధాతురూపము నాది నున్న అకారముతోఁ జేరి 'కింతత్తనియె' ననురూప మగును. 'కస్త్వమ్+అనియె' ఇందు కస్త్వమ్ అనుదాని తుది మకారమునకు ద్విత్వము గలిగి 'మ్మ్' అగును. అది యను ధాతురూపమునాది నున్న అకారముతోఁ జేరి 'కస్త్వమ్మనియె' నని రూప మేర్పడును. పదాంతమున వికల్పముగ నున్నయు నుండనోపును గాన నట్టియెడల నున్నను మకారముగా భావించుటయేని మకారాంతమునే పరిగ్రహించి ద్విత్వమును గూర్చుట యేని చేయవలయును. ఇది నిత్య సూత్రము.

అనుకరణంబునం దహమాదుల మకారంబునకు ద్విరుక్తి విభాష నగు. ౫౩.

దాసోహమ్ ... అనె ... { దాసోహమ్మనె. / దాసోహమనె.

తత్కర్తవ్యమ్ ... అనె ... { తత్కర్తవ్యమ్మనె. / తత్కర్తవ్యమనె.

టీ. 'అహామాపీసాం ద్విత్వం' అనునది మూలము. పొల్లుమకారము తుదిఁ గల వానికిఁ గొన్నిటికి వికల్పముగ ద్విత్వవిధాన మావశ్యక మగుటఁ బ్రత్యేకసూత్రమారబ్ధము. అనుకరణమున 'అహామ్' అను మున్నగు శబ్దములతుదియున్న పొల్లు మకారమునకు ద్విత్వము వికల్పముగ నగును. 'దాసోహమ్+అనెను.' ఇందు 'దాసోహ' మను నను కరింపఁబడుదాని తుది మకారమునకు ద్విత్వము గలిగి (మ్మ) పరాచ్చుతోఁ గలియఁగ "దాసోహ మ్మనె" ననియు, మకారమునకు ద్విత్వము రానపుడు పొల్లుమకారము పరాచ్చుతోఁజేరి "దాసోహ మనె" ననియు రూపము లేర్పడును. ఇట్లే తక్కిన యుదాహరణముల ప్రక్రియను గనుఁగొనునది. ఇట్లె యే హలంతముల హల్లులు నిత్యముగ ననుకరణమున ద్విత్వముం జెందఁదగినవో వానిని బూర్వ సూత్రమునను, వికల్పముగఁ జెందఁ దగిన మకారాంతముల నిందును జేర్చికొని రూపముల యథాసంభవముగ సాధించుకొనునది.

ఉదంతనామంబున కనుకరణంబునందు వుగాగమం బగు. ౫౮.

ఇయంధేనుః ... అనె ... ఇయంధేనువనె.

అనుకృతిని నిపుచకుం గుఱుచ యగు నని యొకండు వలికె నది నిరాకరంబు. దుర్బలస్యబలం రాజా యని వినవే.

టీ. 'తత్రోతో వుర్భవేన్నిత్యమ్' అను నాథర్వణము మూలము. ఉదంతమగు సంస్కృత ప్రాతిపదిక మనుకరింపఁబడునపుడు గాని విసర్గము 50 సూత్రము చే నిత్యముగ లోపించిన పిదప 'వుక్' అను నాగమము నిత్యముగ నగును. 'ఇయం ధేనుః+అనె' 'ఇయంధేనుః' అనున దనుకరింపఁబడునది. దీని విసర్గము లోపించిన పిదప ధేనుశబ్దము తుది యుకారమునకు 'వు' ఆగమముగఁ గల్గును. దాన 'ఇయం ధేను వనె' అని రూప మగును. వుగాగమము కకారము పోవునాగమము గాన నిర్దిష్టమున కంతావయవముగ నగుటను స్మరించునది. ఈవిధి నిత్యము గాన సుదంతము వుగాగమరహితమై 'ఇయం ధేను అనె' అనురూపమును బొంద దని గ్రహింపవలెను. 'వు' అను నాగమము నుకారమున కును నను ధాతురూపాద్యకారమునకును సంధి నిత్యము. ఇయంధేను వనె. దీర్ఘాంత మనుకరణమున హ్రస్వాంత మగు నని యొక రనిరి గాని యది మూలములేని ప్రసంగము గాన నిరాకర మని సూరి వ్రాసెను. 'దుర్బలస్య బలం రాజా+అనె':—ఇందు రాజా యను దీర్ఘాంతశబ్దము తత్సమ 51 చే హ్రస్వము గాఁజాల దని భావము. తత్సమ. 51 సూత్రమనుకరణమున నగు ప్రక్రియను బోధించునదిగాక తత్సమప్రాతిపదికములఁ

దయూరుచేయునది గాన నిందు దానికిఁ బ్రసక్తి చూపట్టదని భావము. అనుకరణము దీర్ఘమునకు హ్రస్వము గలుగు ననుమాట సూరికాలపువా రెవరో యన్నమాట గాని ప్రాచీన లన్నమాట గాదు గాన నొకం డని యనాదరముగ సూరి వ్రాసియుండనోపును. ఇట్లీ సూత్రపంచకమున శుద్ధ సంస్కృతమునకే యనుకరణార్థ్హాత మూలము ననుసరించి ప్రతిపాదించినను నే భాషాపదము ననుకరింపవలసివచ్చినను నీ యనుధాతురూపముల నంతమందుఁ జేర్చి తెలుఁగున ననుకరింపవచ్చు ననుట నిర్వివాదము. ఇందులకు 'అహేయమన్యదేశీయం యత్తదేవ ప్రయుజ్యతే' అను నథర్వణోక్తి యాధారమయ్యెడి. ఇది సామాన్యముగ నన్యదేశ్యముల నున్నవున్నటుల నుపయోగింపవలె నను నంశమును సూచించునదైనను నట్లు ప్రయోగించుట కనుకరణమును మార్గాంతరము గానఁ బ్రమాణముగ స్వీకృతము. తెనుఁగునను సాధారణముగ ద్విరుక్తములగు పదార్థధ్వన్యాది వాచకముల కనుయోగముననె యనుకరణ మగపడు. అట్టియెడలఁ "గొన్నింటికి ముగాగమంబై సలసలమనునట్టి రూపము లేర్పడును." అను విశేషమును బ్రౌఢవ్యాకృతిని బట్టి గ్రహించునది.

వాక్యావసానంబున సంధిలేమి దోషంబు గా దని యార్యు లంద్రు. ౫౫.

సత్యము సర్వశ్రేయము - అది లేనిచో సర్వధర్మములు వ్యర్థములు. ఇట్లు సంధివిరహంబు కావ్యంబులం బాదాంతమంద చూపట్టెడు.

ఇది సంధిపరిచ్ఛేదము.

టీ. 'న స్యాద్వాక్యవిరామేతు సంధ్యభావోఽపి దోషకృత్' అనునది మూలము. ఈ సంధిపరిచ్ఛేదము ననుసరించి యజంతములు (కళలును) ద్రుతాంతములు నగు నాంధ్రభాషాపద ప్రపంచమునకు వాక్యవిన్యాసమున సంధి గలుగుటయె తోఁచెడి గాన వాక్యములవల్ల నేకవాక్యతయే సంధికార్యములంజేసి సిద్ధింపఁగా నట్టి యవస్థను దొలఁగింప నీవిధి యారబ్ధమయ్యెను. కర్తృకర్మక్రియలతో వాక్యము పరిసమాప్తమైనచో మిగిలిన వక్తవ్యముం దెలుపు రెండవవాక్యముతో మొదటివాక్యమును గలుప నక్కఱలే దని యీ విధి కభిప్రాయము. "సత్యము సర్వశ్రేయము" అనుటతో నొక వాక్యము సమాప్తమయ్యెను. "అది లేనిచో" నను రెండవవాక్యమును వేఱుగనే (మొదటివాక్యముతోఁ గూర్పక) ప్రారంభింపవచ్చును "సత్యము సర్వశ్రేయ మదిలేనిచో" నని సంధి చేయ నక్కఱ లే దని భావము. ఇది గద్యకు సంబంధించిన నియమము. పద్యమున

మాత్రము వాక్యసమాప్తియుఁ బాదసమాప్తియు (రెండును) సంభవించునపుడే సంధి కూర్చుట మానవలెను గాని వాక్యాంతమైనను బాదాంతము గానపుడును, బాదాంతమైనను వాక్యాంతము గాని యపుడును విసంధి చేయరాదు. వాక్యాంతపాదాంతత్వములు రెండును సంభవించునపుడే పద్యముల సంధి మానవచ్చు నని భావము. "సమధిగమము సత్యంబుతో సరియుగావు; ఎఱుగ మెల్ల అంతఁ గొంద అధికహాస్యంబు సేసిరి; అడవి నేమిరోసె దనిరి. క్రమముపడసి యొక్క సమయంబు సేసిరి; ఒనర దాని తెఱఁగు" "పడగనున్న హనుమ భయవిహ్వలుఁడు గాఁడు; అరదమునకు సూతుఁ డచ్యుతుండు." అను ప్రయోగములంబట్టి వాక్యాంతపాదాంతము లగుట సంభవించినపుడే పద్యముల విసంధి యగపడు ననుట నిర్వివాదము. గద్యమునఁ బాదనియమము లేదు గాన వాక్యసమాప్తి యగుడు సంధి మానవచ్చును. ఇం దుదాహరణమున నుత్వ సంధ్యభావమే ప్రదర్శితమైనను నెల్లసంధులును గద్యయందు వాక్యాంతమునఁ గలుగ వనియు, నట్లే పద్యమున వాక్యాంత పాదాంత్యములు సంభవించినచిదపఁ గలుగకపోవచ్చు ననియు గ్రహించునది. సంస్కృతమున గద్యలో సంధి యైచ్ఛికము. తెనుఁగున నది పనికిరాదన నీ విధి యార్యబ్ధ మని ఫలితము.

ఇది సంధిపరిచ్ఛేదము సమాప్తము.

తత్సమపరిచ్ఛేదము

→(◎)←

సంస్కృతప్రాతిపదికములకు డు - ము - వు - లు - మొదలగు ప్రత్యయములను విధించి సంస్కృతసమములను సిద్ధింపఁజేయు గ్రంథభాగము గానఁ దత్సమపరిచ్ఛేదము నాఁబడెను. తత్సమముల కార్యవిశేషములను బేర్కొను గ్రంథభాగ మని ఫలితము. సంస్కృతప్రాకృతసమం బగు భాషకుఁ దత్సమసంజ్ఞ సిద్ధమైనను నీ పరిచ్ఛేదమునఁ బ్రాకృతసమముల ప్రస్తావనమే గానరామిని గేవల సంస్కృతసమముల రూపసాధన ప్రక్రియయే యగపడుచుండుటను దత్సమశబ్దము సంస్కృతసమవాచకమే యగును. దీనఁ దచ్ఛబ్దము సంస్కృతపదవాచక మనియు దానికి సమము (దుల్యము) తత్సమ మనియుఁ దత్సమపదమున కిట వ్యుత్పత్తి నూహించుకొనునది. ఇది యందును నజంత శబ్దముల ప్రక్రియం దెలుపు భాగము గాన నజంతపరిచ్ఛేదము నాఁబడును.

డు - ము - వు - లు - ప్రథమ. ౧.

టీ. 'డుమువులవః ప్రథమా స్యాత్' అనునది మూలము. 'డు-ము-వు-లు' అను నీ నాల్గును ప్రథమావిభక్తి ప్రత్యయములు గాన వీనికిఁ బ్రథమాసంజ్ఞ చేసెను. వీని విభాగాదులు మీఁద స్పష్టపడును.

నువర్ణంబు - ద్వితీయ. ౨.

టీ. 'కూర్చిలనునయోర్భవేద్ద్వితీయాతు' అనునది మూలము, 'ను' అనునది ద్వితీయాప్రత్యయ మగుట దీనికి ద్వితీయ మని పేరు. మూలము కూర్చిని ద్వితీయ యనెడిఁ గాని యిది కూర్చుధాతు క్త్వార్థకరూపముగా నిరూపింప నవకాశముండుటచే దీనిని ద్వితీయాప్రత్యయముగ సూరి దలంపలే దని తోఁచెడి. ఇట్టి దానిఁ బ్రత్యయ మన్న గుఱించి గుఱిచి మొదలగు వానింగూడఁ బ్రత్యయము లనవలసివచ్చును గాన వీనిని సూరి యుపేక్షించె నని తోఁచెడి. ఈతని వ్యాకృతిపద్ధతియందు 'ల' అనునది ద్వితీయాప్రత్యయము గాక ద్వితీయాదిబహువచనములందుఁ గలుగు నాగమముగ నెన్నఁబడుటచే బ్రత్యయముగ ననాదృతము. మఱియు 'మహతో నితౌ విభక్తౌ టాదౌ వచనద్వయే క్రమేణ స్తః' అని మూలము తృతీయాబహువచనము మొదలుగా నెల్లవిభక్తుల బహువచనములందును లకారవిధానముం జేయుచుండుటచేత ద్వితీయా బహువచనమందును నదే యనినఁ బ్రక్రియ సక్రమముగ నుండు ననియుఁ బైరీతి ననుసరించి లకారము బహుత్వప్రకాశ

కమే గాని విభక్తిప్రత్యయము గా దనియుఁ దలంచి సూరి దీనిని ద్వితీయగా నెన్నఁ డయ్యెను. ఇంతియగాక మూలమునందువలె నిందుఁ గళ గాని దానికెల్ల ద్రుతము తుది నంటు నను పద్ధతి యనాదృతము గాన 'రాములను' ఇత్యాదిరూపములసిద్ధికై ద్వితీయా బహువచనమున లకారము ప్రత్యయమన్నను నువర్ణము చేర్పక తప్పదు గానఁ [illegible]న తృతీయాదిబహువచన రూపములందువలె నిందును లకార మాగమముగనే యంగీకృతమై నువర్ణమే ప్రత్యయముగ లెక్కింపఁబడె నని గ్రహించునది. ఇట్లే నియనునది[illegible] నాగమ మని తలంచియు డుమంతంబుమీఁదను నికారాంతాదులమీఁదను నగు నివర్ణకము నువర్ణక పరిణామరూపమే యనియు నెన్ని నివర్ణకమును బ్రత్యయముగ నెన్నక పోయెను. 23-24-25-26 లచే నువర్ణకమును నివర్ణకముగా మార్చి కృతార్థుఁ డయ్యెను.

చేత - తోడ తృతీయ. 3.

టీ. 'తో చేత తోడ చే చ తృతీయాయాం' అనునది మూలము. 'చేత-తోడ' అనునవి తృతీయాప్రత్యయములు గాన వీనికిఁ దృతీయసంజ్ఞ చేసె. మూలము 'తో-చే' లను గూడఁ దృతీయాప్రత్యయము లనుచున్నను, చేత - తోడల యాద్యక్షరశేషములే యవి యని స్పష్టపడుచుండుటంజేసి సూరి 10 సూత్రముచే వానిని చేత - తోడల యాద్యక్షరశేషములుగ నెన్ని సహజతృతీయాప్రత్యయములుగ గణింపఁ డయ్యెను. 'తోడుత-చేసి-మెయి-సై-మయి' ననునవి స్వతంత్రపదములు గాఁ దలంపఁబడుటను బ్రత్యయములుగ లెక్కింపఁబడవయ్యె. మూల మిట్టి భావనఁ జేసియే వీనిని ప్రత్యయము లనదయ్యెఁ గానఁ దదనుసారముగ సూరియు ననఁడయ్యె.

కొఱకు - కయి - చతుర్థి. ౪.

టీ. 'కొఱకు కై చతుర్థ్యాస్స్యాత్' అనునది మూలము. 'కొఱకు-కయి' అనునవి చతుర్థీప్రత్యయము లగుటఁ జతుర్థి నాఁబడును. 'కయి' అనునది కైగాను క్రియ. 103 సూత్రముచే వికల్పముగ నగుం గాన 'కై' యని మూలము ననుసరించి యన లేదు. మఱియు మూలానుసారముగ 'కై' యన్న పై 103 క్రియాసూత్రముచే 'కయి' సిద్ధింపదు గాన 'కయి'నే మూలముగ నెన్నె నని గ్రహించునది. (చూ. క్రియ. 103) తొల్లి చతుర్థీప్రత్యయముగఁ గన్పట్టు 'పొంటె' నను దానిని, స్వతంత్రశబ్ద మని యెన్ని గావలయు మూలము ప్రత్యయముగఁ దలఁపమి నిడఁడును దలఁచెడ[illegible]ను.

వలన - కంటె - పట్టి - పంచమి. ౫.

టి. 'పట్టి-వలన-కంటె ఇతి పంచమీ' అనునది మూలము. 'వలన-కంటె-పట్టి' ఇవి పంచమీప్రత్యయము లగుట వీనికిఁ బంచమీసంజ్ఞ. 'వల్ల-కన్న' అనునవి పంచమీ

ప్రత్యయము లనుటకుఁ బ్రాచీనప్రయోగము లగపడమిని వాని నిందుఁ జేర్పకున్నారని తోఁచెడి. వీని యితర విషయము 7 సూత్రపుఁ డీకలోఁ దుది నరయునది.

కు - యొక్క - లోపల - షష్ఠి. ౬

టీ. 'ఙస్ లోపలకికుయొక్కాన్యా' అనునది మూలము. 'కు-యొక్క-లోపల' ఇవి షష్ఠీప్రత్యయము లగుట షష్ఠి నాఁబడెను. 26 చే కువర్ణకము కివర్ణమగుం గాన కివర్ణకము వేఱుగ నంగీకృతము గా దయ్యెను. 10 చే లోపల వర్ణకముఁ నుండి లో సిద్ధించెడిఁ గాన లో నను దానిని వేఱుగ నంగీకరింపఁడయ్యెను.

అందు - న సప్తమి ౭.

టీ. 'ఙ్యన్ద్వాందు నాస్తు సప్తమీ' అనునది మూలము. 'అందు-న' అనునవి సప్తమీప్రత్యయములు గాన వీనికి సప్తమి యని సంజ్ఞ. మూల మలిఁగాగమము సిద్ధింపఁ జేయుటకే యిందును సప్తమిగ జెప్పెనుగాని యిది సప్తమీప్రత్యయముగ శబ్దముల కుఁ జేరమింజేసి సూరి యాయలిఁగాగమప్రయోజనమును సంధి 44 చేఁ గూర్చుటంజేసి దీనిని సప్తమీప్రత్యయముగ నంగీకరింపఁడయ్యెను. నవర్ణకము కారకము 18 చే జడ వాచకముల కగున దనుట మఱువ రాదు. మఱియు నవర్ణక ముదంతజడంబు తృతీయకు (కారకము 23 చే) నగుటను గూడ నరయునది.

కాలక్రమమున నవి జ్ఞాతప్రకృతులైన కర్మ స్వతంత్రపదముల శిష్టభాగములు ప్రత్యయము లనుట నిర్వివాదము. ఈ లక్షణము ననుసరించి తెలుఁగున 'డు-ము-వు-లు, ను, కు, న,' అను నవియే ప్రత్యయము లయ్యెడి. తక్కినవి యర్థవంతము లగు పదము లగుట ప్రసిద్ధము. దీన నాంధ్రభాష సంస్కృతమువలెఁ గేవల మవిజ్ఞాతప్రకృతిక ప్రత్యయభాష గాక విజ్ఞాతావిజ్ఞాతప్రకృతిక ప్రత్యయభాష యగుచున్నది. మఱియు నవిజ్ఞాతప్రకృతులుగ జెప్పఁబడు "డు-ము-వు-లు" అను వానిలో 'డు' అనునది మహాత్ప్రిగమపురుషైకవచన కర్తృవాచక మగువాఁ డను దాని వా లోపింప నేర్పడిన రూప మని తోఁచెడి. ఇఁక 'ము' అనునది ప్రాఙ్న నుహారనుఁశమందుఁ గల 'జ్ఞానమ్' మొదలగు వానికిఁ దెలుఁగున సుఖోచ్చారణార్థము పదాంతమునఁ జేరెడు ఉకారముచే సిద్ధించిన 'జ్ఞానమ్+ఉ=జ్ఞానము' మున్నగు రూపముల యనుకరణమునఁ దక్కుంగలవానికిని గల్గిన దని తోఁచెడి. 'వు' అనునది ఊకారాంతములమీఁది నోష్ఠ్యోచ్చారణతౌల్యమునంజేసి సుఖోచ్చారణమునకై వుపష్టముగా నైన 'శంభువు' ఇత్యాదుల యనుకరణవిధి నన్యము లకును గలిగిన దని తోఁచెడి. 'లు' అనునది బహుత్వప్రకాశకమగు 'పలు' శబ్దము పకారము లోపింపఁగా సిద్ధించిన దేమో యని యనుమానము పొడమెడి. 'గళ్-గళు' అను

వాని గకారము లోపింప నేర్పడిన దని విమర్శకాశయము. ఇట్లే ద్వితీయాప్రత్యయ మగు నువర్ణము 'లను-నిను-నను-' అను వాని యాద్యక్షరములు లోపింప నేర్పడినదేమో యని సందియము గలిగెడి. 'ను' అనునది 'ఒక' శబ్దమునందు ఒకారము లోపింపఁగా సుఖోచ్చారణమునకై తెలుఁగునఁ జేరిన ఉకారముతో సిద్ధించినరూపమో లేక ఒకారము తన సహజమగు నుకారస్వరూపమునంది కవర్ణముపైఁ బడుటను సిద్ధించిన రూపమో యని యనుమానము గలిగెడి. 'న' అనునది నడు లేక నడుము శబ్దము నాద్యక్షరశేషమో (సౌరునం దిత్యాదులఁ బ్రకృతిప్రత్యయములకు నడుమ సుఖో చ్చారణార్థమైన 'న్' అను దానితోఁ గలిసి నందుగా నేర్పడిన రూపమునుండి 'ందు' అను దాని వేఱుపఱుప నరూపమునంది యనుకరణవిధిని గృత్రిమోదంతములకును సప్త మ్యేకత్వమున సిద్ధించినదో యని యూహ పొడమెడి. ఏమైన నేమి? పైని నిరూ పించినవి యవిజ్ఞాతప్రకృతు లగుటఁ బ్రత్యయములు నాఁబరఁగె నని తేలినది. భాషా తత్త్వవిమర్శకులు సర్వద్రావిడభాషాలోడనమున నీ ప్రత్యయములంగూర్చి వేఱొకరీతిని వ్రాసిరి. (చూ. కో. రా. సంధి.) తత్తదర్థబోధకము లగు శబ్దములు దుదినిగూర్చి విభక్త్యర్థముల బోధింపఁగాఁ గాలక్రమమున నవ్వాని యాద్యక్షరాదు లుచ్చారణమున లోపించుచు నవి ప్రత్యయములైన వని నాయూహ.

తృతీయాదులకు నుగాగమం బగు. ౮.

రామునిచేతను - రామునితోడను - రామునికొఱకును - రాముని వలనను - రామునికంటెను - రామునకును - రామునియందును.

టీ. కళలుగాని (కయి పట్టి యొక్కలు దప్ప) తృతీయాదివిభక్తులకుఁ దుదిని నువర్ణము చేరును. రామునిచేత: ఇది తృతీయావిభక్తి యగు చేపవర్ణకము చేరిన పదము. దీని తుదిని నుగాగమము గలుగ 'రామునిచేతను' అని యగును. విభక్తులు ప్రత్యేకప్రయోగమున కనర్హములును బ్రకృతితోడనే యుండునవియు నగుటఁ బ్రకృతి తోడ నవ్వానిని గూర్చి నుగాగమము గల్గె ననుటకే రామునిచేత నను నట్టివి చూపఁ బడెను. ఇట్లే తక్కిన వుదాహ్యములు. 10 చే: బ్రథమాక్షర శేషములైన వానికిని నీ నుగా గమము 'ఏకదేశ వికృత మనన్యవత్' అను నుక్తింబట్టి యగు నని గ్రహించునది.

కయి - పట్టి - యొక్కలకు నుగాగమంబు లేదు. ౯.

రామునికయి - జ్ఞానముఁబట్టి - రామునియొక్క.

టీ. 'కయి-పట్టి-యొక్క' అను విభక్తులతుదిని నువర్ణము గలుగదు. ఇవి కళలు గాన వీనికి నుగాగమప్రాప్తి లే దని గ్రహించునది. 'రామునికయును' ఇత్యాదులు

సిద్ధింప వని భావము. మూలము కళలుగానివానికెల్ల 'అన్యే ద్రుతప్రకృతయో యే స్వార్థ్యానుజీవిత ద్రుతా నిత్యమ్' అని నకారమును జేర్చునదిగాన నం దీరెండుసూత్రములకు మూల మగపడదు. కాన 'అన్యే ద్రుతప్రకృతయో' అనుదానినే పైరెండుసూత్రములకు మూల మనవలెను.

చేత-తోడ-లోపల వర్ణకంబుల ప్రథమాక్షరంబులు వైకల్పికంబుగా శేషించు. ౧౦.

ప్రత్యయంబు వర్ణకం బని ప్రాచీనులు వ్యవహరింతురు.

రామునిచే - రామునితో - వనములలో.

టీ. 'చేత - తోడ - లోపల' అను ప్రత్యయములందలి ప్రథమాక్షరములైన, 'చే - తో - లో' అనునవి వికల్పముగ మిగులును. వికల్ప మనుటంజేసి పక్షమున 'చేత - తోడ - లోపల' అనియు నుండవచ్చును. "రామునిచే, రామునిచేత." తక్కినవిట్లే గ్రహించునది. నుగాగమ మాద్యక్షరశేషమునకును నగు ననవలెనుగాని 'రామునిచేను గరుణచూపఁబడెను, రామునితోను దిరిగె, వనములలోను బరఁగె,' అనునట్టి స్వత్వరూపము లరు దని తోఁచెడి. 'ప్రత్యయ ఇహ వర్ణకః' అని చింతామణి ప్రత్యయమును వర్ణక మని వ్యవహరించెను. తదనుసారముగఁ దద్వ్యాఖ్యాతలును బ్రత్యయమును వర్ణక మనిరి. కానఁ బ్రత్యయమును వర్ణక మని యనిన ప్రాచీనులు చింతామణి కర్తృ తద్వ్యాఖ్యాతలే యని యెన్నవలెను.

డు - ము - వు - న లేకవచనంబులు. ౧౧.

ఏకత్వసంఖ్యను బోధించు ప్రత్యయం బేకవచనంబు, రాముఁడు - సోముఁడు - వనము - ధనము - ధేనువు - భానువు.

టీ. మొదటి 7 సూత్రములచేఁ జెప్పఁబడిన ప్రత్యయములలో 'డు-ము-వు-న' అను నాల్గును నేకత్వమునే బోధించెడి. అనఁగా నివి ప్రకృతి కేకవచనమునవే యగు నని భావము. ఇందు 'డు-ము-వు' అనునవి యాయాప్రకృతులకుఁ బ్రథమైకవచనము నను, 'న' అనునది యుదంతములకు సప్తమ్యేకవచనమునను, సిద్ధించున వగుట వీని నేకవచనములుగా నిరూపించుట పొసఁగెను. ఈపైని నిరూపించిన ప్రత్యయములతోఁ గూడినపదము లొక పదార్థమునే బోధించెడిఁ గావునను, నట్టిశక్తి ప్రత్యయమునకే గలదు గావునను వీని కేకవచనము లని యంటి నని సూరి యీక్రిందివివరణమున కాశయము. ఈక్రింది డు-ము-వు-లతో గూడినపదము లాయాపదార్థముల యేకత్వమునే బోధించుచున్నవిగాన నవి యేకవచనము లయ్యెను. ఇట్లే 'చెట్టున' అను నవర్ణక

యొక్క చెట్టునే తెలిపెడిఁగాన నిత్యాదులందు నవర్ణకమును నేకవచనమే యని యెఱుంగవలయును. ఈ నవర్ణకము కారక. 23 చే నుదంతమునకుఁ దృతీయైకవచనము నందే సిద్ధించెడిఁ గాన నాయవస్థను గమనించినను, నిది యేకవచనమే యయ్యెడి. మూలమును సుబోధకమై సూరి యిట్లు విపరించెను.

లువర్ణంబు బహువచనంబు. ౧౨.

బహుత్వసంఖ్యను బోధించు ప్రత్యయంబు బహువచనంబు. రాములు - సోములు - వనములు - ధనములు - ధేనువులు - భానువులు.

టీ. పదార్థముల యనేకతను బోధించు ప్రత్యయము బహువచనము. క్రింది యుదాహరణములందు, 'రామ' ఇత్యాది ప్రకృతులకుఁ జేరిన లువర్ణకము రాములయుఁ జక్కంగలవానియు ననేకత్వమును దెల్పెడిఁగాన నిది బహువచన మనంబరఁగెను. 31 సూత్రముచే బహుత్వబోధకముగా లువర్ణము విధించుటంజేసి యదియు బహుత్వ బోధకమే యని గ్రహించునది.

తక్కినవి యుభయంబులు. ౧౩.

మిగిలిన ప్రత్యయము లేకత్వ బహుత్వములకు బోధకము లని యర్థము. వనమును - వనములను - వనముచేతను - వనములచేతను - వనముతోడను - వనములతోడను.

టీ. తక్కిన ప్రత్యయములెల్లను నామప్రకృతులతోఁ గూడి వాని యేకత్వ మును బహుత్వమును గూడఁ దెల్పును గాన నవి యేకవచన బహువచనసాధారణము లని భావము. 'వనమును-వనములను' ఇత్యాదులందు 'ను' మున్నగు ప్రత్యయము లేకవచన బహువచన సాధారణములై గన్పట్టుచుండుటంజేసి యని యేకత్వబహుత్వబోధకములై యుభయములు నాఁబరఁగె నని సమన్వయము. కాని ద్వితీయాది బహువచనములందు లకారమే బహుత్వప్రకాశకము గాని ప్రత్యయములు గావనునంశము లకారాభావమున బహుత్వము వెల్లడిగామిని స్పష్టము. కావున ద్వితీయాది బహువచనములందుఁ బ్రత్యయములను బహుత్వబోధకములుగా నెన్నుట యస్వరస మనియు సిద్ధప్రత్యయము లేకవచన బహువచన సాధారణము లనుటయే యుచిత మనియుఁ దోఁచెడి.

ఓ యామంత్రణంబునం దగు. ౧౪.

ఓ యనుశబ్దము సంబోధనంబునం దగు నని యర్థము. ఇది సంబోధ్యవాచకంబునకు ముందే ప్రయోగింపంబడును. ఓశబ్దంబు లేకుంగియు సంబోధ్యవాచకంబు ప్రయోగింపఁబడును. ఓ రాముఁడ - ఓ రాములార - రాముఁడ - రాములార.

టీ. 'ఓయిరాత్యామన్త్రణే చ విక్రుతౌ స్యాత్' అనునది మూలము. ఆమన్త్రణము సంబోధన మనునవి పిలుచుటనుదానికిఁ బర్యాయములు. పిలుచుటను జెప్పునది ఓకారము. పిలుచుటయందుఁ బిలువఁబడుదానిం జెప్పుపదమునకుఁ దొలుఁదొల్త 'ఓ' అనువర్ణము గలుగును. ఓకార మామన్త్రణార్థక మనియు నిది యామన్త్రితవాచకమున కవ్యవహితపూర్వముగా నుండు ననియు నభిప్రాయము. సంబోధ్య మనఁగాఁ బిలువఁదగినది. సంబోధ్యవాచక మనఁగాఁ బిలువఁదగిన పదార్థమును జెప్పుపదము. సంబోధ్యవాచకమునకును ఓ శబ్దమునకును నడుమ నేపదమును నుండరా దని ఇది సంబోధ్యవాచకంబున కనువిపరణమున కభిప్రాయము. క్రింది యుదాహరణములందు సంబోధ్యవాచక మగు రామశబ్దమున కవ్యవహితపూర్వముగ నోశబ్దముండుటను గమనించునది. రాముఁడు సంబోధ్యుఁడు గానఁ దద్వాచకము సంబోధ్యవాచక మని యెన్నునది సంబోధనవాచకము ఓశబ్దము సంబోధ్యమునకు ముందు చేర్పకయె ప్రయోగింపవచ్చును రాముఁడు! అనియుఁ జనఁదగు నని భావము గీన సంనిధి యైచ్ఛిక మని తేలెను. సంబోధ్యవాచకమునకును నోశబ్దమునకును నడుమ సంపర్కయోగ్య మగు పదములతోడి వ్యవధాన ముండఁదగు నని 'ఓ వినువీథి నున్న ఖచరోత్తములార' అని యుదాహరించి ప్రౌఢవ్యాకర్త సంబోధ్యవాచకమునకు ముందే ప్రయోగింపఁబడు నను సూరివాక్యమును సవరించినాఁడు. సంబోధ్యవాచకమునకు సంబంధించిన విశేషణము దానికి సంబంధించిన యితర పదము నని వ్యవధానస్వరూపమును గూడ నిర్వచించినాఁడు. 'ఓయిరాత్యామన్త్రణే చ విక్రుతౌ స్యాత్' అని (ఓయి) రెండక్షరముల పాఠమునే బాలసరస్వతియు నథర్వణుఁడు మూలస్థముగా నెన్నిరి. అథర్వణుఁడు దాని కాధారముగఁ గొనియే యందుఁ దుదివర్ణమునకు లోపమును బ్రతిపాదించి ఓ శబ్దమును సిద్ధింపఁజేసినవాఁడు. స్త్ర్యామన్త్రణమున ఓయి శబ్దప్రయోగము పొసఁగమింజేసి పురుషామన్త్రణమున వికల్పముగను స్త్ర్యామన్త్రణమున నిత్యముగను 'యి' అను తుదివర్ణమును లోపింపఁజేయ నహోబలుఁడు పాటుపడినవాఁడు. ఇదంతయు నేల యని సూరి 'ఓ' అను నొక్క యక్షరము పాఠమునే ప్రమాణీకరించినవాఁడై వానికి యివర్ణము క్రింది సూత్రముచే సంపాదించి యథర్వణ - బాలసరస్వ - త్యహోబలాంగీకృత రూపములనెల్ల సంపాదించినాఁడు.

ఓశబ్దమునకుం బురుష నీచస్త్రీపురుషామన్త్రణంబులందు
యి - సి - రి - వర్ణంబులు విభాష నంతాగమంబు లగు. ౧౫.

ఓయిరాముఁడ - ఓ రాముఁడ - ఓసిదుష్టురాల - ఓదుష్టురాల-
ఓరిదుష్టుఁడ - ఓదుష్టుఁడ.

టీ. 'ఓయీ-త్యామంత్రణే చ వికృతౌ స్యాత్' అను చింతామణి 'వికృతా వత్ర లోపస్స్యాత్సంబుద్ధ్యోయిపదే తు యేః, నీచతాయాం రిసీ స్యాతామ్' అని వివరించు సాధర్వణము మూలము. మగవాని యామంత్రణమునఁ దద్వాచకమగు ఓశబ్దమునకుఁ దుదిని 'యి' అనునదియు నీచురాలి సంబోధనమున 'సి' అను వర్ణమును, నీచ పురుషుని యాహ్వానమున 'రి' అను వర్ణమును వికల్పముగఁ గలుగును. 'ఓయి - ఓసి-ఓరి' అని యేర్పడు నని భావము. వికల్ప మగుటఁ బక్షమున 'ఓ' అని యుండును. ఓ రాముఁడ:—ఇది యుత్కృష్టపురుషామంత్రణముగాన నామంత్రణవాచకమగు ఓశబ్దమునకు 'యి' అను వర్ణ మంతమున నాగమముగఁ గల్గి 'ఓయి రాముఁడ!' అను రూప మయ్యెను. 'యి' అను వర్ణము వికల్పముగ నయ్యెడిదిగానఁ బక్షమున 'ఓరాముఁడ' అను రూప మేర్పడును. 'ఓ దుష్టురాల' ఇత్యాదులందు దుష్టత్వముచే స్త్రీ నీచురాలగుచున్నది గానఁ దదామంత్రణవాచకమగు ఓశబ్దమునకు 'సి' వర్ణము చేరి 'ఓసి దుష్టురాల' అను రూపము సిద్ధించును. సివర్ణము గలుగని పక్షమున 'ఓదుష్టురాల' అగును. 'ఓదుష్టుఁడ' ఇత్యాదులందు దుష్టత్వముచేఁ బురుషుఁడు నీచుఁడు నాఁబడుచున్నవాఁడు గానఁ దదామంత్రణవాచకమునకు 'రి' వర్ణము గలిగి 'ఓరి దుష్టుఁడ' అనురూప మగును. రివర్ణము గలుగనియెడల 'ఓదుష్టుఁడ' అను రూపము సిద్ధించును. నీచత్వమునకు దుష్ప్రవర్తన దుశ్శీలములే కారణములుగ నెంచి స్త్రీపురుషుల నీచత్వమును నిర్ణయించికొనవలసి యుండుట నుదాహరణములు సూచించుచున్నవి. కాని యధమజాతి స్త్రీ పురుషామంత్రణమునను దద్వాచకమగు నోశబ్దమునకు 'సి - రి' వర్ణములు గలుగుట చూపట్టును. నీచస్త్రీ పురుషామంత్రణమున 'సి - రి' వర్ణములు విధించుటం జేసి మొదటఁ జేర్కొన్న యివర్ణ ముత్కృష్ట పురుషామంత్రణ విషయమును దుష్టుఁడుగాని సామాన్య పురుషుని యాహ్వానమువిషయమును నయ్యెడి నని గ్రహింపవలసియున్నది. మీఁది సూత్రము ననుసరించినచు దక్కువజాతి యాఁడువానిని నట్టిపురుషుని సంబోధించునపుడును లేక యెక్కువజాతి స్త్రీపురుషుల సంబోధించునపుడును, లేక దుశ్శీలురుగాని స్త్రీపురుషుల సంబోధించునపుడును మిత్రత్వమునం జేసియే యట్టిపిలుపు సంభవించెడి నని స్పష్టపడెడిఁగాన నధమజాతి స్త్రీపురుషామంత్రణమున నోశబ్దమునకు 'సి - రి' వర్ణములు గలుగుట సూరిహృదయము గానట్లును నట్టిప్రయోగము లగపడిన వానిని మైత్రిచేఁ గలిగిన వానినిగా సమర్థింపవలె ననియే యాతఁడు భావించినట్లును స్పష్టమయ్యెడి ప్రయోగములు ప్రాచీనము లిట్లౌ దృష్టము లగుట సూరి యిట్లు నిరూపించుటకుఁ గారణ మని గ్రహించునది. (చూ. అహో. 24 పుట.) ఈ సందర్భ మహోబలగ్రంథానుసారము.

ఓరి యోసి మైత్రియందుం గలవు ౧౬.

ఓరి చిన్నికృష్ణ - ఓసి ముద్దుబాల. ఓయి మొదలయినవానికి స్వతంత్రప్రయోగముం గలదు. సంగతియె యోయి - ఓసి పోవే - ఓరోరి యుం కెందుఁ బోవచ్చు. వీనికి దీర్ఘంబుం గలదు. ఓయీ విప్రకులావతంస - ఓరీ దుష్టనిశాటులార - ఓసీ ననుఁ జెనకరాకు.

టీ. 'క్వచిన్మైత్ర్యాం చ తచ్ఛ్రితికః' అను నాథర్వణము మూలము. నీచపురుష నీచ స్త్రీసంబోధనముననే గాక స్నేహప్రకాశక మగు పురుష స్త్రీసంబోధనమునను సంబోధనవాచక మగు నోశబ్దమునకు 'రి-సి' వర్ణము లాగమములై ఓరి ఓసి రూపములు సిద్ధించునని యర్థము. ఓరి చిన్నికృష్ణ:—ఇచట చిన్నికృష్ణ యను పురుషవాచక మగు సంబోధ్యమునకు ముందు 'ఓరి' యను నామంత్రణవాచకము మైత్రిద్యోతకముగాఁ బ్రయుక్తమయ్యెను. ఇట్లే 'ఓసి ముద్దుబాల' యనుచో ముద్దుబాల యను స్త్రీసంబోధ్య వాచకమునకుఁ బూర్వము 'ఓసి' అను నామంత్రణవాచకము స్నేహద్యోతకముగాఁ బ్రయుక్తమయ్యెను. 'ఓయి-ఓసి-ఓరి' అనువానికి సంబోధ్యమునకుముందే గాక స్వతంత్రముగను బ్రయోగము గలదు. అనఁగా నివి యామంత్రణవాచకము లైనను స్వతంత్రముగ నాయా పురుష స్త్రీసంబోధ్యములంగూడ జెప్పునవై యామంత్రణసంబోధ్యములకు రెండింటికిని వాచక మగు నని భావము. ఓసి పోవే:—ఇచ్చోట నోసి శబ్దము స్వతంత్రముగఁ బ్రయుక్తమై స్త్రీసంబోధనము జెప్పుచున్నది. ఇట్లే 'ఓరి+ఓరి = ఓరోరి' అనుచో నోరి శబ్దము పురుషామంత్రణమును స్వతంత్రముగఁ బ్రకాశితము సేయుచున్నది. 'ఓయి-ఓసి-ఓరి' అనువానికి దీర్ఘమును బ్రయోగములఁ జూపట్టెడి. ఓయీ విప్రకులావతంస:—ఇచ్చోఁ బురుషామంత్రణవాచక మగు నోయి యనునది దీర్ఘాంతమయ్యె. ఓరీ దుష్టనిశాటులార:—ఇచ్చో దుష్టపురుషామంత్రణవాచకమగు నోరి యనునది దీర్ఘాంతమయ్యెను. ఓసీ ననుఁ జెనకరాకు:—ఇందు దుష్టస్త్రీ సంబోధన వాచకమగు నోసియనునది దీర్ఘాంతమయ్యెను. తుది యుదాహృతి ననుసరించి స్వతంత్ర ప్రయోగార్హము లైనపుడును నీ దీర్ఘాంతత్వము సిద్ధింపవచ్చుననుట తెల్లము. ఓరీ దుష్ట నిశాటులార:—ఈయుదాహృతి ననుసరించి సంబోధ్యవాచకము బహువచనాంతం బైనను నామంత్రణవాచకము లివియే యగు నని గ్రహించునది. 'రో ఇతి స్త్రీవాచకో భవేత్, పరత్రైవ ప్రయోగః' 'క్వచిదామంత్రణేకానోరైవకృతాత్పరతో మతః' అను నాథర్వణము నూఁతగఁ గొని 'రో' యను నవ్యయమును దాని హ్రస్వరూపమైన 'రా' అనునదియు స్త్రీవాచక సంబోధ్యములకుఁ బరమునను, 'కాన-అల-అలా' అనునవి

దేశ్య స్త్రీవాచక స్త్రీసమ సంబోధ్యశబ్దములకుఁ దరువాతను, సామంత్రణమునఁ బ్రయుక్తములై యగపడుచున్న వని ప్రౌఢవ్యాకర్త సంబోధ్యవాచకములకు మీఁదఁ బ్రయుక్తములైనవానిని బ్రయోగములతోఁడ నిరూపించినవాఁడు. ప్రాచీన గ్రాంథి కాంధ్రమున నట్టి ప్రయోగము లగపడమిని నాంధ్రశబ్దచింతామణి మూలము వీనిని దలంపమిని సూరి వీనిని దలంపఁడయ్యెను.

స్త్రీతిర్యగ్జడభిన్నంబులును వానివిశేషణంబులును మహత్తు లనంబడు. ౧౭.

తిర్యక్కు లనఁగాఁ బశుపక్ష్యాదులు. జడము లనఁగా నచేతనములు.

టీ. 'స్త్రీపశుజడాన్విహాన్యే మహదాఖ్యాస్తద్విశేషణాశ్చాపి' అనునది మూలము. స్త్రీవాచకములును వానికి విశేషణములగు శబ్దములును, బశుపక్ష్యాది తిర్యక్కులను జెప్పు శబ్దములును వానికి విశేషణములగు శబ్దములును, నప్రాణివాచకములును వానికి విశేషణములగు శబ్దములును దప్ప, నితరము లెల్ల మహత్తులు నాఁబడును. మహద్వాచక విశేషణములును మహత్తులే యనుటఁ బై వివరణమునుబట్టియే స్పష్టమయ్యెడి. మొత్తము మీఁదఁ బురుషవాచకములకు మహత్సంజ్ఞ యనుట స్పష్టము. స్త్రీవాచకములకు మహతీ సంజ్ఞ మీఁదఁ గనవ్పట్టును. తిర్యక్కు లనఁగాఁ బశువులు పక్షులు మొదలగునవి. జడము లనఁగా సంచారములేని కొండలు చెట్లు సముద్రములు మొదలగు ప్రాణము లేనివి. వృక్షములు నవీన నాగరిక సిద్ధాంతానుసారముగఁ బ్రాణులే యైనను గమనాభావము ననుసరించి యప్రాణులుగానే యంగీకృతము లయ్యెను. మహదమహద్విచారము వివక్షాధీనము. దీన సముద్రుఁడు ఉరగులు భుజగజాలుఁడు అశోక్త్తమున్ అను రూపములు గలుగు. 'కేచిచ్చామహతశ్శబ్దా మతే కవిశిఖామణేః, పురుషాఖ్యా భవంతి' అని యాథర్వణము. (చూ. అహో. 256 పుట.) సంస్కృతశబ్దముల లింగమునుబట్టి రూపసిద్ధి చేయుట పొసఁగమిని మహదమహత్సంజ్ఞాకరణ మావశ్యక మయ్యె ననుట స్పష్టము.

క్లీబంబులు మిత్త్రాదులు మహద్వాచకంబులు విభాషం బుంలింగ తుల్యంబు లగు. ౧౮.

మిత్త్రశరణప్రధాన పాత్త్రాదులు మిత్త్రాదులు.

టీ. 'క్వచిదర్థవిశేషే తు క్లీబే తూ భయరూపతా' అను నాథర్వణము మూలము. మహత్తులం జెప్పునవి యయ్యు నపుంసకలింగములుగ సంస్కృతమున నగపడు మిత్త్ర మొదలగు శబ్దములకు వికల్పముగఁ బుంలింగతౌల్యము సంభవించును. దీన 21-22

సూత్రములచే వాని కుత్వ-డుజ్వర్ణకములును, దక్కుంగల పుంలింగశబ్దములకగు కార్య విశేషములును సిద్ధించెడి. స్నేహితునిం జెప్పు మిత్రపదమును, రక్షకునిం దెల్పు శరణశబ్దమును, మంత్రివాచకమగు ప్రధానశబ్దమును, నిట్లే మహత్తులం దెల్పు నపుంసకలింగశబ్దములును నీగణమునం జేరం దగినవి. మిత్రశబ్ద మాదియందుం గల గణము గాన మిత్రాదులనెను. క్లీబంబు లనుటం జేసి సూర్యవాచకమై కేవలము పుంలింగంబగు మిత్రశబ్దమును, మహద్వాచకము లనుటం జేసి కేవలము గృహవాచకమైన శరణశబ్దమును, నమహద్వాచకమైన మిత్రశబ్దమును, నీవిధికి విషయములు గావని యెన్నవలెను. మహద్వాచకములై నపుంసకలింగములైన శబ్దములే యీ విధికి లక్ష్యము లని ఫలితము. పైమహద్వాచక నపుంసకలింగత్వములలో నేది కొఱంత యైనను నీవిధి వర్తింప దని భావము.

జిత్తు బిందుపూర్వం బగు. ౧౯.

జకార మిత్తుగాఁ గలదానికి ముందు బిందువు వచ్చునని యర్థము. కార్యార్థము ప్రత్యయాదులందు నిబద్ధమయి ప్రయోగించునపుడు మానంబడు వర్ణ మిత్తు నాఁబడు; ఉదాహరణము మీఁద స్పష్టం బగు.

టీ. జకారము లోపించునట్టి ప్రత్యయమునకుఁ బూర్వము బిందువు గలుగును. హ్రస్వదీర్ఘముల గమనించి యర్థపూర్ణసంభవము నూహించునది. ఆయా యీ కార్య విశేషములకయి ప్రత్యయాదులతుదిని గూర్పఁబడి లక్ష్యములందు విడిచిపెట్టఁబడు వర్ణమునకు ఇత్తని పేరు. రాముఁ డిత్యాదిరూపములందు దీని ప్రయోజనము స్పష్టపడును. 'డుజ్' అను దానితుదిం గూర్చిన జకారము బిందువును ఘటించి లోపించుఁ గాన 'జ్' అనున దిత్తు నాఁబడును. 'హల న్త్యమ్' అనుదాని కిది వివరణము.

డుజ్వర్ణకంబునకుం బ్రకృతి యయినది డుమంతం బనంబడు. ౨౦.

స్పష్టము.

టీ. 'డుజ్' అను ప్రత్యయము చేరుటకుఁ దగిన ప్రాతిపదికము డుమంత మనంబడును. ప్రత్యయము చేరకముం దున్న శబ్దస్వరూపమునకుఁ బ్రకృతి యని పేరు. 'రామ' ఇత్యాదులు ప్రకృతులు. డుజిత్యాదులు ప్రత్యయములు. ప్రకృతి ప్రాతిపదికములు పర్యాయములు.

పుంలింగం బయి మహద్వాచకం బయిన నామంబు తుదియత్వం బున కుత్వం బగు. ౨౧.

నామం బనఁగాఁ బ్రాతిపదికము. ఉద్ధ - రామ - భార్గవ - రాజ పురుష - ఇట్టివి ప్రాతిపదికములు. డిద్ధు - రాము - భార్గవు - రాజపురుషు.

టీ. 'మహతోఽత ఉద్విభక్తౌ' అనునది మూలము. మహత్తును జెప్పునదై సంస్కృతమునఁ బుంలింగముగా బ్రసిద్ధమైన ప్రకృతి తుది నున్న అకారమున కుకార మాదేశ మగును. పుంలింగమహద్వాచకత్వములు రెండును గలిగిన యదంతమగు ప్రాతిపదికమునత్తునకే యుత్వ మాదేశమగును. నామ మనఁగాఁ బ్రాతిపదికము. 'ప్రాతిపదికం హి నామ' అని చింతామణి. 'డిద్ధ-రామ-భార్గవ' అను మున్నగు ప్రత్యయములు చేరని ప్రకృతులు ప్రాతిపదికములు. 'డిద్ధ' అనునది మహద్వాచకసంజ్ఞ. వీని తుదియకారమున కుకారము గలుగ 'డిద్ధు-రాము-భార్గవు' అని రూపము లేర్పడును. ఉత్వ మనుటం జేసి యాదేశమగునది హ్రస్వోకార మగుటయు, నత్వంబున కనుటంజేసి హ్రస్వాకారమునకే యనుటయు స్పష్టము. 'అనుక్తమన్యతో గ్రాహ్యమ్' అను నుక్తిం బట్టి 'అర్థవదధాతురప్రత్యయః ప్రాతిపదికమ్' అను సంస్కృతవ్యాకృతిలక్షణము ననుసరించి ప్రత్యయములు చేరని ప్రకృతులను బ్రాతిపదికములుగ గ్రహించి ప్రక్రియను నడుపుకొనఁదగు. ప్రాతిపదిక ప్రకృతులు సమానార్థకము లని ముందె ప్రోక్తము.

పుంలింగ మగు మహద్వాచకమునకు డుఙ్ఙగు. ౨౨.

ఇచ్చట డుఙ్ఙనుదానియందు ఙకార మిత్తు గావున ఙిత్తు బిందుపూర్వంబగు ననుసూత్రముచేత డువర్ణమునకుముందు సున్న వచ్చును. పిమ్మట ఙకారము లోపించును. ఉ. డిద్ధుఁడు - డిద్ధుండు - రాముఁడు - రాముండు - భార్గవుఁడు - భార్గవుండు.

టీ. 'మహతస్సోర్డుజనితో భవేత్పుంసి' అనునది మూలము. పుంలింగమై మహత్తును బోధించు ప్రకృతికంటెఁ బ్రథమైకవచనమునకు 'డుఙ్' అను ప్రత్యయ మగు నని భావము. ప్రాచీనులు సంస్కృతస్వాదులకు డుఙాదు లగు ననిరి. సూరి స్వాదులు తెనుఁగునఁ గలుగనవకాశము లేదని తలఁచి గావలయు నమ్మార్గమును విడిచి యాయావిభక్తుల యేకవచనబహువచనముల నాయాప్రత్యయములు గలుగు ననెను. ప్రథమాబహువచనమునందును ద్వితీయాద్యేకవచన బహువచనములందును బ్రత్యయాంతరములు సూత్రాంతరములచే విధింపఁబడి యుండుటచేతఁ బరిశేషన్యాయమున నిది పుంలింగమహద్వాచకమునకుఁ బ్రథమైకవచనమునందె యగు నని గ్రహించునది. పుంలింగమహద్వాచకత్వములు రెండుధర్మములును గలపదములకే యీ విధిచే 'డుఙ్' సిద్ధించెడిఁగాని యీ రెండిటిలో నేది తక్కువయైనను సిద్ధింప దని గ్రహించునది. 'వృక్ష' ఇత్యాది ప్రకృతులు సంస్కృతమునఁ బుంలింగము లైనను మహద్వాచకములు గామిని డుఙ్వర్ణక మట్టివానికి సిద్ధింపదు. "అపత్య-దైవ-దైవత" అను ప్రకృతులు మహద్వాచకము లైనను బుంలింగ

ములుగామి నట్టివానికి డుజ్వర్ణకము సిద్ధింపదు. కాన సూత్రమునందలి-పుంలింగమహ ద్వాచకశబ్దములు సార్థకములయ్యెడి. డుజ్ వర్ణకము జకారము పోవుప్రత్యయముగాన 19 విధిచేత 'డు' అనుదానికిఁ బూర్వము బిందువును సంపాదించి పిదప 'డుజ్' అను దానితుది నున్న జకారము పోవును. 'కార్యార్థమను 19-వ సూత్రమునందలి వివరణ మున కిది యుదాహరణవాక్యము. డిద్ధః—21 చే నుత్వము-డిద్ధు. ఈ సూత్రముచే డుజ్వర్ణకము - డిద్ధు+డుజ్. 19 చే బిందువును జకారలోపమును సంభవింపఁగా 'డిద్ధుఁడు - డిద్ధుండు' అనురూపము లేర్పడును. 19 వ సూత్రమందలి బిందుశబ్ద మర్ధ పూర్ణములకు రెండింటికిని వాచకముగాన నుభయమును సిద్ధించెను. ఇట్లు బిందుసామాన్య విధులచేఁ గలుగు బిందువిషయమున హ్రస్వదీర్ఘములమీఁదిస్థితిని గమనించుచుఁ బ్రక్రియ నరయునది. ఇట్లే తక్కిన యుదాహరణము లూహ్యములు. 1-11 సూత్ర ములంబట్టి డు-ము-వు-లు ప్రథమైకవచనమున కగున వని స్పష్టపడుచుండుటచేతను, బ్రత్యయము ప్రకృతికంటెఁ బరముగ నగుననునంశ మాద్యవ్యాకృతింబట్టి విశదపడు చుండుటచేతను, బ్రకృతిని విడిచి ప్రత్యయ ముండుట యసంభవమగుటచేతను, దెనుఁ గునఁ బంచమికి బదులు తఱచుగ షష్ఠిని నిల్పుట సహజమగుటచేతను మహద్వాచకమున కనునట్టి కువర్ణ కాంతపదము సంబంధమును బోధించుచు వాని ప్రథమైకవచనమునకు డు - ము - వు - లగుటం జెల్ల సమర్థమైయుండుటచేతను దెనుఁగునకు సహజమైన వాక్య పద్ధతి ననుసరించి మహద్వాచకమునకు డు జ్ఞగు నని సూరి సూత్రించెఁ గాన గంటె వర్ణకాంతముగఁ జెప్పకుండుట దోష మను నీసందర్భమునందలి గుప్తార్థప్రకాశికోక్తి యనాదరణీయము. ఇట్లే యీప్రకరణమున 33-48 సూత్రమునందును దద్ధితప్రకరణ మున 5-6 సూత్రములందును క్రియ 48 సూత్రమునందును గల షష్ఠ్యంతముల కర్థ మును గ్రహించుచు నవైరుధ్యము నెంచునది.

డుమంతంబునకు ద్వితీయాద్యేకవచనంబు పరంబగునపుడు నిగాగమంబు సర్వత్ర విభాష నగు. ౨౩.

రామునిని - రాముని - రామునిచేతను-రాముచేతను-రామునికిని - రామునకును. సర్వత్ర యనుట నగాగమబాధనార్థము.

టీ. డుజ్వర్ణకమునకుఁ బ్రకృతియైనదానికి ననఁగా డుజ్ వర్ణకము నందెడి దానికిఁ ద్వితీయాదివిభక్తుల యేకవచనములు పరములుగాఁగ నెల్లయెడలను నిగాగమము వికల్పముగ నగును. 'రాము-' ఇది డుమంతము. దీనికి 21 చే నుత్వము-రాము. 2 చే సువర్ణకము 'రాము+ను.' ఈవిధిచే నిగాగమము. 'నిక్' అనునది కకారము పోవు

ప్రత్యయముగానఁ బ్రకృతికంతావయవముగనై పిదప నద్దానితుది నున్న పొల్లుకకారము పోవును. రాము+ని+ను: 26 చేఁ దుదివిభక్తినువర్ణమున కిత్వము సిద్ధింప 'రామునిని' అని రూపమగును. ఇది వికల్పవిధియగుట నిగాగమము గలుగనిపక్షమున 25 చే నువర్ణకము నివర్ణముగామాఱి 'రాముని' అని యగును. ఇట్లే తక్కిన తృతీయాద్యేకవచనములు పరములగునపుడు పాక్షికముగఁ బ్రకృతి కంతావయవముగ నిగాగమము గల్గురూపముల గమనించునది. 18 చే నిత్యముగ షష్ఠ్యేకవచనమున నగు నగాగమమును రానీయక పక్షమున నిగాగమరూపమును సంపాదించుటకై సూత్రమునందు సర్వత్రపదము సమకూర్పఁబడిన దని సర్వత్ర యను నీక్రిందివివరణమున కభిప్రాయము. నిగాగమము కల్గిన 'రామునికి' అనియుఁ దదభావమున నగాగమమైన 'రామునకు' అనియు రూపములగును. చింతామణిలో 'ని' అనునదియు ద్వితీయైకవచనప్రత్యయమే యగుటంజేసి ద్వితీయైకవచనమున నివర్ణవిధాన మగపడదు. తృతీయాద్యేకవచనములందు 'మహతో నితా విభక్తౌ టాదౌ వచనద్వయే క్రమేణ స్తః, టావిభక్తౌ నిర్ణైత్యేకే' అను విధులంజేసి నివర్ణము పాక్షికముగఁ గలుగఁజేసెఁ గాన నీవికల్పనిగాగమవిధికిఁ బైవిధులే మూలము లన వలయును.

అనుదంత మగు తెనుఁగు డుమంతమునకు నిగాగమము నిత్యముగా నగును. ౨౮.

మగనిని-మగనిచేతను - మగనికిని. అనుదంతం బను పర్యుదాసము చేత తమ్మునిని - తమ్ముని - తమ్మునిచేతను - తమ్ముచేతను, అల్లునిని-అల్లుని - అల్లునిచేతను - అల్లుచేతను, బల్లిదునిని - బల్లిదుని-బల్లిదునిచేతను - బల్లిదుచేతను-ఇత్యాదులందు నిగాగమంబు పాక్షికం బని యెఱుఁగునది.

టీ. హ్రస్వోకారము (ఉ) తుదిని లేని యాచ్ఛికడుమంతమునకు ద్వితీయాద్యేకవచనములందు నిగాగమము నిత్యముగఁ గలుగును. సూత్రస్థమగునుదంతశబ్దము సహజోదంతములను, కృతోదంతములను రెండింటిని జెప్పునదిగ గ్రహించునది. 21 సూత్రముచేఁ బ్రకృతితుది నున్న అకారమున కుకారము నిత్యముగ సిద్ధించెడిఁగాన నదంత డుమంతములెల్ల నుదంతములే యగును. ఆచ్ఛిక 4 సూత్రముచే మగమున్నగు శబ్దముల తుదియత్వమున కుత్వము నిషేధింపఁబడినది గాన నుత్వము గలుగమి నవి యనుదంతములే యయ్యెడి. కాన 'మగనిని మగనిచేత' నిత్యాదులు నిగాగమము నిత్యముగఁ గల్గినరూపములే వానికి సిద్ధించెడిఁగాని 'మగచేత మగకంటె' నను నిగాగమము రానిరూపములు గలుగ వని గ్రహించునది. నిషేధార్థక మగు నశబ్దము సమాసగతో త్తర

పదముతోడ నన్వయించునట్లు పొందుపఱచుట పర్యుదాస మనంబడును. ప్రకృతము 'అనుదంతము' అనుదానియందలి నిషేధార్థకము 'అనుదంతము' అను సమాసమునందలి యుదంత మను నుత్తరపదముతో నన్వయించి యుదంతము గానిదాని కనునర్థబోధను గలుగఁజేయుచున్నది గాన నిది పర్యుదాస మనంబడెను. ఇట్టి పర్యుదాసము నాశ్రయణ మున మగాదులు డుజ్ ప్రాప్తివిషయమున నుదంతతుల్యములును, నిగాగమప్రాప్తి విష యమునఁ దద్భిన్నములును నగు నని ఫలితము తేలెడి. 'తమ్ము - అల్లు - బల్లిదు' అను మున్నగునవి యుదంతము లగుటంజేసి వీనికి రామునిని రాముని ఇత్యాదులందువలెనే నిగాగమము వికల్పముగ ద్వితీయాదివిభక్తుల యేకవచనముల నగును. 'పాక్షికము:— కల్గుట గలుగకుండుట. ఇఁక తమ్ము-అల్లు-బల్లిదు మున్నగునవి సహజముగ నుదంతములా లేక రామమొదలగువానివలెఁ గృతకోదంతములా యని విచారింపవలసియున్నది. 34వ సూత్రమున వీనిసంబుద్ధిడుజ్జునకు లోపంబు రాకుండఁజేయుటకుఁ గృతోత్వదశమును సమర్థముగా నెన్నక సంస్కృతనామంబునుదశమునే సమర్థముగాఁ జేర్కొనుటంబట్టి యివి రామమున్నగువానివలెఁ గృతోత్వములే యని సూరి యభిప్రాయపడియుండుట స్పష్టము. కాన సూత్రస్థ మగు నుదంతపదము సహజకృతకోదంతములను రెంటిని బోధించు ననియుఁ దమ్ము మొదలగునవి కృతకోదంతము లగుట నిగాగమము 23 చేఁ బాక్షికముగ నయ్యె ననియు గ్రహించునది. ఆచ్ఛిక. 4వ సూత్రమునందలి మగాదులలో నెట్లును నుత్వప్రాప్తిలేని యదంతములకే ప్రవేశముగలుగుటయుఁ దమ్ము మొదలగునవి యందుఁ జేరకుండుటయుఁ బైవిషయమునకుఁ బోషకము లయ్యెడి. మహత్సంస్కృతా దంతనామములెల్ల డుజ్ నందునప్పటికిఁ గృతోత్వము లైయుండుట సహజమగుటం జేసియు డుజ్జునందఁగల మహత్సహజోదంతముల సంబుద్ధి డుజ్జునకు లోప మనాకాం క్షిత మగుటంజేసియు సంస్కృతనామం బనుదానికిఁ గృతోత్వ మనువిశేషణము గూర్పఁబడెను గాన నట్టి కృతోత్వదశమును జేపట్టి తమ్మమొదలైనవి కృతోత్వము లనుట కవకాశము లేదనియు దాన నీసూత్రమునను దమ్మమొదలైనవి కృతోత్వములు గా వనియు నీసూత్రమునను, 34వ సూత్రమునను, బ్రత్యుదాహరణములుగ నీయఁబడిన 'తమ్ము-అల్లు-బల్లిదు' అనునవి సహజోదంతములే యనియు శంకింప నగును. మఱియు 23 చేఁ గృతోత్వోదంతములకుఁ బాక్షికముగ నిగాగమము సిద్ధించుచుండుటంజేసి 24వ సూత్రమునందలి యనుదంతశబ్దము కేవలాచ్ఛికసహజోదంతములకుఁ గా దనువిష యమునే బోధించెడిఁ గానఁ దమ్మమొదలగునవి సహజోదంతములే యని సంభావింపవలె ననియుఁ బ్రశ్నింపఁదగును. కాని పగతాదుల బహువచనలకారంబునకు రేఫం బగు నను (ఆచ్ఛిక. 5) సూత్రము విన్యాసము ననుసరించి పగతాదు లకారాంతము లనియు

నందు 'అల్లురు' అను నుదాహరణ మగపడుచుండుటంజేసి యది 'అల్ల' అను నదంతశబ్ద మనియు సంభావింపఁ దగియుండుటచేతఁ దత్సామ్యము గల తమ్మమొదలైనవియు దానితోఁ బాటుగ నదంతములే యనియు, కృతోక్తములైన రూపము లనియుఁ నని విశ్వసించుట యుచిత మని తోఁచెడి పగతాదులు సహజజోదంతములే యగునెడల పగత్వాదు లని సూరి సూత్రింపకుండునా? కాన 'అల్ల - తమ్మ - బల్లిద' అనున వదంతప్రకృతు లనియు 'అల్లు - తమ్ము - బల్లిదు' అనునవి కృతోక్తరూపము లనియు నిర్ణయింప నుచిత మని తోఁచెడి. మఱియుఁ "కృతోక్తములకును ఇచ్చును రామునిన్-రామున్; తమ్మునిన్ - అల్లునిన్; ఇత్యాదుల నిత్యంబు." అను దీనికి మూలమైన కవిజనమండనవాక్యములును నదంతతనె వీనికి సాధించెడి. కేవలతత్సమరూప సాధనపర మగు మూల మీప్రక్రియ తెనుఁగు డుమంతములకుఁ జెందిన దౌట నిరూపింప లేదు.

డుమంతంబుమీఁది నువర్ణకంబు నుత్వంబున కిత్వం బగు. ౨౫.

నువర్ణంబు ద్వితీయ యను సూత్రముచేత రామును - అని ప్రాప్తింపఁగా నీసూత్రముచేత నువర్ణకోత్వమున కిత్వంబు సిద్ధించు. రాముని - భార్గవుని.

టీ. 'నిరమోమహతాం' అనునది మూలము. డుమంతమున కవ్యవహితపరముగా నున్న ద్వితీయైకవచనప్రత్యయమగు 'ను' అనుదాని యుత్వమున కిత్వంబు గలుగును. నువర్ణకము నివర్ణకముగా మాఱు నని భావము. రామ ప్రకృతి 21 చే ఉత్వము. రాము. 2 చే నువర్ణకము. రాము+ను: ఈవిధిచే నువర్ణకము నుత్వమున కిత్వము. రాము+న్ - ఇ = రాముని 'రామును' అనుసవత్వరూపము నిగాగమాభావమున నుండ కుండుటయే యీ నిత్యవిధానమునకుఁ బ్రయోజన మని గ్రహించునది. నిగాగమము గలిగినను, 26 చే నువర్ణకోకారమున కికారము నిత్యముగ నయ్యెడిఁ గాన నపుడును 'రామునిని' అనియే గాని 'రామునిను' అని రూప మేర్పడదు. నిగాగమము సిద్ధింపనపు డీవిధి యని తెలుపుటకే యీక్రింది వివరణమును సూరి వ్రాసికొనె నని యెఱుఁగునది.

ఇకారంబుమీఁది కు-ను-వు క్రియావిభక్తుల యుత్వంబున కిత్వం బగు. ౨౬.

హరిని - హరికిని - శ్రీని - శ్రీకిని - వారిని - వారికిని.

టీ. ఇ-ఈలు తుదినిగలదానికిఁ బరమైన 'కు-ను-వు' అను వర్ణములయుఁ, గ్రియల కామాపురుషవచనముల సిద్ధించిన యుకారాంతప్రత్యయములయు నుత్వమున కిత్వము గలుగును. హరి+ను:—హరి యనున దిదంతము. దాని తుదియికారమునకు 'ను' అనునది పరమయ్యెను. కాన 'ను' అనుదాని యుకారమున కికార మాదేశముగాఁగ హరి+న్-ఇ=

వారిని అనురూపము సిద్ధించెడి. ఇది నువర్ణకము నుత్వమున కిత్వము గల్గుట కుదాహరణము. వారి+కును:—మొదట నికారాంతముమీఁది కువర్ణకము కివర్ణముచు, బిదప నికారాంతమైన కివర్ణముమీఁది నువర్ణము నివర్ణమును నయ్యెను. ఇది ముఖ్యముగ నికారాంతముమీఁది కువర్ణము కివర్ణమగుట కుదాహరణము. కారక. 33 సూత్రమునందలి "సుకృతి+వు=సుకృతివి" అనునట్టివి యికారాంతముమీఁద 'వు-వి' యగుట కుదాహరణములు. వచ్చితి+వు = వచ్చితివి-వచ్చితి+ము = వచ్చితిమి-వచ్చితి+ను=వచ్చితిని - మున్నగునవి క్రియావిభక్తులయుత్వ మిత్వమగుట కుదాహరణములు. వారి:—ద్వితీయాదిబహువచనములం దికారాంతముగ నిపతితమైన తచ్ఛబ్దరూపము. (చూ. అచ్చి. 24 క్రింద) దానిమీఁది నువర్ణకము నివర్ణ మీవిధిచే నగుట 'వారిని' అనురూపమయ్యెను. ఇట్లే వారికిని ననునది యూహ్యము. తకారము పొల్లు చేర్చి 'ఇత్' అని హ్రస్వేకారమును నిర్దేశించుటంజేసి 'శ్రీ+ను=శ్రీని-శ్రీ+కు=శ్రీకి' అను మొదలగు సీకారాంతములమీఁది కువులకును నీ కార్యము సిద్ధించెడి. ఇకా లంతమందుఁ గలవాని కవ్యవహితపరముగ నచ్చు కునువు అనునవియు నుత్వవిశిష్టములైన క్రియాప్రత్యయములును నిత్వవిశిష్టము లగు నను వ్యాపకశాస్త్రముగ దీని నెన్నునది. ప్రకృతియే సహజముగ ఇకా లంతమందుఁ గలదిగా నక్కఱలేదు. వర్ణాగమాదులచేఁ బ్రకృతి కట్టిస్థితి కలిగినను, దానిమీఁద కునువు క్రియావిభక్తుల నీశాస్త్రమునకు విషయములుగఁ జేయవచ్చును. (వచ్చిరి - వచ్చితిమి) అట్లే ప్రకృతికిదంతత ప్రత్యయాదులమూలమునఁ జెడిన నీశాస్త్రము వర్తింప దనియు దాన హరులకు శ్రీలకు మొదలగు కువర్ణరూపములే గలుగు ననియు గ్రహించునది. ఆగమవర్ణములయోగమునంజేసి యీదంతతమాత్రము ప్రకృతికి సిద్ధించుట గన్పట్టదు.

ఈధాతుయుష్మదర్థంబులమీఁదివాని యుత్వంబున కిత్వంబు రాదు.

ఈరు - ఈవు - ఈను - ఈము, ఈకు - నీకు - మీకు.

టీ. ఈధాతువు:—క్రియ 92 సూత్రముచే ఇచ్చుధాతువునకు సర్వాదేశముగ వచ్చు ఈ యనునది. యుష్మదర్థము:—యుష్మచ్ఛబ్దార్థకములై యేకత్వబహుత్వములఁ దెలుఁగున నుండు 'నీ-మీ' అనునవి. ఇచ్చుధాతువున కంతకును నాదేశమైన ఈయను దానికిని నీమీయనువానికిని దరువాత వచ్చిన కునువు క్రియావిభక్తులయుత్వమున కిత్వము గలుగదు. ఈ+రు=ఈరు. ఇచ్చో నిచ్చు ధాతువున కంతకు నాదేశమైన ఈయను దానికిఁ దరువాతనున్న 'రు' అనుదానియుత్వమున కిత్వము పూర్వసూత్రముచే నిత్తని తపరకరణమందు లేమింజేసి సంభవింప నీవిధిచే నిషిద్ధమయ్యెఁగాన 'ఈరి' యని గాక 'ఈరు' లనియే రూపమయ్యెఁ. ఈయ రని యర్థము. 'ఈవు-ఈను-ఈము' అను నుదాహరణత్రయమునను బూర్వోదాహరణమునందువలెనే పూర్వసూత్రముచే నీధాతువుకంటెఁ

బరమగుచున 'వు-చు-ము' అను క్రియావిభక్తులయుత్వమున కిత్వము వచ్చి 'కావి-కాని-కామి' అను రూపములు సంప్రాప్తములు గాఁగ నీవిధినే నిత్వము నిషిద్ధమై 'కావు-కాను-కాము' అను రూపములే సంభవించె నని గ్రహించునది. కాధాతువనుటంజేసి దీనికిఁ బరముగ నున్నవి క్రియాప్రత్యయము లనియు దాన నీనాలు గుదాహరణములు నీధాతువు మీఁది క్రియావిభక్తులయుత్వమున కిత్వము రాకుండుట కుదాహరణము లనియు చెప్పునది. 'నాకు - నీకు - మాకు-' అనునవి యుష్మదర్థములపైఁ గల్గిన కువర్ణకము నుత్వమున కిత్వము గలుగకుండుట కుదాహరణములు. 'నాకి-నీకి-మీకి' అను రూపములు పూర్వసూత్రముచే సిద్ధింప వని భావము. ఇకారముమీఁది కువువు క్రియావిభక్తులయుత్వమున కిత్వము విధించు పూర్వసూత్రమున నికార మని సామాన్యముగ ననుటంజేసి ఈకారాంతముల మీఁదివానికిని నీవిధి సిద్ధించుచుండఁగ నీసూత్ర మారబ్ధమయ్యె. ఇందు దీర్ఘేకారాంతములగు నీధాతుయుష్మదర్థములే గ్రాహ్యములయ్యెడిఁ గాన నీధాతుమూలమగు నిచ్చు ధాతురూపములమీఁద నీనిషేధము గలుగ దని గ్రహించునది. యుష్మదర్థకములగు నీమీ యను వానితో లిపాల్లులు లోపించినపక్షమునను వాని కీకారాంతతయు యుష్మదర్థకతయుఁ జెడదు గాన నపుడును నీనిషేధమునకు గుఱియగు నని సూచించుటకై 'ఈకు' అని యుదాహరించె నని సంభావించునది. చింతామణి యికారాంతములకు 'నికి' ప్రత్యయముల విధించునదియు సాధారణముగ నికారాంతక్రియలమీఁద నెల్ల నికారాంత ప్రత్యయముల సామాన్యసూత్రములచే విధించి యథాసంబంధముగఁ బ్రక్రియ నూహించికొను మని సూచించునదియు నగుటచేత నీసూత్రమునకు బూర్వసూత్రమునకును మూలములందుఁ బ్రత్యేకముగఁ గనుపట్టవు.

కువర్ణకంబు పరంబగునపు డుకారఋకారంబులకు నగాగమం బగు.

రామునకును - విష్ణునకును - సవితృనకును - విధాతృనకును.

టీ. 'నః కౌ' అనునదియు దానిని నవరించు 'నః ప్రాయస్స్యాదృకారాచ్చ' అను నాథర్వణమును మూలములు. షష్ఠీవిభక్తిప్రత్యయమగు కువర్ణకము పరముగా నుకార ఋకారాంతప్రకృతుల కంతావయవముగ నగాగమము గలుగును. రాము+కు:— కువర్ణకము పరముగాఁగ 21 చే నుదంతమైన 'రాము' అనుదానికి నగాగమము. రాము+న+కు=రామునకు, 'నక్' అనునది కకారముపోవు ప్రత్యయము గానఁ బ్రకృతి కంతావయవముగఁ గలిసెను. మఱియు యట్-మున్నగు నాగమములవలె 'న' అనునది పొల్లురూపమునఁ గాక నిర్దిష్టమగు అకారయుక్తమైయే (న) కలుగు నని గణించునది. ఇది కృతకోదంతముమీఁద నగాగమ మగుట కుదాహరణము. విష్ణు+కు:—విష్ణు+న+

కు=విష్ణునకు.ఇది సహజోదంతముమీఁది నగాగమమున కుదాహరణము. విధాతృ+కు:— 53 చే విధాతృమున్నగురూపములు పక్షమున నేర్పడెడిఁగాన ఋకారాంతత సిద్ధము. దాన నగాగమము దీనిచేఁ గలుగ విధాతృ+న+కు=విధాతృన కనురూప మేర్పడును. ఇది ఋకారాంతముమీఁది నగాగమమున కుదాహృతి. పైవిషయము ననుసరించి సూత్రస్థ మగుఉకారము సహజకృత్రిమోదంతములను రెండింటిని బోధించునదనియు ఋకారము సహజముగఁ గన్పట్టు ఋకారాంతములనే చెప్పెడి దనియు గ్రహింపవలయును. ప్రౌఢ వ్యాకర్త కువర్ణకము పరమగునపుడు కవిత్రయమువారిప్రయోగములం దక్క నితరముల నగాగమము చూపట్ట దని సూత్రించి నగాగమాభావము నుదాహరణప్రదర్శన పూర్వక ముగ సూచించి యాగమశాస్త్రమున కనిత్యతను దానిమూలమున దృఢపఱచుచు 'తూపుకు' మున్నగు పువర్ణాంతశబ్దములమీఁది కువర్ణకము—కుత్వార్థమును బోధించు నట్టిని గాకుండఁజేయుటకే 'నకి కా' అను నిత్యవిధానము చేయఁబడె నని యీసూత్ర మును సవరించెను. కాని కవిత్రయప్రయోగము, పువర్ణాంతాపువర్ణాంతశబ్దములమీఁద నిత్యముగఁ గువర్ణకము పరముగా, నగాగమం బగపడుచుండఁగ నపువర్ణాంతముమీఁద నేని నగాగమాభావ మవ్వారిప్రయోగములఁ గానరాకుండఁ దర్వాతివారిప్రయోగ ములం బట్టి నన్నయరచిత మాంధ్రశబ్దచింతామణి యని నమ్మియున్న ప్రౌఢవ్యాకర్త నన్నయ సూత్రమున కిట్లు వికల్పత నాపాదించి నగాగమాభావరూపముల 'నకికా' అను సూత్రమునకు ముడిపెట్టుట చింత్య మనక తీరదు. మఱియుఁ గంటెవర్ణకము పరమగు నపుడును నుదంతామహత్తుల కందువర్ణకము పరమగునపుడును గొన్నియెడల నగాగమము చూపట్టు నని 'క్రతుశతంబున కంటె మనంబునయందు' అను మొదలగు నుదాహృతులం జూపి యీసందర్భమును సవరించినాఁడు. సూరి 'సమాసంబునయందు' అని ప్రయోగిం చుటే గాని రూపసాధుత్వమునకు మాత్రము దారి చూపలేదు. నిగాగమ మీనగాగమ మును బక్షమున బాధించి దుమంతముమీఁద 23 చే నగుటను స్మరించుకొనునది.

ఉకారఋకారంబుల కందువర్ణకము పరంబగునపుడు నుగాగమం బగు. ౨౯.

రాామునందును - విష్ణునందును - విధాతృనందును.

టీ. ఉకారాంతములకును ఋకారాంతములకును సప్తమీప్రత్యయ మగు. 'అందు' అనునది పరముగా 'నుక్' అనునది యాగమముగ నగు నని సూత్రార్థము. ఉకార మంతమం దుండుట సహజముగఁ గాని కృత్రిమముగఁ గాని సంభవింపనగు. ఋకార మంతమందగుట యత్వస్త్రీపద్యాభావములుగానపుడు (చూ. తత్స. 53) గలుగును. 'నుక్'

అనునది కకారము పోవుప్రత్యయముగానఁ బ్రకృతి కంతాగమముగ నగును. తదన్తవిధి ననుసరించి యుదంతములకు ఋకారాంతముల కని యర్థము సిద్ధించును. రామునందు:— ఇది కృత్తి మోదంతమున కందువర్ణకము పరముగా నుగాగమంబగుట కుదాహరణము. 21 చే నుత్వమగ్యమున కయ్యె. విష్ణునందు:—ఇది సహజోదంతమున కందువర్ణకము పరముగా నుగాగమంబగుట కుదాహృతి. పిధాతృనందు:—ఇటఁ దర్సమము 53 చే నన్వస్త్రీవద్భావములు వికల్పముగ నగుం గాన నవి గలుగనిపక్షమున ఋకారాంతమగు దీనికంటె నుగాగమము నిత్యముగ నందువర్ణకము పరముగా నయ్యె. నిత్యవిధి యగుటం జేసి నుక్కు రానియాపము లసభ్యము లనుట తెల్లము.

ఆగమము వు వర్ణంబుల కందువర్ణకము పరంబగునపుడు నుగాగమంబు విభాష నగు. ౩౦.

వనమునందును - వనమందును - ధేనువునందును - ధేనువందును.

టీ. 'అందు పట్టి కూర్చు విభక్తిషు' అను నాథర్వణము మూలము. ఆగమములు= ప్రథమైకవచన ప్రత్యయములుగాక తక్కినవచనములం దాగమములుగఁ బ్రకృతి కగు ముపులు. 40 చే మువర్ణము 49 చే వువర్ణము నాగమములుగ నగును. అట్టి మువు వర్ణములు తుదిని జేరిన ప్రకృతుల కందువర్ణకము పరముగా నుగాగమము వికల్పముగ నగును. వనము+అందు.—ఇందు 'ము' అను నాగమ వర్ణమున కందువర్ణకము పర మయ్యెఁ గాన నీవిధిచే నుగాగమము గలుగ 'వనమును' దనియుఁ గాకున్న యెడల 'వనమం' దనియు రూపములగు. ఇట్లే వువర్ణాంతమున కందువర్ణకము పరముగా 'ధేను వునం' దనియు 'ధేనువం' దనియు రూపము లగుటను గమనించికొనునది. ఆగమములను టం జేసి సహజమువు వర్ణాంతములకు పాము-వేము-ఆవు-తావు అనునట్టి వానికిఁ బూర్వ సూత్రముచే నిత్యముగ, నుగాగమ మగు ననియు దానఁ బాముందుఁ దావం దనునట్టి రూపములు గావనియు గ్రహింపఁదగును. 'నక్కు'లో వున్వయుత నకారము 'నుక్కు'లో నుత్వయుత నకారము నిల్చు ననుట స్పష్టము. ప్రపూర్వసూత్రాంతమునఁ జెప్పినరీతిని ద్రిలింగలక్షణశేషము ననుసరించి యుదంతామహత్తుల కందువర్ణకముగాఁ గొన్న యెడల నాయకత్వమునయందును మొదలగురూపములఁ గూర్చికొనునది.

బహుత్వంబున ద్వితీయాదివిభక్తులకు లడాగమం బగు. ౩౧.

రాములను - రాములచేతను - విధాతృలను - విధాతృలచేతను.

టీ. బహుత్వమునఁ గల్గిన తత్తద్విభక్తులు పరములుగాఁ బ్రకృతిసంతావయవము గను విభక్తుల కాద్యవయవముగను లడాగమము నిత్యముగ నగును. డుమువునలు దప్ప

నితరము లేకవచనబహువచనసాధారణప్రత్యయము లనుట స్పష్టముగాన వానినే బహుత్వవాచకములుగాను, వానితోఁ గూడినవానినే బహువచనాంతములుగాను నంగీకరింపవలసి వచ్చుటచేత బహుత్వమున రామును-రాముచేత మొదలగువానియందలి విభక్తులకే యాద్యవయవముగ లకారమును విధించె నని యెంచునది. బహుత్వమున ననుట నేకత్వమున లడాగమము గాదనియు విభక్తులకు లడాగమ మని యాద్యవయవముగ వానికిఁ జేయుటంజేసి బహుత్వ ప్రకాశనశక్తి దానికే యమరియున్న దనియు దీని విడిచిన బహుత్వప్రకాశనము జరుగమియే పైవిషయమునకుఁ బ్రమాణ మనియు విభక్త్యవయవ మగుటంజేసి యవయవిలోపమున నవయవలోపమును బ్రసక్తముగా సమాసము 25 విధానము సార్థకమగుచున్న దనియుఁ జెప్పఁబడును. 'రాముడు' అని యెడ నీవిధిచే లడాగమముగా రాముల నని రూపమగు. ఇట్లే చేత మున్నగువర్ణకములకు బహుత్వమున నెల్లశబ్దములమీఁద లడాగమంబగుట గమనించికొనునది. కాన నీవిధానము సర్వాజంతములకు సంబంధించిన దని గ్రహించునది. 'విధాతృలను-విధాతౄలచేత' అనునవి ఋకారాంతముల ద్వితీయాదివిభక్తులకు బహుత్వమున లడాగమము గలుగుట కుదాహరణములు. "లుజసో లశసోఽలాంతాత్" అని ద్వితీయాబహువచన ప్రత్యయముగను, "మహతోనితావిభక్తౌటాదౌ వచనద్వయే" అని బహుత్వమునఁ దృతీయాదివిభక్తులు పరముగాఁగ నాగమముగను లకారమును విధించు చింతామణిని దానిని "శససస్స్యదుభయత్రాపిల స్తస్మాట్టాది రుచ్యతే" అని మహదమహచ్ఛబ్దముల పరముగఁ బూరించునాథర్వణమును నాధారముగఁ గొని సూరి లకారమును నెల్లయెడలను విభక్తుల కాగమ మనిన నొకచో విభక్తిగను, నొకచో నాగమముగను నంగీకరింపవలసిన ప్రసక్తి గలుగకుండు నని తలంచి యిట్లెల్లయెడల దానినాగమముగనే పేర్కొనె నని గ్రహించునది. కాని చింతామణియు నాథర్వణమును, బహుత్వప్రకాశకముగ లకారము నెంచినట్లు తత్ప్రణాళిక స్పష్టపఱచుచుండుటంజేసియు, సూరి ప్రక్రియ విభక్తులకే యట్టి బహుత్వప్రకాశనశక్తి విశదపఱచుచుండుటంజేసియు, సహజముగ బహుత్వప్రకాశనము జేయ లకారమె సమర్థమగుటంజేసియు, లకారాభావమున నాయావిభక్తులచే బహుత్వము దెలియఁబడమింజేసియు బహుత్వద్యోతకమగు లువర్ణకమే యితర బహువచనముల లవర్ణముగ మాఱె ననుట సయుక్తిక మగుటంజేసియు సూరి కొకపద్ధతి గుదిరినను నది యార్థిక దృష్టికిఁ బుష్టి యొనర్చునదిగామిని బ్రాచీనప్రణాళికయే యిప్పట్టున సార్థక మని తోఁచెడి. 'నిలఋ' నీనాతా మున్నగు ప్రకృతుల యేకత్వబహుత్వము లందు మాత్రము గలుగ వని గ్రహించునది.

సంబోధనంబునం దేకార్థంబయిన పదంబు తుదియుకారంబున కకారం బగు. 32.

ఓరాముఁడ-ఓవృక్షమ-ఓశంభుడ-ఓకోడుక.

టీ. ఏకత్వముం దెల్పు సంబోధ్యవాచకముతుది నున్న ఉకారమునకు అకారము నిత్యముగ నాదేశమగును. ఏకార్థము—ఏకత్వముం జెప్పున దని భావము. ఏకత్వముం జెప్పుపదము తుదియుకారమున కకారము సంబోధనమున నగు నని ఫలితము. ఓరాముఁడ:—రాముఁడు: ఇది యొకే వ్యక్తిం జెప్పునదిగాన నేకార్థంబైనపదము. 14 చే దీని కాది నామంత్రణమున ఓశబ్దంబగు. ఈసూత్రముచే డువర్ణకము నుకారమున కకారము రా "ఓరాముఁడ్+అ=ఓరాముఁడ" అనురూప మగును. అట్లే తక్కిన వాని యుకారమున కకారము గలుగుటను గమనించునది. ఈకార్యము తత్సమములకే గాక తెలుఁగుశబ్దముల కెల్లవానికిని సంభవించుననియు నందును నుకారము ప్రకృతిప్రత్యయములలో నేదానికి సంబంధించినదైనను నీకార్యము గల్గుననియు సూచింప 'ఓకొడుక' అను నుదాహరణ మీయఁబడె నని గ్రహించునది. అనుదంతముల కిక్కార్యము గాదనుటే ఫల మని యెంచవలెఁగాని యపదాది స్వరనిత్యసంధివిధానమును నుత్వనిత్యసంధివిధానమును నిం దుండఁగ అకార ముకారమునకు సర్వాదేశముగ విధించుట చింత్యమనఁదగు. బహుత్వమున రాకుండుటకై యేకార్థ మనెననుట స్పష్టము. (రాములా, గాదనుట.)

సంబోధనంబునందుఁ బరంబు తుదియుకారేకారంబులకు దీర్ఘంబు విభాష నగు. 33.

ఓరాముఁడా - ఓరాముఁడ-ఓచెలియా-ఓచెలియ-ఓహరీ-ఓహరి - ఓతండ్రీ - ఓతండ్రి.

టీ. సంబోధనమున సంబోధ్యవాచకముతుది నున్న అకారమునకును, ఇకారమునకును దీర్ఘము వికల్పముగ నగును. అకారమాకారమును నికార మీకారమును విభాష నగు నని భావము. అకారము పదసహజమును బూర్వసూత్రముచే సంభవించినదియుఁ గావచ్చును. ఇకారము మాత్రము పదముతుదిని సహజముగ నున్నదే యని గ్రహించునది. పూర్వసూత్రముచే నకారము సిద్ధించినపిదప దీనిచే దానికి దీర్ఘము గలుగ 'ఓ రాముఁడా' అను రూప మగును. ఇక్కార్యము రానిపక్షమున 'ఓరాముఁడ' అని యగును; ఓచెలియా:—ఇది పదముతుదిని సహజముగనున్న అకారమునకు దీర్ఘము గలుగుట కుదాహరణము. దీర్ఘము రానిపక్షమున 'ఓచెలియ' అని రూపమగును. 'ఓహరీ!

ఓహరీ! అనునవి యీకారమునకు దీర్ఘము వికల్పముగ నగుట కుదాహరణములు. ఈవిధి తత్సమములకేగాక యచ్చతెలుఁగుశబ్దములకును సంబంధించినదని సూచింప 'ఓతండ్రీ! ఓతండ్రి!' అని యుదాహరించె నని యెఱుఁగునది. 32-33 సూత్రములచేఁ గలుగుకార్యములు సంబోధనవాచక మోకారము లేకున్నను సంబోధ్యవాచకమునకుఁ గలుగు నని గ్రహించునది. 32-33 సూత్రములకుఁ గ్రమముగ "ఆమంత్రణసుజ సోస్త్వనీ క్రమేణ చాదారదాగమావంతే" అను చింతామణిసూత్రమును, "సంబోధనే వా దీర్ఘస్స్యాత్ప్లుతిర్యోగస్య తథా౽౽తేః" అను నథర్వణకారికయు మూలములు. చింతామణి సంబోధ్యవాచకములతుది యచ్చులకు, ప్లుతశ్రుతి గలుగుట సహజ మను తలంపు తోడఁ గాఁబలయు దీర్ఘవిధానముసేయక దారదాగమాదులను నామంత్రణకార్యవిశేషములను మాత్రమే పేర్కొనెడి. ఆథర్వణ మాసంశయమును దీర్చుటకుఁ బాటుపడెను. దాని ననుసరించి సూరియాప్రక్రియ యేర్పడె ననుట తెల్లము.

కృతోక్తంబగు సంస్కృతనామంబుసంబుద్ధిడుజ్జునకు లోపంబు విభాష నగు. 34.

ఓరామ - ఓకృష్ణ. పూర్వసూత్రముచేత దీర్ఘంబు. ఓరామా - ఓకృష్ణా. సంస్కృతనామం బనుటంజేసి ఓతమ్ముఁడ-ఓబల్లిదుఁడ ఇత్యాదు లందు లోపంబు లేదు.

టీ. 'నామంత్రణే డుజిత్యస్యే' అనునది మూలము. హ్రస్వాకారాంతములై 21 చే నుత్వముం జెంది యుకారాంతము లైన సంబోధ్యవాచకముల డుజ్ ప్రత్యయమునకు వికల్పముగ లోపము గలుగును. కృతోక్తము=శాస్త్రముచే నుపంతమైనశబ్దము. సంస్కృతనామము = సంస్కృతప్రాతిపదికము. ప్రాతిపదికము = ప్రత్యయము చేరని ప్రకృతి. సంబుద్ధిడుజ్జు=సంబుద్ధియందైన డుజ్ ప్రత్యయము. ఓరాముఁడ:—ఇందు రాము అనునది 21 చే నుత్వముం జెందిన కృతోక్తప్రకృతి. దీనికి 22 చే డుజ్జు సిద్ధించెను. పిదప నీసూత్రముచే డుజ్జునకు లోపము రాఁగ 'ఓరాము' అని యగును. 32 చే దీనితుది యుత్వమున కత్వము గలుగ 'ఓరామ' అని యగును. 33 చే దీనితుది అకారము దీర్ఘముగాఁగ 'ఓరామా' అని యగును. అట్లే తక్కినయుదాహరణము ప్రక్రియ నూహించునది. సంస్కృతనామము సంబుద్ధి డుజ్జున కనకున్న 'తమ్ముఁడ' అను మొదలగు తెలుఁగుశబ్దముల డుజ్జునకు లోపము గల్గి 'తమ్ము' మొదలగు ననిష్టరూపములు గలిగెడిఁ గాన దద్వారణమునకై సంస్కృతనామసంబంధమైన డుజ్జున కని చెప్పవలసివచ్చె నని క్రిందివివరణమున కభిప్రాయము. అనఁగా నీవిధి కేవలము శాస్త్రముచే సిద్ధించిన

ప్రాస్వోకారమంతమందుఁగల సంస్కృతప్రాతిపదికములకే యని భావము. కృతోత్వము లని యనకున్న సహజోదంతములకును నిత్వకార్యము గలిగి శంభో (శంభుఁడు) గురో (గురుఁడు) మున్నగు ననిష్టరూపములు గలుగవలసివచ్చును గానఁ గృతోత్వ మను విశేషణము కూర్పవలసివచ్చెను. ఈసూత్రముచే డుజ్జు లోపింప దానికి ముందున్న నున్నయు దానియాశ్రయము నశించినకారణమున నశించు నని గ్రహించునది. తమ్ముఁడు మొదలగువాని సహజరూపమును గూర్చి 21 సూత్రపుండీక నరయునది. ఇందు డుజ్జున కనుటంజేసి 32 చే డుజ్జు నుకారమున కకారము గలుగకపూర్వమే యీలోపము గలుగు నని గ్రహింపవలెను.

ఉదంతసంస్కృతనామంబుమీఁది సంబుద్ధిడుజ్జునకు నూకారంబు ప్లుతం బాదేశంబు విభాష నగు. 35.

ఓవిష్ణూ౩ - ఓశంభూ౩ - పక్షాంతరమునందు - విష్ణుఁడు - శంభుఁడు ఇత్యాది.

టీ. 'డుజితౌ చ న ప్లుతస్స్యాత్సంబుద్ధావిత్యుతాం విదుః కేచిత్' అనునది మూలము. సహజముగ హ్రస్వోకార మంతమందుఁగల సంస్కృతనామములకుఁ బర మున నున్న సంబుద్ధి డుజ్జునకు ఊ 3 కారము వికల్పముగ నాదేశ మగును. ప్లుతము త్రిమాత్రాకాలికము. లఘువేకమాత్రాకాలికము. దీర్ఘము లేక గురువు ద్విమాత్రాకాలికము. పొల్లర్ధమాత్రాకాలికము. మాత్ర యనఁగా ద్రుటి. త్రుటి యనఁగా లఘ్వక్షరము నుచ్చరించుటకుఁ బట్టు కాలములోని నాలవభాగము. ఓవిష్ణుఁడు:—విష్ణుశబ్ద ము సహజోదంతసంస్కృతనామము. 50 చే దీనికి పువర్ణకము సిద్ధింపని పక్షమున 22 చే డుజ్జగును. ఈడుజ్జునకు సర్వాదేశముగా ఊకారము ప్లుతము గలుగ 'ఓవిష్ణు+ఊ=ఓవిష్ణూ' అని రూపమగును. ఇది గలుగనిపక్షమున 32 చే డుజ్జునుత్వమున కత్వము సిద్ధింప 'ఓవిష్ణుఁడ' అని యగును. 34 చే నిట్టిసహజోదంతముల డుజ్జు లోపింపమిగాన 'ఓవిష్ణో' యను మున్నగురూపములు గలుగవు. వీనికి 50 చే పువర్ణకము సిద్ధించినంతో 32 చే నత్వమును 33 చే దానికి వైకల్పికదీర్ఘమును గలిగి 'ఓవిష్ణువ; ఓవిష్ణువా' అను రూపము లేర్పడును. ఆమంత్రణమే యిందు విశేషముగాని ప్రత్యయాంతములు ప్రకృతమూ సంబంధములే యని యెఱుంగునది. కావుననే సంబుద్ధిని ప్రత్యేకవిభక్తిగా శాస్త్ర కర్తలు గణింపలేదు. తక్కిన యుదాహరణములప్రక్రియ నిట్లే గమనించునది. ఇందు సంస్కృతనామసంబుద్ధి డుజ్జునకే యనుటంజేసి తెలుఁగు నుదంతములెల్ల 32-33 సూత్రవిహితములకుఁ గార్యములకే పాలగు నని గ్రహించునది. దాన 'ఓచెట్టా-ఓపట్టా-ఓఊరా-ఓసీరా-ఓరాజా' అనురూపములే పొసఁగెడి.

సంబోధనంబునందు బహువచనంబున కారగాగమం బగు. ౩౬.

ఓరాములార - ఓకృష్ణులార. దీనికిం బాక్షికంబుగ దీర్ఘం బగు. ఓరాములారా - ఓకృష్ణులారా.

టీ. 'ఆమంత్రణసుజసో స్స్యాః క్రమేణ చాదారదాగమావన్తే' అనునది మూలము. సంబోధనమున బహువచనప్రత్యయమున కంతావయవముగ 'ఆరక్' అను నాగమము నిత్యముగఁ గలుగును. ఓరాములు. ఇది బహువచనాంతమైన సంబోధ్య వాచకము. ఇందుఁ దుదినున్న 'లు' అనునది సంబోధనమునందలి బహువచనము. దీని కంతావయవముగ 'ఆర' అను నాగమము గలుగ 'రాములు + ఆర = రాములార' అను రూప మగును. ఇట్లే తక్కిన యుదాహరణ మూహ్యము. ఈవిధి సమములకే గాక యాచ్ఛికములకును గలుగును. ౩౩ చే నారగాగమముతుది అకారమునకు వికల్పముగ దీర్ఘము గలుగ 'రాములారా' ఇత్యాదిరూపములు సిద్ధించెడి. 'ఆరక్' అనునది పొల్లు కకారము పోవుప్రత్యయము గాన నిర్దిష్టము ప కంతావయవముగా నగు నను టపున రుక్తి. సంబోధనమున బహువచనమున కగుకార్యము సూచించు సూత్ర మిది.

మధ్యమపురుషయోగంబునం దారగాగమంబు విభాష నగు. ౩౭.

వినుఁడు బాలకులు - వినుఁడు బాలకులార; వచ్చితిరి కాంతలు - వచ్చితిరి కాంతలార. అన్నలార మిమ్ము నడిగెద నొక మాట - ఇచ్చట మధ్యమపురుషయోగంబు లేమింజేసి యారగాగమంబు నిత్యంబు.

టీ. 'ఆమంత్రణసుజసోః' అను చింతామణిని బూరించెడు 'స్యాన్మధ్యమ క్రియాయోగే వినా కుత్రచిదాగమః' అను నాథర్వణము మూలము. మధ్యమపురుష క్రియాయోగమున సంబోధనమునందు బహువచనమున నారగాగమము వికల్పముగ నగును. సంబోధనమునందు బహువచనాంతమగు సంబోధ్యవాచకము మధ్యమపురుష క్రియకుఁ గర్తయై దానితో నన్వయించుటయే మధ్యమపురుషయోగము. ఇదె బహు వచనాంతసంబోధ్యవిషయము గాన మధ్యమపురుషక్రియ బహువచనాంతమే యై యుండును. మఱియు సంబోధన మెదుట నున్నవానికే యయ్యెడిః గాన సామాన్య ముగ సంబోధ్యవాచకమును దత్క్రియయు మధ్యమపురుషక్రియాకర్తయు మధ్యమ పురుషక్రియయును గ్రమముగఁ గాక తీరవు. వినుఁడు బాలకులు:—ఇచ్చో బాలకు లను సంబోధ్యము వినుఁ డను మధ్యమపురుషక్రియకుఁ గర్తయై దానితో నన్వయించు చున్నది గాన ౩౬ చే నారగాగమము రాలేదు. ఈవిధి వికల్పముగాన ౩౬ చే నార గాగమము పక్షమునఁ గల్గిన 'వినుఁడు బాలకులార' అనియు రూప మేర్పడును ఆరగాగ

మము గలిగినపుడు 33 చే దీర్ఘము సిద్ధింపనగును. ఉ. వినుఁడు బాలకులారా! అరగా గమము గలుగనపుడు బాలకు లనునది యేకార్థము గామింజేసి 32 చే అకారము సిద్ధింపదు గాన 'వినుఁడు బాలకులా' అను ననిష్టరూపము గలుగదు. మధ్యమపురుషయోగమును ముఖ్యముగ సూచింప వినుఁ డను క్రియను మొదట నిడెను గాన సంబుద్ధిని మాత్రమే 'బాలకులు వినుఁడు' అని యుండరా దని సంభావించునది. "అన్నలార మిమ్ము నడిగెద నొక మాట." ఇచ్చో 'అన్నలార' అను సంబోధ్యము మధ్యమపురుషక్రియతో నన్వయించుట లేక దానికిఁ గర్తయై యుండుట యను నవస్థకుఁ బాలుగామి మధ్యమపురుషయోగ మన్నలారపదమునకు లేదు. మఱియు నీవాక్యమున 'అడిగెదను' అను లాడర్థకోత్తమపురుషైకవచనాంతక్రియయే యున్నదిగాన దానికి నే ననునదే కర్తయయ్యెడి. దాన మధ్యమ పురుషక్రియాభావమున మధ్యమక్రియాయోగమే యిందు సంబోధ్యమునకు సంభవించుట యసంభవము. ఇట్లు సంబోధ్యమునకు మధ్యమపురుషయోగము లేనపు డారగాగమము నిత్యముగనే 36 చే నగుఁగాని యీసూత్రముచే వైకల్పికముగ సిద్ధింప దనియు దాన 'అన్నలు మిమ్ము నడిగెదను' అని యనరా దనియు నీక్రిందివివరణమున కభిప్రాయము.

అదంతంబయి దీర్ఘపూర్వలోపధంబయిన మహత్తుమీఁది విభక్తి లకారంబునకు రేఫం బగు. ౩౭.

బాలురు-బాలురను-బాలురచేతను, నృపాలురు - నృపాలురను - నృపాలురచేతను. దయాళుశబ్దంబున కిట్లు రేఫంబు గానంబడియెడి. దయాళురు - దయాళురను - దయాళురచేతను.

టీ. 'లాంతాత్తు రుతా' అనునది మూలము. హ్రస్వాకార మంతమందుఁ గల్గినట్టియు దీర్ఘాక్షరమద్దాని కవ్యవహితపూర్వమునఁ గల్గినట్టియు లకార ముపధగాఁ గల్గినట్టియు మహత్తునకుఁ బరమున నున్న విభక్తిసంబంధమగు లకారమునకు రేఫము నిత్యముగ నగును. ఇది కేవలము సమముల కగువిధి. మహదాద్వాచకములై దీర్ఘపూర్వకములగు హ్రస్వాకారాంతలాంతప్రకృతుల బహువచనలకారమునకు రేఫాదేశ మగు నని భావము. బాల+లు—బాల: ఇది యదంతము లకారమునకుఁ బూర్వము 'బా' అనున దున్నది గాన దీర్ఘపూర్వము. లకారమునపైనుండు నకారమున కంత్యాచ్చునను ముందటిది లకారమే గాన లకారోపధము. మహద్వాచకముగాన మహత్తు. దీనికంటెఁ బరమున నున్న విభక్తి లకారము లువర్ణకము. అది 12 చే సిద్ధించెడి. దీని లకారమాత్రమునకు రేఫ మాదేశము గాఁగ 'బాల+ర్+ఉ=లని యగును. పిదప 21 చే ప్రకృత్యంతాకారమున కుత్వము

గలుగ 'బాలురు' అని రూప మేర్పడును. బాలు+ల+ను:—ఇచ్చో దీర్ఘపూర్వలాంత ప్రకృతిమీఁది లడాగమలకారమునకు రేఫగలిగెను గాన 'బాలురను' ననురూపము సిద్ధించెను. లడాగమలకారము విభక్తిలకారము కాకున్నను విభక్త్యవయవముగ 31 చే విధింపఁబడుటంజేసి దీనిని విభక్తిగనే యంగీకరింపవలెనని సూరియాశయమైనట్లు బాలురను బాలురచేత నను నుదాహరణములు విశదీకరించుచున్నని. ప్రకృత్యంతావయవముగ విధింపక విభక్త్యాద్యవయవముగ విధించుట కిట్టిచోటుల రేఫాదేశము దానికిఁ గలుగుటయే ఫలము. ళళల కభేదవ్యవహారను ప్రసిద్ధ మని యెంచినను దయాళుప్రకృతియందు సూత్రోక్తవిషయము లన్నియుఁ గుదిరినను, లకారాంతము గాకుండుటంజేసి రేఫాదేశము దాని విభక్తిలకారమున కీసూత్రముచే సిద్ధింపమిని దయాళుశబ్దమున కిట్లు రేఫము గానంబడియెడి నని సూరి నిపతించి సాధించురీతిని వివరణము వ్రాసికొనవలసివచ్చె నని గ్రహించునది. ఈవివరణమును సూరి యిట్టివి 'ఆళుచ్' అను ప్రత్యయము యోగమున సంస్కృతమునఁ గల్గినవిగా భావించి వ్రాసెను. కొందఱు 'దయాం లాతి గృహ్ణాతీతి దయాలః' అనునట్టి కృత్రిమవ్యుత్పత్తికల్పనముచే లకారాంతముగా నిట్టివానిని సాధింప నెంచి సూరిప్రయాసమును వ్యర్థపఱుప యత్నించిరి. కాని స్పష్టముగా 'దయాళు' అని సూరి యుదాహరించుటంబట్టి యట్టి కృత్రిమోక్తి కల్పన మవిచారమూలకమును ననాకాంక్షితము నని లక్షణకర్త తలంచి ప్రసిద్ధమైన రూపసాధనప్రక్రియనే యిట్టివానిరూప నిష్పత్తివిషయమున గ్రహించినట్లు స్పష్టమయ్యెడిఁగాన నమ్మార్గము పరిత్యాజ్యము. శూలి-వాలి-కపాలి మున్నగువానియం దన్నిధర్మము లున్నను నదంతత గానరాకుండుటంజేసి వాని విభక్తిలకారమునకు రేఫము గలుగదయ్యెను. ఇది యదంతదళసార్థక్యము. ఖల మొదలగువానియం దన్నిధర్మములు గుదిరినను, దీర్ఘపూర్వము గాకుండుటచేత రేఫము సిద్ధింపదయ్యెను. ఇది దీర్ఘపూర్వదళసార్థక్యము. రామ మొదలగువానియం దన్నియుఁ గుదిరినను లకారోపధము గాకుండుటచేత రేఫాదేశము రాదయ్యెను. ఇది లోపధదళ సార్థక్యము. వాల శూల మున్నగువాని యందెల్ల యవియెల్ల సరిపడినను మహత్తులు గామి నిక్కార్యము సంభవింపదయ్యెను. బాలేత్యాదులందు ప్రకృతిస్థమగు లకారమునకే రేఫాదేశము సంభవించెడిఁగానఁ దద్వారణార్థము విభక్తిలకారదళ మావశ్యకము. కాన నీసూత్రమునందలి దళములెల్ల నవ్యర్థములే యనియు, నింత కట్టుబాటుగ సూత్రమును రచించిన సూరి వ్యాకరణ సంప్రదాయమును గట్టిగ నెఱింగిన ప్రౌఢ యనియుఁ నెఱుంగఁదగుంగదా! ఇందు దీర్ఘపూర్వదళమును మాత్రము సూరి యహోబలునికంటెఁ గొత్తగఁ జేర్చెను (చూ. అహోబలపం - 'లాంతాత్తు రురా' అను సూత్రవ్యాఖ్య. పుట 258) 'ద్వ్యక్ష్యయుక్తలాంతంబుమీఁది లులలకును రురలాదేశంబులగును' అని ప్రౌఢవ్యాకర్త శాసించి 'మగ్గురకుణ్' అని వ్రాస

స్థానప్రయోగముం జూపి యీ సూత్రమును సవరించెను. కాని లకారప్రాసమున 'మల్లుల వని' తక్కిన విరాటపర్వప్రయోగ మగపడుచుండుటచే దీనికి రేఫాదేశము వికల్పముగ నగు ననవలెను.

అమహన్నపుంసకముల కదంతములకు మువర్ణకం బగు. 38.

వృక్షము - ఋక్షము; దైవము - కళత్రము - అపత్యము, క్లీబంబులు మిత్రాదు లను సూత్రంబునఁ బాక్షికంబుగం బుంలింగత్వం బతిదేశించుటం జేసి మిత్రాదిశబ్దంబునకు ద్వైరూప్యం బెఱుంగునది. ఉ. మిత్రుఁడు - మిత్రము. శరణుఁడు - శరణము.

టీ. 'స్యాదమహతాం విభక్త్యాసోశ్చము' అనునది మూలము. ఇందు 'అమహన్నపుంసకములకు' అనునది ద్వంద్వసమాసము. అదంతములకు అనునది యాద్వంద్వమునకు విశేషణము. కాఁగా నదంతములైన యమహద్వాచకములకును నదంతములైన నపుంసకలింగశబ్దములకును 'ము' అను ప్రత్యయము ప్రథమైకవచనమునఁ గలుగు నని సూత్రార్థము తేలినది. 'వృషభ - వృక్ష - ఋక్ష' అను ప్రకృతు లదంతములైన యమహత్తులు. వీనికి మువర్ణకము గలుగ 'వృషభము-వృక్షము-ఋక్షము' అను రూపములు సిద్ధించును. 'దైవ-కళత్ర-అపత్య' అను నదంతములైన నపుంసకములు. వీనికి మువర్ణకము సిద్ధింప 'దైవము-కళత్రము-అపత్యము' అను రూపము లేర్పడును. 18 చే నదంతములై, నపుంసకములైన మిత్రాదులకుఁ బుంలింగతుల్యతయుఁ బక్షమున సంభవించెడిఁగాన నదంతనపుంసకములుగ నెన్నఁబడినపు డీసూత్రముచే మిత్రము శరణము ప్రధానము పాత్రము మున్నగురూపములును నదంతపుంలింగములుగ నెన్నఁబడినపుడు 21-22 లచే నుత్వడుజ్ఞులు సిద్ధింప మిత్రుఁడు శరణుఁడు ప్రధానుఁడు పాత్రుఁడు మున్నగు రూపములును సిద్ధించెడి నని యాక్రిందివివరణమున కభిప్రాయము. దీన నదంతనపుంసకములు మహదమహద్వాచకములలో నేవైనను మువర్ణకమునే యందెడి నని ఫలితము తేలినది. అదంతామహన్నపుంసకములు పరస్పరసాపేక్షములుగానిచో మువర్ణకప్రాప్తినందుచున్నవి కాన నిచ్చోట 'అమహన్నపుంసకములు' అను సముచ్చయద్వంద్వము సంస్కృతశబ్దశాస్త్రసరణిని బొసఁగదనియు నమహత్తులైన నపుంసకము లని కర్మధారయము నంగీకరించుటయె శాస్త్రసమ్మతమార్గమనియు వృక్షము వృషభము దైవతము మున్నగురూపము లీపక్షమున నమహత్త్వముకల్మినగు నపుంసకత్వాతిదేశమువలన సిద్ధించుననియు గుప్తార్థప్రకాశికాకారులు, బ్ర. శ్రీ. మ. తాతా సుబ్బారాయశాస్త్రులవారలును, బ్ర. శ్రీమదాంధ్రగురువరులు పప్పుల చినసీతారామస్వామిశాస్త్రులవారును గూడి యీ సూత్రమునందలి యమహన్నపుంసకము లనునది ద్వంద్వముగాఁ దీర్మానించుచు వ్రాసిన వ్యాసములపైఁ దను

సిద్ధాంతమును వెల్లడించిరి. ద్వంద్వము శాస్త్రసమ్మత మగుఁ గాక. కాకపోవుఁగాక. అది పండితవర్యుల పర్యాలోచనపాత్రమై వెలసినది. ఇఁక నీ సూత్రార్థము బాలురకును బాలికలకును సోదాహరణముగ సుబోధము చేయవలె నన్న నమహన్నపుంసకము ద్వంద్వముగా నెన్నక తీరదు. మఱియు నిది ద్వంద్వసమాసముగా సూరి యెన్నకుండినచో తక్కుఁగల చోటులందువలెనే శబ్దసమూహమునంతను నేకత్వవాచకశబ్దముచే నమహన్నపుంసకమున కని బోధించియుండఁడా యని సందేహము గలిగెడి. కాన నమహన్నపుంసకముల కను బహువచననిర్దేశమునంజేసి దీనిని గర్మధారయముగ భావింపలే దనియు ద్వంద్వముగనే యెంచె ననియుఁ దోఁచెడి. ముపర్ణకప్రాప్తియోగ్యము లైన యదంతా మహత్తులను నదంత నపుంసకములను రెండు తెగలను బోధించుటకే సూరి యమహన్నపుంసకము లనె ననియు నా రెండుతెగలను నదంతములే యగుట నదంతములను విశేషణమును నిల్పె ననియు దీన నీ సూత్రార్థము ప్రథమోపదేశమునందు బాలురకు సుబోధమగు ననియు సూరి తలంచె ననుట యయుక్తికము గా దని తోఁచెడి. భాష్యాది సవిమర్శ పర్యాలోచనముచే సూత్రార్థముల నెఱుంగఁ గల్గుటయు వృషభము-వృక్షము - దైవత మిత్యాదులు కర్మధారయసాధ్యములు గామిని క్రమముగ నమహత్తులగుట నపుంసక కార్యార్హ్యము లనియు నపుంసకత్వాతిదేశముం జేయఁబగిన వనియు విశ్వసించి సాధించుటయు దూరతరదుర్గ్రాహ్యయుక్తికవిషయము లగుటంజేసి సుబోధకై యమహన్నపుంసకములను దానిని ద్వంద్వముగను వానియదంతతను జెప్పి విశేషణముగ నదంత మను పదమును గ్రహింతును దీన నదంతామహత్తులు పుంలింగములైనను ముపర్ణకమునే పొందు ననియు, (వృక్షము) నదంతనపుంసకములు మహదమహద్వాచకములలో నెట్టివైనను ముపర్ణకమునే పొందు ననియును (దైవతము-కళత్రము-జ్ఞానము) ముపర్ణకార్హ్యములకెల్ల గుఱిగా లక్షణార్థము కుదురుపడెడి. రామేత్యాదు లదంతమహద్వాచకములగుటను బుంలింగము లగుటను నిర్దానికి విషయములుగాఁ జేయ నవకాశమే గలుగదు. కాన లింగమును గుఱిగఁగొనక యదంతామహత్తు లని సామాన్యముగ ననుటకును, లింగమును జేసికొని యదంతనపుంసకము లనుటకును జైని నిరూపించిన లక్ష్యముల సిద్ధియే కత మని సంభావింపవలెను.

వానికి ముపర్ణకేతరం బయిన విభక్తి పరంబగునపుడు ముగాగమం బగు. ౪౦.

వృక్షములు - వృక్షమును - ఋక్షములు - ఋక్షమును.

టీ. ప్రథమైకవచనమున ముపర్ణకమును బొందఁబగిన పై శబ్దములకుఁ బ్రథమైకవచనేతరములు పరములుగా ముగాగమము గలుగును. ప్రథమైకవచనమును దక్క

దక్కిన విభక్తుల యేకవచన బహువచన ప్రత్యయములు పరములుగాఁ బ్రకృతి కంతావయవముగ 'ము' అను నదాగమ మగును. ప్రథమా బహువచనమును దక్కిన విభక్తుల యేకవచన బహువచనములును బరములుగా నగు నని తాత్పర్యము. వృక్ష·—దీనికి 12 చే లువర్ణకము. అది ప్రథమైకవచనేతరము గానఁ బ్రకృతి కంతమున ముగాగమముగా 'వృక్ష+ము+లు=వృక్షములు' అను రూపము సిద్ధించును. వృక్ష:—2 చే నువర్ణకము. ఇది ద్వితీయైకవచనము గానఁ బ్రథమైకవచనేతరము. దీనిచే ముగాగమముగా 'వృక్ష+ము+ను=వృక్షమును' అని రూపమగును. ఇట్లే తక్కిన యుదాహరణము లూహ్యములు. వృక్షశబ్ద మదంతపుంలింగము. అమహద్వాచకను. ఋక్షశబ్ద మదంత నపుంసకామహద్వాచకము. (నక్షత్రవాచకమగునపుడు) ఎలుగుగొడ్డు మున్నగువానిం జెప్పునదైనను నదంతపుంలింగమే యగుం గాన వృక్షశబ్దమువలెనే మువర్ణక ముగాగమప్రాప్తియోగ్యమయ్యెడి. 'విభక్తౌ చ' అనునది మూల మని గ్రహించునది.

మువర్ణకంబునకు విధించుకార్యము ముగాగమంబునకు నగు. ౪౧.

మువర్ణకంబునకు విధింపు లోపాదేశాదికార్యములు ముగాగమమునకు సహితము వచ్చు నని యర్థము.

టీ. 39 చే సిద్ధించెడు ముప్రత్యయమునకు విధించునట్టి కార్యములెల్లను 40 చేఁ గలిగెడు ముగాగమరూప మువర్ణమునకును గలుగును. మువర్ణకమునకు శాస్త్రముచే సిద్ధించెడు లోపాదేశాదిరూపములగు కార్యవిశేషములు ముగాగమమునకును నిత్యముగ సంభవించు నని క్రింది వివరణమున కభిప్రాయము. 'లోప మనఁ గానరాకపోవుట. ఆదేశ మనఁగా మఱియొక వర్ణ మున్న దానిం దోసి దానిచోట నిల్చుట' అని ముందే వివరించితిని. అనంతర సూత్రమున బిందుపూర్వక బువర్ణ మాదేశముగ మువర్ణకముగాగమములకుఁ గలుగుట నరయునది. 58 సూత్రమునఁ జరిత్రాదుల మువర్ణకముతోఁ బాటుగ ముగాగమమును లోపించుట గమనించునది. 72 చేఁ బ్రథమైకవచనముతోఁ బాటుగ ముగాగమమువర్ణము లోపింపకుండుట గనునది. ఇట్లే ప్రక్రియాప్రయోజనముల నరసికొనునది.

మువర్ణకంబునకు మాముడియేనిం బూర్ణబిందుపూర్వక బువర్ణంబేని విభాష నగు. ౪౨.

వృక్షమ్ము - వృక్షంబు; ఋక్షమ్ము - ఋక్షంబు. పూర్వసూత్రముచేత ముగాగమమునకీకార్యం బగు. వృక్షమ్ములు - వృక్షంబులు, ఋక్షమ్ములు - ఋక్షంబులు.

టీ. 'తదుపరి పునర్ముబూ స్యాతామ్' అనునదియు, దానిని 'ఙాపరే మస్య బిందు స్స్యాన్మాపరే మేళనం భవేత్' అని వివరించు నాథర్వణము మూలములు. 39 చే సిద్ధించిన ముప్రత్యయమున కింకొక పొల్లు మకార మాగమమును పూర్ణబిందుపూర్వ మునఁగల బువర్ణమును బర్యాయమున వికల్పముగను గలుగును. ఈ రెండును సిద్ధింప నపుడు మువర్ణము సహజరూపముతో నిల్చియుండును. మకారమునకుఁ గ్రింది మకారము జడ్డను మాముడి యని వ్యవహరించుట ప్రసిద్ధము. వృక్షము:—ఇందు మువర్ణకమునకు మాముడి కలుగ 'వృక్షమ్ము' అని రూపమగును. పూర్ణబిందుపూర్వక బువర్ణమాదేశముగా 'వృక్షంబు' అని యగును. ఈ రెండుకార్యములు గలుగకున్న 'వృక్షము' అని యుండును. పూర్వ సూత్రముచే ముప్రత్యయమునకు సిద్ధించెడి కార్యములు ముగాగమమునకును గలుగు ననుటం జేసి ప్రథమా బహువచనమునను దక్కిన విభక్తుల యేకవచన బహువచనములందును నున్న ముగాగమమువర్ణమునకును నీకార్యద్వయము వికల్పముగఁ గలుగ 'వృక్షమ్ములు - వృక్షంబులు - వృక్షములు - వృక్షంబును - వృక్షమ్మును - వృక్షమును - వృక్షమ్ముచేత - వృక్షంబుచేత - వృక్షముచేత' మున్నగురూపము లేర్పడు నని యీ క్రింది వివరణమున కభిప్రాయము. ఇట్లే తక్కినవి యూహ్యములు. మూలము ప్రాచీనపద్ధతింబట్టి బువర్ణమును మువర్ణకముమీఁదఁ గూర్చి మ్బు రూపమును సాధించెడి. కాలక్రమమున నది ంబు రూపమయ్యె ననుట తెల్లము.

లు-ల-న-లు పరంబులగునపు డొకానొకచో ముగాగమంబునకు లోపంబును దత్పూర్వస్వరంబునకు దీర్ఘంబును విభాష నగు. ౮౩.

వజ్రాలు - వజ్రాలను - వజ్రాన; పగడాలు - పగడాలను - పగడాన. ఒకానొకచోట ననుటచే నీకార్యంబునకుం బ్రయోగవైరళ్యంబు సూచింపంబడెను.

టీ. 'వికృతౌ క్వచిచ్చ లోపో మోర్దీర్ఘశ్చాత ఆదిమస్య భవేత్' అనునది మూలము. ప్రథమా బహువచన ప్రత్యయము 'లు' అనునది. 'ల' అనునది ద్వితీయాది బహువచనములందగు లడాగమము లకారము. 'న' అనునది యుదంతజడంబునకు సప్తమ్యేకవచనమున నగు నవర్ణకము. పై 'లు, ల, న' అనునవి పరంబులగు నపుడు వానికిఁ బూర్వమున నున్న ముగాగమముకారమునకు లోపమును, నాముగాగమమువర్ణమునకు ముందుండెడి యచ్చునకు దీర్ఘమును వికల్పముగ నగును. మువర్ణలోపతత్పూర్వస్వరదీర్ఘకార్యములు రెండును సన్నియోగశిష్టములు. అనఁగా మువర్ణలోపము గల్గినేని పూర్వస్వరము దీర్ఘము గాకుండుట సంభవింప దనియు రెండుకార్యము లొకటినొకటి యాశ్ర

యించినవగుటం జేసి మువర్ణలోపము గల్గినయెడల నవశ్యము తత్పూర్వస్వరము దీర్ఘమగు ననియుఁ భావము. మువర్ణలోపమున కెంతటి ప్రాధాన్యము గలదో యంతటి ప్రాధాన్యము తత్పూర్వస్వరము దీర్ఘమగుటకును గల దని గ్రహించునది. వికల్ప మని యెంచి వీనిని రెండుకార్యములుగ భావించి యిది రానపు డది యది రానపు డిది యని భావింపక నొకేకార్యముగ భావించి చేసిన రెండుకార్యములను జేయుటయుఁ జేయకున్న రెంటిని మానుటయుఁ జేయవలె నని తాత్పర్యము. వజ్రము+లు—ఇచ్చో లువర్ణకము పరముగాఁగఁ దత్పూర్వమున నున్న ముగాగమ ముకారమునకు లోపమును నా మువర్ణమునకు ముం దున్న యచ్చగు 'జ్ర' అను దాని యకారమునకు దీర్ఘమును గలుగ 'వజ్రాలు' అను రూపమగును. ప్రథమైకవచనమునందక్కఁ దక్కిన విభక్తులవచనములందు మువర్ణ మాగమముగ 40 చే సిద్ధించినదనువిషయము విదితమె. కాన 'లు-ల-న' అనువానికి ముందున్న మువర్ణము ముగాగమసంబంధి గాక యన్యము గాఁజాలమిం జేసి ముగాగమం బని విశేషించి యన నక్కఱలే దనియు మువర్ణ మనినఁ జాలు నని యు శంకింపఁదగును. కాని ఊఱుము మెఱుము మున్నగుశబ్దములందు సహజముగాఁ దోఁచు మువర్ణమునకు లోపము దత్పూర్వస్వరమునకు దీర్ఘము గలుగకుండుటకును, మివర్ణాంతములైన కలిమి బలిమి మున్నగుశబ్దములకు బహువచనము పరమగునపుడు శబ్దసిద్ధమైన మివర్ణము 45 చే మువర్ణమగుటఁ గలుగుఁ గాన నట్టి మువర్ణములకు లోపమును దన్నిమిత్తమైన తత్పూర్వస్వరదీర్ఘమును సిద్ధింపకుండుటకు ముగాగమ మని సూరి యనె నని యెన్నునది. ఇట్లే 'ల' 'న' పరమగునపుడు ప్రక్రియను గమనించునది. వజ్రము:—ఇది మువర్ణాంతమగుట నదంతజడము గాన దీనికిఁ గారకము 18 చే సప్తమ్యేకవచనమున నవర్ణకము సిద్ధించెడి. మువర్ణలోపమును నది నిమిత్తముగా నగు పూర్వస్వరమునకు దీర్ఘమును నొక కార్యముగనే యెంచె ననుటకుఁ గ్రింది వివరణమున సూరి యీకార్యంబునకని యేకవచనమున వ్యవహరించుటయె ప్రమాణము. ఈకార్యము గలుగనిపక్షమున 'వజ్రములు - వజ్రములను - వజ్రమున' అను రూపము లుండు నని గ్రహించునది. సూత్రమున 'ఒకానొకచోట' అని యనుటచే నీవిధి సార్వత్రికము గా దనియు నచట నచట శ్రుతిసుఖము తోఁచినపుడు చేయనగు ననియు నీ క్రిందివివరణమున కభిప్రాయము. మఱియు ముగాగమమువర్ణమునకుఁ బూర్వమున నున్న స్వరము దీర్ఘము గాఁదగిన దగు నపుడే యీకార్యము చేయఁదగుంగాని తత్పూర్వస్వరము దీర్ఘమే యైయున్న నీ విధి యట్టిచోటులఁ గలుగ దనియు గ్రహించునది. ఇంతియగాక యీ సూత్రముచే నగు నీ కార్య మకారముకంటెఁ బరమగు ముగాగమముకారమునకే కలుగుననియు నెన్నఁదగును. మూలమునందలి 'క్వచిచ్చ' అను దళము ననుసరించి సూరి కొన్నియెడల నవి

యీకార్యమునకుఁ గ్వాచిత్కతను సూచించెను గాని యిట్టిరూపములు నేఁటివాఙ్మయము నందు విరివిగఁ గనఁబడెడి. మూలము 'వికృతౌ' అని తెలుఁగుపదములకే యీ కార్య మగు ననుచుండ సూరి సమాసమ సాధారణముగ నెంచుట సరి గా దండ్రు, గాని మూలము సమసంకలితభాషను గూడ వికృతి యని వ్యవహరించినట్లు కొన్ని సందర్భములు స్పష్ట పఱచెడిఁగాన నిది యొక దోషముగా నెన్న నవకాశము లే దని తోఁచెడి. పగడా లనియు నుదాహరించుటచేత నీవిధి సంస్కృతసమాసమ సాధారణ మనుట స్పష్టము. అథర్వణుఁడు 'ప్రాయశో వైకృతపదే లోపో దీర్ఘశ్చ మోక్ష్యతే' అని ప్రాయశ్శబ్దముచే వైకృతము గానిదానికిని నీవిధి గల్గు నని సూచించుటే సూరి దీనిని సమాసమ సాధారణ ముగ నెంచుటకు బీజ మని యెన్నునది. 'ఈకార్యము కువర్ణకము పరమగునపుడును గానం బడెడి.' అని ప్రౌఢవ్యాకర్త 'భిక్షానకున్వత్తునో' అని యుదాహరించి యీసూత్రమును సవరించెను. ఇకార్యము బహువచనములందె యగపడుచుండుటం జేసియు, 'ల్వాది వర్ణకే' అని యథర్వణుఁ డనుటం జేసియు, 'లంల' లనియు ప్రాణానంగలుగంగ నను మున్నగు ప్రయోగములంబట్టి 'న' అనియు సూరి మూలమును వివరించి యుండనోపును. "మానుగ ధృతరాష్ట్రుఁడు ప్రాణానంగలుగంగ; వాఁడినారాచంబువరల నీనిటలానన్;" 'ఇత్యాదు లేకవచనంబులు' అను కవిజనమండనవాక్యములు ముఖ్యముగ మూలము లనఁదగు రెండక్షరములుగాని యంతకుమించిన యక్షరములుగాని గల్గినపదములందే యీ లోపదీర్ఘములకుఁ బ్రసక్తి యగపడెడి. దీర్ఘపూర్వ, ముగాగమమున కికార్యద్వయము గలుగ దనుట పూర్వస్వరదీర్ఘవిధానమునం జేసి తెల్లము.

ఇగ్లౌరాయుగంతంబుల ప్రథమైకవచనంబునకు లోపం బగు. ౪౪.

ఇకారాంతములకు గ్లౌరైశబ్దములకు మఱి యుగాగమాంతంబు లకుం బ్రథమైకవచనలోపం బగు. హరి - గిరి - శ్రీ - ధీ.

టీ. ఇక్ = ఇ ఈ లంతమందుఁ గల ప్రకృతులు. గ్లౌ-రై. ఉగంతములు = 68 చే ప్రాప్తోకార మంతమందుఁ జేరిన ప్రకృతులు. పైవాని ప్రథమైకవచనమునకు లోపము గలుగును. రై+ఉగంతములు = రాయుగంతములు. ప్రథమైకవచన మెద్దియో ప్రాప్తిని సూచించువిధులఁబట్టి యూహించునది. ప్రాప్తిని సూచించువిధి లేనపు డనుక్త మితర వ్యాకరణమునుబట్టి గ్రహింపవలె నను పద్ధతిని సంస్కృతవ్యాకరణము ననుసరించి 'సు' అనునదే ప్రథమైకవచనప్రత్యయ మనుకొని లోపమును జేయునది. హరి:—ఇది పుహద్వాచకము. దీనికి 22 చే డుజ్జు ప్రాప్తించెడి. ఆడుజ్జునకే యీసూత్రముచే నిత్య ముగ లోపము గలుగ 'హరి' యని రూపమగును. గిరి:—ఇది యమహావాచకము. దీనికి

బ్రథమైకవచన మిది యని విధించెడువిధియే లేదుగాన 'సు' అనునదే ప్రథమైకవచన ప్రత్యయ మనుకొని దానికే లోపమును జేయ 'గిరి' యని రూపమగును. ఇకారమున కని సామాన్యముగ ననుటం జేసి యీకారాంతములకును నీకార్యము గలిగెడిఁగాన 'శ్రీ, ధీ' అనునట్టివాని ప్రథమైకవచనమును లోపించెడి. శ్రీధీలకుఁ బ్రథమైకవచన మిది యని విధానము గానరాదు కాన 'సు' అనుదానినే ప్రథమైకవచనముగ నెన్నవలెను. గ్లౌ.— ఇది మహద్వాచకమన్న 'గ్లాఁడు' గావలెనుగాన దాని వారించి 'గ్లౌ' అనియే ప్రథమైక వచనరూపమును సాధింప నిందు దీనిం జేర్చె నని గ్రహించునది. 'రై' ఇది యమహ ద్వాచకము ధనార్థకము. దీనిని స్త్రీలింగముగా నెన్నిన 57 చేఁ బ్రథమైకవచనలోపము సిద్ధించెడిఁ గాని యిది మూఁడులింగములందును వర్తించునదగుటం జేసి విశేషించి యిందుఁ జేర్చె నని గ్రహించునది. కేవలము స్త్రీలింగముల ప్రథమైకవచనమున లోపము విధించు 57 సూత్రమున మాని శ్రీమున్నగు నీకారాంత స్త్రీలింగముల నిందుఁ జేర్చుట యను చిత మని తోఁపకపోదు గాని హరి మున్నగు నికారాంతముల కస్త్రీలింగములకుఁ బ్రథమైకవచనలోప విధానము వాని నందుఁ జేర్చినను జేయక తప్పదుగాన నికారాంత సాదృశ్యము ననుసరించి యీకారాంతములను గూడ నిందుఁ జేర్చుటయె యుచిత మని సూరి యెంచె నని తోఁచెడి. మఱియు 57 సూత్ర మనుసాత్తులై మువర్ణకమునందఁదగిన యదంతస్త్రీలింగముల ప్రథమైకవచనలోపమును విధించెడిఁగాని శక్కినవానికిఁ గా దని యుదాహరణ సారస్యము ననుసరించి యన్నచో నీవిధియందలి 'ఇక్' అనునది ఇ ఈ లంతమందుఁగల పుంస్త్రీలింగశబ్దముల రెండింటిప్రథమైకవచనమును లోపింపఁజేయున దనెడి సారస్యము తేలును గాన సార్థకమయ్యెడి. ఈప్రకృతులు స్వార్థపరములగునపుడే యీకార్యము గల్గెడిఁగాని బహువ్రీహిసమాసాంతగతములైనపుడు తద్వాచ్యములను బట్టియే యాయా ప్రథమైకవచనములు గలుగు నని గ్రహించునది. 'సోర్లుగిశ్రీ, స్త్రీవద్ గ్లౌః' 'ఐకారాంతంస్వరూపేణ మతే భవతి' అను చింతామణి ప్రథమసూత్రద్వయ మును దుదియాథర్వణమును నాధారముగాఁ గొని సూరి యిట్లు సూత్రించెను. దుక్కు— రాట్టు-మరుత్తు-మున్నగునవి యుగాగమాంతములు. వీనికి 48 చే వువర్ణకము గలుగ కుండుటకై ప్రథమైకవచనలోపము నిత్యముగ విధింపఁబడియె నని గ్రహించునది.

ఇత్తునకు బహువచనంబు బరంబగునపు డుత్వం బగు. ౪౫.

హరులు - గిరులు - కవులు - రవులు - యామినులు - భామినులు. తత్పరకరణంబుచే దీర్ఘంబున కుత్వంబు లేదు. శ్రీలు - స్త్రీలు - లక్ష్మీరీలు.

టీ. 'ఉద్విభక్తౌ' అనునది మూలము. హ్రస్వేకార మంతమందుఁ గలశబ్దములకు బహువచనప్రత్యయము పరముగాఁగ వాని తుదియికారమున కుకార మాదేశమగును.

తుదియికారము హ్రస్వముగాన నాదేశమగు నుకారమును హ్రస్వమె యగును. 13 చే డుముపునలు దప్పఁ దక్కిన వెల్లను నుభయములు గాఁదగుటచే బహువచనములం దెల్ల నీవిధి గల్గుటను బహువచనములకు ముందు లడాగమను తోఁచియుండుటను గమనించునది. హరి+లు:—హరి యనునది హ్రస్వేకారము తుదిని గలప్రకృతి దీనికి 'లు' అను బహువచనము పరముగాఁగఁ దుది నున్న యికార ముకారముగాఁగ 'హర్+ఉ+లు=హరులు' అని రూప మేర్పడును. ఇట్లే తక్కినయుదాహరణము లూహ్యములు. ఈవిధి యిదంత మహదమహత్సాధారణ మని సూచింప 'హరి—కవి' యను మహద్వాచకములతోడ 'యామిని—గిరి' యను నమహద్వాచకములను గూడ నుదాహరించెను. సూత్రమున నికార మని సామాన్యముగ ననక 'ఇత్' అని తకారపుఁబొల్లును జేర్చి నిర్దేశించుటంజేసి హ్రస్వేకారమునకే యీకార్య మయ్యెడిఁగాన 'శ్రీ-లకోరీ' మున్నగు నీకారాంతములతుది నున్న దీర్ఘేకారమున కుత్వము గలుగదనియు దాన 'శ్రులు-లకోరులు' మున్నగునవిష్టరూపములు సంభవింపవనియు నీ క్రిందివివరణమున కభిప్రాయము. లకోరీశబ్దము దేశ్యముగాన సూరి చెప్పకున్నను 'న చ దేశ్యపదే' అనుమూలము ననుసరించి 54 సూత్రముచే నగు హ్రస్వము గలుగ దని గ్రహింపక తీరదు. మఱియు నిందీకారాంతముగ దీనిని నిర్దేశించి యుత్వము రాదనుటంబట్టియే దేశ్యములగు నిట్టివానికి హ్రస్వము గలుగదనుతలంపు సూరికిఁ గల దని నొక్కి చెప్పవచ్చును. కాన లకోరీ లనియే రూపము లేర్పడెడి. శ్రీ-స్త్రీ-మున్నగు నీకారాంతము లేకాక్షరము లగుటంజేసి 55 చే హ్రస్వము గలుగ దనియు దీనిచే బహువచనము పరముగా నుత్వాదేశము సంభవింపక శ్రీలు - స్త్రీలు - మున్నగురూపములే యేర్పడు ననియు గ్రహించునది. ఈకార్యము లకోరీలను నుదాహరణము ననుసరించి తత్సమాచ్ఛికసాధారణ మని తలంపవలెను.

వికృతియం దికారాంతముల యుపోత్తమేత్వంబునకు బహువచనము పరంబగునపు డుత్వం బగు. ౮౬.

ఇచ్చట వికృతిశబ్దముచే సంస్కృతసమేతరంబు గ్రహింపవలయు. కలికి - కలుకులు - ములికి - ములుకులు - చెలిమి - చెలుములు - బలిమి - బలుములు. ఉపోత్తమేత్వంబున కనుటంజేసి జిగి - నిసి ఇత్యాదులం దుత్వంబు లేదు. జిగులు - నిసులు.

టీ. 'ఇదుపోత్తమోత్తమానాం బహువచన ఉపోత్తమే త ఇద్భవతి' అనునది మూలము. ఇందలి వికృతిపదము సంస్కృతసమములకంటె నితరమగు పదజాతిని బోధించు నని సూరియే క్రింద స్పష్టపఱచినాఁడు. మూఁడువర్ణములు గలపదమునందలి తుది

నున్న యచ్చునకు 'ఉత్తమము' అని పేరు. దానికిఁ బూర్వముగ నున్న యచ్చునకు 'ఉపోత్తమము' అని పేరు. ఉత్తమమునకు సమీపమున నున్నదని యర్థము. మూఁడు వర్ణములుగల యఖండపదమునందలి యచ్చున కీపేరులు సిద్ధించెడిఁగాన నందుఁ దుది నున్న యుత్తమమునకు సమీపమున నున్న యచ్చుత్తమమునకు ముందున్నదే యగుం గాని వేఱొకటి గాఁజాలదు. మూఁటికంటె నెక్కుడు వర్ణములవానితోఁ దుది దానికి ముందున్నదానికిని నీసంజ్ఞ గలుగుననుటకు 17 సూత్రమునందుఁ బిడికిలి యని యుదాహరించుటయే ప్రమాణము. పరమున నచ్చుత్తమమునకు సంభవించినను నది వేఱొకపదమునకు సంబంధించినదే గాని తనకు సంబంధించినదిగామి నద్దానితోఁ బ్రసక్తియే యీ సంజ్ఞకుఁ జూపట్టదు. ఇది యికారాంతములతుది యికారమునకుఁ బూర్వమున నున్న యికారమున కుకారము నాదేశించువిధి యగుటం జేసి మూఁడువర్ణములు గల ప్రకృతులలోఁ దుది రెండువర్ణము లికారాంతములై యుండునవియే యిందుఁ జేరఁదగిన వనుట స్పష్టము. ఇట్లనుటం జేసి తక్కిన విదంతములై యుండరాదనిగాని తప్పక యుండవలె ననిగాని గ్రహింపరాదు. వాకిలి మొదలగువానియం దీవిధి ప్రవర్తింపదు. కలికి యను నట్టి శబ్దములందును పోఁడిమి, తాలిమి, మేలిమి అను మొదలగువానియందును నీవిధి వర్తించు. కాన యథార్థ్యముగ నుపయోగించుకొనునది. కలికి:—మూఁడువర్ణముల ప్రకృతి. ఇందుఁ దుదివర్ణమగు కకారముపైనున్న యికార ముత్తమము నాఁబడును. దానికి ముందున్న లకారముపైనున్న 'యికారము' ఉపోత్తమ మనంబరఁగును. దాని కుత్వ మాదేశముగాఁగ 'కల్+ఉ+కి+లు' అని యగును. పిదపఁ దుది యికారమునకు 45 చే నుత్వము గలుగ 'కల్+ఉ+క్+ఉ+లు = కలుకులు' అని రూపమగును. ఇట్లే తక్కిన యుదాహృతు లూహ్యములు. మూఁడువర్ణములు గల యఖండపదమునందలి తుదియికారమునకు ముందున్న యికార ముపోత్తమమగు ననుటం జేసి జిగి-నిసి మున్నగు రెండువర్ణముల పదమునందలి తుదియికారమునకుఁ బూర్వముననున్న యికారమున కుకారాదేశము గలుగదుగానఁ బూర్వసూత్రముచే బహువచనము పరమగునపుడు తుది యికారమున కుకార మాదేశముగాఁగ 'జిగులు-నిసులు' మున్నగురూపములే సిద్ధించెడిఁ గాని 'జుగులు-నుసులు' అను ననిష్టరూపములు గలుగ వని యుపోత్తమేత్వమునకనుటం జేసియను క్రిందివివరణమున కభిప్రాయము. ఇదంతములైన తుదిరెండు వర్ణములుగల మూఁడువర్ణములుగల యఖండాచ్ఛికపదములలో రెండవవర్ణముపై నుండుని కార ముకార మగు నని ఫలితమును గ్రహించునది. సమితి మున్నగు సంస్కృతసమముల కిక్కార్యము వికృతియందనుటం జేసి గలుగదుగానఁ బూర్వసూత్రముచే నుత్వము తుది యిత్వమునకుఁ గల్గి 'సమితు' లనియేగాని 'సముతు' లనురూపము సంభవింప దని యెన్నునది. కిటికి - బావిలి మున్నగునవి దేశ్యములగుట వాని తుదియచ్చునకు హ్రస్వము గలుగ

కున్నను నీ సూత్రమున నికారాంతములను సామాన్యోక్తింజేసి యీకారాంతములు గ్రాహ్యములై వాని యుపోత్తమేత్వమున కుత్వము గలుగ కిటికిలు - బావులులు - మున్నగురూపములు దుర్వారము లగు నని తోఁచెడి. కాన 45 సూత్రమునందువలె నిత్తనుట యావశ్యకము. లేదా 45 సూత్రమునందలి యిత్తనునదే యిందలి యికార పదముచే బోధింపఁబడుననియేని గ్రహింపవలసియుండును. ప్రాచీనకవిప్రయోగారూఢము లిట్టివి గామిని సూరి స్మరింపలేదో.

రలడోపధసవార్థామలయుపోత్తమేత్వంబున కుత్వంబు గలుగదు.

పందిరి - పందిరులు; పిడికిలి - పిడికిళులు; రాపిడి - రాపిడులు; తొమ్మిది - తొమ్మిదులు.

టీ. పూర్వసూత్రముచే నీక్రింది వాని యుపోత్తమేత్వముల కుత్వము నిత్యముగ బ్ధించుచుండ నొక యనుగమము ప్రయోగానుసారముగ నేర్పఱచి నిషేధించు చున్నాఁడు. 'ర-ల-డ' అనునవి యుపధగాఁ గల పదములయుఁ దొమ్మిది మొదలగు పద ములయు నుపోత్తమేత్వమునకు బహువచనము పరమగునపు డుత్వము గలుగదు. పందిరి:—ఇది రోపధము. తుదియచ్చునకు ముందున్నవర్ణ ముపధ యని ముంచె ముక్తము. రేఫోత్తరవర్తియగు నికారము తుదియచ్చు. దానికిఁ బూర్వమున నున్నవర్ణము రేఫము. కాన రేఫమున కుపధాసంజ్ఞ సిద్ధించెడి. మఱియు నిట్టిరేఫ ముపధగా గల పదము లందుఁ దుదియికారమునకుఁ బూర్వమున నుండెడియికార ముపోత్తమ మనంబడును గాన దాని కుత్వము గలుగదు. పూర్వసూత్రముచేఁ దుదియిత్వమునకు మాత్ర ముత్వము గలుగ 'పందిర్ + ఉ + లు=పందిరులు' అనియే రూపము సిద్ధించును గానీ 'పందురులు' అను పరూపము గలుగదని గ్రహించునది. పిడికిలి:—ఇది మూఁటికంటె నెక్కుడు వర్ణములు గలపదము. లోపధము. ఉత్తమసంజ్ఞకంబగు దీని తుదియున్న యికారమునకుఁ బూర్వమున నున్న యుపోత్తమేకారంబున కుత్వము గలుగదు గానఁ బిడికులులను నపరూపము గలు గక పూర్వ సూత్రముచేఁ దుదియికార ముకారమై పిడికిలు లనియే రూపమేర్పడును. ఉపోత్తమపూర్వమునకు విధానమే లేమి నుత్వ మద్దానికిఁ గలుగ దని గ్రహింపవల యును. పిడికిళులనుటంజేసి ఆచ్ఛిక 13 చే బహుళముగ లకారమున కలఘుళకారమగుట సూచితము. రాపిడి:—ఇది డోపధము. రాపుడు లని గాక రాపిడు లని రూపమగును. తొమ్మిది:—ఇది నవార్థము తొమ్మిదిలెక్క దీనిచేఁ జెప్పఁబడును గాన నిది నవార్థ మయ్యెను. తొమ్ముదు లని గాక తొమ్మిదు లను రూపమే దీనిచే సిద్ధించెడి. నవార్థాదు లనుటంజేసి తొమ్మిదితోఁబాటుఁ నాదిశబ్దముచే సంఖ్యావాచకములే బోధ్యము లగు నని గ్రహింపక ఎనిమిది-పగిది-ఘెుమిది:—మున్నగు నుపోత్తమేత్వమున కుత్వమునందఁదగని

వెల్ల నిందుఁ జేర్పఁదగు నని యాదిశబ్దఫలమును గ్రహించునది. ఇఁక నవార్థము నవార్థ పదముతోడి యాదిశబ్దముచే వాచ్యములగు దకారోపధములే యగుటంజేసి నవార్థాదు లగుట సూత్రమున మాని రలడలతోఁబాటుగ దకారమును జేర్చి రలడదోపధంబుల కనినఁ జాలు నని శంకింపనగును. కాని 'చెలిమి-రావిడి' అను నుదాహరణములు క్రమముగ 46-47 సూత్రములం దగపడుటంజట్టి తద్ధితాది ప్రత్యయములయోగమునం జేసి యుత్తమోపోత్తమేత్వత్వములు సిద్ధించిన పదములవిషయమునఁ గూడ నీవిధులు వర్తించు నని విశదమగుచున్నది గాన మగఁటిమి. పేదఱిమి-చూడికి-పోలికి-కోరికి మున్నగు వాని యుపోత్తమేత్వ మిత్వము గాకుండుటకై దోపధ మనక నవార్థాదు లని యాదిపదమునే సూరి గ్రహించెననుట యుచితము. ఆదిపదవాచ్యముల కివ్విధి యథాప్రయోగముగ గ్రాహ్య మని నవార్థాదు లను దళమందలి యాదిపదమును బట్టి గ్రహించునది.

ఉకారాంతగోశబ్దంబుల కంతట వువర్ణకం బగు. ౭౮.

తరువు - ధేనువు - మధువు - గోవు. అంతట ననుట స్త్రీలింగప్రథమైకవచనలోపబాధనార్థము.

టీ. 'సర్వత్రోదోతోర్వ్వర్భవతి' అనునది మూలము. హ్రస్వోకారమంతమందుఁ గల శబ్దములకును, గోశబ్దమునకును, నంతట వువర్ణకము ప్రథమైకవచనమున సిద్ధించును. ధేను-గోశబ్దములు స్త్రీలింగము లగుటంజేసి 57 చే నిత్యముగఁ బ్రథమైకవచనలోపము సంప్రాప్తముగా దానిని వారింప నంతట నంటినని సూరియే యంతట ననుదానికి ఫలమును వ్రాసికొన్నవాఁడు. ఈ సూత్రముచే స్త్రీలింగములకుఁ గలుగువర్ణకము 57 చే లోపింప దని ఫలితము. తరు:—ఇది యుకారాంతపుంలింగము. ప్రథమైకవచనమున వువర్ణకము రాఁగ తరువనురూప మేర్పడును. మధు:—ఇది యుకారాంత నపుంసకము. వువర్ణకము గలంగ మధు వని రూపమగును. గో:—ఇది యోకారాంత స్త్రీలింగము. వువర్ణకము దీనిచే సిద్ధింప 'గోవు' అని యగును. అంతట ననుటంజేసి 57 చే వువర్ణక లోపము రాదనియు దాన ధేను - గో - అను ననిష్టరూపము లేర్పడ వనియుం గ్రహించునది. మూలము 'ఓతోః' అని యోకారాంతముల కెల్ల వువర్ణకము విధించుచున్న నోకారాంతములందు గోశబ్ద మొక్కటియే వువర్ణకమునందుట కర్హమై యగపడుచుండుటం జేసి సూరి 'ఓతోః' అను దళము నాదరింపక దాని స్థానమున గోశబ్దమును మాత్రమే నిలిపె నని గ్రహించునది. 'ద్యై-గ్లౌ' అనువానికిఁ బక్షమున 64 చే నోకారాంతత సిద్ధించినను 44 చే నోకారాంతములగు నవ్వాని ప్రథమైకవచనము నిత్యముగ లోపించుటం జేసి వువర్ణకాంతము లై యవి గనవ్పట్ట వని యెన్నున్నది. మూలము మువర్ణకమువలెనే

వువర్ణమును బ్రత్యయాగమరూపముగ సిద్ధించునటుకు సర్వత్ర యనఁగా సూరి దానిని బ్రథమైకవచనలోపబాధనార్థ మని పరిగణించెను. 51 చే మహత్తుల కుదంతములకుఁ బక్షమున దుజ్ఞు కలుగునను మాట మఱుపరాదు. ఈ కార్యము మహతీమహదమహద్వాచకములైన సహజోదంతముల కయ్యెడి. ఊగాగమాంతంబులకు ౪౪ చేఁ బ్రథమైకవచన లోపము గల్గుఁ గాన వువర్ణకార్యములు గాఁ జాలవు. 'స్త్రీలింగములు గాని యుదంతము లగు నమహద్వాచకములకుఁ గొన్నింటికి తరు బాహు మున్నగువానికి వువర్ణకము వికల్పముగఁ గలుగుటయు రాహు అను దానికిని, నట్లె వువర్ణకాభావ మగపడుటయు నుదంతములు కానివానికిఁ గొన్నింటికి ధర్మువు కర్మవిత్యాదుల కుత్వ వువర్ణకములు వికల్పముగ నగుటయుఁ బ్రయోగసిద్ధము లై యుండుటచేఁ గొన్ని యవంతములకును, అర్ఘువు - 'అసంబుద్ధౌ, భవేద్వాపురస్త్రియామ్ - భవేద్ధర్మాదిశబ్దానాం ముశ్చవుశ్చాత్ర కుత్రచిత్' అను నధర్వణకారికల ననుసరించి ప్రౌఢవ్యాకర్త రాహు బాహుశబ్దముల కంతట లోపంబు వైకల్పికంబు - అర్ఘాదులకడ యచ్చున కుత్వంబును మీఁద వువర్ణకమును వైకల్పికముగా నగునని సోదాహరణముగ సూత్రించి సాధుత్వమును బై వానికిఁ గల్పించి సూరి యీ సూత్రమును సవరించెను. ఈ ప్రయోగములు మీఁది సూత్రమునందలి బహుళగ్రహణముచే సాధ్యము లగు నని కొందఱండ్రు. ప్రథమైకవచనమునను బై వానికి వువర్ణకము వికల్పముగఁ గలుగవలసియున్నది గాన బహువచనము పరమగు నపుడు వుగాగమమును విధించు సూత్రమునందలి బహుళగ్రహణముబట్టి యేకవచనమున వువర్ణక వికల్పత సాధించుట యయుక్తిక మని తోఁచెడి. ఆ పక్షమువారు మఱి యొక లాఁగగునను బహుళప్రయోజన మని యెంచి పైరూపముల సాధింతు రని తలంపవలయును. పుట్టువు మున్నగు తెలుఁగు నుదంతములకును వువర్ణకము చూపట్టెడిఁ గాన నీ విధి యుదంత సామాన్యపర మనఁదగును.

వువర్ణకేతరవిభక్తిపరమగుచో నుకారాంతంబులకు బహుళంబుగా గోశబ్దంబునకు నిత్యంబుగా వుగాగమం బగు. ౪౯.

తరువులు - తరులు - ధేనువులు - ధేనులు - గోవులు.

టీ. 'ఉదోతోర్వ్వర్భవతి మువత్' అను దానియందలి 'మువత్' అను దళ మిట్లు సూత్రించుటకు బీజము. ఉకారాంతములకుఁ బ్రథమైకవచనమునఁ దప్పఁ దక్కిన యితర విభక్తుల యేకవచన బహువచనములు పరముగాఁగ వుగాగమము వికల్పముగను గోశబ్దమున కంతట నిత్యముగను గలుగు నని యర్థము. తరు+లు:—'తరు' అనున దుకారాంతము. దీనికి బహువచన ప్రత్యయము లువర్ణకము పరముగాఁ బ్రకృతికంతావయవ

ముగ వువర్ణక మాగమముగఁ గలుగ తరు+వు+లు = తరువులను రూపము సిద్ధించును. వుగాగమము వికల్పముగ నగునది గాన నది రానిపక్షమున తరు లని రూపమగును. ఇట్లే తరువులను-తరులను. తరువుచేత - తరుచేత. మున్నగురూపము లూహ్యములు. తక్కిన యుదాహృతుల ప్రక్రియ నిట్లే గమనించునది. 48-49 సూత్రములం దుదంతమనక యుకారమని సామాన్యముగ ననుటంజేసి యుకారాంతైకాక్షరశబ్దములకును నిక్కార్యము గలిగి భ్రూవు మున్నగు రూపములు సిద్ధించెడి. ఏకాక్షరశబ్దములు గాని వానికి హ్రస్వము సిద్ధించెడిఁ గాన నుదంతములే యగును. కకారపొల్లుగూర్చినది యంతావయవముగ నగునను మాటను నాగమమున మఱియొక వర్ణ మధికముగఁ గలుగునను నుక్తిని మఱువరాదు.

ఉకారాంతంబగు మహత్తునకు వువర్ణకము బహుళముగా నగు. ౫౦.

విష్ణువు - విష్ణుఁడు; శంభువు - శంభుఁడు; వసువు - వసుఁడు.

టీ. 'డుజ్మహత్పదానాం వా' అనునది మూలము. ఉకారాంతమైన మహద్వాచకమునకుఁ బ్రథమైకవచనమున వువర్ణము బహుళముగ నగును. వువర్ణకము గలుగని పక్షమున 22 చే డుజ్జు సిద్ధించెడి. వువర్ణకము గల్గిన పక్షమున వువర్ణకేతర విభక్తులు పరములగునపుడు 49 చే వుగాగమమును డుజ్వర్ణకము సిద్ధించినపక్షమునఁ బ్రథమైక వచనేతర స్థలముల లుఁలని మున్నగు డుమంతకార్యములను గమనించుచుఁ బ్రక్రియ నూహించికొనవలయును. శంభు:—ఇది యుదంత మహద్వాచకము. దీని కీ సూత్రముచే వువర్ణకము గలుగ శంభువగును. ఇది రానిపక్షమున 22 చే శంభుఁ డగును. ఇట్లే తక్కిన వాని ప్రక్రియను గమనించునది. చాత్తాద వైష్ణవుఁడు గాన సూరి విష్ణువను నుదాహృతిని దొలుత నుంచె నని తోఁచెడి. స్వయంభువు-మనువు-మధువు-వటువు మున్నగు నుకారాంత మహద్వాచకములకుఁ డుజ్వర్ణకముతోఁ బ్రయోగ మగపడమి నిందలి బహుళగ్రహణమునంజేసి వువర్ణకము వానికి నిత్యమని కొందఱందురు. కావచ్చును. కాని సూరి వివరింపమికిఁ గత మగపడదు. 'మనువట్వాదిశబ్దానాం నుడుజ్నేశ్చ ప్రయుజ్యతే' అని యథర్వణుఁడు మూలమును వివరించి పై మహద్వాచకములకు వువర్ణకము నిత్యముగ నగు నని శాసించినవాఁడు. కేతన యథర్వణుని త్రోవనే యనుసరించినాఁడు. అహోబలుని మార్గ మట్టిదియె. కాని 'మధు - వటు' అనునవి డుమంతము లైనట్లు 'చండస్ఫూర్తి వటుండు గాంచె' అను మున్నగు భాగవత వైజయంతీవిలాసాది కావ్య ప్రయోగములవలన విశదమయ్యెడి. సూరి యట్టి చిక్కును గమనించియే కావలయుఁ బ్రాచీన ప్రయోగసరణినిబట్టి యిట్టి వానివిషయమున నేమియు వ్రాయక నిపుణముగ సూత్రమున బహుళపదముం గూర్చి వాని ప్రక్రియను గమనించుభారము పాఠకులపైనే

మోఁపినాఁడు. కానఁ బ్రయోగానుసారముగ నుదంతమహద్వాచకముల వుదుజ్వర్ణకములసంభవమును బహుళపదముంజేసి పాఠకులు గమనింపవలె నని ఫలితము తేలెడి.

కద్రువ నాగమాత. ౫౧.

కద్రువ - కద్రువలు - కద్రువను - కద్రువలను.

టీ. నాగులకల్లి కద్రూశబ్దముచేఁ జెప్పఁబడినపుడు 'కద్రువ' అని యదంతవకారాంతమై యుండు నని తాత్పర్యము. ఇట్లే తక్కిన విభక్తివచనములందును నదంతవకారాంతమై 'కద్రువలు - కద్రువలను - కద్రువలచేత' అని యుండును. ఊకారాంతవిధియగు 48 చే సాధింపరామి దీనిని నిపతించి సాధించె నని గ్రహించునది. శాస్త్రముచే సాధింపరానిదాని నిట్లుండు నని శాసించుట నిపతించుట. ఊకారాంతములలో నేదియు నదంత వకారము తుదినందునది లేమి నిది నిపతనార్హమయ్యెను. ఇది నాగమాతను జెప్పునది గాక గోరోచనాద్యర్థకమగునపుడు 'కద్రువు' అని వువర్ణాంతంబై 48 కి విషయమై రూపమగు నని యెన్నునది.

ఋకారాంతంబున కత్వంబును స్త్రీవద్భావంబు నగు. ౫౨.

భ్రాత - జామాత - కర్త - భర్త - హర్త - గంత - హంత.

టీ. ఋకారాంతములగు ప్రకృతులతుది ఋకారమునకు అకార మాదేశమగును. మఱియు నట్లకారాదేశము నందిన యాపదములు స్త్రీలింగములవంటివియు నగును స్త్రీవద్భావము = స్త్రీలింగశబ్దధర్మము. ఋకారము హల్లుపై వట్రువరూపముగ నుండుననుట స్పష్టము. ఋకారాంతంబున కనుజాత్యేకవచనసామాన్యోక్తింజేసి మహద మహద్వాచకములగు ఋకారాంతముల కెల్ల నత్వస్త్రీవద్భావముల నివ్విధి విధించెడి. భ్రాతృ:—ఇది మహద్వాచకమగు ఋకారాంతము. దీనికి 22 చే నిత్యముగ డుజ్వర్ణకము ప్రాప్తించుచుండఁ దద్వారణార్థము నీవిధిచే నత్వస్త్రీవద్భావములు విధింపఁబడియెను. మీఁదిసూత్రముచే ఋకారాంతములైన విధాత్రాదుల కత్వస్త్రీవద్భావములు విభాష నగుంగానఁ బక్షమున డుజ్వర్ణకమును నట్టివాని కేర్పడియెడి. 57 చే నిత్యముగఁ బ్రథమైకవచనము లోపించుటయే స్త్రీవద్భావమును విధించుటకు ఫలము. భ్రాతృ:—దీనితుది ఋకారమున కకార మాదేశముగాఁగ 'భ్రాత్+అ=భ్రాత' అని యగును. స్త్రీవద్భావాతిదేశమునంజేసి 57 చే నిత్యముగఁ బ్రథమైకవచనలోపము గలుగ 'భ్రాత' యని రూపము సిద్ధించును. స్త్రీవద్భావ నిత్య విధానమునంజేసి యిది మహద్వాచకమైనను నితర విభక్తివచనములందును స్త్రీలింగశబ్దకార్యములేగాని డుమంత మహత్కార్యములు న్యాగమాదులు సద్ధింపవనియు దాన భ్రాతలు-భ్రాతలను భ్రాతచేత మున్నగురూపములే యేర్పడు నని గ్రహింపవలెను. రూపసాధనముకొఱకే స్త్రీత్వవిధా

నముగాని యిట్టి యతిదిష్ట లింగశబ్దముల విశేషణములకు మాత్రము స్త్రీత్వాదులు గలుగ వని 'విశేష్యమాత్రే స్త్రీతా స్యాత్ డుమ్స్వాస్యాతాం చ భేదకే' అను నాథర్వణోక్తిం బట్టి యవశ్యమంగీకరింపఁదగు. అత్వస్త్రీత్వవిధానము లుత్వడుమ్లులను మహదృకారాంత ములకును, నందు స్త్రీత్వము డువర్ణకాదుల నమహదత్వాంతఋకారాంతములకును, గలుగకుండుటకే విధింపఁబడినవిగాన నీవిధిచే నదంతములైనపిదప మరల నుత్వాదులు రారాదా యని శంకింప నవకాశమే లేదు. ఇట్లే యీవిధిచే స్త్రీవద్భావమునంది యదం తములైన యమహద్వాచకములగు ఋకారాంతములకు 39 చే డువర్ణకాదులు గలుగు నని సంభావింపరాదు. దీర్ఘమగు ౠకారము మృగ్యమగుటఁ దదంతములప్రక్రియా విషయమున శంకయే లేదు. మూలము డాప్ప్రత్యయమును 'డాబవిధాత్రా దేరుః' అని విధాత్రాది వ్యతిరిక్తములగు ఋకారాంతములకు నిత్యముగ విధించి యిట్టిరూపము లను సాధించెను. మఱియు విధాత్రాదులకు 'తస్య చ వా' అని సూత్రించి పక్షమున డుజాదులఁగూర్చి కృతార్థుఁడయ్యెను. మూలముపక్షమున 'దీర్ఘాణాం హ్రస్వః స్యాత్' అనువానిచే నాకారాంతములకు హ్రస్వము సిద్ధించును. 'డాప్' అనునది డకారము పోవు ప్రత్యయముగాన (డిత్తు) నది తుదినున్న సంస్కృతవ్యాకృతిపద్ధతిని టిసంజ్ఞక మగునట్టి ఋకారమును లోపింపఁజేసి యగు నని గ్రహింపవలెను. దీన 'డాబవిధా త్రాదే రుః' అనునది దీనికి మూల మని ఫలితము తేలెడి. మూలము సంస్కృతవ్యాకృతి పద్ధతింబట్టి స్త్రీత్వముం గూర్చుటకే 'డాప్' లనె నని యెంచియో, డాప్ప్రత్యయాంత ములు హ్రస్వాంతములైనను డువర్ణకాదులు స్త్రీత్వనిధానము లేక దుర్వారములె యగు నని తలంచియొ, సూరి యత్వస్త్రీత్వవిధానమె యిట్టిరూపములసాధింప క్షమమని యెంచి యిట్లు సూత్రించె. తక్కిన వానిప్రక్రియను భ్రాత యను రూపమునట్లే గమనించునది. మహతీవాచకములగు ఋకారాంతములు జీప్ప్రత్యయమును నిత్యముగ సంస్కృతవ్యా కృతిపద్ధతి ననుసరించి యందుఁ దగినవి, 85 చే స్త్రీప్రత్యయసహితము లైయే యిందుఁ బ్రవేశింప నర్హములగుటంజేసి యట్టి శబ్దములు ఋకారాంతములై తెలుఁగున నగపడు టయే దుదురమి నని యీసూత్రమునకు విషయము గాఁజాల వని గ్రహించునది. కాఁగా జీప్ప్రత్యయాంతములు గాఁజాలని విధాత్రాదులకంటె నితరములగు, మహా దమహదృకారాంతము లీసూత్రమునకు విషయము లని ఫలితము తెన్నునది. దాన స్వసృ - మాతృ - పితృ - హోతృ మున్నగునవి యిందె చేరఁదగినవయ్యెడి.

విధాతృ ధాతృ దాతృ సవితృ నేతృ శబ్దంబులకు మహత్తుల
కత్వస్త్రీవద్భావంబులు విభాష నగు. ౪౩.

విధాత - విధాతృఁడు - ధాత - ధాతృఁడు-దాత - దాతృఁడు - సవిత - సవితృఁడు - నేత - నేతృఁడు.

టీ. 'అవిధాత్రాదేః, తస్య చ వా' అను మూలమును, 'విధాతా సవితా ధాతా నేతా దాతా చ వా డుజీ, భవంతి సవిధాత్రాదిస్తదన్యే న డుజేస్థితాః' అని విధాత్రాది గణ మిది యని వివరించు నాథర్వణము మూలము. సూరియు నీయైదుశబ్దములనే వికల్పముగ డుజ్ఞునందవర్ణము లని లెక్కించుట చింతామ ణ్యాథర్వణకారి కావహోబలపండితీయములనె మూలముగఁ గొనె ననుట కొక పరమప్రమాణము. మహద్వాచకములై ఋకారాంతములైన యీ యైదుప్రకృతులకు (విధాతృ-ధాతృ-దాతృ-సవితృ-నేతృ) 52 చే నగు నత్వస్త్రీవద్భావములు వికల్పముగ నగును. అత్వస్త్రీవద్భావములు గలుగని పక్షమున మహత్తులగు వీనికి డుజ్వర్ణకము న్యాగమాది డుమంతకార్యములు సంభవింప విధాతృఁడు - విధాతృలు - విధాతృలను - విధాతృనిచేత మున్నగురూపములు గలిగెడి. అత్వస్త్రీవద్భావములు గల్గునెడల విధాత - విధాతలు - విధాతలను - విధాతచేత అను మున్నగురూపములు సిద్ధించెడి. ఇట్లే తక్కినవాన్యుదాహరణముల ప్రక్రియను గమనించునది. జీబంతములు గాఁజాలని విధాత్రాదిపంచకవ్యతిరిక్తములైన ఋకారాంతములెల్లఁ బూర్వసూత్రమునకు విషయము లనియు మహద్వాచక విధాత్రాదిశబ్దపంచక మిద్దానికి విషయమగు ననియు ఫలితమును గ్రహించునది.

నామంబుల తుదిదీర్ఘంబునకు హ్రస్వం బగు. ౫౪.

రమా - రమ - వనితా - వనిత - విద్యా - విద్య - లక్ష్మీ - లక్ష్మి - సేనానీ - సేనాని. ఇట్లు కృతహ్రస్వములకు హ్రస్వాంతములకుం బోలెఁ గార్యం బగు. లక్ష్ములు - సేనానులు - సిసులు.

టీ. 'దీర్ఘాణాంహ్రస్వస్స్యాత్' అనునది మూలము. నామ మనఁగాఁ బ్రాతిపదిక మనుమాట పూర్వమేయుక్తము. ప్రాతిపదిక మనఁ బ్రత్యయము చేరని ప్రకృతి. ప్రాతిపదికములతుది నున్న దీర్ఘము హ్రస్వమగును. హ్రస్వదీర్ఘత్వము లచ్చుధర్మములుగానఁ బ్రాతిపదికముల తుదివర్ణములపై నున్న యచ్చు పొట్టిపగు ననియుఁ దన్మూలమున నా యచ్చున కాశ్రయమైనహల్లును హ్రస్వమగు ననియు గ్రహించునది. ఈయచ్చా యచ్చను భేదము లేక యెల్లయచ్చులను బ్రాతిపదికములతుది నున్నవి హ్రస్వము లగును. హ్రస్వరూపములం జెందఁదగిన దీర్ఘాచ్చులకే యీవిధానము. దాన ఐ ఔ లు దీర్ఘాచ్చులైనను వానికి హ్రస్వరూపము లేమిని హ్రస్వము సిద్ధింపదు. మఱియు శాస్త్రసిద్ధములైన దీర్ఘాంతములకు (గో-గ్లౌ) ఆట్టివాని యోకారవిధానమునకు వ్యర్థత కలుగుంగాన హ్రస్వము గలుగదు. ఏదంతము లగపడవుగాన వానివిషయమునఁ బ్రశ్నయే లేదు. ఇఁక సామాన్యముగ దీర్ఘములై ప్రాతిపదికములతుది నగపడునవి 'ఆ - ఈ - ఊ' అను నచ్చులే

యగుంగాన వాని కీసూత్రముచే హ్రస్వము సిద్ధించెడి. దీర్ఘాంతములను బ్రాతిపదికములుగా గ్రహించి సమములను సిద్ధింపఁ జేయుప్రక్రియ యిది. రమా:—తుదియాకారము హ్రస్వముగాను 'రమ' యగును ఇది యాకారము హ్రస్వమగుట కుదాహరణము. ఇట్లే తక్కిన యాకారాంతములకు హ్రస్వమూహ్యము. లక్ష్మీ - సేనానీ:—ఇవి యీకారాంతముల తుదియీకారము హ్రస్వమగుట కుదాహృతులు. దీనిచే హ్రస్వము గలుగ 'లక్ష్మి - సేనాని' యను రూపము లేర్పడును. ఇట్లే వధూ మున్నగు నూదంతముల దుది యూకారమునకు హ్రస్వము గలుగుటను గమనించునది. ఇట్లు దీనిచే హ్రస్వము చేయఁబడి హ్రస్వాంతములైన యాయాయచ్చులుగల ప్రకృతులకు మహదమహన్మహతీ వాచకత్వములను, బుంస్త్రీనపుంసకలింగత్వములను, యత్వేత్వోత్వాంతత్వములను ననుసరించి యాయాకార్యవిశేషములను జెప్పు నాయావిధులచే నాయాకార్యములు గలుగు నని గ్రహించునది. హ్రస్వము లైనపిదప హ్రస్వాంతములకుఁ గలుగు శాస్త్రప్రాప్తములగు కార్యముల కవి పాలగు నని భావము. రమ:—హ్రస్వాంతమైనదీనికి 57 చేఁ బ్రథమైకవచనము నిత్యముగ లోపించుటయే యీనిత్యవిధానమునకు ఫలము. లక్ష్మి:—ఇది హ్రస్వేకారాంతమయ్యెఁగాన నిగ్గొసూత్రముచేఁ బ్రథమైకవచపలోపమును, 45 సూత్రముచే బహువచనము పరమగునపుడుత్వమును జెంది లక్ష్మి - లక్ష్ములు - లక్ష్ములను - లక్ష్మిచేత - లక్ష్ములచేత మున్నగురూపముల నాయావిభక్తులం దందుటయే యీనిత్యహ్రస్వవిధానమునకు ఫలము. ఇట్లే సేనానీశబ్దమునకు నిత్యముగ హ్రస్వముం గూర్చుటలో ఫలమును గ్రహించునది. ఊదంతమైన వధూ మున్నగునవి హ్రస్వాంతములై 48 చే వువర్ణకాదులను యథాసంభవముగ నందఁదగున వగుటయే యేతన్నిత్యహ్రస్వవిధాన ఫల మగును. కృతహ్రస్వంబగునను సూరివివరణమునకుఁ బైని వివరించినదే యభిప్రాయము. మీది సూత్రము ననుసరించి యేకాక్షరముల తుది దీర్ఘమునకు హ్రస్వము రాదు. రమా - సేనాని అను నుదాహరణముల ననుసరించి పుంస్త్రీలింగములైన మహతీమహదమహద్వాచకములైన దీర్ఘాంతముల కీకార్యము గలుగు నని ఫలితము తేలుచున్నది. దీర్ఘాంతములు నపుంసకములు గాన్తరామి వానిని దలంపఁబని లేదు. వనిత - రమ:—మహతీవాచకస్త్రీలింగములు. విద్య:—అమహత్స్త్రీలింగము. సేనానీ:—మహద్వాచకపుంలింగము-ఉదాహరణ సారస్యము ననుసరించి వ్యస్తములకె యీవిధి యనుట స్పష్టము. కాని 'నదిసుతగురుకర్ణశల్యనాగపురీశుల్; నలినరజస్సుగంధి యమునానదితురంగతరంగములు:' అను నన్నయప్రయోగములంబట్టి సమాసగత దీర్ఘాంత బహ్వక్షరశబ్దములకును హ్రస్వము గలుగు నని తెలియఁదగును. ఇట్టివానిం బరీక్షించియే కావలయు నథర్వణుఁడు 'హ్రస్వో దీర్ఘ సమాసేఽపి క్వచిన్నిపః ప్రయోగతః' అని

మూలమును సవరించి పైవానికి సాధుత్వ మిడెను. జీబంతమునకు మాత్రమే యాతఁడు సాధుత్వమును బ్రసాదించుటంజేసి 'మహిమంగల తమసతీరసికతావిలసనములు' అను సూరనప్రయోగము ప్రకారాంతమున సాధించికొనవలసియుండును. ఈకారాకారాంతములైన సంజ్ఞావాచకములకుఁ గొన్నింటికి రేవతిపుత్త్రుఁడు: అజక్షీరను; మున్నగు వానికి హ్రస్వము సంస్కృతవ్యాకర్తలే ప్రసాదించుటంజేసి పైప్రయోగములు నిర్బాధములయ్యెడి. మఱియు "తి" అను వర్ణ మంతమందుఁ గల క్తిన్ప్రత్యయాంతములు దప్పఁ దక్కిన కృదంతాకృదంతేకారాంతము లెల్ల హ్రస్వదీర్ఘాంతము లుభయములు నయ్యెడి నని సంస్కృతవ్యాకర్తలే శాసించియుండుటచే 'కనకక్షోణిధరంబు కార్ముకముగా; ధరణిధవదత్తవిధిక్షోవధ; పురంధ్రివర్గయుతయై;' అను శ్రీనాథ - కృష్ణరాయ-రామరాజభూషణప్రయోగములు సురక్షితములయ్యెడి. పైప్రయోగవ్యాకృతుల జాడఁజూడ హ్రస్వదీర్ఘాంతశబ్దవిపర్యయ మాదినుండి యుభయభాషావాఙ్మయములందు ఛందోనిరోధమునంజేసి కవు లొనర్పఁ గన్పట్టెడి నని ఫలితము తేలినది.

ఏకాక్షరంబులకు హ్రస్వంబు లేదు. ౫౫.

క్ష్మా - మా - భా - శ్రీ - స్త్రీ - హ్రీ - ధీ - భీ - భ్రూవు.

టీ. 'న చైకవర్ణేఽపి' అనునది మూలము. ఏకాచ్చుగల లేక యేకాక్షరములైన ప్రకృతుల తుదిదీర్ఘమునకు హ్రస్వముకాదు. పూర్వసూత్రప్రాప్తహ్రస్వకార్యమున కీనిషేధము. ఏకాక్షరశబ్దము లేదీర్ఘాచ్చును గలిగియున్నను నీ నిషేధమునకుఁ బాలగు ననియే తలంపవలెను. క్ష్మా:—దీనికి హ్రస్వము గలుగదుగాన క్ష్మా-క్ష్మాచేత మున్నగురూపములె గలుగునని గ్రహించునది. ఇట్లే తక్కినదీర్ఘాజంతైకాక్షరశబ్దముల ప్రక్రియాదు లూహ్యాములు. ఇందలి యుదాహృతులు మహత్యమహద్వాచక స్త్రీలింగములు. ఈయేకాక్షరశబ్దములు సమాసాంతముల నున్నపుడును, సమాసపదమును బహ్వక్షరముగా నెంచి హ్రస్వము పూర్వసూత్రముచే వానికిఁ జేయరా దని 'కావలియై సురరాజ్యశ్రీ పాలింపంగ; సకలక్ష్మానేతః' అను ప్రయోగములు తెలిపెడి. ఇది కేవలము తత్సమములకు సంబంధించిన పరిచ్ఛేద మని తలంచియో పూర్వసూత్రము కేవల సంస్కృతసమములవిషయ మగుట దేశ్యముల కాసూత్రముచే హ్రస్వప్రాప్తియే లే దని యెంచియో దీర్ఘాంతదేశ్యములు ప్రాచీనవాఙ్మయాదృష్టము లని భావించియో పిదపఁ గల్గినను నట్టి వత్యల్పము లని యెంచియో మూలము 'న చ దేశ్యపదే' అని దేశ్యములకు హ్రస్వము గలుగ దని స్పష్టపఱచుచున్నను దదనుసారియయ్యు సూరి వానిమాట నీసందర్భమునఁ దలంపఁడయ్యెను. సామాన్యముగ నీపరిచ్ఛేదము సంస్కృతసమములకు సంబంధించినదైనను బ్రత్యయాగమాది సామాన్యకార్యములు తత్తద్దేశ్యములకును గలుగవలసియుండుటం జేసియు,

43-45 సూత్రములందు యథాక్రమముగ పగడాలు, లకోరీ లని యుదాహరించియే తత్పరిచ్ఛేదగత సూత్రముచే నగుకార్యములు వలసినచో దేశ్యములకును గలుగు నని సూరియే సూచించియుండుటంజేసియు, 46-47 సూత్రములు కేవల మాచ్ఛికశబ్దములకు సంబంధించినవగుటంజేసియు, 54 విధిచే దీర్ఘాంతదేశ్యములకును పూర్వవిధిచే హ్రస్వము సంప్రాప్తమగుననియే తలంచి దేశ్యములకు హ్రస్వము గలుగ దని సూత్రించి నవలా-నేజా-కిటికీ మున్నగువానికి హ్రస్వరూపములు గాకుండ నడ్డుటయే చింతామణ్యనుసారి యగుసూరికి విధి యని యనక తీరదు. అన్యదేశ్యములు పైరిణీ మున్నగునవి యీతని సమ్మతిని బొందనివగుట వాని నీవిషయమునఁ దలంపకుండుట యుచితము గావచ్చును. కాఁగా దేశ్యాన్యదేశ్యములు దీర్ఘాంతములు బహ్వక్షరశబ్దములైనను వానికి దీర్ఘము సామాన్యముగఁ గలుగ దని తేలినది. కాని 'హ్రస్వో దేశ్యే తు వా క్వచిత్' అని యథర్వణుఁడు దీర్ఘాంతదేశ్యములకును గొన్నియెడల హ్రస్వమును శాసించి 'కల్వల కోరియు; చక్కెరఖాణపుఁదేజి; మున్నగువానికిఁ గతి కల్పించుచుండ సూరి యట్టి వానిం దలంపకుండుట చింత్య మనకతీరదు. మఱియు సమాసాంతగతైకాక్షరదీర్ఘాంత సంస్కృతసమములకును గొండొకచో 'నిస్తూలాస్యశ్రీవయస్త స్సాంధనిక్షిప్తనింబచ్ఛద భ్రువు' అని హ్రస్వము గానంబడియెడి. కానఁ బైసందర్భము ననుసరించి 54-55 సూత్రములలో నేదానియందేని బహుళపదముంజేర్చి యథాసంభవముగఁ బ్రయోగ సాధనమునకు దారిఁజూపుట యుచిత మని తోఁచెడి.

వృద్ధాదుల డుజ్జునకు లోపము విభాష నగు. ౫౬.

వృద్ధు - వృద్ధుఁడు - మూర్ఖు - మూర్ఖుఁడు - నీచు - నీచుఁడు - గృహస్థు - గృహస్థుఁడు - చార్వాకు - చార్వాకుఁడు.

టీ. 'ధూర్తమూర్ఖౌ నీచవృద్ధావుదంతావపి సమ్మతౌ, ఉత్వేనైవ భవంత్యన్యే' అనునాథర్వణము మూలము. మహదాద్వాచకములై పుంలింగములై యదంతములై యుత్వడుజ్జులనంది వృద్ధుఁడను నిట్టిరూపములఁ బ్రథమైకవచనమునఁ జెందెడు శబ్దముల ప్రథమైకవచన ప్రత్యయమగు డుజ్జునకు లోపము వికల్పముగ నగును. ఉత్వడుజ్జులు పరస్పరాశ్రితములు గామి ననఁగా నొకదానిరాక కొకటి యాధారము గామిని డుజ్జు లోపించునపు డుత్వము నిల్చియుండు నని గ్రహించునది. డుజ్జునందలి జత్వము నాధారముగఁ గొని డుజ్జునకుఁ బూర్వము బిందువు గలిగెఁగాన నాశ్రయము లోపించుటంజేసి యదియుఁ బోవు నని సూరి యెంచి దానికి లోపమును జెప్పలే దని యెన్నునది. ఉదంతరూపసంపాదనార్థమే యీసూత్ర ముత్పన్నమయ్యెఁ గాన డుజ్వర్ణకము

లోపింప శేషించిన యిట్టిక్రృత్రి మోదంతములకు వువర్ణకము గలుగ దని గ్రహింపవలెను. వృద్ధాదులనుటం జేసి యదంతమహద్వాచకముల దుజ్వర్ణకమే లోపించెడిఁగాని యుఁదంత మహద్వాచకములకుఁ బక్షమున నైన దుజ్వర్ణకము లోపింప దనియుఁ దాన శంభు మున్నగురూపములు గలుగ వనియు గ్రహింపవలెను. దుజ్జునకు మాత్రమే లోపము విధింపఁబడుటం జేసియుఁ బక్షమున దుజ్వర్ణకముతోడి రూపములే సిద్ధించుచుండుటం జేసియు దుజ్వర్ణకలోపము గల్గినపుడును, డుమంత కార్యములు న్యాగమాదులు వీనికి సిద్ధించుననియే యెన్నవలెను. ఇందులకే స్త్రీత్వమును విధింపక డుజ్లోపమునే సూత్రించె నని ఫలము నెన్నునది. వృద్ధుఁడు:—ఇందు డుజ్వర్ణకము బిందువుతోడ లోపింప 'వృద్ధు' అని రూపమగును ఇట్లే తక్కిన వూహ్యములు. అథర్వణమన్యశబ్దముచే నదంత పుంలింగమహద్వాచకములకే గాక రూపు (రూపము) మున్నగువానికిఁ గూడ నుత్వ రూపమును గూర్చెడి. సూరి యట్టివానిని దద్భవములుగ నెంచి గావలయు నుపేక్షిం చెను. చింతామణి యిట్టిరూపములను గంఠోక్తముగ సాధింపలేదు. నన్నయభారత ప్రయోగము లిట్టి వగపడుటం జేసి కావలయు 'డుజ్మహత్వదానాం వా' అను సూత్రపు వ్యాఖ్యలో నథర్వణకారికాధారమున నహోబలుఁడు సాధించె. చూ. అహో. బ. ప. 293 పుట.

స్త్రీలింగంబుల ప్రథమైకవచనంబునకు లోపం బగు. ౫౭.

రమ - క్షమ - వనిత - ఘనత - విద్య - దేవత - మీననేత్ర.

టీ. 'అనుతాం స్త్రియాం సమానాం సర్వస్య స్త్రీసమస్య చ సులోపః.' అనునది మూలము. స్త్రీలింగములైన సంస్కృతప్రకృతుల ప్రథమైకవచనప్రత్యయము లోపిం చును. ఇదంతములెల్ల నిగ్లాసూత్రవిషయములు. ఊదంతము లుకారాంతగోశబ్దసూత్ర విహిత వువర్ణకవిషయములు. ఋకారాంతములు స్వస్వనియతస్త్రీప్రత్యయములం గూడి వచ్చినవియై ౯౬ చే నిదంతములై యిగ్లా సూత్రవిషయములగునవి గొన్నియు, నత్వ స్త్రీవద్భావవిషయములైనవి గొన్నియు నగును. తక్కిన యచ్చు లంతములుఁగల స్త్రీలింగశబ్దము లప్రసిద్ధములు. ఇఁక నాకారాంతములై ౯౬ చే హ్రస్వములైన స్త్రీలింగశబ్దములును, నత్వస్త్రీవద్భావముల నంది యదంతములైన యతిదిష్టస్త్రీలింగ శబ్దములును యీసూత్రముచేఁ బ్రథమైకవచనలోపము నందుట కర్హము లని పరిశేష న్యాయమునఁ దేలినది. కావుననే యిందలి యుదాహృతులెల్ల నదంతములుగనే చూపఁ బడెను. ప్రకృతి స్త్రీలింగమైనఁ జాలును మహదమహద్వాచకములలో నేదైనను బాధలేదు. రమ:—ఇది యాకారాంతస్త్రీలింగము. మహతీవాచకము. ౯౬ చే హ్రస్వము దీనిచేఁ బ్రథమైకవచనలోపము గలుగ 'రమ' యని యగును. స్త్రీతిర్యగ్జడ

భిన్నం బను సూత్రముచే నిది యమహద్వాచక మయ్యెడిఁగానఁ బ్రథమైకవచనమున మువర్ణక మమహన్నపుంసకసూత్రముచేఁ గలుగవలసి యున్నదిగాన నట్టి మువర్ణరూప మును సంభవింపకుండఁజేయుటకే యీసూత్రము ప్రారబ్ధమయ్యె నని గ్రహించునది. కాఁగా సంప్రాప్తకమువర్ణకమును గానరాకుండఁజేయుటకే యీవిధియున్నపుడు, మహతీ వాచకాదంశములకు మువర్ణకేపరవిభక్తి పరమగునపుడగు ముగాగమమును లోపింపఁ జేయుటకును, నీప్రథమైకవచనలోపవిధి నుపలక్షణముగా నెన్ని పైవానికిఁ గల్గు ముగా గమమును నిత్యముగ లోపింపజేయవలె ననకతీరదు. ఘనతా:—ఇందు 'తా' అనునది భావార్థమున సంస్కృతవ్యాకృతిచే నైన ప్రత్యయము. అమహద్వాచకము స్త్రీలిం గము. హ్రస్వప్రథమైకవచనలోపములు గలుగ 'ఘనత' యని రూపమగును. మీన నేత్రా:—సంయుక్తాక్షర ముపధగా నున్నశబ్దముగాన నిది సంస్కృతవ్యాకృతిసరణిని, స్త్రీలింగబోధకాకారప్రత్యయయుక్తమై యాకారాంతమే యగును. ఇందులకు 85 సూత్రముక్రింది సూరివివరణమును దానిటీకయు నరయునది. హ్రస్వప్రథమైకవచన లోపములు గలుగ 'మీననేత్ర' యగును ఇట్లే తక్కిన వూహ్యములు.

చరిత్రాదుల వర్ణకంబునకు లోపంబు బహుళంబుగా నగు. ౫౮.

చరిత్ర - చరిత్రము - చరిత - చరితము. అలక - అభిలాష - అక్షత - ఘోష - తరంగ - భ్రమ - విజృంభణ - వధ - వేగ - స్ఫురణ - హంస ఇత్యాదులు చరిత్రాదులు. బాహుళకముచలన దర్భాదులకు ములోపంబు నిత్యంబు. దర్భ - పనస ఇత్యాదులు.

టీ. 'చరితాదికశబ్దానాం రూపం తూభయథా భవేత్' అను నాథర్వణము మూలము. చరిత్రాదిగణ మాకృతిగణము. అమహన్నపుంసకసూత్రముచే మువర్ణకము నందఁదగిన యదంతములే యిందుఁ జేరఁదగు నను నంశమును యిందలి యుదాహరణ ములే స్పష్టపఱచుచున్నవి. అందును బ్రయోగానుసారముగ నీమువర్ణకలోపవిధిని బాలకు లుపయోగించికొనవలయు ననుట కిందలి బహుళగ్రహణమే ప్రధానకారణము. 'జ్ఞాన-వృక్ష' అను నిట్టిప్రయోగము లగపడమి యథాసంభవముగ నీవిధికిఁ దావొసంగ వలె ననక తీరదు. చరిత్రశబ్ద మాదియందుఁ గల గణముగాన చరిత్రాదు లనె నని గ్రహించునది. చరిత్రాదిశబ్దముల కమహన్నపుంసకసూత్రముచే నగు మువర్ణకమునకు వికల్పముగ లోపము గలుగును. మువర్ణలోపవిధానము ముగాగమలోపమునకును నుప లక్షణ మని గ్రహించి చరిత్రను, చరిత్రచేత మున్నగురూపముల సాధించికొనునది. బహుళగ్రహణమునంజేసి దర్భ పనస మున్నగువానికి నిత్యముగ మువర్ణకలోపము గలు

గును. దర్భము మున్నగురూపము లుండ వని భావము. ఇది నిత్యప్రవృత్తిరూప బహుళ ప్రయోజనము. చరిత్రాదులలోఁ గొన్నింటి ముపర్ణకము వికల్పముగను, గొన్నింటి ముపర్ణకము నిత్యముగను లోపించు నని ఫలితము. ప్రయోగానుసారముగ నిత్యవైకల్పికత్వముల నరయునది. "ఉగ్భవేత్కృశాదేర్వోః" అను చింతామణిసూత్రము బాహుళకముగా నగున దని వ్యాఖ్యాత లనుటయే దర్భాదులకు ములోపము నిత్య మను సూరి వివరణమునకు మూలము. మఱియు నీగ్రంథసందర్భము ద్వితిం త్రిణీ సీతారామకవిగారి కవిజనమండనవాక్యముల కనువాదము. చరిత్రాదుల ముపర్ణక మనుటంజేసి యదంత ముపర్ణకాంతసంస్కృతశబ్దములేగాని ముపర్ణకాంత సంస్కృతసమేతరము లీవిధికి విషయములు గాఁజాల వను స్పష్టము.

స్వర్గివాచిదేవసురశబ్ద లేకత్వబహుత్వంబులుం బ్రయోగింపంబడు. ౫౯.

దేవుఁడు - సకలసురలు. స్వర్గివాచి యనుటచే భూదేవులు - భూసురుఁ డను ప్రయోగంబు లబాధితంబు లయ్యె.

టీ. 'స్త్రీత్వబహుత్వే సురాదే రసమాసే' అను చింతామణి సూత్రమున కహోబలుఁడు వ్రాసిన వ్యాఖ్యను నందుదాహరించిన 'యోధాసురాదిశబ్దానాం స్త్రీసమత్వమిహేష్యతే' అను నథర్వణకారికను నాధారముగాఁ గొని సూరి 59-60-61 సూత్రములఁ బ్రయోగానుసారముగ సూత్రించెను. స్వర్గి = స్వర్గముగలవాఁడు. స్వర్గ మునికిపట్టుగఁ గలవాఁడు. స్వర్గనివాసి యని తాత్పర్యము. స్వర్గమునికిపట్టుగఁ గలవానిని బోధించునట్టి దేవసురశబ్దములలో దేవశబ్ద మేకత్వమునందును సురశబ్దము బహుత్వమునందును బ్రయోగింపఁబడును. స్వర్గవాసులగు వేల్పుల బోధించెడి దేవశబ్దము దేవుఁడని యేకవచనాంతముగను, నట్టిదె యగు సురశబ్దము సుర లని బహువచనాంతముగను వ్యస్తమున నుండునే గాని దేవు లని బహువచనాంతముగను, సురుఁ డని యేకవచనాంతముగ గాని 60 నియమముబట్టి 'సురులు' అని యుత్వాంతమై బహువచనమునందిన బహువచనాంతముగ గాని, రూపములు గలుగ వని గ్రహించునది. సురశబ్దమునకు వ్యస్తమున మీఁదిసూత్రముచే స్త్రీతుల్యత నిత్యముగ సిద్ధించుట గమనించునది. స్వర్గివాచియగు దేవశబ్దము సంస్కృతసమాసాంతమున నున్నను నేకవచనాంతంబె యగును. ఈయగ్నిదేవుఁ డసురదను మున్నగుప్రయోగము లిందులకుఁ బ్రమాణములు. సురశబ్ద మట్లు సంస్కృత సమాసాంతగత మగునపుడును బహువచనాంతమై యగుంగాని మీఁదిసూత్రముచే నట్టి యవస్థయందు దానికి స్త్రీతుల్యత మాత్రము గలుగదు. (నిఖిలసురులు) వేల్పులెల్లరు

స్వర్గనివాసులుగనే యెంచి విష్ణుదేవుఁడు; దేవుఁ డిచ్చో వెలసెను; మహాదేవుఁడు; మున్నగురూపముల సాధుత్వము నూహించునది. దేవశబ్దమున కింకొకయర్థము మృగ్యము. సురశబ్దమునకు మాత్రము మద్య మను నర్థము చూపట్టెడి. కాని యిందు సుర యని హ్రస్వాకారాంతముగ నిర్దేశించుటచేసి వేఱుగ జెప్పు సురశబ్దమే యీవిషయమున గ్రాహ్యమయ్యెడి కాన నుభయమును స్వర్గివాచకములే యగును. కాని సంస్కృతసమాసాంతగతములైన నివి సమాసపూర్వపదసంబంధమున స్వర్గివాచకములు గాకపోవుట కొన్ని యెడలఁ గలిగెడుగాన నట్టియెడల నీధానము గలుగకుండుటకై దేవసురశబ్దములు స్వర్గివాచకములు గావలెనను నియమము చేయఁబడియెను. భూదేవులు-భూసురులు:—అను పదములు బ్రాహ్మణులను జెప్పునవి. మఱియుఁ బదముల వ్యుత్పత్తిని గమనించిన వీరు భూమియందున్నవారె యగుదురు గాని స్వర్గనివాసులు గారు. కాన నీపదములు స్వర్గివాచకములు గావు. స్వర్గివాచకములు గామిచేసి దేవశబ్దము బహువచనాంతమునునై భూదేవు లనియు, సురశబ్ద మేకవచనాంతమును నై భూసురుఁ డనియు నుండవచ్చునని యీక్రింది స్వర్గివాచి యను సూరివివరణమున కభిప్రాయము. స్వర్గివాచకములు గానపుడీయుభయమును దక్కిన శబ్దములవలె నుభయవచనములందు 'భూదేవుఁడు-భూసురుఁడు; భూదేవులు - భూసురులు;' అని యుండు నని ఫలితము. 'తిరుమలదేవుఁడు భర్తరక్షకుఁడు; దేవుఁడింట నున్నాఁడు' ఇత్యాదులందలి దేవశబ్దము భూమిస్థదేవునే చెప్పుచున్నను, నాదేవుని యాదిమస్థిరనివాసము స్వర్గమే (అనశ్వరస్థానము.) యగుటను విశ్వసించి యొనర్చిన ప్రయోగములుగ వానిని సంభావింపవలెను. స్వర్గపదమున కిట్టి సందర్భమున శాశ్వత వైపస్థాన ముపలక్షణ మని యెన్నపలసియుండును. వ్యవహారమునఁ గూడ దేవులనకుండుటయే యందులకుఁ గారణము. స్వర్గివాచకములగు నీయుభయమును బ్రథమయందే గాక తక్కిన విభక్తులందును నేకత్వబహుత్వములందు 'దేవుని - దేవునిచేత - దేవునికొఱకు; సురలను-సురలచేత-సురలకొఱకు; అని ప్రయోగింపబడు నని గ్రహించునది.

సురశబ్దంబు నిత్యంబుగా నసురశబ్దము వైకల్పికముగా స్త్రీతుల్యంబు లగు; సంస్కృతసమాసంబునఁ గావు. ౬౦.

సురలు - అసుర - అసురలు. నిఖిలసురలు - రావణాసురుఁడు ఎల్లసురలు - ఎల్లయసురలు - ఎల్లయసురలు.

టీ. సంస్కృతసమాసాంతమున నున్నపుడు దప్ప ననఁగా వ్యస్తమున ననఁగా స్వతంత్రప్రయుక్తములగునపుడు సురశబ్దమునకు నిత్యముగను నసురశబ్దమునకు వికల్ప

ముగను స్త్రీతుల్యత సంభవించును. తెలుఁగుసమాసముతుది నున్నచో స్వార్థపరములైన వీనికి ముందుచెప్పినరీతిగనే యథాక్రమముగా నిత్యవైకల్పికస్త్రీతుల్యత సిద్ధించెడి. ఇట సమాసపదముచేఁ గర్మధారయమే గ్రాహ్యమనుట కిందలి యుదాహృతులె ప్రమాణములు. సుర:—దీనికిఁ బూర్వసూత్రముచే బహుత్వమందె ప్రయోగము గలుగు. దీనిచే స్త్రీతుల్యత నిత్యముగ సిద్ధించునుగాని మహద్వాచకమైనను బుంలింగముగామిని 21 చే దీని తుదియత్వమున కుత్వము గలుగదు. కాన 'సురలు' అనియే రూపమేర్పడును. అసుర:—ఈసూత్రముచే స్త్రీతుల్యత సిద్ధించినపక్షమున 21-22 చేఁ బుంలింగములకగు నుత్వడుజ్ఞులు గలుగవుగాన 'అసుర' అని రూపమగును. స్త్రీతుల్యత సంభవింపనిపక్షమునఁ బుంలింగమగుటంజేసి యుత్వమును మహద్వాచకమగుటచే డుజ్ఞును గలుగ 'అసురుఁడు' అని రూపమగును. ఇట్లే తక్కిన విభక్తులందును వచనములందును నసురశబ్దమునకొక పక్షమున స్త్రీలింగకార్యములును నొక పక్షమునఁ బుంలింగ డుమంతకార్యములును గల్గుటను గమనించికొనుచు రూపసిద్ధి నూహించునది. సురశబ్దమునకు మాత్రము తక్కిన విభక్తులందు స్త్రీలింగాదంతశబ్దములకగు బహుత్వకార్యములనే చేయుచు బహువచనరూపములసిద్ధిని గమనించునది. నిఖిలసురులు:—ఇందు సురశబ్దము సంస్కృతసమాసము తుదినున్నదిగాన నీసూత్రముచే స్త్రీలింగతుల్యత సంభవింపదు. పూర్వసూత్రముచే బహుత్వముమాత్రమే సురశబ్దమునకు సిద్ధించెడిఁ గాన 'నిఖిలసురులు' అను రూపమయ్యెను. పైకార్యముల ననుసరించి సురశబ్దమునకు సంస్కృతసమాసాంతమునను, వ్యస్తమునను బహుత్వమందె ప్రయోగమగపడెడిఁగాని వ్యస్తమునను, తెలుఁగుసమాసముతుదిని, దీనికి స్త్రీతుల్యత గల్గుటమాత్రము విశేష మని తేలినది. కావుననే సంస్కృతసమాసమున నని సూత్రమునం జేర్కొనుట సార్థకమయ్యెడి. ఎల్లసురలు:—తెలుఁగుసమాసముతుది నుండుటచే దీని కిచ్చో నిత్యముగ స్త్రీతుల్యతయే సిద్ధించెను. రావణాసురుఁడు:—ఇచ్చో నసురశబ్దము సంస్కృత సమాసగతమయ్యెఁ గాన దీని కీసూత్రముచే స్త్రీతుల్యత గలుగలేదు. కాన నసురుఁడని డుమంతరూపమే నిత్యముగఁ గల్గెను. ఎల్లయసురలు-ఎల్లయసురులు:—ఇం దసురశబ్దము తెలుఁగుసమాసముతుదినున్నదిగాన దీని కీవిధిచే వికల్పముగ స్త్రీతుల్యత సిద్ధించెను. స్త్రీతుల్యత సిద్ధించినపక్షమున 'ఎల్లయసురలు' అనియు, నది గలుగనిపక్షమున 'ఎల్లయసురులు' అనియు రూపములు గలిగెను. పైవిషయముల ననుసరించి యసురశబ్దమునకు వ్యస్తమునను, తెలుఁగుసమాసముతుదిని, స్త్రీతుల్యతవికల్పముగఁ గలుగు ననియు, సంస్కృతసమాసాంతమున నున్నది డుమంతమే యైయుండు ననియుఁ దేలినది. కాఁగా 'సురుఁడు; ఉత్తమసురుఁడు; గొప్పసురుఁడు' అనుప్రయోగములు గలుగవనియు, ననఁగా నెప్పుడును సురశబ్దమున కదంతమహదేకవచనరూపములెల్ల విభక్తులందును గలుగ వనియు

'ఖరాసుర-దుష్టాసుర-' అను ప్రయోగములు సిద్ధింపవనియు; ననఁగా నసురశబ్దము సంస్కృతసమాసాంతమున మాత్రము స్త్రీత్వమునందదుఁ గాని తక్కినచోటులందు సర్వవిభక్తివచనములందు వికల్పస్త్రీత్వము నందు ననియు ఫలితమును గ్రహించునది. స్త్రీతుల్యాః = స్త్రీలింగశబ్దముతో సమానమగుట. ప్రథమైకవచనలోపి - త్వాభావ - నిగాగమాభావములు స్త్రీతుల్యతావిధానమునకు ఫలము లనుట పునరుక్తము.

దూతాదులకు స్త్రీత్వంబు బహుళంబుగ నగు. ౬౧.

దూత - దూతుఁడు - యోధ - యోధుఁడు - శుంఠ-శుంఠుఁడు.
బహుళగ్రహణముచే నమహత్త్వంబునందు స్త్రీత్వంబు నిత్యంబు.
సింగంబుదూత యగు జంబుకంబు.

టీ. దీని కథర్వణకారికావళీవ్యాఖ్యాత యగు ద్విలింత్రిణీ సీతారామకవిగారి కవిజనమండనవాక్యములు మూలములు. దూతమున్నగు నదంతమహద్వాచకములకు స్త్రీత్వము బహుళముగా నగును. దూత:— స్త్రీత్వ మిద్దానిచేఁ గుదిరినపక్షమునఁ బుంలింగతలేమి 21-22 చే నుత్వడుజ్ఞులురామి 'దూత' యనియే రూప మేర్పడును. స్త్రీత్వము సిద్ధింపనిపక్షమున నుత్వడుజ్ఞులు గలిగి 'దూతుఁడు' అని యగును. స్త్రీత్వము గల్గినపు డెల్ల విభక్తివచనములందును నదంతస్త్రీలింగశబ్దకార్యములను, స్త్రీత్వము గలుగనియపు డదంతడుమంతకార్యములను జేయుచు రూపముల గమనించునది. ఇట్లే తక్కిన యుదాహరణముల ప్రక్రియ నూహించునది. వికల్పప్రవృత్తిరూపబహుళప్రయోజనమున కివి యుదాహృతులు. సింగంబుదూతయగు జంబుకంబు:— ఇచ్చో దూతయైనది నక్క. నక్కను జెప్పునది జంబుకశబ్దము. దీనికి దూత శబ్దము విశేషణము. జంబుకశబ్దము తిర్యగ్వాచకమగుటను దూతపదము దానికి విశేషణమగుటను జంబుకదూతశబ్దములు విశేష్యవిశేషణములు రెండును 17 విధిచే నమహత్తులై యయ్యెడి. కాన నిందు దూత యనునది సహజముగ సందేశహరశక్తిం జేసి మహత్తైనను నమహద్విశేషణమగుటం జేసి (అమహత్కృతవార్తాహరత్వమునం జేసి) యమహద్వాచకధర్మయుక్తంబై యమహత్తయ్యెను. ఈగతిని నమహత్త్వమునందిన దూతశబ్దమునకు మాత్రము నిత్యముగ స్త్రీతుల్యత గలుగుటకే సూత్రమున బహుళపదము గృహీతమయ్యెఁ గాన నిట్టి దూతశబ్దమున కెపుడు నుత్వడుజ్ఞులును డుమంతకార్యములును సంభవింప వనియు, నిత్యముగ నెల్లవిభక్తివచనములందును దీని కదంతస్త్రీలింగశబ్దకార్యములే సంభవించు ననియును బహుళగ్రహణముచే నను స్వీకరించి సూరివివరణమున కభిప్రాయము. యోధ-శుంఠ:— సమాసాంతమున నున్నను నీశబ్దములకు స్వార్థపరములగువానికి బహుళముగ స్త్రీత్వము

గలుగవచ్చును. 'మహాయోధ-మహాశుంఠ.' 'యోధాసురాది శబ్దానాం స్త్రీసమత్వ మిష్యతే' అని యాథర్వణము. "అస్య స్త్రీత్వబహుత్వయోరేవ ప్రయోగః. సమాసే తు భూసురుఁడు, అసురేతి స్త్రీసమత్వప్రయోగస్తు 'కః యగ్ని దేవః దసురకు' ఇత్యాచార్యప్రయోగాత్; ఏతత్ప్రయోగబలాదేవ ప్రపూర్వసూత్రాత్ క్వచిదిత్యను వర్త్య క్వచిత్సమాసేఽపి స్త్రీత్వమితి వ్యాఖ్యానాత్ మహాయోధ; మహాశుంఠేత్యాది రూపం సిద్ధమ్. కిం చ స్త్రీత్వబహుత్వయోః క్వచిదేకత్ర నివేశః; క్వచిత్ స్త్రీత్వస్య పార్థక్యేన వృత్తిరుస్నేరయా; తేన యోధ - శుంఠేత్యాద్యా స్త్రీసమాసిద్ధాః. ఏవం వ్యాఖ్యాన ఏవ సురాదేరంతర్గణత్వం సిధ్యతి........" అను నహోబలపండితీయ మందులకుఁ బ్రమాణము. పైవ్యాఖ్యానము నరసిమ్మే సూరి 59-60-61 సూత్రముల రచించె నని గ్రహింపక తీరదు గదా! చూ. అహో. ప. పుట. 313. 59-60-61 మొదలగుసూత్రములచే స్త్రీతుల్యత్వాదుల నందునవి యాయాశబ్దములేగాని తద్విశేషణ ములు మాత్రము గానేరవు. కానఁ దద్విశేషణములకు మాత్ర మవ్వానివిశేష్యముల మహత్త్వామహత్త్వాదుల ననుసరించి డుమంతముపర్ణకాంతకార్యములే యథార్థముగ నగునని గ్రహించునది. ఇందులకు 'విశేష్యమాత్రే స్త్రీతా స్యాత్ దుర్జ్యా స్యాతాం చ భేదకే' అను నథర్వణునివచనము ప్రమాణ మని మునుదె యుక్తము. కావున "మహాను భావులైన సురలు; అధికులైన యోధలు" అను మున్నగు పుంలింగవిశేషణములే వానికి సిద్ధించు నని గ్రహింపవలయును.

పృథ్వీవాచిభూశబ్దంబునకు భువి యగు. ౬౭.

భువి - భువులు - భువిని - భువులను.

టీ. 'భూదివోస్తు జా త త్తత్' అనునది మూలము నేలను జెప్పెడు భూశబ్దము నకు 'భువి' అనునది ప్రకృతిగ నిల్చు నని భావము. ఇది యికారాంత మగుటంజేసి యిదంతకార్యములు గలుగుటను గమనించునది. భువిః—ఇకారాంత మగుటంజేసి యిగ్లా సూత్రముచేఁ బ్రథమైకవచనలోపము గలుగును. భువి+లు; 45 చే నుత్వము గలుగ 'భువులు' అను రూపమగును. భువి+ను=భువిని. 26 చే ద్వితీయాప్రత్యయ సువర్ణకోత్వ మున కిత్వము. భువి+ను:—31 చే లడాగమమును 26 చేఁ బ్రకృతి తుదియిత్వమున కుత్వములు గలుగ 'భువులను' అని రూపమగును. ఇట్లే తక్కిన విభక్తులందును వచనములం దును రూపము లూహ్యములు. భూశబ్దమునకు శాస్త్రముచే భువి యను ప్రాతిపదికము సాధ్యముగామిని, 48 శాస్త్రము ననుసరించి భూవు మున్నగురూపములే కలుగవలసి యుండుటచేతను, దీనిని సూరి నిపతించి సాధించెను. ఆత్మభూ - మనోభూ ఇత్యాదు లందలి భూశబ్దము భూమ్యర్థకము గాకుండుటంజేసి యట్టివానియందలి భూశబ్దమునకు

భువి యనునది గలుగకుండుటకొఱకుఁ బృథ్వీవాచకభూశబ్ద మని సూరి సూత్రించె నని గ్రహించునది. 48 చే వీనికి ఆత్మభువు - మనోభువు - స్వయంభువు మన్నగు వువర్ణ కాంతరూపములు గలిగెడి. పృథ్వీవాచకమైన భూశబ్దము సంస్కృతసమాసాంతమునను, నుండుట పొసఁగదు. 'పృథ్వీపరస్తు భూస్స్యాంతో నాత్మభ్వాదిగిహేష్యతే' అను నథర్వణ వచన మిందులకుఁ బ్రమాణము. దీనిచే భూస్వామి యని పూర్వపదముగ నది యుండుట నిర్దుష్టమయ్యెడి. తెలుఁగున సాధ్యసమాసము - పూర్వపదముగను, నుత్తరపదముగను గూడ నది చూపట్టదు. వలసినఁ దత్పర్యాయము లేక భువి యను భూశబ్దమున కైన రూపమును సాధ్యమునఁ బూర్వపరములుగఁ బ్రయోగింపవలయును.

నౌశబ్దంబునకు నావ యగు. ౬౩.

నావ - నావలు, మహానావ. కొందఱు నావి యనియు నాదేశం బగునందురు.

టీ. 'స్త్రీవాచౌ రైనావోః' అనునది మూలము. 'నౌ' అను శబ్దమునకు 'నావ' అనునది ప్రకృతిగ నిల్చు నని యర్థము. నావః—నౌశబ్దము స్త్రీలింగ మగుటచే దాని కీసూత్రముచే నైన నావ యనునదియు నట్టిద యగు నని యెంచి 57 చేఁ బ్రథమైక వచనలోపము చేయఁగ సిద్ధించినరూపము. నావలు—బహువచనరూపము. ఇట్లే యదంతస్త్రీలింగశబ్దములకువలెనే శిక్కిన విభక్తులందు రూపము లూహ్యములు. మహానావః—బహువ్రీహిసమాసాంతమున నుండని స్వార్థపరమైన నౌశబ్దమునకును నీరూపము గలుగు నని సూచింప 'మహానావ' అని యుదాహరించెను. ఉపసర్జనముగాక యనఁగా నన్యపదార్థముం దెల్పక స్వార్థపరమైన సంస్కృతసమాసాంతగత నౌశబ్దమునకును నావాదేశము గలుగు నని భావము. బహువ్రీహిగత మయ్యెనేని సంస్కృతవ్యాకరణోక్త కార్యములు గలిగి 'అతీతనౌకుఁడు - అతీతనౌక - అతీతకనౌకము.' అని మూఁడులింగము లందును గనవ్పట్టును. ఇందులకు "త్రిలింగ్యామపి రైనావోస్సమాసే ప్రత్యయాంతతా" అను నథర్వణవచనము ప్రమాణమయ్యెడి. కొందఱు నౌశబ్దమునకు నావి యను దానిం గూడ నాదేశముగఁ జెప్పిరి. 'నావి' అనున దికారాంత మగుట నిదంతకార్యముల నాపక్షమున గమనించునది. ఈపక్షమున నావులిత్యాది బహువచనరూపములు వినరా కున్నవి గాన బహుత్వమున నిత్తున కుత్వము గాదని గ్రహింపవలెను. కొంద అని యాభి ముఖ్యముం జూపక సూరి వ్రాయుటకు బీజమిదియె యని తోఁచెడి.

రైగ్లౌశబ్దంబుల కోత్వంబు విభాష నగు. ౬౪.

ఇగ్లాసూత్రముచేతం బ్రథమైకవచనమునకు లోపంబు. రో - రై. గ్లో - గ్లౌ.

టీ. 'స్యాద్వ్యక్రతమయుగ్మస్య వక్రవర్ణో ద్వితీయకః. ఐకారాంతస్వరూపేణ' అను సాథర్వణము మూలము. రై గ్లౌశబ్దముల యైకారౌకారముల కోత్వము వికల్పముగ నాదేశమగుచు. ఈవిధిచే వికల్పముగ నోకారాంతము లగునపుడును 'ఏకదేశ వికృతమనన్యవత్' అను యుక్తింబట్టి సహజమగుస్థితినే ప్రమాణముగఁ గొని ౪౪ ఇగ్లౌ సూత్రముచేఁ బ్రథమైకవచనలోపము చేయవలె నని 'ఇగ్లౌ' అను నీక్రిందివివరణమున నభిప్రాయము. అనఁగా నిగ్లౌసూత్రమునందలి గ్లౌ-రై యనునవి ప్రకృతిమాత్ర బోధకములుగాని తదజంతప్రకృతిబోధకములు గా వని భావము. ఓత్వము గలిగినపుడు (గ్లో: రో; అని) సర్వవిభక్తివచనములందును నోదంతరూపము లూహ్యములు. ఔత్వముతోడివానికిఁ బహుమున నౌదంతరూపము లూహ్యములు. గ్లౌలు - గ్లౌలను - గ్లౌలచేత, రోలు - రోలను - రోలచేత మున్నగురూపములు చెవి సోఁకకున్నవి. స్వార్థపరములకె యివ్విధి.

ఐకారం బీతుల్యంబు. ౬౫.

రైని - రైకి - కైని - కైకి - పైని - పైకి.

టీ. ఐకారాంతమగుశబ్ద మీకారాంతశబ్దమునకు సమమగుచు. ఇది నిత్యవిధానము. 26 చేనగు విభక్తికార్యము లైకారాంతములకును గలుగవలసివచ్చుటం జేసియు, 26 విధి హ్రస్వదీర్ఘేకారాంతపరమగుటం జేసియు నైకారాంతముల కికారాంతతుల్యత యతిదేశింపఁబడియెను. 26 విధి కైకారాంతముల విషయములుగఁ జేయవలె నన్న నందన్నట్లె యకారతుల్యంబగు నన్నఁజాలునే యని శంకింపనగుచు. కాని సామాన్యముగ నికారతుల్యమగునన్న హ్రస్వేకారాంతతుల్యతయు నంగీకార్యమగుటం జేసి ౪5 చే బహువచనము పరమగునపు డగునుత్వము గలిగి రులు - రులను - రులచేత - గ్లులు - గ్లులను - గ్లులచేత మున్నగు ననిష్టరూపములు గలిగెడిఁగాన వానిని వారింప దీర్ఘేకారాంత తుల్యత విధింపఁబడియె నని గ్రహించునది. ౪5 సూత్రము హ్రస్వేకారసూత్రపర మని ఇత్తున కచుటచే స్పష్టమయ్యెడిఁగాన దానిచే నగుకార్య మీకారాంతములకుఁ దత్తుల్యములకును గలుగదు. కాన నీతుల్యత సార్థకమయ్యెడి. రై + ను:—26 చే నువిభక్తియుత్వమున కిత్వమురా 'రైని' యని యయ్యెను. రై + కు=రైకి; 26 చే కువర్ణము నుత్వమున కిత్వము. ఇట్లే యీసూత్రమున కైకారాంతములైన తెలుఁగుశబ్దములును విషయము లని తెలుప కై - పైశబ్దముల ద్వితీయాషష్ఠ్యేకవచనరూపము లుదాహృతములయ్యెను. కై - పై; అను మున్నగునవి 103 క్రియ చేసైన నైకారాంతములు. ఇవి కయి - పయి అను రూపములతోడ నున్నను బహువచనమున వీనికి తుల్యతయే యగుననియు దానఁ గయులు - పయులు మున్నగు ననిష్టరూపములు గలుగు ననియు సంభావించునది.

మఱియు సైకారాంతములు గానవు డికారాంతములె యగుంగాక 26 విధికి విషయము
లగుట స్పష్టము. 25 విధికి విషయములు గాకుండఁ జేయుటకును, 26 విధికిఁ బాలుగాఁ
జేయుటకును నీతుల్యత సమర్థమయ్యెడి.

కంధరాదులు క్లీబతుల్యంబులు బహుళంబుగా నగు. ౬౬.

కంధరము - కంధర. విధాశబ్దమునకుఁ గ్లీబతుల్యత్వంబు నిత్యంబు-
విధము. కంధరా నాసికా భిక్షా దంష్ట్రా గ్రీవా పాటసకోల్కా-
ప్రభృతులు కంధరాదులు.

టీ. కంధర మున్నగుశబ్దములు సంస్కృతమున నాకారాంతస్త్రీలింగములు. వీనికి
51 చే హ్రస్వమును 57 చేఁ బ్రథమైకవచనలోపమును సిద్ధింప కంధర-కంధరలు-కంధ
రను-కంధరలను మున్నగురూపములే సిద్ధించెడి. కంధరము మున్నగుమువర్ణకాంతరూప
ములను సంపాదించుట పక్షమున నావశ్యమగుటంజేసియు, మువర్ణక ముగాగమములు
నపుంసకాదంతములకుఁ గలుగునవి యగుటంజేసియు; 39-40 లచేఁ బక్షమున నట్టిరూప
ములు గలుగ వీనికిఁ గ్లీబతుల్యత గట్టఁబడియె నని గ్రహించునది. క్లీబతుల్యము=నపుంసక
తుల్యము. కంధర—దీనిచేఁ గ్లీబతుల్యత సిద్ధించినపిదప 39 చే మువర్ణకము సిద్ధింప 'కంధ
రము' అని రూపమగును. క్లీబతుల్యత సిద్ధింపనిపక్షమున 51 చే హ్రస్వము గలిగిన పిదప
51 ప్రథమైకవచనలోపము రా 'కంధర' అని రూపమగును. మువర్ణకము గల్గినప్పుడు
ముగాగమాదులను, గలుగని పక్షమున మువర్ణక ముగాగమలోపాదులను యథార్హముగ
గమనించునది. తక్కినశబ్దముల ప్రక్రియ నిట్లే యెఱుఁగునది. ఇది యాకృతిగణమగుటం
బట్టియు, గణాదిస్థకంధరాశబ్దసాదృశ్యముంబట్టియు మువర్ణకమునందఁదగిన యాకా
రాంతస్త్రీలింగశబ్దముల నిందుఁ గూర్పఁదగును. 'విధా' అను నాకారాంతస్త్రీలింగశబ్దము
నిందుఁ జేర్చి 'విధ-విధము' అను రూపద్వయము సిద్ధింపవలసి యున్నది గానఁ దన్ని వార
ణార్థము విధాశబ్దము నిత్యముగఁ గ్లీబతుల్య మగు నని వివరింపవలసివచ్చెను. దీన విధ
మనియే రూపమేర్పడె. ఇది నిత్యరూపబహుళప్రయోజనము. ప్రౌఢవ్యాకర్త విధా
శబ్దము సంస్కృతమునఁ బుంలింగమును నగు నని 'విధో విధానే' అని యజయనిఘంటువు
నుదాహరించి పుంలింగరూపమునకే (విధము) తెలుఁగునఁ బ్రయోగముగాని స్త్రీలింగ
రూపమునకు లే దనియు దానఁ గ్లీబతుల్యత నిత్య మని వివరించు సూరివివరణ మసంగత
మనియు వృక్షమిత్యాదులవలెనే విధశబ్దమునకుఁ బుంలింగమున కమహన్నపుంసకసూత్ర
ముచే నదంతామహాద్వాచక మగుట మువర్ణకమె గలుగు ననియుఁ, విధ యను ప్రయోగ

మగపడమిఁ గంధరాదులలోఁ జేర్ప నేయవకాశము లే దనియు, దానఁ బుంలింగమునే గ్రహించి విధ మని రూపమును సిద్ధింపఁ జేయవలెను గాని స్త్రీలింగమును గ్రహించి క్లీబ తుల్యతను గల్పించుట యనావశ్యకవిషయ మనియుఁ దెలిపి, బాలవ్యాకరణపాఠకుల నుద్బోధించినాఁడు. ఇట్లే దంష్ట్రాశబ్దంబును బుంలింగము నగు నని వివరించి స్త్రీలింగా కారాంతమును గ్రహించి దంష్ట్ర యనియుఁ బుంలింగాదంతమును గ్రహించి దంష్ట్ర మనియు రూపంబుల సాధింప నగుం గాన దీని నీ యాకృతిగణమునఁ జేర్ప నక్కఱ లే దని సవరించినాఁడు. 'విధము, దంష్ట్రము' అను రూపములఁ బుంలింగశబ్దములనుండి పుట్టించు నీ ప్రౌఢవ్యాకరణకర్త వ్రాఁత యమహన్నపుంసకసూత్రస్థ మగు 'అమహ న్నపుంసకములకు' అనునది ద్వంద్వమగుటను, నదంతముల కనునది దానికి విశేషణమగు టను సమర్థింపఁజాలియున్న దనుట స్పష్టము. ఇంతవఱ కజంతశబ్దముల రూపములు సాధింపఁబడియె. ఇఁక హలంతప్రక్రియ నిరూపిత మగును. అచ్చు తుదిం గల వజంత ములు.

ఇంక హలంతప్రకరణము

హల్లు తుదిని గలవి హలంతములు. హలంతములనుగూర్చి యైన గ్రంథభాగము గాన నిది హలంత ప్రకరణ మయ్యెడి. శాస్త్రముచేఁ గలుగు కార్యవిశేషములంబట్టి యిం దజంతము లగుచున్నను శుద్ధ ప్రకృతులు హలంతములె యగుట హలంతము లనుట పొసఁగెడి.

హలంతంబు ప్రథమైకవచనాంతతుల్యం బిందు నామం బగు. ౬౭.

రుక్-రాట్-మరుత్-వీరుత్-కర్మ-వర్మ. శ్వశబ్దంబు దప్ప నకా రాంతంబులెల్లం బ్రథమైకవచనతుల్యంబులె యగు నని యెఱుంగునది.

టీ. 'ప్రథమైకవచనతుల్యం సర్వత్ర హలంతమగుణవత్ప్రకృతి' అనునది మూలము. సామాన్యముగ హలంతశబ్దములకు సంస్కృతమునఁ గల ప్రథమైకవచన రూపమే తెలుఁగునఁ బ్రాతిపదిక మగు నని యర్థము. సంస్కృతశబ్దములకు సాక్షాత్తుగ ననఁగా ననుకరణము చేయక ప్రత్యయాదులతో నున్నవానికిఁ దెలుఁగునఁ బ్రవేశము లేమింజేసియు బ్రథమైకవచనాంతమే ప్రాతిపదిక మన్న బ్రథమైకవచనముతోఁ గూడిన యట్టి శబ్దముపై మఱలఁ బ్రథమైకవచనాది ప్రత్యయములు గలుగుట శాస్త్ర సంప్ర దాయవిరుద్ధ మగుటంజేసియు, శాస్త్రసంప్రదాయరక్షణమునకై ప్రథమైకవచనాంతం బనక ప్రథమైకవచనతుల్య మని సూరి సూత్రించె నని గ్రహించునది. దానివంటిది గాని యది గా దనుటంజేసి ప్రత్యయముమీఁద మరలఁ బ్రత్యయము గలుగ లే దను యుక్తి సురక్షితమైనది. ఇందలి యా యుదాహరణము లాయా సంస్కృతశబ్దముల ప్రథమైకవచనరూపములు. తెలుఁగున నట్టివే ప్రాతిపదికము లగును గాన నట్లు నిర్దిష్టము

లయ్యెను. ఇందుఁ దుదిరెం డుదాహరణములును నకారాంతశబ్దముల ప్రథమైకవచనములు. ఒక్క 'శ్వన్' అను నకారాంతశబ్దము తప్పఁ దక్కిన సంస్కృత నకారాంతశబ్దములెల్లఁ దెలుఁగునఁ బ్రథమైకవచనాంతతుల్యములే యగును. నకారాంతములలో 'శ్వన్' అను శబ్దమును విడిచి తక్కిన మహదమహన్నకారాంతముల కెల్లను వానివాని ప్రథమైకవచనములనే తెలుఁగునఁ బ్రాతిపదికముముగ గ్రహించి యాయా విభక్తులఁ జేర్చి ప్రక్రియను గమనించికొనఁదగు నని శ్వశబ్దము దప్ప నను సూరి యీ క్రింది వివరణమున కభిప్రాయము. హలంతములకుఁ బ్రథమైకవచనాంతతుల్యతయు ద్వితీయైకవచనాంతతుల్యతయు నను రెండే యవస్థలు ప్రాతిపదిక గ్రహణవిషయమున నిం దగపడెడిఁ గానఁ బ్రథమైకవచనాంతతుల్యత సిద్ధిపమిని శ్వశబ్దమునకు 70 చే నిత్యముగ ద్వితీయైకవచనాంతతుల్యత సంభవించు నని సంభావించునది. ఇది సంస్కృతశబ్దానుశాసనముగామిని సంస్కృత శబ్దముల రూపము లెఱింగింపఁబడవు. ఇఁక నాయా హలంతశబ్దముల ప్రథమైకవచనము లెటు లుండునో ద్వితీయైకవచనము లేగతి నుండునో యెఱుంగ సంస్కృత శబ్దానుశాసనమునేని దానిమార్గముపట్టి శబ్దరూపములఁ బ్రదర్శించు గ్రంథములనేని చదివిన బాలురకే సూరి యిది మొదలుకొని చెప్పిన శబ్దముల ప్రక్రియ సుబోధమయ్యెడి. మఱియు నిట్లే ప్రతి పరిచ్ఛేదమునఁ గొన్ని పట్టులు సంస్కృతభాషయందు వ్యుత్పన్నులైనవారికే సుబోధములై తక్కినవారల కగమ్యము లగుట గమనించియుంటిమి. ఇట్లు సంస్కృత వాసనావాసితుల శాస్త్రసంప్రదాయములం జేసి యాంధ్రలక్ష్య లక్షణములు విరచితములగుటఁ దెనుఁగుభాషాసహజస్థితి, తెలుఁగుజాతి సహజజీవనాదికము, సుబోధములుగాఁ జాలవయ్యె ననుట సాహసోక్తి గాఁజాలదు. కాన నీ వ్యాకరణము నెట్టివా రభ్యసింప నర్హులో యిది బాలవ్యాకరణమో కాదో పాఠకులే చింతించుకొనవలయును. హలంతముల కచటతపాంత ప్రథమైకవచనరూపములే గ్రాహ్యము లిందగుఁ గాని గజడదబాంతములు గాఁజాల వని గ్రహించునది. (జస్త్వరూపములు గా వని భావము.)

ఉగాగమంబును ద్విత్వంబును దుధిహల్లున కగు. ౭౧.

ఉగాగమాంతంబుల కిగ్లోసూత్రముచేఁ బ్రథమైకవచనలోపంబగు. రుక్కు - రాట్టు - మరుత్తు - వీరుత్తు. ఉగాగమంబు లేమింజేసి యిచట నాంతంబుల కస్త్రీలింగంబులకుం బ్రథమైకవచనలోపంబు లేదు. కర్మము - వర్మము - చర్మము - సుధన్వుఁడు - సుత్రాముఁడు.

టీ. 'ద్విత్వోత్వే సర్వహలాం హ్రస్వాత్' అనునది మూలము. (69) కొఱకు రెండుకార్యములుగఁ దెల్పుట యావశ్యకమయ్యెఁ గాన నుగాగమద్విత్వములు వేర్వేఱు

కార్యము లని తలంపక యవి పరస్పరసాపేక్షము లనియే సంభావింపఁదగును. పూర్వ
సూత్రముచేఁ బ్రథమైకవచనాంతతుల్యములైన హలంతముల తుది హల్లునకు హ్రస్వో
కారమంతావయవముగ నాగమ మగుటయేగాక యద్దానికి ద్విత్వమును గలుగును. ద్విత్వ
మనఁగా నట్టిదియే మఱియొక హ ల్లున్నదానిం గూడుట. ఉత్వద్విత్వములనఁబడిన యట్టి
హలంతము లుదంతము లగుటంజేసి యిగ్లా సూత్రముచే వాని ప్రథమైకవచనప్రత్య
యము లోపించెడి నని యుగాగమాంతముల కను సూరి యీ క్రిందివివరణమున కభి
ప్రాయము. రుక్కు:—67 చేఁ బ్రథమైకవచనాంతతుల్యమగుం గాన 'రుక్' అనునది
ప్రాతిపదికమగును. దీనిచే ద్విత్వోత్వములుగా 'రుక్ + క్ + ఉ = రుక్కు' అని రూప
మగును. ఇట్లే తక్కిన రూపము లూహ్యములు. 67 చేఁ బ్రాతిపదికములైన ప్రథమైక
వచనాంతతుల్య నకారాంతములతుది హల్లు లేమింజేసి యీ విధిచే నుత్వద్విత్వములు
గలుగ నవకాశము లేదనియు, స్త్రీలింగములు గాకుండుటంజేసి 57 చేఁ బ్రథమైకవచన
లోపము వీనికిఁ గలుగ దనియు, నిక నదంతములైన వీనికి మహదమహద్వాచకత్వము
లను బున్నపుంసకత్వములను ననుసరించి ముపర్ణకడుజ్వర్ణకాదులఁ గూర్చి యథార్హముగ
రూపముల నిష్పత్తి నొనర్చికొనవలె ననియు 'ఉగాగమంబు లేమింజేసి' యను నీ క్రింది
సూరి వివరణమున కభిప్రాయము. కర్మ:—ఇది నపుంసక నకారాంతశబ్ద ప్రథమైకవచన
రూపము. దీని తుదిని హల్లు లేమింజేసి యుత్వద్విత్వములు గావయ్యెను. స్త్రీలింగము
గామిని 57 చేఁ బ్రథమైకవచనము లోపింపదు. ఇఁక నపుంసకమగుట నదంతమగుట
నమహన్నపుంసక సూత్రముచే ముపర్ణకము గలుగ 'కర్మము' అని రూపమగును. ముపర్ణ
కార్హమయ్యెఁ గానఁ దక్కిన విభక్తివచనములందు ముగాగమాదికార్యవిశేషముల
యథార్హముగ గమనింపవలయును. ఇట్లే తక్కిన రూపము లూహ్యములు. కర్మవిత్యాది
రూపములు కవి ప్రయుక్తములు గానఁ బ్రౌఢవ్యాకర్తృపద్ధతి ననుసరించి యర్థాదులం
దట్టివానిం జేర్పఁదగు ననుట పునరుక్తము. 'సుధన్వన్ - సుత్రామన్' అనునవి నకారాంత
పుంలింగ శబ్దములు. 'సుధన్వా - సుత్రామా' అనునవి వీని ప్రథమైకవచనములు. 54 చే
వీని తుది దీర్ఘములు హ్రస్వములగును. పూర్వోక్తప్రకారమే వీనికి ద్విత్వోత్వములు
గాని పుంలింగములగుట 57 చేఁ బ్రథమైకవచనలోపముగాని కలుగదు. ఇఁకఁ బుం
లింగాదంతములగుటచే 21-22 చే నుత్వడుజ్లులు గలుగ 'సుధన్వుఁడు - సుత్రాముఁడు'
అని రూపములు సిద్ధించును. డుమంతము లయ్యెఁగానఁ దక్కిన విభక్తులందు యథార్హ
ముగ న్యాగమాది డుమంతకార్యము లూహ్యములు. ఇట్లే నకారాంత పుంలింగశబ్దముల
ప్రక్రియను గమనించునది. లింగమును గణింపక ప్రథమైకవచనాంతతుల్యములు గాఁ
దగిన వానినెల్ల నిందుఁ జేర్పఁదగునని ఫలితము. ద్విత్వముగ్గ్ని యుగాగమము గాకుండుట
సంభవింపదు.

దీర్ఘంబుమీఁదిహల్లునకు ద్విత్వంబు బహుళంబుగా నగు. ౬౯.

వాక్కు - వాకు; స్వరాట్టు - స్వరాటు.

టీ. 'ద్విత్వం తు దీర్ఘతో బహుళమ్' అనునది మూలము. దీర్ఘాక్షరమునకుఁ దరువాత నున్న హల్లునకు ద్విత్వము బహుళముగా నగును. పూర్వసూత్రముచే నుగాగమద్విత్వములు పరస్పరసాపేక్షములై నిత్యముగఁ గలుగుచుండ నీ సూత్రముచే ద్విత్వమును వేఱుపఱచి బహుళముగ నగు ననవలసివచ్చెను. పూర్వసూత్రముచేఁ గలుగు నుత్వద్విత్వములలో ద్విత్వము మాత్రమే బహుళ మనుటంజేసి ద్విత్వము రానిపక్షమునకు నుత్వము నిత్యముగ సిద్ధింపనగు నని గ్రహించునది. వాక్:—ఇది 'వాచ్' అను శబ్దము ప్రథమైకవచనరూపము. 67 చే నిదియె ప్రాతిపదిక మగును. పూర్వసూత్రముచే నుత్వద్విత్వములు రా 'వాక్+క్+ఉ=వాక్కు' అని రూపమగును. ఈ సూత్రముచే దీర్ఘముమీఁదిదానికి ద్విత్వము గలుగనియెడల నుత్వము మాత్రము పూర్వసూత్రముచే సిద్ధించి 'వాక్+ఉ=వాకు' అని రూపమగును. ఇట్లే 'స్వరాట్టు - స్వరాటు' అను రూపము నూహించునది. బహుళగ్రహణమునంజేసి రాజుం దెల్పు 'రాట్' అను వ్యస్తముగ నున్నదానికి 'రాట్టు' అను ద్విత్వోత్వములు గల్గినరూపమే గాని యీ సూత్రముచే నగు ద్విత్వము రాక యుత్వము మాత్రమే సిద్ధించిన 'రాటు' అను రూపము గలుగ దని ఫలము చెప్పునది. కచటతపాంతశబ్దములే గ్రాహ్యము లీ విషయమున నని ముందే తెలుపఁబడినది. 'స్వరాట్టు - స్వరాటు' అని యుదాహరించుటంజేసి స్వార్థపరమైన శబ్దములకును నీకార్యములు గలుగనగు ననుట సూచితము.

మతుబాదికంబు ద్వితీయైకవచనాంతతుల్యంబు నామం బగు. ౭౦.

శ్రీమంతమ్ - గుణవంతమ్ - విద్వాంసమ్ - అనడ్వాహమ్ శ్వానమ్ - ఉశానహామ్ - అప్సరసమ్ ఇత్యాదులు.

టీ. 'గుణవద్గణో ద్వితీయైకవచనతుల్యో భవేద్వికృతౌ' అనునది మూలము. మతుప్ప్రత్యయాంతములైన శబ్దములును మతుబంతములు గాని (ఆది) మఱికొన్ని శబ్దములును ద్వితీయైకవచనాంతతుల్యము లగును. అనఁగాఁ బైవాని ద్వితీయైకవచనములే తెలుఁగునఁ బ్రాతిపదికము లగు నని భావము. ప్రత్యయాంతముపైఁ బ్రత్యయములు గలుగుట వ్యాకరణ సంప్రదాయము గామిని దత్తుల్య మనె నని ముందే వ్రాయఁబడినది. 'శ్రీమంతమ్ - గుణవంతమ్' అనునవి మతుబంతములు. 'శ్రీగలవాఁడు - గుణములు గల వాఁడు, అని యర్థము. మతుప్ప్రత్యయమునందలి మకార మొకపుడు వకారమగుం గాన 'గుణవంతమ్' అను మున్నగు చోటులందు మకారస్థానమున వకార మగు

పడెడి. ఇందుఁ జేరఁదగినవెల్ల మకారాంతములే యైయుండును. హలంతము లేలింగము గలవైనను ద్వితీయైకవచనమున మకారాంతము లగునవియే ప్రాతిపదికములుగ నిం దంగీకృతము లని తెలియఁదగును. స్త్రీలింగము లగునపుడు మాత్రము రి కి విధానాంతరము కలిమిని సంస్కృతస్త్రీలింగరూపములును గ్రాహ్యములయ్యెడి. మీఁదు చూడుఁడు. సంస్కృతసమముల సాధనమున సంస్కృతశబ్దముల ప్రగమద్వితీయైకవచనాంతములే ప్రాతిపదికములుగ నగుంగాని యన్యము గాఁజాల దనియు నేవానికిఁ బ్రగమైకవచనాంతము ప్రాతిపదికము గాఁదగునో యేవానికి ద్వితీయైకవచనాంత మర్హ్యమగునో యేవాని కుభయమును బరిగ్రాహ్యమగునో యను విషయములఁ బ్రయోగముల ననుసరించు దృష్టితో నరసి తెలిసికొనవలె ననియు నీసందర్భమునుబట్టి గ్రహించునది. ఈ క్రింది యుదాహరణము లాయాశబ్దముల మకారాంత ద్వితీయైకవచనములు. శ్రీమంతమ్:— ఇది మతుప్ప్రత్యయాంతము. ఇట్లే గుణవంత మనునదియు మతుబంతమే. అకారాకారాంతములకును అకారాకారోపధంబులకును గలిగిన మతుప్ప్రత్యయమునందలి మకారము వకారరూపమునందు నని పాణినీయము తెల్పుచున్నది. శక్తిమనవానియం దట్లు గాక మకారరూపముతోడనే యుండును. గుణ:—ఇది అకారాంతముగాన దీనికిఁ గల్గిన మతుప్ప్రత్యయము మకారము వకారమై "గుణవాన్ - గుణవంతమ్ - గుణవతీ" అని రూపము లేర్పడెను. శ్రీత్యాదు లీకారాంతము లగుట 'శ్రీమాన్ - శ్రీమంతమ్- శ్రీమతీ" అని రూపములేర్పడును. ఇట్లే యశస్ మున్నగునవి అకారోపధముఁ గుట నందు "యశస్విన్-యశస్వినీ-యశస్వీ" అని వకారమే యగపడును.

దానియంతిమమకారంబునకు లోపం బగు. ౭౧.

శ్రీమంత - గుణవంత - విద్వాంస - అనడ్వాహ ఇత్యాది. వీని కజంతములకుం బోలె డుజాదులు యథాయోగ్యంబుగ నగు. అతఁడు శ్రీమంతుఁడు - ఇతఁడు గుణవంతుఁడు - వానివంశము శ్రీమంతము. వీనివంశము గుణవంతము. విద్వాంసుఁడు - విద్వాంసము. అనడ్వాహము - శ్వానము - అప్సరస. వక్ష్యమాణలక్షణంబుచే స్త్రీత్వంబున మతుబాదులు జ్యంతంబులె యిందు గ్రహింపంబడు. శ్రీమతి-గుణవతి - విదుషి-శుని. మహతి వాచ్యంబగునపుడు శ్రీమంతురాలు - గుణవంతురాలు - విద్వాంసురా లనియుఁ బ్రయోగింపఁదగు.

టీ. 'అన్యేషాం చ వా లుగంతస్య' అనునది మూలము. పూర్వసూత్రముచే ద్వితీయైకవచనాంతతుల్యమైన మతుబంతాదులకుఁ గల్గిన నున్నపొల్లు మకారమునకు

లోపము నిత్యముగ నగును. మకారము లోపించినపిదప నవి యజంతములగుంగాన నపుడు వానివానిమహతీమహదమహద్వాచకత్వముల గమనించి యథాయోగ్యముగఁ గ్రమముగ నాలుశబ్దముతోడ సమాసమును, డుమువర్ణకములను గూర్చుచు వానివానిరూపముల నుత్పాదించికొనవలయును. అనఁగా నమహత్తును జెప్పునా? మహత్తును జెప్పునా? స్త్రీని జెప్పునా? యని గమనించుచు దేనిం జెప్పునదైన దాని కర్హములగు ప్రత్యయాదులను గూర్చుచు రూపముల సాధించికొనవలె నని తాత్పర్యము. శ్రీమంత:—70 చే ద్వితీయైకతుల్య మైనదియు దీనిచే మకారలోపము నందినదియు నగు నామము. ఇది పురుషుని బోధించునదిగ నెన్నిన శ్రీమంతుఁ డని డుమంత మగు. (రాముఁడు) అమహత్తును బోధించునదిగఁ దలంచిన శ్రీమంత మని మువర్ణకాంత మగును. (వృక్షము) స్త్రీని దెల్పునదిగ భావించిన శ్రీమంతురా లని యాలుశబ్దముతోడ సమసించిన రూపము నందును (ధీరురాలు) ఇట్లే మహత్తును దెల్పు 'గుణవంతమ్' అనునది గుణవంతుఁ డనియు, నమహత్తును జెప్పునది గుణవంత మనియు, మహతీవాచక మగునది గుణవంతురా లనియు రూపముల నందును. ఈరీతిగనే విద్వాంసుఁడు - విద్వాంసము - విద్వాంసురా లను రూపములు 'విద్వాంసమ్' అను ప్రకృతికి సంభవించును. డుఙ్మువర్ణకాద్యర్హమగువాని కాయాకార్యవిశేషములను నాలుశబ్దముతోడి సమాసమునందినవాని కొపవిభక్తికమగు నికారమును (అచ్చిక 30) బూర్ణబిందుపూర్వక డువర్ణాదేశాదులును (అచ్చిక 11) గల్గుట తత్తద్విభక్త్యేకవచన బహువచనములందు గమనించుచు రూపముల నూహించునది. మహతీమహద్వాచకములు గాఁజాలనివానికి మువర్ణకరూపమే గలుగు నని గ్రహించునది. మహతీవాచకము లగునపుడు సంస్కృతశబ్దములెల్ల 85 చే నిందు వానివానికి సంస్కృతమున నియతములైన స్త్రీప్రత్యయములతోడ వర్తింపనగుంగాన నీకారాంతము లయిరే యుండెడి. వాని తుదిదీర్ఘమునకు సూత్రము 54 చే హ్రస్వమును 44 చేఁ బ్రథమైకవచన ప్రత్యయలోపమును గలుగును. శ్రీమత్:—దీనికి స్త్రీప్రత్యయముచేరిన మహతీవాచకమగురూపము 'శ్రీమతీ' యని యగును. 54 చే హ్రస్వము 44 చేఁ బ్రథమైకవచనలోపమును గలుగ 'శ్రీమతి' యగును. ఇట్లే గుణవత్ అనుదానికి గుణవతి యనియు విద్వస్ అనుదానికి విదుషి యనియు, ననడుహ్ అనుదాని కనడుహి యనడ్వాహి యనియు, శ్వన్ అనుదానికి శుని యనియు స్త్రీలింగరూపములు గలుగును. ఈగతి నివి తెలుఁగున నికారాంతము లయ్యెఁగాన వీని కిదంతకార్యములఁ దత్తద్విభక్తివచనములందుఁ గూర్చుచు రూపముల నూహించికొనునది. మహతీవాచకమున 31 సంధి ననుసరించి యాలుశబ్దముతోడి సమాసమును స్వనియతస్త్రీప్రత్యయముతోడి యునికియు నను నుభయమును గలుగుట విశేషము. వక్ష్యమాణలక్షణము 85 సూత్రము.

మతుబాదులు = మతుబంతములును మఱికొన్నియును. జ్యంతములు = 'ఙీప్; ఙీష్; ఙీన్' అను స్త్రీలింగప్రత్యయములు చేరిన యీకారాంతశబ్దములు. ఙీ+అంతములు = జ్యంతములు. ఙకారముపోవునదైనను సూత్రవిహితములు తద్రూపము లగుట జ్యంతము లను వ్యవహారము గుదిరెను. మఱియుఁ బైని పేర్కొన్న ప్రత్యయత్రయమునకు లక్ష్యములైన వివిధశబ్దములనెల్ల సంగ్రహింప సూరి యిట్లు సామాన్యముగ జ్యంత మని వ్యవహరించె నని గ్రహించునది. మహతి:—ఇది మహత్తుదాని స్త్రీలింగరూపము. స్త్రీవాచక మని యర్థము. స్త్రీత్వము=స్త్రీలింగధర్మము-స్త్రీవాచకధర్మము. హలంతము లైన మతుబాదులకు స్త్రీలింగమున నీకారాంతరూపములే సంస్కృతమునఁ గుదిరెడిఁ గాన మతుబాదులు జ్యంతములె యిందు గ్రహింపఁబడు నని సూరి వివరించుటకుఁ గారణ మని గ్రహించునది.

ముదాదులకుఁ బ్రథమైకవచనలోపంబు లేదు. ౭౨.

ముదము - ఉపానహము - స్రజము.

టీ. 70 సూత్రముచే ద్వితీయాంతతుల్యత నందినట్టియు మతుబాదులలోఁ జేరు నవియు నగు ముద మొదలగుకొన్ని స్త్రీలింగశబ్దములకుఁ బ్రథమైకవచనలోపము గలు గదు. మతుబాదులలోఁ జేరిన స్త్రీలింగశబ్దముల యంతిమమకారమునకు 71 చే లోపము సిద్ధించినపిదప 57 సూత్రముచేఁ బ్రథమైకవచనలోపము గలిగి ముదమున్నగురూపములే గావలసివచ్చుటంజేసి యీసూత్రము సూత్రింపవలసివచ్చెను. ద్వితీయైకవచనాంత తుల్యములై మకారాంతములై తెలుఁగునఁ బ్రాతిపదికములుగ నేర్పడిన స్త్రీలింగశబ్ద ముల కగుప్రథమైకవచనలోపము నడ్డుటయే యీసూత్రమునకుఁ బ్రయోజన మని ఫలి తము. ఇందలి మూఁడుదాహృతులు స్త్రీలింగములే. ముదము:—70 చేఁ ద్వితీయాంత తుల్యతనంది 'ముదమ్' అగును. 71 చేఁ దుది మకారమునకు లోపమురా 'ముద' అగును. పిదప నమహన్నపుంసకసూత్రముచే ముపర్ణకముగా 'ముదము' అని రూపమయ్యె. 57 చేఁ బ్రథమైకలోపము ప్రాప్తముగా దీనిచే వారించినాఁడు గాన ముద యను నని ష్ట రూపము గలుగదు. ఇట్లే తక్కిన వ్యాహ్యములు. 'ఆపదమ్' మున్నగువానికిఁ బ్రథమైక వచన లోపముగలిగి 'ఆపద' అను రీతి రూపములు సిద్ధింపవలెనుగాన స్త్రీలింగములైనను నట్టివాని నిందుఁ జేర్పక ప్రథమైకవచనలోపమునకుఁ బొలుగాఁదగనివానిని మాత్రమే యిందుఁ జేర్చునది. ఆపత్తిత్యాదులు ప్రథమైకవచనతుల్యతచే సాధ్యములగు. ముదా దుల కని సూత్రమున నంతిమమకారలోపముచేసినరూపమును నిర్దేశించుటంబట్టి యీశబ్ద ములు మతుబాద్యంతర్గతము లని స్పష్టమయ్యె.

ఋత్విగాదులు ద్వితీయైకవచనాంతతుల్యంబులు విభాష నగు. ౨౩.

ఋత్విజుఁడు - ఋత్విక్కు - నీవృతము-నీవృత్తు. ఋత్విగాదికం బాకృతిగణంబు.

టి. "ఋత్విక్" అను మొదలగునవి వికల్పముగ ద్వితీయాంతతుల్యము లగును. 70 సూత్రస్థ మగు నాదిపదముచే బోధ్యమగు నీ ఋత్విగాదికము మతుబాద్యంతర్గణము. ద్వితీయాంతతుల్యములు 70 చే నగును. అపుడు 71 వాని యంతిమమకారము లోపించును. కాన 'ఋత్విజమ్; ఋత్విజ' అని యగును. ఇపుడు పుంలింగమహాద్వాచకాదంత శబ్దమయ్యెగాన 21-22 లచే నుత్వడుజ్ఞులు గలిగి 'ఋత్విజుఁడు' అని రూప మేర్పడును. ద్వితీయాంతతుల్యము గానిపక్షమున 67 చేఁ బ్రథమైకవచనాంతతుల్యమై 68 చే నుత్వద్విత్వములు గలిగి 'ఋత్విక్+క్+ఉ=ఋత్విక్కు' అని రూపమగును. డుమంత మగునపుడు డుమంతకార్యములును గానపుడు యథాసంభవములగు ప్రథమైక వచనలోపాది కార్యములను గమనించుచు మిగిలిన విభక్తివచనములందు రూపముల నూహించునది. నీవృచ్ఛబ్ద మమహత్తును దెలుపునదిగాన ద్వితీయైకవచనాంతతుల్యమగు నపుడు (నీవృతమ్; నీవృత; నీవృతము) మువర్ణకము గల్గును. ఈసూత్రముచేఁ బ్రథమైక వచనాంతతుల్యమగునపు డుత్వద్విత్వములు గలిగి 'నీవృత్; నీవృత్+త్+ఉ=నీవృత్తు' అని రూపమేర్పడును. ఇట్లే ద్వితీయైకవచనమున మకారాంతములై ప్రథమద్వితీయైక వచనాంత తుల్యత్వములను రెండింటిని బొందఁదగినవాని నిం దేలింగముగలవానినైనను జేర్చి రూపముల సాధించికొనునదని యిది యాకృతిగణ మను సూరిమాట కభిప్రాయము. నీవృచ్ఛబ్దము దేశవాచకము. 70 చే నిత్యముగ నీనికి ద్వితీయాంతతుల్యత సిద్ధించు చుండుటం జేసి ప్రథమాంతతుల్యతయుఁ బక్షమునఁ గుదుర్ప 70 విధికి వికల్పవృత్తిని గూర్ప నీసూత్ర మారబ్ధమయ్యె ననుట స్పష్టము.

ఒకానొకచో మహత్త్వంబునందు మతుప్ప్రకారంబున కానాదేశంబు విభాష నగు. ౨౪.

హనుమానుఁడు-హనుమంతుఁడు - భగవానుఁడు - భగవంతుఁడు ఇత్యాది.

టీ. కొన్నిచోటులందు మతుబంతములైన శబ్దములందలి మతుప్ప్రత్యయమునకు సంబంధించిన తవర్ణమునకు 'అన' అనునది యాదేశము వికల్పముగ నగు. 'అన' అని యదంతముగ నాదేశించుట డుజర్థమై యనుట స్పష్టము. హనుమత్:—ఇందు 'మత్' అనునది మతుప్ప్రత్యయభాగము. అందుఁ దుదిపొల్లగు తకారమునకు 'అన' అనునది

యాదేశముగాఁగ 'హనుమ+ఆన = హనుమాన' అని ప్రాతిపదిక మేర్పడును. ఇపు డిది యదంతపుంలింగమహద్వాచక మగుట నుత్వదుజ్ఝులు 21-22 లచేఁ గలుగ హనుమానుఁ డని రూపమగును. ఇట్లే 'భగవత్' అను మతుబంతము దీనిచే 'భగవ+ఆన=భగవాన' అని యదంతమై యుత్వదుజ్ఝులనంది భగవానుఁ డని యగును. డుమంతమగునపుడు డుమంత కార్యముల న్యాగమాదులను గమనించునది. ఇవి రెండును మతుబంతములేగాన 'ఆన' అనునదాదేశము కాకున్నపక్షమున 70 చే ద్వితీయైకవచనాంతతుల్యములై (హనుమంతమ్-భగవంతమ్) 71 చే నంతిమ మకారలోపమునంది యదంత మహత్పుంలింగము లగుట 21-22 లచే నుత్వదుజ్ఝులనంది హనుమంతుఁడు భగవంతుఁ డను రూపముల నందును. ఋత్విగాదులవలెఁ బ్రథమైకవచనాంతతుల్యము లగునన్నను 'హనుమత్ భగవత్' అనువానికిఁ బై రూపములు సిద్ధింపనవకాశము లేమిని ఆనాదేశమును సూత్రింప వలసివచ్చె నని గ్రహించునది. వీనికిఁ బ్రథమైకవచనరూపములు హనుమాన్, భగవాన్ అని యుండునుగాన నదంతములు గాఁజాలమిని, ద్వితీయైకవచనాంతతుల్యతయే సంభవించుటను ఆనాదేశమైనపుడు గల్గునట్టి యీరూపములు గలుగఁజాలవు. ఇందు హనుమచ్ఛబ్దమునకు మాత్రము హనుమ యనురూపము. కవిప్రయుక్తమై యగపడెడి. 'హనుమాన్' అను ప్రథమైకవచనమును బ్రాతిపదికముగ నంగీకరించినను దుదినకారము పోవుటకు శాస్త్రములేమిని మకారమునకు హ్రస్వము గల్గిన హనుమరూపము సిద్ధింప నవకాశము గన్పట్టకున్నది. విశ్వకర్మేత్యాది నకారాంతములకు 'విశ్వకర్మా' అను మున్నగు దీర్ఘాంతరూపములే ప్రథమైకవచనమున నుండెడిఁగాన 54 చే హ్రస్వము గల్గినపిదప 75 చే నిత్యస్త్రీత్వము సిద్ధింప విశ్వకర్మ మున్నగున వేర్పడెడిఁగాని యిది యట్టి దీర్ఘాకారాంత ప్రథమైకవచనరూపము గలది గామి హనుమరూప మేర్పడ నవకాశము లేదు. మఱియు, దుదిహల్లునకు లోపము గల్గుట నాంతశబ్దములతుది నకారమునకే యిందు సంభవించెడిఁ గాన 'హనుమాన్' అను దానితుదినున్న హల్లునకారము పోవుటకు విధియు నగపడదు. 77 లో నాంతమగు మనుజసంజ్ఞగా నెన్ని చేర్త మన్న నివి సహజ నాంతము (హనుమత్) గామిని, స్త్రీత్వాభావమున డుజ్లోప మనివార్యమగుటను, నంతిమాక్షరలోపవిధానాభావమునను, నట్లొనర్ప నవకాశము గలుగదయ్యెను. మఱియు నిది మతుబంత మగుటచే నవశ్యము 70 చే ద్వితీయైకవచనతుల్యమే గావలసియున్నది. ప్రథమైకవచనతుల్యత్వము నంగీకరించిన నంతిమాక్షరలోప విధ్యభావమున 68 చే 'హనుమాన్ను' అని రూపము గావలసివచ్చినది. ఇఁక నకారలోపమును విధించి చతుర్ముఖ ఋత్విగ్విప్రవాచక బ్రహ్మశబ్దమునకువలె నిత్యస్త్రీత్వమును విధించిన హనుమరూప మేర్పడెడి. ఇట్టియొక్క శబ్దమును సాధింప నిన్నిసూత్రముల రచింపనేల యనియో హనుమ

రూపము క్వాచిత్క మనియు 'హనుమాన్' అను ప్రకృతినుండి గల్గిన తద్భవ మనుట యుచిత మనియు సూరి దీనిని సాధింపక విడిచెను. వర్ణలోపము ప్రకృతిదృష్టిని వికృతి నగపడుటం దద్భవపక్షమునె సూరి యాదరించి యుండకపోవును. వర్ణలోప-వర్ణాగమ-వర్ణ వ్యత్యయములు ప్రకృతికంటె వికృతియందుఁ గ్రొత్తగఁ దోఁచుటయే తద్భవలక్షణ మని లాక్షణికుల యాశయము కదా! కావుననే శబ్దరత్నాకరకర్త 'హనుమ కనిలజుఁ డనియెన్' అను భారతప్రయోగమును జూపుచు వైకృతముగా దీనిని నిర్దేశించుట పొసఁగెడి. వర్ణలోపాదులు గానరామిని హనుమానుఁ డనుదానిని 'హనుమాన్' అను ప్రకృతినుండి పుట్టినభవముగా లాక్షణికులు తీర్మానింపఁజాలరైరి. ఇఁక హనుమంతుఁ డిత్యాదులు ద్వితీయైకవచనాంతతుల్యములై యుత్వదుజ్ఝులను మాత్రమె యందిన వగుట నట్టివానిం గూడఁ దద్భవములుగ నిరూపింపలేరైరి. చింతామణ్యాథర్వణ బాల సరస్వతీ-యాహోబలపండితీయములు హనుమ రూపమును సాధింపమిఁ దద్భవ మనియే తలంచిన వనఁదగును. అహోబలపతి 'హనుమానుఁడు; భగవానుఁడు' అనువానిని ప్రథమైకవచనాంత ప్రాతిపదికములనుండి దీర్ఘముమీఁద ద్విత్వము బహుళ మను విధియందలి బహుళగ్రహణమునం జేసి యిట్టియెడల నుత్వము నిత్యముగఁ జేసి డువర్ణకమును గూర్చి యుత్పాదించెను. ఈపక్షమున నాతఁ డుత్వాంతముపై బహుళగ్రహణమునం జేసియే వువర్ణకము వీనికిఁ గా దని దలంచియుండును. బాలవ్యాకరణమున నిగ్గాసూత్రముచే నుగాగమాంతంబులకుఁ బ్రథమైకవచనలోప మనివార్య మగుటచేతను బహుళగ్రహణముచే 'ఉగాగమము నిత్యముగ నగుట; ప్రథమైకవచనలోపము గలుగకుండుట; డువు వర్ణకములలో డువర్ణకమే కలుగుట; అను నిన్ని యసంభవకార్యములను సంభవింపఁ జేయుట యసంభవ మయుక్తిక మని యెన్ని సూరి యాత్రోవను విడిచి ఆనాదేశమును విధించి సాధుత్వ మవ్వానికి సంపాదించె నని గ్రహించునది. ఈప్రకరణమున మూల మగపఱచినవానికిఁ దప్పుఁ దక్కినసూత్రములరచన కహోబలుని 'అన్యేషాం చ వా లుగంతస్య' అను మున్నగుసూత్రములవ్యాఖ్యయే మూల మనుటకు సందియము లేదు. (చూ. అహోబ. ప. పుటలు 382-392.) తత్వమరయ సుఖోచ్చారణార్థకోకారము 'హనుమాన్; భగవాన్;' అనువానితుదిని గా వ్యవహారమున హనుమాను అనునట్టిరూపము లయ్యె ననియు 'హనుమత్' అను శుద్ధప్రకృతియందలి పొల్లుతకారము తుదిది లోపింప హనుమరూప మయ్యె ననియుఁ దోఁచెడి.

విశ్వకర్మాదులకు స్త్రీత్వం బగు. ౨౫.

స్త్రీలింగత్వాతిదేశంబు చేత నుత్వదుజ్ఝులు లే వని యెఱుంగునది.

విశ్వకర్మ - కృష్ణవర్త్మ - అశ్వత్థామ - యువ - యజ్వ ఇత్యాదులు.

టీ. విశ్వకర్మ మున్నగు ప్రథమైకవచనాంతతుల్యములైన మహద్వాచకనాంత ప్రాతిపదికములకు స్త్రీత్వము నిత్యముగఁ గలుగును. స్త్రీత్వాతిదేశముచేఁ బుంలింగత్వము చెడుటంజేసి 21-22 లచే నుత్వడుజ్ఞులు గలుగవు. 58 చేఁ బ్రథమైకవచనప్రత్యయము నిత్యముగ లోపించును. వీనికి 'విశ్వకర్మా' అను మున్నగుదీర్ఘాకారాంతరూపములు ప్రథమైకవచనములు 54 చే హ్రస్వము. స్త్రీత్వము నిత్యమగుటంజేసి 57 చేఁ బ్రథమైకవచనలోపము కాఁగా 'విశ్వకర్మ' మున్నగురూపము లేర్పడెడి. విశ్వకర్ముఁడు మున్నగురూపములు గలుగ వని తాత్పర్యము. 'క్వచిన్మనుజసంజ్ఞాయాం డుజ్ఞాంతాన్న విధీయతే' అని యథర్వణుఁడు మనుష్యులపేరులగువానికే యిట్లు డుజ్ఞు రాకుండుట తెల్పెను. దీన విశ్వకర్మాశ్వత్థామేత్యాదులే సూరి చెప్పిన స్త్రీత్వమున కర్హము లని యథర్వణుని యాశయము విశదమయ్యెడి; సరస్వత్యహోబలపతుల ననుసరించి సూరి "యువా-యజ్వ" అను మఱికొన్ని నాంతములకును స్త్రీత్వమును గూర్చి డుమంతములు గాకుండ నడ్డి కృతార్థుఁ డయ్యెను. ప్రౌఢవ్యాకర్త విశ్వకర్ముఁ డనియు రూపం బని సూత్రించి 'విశ్వకర్ముని కూఁతు' అని యుదాహరించి డుమంత మగుటను నుత్వనిగాగమ ములచే స్పష్టపఱచుచు భారతప్రయోగ ద్వైవిధ్యముంబట్టి యీసూత్రమును సవరించెను. పాండురంగమాహాత్మ్యమునఁ బ్రయుక్తమైన నిగమశర్మరూపము నిందుఁ జేర్చి సాధింపనగును. 77 నందు నాంతములగు మనుజసంజ్ఞలలో విశ్వకర్మనిగమశర్మాదులం జేర్పమి నవి యీసూత్రముచే నగు నిత్యస్త్రీత్వమునకె విషయము లగుట స్పష్టపడియెం గానఁ బ్రౌఢవ్యాకర్తృసవరణము సార్థకము. గుప్తార్థప్రకాశిక, ప్రౌఢవ్యాకర్త డుమంత మగుట కిచ్చిన 'విశ్వకర్ముని కూఁతు' అను ప్రయోగమును 'విశ్వకర్మకుఁగూఁతు' అని సవరించి బాలవ్యాకర్తృసిద్ధాంతమునే సార్థకముచేసె. యతిప్రాసనిర్బంధములేని సీసపద్యమునందలి తావగుట ఛందోభంగము గాకుండ నెట్లు సవరించినను దగుంగాని తండ్రికిని బుత్రికకును గల జన్యజనకసంబంధముంబట్టి యట్టిసంబంధము నెఱింగించునది షష్ఠీతత్పురుషమే యను విషయము ననుసరించియు పైపాఠము బహుపుస్తకగతమగుట ననుసరించియు 'ఇమ్ముగ విశ్వకర్మ' అను మొదలగు ప్రయోగములం గాంచియు డుమంతస్త్రీత్వరూపములు రెండును భారతకర్తకు సమ్మతములే యను ప్రౌఢాశయముతో నట్లు ప్రౌఢవ్యాకర్త వర్తించె ననఁదగును.

చింతామణియందలి హలంతశబ్దసాధనప్రక్రియను సహజముగ గమనించిన విశ్వకర్మాదులను బ్రథమైకవచనతుల్యములనే ప్రాతిపదికములుగ గ్రహించి యగుణవర్ణప్రక్రియకే పాలుచేయవలసి యుండుటంజేసి యగుణవర్ణపతితములకైన నిత్యసులోపమున విశ్వకర్మ యువయజ్వేత్యాదిరూపములే గలిగెడి. సాధారణముగ మహా

ద్వాచకనాంతములు. డుప్రహితములైయే ప్రయోగసిద్ధమగుటయు వ్యాకృతి బహుళ ప్రయోగానుసారి యగుటయు నట్లనుటకుఁ బ్రబలప్రమాణములు. మఱియు నిట్టివానిని ద్వితీయైకవచనతుల్యములుగ గ్రహించి ప్రక్రియను నడుపుటకుఁ బ్రయుక్తరూపసిద్ధి సిద్ధింపమి నవకాశములేదుగదా! ఇఁక గుణవదగుణవద్గతనిత్యశాస్త్రములకు వీనిని బాలు సేయక శుద్ధసంస్కృతప్రాతిపదికములను బ్రాతిపదికముగ గ్రహించు మూఁడవ పద్ధతి లోనివానినిగా నెంచి యంతలోపమునకుఁ బాలుసేయుద మన్న నంతలోపము వైకల్పిక మగుటను నది గలుగనిపక్షమున నాంతములగు విశ్వకర్మాదులకు ద్వితోత్వయోగ్యత లేకుండుటను, ద్వితోత్వములు చేసినచో 'విశ్వకర్మను' అను మొదలగు ననిష్టరూపములే గలుగవలసివచ్చుటను వీనిని గుణవదగుణవద్గణభిన్నమగు, శుద్ధసంస్కృతప్రాతిపదికముల గ్రహించి యంతలోపాది వైకల్పికవిధులచే డుములం గూర్చు మూఁడవగణమున నిల్ప నవకాశ మగపడదు గదా; కాన నేవిధముగఁ జూచినను చింతామణి ననుసరించి ప్రథమైకవచనతుల్యప్రాతిపదికగ్రహణసులోపములచేతనే వీనికి బహుళప్రయుక్త రూపసిద్ధి పొసఁగుట స్పష్టపడుటంజేసి చింతామణి ననుసరించు సూరియు విశ్వకర్మాదులకు నిత్యస్త్రీత్వమునె యతిదేశించి రూపసిద్ధిసేయుటయుఁ ద్రిలింగలక్షణశేషకర్తయు నిట్టి యాశయముతోడనే డుమంతరూపము దుస్సాధ మని యెంచి విశ్వకర్ముఁ డనియు రూపం బని సూత్రించి సాధించుటయు జరిగె ననితోఁచెడి. కాని 'క్వచిన్మనుజసంజ్ఞాయాం డుమ్త్వాంతాన్న విధీయతే' అను నాథర్వణము, మూలము డుజ్లోపమునే సాధించుటను సమర్థించుటంజేసి, విశ్వకర్మాదులు, మూలమతమునఁ బ్రథమైకవచనతుల్యములై హ్రస్వమునంది, పిదప డుమంతములు నిత్యముగనైనవే యని నమ్మవలసియున్నది. కాని యగుణవద్గణాంతర్గతములగు వీని ప్రథమైకవచన మేల నిత్యముగ 'అగుణవతాం సర్వహలాం సోర్లోపః' అనుదానిచే లోపింప దను శంక యీపక్షమున బాధింపకమానదు. కాన గుణవదగుణవద్గణవ్యతిరిక్తగణమునం జేర్చి శబ్దప్రకృతిని నామముగ నెన్ని (విశ్వకర్మన్) 'అన్యేషాం చ వా లుగంతస్య' అను సూత్రమునందలి విభాషార్థకవాకారమును శాస్త్రసంప్రదాయముంబట్టి వ్యవస్థచేసి యిట్టి నకారాంతముల కంతలోపము నిత్య మని యెంచి పిదప డుజ్జును వీనికిఁ గూర్చుట కేవల డుజ్లోపసాధనమున కంతకంటె నుత్తమ మార్గమని తోఁచెడి. స్త్రీత్వాతిదేశ మేకవచన బహువచనసాధారణ మని భావించియుఁ బ్రథమైకవచనలోపము స్త్రీత్వమున కుపలక్షణముగఁ దలంచియు బహువచనముల నివ్వాని కుత్వము సిద్ధింప దని యెంచి ప్రయుక్తప్రసిద్ధములను యజ్వాలు బ్రహ్మాలు మొదలగువానిని సాధించికొనవలెను.

మహద్వాచకమయి పుంలింగం బగు బ్రహ్మశబ్దము స్త్రీత్వం బగు. ౭౬.

బ్రహ్మ - ఈశబ్దము చతుర్ముఖ ఋత్విగ్విప్రులకు వాచకంబు తత్త్వ తపోవేదయోగవాచకం బగునేని బ్రహ్మము నాఁబడు.

టీ. మహత్తును బోధించునట్టియు పుంలింగ మగునట్టియు బ్రహ్మశబ్దమునకు స్త్రీత్వము నిత్యముగ నగును. ఇది 'బ్రహ్మ' అని ప్రథమైకవచనతుల్యంబగును. 54 చే దీర్ఘమునకు హ్రస్వము. దీనిచే స్త్రీత్వము నిత్యముగఁ గలుగ 57 చేఁ బ్రథమైకవచన లోపము నిత్యముగ నగును. కాన 'బ్రహ్మ' అని రూపమగును. ఇది సృష్టికర్తను, ఋత్విజుని ననఁగా యజ్ఞకర్తచే ధనముఁ గొని యజ్ఞము చేయించువానిని, బ్రాహ్మణునిఁ జెప్పును. ఈ మూడర్థములం జెప్పునపుడే దీనికే తత్సూత్రవిహితస్త్రీత్వము గుదిరెడి. 'వేదస్తత్త్వం తపో బ్రహ్మ' అనుదాని ననుసరించి తత్త్వతపోవేదములం జెప్పునదేని యమహదదంత మయ్యెడిఁ గాన మువర్ణకము నంది 'బ్రహ్మము' అను రూపము నందును. కాన 'బ్రహ్మఁడు' అని మహత్పుంలింగమైనపుడును, 'బ్రహ్మ' అని యమహదదంతమైనపుడును రూపము లుండ వని ఫలితమును గ్రహించునది. డుమంతరూపము దీనికిఁ గలుగ దని ఫలితము. స్త్రీత్వమున స్త్రీలింగకార్యములును మువర్ణకము నందిన నమహదదంతకార్యములును మిగిలినవిభక్తివచనములందు గమనించుచు రూపముల సాధించికొనునది. తత్త్వశబ్దము పరమాత్మబోధకము. తత్త్వతపోవేదవాచకము బ్రహ్మశబ్దము నపుంసకమే యగుటం జేసి సూత్రమునఁ బుంలింగం బగు బ్రహ్మశబ్దమున కనిన, నిష్టరూపసిద్ధి కలుగుచుండ మహద్వాచకదళమేల యనావశ్యకముగ సూరి చేర్చె నను శంక కవకాశము గలదు. కాని బహువ్రీహిసమాసాంతమున నున్నదై యన్యపదార్థమును బోధించునది యొకపుడు పుంలింగమయ్యు మహద్వాచకము గాకుండుట సంభవించెడిఁగాన నట్టిచోటులందు స్త్రీత్వము గలుగకుండుటకై మహద్వాచకదళముం జేర్చె నని గ్రహించునది. 'అశ్రితబ్రహ్మము స్వర్గము' అనుచో బ్రహ్మశబ్దము స్వర్గమును జెప్పునదిగానఁ బుంలింగమయ్యు మహద్వాచకము గామి స్త్రీతుల్యము గాలేదు. మహద్వాచకదళమునే యాదరించి పుంలింగదళమును బరిత్యజింత మన్న నపుంసకమైన పరమాత్మ వాచకబ్రహ్మశబ్దము మహద్వాచకమయ్యుఁ బుంలింగము గామి దానికి స్త్రీతుల్యత సిద్ధింపకపోవలసివచ్చును. కాన సూత్రస్థములగు పుంలింగ మహద్వాచకదళములు రెండును సార్థకము లనక తప్పదు. 'పుం బ్రహ్మణో వేధసశ్చ హ్రస్వత్వే నైవ సంస్థితిః' అను నాథర్వణము మూలము.

ఆత్మేమనిజంతంబులకు నాంతము లగుమనుజసంజ్ఞలకు స్త్రీత్వంబు బహుళంబుగా నగు. ౭౭.

ఆత్మ-ఆత్మము-ఆత్ముఁడు; మహిమ -మహిమము; అణిమ-అణిమము; గరిమ-గరిమము; లఘిమ-లఘిమము; దేవశర్మ-దేవశర్ముఁడు.

టీ. 'ఆత్మన ఇమనంతానాం డావా' అనునదియుఁ 'క్వచిన్మనుజసంజ్ఞాయాం డుజ్నాంతాన్న విధీయతే' అను నాథర్వణము మూలములు. ప్రథమైకవచనతుల్యములు గాఁదగిన వీనిలో నాత్మేమనిజంతములకు స్త్రీత్వరూపమును, మనుజసంజ్ఞ యగు దేవశర్మ మున్నగువానికి 75 చేఁ బుంలింగరూపమును సంభవింప నవకాశములేమి నీవిధాన మావశ్యకమయ్యెను. ఆత్మన్ శబ్దమునకును నిమనిచ్ప్రత్యయాంతములకును మనుష్యుల సంజ్ఞల కనఁగాఁ బురుషుల పేరులం జెప్పనట్టి నాంతశబ్దములకును స్త్రీత్వము బహుళముగ నగును. పైని పేర్కొన్నవి ప్రథమైకవచనాంతతుల్యములై తెలుఁగున నామము లగును. 'ఆత్మా' - ఇది ఆత్మన్శబ్దప్రథమైకవచనము. 54 చే హ్రస్వము. మహద్వాచకమై దీనిచే స్త్రీత్వము నందనియపుడు డుజంతమై ఆత్ముఁ డగును. అమహద్వాచక మగునపుడు మువర్ణకాంతమై 'ఆత్మము' అను రూపము నందును. స్త్రీత్వము గల్గినపక్షమున 57 చేఁ బ్రథమైకవచనలోపము గల్గి మహదమహద్వాచకములకు రెండిటికిని 'ఆత్మ' అను రూప మేర్పడును. మహిమ మొదలుకొని నాల్గును ఇమనిచ్ప్రత్యయాంతముల కుదాహరణములు. 'మహిమా' మున్నగునవి వీని ప్రథమైకవచన రూపములు. 54 చే హ్రస్వమును దీనిచే స్త్రీత్వమును, బిదప 57 చే ప్రథమైకవచనలోపము గలుగ 'మహిమ' మున్నగురూపము లేర్పడును. ఈనాల్గును నమహద్వాచకములై యగుటచే స్త్రీత్వము రానిపక్షమున నమహన్నపుంసకసూత్రముచే మువర్ణకార్థములై 'మహిమము-అణిమము-గరిమము-లఘిమము-' అను రూపముల నందెడిని. దేవశర్మ:—ఇది మనుజసంజ్ఞ. ఒకని పేరనుట, దీని ప్రథమైకవచనము 'దేవశర్మా' అని యుండును. హ్రస్వము దీనిచే స్త్రీత్వము గలుగఁ బ్రథమైకవచనలోపము గలిగి 'దేవశర్మ' అని యగును. స్త్రీత్వాభావమున మహద్వాచక మగుట డుమంతమై 'దేవశర్ముఁడు' అని రూప మేర్పడును. స్త్రీత్వము గల్గినపుడు స్త్రీలింగకార్యములను, బ్రథమైకవచనలోపము మొగాగమాదుల కుపలక్షణ మను విషయమును గమనింపవలె ననుట పునరుక్తము. మూలము డాప్రత్యయము స్త్రీలింగసూచకముగను దలంచుటంజేసి 'ఆత్మ' రూపము సుసాధ మనియు నది వికల్ప మనుటంజేసి యంతలోపముచే 'ఆత్మము - ఆత్ముఁడు' సుసాధము లయ్యెడి ననియు నెంచె నని తోఁచెడి.

మహత్త్వంబున స్వార్థపరం బగు రాజశబ్దంబు రాజు నాఁబడు. ౭౮.

రాజు-ఖగరాజు. అమహత్త్వంబునందు-రాజము-వృక్షరాజము ఉపసర్జనత్వంబునందు - హతరాజుఁడు పరగు రాముఁడు.

టీ. 'డుః స్యాత్స్వరా రాజ్ఞః' అను చింతామణియు, దానిని "స్వార్థప్రధానే భావే స్యాద్రాజ్ఞో డుః పుంసి చేతనే" అని వివరించు నాథర్వణమును మూలములు.

మహద్వాచకమై యితర పదార్థము బోధింపని రాజన్ శబ్దమునకు 'రాజు' అని స్త్రీసమ
ముగఁ బ్రథమైకవచన ముండును. అనఁగా మహత్తును జెప్పునదయ్యు బహువ్రీహిసమా
సాంతమున నున్నదానికి మాత్ర మీవిధి గలుగ దని తాత్పర్యము. రాజశబ్దమున కని
అకారాంతముగ సూత్రమున నిర్దేశించుటచేసి తత్పురుషకర్మధారయసమాసములతుది
నున్నటజంతమై అకారాంతమైన రాజన్ శబ్దములకును స్వార్థపరములగుటంజేసి యివ్విధి
గలుగుట సూచితము. స్వార్థపరము నా నితర పదార్థమును జెప్పకుండుట. బహువ్రీహిని
రాజన్ శబ్దమన్యపదార్థమును జెప్పెడిఁగాన నందుఁ దాబోధించు నర్థము స్వార్థపరముగాఁ
జాలమి నట్టిచోటులందలి దీవిధికి విషయము గాదని గ్రహించునది. ప్రథమైకవచనాంత
తుల్యముగఁగాని; ద్వితీయైకవచనాంతతుల్యముగఁగాని గ్రహించినను, నీరూపము
గలుగఁజాలదుగాన సూరి దీనిని నిపతించి సాధించె నని గ్రహించునది. మఱియు నకా
రాంతములు సాధారణముగఁ బ్రథమైకవచనాంతతుల్యములే గాఁదగుటచే విశ్వకర్మే
త్యాదులవలె "రాజు" అను రూపమే గలిగెడి. కాన నిపతించుట యావశ్యకమయ్యె.
నిపతించుట ప్రయోజనశూన్య మగుంగాన దీనిపై పుడుజ్వర్ణకములు గలుగ వని
గ్రహించునది. రాజు. ఖగరాజు:—ఇచ్చోఁ దత్పురుషసమాసాంతమునందలి రాజశబ్ద
మితర పదార్థబోధకముగాక ఖగాధిపతిసూచకమే యగుటచేసి దీనికి రాజరూపము
గల్గెను. మహత్త్వమునం దగుటంజేసి యమహద్వాచకమగునెడల 'రాజము' అని మువర్ణ
కాంతమె అగును. అమహత్త్వమునఁ బ్రథమైకవచనతుల్యమే యిది యగుంగాన 5-ల చే
హ్రస్వాంతమును, నమహన్నపుంసకసూత్రముచే మువర్ణకాంతమును నగు నని భావము.
ఇట్లే వృక్షరాజశబ్దమును వృక్షగతమగుశ్రేష్ఠత్వమునే దెల్పున దగుటచే నమహద్వాచక
మయ్యెడిఁగాన మువర్ణకాంతమే యగు నని తాత్పర్యము. హతరాజు డు పరశురాముఁ
డిత్యాదులందలి రాజన్ శబ్దము స్వార్థపరముగాక పరశురాము నన్యపదార్థమున బోధిం
చున దగుటంజేసి మహద్వాచకమయ్యు రాజురూపము నందక తాబోధించు నర్థమున
కాధారమగుపదమున కగులింగమునే పొంది యుత్వడుజ్ఙుల నందె నని గ్రహించునది.
ఇట్లే మహద్వాచకమై స్వార్థపరమైన రాజశబ్దమునకు రాజురూపము గలుగుటను గమ
నించునది. దీని విస్తృతిసంజ్ఞ 10 సూత్రము టీకలో నరయునది. ఖగరాజశబ్దము ఖగ
రాజురూపము నందినట్లే వృక్షరాజశబ్దమును 'వృక్షరాజు' అను రూపము నేల యందరా
దని శంక గలుగకపోదు. ఖగవృక్షశబ్దములు రెండును నమహద్వాచకములే యైనను
దత్పురుషోత్తరపదములే యైనను ఖగశబ్దము ప్రాణివాచకమును వృక్షశబ్ద మప్రాణివాచ
కమును నగుటచేత ఖగరాజశబ్దము తుదినున్న రాజశబ్దము ప్రభువును జెప్పున దగుటయు
వృక్షశబ్దముతుది నున్నదట్లు సమర్థముగాక శ్రేష్ఠతావాచక మగుటయు సంభవించెడిఁ

గాన ఖగరాజశబ్దము ఖగరాజురూపమునే వృక్షరాజశబ్దము వృక్షరాజ మనురూపమునే పొందు నని సంభావించునది. ఆధిపత్యము ప్రాణినిష్ఠమును బ్రాణివిషయకమును నగుట చేత జడముల కట్టిస్థితి సంభవింపఁజాల దనుట యయుక్తికము గాఁజాలదు. మహత్త్వ మును వివక్షించినచో రాజురూప మప్రాణివాచకములకును గావచ్చుననుట పునరుక్తము. కాఁగాఁ బ్రాణివిషయక ప్రభుత్వద్యోతకములగు స్వార్థపరములగు రాజన్‌శబ్దములకెల్ల రాజరూపము గలుగు నని ఫలితము తేలినది.

జగదింద్రజిత్తుల తకారంబునకు లోపంబు విభాష నగు. ౭౯.

జగము - జగత్తు; ఇంద్రజి - ఇంద్రజిత్తు. ఋత్విగాది యగుటం జేసి ఇంద్రజితుం డనియు వాడంబడు.

టీ. ప్రథమైకవచనాంతతుల్యములైన 'జగత్; ఇంద్రజిత్' అను శబ్దముల తుది నున్న పొల్లుతకారమునకు లోపము వికల్పముగ నగును. ప్రథమైకవచనతుల్యము లైన వీనికి ద్విత్వోత్వములు గలిగిన రూపములే గుదిరెడి. మఱియు 'ఇంద్రజిత్' అనుదానిని ఋత్విగాదులలోఁ జేర్చినను 'ఇంద్రజితుండు' అనియే రూపము గలి గెడి. ఋత్విగాదికము మతుబాద్యంశర్గణ మని ముందె యుక్తము. ఎట్లు చూచి నను దుదితకారము పోవురూపము సంభవింప నవకాశ మగపడమి నీవిధి యార్థ మయ్యెను. 'జగత్' ఇది జగచ్ఛబ్దప్రథమైకవచనరూపము. 67 చేఁ బ్రథమైకవచ నాంతతుల్యమై యిందు నామ మయ్యెను. దీనిచేఁ దుదితకారము లోపింప 'జగ' అని అకారాంతప్రాతిపదిక మేర్పడును. పిదప నమహన్నపుంసకసూత్రముచే మువర్ణకముగా జగ మని రూప మగును. దీనిచేఁ దుది పొల్లు తకారము పోనిపక్షమున 68 చే నుత్వ ద్విత్వములు గలిగి యిగ్లావిధిచేఁ బ్రథమైకవచనము లోపించి 'జగత్తు' అని రూప మగును. ఇట్లే 'ఇంద్రజిత్' అను నింద్రజిచ్ఛబ్దప్రథమైకవచనాంత తుల్యప్రాతిపదికము తుది నున్న 'త్' అనునది దీనిచే లోపింప 'ఇంద్రజి' అగును. పిదప నిగ్లాసూత్రముచే నికారాంతమయ్యెఁగానఁ బ్రథమైకవచనలోపము రా 'ఇంద్రజి' అనియుఁ బొల్లుతకా రము పోని పక్షమున ఋత్విగాదిగణమునం జేర్చి ద్వితీయైకవచనాంతతుల్యమును 'ఋత్విజమ్' అనుదానిని నామముగా గ్రహించి 71 చే తుదిమకారమునకు లోపము చేసి 'ఇంద్రజిత' అని యకారాంతప్రాతిపదిక మేర్పడినపిదప 21-22 చే నదంతమహ ద్వాచకమగుట నుత్వడుజ్ఞులఁ గూర్చి 'ఇంద్రజితుం' డనియును రూపములను నిష్పా దించికొనవలెను. శక్కిన విభక్తివచనములందును నీనిధుల కనుగుణముగఁ గార్యముల నూహించికొనుచు రూపముల గమనించునది.

సాంతంబుల తుదిసకారంబునకు లోపంబు బహుళంబుగా నగు. ౮౦.

ఉరము - ఉరస్సు - వక్షము - వక్షస్సు - అర్చి - అర్చిస్సు-ధనువు - ధనుస్సు - ఆయువు - ఆయుస్సు. బహుళగ్రహణంబునంజేసి పయః ప్రభృతుల సకారంబునకు లోపంబు లేదు. పయస్సు - వయస్సు-సరస్సు.

టీ. 'సాంతాదపయః ప్రభృతేః స్లోపః' అనునది మూలము. 68 చే నుత్వద్విత్వములు నిత్యముగ సంప్రాప్తములుగా నీ విధి యారబ్ధము. అమహద్వాచకములైన సకారాంతశబ్దముల తుది సకారమునకు లోపము బహుళముగ నగును. సాంతముల కనుటం జేసి యవి ప్రథమైకవచనాంతతుల్యములు గా వనుటయు శుద్ధప్రకృతు లనుటయు స్పష్టము. 'ఉరస్' ఇది యురశ్శబ్దప్రకృతి. దీని తుదిపొల్లు సకారము లోపింప 'ఉర' అగును. పిదప నమహన్నపుంసకవిధిచే నకారాంత నపుంసక మగుట ముపర్ణకాంతమై 'ఉరము' అని రూపమగును. ఇట్లే సకారాంతముల తుది సకారమునకు లోపముచేసి యథాసంభవముగ నాయావిధులచే ము - వు - వర్ణకాదులం గూర్చుచుఁ దక్కిన రూపముల నూహించికొనునది. సకారలోపము గలుగనిపక్షమున 68 చే నీ యుదాహృతుల కెల్లను నుత్వద్విత్వములు గలిగిన ఉరస్సు మున్నగురూపము లగు టూహ్యము. సకారాంత నపుంసకములకు పయస్ - వయస్ - సరస్ మున్నగువానికి సకారలోపము దీనిచేఁ గలుగకుండను, దాన ముపర్ణకరూపము లవ్వానికి సిద్ధింపకుండను జేయుటకు సూత్రస్థ బహుళశబ్దము సమర్థమగును. బహుళగ్రహణముచే పయము - వయము - సరము మున్నగు ననిష్టరూపములు సకారలోపముచే నేర్పడునవి సిద్ధింప వని భావము. నేఁటి కావ్యములలో సరశ్శబ్దమునకు మాత్రము సర మని రూప మగపడెడి. హారార్థమున సరశబ్ద మకారాంత పుంలింగము గాని సకారాంత నపుంసకము గాని సరమురూపము సిద్ధింప నగును. మీఁది సూత్ర మనుసరించి యిందు సకారాంతము లమహద్వాచకములే చేరఁదగు నని గ్రహించునది. సకారాంతములఁ బ్రకృతులనే గ్రహించె నన్నఁ బ్రథమ ద్వితీయైక వచనాంతతుల్యత్వముల విధించు నుభయ విధులకంటె భిన్నముగ మూఁడవమార్గము మూలమువలె నంగీకరించె ననవలెను. లేదా ప్రథమాంతముమీఁది విసర్గలుః సకారజాతములేయగుట సకారమునే తుది నున్న ట్లెంచి ప్రక్రియను నడపె ననియే భావింపవలెను.

మహద్వాచకంబులగు సాంతంబుల కంతలోపంబేని ద్వితీయైక వచనాంతతుల్యత్వంబే నగు. ౮౧.

అంగిరుఁడు - అంగిరసుఁడు, ఉగ్రశ్రవుఁడు - ఉగ్రశ్రవసుఁడు ప్రచేతుఁడు - ప్రచేతసుఁడు, ఊర్ధ్వరేతుఁడు - ఊర్ధ్వరేతసుఁడు.

టీ. పురుషులను బోధించెడి సకారాంతశబ్దముల తుది సకారమునకు లోపము గాని యది గానియెడల ద్వితీయైకవచనాంతతుల్యతగాని యగు నని సూత్రార్థము. అంగిరస్:—ఇది సకారాంత మహద్వాచకము. దీనిచే దీనితుది సకారము లోపింప 'అంగిర' యని యదంతరూప మేర్పడును. పిదప 21-22 చే నుత్వడుజ్ఞులు గలుగ అంగిరుఁ డని రూప మేర్పడును. తుదిసకారము లోపింపనిపక్షమున 'అంగిరసమ్' అని ద్వితీయైకవచనాంతతుల్యమగును. 71 చే నంతిమమకారలోపము. పిదప 21-22 లచే నుత్వడుజ్ఞులు గలిగి అంగిరసుఁ డని రూపము సిద్ధించును. ఇట్లే - ఉగ్రశ్రవస్ - ప్రచేతస్ - ఊర్ధ్వరేతస్' అని సకారాంతముల గ్రహించి యంతలోపముచే ఉగ్రశ్రవుఁడు - ప్రచేతుఁడు - ఊర్ధ్వరేతుఁడు' అను రూపములను, 'ఉగ్రశ్రవసమ్ - ప్రచేతసమ్ - ఊర్ధ్వరేతసమ్' అని ద్వితీయైక వచనాంతతుల్యములను నామములుగా గ్రహించి 71 చే నంతిమ మకారలోపమును 21-22 లచే నుత్వడుజ్ఞులను గూర్చి 'ఉగ్రశ్రవసుఁడు - ప్రచేతసుఁడు, ఊర్ధ్వరేతసుఁడు' అను రూపములను సాధించికొనునది. 80-81-83 విధుల ననుసరించి సకారాంతములను ప్రథమైకవచనతుల్యములుగా నంగీకరింప తే దను టయు సకారాంత ప్రకృతులనే నామములుగ నంగీకరించి ప్రక్రియ చూపె నను టయు స్పష్టము.

వేధ పురోధ పురోధసుఁడు. ౮౨

వేధశ్శబ్దమునకు నిత్యంబుగాఁ బురోధశ్శబ్దమునకు వైకల్పికముగా సలోపస్త్రీనద్భావంబులు దీనిచే నిపతింపంబడిరియె.

టీ. 'పుం బ్రహ్మణో వేధసశ్చ హ్రస్వతే నైవ సంస్థితిః' అను నాథర్వణము మూలము. ఇందుఁ జూపిన మూఁ ఢుదాహృతులును సాంతములైన మహద్వాచకములు 81 చే వీనికంతలోపంబేని ద్వితీయైక వచనాంతతుల్యత్వంబేని గలుగవలసి యున్నది. అట్లయిన వేధుఁడు, వేధసుఁడు నున్నగు ననిష్టరూపములే సిద్ధించెడి. కాన నీ నిపాతవిధి యార్థము. సకారాంతములకు వేనికిని ప్రథమైకవచనాంతతుల్యత సంభవింప దను టయు శుద్ధ సకారాంత ప్రకృతులె ప్రాతిపదికము లగుటయు ముందె నిరూపితము.

వేధశ్శబ్దమునకు వేధ యనియుఁ బురోధశ్శబ్దమునకుఁ బురోధ, పురోధసుఁ డనియు రూపములు ప్రథమైకవచనమునఁ గల్గును. పురోధశ్శబ్దమునకు ద్వితీయైకవచనాంతతుల్యత నంగీకరించినను బురోధసుఁడను రూపమే యేర్పడెడిఁగాని పురోధ రూపము గలుగ నవకాశమే లేమిని దీనిని గూడ దానితో నిపతించి సాధించె నని గ్రహించునది. 81 సూత్రముచే నగు నంతలోపమును, నంతలోపము జరిగినపిదప నుత్వ

డుజ్ఞులు గలుగకుండ స్త్రీవద్భావమును, వేధశ్శబ్దమునకు నిత్యముగ నిపతింపఁబడె ననియు నకార్యములు పురోధశ్శబ్దమునకు వికల్పముగఁ గలుగుటయును నవి రానిపక్ష మున 81 చే ద్వితీయైకవచనాంతతుల్య మగుటయును, నిపతితము లయ్యె ననియు సూరి ప్రాయము వేధశ్శబ్దమున కను నీక్రింది వివరణమున కభిప్రాయము. వేధస్:—ఇది సాంత మహాద్వాచక మగుటచే నంత లోపము 81 చే వికల్పముగఁ గలుచుండ నిత్యముగను, బిదప 21-22 చే నుత్వడుజ్ఞులు రాకుండ 57 చేఁ బ్రథమైకవచనలోపము నిత్యము గను, నిపతితము లయ్యె ననియు, ఇట్లే 'పురోధస్' అను సాంతమహాద్వాచకమునకుఁ బూర్వ సూత్రముచే సలోపమును 57 చేఁ బ్రథమైకవచనలోపమును వికల్పముగ నగుటయును బక్షమున ద్వితీయైక వచనాంతతుల్య మగుటయును నిపతితము లయ్యె ననియు సూరి నిపతనప్రక్రియను నిర్వచించె నని తాత్పర్యమును గ్రహించునది.

మనఃప్రభృతుల సకారంబునకు ద్విత్వంబు విభాష నగు. 73.

మనసు - మనస్సు, శిరసు - శిరస్సు, సదసు - సదస్సు. సలోపం బయ్యెనేని - మనము - శిరము - సదము.

టీ. అమహాద్వాచకములైన సాంతశబ్దములతుది సకారమునకు ద్విత్వము వికల్ప ముగ నగును. ద్విత్వము మాత్రమే వికల్ప మనుటంజేసి యుత్వము, ద్విత్వము రానపుడు నిత్యముగఁ గలుగు నని గ్రహించునది. 68 చే నిత్యముగ నుత్వద్విత్వములు గలుగవలసి యుండ నీ విధి ద్విత్వము మాత్రము వికల్పముగఁ గూర్చుట కారబ్ధమయ్యె నని యూ హించునది. మనస్:—దీనిచేఁ దుదిసకారమునకు ద్విత్వము రానిపక్షమున నుత్వమే కలిసి 'మనస్+ఉ=మనసు' అని రూప మగును. ద్విత్వము గల్గినపుడు 'మనస్-స్-ఉ = మనస్సు' అని రూప మగును. ఈ రెండును గలుగనపుడు 80 చేఁ దుదిసకారము లోపించి ముపర్ణకాంతమై మన మనురూప మేర్పడును. ఇట్లే తక్కినవానికిని నుత్వ-ద్విత్వోత్వ - ముపర్ణకముల తోడి మూఁడు రూపము లేర్పడుటను గమనించునది. అమహాద్వాచక సాంతముల కుత్వ - ద్విత్వోత్వ - ముపర్ణకరూపములును, మహాద్వాచకసాంతముల కంత లోప - ద్వితీయైక వచనాంతతుల్యత్వములచే డుజంతరూపములును, గ్రావిల్కముగ నమహాత్సాంతములు గొన్ని నిత్యముగ ముపర్ణకము నందరాని దగుటను, నట్లే మహాత్సాం తములు గొన్ని నిత్యముగ స్త్రీతుల్యము లగుటను, బ్రకరణమునుబట్టి యథాసంభవముగ గ్రహింపవలెను. సూత్రములందు - సాంతనిర్దేశమునంజేసి ప్రథమైకవచన తుల్యములు మాత్రము సాంతములు గాఁజాల వని గ్రహింపఁదగును. మూలము గుణవద్గుణశబ్దములు ద్వితీయైకవచనతుల్యములును, నగుణవద్గుణశబ్దములు ప్రథమైకవచనతుల్యములును నగు

నని శాసించి యీ రెంటను జేరనివి యథావస్థిత శుద్ధప్రాతిపదికములే నామము లగు నని యు నభిప్రాయమును సూచించెను. సూరి యట్టి మార్గము నాదరింపమి 67-70 సామాన్యవిధులకు సాంతశబ్దప్రాతిపదిక స్వీకారప్రక్రియ విరోధించెడి. కాని సున్న సకారజాతము గాన సకారాంతముగ సహజస్వరూపముంబట్టి నిర్దేశించె నన్న నంతగ నట్టి విరోధము తోఁప దని తోఁచెడి.

ద్యుహృచ్ఛబ్దంబులకు దివి హృది యగు. ౮౪.

దివి - దివులు; హృది - హృదులు.

టీ. 'భూదివోస్తు జౌయత్తత్' అనునది మూలము. ద్యుహృచ్ఛబ్దము లనునది సమాసము. ఇందు 'ద్యు' అనునది దివ్ శబ్దమును బోధించెడి. (ద్వ్యుశి) సమాసమున దివ్ శబ్దమును ద్యురూపమున బోధించుట యవిరుద్ధము. ప్రథమ ద్వితీయైకవచనాంతములు నామములుగ గ్రహించినను నీరూపములు గలుగవు గాన వీనిని నిపతింపవలసి వచ్చెను. ద్యుశబ్దమునకు దివి యనియు హృచ్ఛబ్దమునకు హృది యనియుఁ బ్రథమైకవచనము లగు నని భావము. ద్యుహృచ్ఛబ్దముల సంస్కృత సప్తమ్యేకవచనములు ప్రాతిపదికము లుగ తెలుఁగున వాని కేర్పడు నని తాత్పర్యము. ఇకారాంత ప్రాతిపదికము లేర్పడుటం జేసి యిగ్లా సూత్రముచేఁ బ్రథమైకవచన లోపమును బహుత్వమున ౪౫ చే నుత్వము మున్నగు నిదంతకార్యముల గమనించుచు రూపముల సాధించికొనునది. ద్యుశబ్ద మునకు దీనిచే దివి కలిగిన పిదప నిగ్లా సూత్రముచేఁ బ్రథమైకవచనము లోపింప 'దివి' యని ప్రథమైకవచనము సిద్ధించును. 'దివి+లు' - ౪౫ చే నుత్వము రా దివు లని యగును. ఇట్లే తక్కిన రూపముల ప్రక్రియను గమనించునది. హృచ్ఛబ్ద మిందుఁ బ్రయోగదృష్టిని గ్రొత్తగ గృహీతము. దివి యనుదానిం గొందఱు వికృతిగా నెన్నినను, నిందు సమముగానే యెన్నఁబడి ప్రక్రియ చూపఁబడెను. 'ద్యౌ హృత్తు' అను ననిష్ట రూపములు గలుగకుండుటే యీ విధికిఁ బ్రయోజన మని ఫలితము.

స్త్రీలింగంబులెల్ల స్వస్వనియతంబులగు స్త్రీ ప్రత్యయంబులం గూడి యిందుఁ బ్రవర్తిల్లు. ౮౫.

నామము.		స్త్రీప్రత్యయాంతము.		తత్సమము.
కర్తృ	...	కర్త్రీ	...	కర్త్రి.
జనయితృ	...	జనయిత్రీ	...	జనయిత్రి.
భాగ్యశాలిన్	...	భాగ్యశాలినీ	...	భాగ్యశాలిని.
బుద్ధిశాలిన్	...	బుద్ధిశాలినీ	...	బుద్ధిశాలిని.

నామము.		స్త్రీప్రత్యయాంతము.		తత్సమము.
మతిమత్	...	మతిమతీ	...	మతిమతి.
గుణవత్	...	గుణవతీ	...	గుణవతి.
విద్వత్	...	విదుషీ	...	విదుషి.
వనజముఖ	...	వనజముఖీ	...	వనజముఖి.
		వనజముఖా	...	వనజముఖ.
మీననేత్ర	...	మీననేత్రా	...	మీననేత్ర.

అంగాదులకుఁ దప్ప సంయోగోపధంబులకు జీప్ప్రత్యయంబు లేమిం జేసి మీననేత్రి - పద్మనేత్రి ఇత్యాదు లసాధువులు.

టీ. 'నియతస్త్రీప్రత్యయస్తు సర్వాసామ్' అనునది మూలము. సంస్కృతమున నున్న స్త్రీలింగశబ్దములెల్ల వానివానికి స్త్రీత్వమునఁ గల్గిన టాబాదిస్త్రీప్రత్యయములతోఁ గూడియే తెలుఁగునఁ బ్రవేశించు నని భావము. కర్తృ:—ఇది ఋకారాంతము. ఋకారాంతమునకు స్త్రీత్వమున జీప్ సంస్కృతవ్యాకృతిచేఁ గల్గి కర్త్రీ యగును. ఇది జీబంతమైయే తెలుఁగునఁ బ్రవేశించుట దీనిచేఁ గుదిరెడిఁగాన 45 చే హ్రస్వము గలిగి 'కర్త్రి' యని నామ మేర్పడును. ఇగ్లౌసూత్రముచేఁ బ్రథమైకవచనలోపమగు. ఇట్లే 'జనయితృ' అనునది 'జనయిత్రీ' అని జీబంతమగుంగాన జనయిత్రి యని యిందుఁ బ్రథమాంతము సిద్ధించెడి. ఈరీతిగనే 'భాగ్యశాలిన్ బుద్ధిశాలిన్-' అను నకారాంతములు స్త్రీత్వమున జీబంతము లయ్యెడిఁగాన వానికిఁ దెలుఁగున 'భాగ్యశాలిని-బుద్ధిశాలిని' అని ప్రథమైకవచనములు గుదిరెడి. 'మతిమత్-గుణవత్-విద్వత్' అను నీమూఁడును నుగి దంతము లగుటచే సంస్కృతమున స్త్రీత్వమున జీబంతము లగుంగాన వానికిఁ దెలుఁగున హ్రస్వమును బ్రథమైకవచనలోపమును గలుగ 'మతిమతి-గుణవతి-విదుషి' అను రూపములు ప్రథమైకవచనమున సిద్ధించెడి. బహువ్రీహిసమాసముతుది నున్నవై సంయుక్తవర్ణముప ధగాఁ గలుగనివై యదంతములైన యవయవవాచకములగు ముఖాదిశబ్దములు జీషంత ములు వికల్పముగ సంస్కృతమున నగుంగాన జీషంతమైన 'వనజముఖీ' యనియు జీషం తము గాక టాబంతమైన 'వనజముఖా' యనియుఁ దెలుఁగున హ్రస్వము గలిగినరూపము లేర్పడెడి. సంయోగముపధగాఁగల శబ్దములలో "నాసికోదరోష్ఠజఙ్ఘాదంతకర్ణశృఙ్గాచ్చ" 'అఙ్గగాత్రకణ్ఠేభ్యో వక్తవ్యమ్' అనువాని ననుసరించి "ఓష్ఠ-జఙ్ఘ-దన్త-కర్ణ-శృఙ్గ-అఙ్గ; గాత్ర - కణ్ఠ" అను నెనిమిదింటికిఁ దప్పఁ దక్కినవెల్ల జీషంతము లనఁగా నీకారాంత ములు గాఁజాలవు. పైని పేర్కొన్న యెనిమిదింటిలో 'నేత్ర'యను సంయోగోపధశబ్దము చేరమింజేసి సంస్కృతమున నీకారాంత మది గాఁజాలదు కావున 'మీననేత్రి, పద్మ

నేత్రి' అను నీకారాంతములకు హ్రస్వము గూర్చినరూపము లలాక్షణికము లసాధువు లయ్యెడి. సంస్కృతమునను వాని కీకారాంతత సిద్ధింపనియపుడు తెలుఁగున నవ్వాని కిదంతత పొసఁగుట యసంభవ మని తాత్పర్యము. మీననేత్ర:—ఇం దత్యవర్ణ మకారము. దానికిఁ బూర్వమున నున్నది సంయుక్తవర్ణముగాన నిది సంయోగోపధ మయ్యెను. అంత్యవర్ణమునకు ముందున్నదాని కుపధ యని పే రని ముందే తెలుపఁబడినది. ఇట్టి సంయోగోపధములలోఁ బైని జెప్పఁబడిన అజ్గాత్రాదులగు నెనిమిదిశబ్దములకేగాని యితరములకు జీష్ కలుగమింజేసి యవి యాకారాంతములు సంస్కృతమున స్త్రీత్వ వివక్షయందుఁ గాఁజాలవు. కాన మీననేత్ర - పద్మనేత్రాదిసంయోగోపధంబులు సంస్కృతమున స్త్రీత్వమున టాబంతములే గాఁదగుటంజేసి యాకారాంతములుగ భ్రమించి హ్రస్వముఁ గూర్చి ప్రయోగించిన మీననేత్రి పద్మనేత్రీత్యాదు లసాధువు లని యంగాదులకను సూరి యాక్రిందివివరణమున కభిప్రాయము. తెలుఁగున బరసవర్ణ స్థానమునను బిందునిడుట యాచారమైనను నాబిందువు కూడికచే వర్ణములు సంయుక్తము లగుననియే భావించి అంగ-కంఠేత్యాదుల సంయోగోపధంబులుగనే గ్రహింపవలయును. అంగాదులలోఁ జేరని మీననేత్రేత్యాదులకు సంయోగోపధంబులకును నీకారాంతత తెలుఁగున గొన్నిచోటులందుఁ గవిప్రయోగములఁ జూపట్టెడి. ముగ్ధబోధాది సంస్కృతవ్యాకృతులం దంగాదిభిన్నములకు నీకారాంతత యంగీకృతమై చూపట్టు: ఇట్లుండ 'నేతృ' అను ఋకారాంతము స్త్రీత్వమున 'నేత్రీ' అని జీబంతము (ఈకారాంతము) గాఁదగుఁగాన మీననేత్రీత్యాదులందలి నేత్రిశబ్దమునకు మీనముల నేలునది యని కొంద అర్థము చెప్పుచు నుపమేయము నిరూపితము గాకున్నను మీనములకును నేత్రములకును సాటి కవిసమయప్రసిద్ధ మగుటచే నుపమానముచేతనే యుపమేయమును దానియందము మున్నగునవియు గమ్యము లగునవి దలంతురు. ఇట్లే పద్మనేత్రీత్యాదు లందును బద్మముల శాసించున దని యర్థముచేసి పద్మములకును నేత్రములకును సాదృశ్యము సహజముగ నుండుటచే నేత్రములయందము పద్మములసౌరును ధిక్కరించు నని గమ్యము ననుమానింతురు. ఈరీతిగ వీని సాధుత్వపరికల్పనమున కొక కృత్రిమమార్గము గనుపట్టుననుటకై పైవిషయము నిరూపితము. కాని యిట్టివాని కుపమిత సమాసమే ప్రసిద్ధమును నదియె యుపమానోపమేయసాదృశ్యప్రతిపాదన శక్తమును నని యంగీకరింపక తీరదు.

సామాన్యముగ సంస్కృతశబ్దములలో నదంతములకు స్త్రీత్వవివక్షయందు 'టాప్' అను ప్రత్యయమును 'వన్-మన్' అనున వంతమందుఁగల శబ్దములకు 'డాప్' అనునదియు 'ష్య' అను నదంతమందుఁగల వానికి 'చాప్' అనునదియుఁ గలిగి ప్రకృతు

లాకారాంతము లయ్యెడి. ఇట్లే 'ఙీప్-ఙీష్-ఙీన్' అనువాని సంబంధముచేఁ గొన్ని యీకా రాంతము లగును. అట్లె 'ఊఙ్' అనునది చేరుటచేఁ గొన్ని యుకారాంతము లూకా రాంతము లగును. తిప్రత్యయయోగముచే యువన్‌శబ్దమునకు యువతి యనురూపము నందును. ఇ ట్టాయాయీస్త్రీప్రత్యయముల కలయికచే నేర్పడిన స్త్రీలింగములలో హ్రస్వాంతమగుయువతి యనుదానిని యథాపస్థితముగను దక్కిన దీర్ఘాంతములను హ్రస్వము గూర్చియుఁ దెలుఁగున స్వీకరించి వానివానికి హ్రస్వాంతముల కగుకార్య ములఁ జేయుచు నాయావిభక్తులందును వచనములందును రూపముల నుత్పాదించి కొనవలసియుండును. ఆయాస్త్రీప్రత్యయములు చేరునపుడు ప్రకృతులందుఁ గల్గెడు నచ్చులలోపము మున్నగు నవాంతరకార్యవిశేషముల నాద్యవ్యాకరణమునుబట్టి తెలిసి కొనవలెను.

మహతీతరంబు లగు స్త్రీలింగంబుల విశేషణంబులకు క్లీబత్వంబు విభాష నగు. ౮౬.

పద్మలత మనోహరి - పద్మలత మనోహారిణి - హృద్యంబగు విద్య- హృద్యయగువిద్య. మొదవులలోఁ గపిల వరిష్ఠంబు - కపిల వరిష్ఠ.

టీ. 'ఉభయవిధమమహతీనామ్' అనునదియు, "అప్రాణివాచినామత్ర భవే దమహతాం స్త్రియామ్, ద్వివిధావిశేషణం తత్ర మానం సువచసాం వచః" అని దానిని వివరించు నాథర్వణమును మూలములు. స్త్రీవాచకములు గానట్టి స్త్రీలింగశబ్దములవిశేషణ ములకు నపుంసకలింగత్వము వికల్పముగనగును. ఇయ్యది స్త్రీవాచకములుగాని సంస్కృత స్త్రీలింగశబ్దములకు విశేషణములైన సంస్కృతశబ్దములకు సంబంధించినవిధి. సంస్కృత స్త్రీలింగశబ్దముల సంస్కృతవిశేషణములు కారకము 19 సామాన్యవిధి ననుసరించి స్త్రీలింగములే గావలసియుండ స్త్రీత్వమేగాక నపుంసకతయుఁ గలుగు నను విశేషము నీవిధి తెలిపెడి. సామాన్యముగ శబ్దములు ప్రాణివాచకములును నప్రాణివాచకములును నని ద్వివిధము లగు. అం దప్రాణివాచకములును బ్రాణివాచకములలో స్త్రీతిర్యక్కులను జెప్పునవియును నమహత్తులు నాఁబడును. ఆయమహత్తులలోను గొన్ని స్త్రీలింగములును, గొన్ని యస్త్రీలింగములును నగును. ఆస్త్రీలింగములలోను గొన్ని స్త్రీవాచకములును గొన్ని స్త్రీవాచకములు గానివియు నగును. 'రమా-గౌరీ-వధూః' అనునిట్టివి స్త్రీవాచక ములు. 'లతా-మతిః-భ్రూః-కరరీ' అనునట్టివి స్త్రీవాచకములుఁగాని స్త్రీలింగములు. స్త్రీ లింగములలో నన్నియు స్త్రీలను బోధించునవి గాఁజాల వనియు, నందుఁ గొన్ని స్త్రీవాచక ములును గొన్ని ప్రాణివాచకములును గొన్ని యప్రాణివాచకములును గాఁజాలు నని

తాత్పర్యము. పైని వివరించిన స్త్రీలింగశబ్దములవిధమున నుండు స్త్రీలింగసంస్కృతశబ్దములలో స్త్రీవాచకములుగాని యెల్ల సంస్కృత స్త్రీలింగశబ్దములకు విశేషణములైన సంస్కృతపదములకు స్త్రీలింగత్వమును నపుంసకలింగత్వమును గలుగు నని యీసూత్రమున కభిప్రాయము. మహతీ=స్త్రీ. స్త్రీని బోధించున దని భావము. మహతీతరము=స్త్రీని జెప్పనిశబ్దము. మహతీతరస్త్రీలింగములు = స్త్రీనిబోధింపని స్త్రీలింగములైన సంస్కృత శబ్దములు. పద్మలతా మనోహారి:—పద్మలతాశబ్ద మాకారాంతస్త్రీలింగము స్త్రీలింగమైనను స్త్రీని జెప్పదుగాన మహతీతరము. 54 చే హ్రస్వముచేయఁ దెలుఁగున గల్గిన రూపము. పూర్వసూత్రముచే నియతస్త్రీప్రత్యయములతోడఁ బ్రవేశ మంగీకృతము. ఇట్టి పద్మలతాశబ్దమునకు 'మనోహారిన్' అనునది విశేషణము. దీనికి నపుంసకలింగమును నీవిధిచేఁ గలుగుచుగాన 'మనోహారి' అను నపుంసకలింగవిశేషణము గుదిరెను. నపుంసకత్వము గలుగనిపక్షమునఁ బద్మలతాశబ్దము స్త్రీలింగమగుటఁ దద్విశేషణమగు 'మనోహారిన్' అనుదానికిఁ గారకము 19 చే స్త్రీలింగమే సిద్ధించెడిఁగాన 'మనోహారిణీ' అను ఙీబంతరూపమే సంభవింపఁగాఁ దెలుఁగున దానికి హ్రస్వముఁ గూర్ప 'మనోహారిణి' యగును. ఇట్లే రెండవ యుదాహరణమునందలి విద్యాశబ్దము స్త్రీలింగము. ఇది స్త్రీని బోధింపదుగాన నమహతీవాచకము. దీనికి విశేషణమగునది హృద్యశబ్దము. దీనికి నపుంసకత్వ మీవిధిచేఁ గలుగ నమహన్నపుంసకసూత్రముచే ముపర్ణకాంతమై హృద్యమని యగును. హృద్యమగువిద్య యని భవత్యర్థ వ్యపదేశముగా (అగు)ఁ జూపుట స్పష్టార్థము. ఇట్లే తృతీయోదాహరణము. కపిలశబ్దము గోవాచకము స్త్రీలింగము. స్త్రీవాచకము గాని మహతీతరము. దీని విశేషణమగు వశిష్ఠశబ్దమునకుఁ గ్లీబత్వముఁ గల్గిన పక్షమున ముపర్ణకాంతమై వశిష్ఠ మనియు స్త్రీత్వమే గల్గినపుడు వశిష్ఠ యనియు నుండును. ప్రాణివాచకములైనను నప్రాణివాచకములైనను, స్త్రీవాచకములుగాని స్త్రీలింగ శబ్దములకే యివ్విధి గలుగు ననుట కుదాహరణత్రయ మీయఁబడినది. దీన స్త్రీలింగ స్త్రీవాచకములు భిన్నము లనియు స్త్రీలింగములైన వెల్ల స్త్రీవాచకములు గాఁజాలవనియు స్త్రీవాచకము మాత్రము స్త్రీలింగము గానోపు ననియు (దారకళత్రశబ్దములు తప్ప) ఫలితము తేలినది. మహతీతరస్త్రీలింగముల ననుటఁజేసి మహతీవాచక స్త్రీలింగముల విశేషణములు స్త్రీలింగములే యగు నని గ్రహించునది. దారకళత్రశబ్దములలో దారశబ్దమునకు బహుత్వమందె పుంస్త్వము నియతమగుటఁజేసి స్త్రీవాచకమైనను స్త్రీలింగము గామిని నదంతామహద్వాచక మగుటను దారము లనియు; నేకత్వమునఁ బుంస్త్వము గుదురమిని, 'నిజాగ్రదారస్; నయవిదుదార;' అను మున్నగు ప్రయోగము లగుపడుటను, నేకత్వమున టాబంతమైనగతిని 'దార' అని స్త్రీలింగరూపమే యేర్పడు ననియుఁ; గళత్ర

శబ్దము స్త్రీవాచకమైనను నిత్యనపుంసక మగుటచే నమహాన్నపుంసకసూత్రముచే మువర్ణ
కాంతమె యయి 'కళత్రము, కళత్రములు' అనురీతిగ నుండు ననియుఁ దెలియవల
యును. కావుఁగా స్త్రీవాచకములయ్యు నీరెండును స్త్రీలింగములు గామింజేసి వీని విశే
షణముల కేలింగము గలుగునో యని సందియము పొడమక తీరదు. సంస్కృతశబ్దముల
లింగ మశిష్యమగుటంజేసి యివ్విషయమున నీరెండుశబ్దములందలి స్త్రీవాచకత్వముసే
యాధారముగఁ గొని యెల్లయెడల వీనివిశేషణములు స్త్రీలింగములే యగు ననియు
నుత్తమశీల దార-మనోహారిణి కళత్రమనియే యేతద్విశేషణములు స్త్రీలింగములై యమరు
ననియు గ్రహింపవలె నని తోఁచెడి. కారక 19 చే విశేష్యలింగవిభక్తివచనములే విశేష
ణముల కగుటను గమనించునది. ఇఁక నిచె సంస్కృతస్త్రీలింగములకు సంస్కృతశబ్దములు
విశేషణము లగునవు డగువిధి యని తేలినదిగానఁ దెలుఁగున లింగము లేమింజేసి స్త్రీవాచ
కాంధ్రశబ్దములకు పడఁతి మున్నగువానికి విశేషణములైన సంస్కృతశబ్దములకే లింగము
గల్గునో మఱియు స్త్రీవాచకములుగాని తెలుఁగుస్త్రీసమశబ్దముల సంస్కృతవిశేషణముల
కేలింగము గలుగవలయునో సూరి విశదపఱుపమి నరయవలసి వచ్చినది. తండ్రి-అన్న
మొదలగునవి స్త్రీసమములైనను మహద్వాచకము లగుటచే వానిసంస్కృతవిశేషణ
ములు పుంలింగము లగు ననియు పడఁతి-లచ్చి మున్నగునవి స్త్రీసమములైనను నవి
స్త్రీవాచకము లగుటంజేసి వానిసంస్కృతవిశేషణములు స్త్రీలింగములే యగు ననియుఁ,
జెట్టు-పిట్ట మున్నగునవి స్త్రీవాచకములు గాక స్త్రీసమము లగుటంజేసి వానిసంస్కృత
విశేషణములు నపుంసకములే యగు ననియు గ్రహింపవలె నని తోఁచెడి. మహదమహ
న్మహతీవాచకత్వము ననుసరించి స్త్రీసమాంధ్రశబ్దముల సంస్కృతవిశేషణములలో మహ
ద్వాచకవిశేషణమునకుఁ బుంలింగమును, నమహద్వాచకవిశేషణమునకు 'నపుంసకమును'
మహతీవాచకవిశేషణమునకు స్త్రీలింగమును నగు నని సామాన్యముగ ఫలితము గ్రహింపఁ
దగు. దీన 'భాగ్యశాలిని పడఁతి - బుద్ధిమతి ఉవిద' అని స్త్రీవాచకాంధ్రశబ్దముల
విశేషణములు స్త్రీలింగములే యగు ననియు, 'మనోహరము నెమిలి-హృద్యమగు విద్దె-
సుందరమగు చందమామ' అని మహతీవాచకభిన్న స్త్రీసమవిశేషణములు నపుంసకములె
యగు ననియు ఫలితమును గ్రహించునది. కొన్ని స్త్రీసమము లయ్యు స్త్రీవాచకములుగ
నెన్నుట చూపట్టెడి. 'మిన్నేరు' అనునది యాకాశగంగాబోధకము. ఈపక్షమున నిది
యమహద్వాచకస్త్రీసమ మగును. కాన దీని సంస్కృతవిశేషణము 'రమ్యము మిన్నేరు'
అని మువర్ణకాంతమె గావలెను. కాని గంగను స్త్రీవ్యక్తిగా నెన్ని 'శివజటాజూటవాసిని
మిన్నేరు' అని స్త్రీలింగవిశేషణమును నిల్పుటయుఁ గాననగును. ఇఁక సామాన్యముగ
విశేషణములైన యచ్చతెలుఁగుపదము లవిభక్తికములును, స్త్రీసమములును, నలింగ

ములును నగుట సంస్కృతాసంస్కృతవిశేష్యముల విశేషణము లగు దెలుఁగు శబ్దముల కేలింగము గలుగు నను విషయము విశదీకరింప నక్కఱలే దనియు నట్టివి తమ సహజ రూపముతోడనే (స్త్రీసము) యెల్లపు డొప్పు ననియుఁ జెప్పనొప్పును.

భవచ్ఛత్రాదుల కిందుఁ బ్రయోగంబు లేదు ౮౭.

భవదాదులగు హలంతసర్వనామంబులకును శతృరేఫాంతాదులకును దెనుఁగుభాషయందు వ్యవహారంబు లే దని యర్థము. సమాసంబులం దొలుతం గదిసి యిందుం బ్రయుక్తంబు లగు. భవద్గుణంబులు - త్వదాశ్రయము - మత్పుణ్యము - లసద్రూపము - భవిష్యత్కాలము - ధూర్వహము ఇత్యాదు లెఱుంగునది.

ఇది తత్సమపరిచ్ఛేదము.

టీ. 'భవద్గీర్ధుఖశబ్దానామాద్యయోర్యుష్మదస్మదోః, భాషాయాం న ప్రయోగ స్స్యాదితి సిద్ధాంతపద్ధతిః' అను నాథర్వణము మూలము. భవత్ - తత్ - యత్ - యుష్మత్-అస్మత్ - మున్నగుహల్లంతమందుఁ గలిగిన సర్వనామములకును, గచ్ఛత్ - లసత్ మున్నగుశతృప్రత్యయము తుదిఁజేరిన రూపములకును, గీర్-దూర్ మొదలగు రేఫాంతశబ్దములకును, దెలుఁగున స్వతంత్రముగఁ బ్రయోగార్హత లే దని యర్థము. సంస్కృతసమాసము తొలుత నున్నవై యనఁగా దాము కొండొకపదముతో సమసించి నవై సిద్ధసమాసముగాకమూలమునఁ దెలుఁగున నివి తోఁచిన తోఁపవచ్చును. మొత్తము మీఁద సిద్ధసమాసాద్యవయవములుగనో యంతరవయవములుగనో యున్నవై సిద్ధసమాసముమూలమున నివి తెలుఁగున గలిగెడిఁగాని సిద్ధసమాసముతుది నున్నవానికిని వ్యస్తములకును దెనుఁగునఁ బ్రవేశము గలుగ దని గ్రహింపనగును. సిద్ధసమాసాంతావయవములైన వీనికిఁ బ్రవేశమే యంగీకృతమగునెడల నీవిధికిఁ బ్రయోజనమే శూన్య మయ్యెడిఁగాన వ్యస్తమునను సమాసాంతమునను వీనికిఁ బ్రయోగము గలుగ దనియే చెప్పవలెను. ఇయ్యది వాద్యవ్యాకరణపద్ధతి ననుసరించి సంస్కృతపదములతోడ సమసించినవై యామాసమాసముల నాదిమధ్యావయవములుగ నున్నవై యామాసమాసముల మూలమునఁ దెలుఁగునఁ గలుఁగనగు నని తాత్పర్యము. భవద్గుణములు:—ఇందు 'భవత్' అగు సర్వనామము గుణశబ్దముతోడ సమసించినదై 'భవద్గుణ'. అను సమాసముమూలమునఁ దెలుఁగునఁ గల్గెను. ఇట్లే 'తత్-మత్' అను సర్వనామము లాయాశబ్దములతోడ సమ

సించి సమాసాద్యవయవములై సమాసముమూలమునఁ దెలుఁగునఁ దోఁచెను. అట్లే 'లసత్-భవిష్యత్' అను శత్రంతములు సిద్ధసమాసాద్యవయవములై సమాసముమూలమునఁ దెనుఁగునఁ జూపట్టెడి. ఈరీతిగనే 'ధూర్' అను రేఫాంతరశబ్దము సిద్ధసమాసము తొలుత నున్న' దై సమాసముమూలమునఁ దెనుఁగునఁ గన్పట్టెడి. ఇంకను దెనుఁగునఁ గలుగనివి తిఙంతాదులు గలవుగాని యిది సుబంతవిషయ మగుట సుబంతములలో నిట్టివి మాత్రము తెలుఁగునఁ బ్రయోగింప నర్హము లని తెలిపె నని గ్రహించునది. అనుకరణమున నెల్లశబ్దములును దెలుఁగునఁ గలుగనగు ననుట మున్నె నిరూపితము. మఱియు నిందుఁ జెప్పిన భవచ్ఛత్రాదులకే గాక 'సర్వత్ర-సర్వథా-పరితః-సర్వతః-' మున్నగునవ్యయములకు మహాన్ మొదలగువానికి నిందుఁ బ్రయోగము స్వతంత్రముగఁ జూపట్టదు. ఇట్టివానిని గవిప్రయోగములంబట్టి గ్రహించునది. 'సర్వదా - సదా-సర్వత్ర' అనునవి యనుకరణము లేకయే ప్రయుక్తము లగుచున్నవి.

ఇది తత్సమమున హలంతపరిచ్ఛేదము.

ఆచ్ఛికపరిచ్ఛేదము

ఆచ్ఛికపదములంగూర్చి యైన గ్రంథభాగము గాన నాచ్ఛికపరిచ్ఛేదము నాఁబడును.

సంస్కృతసమేతరం బయిన యీభాష యచ్ఛ యనంబడు. ౧.

స్పష్టము.

టీ. 'సంస్కృతసమము; ప్రాకృతసమము; సంస్కృతభవము; ప్రాకృతభవము; దేశ్యము' అను నైదుజాతులపదములు తెలుఁగునఁ గల వని సంజ్ఞాపరిచ్ఛేదమునందలి 19-20-21 సూత్రములచే విశదీకృతము. ఇందు సంస్కృతసమములు దప్పఁ దక్కిన ప్రాకృతసమ, సంస్కృతభవ, ప్రాకృతభవ, దేశ్యము లచ్ఛ యను సంజ్ఞ నందు నని భావము. అచ్ఛశబ్దమునుండి 'అచ్చ' అను పదము పుట్టెను. కాన నీభాష నచ్చతెలుఁగని వ్యవహరింతురు. సంస్కృతసమములు చేరని భాష యచ్చతెలుఁ గని యర్థము. అచ్చతెలుఁగు కావ్యములుగా నెన్నికకెక్కిన యయాతిచరిత్రము నీలాసుందరీపరిణయము మున్నగువానియందలి భాషనుబట్టి యీ యచ్చతెలుఁగను సంజ్ఞ లాక్షణిక మయ్యెఁగాని సంస్కృత ప్రాకృత సంపర్కములేని శుద్ధాంధ్రదేశ్యము ననుసరించిగా దని యెఱుంగవలయును. అవిజ్ఞాత ప్రకృతిక మగుట నిట్లు వ్యవహరించిరేమో యని యంద మన్నఁ గొంతవఱకుఁ బ్రాకృతసమభవాదివిభాగము నెఱింగించుటం బట్టి య ట్లన నవకాశ మగపడదు. కాన ని ట్లనుట కచ్చతెలుఁగుఁ గబ్బములభాషయే శరణ్య మనక తీరదు. ఏభాషలోనేని జనవ్యవహారమునకుఁ జాలినన్నిపదము లుండక తీరదు. కాని యాభాషను వ్యవహరించు వారిదేశమునఁ గనరానివానికి మాత్రము సంజ్ఞ లరుదగుట సహజము. అట్టియెడల వా రావశ్యకమగునపు డితర భాషాపదముల నెరవు గైకొనుటయుఁ దన్మూలమున నన్యభాషాపదము లాభాషలోఁ దోఁచుటయుఁ గుదురును. నిజముగ నరయునపుడు తెలుఁగున దేశీయములగు కొన్నిటికి సమభవములే సంజ్ఞలు తోఁచెడిఁగాని శుద్ధదేశ్యములు గనరావు. మఱియు మనుష్యావయవములకును, బ్రకృతిని గోచరించు కొన్ని పదార్థములకును, దేశీయ శాకాద్యాహారవస్తువులకును, వివిధ బంధువులకును, నాభరణాదులకును సంస్కృత ప్రాకృత సమభవములే సంజ్ఞలుగఁ జూపట్టెడి. ఇ ట్లగుటకుఁ దెలుఁగుభాష కేవలము సంస్కృతప్రాకృతజాత మగుటయా? గాక సంస్కృతప్రాకృతములు దీని నడఁగఁద్రొక్కుటయా? కారణ మని యరయఁ

దగును. కొందఱు తెనుఁగుభాష కేవలము సంస్కృత ప్రాకృత జన్య మనియు నవిజ్ఞాతప్రకృతులు దేశ్యము లాయా ప్రాకృతదేశ్యములనుండి కలిగియుండుటచే నప్రాకృతదేశ్యజ్ఞానులగువారి కది తోఁచమి శుద్ధదేశ్య మందు రనియు, జన్యజనక భావము లేని యేభాషకును నిట్టిసంబంధ మన్యముతోడఁ గలుగ దనియు నందురు. భాషాశాస్త్రదృష్టిని శోధించిన సుప్తిఙ్ ప్రత్యయములయు సర్వనామములయుఁ బశు పక్ష్యాదివాచకములయు బంధువాచకములయు దేశీయవస్తువాచకములయు, మనుష్యావయవవాచకములయు, సంబంధము సంస్కృత ప్రాకృతములతో నగపడమిని ద్రమిళ కర్ణాటకాది భాషలతో నెంతయు నగపడుటను దెలుఁగు ద్రావిడభాషా సహోదరిగాని యన్యము గా దనియు, సంస్కృత ప్రాకృతభాషలు దాని పోషకభాషలనియు నందురు. ఆంధ్రశాతవాహను లుత్తరమున నున్నవారు దక్షిణవాసులగుటంజేసి కాలక్రమమున వారిగృహభాష యగు ప్రాకృతము దక్షిణదేశీయానాగరకభాషయుఁ బెరసి యిట్టి యొక క్రొత్తభాష గుదిరె ననియు దాన ధాతురూపాదులయు విభక్తులయు సంబంధము మున్నగునవి తెలుఁగు ద్రావిడములకు సదృశమై యొప్పుట గన్పట్టుననియుఁ గొంద ఱందురు. తెనుఁగుపదముల స్థానములో సమభవములు నెక్కొనుటయు శుద్ధదేశీయము లున్నను నోట నవి రాకుండుటయుఁ దన వ్యవహారమును బట్టి తనకుఁ దోఁచక పోవచ్చును గాని యొరుని వ్యవహారమునుబట్టి యొరునకు విశదము గాకపోదు. మఱియు గ్రామ్యజన వ్యవహారమునను శుద్ధాంధ్రపదస్థానమును సమభవములాక్రమించుటను గమనింపఁదగును. గ్రంథములందును నిదే యవస్థ దృశ్య మగును. పైయంశముల గమనించిన సంస్కృత ప్రాకృతములు తొల్లి విజృంభించి ప్రాచీనశుద్ధాంధ్రము నడఁగఁద్రొక్కుటయుఁ గేవల సంస్కృతాభిమాను లగు పండితకవుల యభిరుచింజేసి గ్రాంథికభాష సమభవసాంద్ర మగుటయుఁ, బ్రాకృతభాషాసమములయు భవములయు జాడ సంస్కృత సమదృష్టులకు సమగ్రముగ వర్ణలోపాదులంజేసి యగోచర మగుటయుఁ, గాలక్రమమున శుద్ధాంధ్రపదములు లుప్తము లగుట గత్యంతరములేమి వర్ణలోపాదులనంది సంస్కృతసమములకు దూరములైనవానిని శుద్ధాంధ్రములుగ భావించుటయుఁ, దన్మూలమున సమేతరముల కచ్ఛవ్యవహారము లాక్షణికలోక మొనర్చుటయుఁ, గుదిరియుండు నని యనుమానింపక తీరదు. సంస్కృత ప్రాకృతపద సమూహము శుద్ధాంధ్రపదస్థానము నాక్రమింపఁ గల్గెను గాని ప్రత్యయాదుల సహజ రూపమును మాత్రము మార్పఁజాలదయ్యెను. వానినిబట్టియే యిది యార్యభాషా కుటుంబమునకుఁ జేరినది గా దన నేఁటి భాషాతత్త్వశాస్త్రజ్ఞుల కవకాశము గల్గినది.

అచ్ఛికశబ్దంబులెల్లం దఱుచుగ స్త్రీసమంబులుం గ్లీబసమంబు లయి యుండు. ౨.

స్త్రీసమత్వాతిదేశంబుచేఁ బ్రథమైకవచన లోపాదికంబును గ్లీబ సమత్వాతిదేశంబుచే మువర్ణకంబు నగు నని యెఱుంగునది. అన్న - మిన్న - అద్ద - గద్ద - జాణ - గాణ - ఓడ - గోడ ఇత్యాదులు స్త్రీసమం బులు. బియ్యము - నెయ్యము - అల్లము - మొల్లము - సున్నము - సన్నము ఇత్యాదులు క్లీబసమంబులు. తఱుచుగ ననుటచేఁ బుంలింగ తుల్యంబులుం గొండొక కల వని తాత్పర్యము. కొమరుఁడు - చందు రుఁడు - జముఁడు - కందుఁడు ఇత్యాదులు.

టీ. 'వికృతా సర్వే శబ్దాః క్లీబసమా స్త్రీసమాశ్చ నాన్యే స్యుః క్లీబసమా అమహద్వత్; స్త్రీవత్ స్యుః స్త్రీసమాః' అనునది మూలము. పైని నిరూపించిన యచ్చ తెలుఁగుశబ్దములు తఱచుగ స్త్రీలింగశబ్దతుల్యములును నపుంసకలింగ శబ్ద సదృశములును నై యుండును. తఱచుగ ననుటంజేసి పుంలింగశబ్దములం బోలునవియుఁ గొన్ని గల వని సంభావించునది. తెలుఁగున లింగము లేదు. కాన లింగము ననుసరించి సంస్కృత సమములకువలె డు - ము - వు మున్నగువానిని బ్రతిపాదింప నవకాశములేమి నిమ్మార్గ మాదృత మయ్యెను. మఱియు సంస్కృతలింగము ననుసరించి తదర్థకపదములకుఁ బ్రత్యయాదుల నెఱింగించుట గుదురమి నిమ్మార్గమె శరణ్యమయ్యె. ఇంతియ గాక తత్సమపరిచ్ఛేదమునఁ గొన్ని తావులందువలె మహతీ మహదమహద్వాచకత్వముల ననుసరించి ప్రత్యయాదుల విధింత మన్న నట్లును సరిపడమి నిమ్మార్గమె గతియయ్యె. తెలుఁగునఁ దండ్రిశబ్దము స్త్రీసమము. తల్లి స్త్రీసమము. చెట్టు స్త్రీసమము. ఇట్లగుట శబ్దలక్షణముంబట్టి, ప్రత్యయాదివిధాన మొనర్ప నవకాశములేదు. తత్సమపరిచ్ఛేదమున సామాన్యముగఁ బుంలింగము లుత్వ డుఙంతము లగుటయు స్త్రీలింగములు ప్రథమైక వచన ప్రత్యయలోపము నందుటయు నపుంసకములు మువర్ణకాంతము లగుటయు లక్షణముగఁ గన్పట్టును. ఆపద్ధతి ననుసరించి డుమంతము లైనవి పుంసమము లనియు, మువర్ణకాంతము లగునవి నపుంసకసమము లనియుఁ బ్రథమైకవచన లోపము నందు నవి స్త్రీసమము లనియు సూరి వ్యవహరించెను. వీనిలో స్త్రీసమములు లెక్కకెక్కుడుగను, గొంతగ మువర్ణకాంతములును, నత్యల్పముగ డుమంతములును దెలుఁగునఁ దోఁచుటం జేసి బాహుళ్యము ననుసరించి స్త్రీసమములు నపుంసకములుం దఱచుగ నగు నని లక్షణకర్త శాసించి కొన్ని పుంసమములం గూడఁ జూపి వానిం దఱచు శబ్దమునకు

శరణ్యముగఁ జేసెను. స్త్రీసమ - నపుంసకసమ - పుంసమములకు యథాక్రమముగ
స్త్రీలింగ - నపుంసకలింగ - పుంలింగ శబ్దసదృశము లని యర్థము గాని స్త్రీవాచకాదు లని
మాత్ర మర్థము గాదు. ఈతౌల్యము ప్రత్యయములంబట్టియేగాని యన్యము ననుస
రించి గా దని స్త్రీసమత్వాతిదేశముచే నను సూరివివరణమే విశదీకరించెడి. కాఁగా
నీసూత్రమునకుఁ బుంసమముల కుత్వ డుజాదులను, స్త్రీసమములకుఁ బ్రథమైకవచన
లోపాదులను, నపుంసకములకు మువర్ణకాదులను గూర్చుట ఫలముగా నెన్నవలయును.
దీనఁ బ్రకృతులను బ్రత్యయములను వేఱుచేసి చూపుట యాచ్ఛికముల విషయమునను
శక్యము యను నాశయము సూరి కలిగియుండె ననుట తెల్లము. బాలబోధకై లక్షణకర్త
యిమ్మార్గ మాదరించెఁగాని తెలుఁగునఁ గొన్నియెడల నిట్లు చూపుట పొసఁగ కుండు
టయుఁ బొసఁగినను నాపద్ధతి యంతగ నర్థవంతముగ నుండకుండుటయుఁ దోఁచెడి.
మఱియుఁ దెలుఁగునఁ బ్రథమైకవచనమే ప్రాతిపదిక మగుటం గమనించినను నిమ్మార్గము
కృతకమే యయ్యెడి. అన్న మొదలగు నెనిమిదియుఁ బ్రథమైకవచనలోపము నందఁ
దగున వగుటంజేసి వీనికి స్త్రీసమత్వాతిదేశము దన్మూలమునఁ దత్సమము 27 చేఁ
బ్రథమైకవచనలోపప్రాప్తియుఁ గుదిరె నని గ్రహించునది. ఆచ్ఛికములలో నేదానిం
జెప్పవానికైనను బ్రథమైకవచనలోపము నందఁదగినవాని కీవిధిచే స్త్రీసమత్వాతిదేశమును
గమనించునది. బియ్యము మొదలగు నా ఉదాహరణములును నపుంసకత్వాతిదేశముచే
సమహన్నపుంసక సూత్రముచే మువర్ణకాంతము లయ్యె నని యెఱుంగునది. పైని
వివరించినట్లే మువర్ణకాంతములు గాఁదగువానినెల్ల నపుంసకసమత్వాతిదేశ మొనర్చి
నీవిధికి గుఱిగఁ జేసి మువర్ణకముం గూర్చునది. కొమరుఁడు మున్నగు నాల్గును బుంలింగ
తుల్యతాతిదేశము నంది 21-22 చే నుత్వడుజ్ఞుల నందినవాని కుదాహరణములు.
పైవానియట్లె యుత్వ డుజ్ఞుల నందఁదగిన మహత్తులకెల్ల నీవిధిచేఁ బుంలింగతుల్యత
నతిదేశించి యుత్వ డుజాదులం గూర్చికొనునది. అతిదేశ మనఁగాఁ గలుగరాని కార్య
మును గలుగు నని గట్టఁబెట్టుట. తెలుఁగున లింగములేమిఁ బ్రథమైకవచనలోప మువర్ణ
కోత్వ డుజాదులు తెలుఁగుశబ్దములకుఁ గలుగ నవకాశము లేకున్నను సంభవింపరాని
లింగమును సంభవింపఁజేసి తన్మూలమునఁ బై కార్యములఁ గూర్చుటంజేసి యియ్యతి
దేశవిధి యయ్యె నని యెఱుంగునది. సామాన్యముగ స్త్రీసమములవిషయమున నియమము
గానరాదు గాని మువర్ణకాంతము లమహత్తులే యగు ననియు డుమంతములు మహ
ద్వాచకములే యగు ననియు నిర్ణయము తెలుఁగుపదముల విషయమునను గానవగును.
(కైరాదులు తప్ప) మూలమును దద్వివరణములును గేవలము సంస్కృతసమసాధనపర
ములే యగుటంజేసి సాధారణముగ నీపరిచ్ఛేదమునందలి విధులెల్ల నీసూత్రమునకు
మూలముగాఁ జూపఁబడిన చింతామణిసూత్రమునకు విపులముగ వ్యాఖ్యవ్రాయు

నహోబలపండితుని వ్యాఖ్యనే యనుసరించి కర్త నని గ్రహించునది. (చూ. అహోబల పం.) పుటలు. 351-54.

బల్లిదాదులు సంస్కృతతుల్యంబులు. 3.

మహత్త్వంబున వీని కుత్వడుజాదులు నమహత్త్వంబున ముపర్ణకాదులును స్త్రీత్వంబునం దాలుశబ్దంబుతోడ సమాసంబునుం గలుగు నని యెఱుంగునది. బల్లిదుండు - బల్లిదము - బల్లిదురాలు. బల్లిద - అక్కజ - కావల - బెట్టిద - బెడిద - మిడిమింత - మొక్కల ఇత్యాదులు బల్లిదాదులు.

టీ. బల్లిద మొదలగు తెలుఁగుపదములు సంస్కృతపదములకు సరియైన వగు నని యర్థము. సంస్కృతతుల్యత్వాతిదేశముచే వీనికిఁ బుంస్త్రీనపుంసకలింగాదు లగు నని భావము. ఇయ్యవి సంస్కృతశబ్దములవంటివి గాకున్న వివరణమునఁ జెప్పఁబడిన మూఁడు కార్యములును సంభవింపఁజాలవుగాన నీవిధి యావశ్యకము. మఱియు 2 విధిచే నేదో యొక లింగమే యతిదిష్ట మగుంగాని రెండు మూఁడు సంభవింపమింజేసి యిది యారబ్ధము. కాఁగా సంస్కృతవిశేష్యనిఘ్నములవలె నివి స్త్రీపున్నపుంసకరూపముల నందనర్హములగుటంజేసి సమత్వాతిదేశము చేయక సంస్కృతతుల్యతాతిదేశ మొనర్చె నని గ్రహించునది. సంస్కృతతుల్యము లగుటంజేసి మహద్వాచకము లైనపుడు తత్సమ 21-22 లచే నుత్వడుజ్జులను నిగాగమాది మహత్కార్యములను; స్త్రీవాచకము లైనపుడు సంధి 31 చే నాలుశబ్దసమాసమున నుత్వరుగాగమంబులను; నమహద్వాచకము లైనపుడమహన్నపుంసకసూత్రముచే ముపర్ణకాదులను బొందునని సంభావింపవలెను. బల్లిద:— దీనిచే సంస్కృతతుల్యమై మహత్వమునఁ దత్సమ 21-22 చే నుత్వడుజ్జులనంది 'బల్లిదుఁ' డనియు మహతీత్వమున సంధి 31 చే నాలుశబ్దసమాసమున నుత్వరుగాగమములనంది "బల్లిదురా" లనియు నమహత్వమున నమహన్నపుంసకవిధిచే ముపర్ణకమునంది బల్లిద మగు ననియు గ్రహించునది. ఇట్లే తక్కినవానికిని రూపత్రయ మూహ్యము. తక్కిన విభక్తులందును వచనములందును యథార్హముగ డుమంతము లైనపుడు డుమంతకార్యములను స్త్రీవాచకము లైనపుడు స్త్రీలింగకార్యములను ముపర్ణకాంతములగునపుడు ముగాగమాద్యమహత్కార్యములను గ్రహించి రూపనిష్పాదనక్రమ మూహించికొనునది.

మహత్తు లగుమగాదులకుం గయిరాదులకును డుజ్జగు నుత్వంబు గాదు. 4.

మగఁడు - మనుమఁడు. కయిరఁడు - కత్తళఁడు. మగ - మనుమ - రాయ - పాప - ప్రే - తే - ఈకారప్రత్యయాంతంబులు - ఇత్యాదులు మగాదులు. కయిర - కత్తళ - జన్న - నీల ఇత్యాదులు కయిరాదులు.

టీ. మహద్వాచకములగు మగ మొదలగువానికిని దదితరములగు కైర మున్నగు వానికిని బ్రథమైకవచనమున డుజ్ప్రత్యయము గలుగును గాని యుత్వము మాత్రము గలుగదు. ఉత్వనిషేధ మదంతములకే యనియు డుజ్విధానము సర్వసాధారణ మనియు గ్రహించునది. మగాదులు కైరాదులను రెండుగణములలో మగాదులు మహద్వాచకము లగుటంజేసి యుత్వడుజ్జులు రెండును గలుగవలసియుండ వానివిషయమున నుత్వము మాత్రము గలుగ దని చెప్పవలసివచ్చె ననియుఁ గైరాదు లమహద్వాచకము లగుటం జేసి యుత్వడుజ్జులు రెండును సంప్రాప్తములుగామి డుజ్విధానమొనర్చి యుత్వమును నిషేధింపవలసివచ్చె ననియు మగాదిగణమున నదంతములు గాని మహద్వాచకములు, వ్రే - జే అనునవియు 'ఈ - కా' అను ప్రత్యయములు తుదిని జేరిన శబ్దములును నమరి యుండుటంజేసి వాని కుత్వప్రాప్తి తత్సమము 21 చే లేమి డుజ్విధానమె చేయవలసి వచ్చె ననియు గ్రహించునది. మగ:— ఈ సూత్రముచే డుమంతమయ్యెడి. ప్రకృతి తుది యత్వమున కుత్వమురాదు. మగ + ఁడు = మగఁడు. డుమంతము లగు వీనికిఁ దత్సమము 24 చే నేకత్వమున నిగాగమము నిత్యముగ నగు ననియు, దాన 'మగనిన్-మగనిచేత, మున్నగు రూపములే గాని 'మగను - మగచేత' మొదలగు నపరూపములు గలుగ వనియు గ్రహించునది. 'వ్రే + ఁడు = వ్రేఁడు.' 'జే + ఁడు = జేఁడు.' ఈ కా ప్రత్యయాంతములు:— ఈ యనునట్టియుఁ గా యనునట్టియు ప్రత్యయములు తుదిని జేరిన తెలుఁగు ప్రకృతులు. ఈ రెండును దద్ధిత ప్రత్యయములు. తద్ధిత 15 చే నీ ప్రత్యయమును దద్ధిత 11 చేఁ గా ప్రత్యయమును గలుగును. ఇట్లే కైరాది శబ్దముల రూపము లూహ్యములు. కైరాదులెల్ల సామాన్యముగ నశ్వవాచకములుగఁ గన్పట్టెడి. పరీక్షింప నిం దున్న శబ్దములెల్ల 1 సూత్రముచేఁ బుంసమములే గాఁదగుటను; వ్రే-జే; ఈ-కా ప్రత్యయాంతములకంటె నన్యములకు నుత్వనిషేధము మాత్ర మొనర్చినఁ జాలును. కాని 1 సూత్రము స్త్రీపున్నపుంసకలింగ కార్యములను దత్సమ ప్రకరణోక్తములను జ్ఞప్తికిఁదెచ్చి యతిదేశించు ముఖమున నాచ్ఛికశబ్ద సామాన్యస్వరూప ప్రకాశనపరమే గాని శబ్దసాధన విషయప్రధానము గామిని యాచ్ఛిక శబ్దసాధనమునకయి యిట్టి విశేష శాస్త్రము లీ పరిచ్ఛేదమునఁ బ్రసక్తము లయ్యె నని తెలుపఁదగును. డుజ్ని గాగమాదులు తత్సమ పరిచ్ఛేదమునందలి యాయావిధులచే నగుటను స్మరించికొనునది.

పగతాదుల బహువచనలకారంబునకు రేఫం బగు ౫.

పగతురు - అల్లురు - నెయ్యురు - ఒటియురు - మార్తురు.

టీ. పగత మున్నగు నదంత మహద్వాచకాచ్ఛిక ప్రకృతులకు బహుత్వమున నగు లువర్ణకమునకును లడాగమ లకారమునకును రేఫ మాదేశ మగును. బహువచన

లకార మని సామాన్యముగ ననుటంజేసి లు ల లకు రెండింటికిని నగు ననియు లకార మనుటంజేసి హల్మాత్రమునకే యనియు గ్రహించునది. పగత:—1 చేఁ బుంలింగ తుల్యమై యుత్వడుజ్ఞులనంది పగతుఁడగును. పగతు+లు:—దీనిచే లువర్ణ లకార మాత్రమునకు రేఫాదేశము గలుగ 'పగతు+ర్+ఉ= పగతురు' అని రూపమగును. పగతు+ల+ను:—లకార మాత్రమునకు రేఫాదేశము రా 'పగతు+ర్+అను = పగతురను' అని యగును. ఇట్లే తక్కిన రూపముల ప్రక్రియం గమనించునది. ఇది నిత్యవిధి యగుటచే రేఫాదేశము పగతాదులకు నిత్య మని యెఱుంగవలెను. తత్సమ 38 చేఁ గలుగ నవకాశము లేమి నీవిధి యారబ్ధము.

కొన్ని డుమంతంబుల బహువచన లకారంబునకు రేఫంబును, దానికి ముందు పూర్ణబిందుపూర్వక డకారంబు నగు. ౬.

గండండ్రు - మిండండ్రు ఇత్యాదులు.

టీ. డుమంతములైన కొన్ని యాచ్ఛికశబ్దములకు సంబంధించిన బహువచన ప్రత్యయమగు లువర్ణకమునకును లడాగమ లకారమునకును రేఫ మాదేశమగుటయేగాక యయ్యాదేశరేఫమునకుఁ బూర్వమున నిండుసున్న ముందిడికొన్న డకారమును (౦డ్) కలుగును. పై సూత్రమునవలెనే లకారహల్మాత్రమునకు రేఫాదేశ మనియుఁ బూర్ణ బిందు పూర్వక డకారము పొల్లురూపముగ నగు ననియు గ్రహింపవలెను. గండ:— ఇది మగాది గణమునఁ జేరెడి. కాన దీని ఉత్వముగాక డుజ్మాత్రమే సిద్ధించెడి. గండ+లు:—దీనిచే బహువచన లకారమాత్రమునకు రేఫాదేశము రా 'గండ+ర్-ఉ' అనియు నాదేశముగనైన రేఫకు ముం దీ విధిచేతనే '౦డ్' అనునది గలుగ 'గండ+౦డ్+ర్+ఉ = గండండ్రు' అని రూప మగును. ఇట్లే తక్కినదియు నూహ్యము. 'గండని' అని నిగాగమము నిత్యముగ నగుటను 'గండండ్రచేత' అని రేఫపూర్ణ బిందు పూర్వకడకారములు నిత్యముగఁ గలుగుటను నేకత్వ బహుత్వముల గమనించునది. సూత్రవిహితములు రేఫాదేశ పూర్ణబిందు పూర్వక డకారములు సన్నియోగశిష్టము లగుట నొకటి గల్గి యొకటి గలుగకుండుట సంభవింప దని గ్రహింపవలెను. లువర్ణకాదులు తత్సమపరిచ్ఛేదమునందలి యాయా విధులచేఁ గూర్చికొనునది.

కా ప్రత్యయంబుమీఁది బహువచన లకారంబునకు లఘ్వలఘు రేఫంబులును, లఘు రేఫంబునకుముందు బిందుపూర్వక డకారంబు నగు. ౭.

విలుకాండ్రు - విలుకాఱు; - వేఁటకాండ్రు - వేఁటకాఱు; వేడుక కాండ్రు - వేడుకకాఱు.

టీ. కా ప్రత్యయముతుదిం జేరిన ప్రాతిపదికములకు సంబంధించిన బహువచన ప్రత్యయ మగు లువర్ణకమునకును లడాగమ లకారమునకును రేఫ మొకమాఱును శకట రేఫ మొక మాఱును నగును. రేఫము గల్గినపక్షమున నద్దానికి ముందు బిందుపూర్వక డకారము నిత్యముగ నగును. శకటరేఫము గల్గినయెడల బిందుపూర్వకడకారము దానికి ముందు గలుగదు. విలుకాః—ఇది తద్ధిత 11 చే సిద్ధించిన కా ప్రత్యయాంతము. ఏకత్వమున డుజ్ఞురా విలుకాఁ డగును. బహుత్వమున 'విలుకా+లు' అని యుండ నీ విధిచే బహువచన లకారమాత్రమునకు రేఫమును దానికిముందు బిందుపూర్వక డకార మును గలుగ 'విలుకా+ర్+ఉ; విలుకా+ండ్+ర్+ఉ = విలుకాండ్రు' అని రూప మేర్పడును. ఇట్లే 'విలుకా+ల+ను; విలుకా+ర్+అ+ను; విలుకా+ండ్+ర్+అ+ను= విలుకాండ్రను' అని ద్వితీయా బహువచనమున రూపము గలుగును. ఈ రీతిగనే యేక త్వమున విలుకానిచేత నిత్యాదులను బహుత్వమున విలుకాండ్రచేత నిత్యాదులను రూప ములను గమనించునది. శకటరేఫము గల్గునెడల 'విలుకా+లు; విలుకా+ఱ్+ఉ = విలుకాఱు' అని రూప మగును. ఇట్లే ద్వితీయాది బహువచనములందు 'విలుకాఱను; విలుకాఱచేత' మున్నగు రూపములును, నేకత్వమున 'విలుకానిన్, విలుకానిచేత' మొద లగు రూపములును గల్గుటను గుర్తించునది. ఈరీతిగనే తక్కిన యుదాహరణ మూ హ్యము. శకటరేఫ మాదేశ మగునపుడు బిందుపూర్వక డకారము దానిముందు గలుగ దనుట మఱువరాదు.

తే ప్రభృతుల బహువచనమునకు ముందు డుజ్ఞగు. ౮.

తేఁడులు - తేండ్లు.

టీ. తే మొదలగు ప్రకృతుల బహుత్వబోధకలులకుఁ బూర్వమున డుజ్ఞగున దగును. బిందుపూర్వక డువర్ణవిధానముచే నొక్క పూర్ణ బిందురూపమే గాని యర్ధ బిందు రూపము గుదురమి డుజ్విధాన మావశ్యకమయ్యెను. బహుత్వమున డుజ్వర్ణకము గలుగ వీలులేమి డుజ్ఞని సామాన్యముగ విధించెను. నిజ మరయ నేకత్వబోధక ప్రత్యయ మగు డుజ్వర్ణకముమీఁద బహుత్వబోధక ప్రత్యయము నిలిచె ననియు నట్లు నిలుచుట తేఁ డనునదియె ప్రకృతిగఁ దలంచుటంజేసి గుదిరె ననియు లాక్షణికు లేకత్వబోధక ప్రత్యయముమీఁద బహుత్వబోధక ప్రత్యయమగుట నంగీకరింపనివా రగుట లాక్షణిక మార్గమును బట్టి సూరి యిట్లు డుజ్విధాన మొనర్చె ననియు గ్రహించునది. 'తే+లు'— దీనిచే డుజ్ఞు గలుగును. డుజ్ఞు జిత్తుగాన తత్సమము 19 చే బిందుపూర్వమై యగును. సంజ్ఞ 15 చే దీర్ఘముమీఁది దగుట నీ డువర్ణ మర్ధబిందువును ముందిడికొనియే గలు గును గాన 'తే+ఁడు+లు = తేఁడులు' అని రూపమగును. బహుత్వమున 12 చే

డువర్ణము నుత్వమునకు లోపంబును, 15 సూత్రముచే బహువచనశ్లిష్ట మగుటంజేసి నిత్య ముగఁ బూర్ణబిందువును సిద్ధింపఁ బక్షమున ఱేం డ్లగును. ఉత్వలోపమగునపుడు నిందు సున్న నిత్యము గాన ఱేండ్లను; 'ఱేండ్లచేత' అనియే రూపము లగును. డువర్ణము నుత్వము నకు లోపము 12 విధిపాక్షికమగుటంజేసి కలుగనియెడల నరసున్నయే గలిగి 'ఱేఁడులు; ఱేఁడులను; ఱేఁడులచేత' మొదలగు రూపములు సిద్ధించును. ప్రభృతిశబ్దముచే నిట్లు దీర్ఘముమీఁద బహుత్వమున డుజ్వర్ణము నందఁదగినవాని నిందుఁ జేర్చి ప్రక్రియను బైరీతిని గ్రహించునది. సూత్రమున బహువచనమున కని సామాన్యముగ ననుటంజేసి యెల్లవిభక్తుల బహువచనములందును నీకార్యము గలుగుటను గమనించునది. 1 సూత్ర ముచేఁ బుంలింగతుల్యతయు 4 చే డుమంత మగుటను గమనించునది. ఇది నిత్యవిధి.

కూఁతుశబ్దము ప్రథమైకవచనంబునకు రువర్ణం బగు. ౯.

కూఁతుఁప - కూఁతులు. కూఁతురులు - కూఁతుళ్లు. కూఁతురి నిత్యాది రూపంబులు గ్రామ్యంబు లని యెఱుంగునది.

టీ. 'కూఁతుశబ్దమున కగు ప్రథమైకవచనమునకు మాత్రము రువర్ణమాదేశమగును. ప్రథమైకవచనమునకై యనుటంజేసి ప్రథమా బహువచనమునకును, నితర విభక్తుల యేక వచన బహువచనములకును నీవిధి గలుగ దని గ్రహించునది. ఇది నిత్యవిధానము. కూఁతురు:—ప్రథమైకవచనరూపము. ప్రథమం బహువచనమునఁ గూఁతు లని యగును. ఇట్లే యాయా యితర విభక్తులం దేకత్వమునఁ 'గూఁతును, గూఁతుచేత,' మున్నగు రూప ములును, బహుత్వమునఁ 'గూఁతులను, గూఁతులచేత,' మొదలగు రూపములును గలుగు నని గ్రహించునది. ప్రథమైకవచనమునకు మాత్రమే రువర్ణవిధాన మొనర్చుటంజేసి 'కూఁతురులు' అను బహుత్వమున రువర్ణ మాగమముగఁ గలిగిన రూప మలాక్షణికమయ్యె. బహుత్వమున రువర్ణవిధానము చేయమింజేసియు, నది యాగమముగఁ బ్రకృతి కగుట యసంభవమగుటంజేసియు, సంభవింపని శేషమును సంభవింపఁజేసి యట్లె సంభవింప నవ కాశములేని యలఘుళకారముపై నున్న యుత్వమునకు లేక యుత్వలోపమునందిన శేష మున కలఘుళకారాదేశమును గూర్చి సిద్ధింపఁజేసిన దనుటంజేసియుఁ గూఁతుళ్ళను రూప మగ్రామ్యమయ్యె. రువర్ణము ద్వితీయైకవచనమున రామిని, నువర్ణకమును రువర్ణమును నిత్వమునందఁ బ్రమాణ మగపడమిని, 'కూఁతురిని, ననురూప మసాధు వయ్యె. ఇట్లే 'కూఁతుళ్లచేత; కూఁతురికొఱకు' మున్నగు రూపములు గ్రామ్యము లని గ్రహించునది. శాస్త్రపద్ధతికి లొంగని వగుటఁ గూఁతురు లిత్యాదులు గ్రామ్యము లని సూరి యీ క్రింది వివరణమున కభిప్రాయము. కాని 'కూఁతు' అనునది ప్రాతిపదిక మనుకొని కొందఱును,

'కూఁతురు' అనునదే ప్రకృతి యనుకొని కొందఱును సొపవిభక్తిక మనుకొని కొందఱును, నసొపవిభక్తిక మని యెంచి కొందఱును వివిధముగ నీశబ్దమునకు రూపముల నూహించి గ్రంథస్థములం జేసియున్నారు. నన్నయ మొదలగుకవుల ప్రాచీనకావ్యముల నిది యసొప విభక్తికమును "కూఁతు" అనునదే ప్రాతిపదికమును నగుటం జేసి 'కూఁతునకు, కూఁతురవు' మున్నగురూపములు గానవయ్యెడి. పిదప నిది యసొపవిభక్తికముగ సంభావితమగుటం జేసియు 'కూఁతురు' అనునదే ప్రాతిపదికముగఁ దలంపఁబడుటం జేసియు సొపవిభక్తి కత్వము రాను రా నినియతమగుటం జేసియు 'కూఁతురను, కూఁతురిని, కూఁతుౘ్రడు, కూఁతుళ్లు' మొదలగు వింతరూపములను గవులు ప్రయోగించియున్నారు. అహోబల పతియు వీనిలోఁ గొన్నిటికి సాధుత్వ మొసంగుటే గాక తానును 'కూఁతురిమోవి' యని ప్రయోగించినాఁడు. (చూ. అహోబలప. పుట. 308) కవిరాజవిరువాదుల నందిన మేఁటి తెనుఁగుకవులు గూడ నీశబ్దము నిచ్చవచ్చినగతిఁ బ్రయోగించిరి. (చూ. బాలకవి శరణ్యము. గి. వెం. రా. పం॥ ది.) ఇట్టి ప్రయోగములు ప్రాచీనకావ్యములం దత్యల్ప ముగఁ దోఁచుటం జేసి నవ్యము లని యెంచి కావలయు త్రిలింగలక్షణశేషకర్తయు బాల వ్యాకరణగుప్తార్థప్రకాశికాకర్తయు బాలవ్యాకరణమార్గముననే యివ్విషయమున సమ్మ తించి మిన్నకుండిరి.

చెయువు బహువచనలకారంబున శకటరేఫంబు విభాషనగు. ౧౦.

చెయువులు - చెయువులు; చెయువులను - చెయువులను.

టీ. 'చెయువు' అను నాచ్ఛికశబ్దమునకైన బహుత్వబోధకములగు లులలకు శకట రేఫము వికల్పముగఁ గలుగును. చెయువు+లు:—దీనిచే లువర్ణకమున శకటరేఫము గలుగ 'చెయువు+ఱ్+ఉ = చెయువులు' అని రూప మగు. శకటరేఫము రాకున్నఁ 'జెయువు' లని యగును. ఇట్లే ద్వితీయాదిబహువచనముల శకటరేఫము సంభవించినపక్ష మునఁ 'జెయువులను, జెయువులచేత' నను మున్నగురూపములును, నది రానిపక్షమునఁ 'జెయువులను, జెయువులచేత' నను మొదలగురూపములును గలుగును. ప్రథమైకవచనము 'చెయువు' అని 1 సూత్రముచే స్త్రీసమమై తత్సమ ౫.౩ చేఁ బ్రథమైకవచనలోపము నంది సిద్ధించును. శకటరేఫము లకారహల్మాత్రమున కగు నని సంభావించునది.

ఆల్వాదుల బహువచనలకారంబునకు రేఫంబును ముందటి లువర్ణం బునకు బిందుపూర్వకడకారంబు నగు. ౧౧.

అండ్రు-అండ్రను. ఆలు-చెలియలు-చెల్లెలు - కోడలు-మఱఁదలు ఇవి యాల్వాదులు.

టీ. 'అలు'మొదలగు నాచ్ఛికశబ్దముల బహుత్వబోధకము లగు లులలకు రేఫ మాదేశముగను నవ్వానికిఁ బూర్వమున నున్న ప్రకృత్యంతమున నుండెడి లువర్ణమునకు నిందుసున్న ముందుగల డకార మాదేశముగను నిత్యముగను నగును. ఈరెండు కార్యములును సన్నియోగశిష్టము లగుటంజేసి యొకటి గల్గి యొకటి గలుగకుండుట పొసఁగదనియు రేఫాదేశమైనవెంటనే పూర్ణబిందుపూర్వకడకారమును నాదేశముగ నగుననియు గ్రహించునది. అలు+లుః—దీనిచే రేఫాదేశము రా 'అలు+ర్+ఉ' = అనియుఁ, బిదప నిందుసున్న ముందిడికొన్న డకారము గలుగ 'అ+ండ్+ర్+ఉ = ఆండ్రు,' అని రూపమగును. పదముతుది లువర్ణకమునకు బహుత్వమున బిందుపూర్వక డకార మాదేశించుటంజేసి యాల్వాదులు లువర్ణాంతము లనుట స్పష్టము. ద్వితీయాది బహువచనములం దిట్లే 'ఆండ్రను, ఆండ్రచేత,' అను మున్నగురూపము లేర్పడుటను గమనించునది. ఏకత్వమునఁ బ్రథమాదివిభక్తులందు 'అలు, అలిని - అలిచేత-అలికొఱకు,' అను మున్నగురూపము లేర్పడెడి. ద్వితీయాదులం దేకత్వమునఁ బ్రకృతి కంతావయవముగ నౌపవిభక్తికేకార మగుటను గమనించునది. ఇట్లే తక్కినవానికిని నేకత్వబహుత్వముల రూపము లూహ్యములు. 'నిత్యం డారాదేశ్చ స్యాల్లో ర్లులయోరురౌ చ తత్రస్తః.' అనునది మూలము.

బహువచనము పరంబగునపుడు డ.ల-ట-ర-ల యుత్వంబునకు లోపంబు బహుళంబుగా నగు. ౧౨.

గుండ్లు-గుండులు. గింజ్లు - గింజులు. కాళ్లు-కాలులు. మొసళ్లు-మొసలులు. గొంట్లు - గొంటులు. తుంట్లు-తుంటులు. గోర్లు - గోరులు. సీవిర్లు-సీవిరులు. బహుళగ్రహణముచే విల్లులు-పిల్లులు - పులు లిత్యాదులందు లోపము లేదు. తత్సమంబులం గోటి పిప్పలి శబ్దముల లీకార్యంబు చూపట్టెడు. కోట్లు - కోటులు; పిప్పళ్లు - పిప్పలులు.

టీ. "డలటాముదితాంతస్య చ వా లుక్" అనునది మూలము. ఇట్లే నుకారాంతములైన, 'డ-ల-ట-ర' అను వర్ణములు తుదిని గలశబ్దములకు బహువచనము పరమగునపు డా 'డ-ల-ట-ర' అను వర్ణములయుత్వమునకు లోపము బహుళముగఁ గలుగును. ఉత్వలోపము గలిగి బహువచనశ్లిష్టములైన డ-ల లంతమందుఁగల శబ్దములకు మాత్రము 14 చే నిత్యముగ నలఘుళకార మగుటను గమనించునది. గుండు+లుః—ఇది యుత్వవిశిష్టడకారాంతశబ్దము. లువర్ణకము పరముగాఁ బ్రకృతితుది నున్న డకారము నుత్వము లోపింప 'గుండ్+లు=గుండ్లు' అని రూపమగును. తెనుఁగున బిందుపూర్వకస్థిరము

లేమింజేసి యనఁగా సంజ్ఞ 16 సూత్రమునకు విరోధము సంభవించుటంజేసి యుత్వ లోపవికల్పపక్షమునఁ గాని యుత్వలోపము గల్గినపక్షమునఁగాని 13-14 విధులచే నలఘుళకారము గలుగ దని గ్రహించునది. ఉత్వలోపము గలుగకున్న 'గుండులు' అనియే యుండును. ఇది డకారము నుత్వము వికల్పముగ లోపించుట కుదాహరణము. బహువచనము పరమగునపు డని సామాన్యముగ నగుటంజేసి లడాగమలకారము పరమగు నపు డెల్లవిభక్తులందును బహుత్వమున నీయుత్వలోపము గలుగు ననియు దాన 'గుండ్లను-గుండ్లచేత' మున్నగురూపములును, నుత్వలోపము బహుళమగుట 'గుండులను గుండుల చేత' మొదలగురూపములును గలుగు నని గ్రహించునది. ఇట్లే కృత్రిమోకారాంత డవర్ణకము నుత్వము లోపించుట కిచ్చిన తక్కిన యుదాహరణ మూహ్యము. కాలు+లు:—ఇది లకారమునుత్వము లోపించుట కుదాహరణము. ఈవిధిచే నుత్వము లోపింప 'కాల్+లు=కాల్లు' అని యుండ 14 చే నిత్యముగ నలఘుళకారము గలుగ 'కాళ్+లు=కాళ్లు' అని రూపమగును. ఈవిధిచే నుత్వలోపము పాక్షిక మగుట రానపుడు 13 చేఁ బదము తుదిలకారమున కలఘుళకారము గలుగ 'కాలు+లు, కాళ్+ఉ+లు=కాళులు' అని రూపమగును. ఉత్వలోపము గల్గి బహువచనశ్లిష్టము లైన శబ్దాంతావయవములగు డలలకే యలఘుళకారాదేశమును 14 సూత్రము విధించునదగుటంజేసి 'కాళ్లు' అని యాదేశళకారముక్రింది బహువచనప్రత్యయ లువర్ణమును లఘురూపముగనే సంయోగించి వ్రాయవలె ననియే యీలాక్షణికుఁడు తలంచె ననుట స్పష్టము. ఇట్లే బహుత్వమున లులలకుఁ బ్రత్యయాగమాత్మకముల కలఘుళకారవిధానము లేమింజేసి యుత్వలోపము సాధారముగఁ గొని డలలకు, 14 విధిచేఁ గలిగెడు నలఘుళకారముక్రింది లులలను లఘుసంయోగములుగనే వ్రాయవలె నని గ్రహించునది. బాలవ్యాకరణప్రతులందెల్ల సామాన్యముగ లఘులకారసంయోగమె యలఘువున కిట్టి తావులందుఁ గూర్చియున్న ట్లగపడుచుండ గుప్తార్థప్రకాశిక యిట్టిచోటుల 'ళ్ళ' అని రెంటిని నలఘువులుగ నిరూపింప సాధార మగపడకున్నది. మూల మొక్క రేఫమునకే గాని తక్కినవాని కలఘులకారమును విధింపమి నుత్వలోపము గల్గినయెడల నుచ్చారణము ననుసరించి శబ్దావయవలకారమున కెట్లో యట్లే ప్రత్యయలకారమునకును నలఘుత్వము నమమానింపఁదగుంగాని యీవ్యాకరణము కంఠోక్తముగ శబ్దావయవడలవర్ణములకే యనుచుండఁ బ్రత్యయాగమలకారముల కద్దానిఁ గూర్చుట దుర్ఘట మగుటంజేసి యట్టి వ్రాంత యీలక్షణము ననుసరించి యలాక్షణిక మయ్యెడి. ఇట్లే మూలము డకారమున కలఘుళకారము నాదేశింపమిని, లకారమునకే యీద్వివిధత్వ మమరియుండుటను, లకారమునే య ట్లుచ్చరింప నవకాశమయ్యెడిఁగాని డకారము నట్లు పలుకుట కవకాశము లేదు. కాన మూలము ననుసరించి 'త్రాడ్లు-త్రాడులు' అనియే యుత్వలోపతదభావ

ములరూపములు సిద్ధించెడి. 'గుండు' అనునది సహజోకారాంతడవర్ణము నుత్వలోప మునకును గిండి యనున (గిండి+లు=గిండులు) దికారాంత మైనను బహుత్వమునఁ దత్సమము 45 చే నుదంతమయ్యెఁగాన నద్దానిని కృత్రిమోదంతడవర్ణము నుత్వలోప మునకును నుదాహరించినట్లే 'కాళ్లు' అను దానిని సహజోదంతలవర్ణము నుత్వలోపమున కును 'మొసళ్లు' అనుదానిఁ (మొసలి+లు = మొసలులు=మొసళ్ + లు = మొసళ్లు) కృత్రిమోదంతలవర్ణము నుత్వలోపమునకును నుదాహరించె నని గ్రహించునది. ఇట్లే సహజకృత్రిమోదంతటవర్ణాంతశబ్దముల యుత్వలోపమునకుఁ గ్రమముగ నిచ్చిన నా ల్గుదాహరణముల ప్రక్రియను గమనించునది. స్త్రీవిషయక ప్రత్యయమైన ఇకారము తుదిని గల గొంటిశబ్దమొండు తద్ధిత. 18 చే నయ్యెడిఁగాని యిందలి యుదాహరణముల క్రమము ననుసరించి మొదటిది సహజోదంతమునకును, రెండవది కృత్రిమోదంతము నకును నుదాహృతు లనవలసి యుండుటచేసి టవర్ణము నుత్వలోపమునకు మొదట నిచ్చిన యీయుదాహృతి 'గొంటు' అని యుదంతమే యనక తీరదు. ఇట్లని 'గొంటి' అనుదానికి బహుత్వమున నుత్వలోపము '(గొంటి+లు తత్సమ 45 చే గొంటులు), గలుగ దని మాత్రము గ్రహింపరాదు. 'విల్లు' అనునది సహజోదంతలాంతశబ్దము. 'పిల్లి' ఇది యిదంతమైనను బహుత్వమునఁ దత్సమము 45 చే నుదంతమయ్యెడిఁగాన బహు త్వమునఁ గృత్రిమోదంతలాంతశబ్దమగును. 'పులి' ఇదియు నిదంతమే గాని బహుత్వ మునఁ బిల్లిశబ్దమువలెనే కృత్రిమోదంతలాంతమయ్యెడి. సూత్రమున లకారము నుత్వమున కని సామాన్యముగ నగుటచేసి సర్వత్రోదంతలకారముల యుత్వమునకు లోపము సంప్రాప్తమై పిదప 14 చే నలఘుళకారము గూడ నిత్యముగఁ గల్గి 'విళ్లు-పిళ్లు-పుళ్లు' మున్నగు ననిష్టరూపములు గలుగవలసియుండ నట్టియపరూపముల వారింప బహుళగ్రహణము చేయబడె ననియు, నట్లు బహుపదమును సూత్రమున నిల్పుటంజేసి యది యట్టిస్థలముల నుత్వలోపము బహుత్వమునఁ గలుగకుండ నడ్డు ననియు, దాన నుత్వలోపము నాధారముగఁ గొని 14 చే నగు నలఘుళకారము గలుగమిఁజేసి యట్టి యపరూపము లేర్పడుట కవకాశమే లే దనియు, బహుళగ్రహణముచే నను నీక్రింది సూరివివరణమున కభిప్రాయ మని గ్రహించునది. సాధారణముగ సర్వత్రోదంతలాంత శబ్దములవిషయమున నీవిధి ప్రవర్తింప దనియే యెన్నవచ్చును. ఇఁక నుదంతలాంతముల విషయమున యథాసంభవముగ వర్తించుటను గమనింపవలెను. ఇది కేవల నాచ్ఛికశబ్ద ములకు సంబంధించిన సూత్ర మగుటను నీపరిచ్ఛేదమును నాచ్ఛికశబ్దవిషయ మగుటను తత్సమశబ్దములవిషయమున నీవిధి వర్తింప దని యనుమానించి సూరి సంస్కృతసమము లైన 'కోటి-పిప్పలి' అను రెండుశబ్దములకును బహుత్వమున నుత్వలోపము (కోటి+లు= కోటు+లు=కోటు; పిప్పలి+లు=పిప్పలు+లు = పిప్పల్ + లు=పిప్పళ్ + లు = పిప్పళ్లు)

ప్రయోగసిద్ధమై యగపడుచున్నవి వివరింపవలసివచ్చెను. ఇవి యికారాంతములు గాన బహుత్వమునఁ దత్సమము 15 చే నుదంతములై యుత్వలోపమునకు విషయములుగా నర్హములగు.

13 చే నలఘుళకారము సిద్ధించినపిదప 12 సూత్రమునందలి లకారముచే లకారలఘ్వలఘురూపముల రెంటిని గ్రహించి యలఘుళకారము నుత్వమునకు లోపముం గూర్చిన 'కాళ్లు; త్రాళ్లు;' మొదలగురూపములు గలుగును గాని 12 సూత్రము వికల్ప విధి యగుటంజేసి పక్షమున 'కాల్లు; త్రాడ్లు' అను మొదలగు ననిష్టరూపములును నీ వ్యాకృతిపద్ధతింబట్టి సంభవింపవలసి యుండుటంజేసియుఁ; గాల్లు త్రాడ్లు మొదలగు ననిష్టరూపముల వారించుటకే 14 నిత్యవిధి యారబ్ధ మగుటంబట్టియు; 12 విధియందలి లకార మలఘుళకారమునకు గ్రాహకము గాఁజాల దనియే సూరి తలంచె ననక తప్పదు. పైరీతిని 12 విధియందలి లకారముచే నలఘుళకారమునకు గ్రహింప నవకాశము లేమిం జేసియు; 14 విధి డలలకే నిత్యముగ నలఘుళకారమును విధించున దగుటంజేసియు; నుదంత రేఫాంతశబ్దములకు బహుత్వమున 12 చే నుత్వలోపము గలిగినవాని కలఘు ళకారప్రాప్తియే లేదుగాన నీళ్లు - నీళ్లచేత మొదలగురూపములు బాలవ్యాకరణసమ్మత ములు గావనక తప్పదు. 14 చే నలఘుళకారముగల్గినదాని నొక్క రూపమునేని 12 సూత్రమునఁ జేర్చి యుత్వలోపముం జూపమియు నిందులకుఁ బ్రమాణంబె. కాఁగా శబ్దసహజ డలటరల యుత్వమునకు లోపమును విధించుసూత్ర మిది యనియుఁ మీఁది విధియుత్వలోప మీవిధిచేఁ గలుగనపుడు వర్తించున దనియుఁ 14 విధి యీవిధిచే నుత్వ లోపము నందిన డలలకుమాత్ర మలఘుళకారమును విధించున దనియు ఫలితమును గ్రహించునది.

బహువచనము పరంబగునపు డసంయుక్తంబులయి యుదంతంబు లయిన డ-ల-ర ల కలఘులకారంబు బహుళంబుగా నగు ౧3.

త్రాళులు-త్రాడులు. గుమ్మళులు-గుమ్మడులు. మొగిళులు - మొగి లులు. పిడికిళులు-పిడికిలులు. ఊళులు-ఊరులు. పందిళులు-పందిరులు.

టీ. పూర్వసూత్రముచే నగు నుత్వలోపమునకు విషయములు గాక యుదంతము లైన డలరలాంతశబ్దముల డలరలకు బహుత్వమున బహుళముగ నలఘుళకారము గలు గును. బహువచనము నను సామాన్యోక్తింజేసి యివ్విధిచే నగు నలఘుళకారము నిఖిల విభక్తులందును బహుత్వమున సిద్ధించెడి. త్రాడు+లుః—దీనిచే డకారమాత్రమున కలఘుళకారము గలుగ 'త్రాళ్+ఉ+లు=త్రాళులు' అని రూపమగును. ఇది సహజో దంత డవర్ణాంతశబ్దమునకు బహువచనమున నలఘుళకారము గల్గుట కుదాహరణము

ఆలఘుళకారము సిద్ధింపనిపక్షమునఁ ద్రాడు లని యుండును. ఇట్లే త్రాళులు; త్రాళులచేత మున్నగురూపములు గలుగుటను బహుత్వమున గమనించునది. గుమ్మడి:—ఇది యికారాంతమైనను బహుత్వమున నుదంతముగ మాఱెడిఁగాన నలఘుళకారము గల్గిన గుమ్మళు లనియుఁ గలుగకున్న గుమ్మడు లనియు నిట్లే నితరవిభక్తులందు బహుత్వమున గుమ్మళులను గుమ్మళులచేత మున్నగురూపములు గలుగు ననియు గ్రహించునది. ఈరీతిగనే మొగిలు-ఊరు మొదలగు సహజోదంతములయు; పిడికిలి-పందిరి మొదలగు తత్సమము 45 చే బహుత్వమున నుదంతములైనవానియు, రూపములప్రక్రియను గమనించునది. 12-13 నం దుదాహృతములైన శబ్దములలోఁ గొన్ని యౌపవిభక్తికము లగుటంజేసి ద్వితీయాద్యేకవచనములందు కాలిని-కాలిచేత - త్రాటిని - త్రాటిచేత - త్రాటన్-ఊరిని-ఊరన్; గోరి చేత-గోరన్; పిడికిటిని-పిడికిటన్ మున్నగురూపములు 29-30-31 మొదలగుసూత్రములచే సిద్ధించుటను యథాసంభవముగ గమనించునది.

బహువచనశ్లిష్టంబులయి యద్విరుక్తంబు లయిన డకారలకారం బుల కలఘులకారంబు నిత్యంబుగ నగు. ౧౪.

త్రాళ్లు - గుమ్మళ్లు - మొగిళ్లు - మొసళ్లు - విళ్లు - సిళ్లు.

టీ. పండ్రెండవవిధిచే నుత్వలోపము నంది బహువచనములోఁడఁ గూడినట్టియు సహజముగ జడ్డక్కరము తుదిఁగల్గినది గానట్టియునగు డకారలకారాంతప్రకృతుల తుది నున్న డకారలకారముల కలఘుళకారము నిత్యముగ నగును. త్రాడు+లు:—12 చే నుత్వలోపము గాఁగ 'త్రాడ్లు' అని యగును. ఈవిధిచే డకారమున కలఘుళకారము నిత్యముగ సిద్ధింప 'త్రాళ్+ఉ+లు=త్రాళ్లు' అని రూపమగును. ఇది డకారమున కలఘు ళకారము నిత్యముగ నగుట కుదాహరణము. మొగిలి+లు:—తత్సమము 45 చేఁ బ్రకృతి తుదియిత్వ ముత్వమగును. మొగిలు+లు:—12 చే నుత్వలోపము 'మొగిల్లు' ఇపు డీవిధిచే నిత్యముగ లకారమున కలఘుళకారముగాఁగ 'మొగిళ్లు' అని రూపమగును. ఇట్లే బహుత్వమున నుదంతములై యుత్వలోపమునందిన డలల కలఘులకారము నిత్యముగ ననుటను గమనించునది. విడి = ఎఱ్ఱనికాంతి. విడులు-విడ్లు-విళ్లు. లేక విల్లు-శబ్దక్షప్త రూపము విలు. ఇది ద్విత్వరహితముగాన బహుత్వమున 'విలు+లు-విల్లు-విళ్లు' అని రూప మందఁదగును. ఇట్లే సిడి+లు=సిడిలు=సిడ్లు=సిళ్లు' అను రూపము ప్రక్రియం గమనించునది. డలలకే నిత్యముగ బహుత్వమున నలఘులకారము విధించుటంజేసి యుత్వలోపము నందిన శకటరేఫాంతశబ్దములకు తుండ్లు-సీర్లు మున్నగురూపములే గలిగెడి. సీళ్లు గోళ్లు మున్నగు రేఫాంతములకును బహువచనసంయోగమున నిట్లలఘుళకారము బహుళప్రాచీన

కవి ప్రయోగదృష్టమయ్యెడిఁ గాని యీలక్షణకర్త యట్టివి ప్రాచీన ప్రయోగదృష్టములుగా వని తలంచి కావలయు నంగీకరింపఁడయ్యెను. 12 విధియందలి లకారముచే నలఘు ళకారమును గూడ గ్రహించి 13 చే నలఘుళకారము సిద్ధించిన వానియుత్వమునకు లోపముచేయుద మన్న 12 వికల్పవిధి యగుటఁ బక్షమున 'కాల్లు' మున్నగు నసిష్ట రూపములు గలుగుటంబట్టియు నిత్యవిధానమునకు సార్థక్యము చెడుటంబట్టియు నట్లొనర్ప నవకాశము లేదని 12 నందె నిరూపితము. డలలకు నిత్యముఁగ ళకారము విధించుటంజేసి యుత్వలోపపక్షమున 'త్రాళ్లు-కాళ్లు' అనియే గాని 'త్రాడ్లు-కాల్లు' అను నసిష్ట రూపములుగలుగవని గ్రహించునది. బహువచనశ్లిష్టములను సామాన్యోక్తింజేసి బహుత్వమున విధించిన లకార సంయోగము సంభవించినపుడెల్ల నీవిధి గల్గు ననియు దానఁ 'ద్రాళ్లను, ద్రాళ్లచేత, ద్రాళ్లకొఱకు' 'కాళ్లను - గాళ్లచేత' అను మొదలగురూపములు సిద్ధించు ననియు గ్రహింపవలెను. అద్విరుక్తంబులనుటంజేసి 'గడ్డి-తల్లి - పిల్లి' మొదలగు ద్విరుక్తాంతముల కిక్కార్యము బహుత్వమునఁ గలుగ దనుట స్పష్టము. 'విల్లు' మొదలగు వానికి బిందుపూర్వక డకారం బగుటను గమనించునది.

సమాసపదంబునందు సంయోగంబు పరంబగునపు డెల్లచో ఖండబిందునకుం బూర్ణం బగు. ౧౫.

అనఁటులు - అనంట్లు. పనఁటులు - పనంట్లు. గోఁటులు - గోంట్లు. తేఁటులు - తేంట్లు. ఏఁడులు - ఏండ్లు. కాఁడులు - కాండ్లు. ఏండ్లు - కాం డ్లిత్యాదులందు డాకు ళాదేశంబు కొందఱు వక్కాణించిరి; తెనుఁగున బిందుపూర్వకస్థిరంబు లేమింజేసి గ్రాహ్యంబు గాదు.

టీ. ఏకపదమునం (సమానపదము=ఏకపదము) దనఁగా సమాసవశమున నైన నేకపదంబునంగాక యొకే ప్రకృతియందు 12 విధిచే నుత్వలోపము సంభవించునేని దీర్ఘహ్రస్వములలో నెద్దానిమీఁదిదైనను నర్ధానుస్వారము పూర్ణానుస్వార మగును. ఉత్వలోపము నందఁదగిన డ-ల-ట-ర-లలో రేఫలకారములకు ముం దర్ధబిందువు సంజ్ఞ 16 చే సంభవింపదుగాని డకార టవర్ణములకుఁ బూర్వ ముండిన నుండఁదగుం గాన నట్లు టడవర్ణాంతశబ్దములలో ట-డ-లకు ముం దర్ధబిందువు తోఁచెడి స్థలములందలి యర్ధబిందువును నిత్యముగఁ బూర్ణముగ మార్ప నీసూత్రమారబ్ధమయ్యె నని గ్రహించునది. సంజ్ఞ 14 వికల్పవిధి యగుటంజేసి పక్షమున నర్ధబిందురూపమే నిల్చిపోవలసివచ్చుటఁబట్టియు 15 విధి దీర్ఘముమీఁద నిత్యముగ ఖండమునే నిల్పున దగుటంబట్టియు బహువచనసంయోగమున హ్రస్వదీర్ఘములపై నర్ధమునకుఁ బూర్ణము నిత్యముగ విధింపఁబడె నని ప్రయోజనము

నెప్పునది. సంజ్ఞ 16 విధి బిందుమాత్ర ముండఁదగినతావుల సూచించెడి. 'అనఁటి+లు:'—తత్సమము 15 చేఁ బ్రకృతి తుదియికారమున కుకారమగును. 'అనఁటు+లు'—12 చే నుత్వలోపము రా 'అనఁట్లు' అని రూపము గావలసియుండ నిత్యముగఁ బూర్ణబిందువు దీనిచేఁ గూర్చి 'అనంట్లు' అని రూపము సిద్ధింపఁజేసెను. అనఁటి యనునది యఖండపదము. ఏకపద మని యర్థము. ఇది సిద్ధఖండము పూర్ణమగుట కుదాహరణము. ఇట్లే పనంట్లనుదాని ప్రక్రియం గమనించునది. 'పనఁటి' ఇది యికారాంతము గోఁటు:—ఇది యుదంతము. గోఁటు+లు:—12 చే నుత్వలోపము రా 'గోఁట్లు' అని గావలసియుండఁగ నిందలి యెల్లచో నమదళమునంజేసి దీర్ఘమునుమీఁదఁగూడ సంజ్ఞ 15 సూత్రమును బాధించి బూర్ణబిందు వయ్యెడిఁగాన 'గోంట్లు' అని రూప మగును. ఇది దీర్ఘము మీఁది సిద్ధఖండము నిత్యముగఁ బూర్ణ మగుట కుదాహరణము. ఇట్లే తేఁటి అనుదానికిఁ దేంట్లగు నని గ్రహించునది. ఏండ్లనునది యట్లే యేఁడను ప్రకృతినుండి గల్గినదిగ సంభావించునది. సమానపద మగుటంజేసి యివ్విధి హ్రస్వదీర్ఘములమీఁది సిద్ధఖండమునే నిండుసున్నగ మార్చునదిగాని సాధ్యఖండమును గా దని సామాన్యముగ నెఱుంగవలెను. మఱియు సమానపదములందలి వ్యాకరణప్రాప్తార్థము పూర్ణము గాకుండుటయు నిందులకు దృష్టాంతము. బహువచనశ్లిష్టములైన డలలలో లకారమున కలఘుళకారము గల్గుట నిర్వివాదము. లకారము స్థిరవర్ణమగుట నర్ధానికిముందు బిందువు చూపట్టదుగాన (సంజ్ఞ 16 విధి) ళకారము గల్గినచో, బిందువుండెనేని యది చెడునోమో యని యనుమానమేని పడనక్కఱలేదు. డకారమునకు ముందె బిందు వుండిన నుండఁదగును. (సంజ్ఞ 16 విధి ననుసరించి) 12 చే నుత్వలోపము డకారాంతములకెల్ల బహుత్వమున సిద్ధించిన పక్షమున 14 చే నిత్యముగ నలఘుళకారము గలుగక తప్పదు. మఱియు 14 చే నుత్వలోపముగలుగనిపక్షమునను నలఘుళకారము డకారాంతములకు బహువచనమునఁ గలుగవలసియున్నది. ముందు బిందువుగల డకారముల కలఘుళకారము గల్గినచో సంజ్ఞ 16 విధి ననుసరించి బిందువు తొలఁగక తీరదు. కాన బిందువు ముందులేని డకారములకే 13-14 చే నగు నలఘుళకారము గలిగెడిఁగాని బిందువు సహజముగ ముందిడికొన్న డకారముల కలఘుళకారము గలుగ దని గ్రహింపవలసియున్నది. ఈరీతి ననుసరించి 'ఏఁడు; కాఁడు;' మొదలగు సిద్ధబిందుపూర్వకడవర్ణముల కలఘుళకారము 13-14 చే నయ్యెనేని డవర్ణము ముందుండుబిందువు లోపింపవలసివచ్చును గాన నిట్లు సిద్ధబిందువు ముందు తోఁచెడి డకారముల కలఘుళకారము 13-14 చే సిద్ధింప దనియు, 12 చే నుత్వలోపముం జెందిన పక్షమున 15 చే నిత్యముగ నర్థము పూర్ణమై 'యేండ్ల' నియు నుత్వలోపాభావమున 'ఏఁడులు' లనియు నిట్లే 'కాఁడులు-కాండ్ల'నియు నగునుగాని 'ఏళ్లు-

కాళ్లను రూపములు గలుగ వనియు, దాన నలఘుళకారము నిట్టి బిందుపూర్వకడకారములకాదేశించు వారిమతము (సంజ్ఞ 16 విధి) లక్షణవిరుద్ధ మగుటంజేసి యనాదరణీయ మనియు నేండ్లు కాండ్లను సీక్రింది సూరివివరణమున కభిప్రాయము కాఁగా నలఘుళకారాదేశము (13-14 లచే నయ్యెడిది) నిర్బిందుకములకే గాని సబిందుకములకుఁ గలుగ దనియు ఫలితమును గ్రహింపవలెను. సామాన్యముగ నలఘుళకారము డ-ల-రలకే శాస్త్రముచే నగుటఁ గాననగును. అందు రలలు స్థిరము లగుటంజేసి యవి బిందుపూర్వకములు గాఁజాలవు. ఇఁక నొక డవర్ణమే బిందుపూర్వకము గాఁజాలిన దగుటంజేసి నిర్బిందువులకే గాని సబిందుకములకు డకారముల కిక్కార్యము గలుఁగ దని సూరి వివరించుట యావశ్యక మయ్యెను. దీర్ఘముమీఁది సబిందుకడకారములనే యుదాహరించినను హ్రస్వముమీఁదఁ గూడ నుండేని డవర్ణమునకు ముందు బిందువు తోఁచిన నట్టివానికిని నలఘుళకారము గలుగ దనియే గ్రహింపవలెను.

ఔపవిభక్తికంబుల లివర్ణ సలలువర్ణంబులకు బహువచనంబు పరం బగునపుడు పూర్ణబిందుపూర్వక డువర్ణంబు బహుళంబుగా నగు. ౧౬.

కొడవలి - కొడవండులు. ఉల్లోపంబు - కొడవండ్లు - పక్షంబునం దలఘుళకారంబు-కొడవళులు-కొడవళ్లు-కొడవలులు. రోఁకలిప్రభృతుల కిట్లు రూపంబు లెఱుంగునది. ఇల్లు-ఇండులు - ఇండ్లు-ఇల్లులు. ఇట్లు-కల్లు-పల్లు-ముల్లు-పిల్లు శబ్దంబులకు రూపంబులు తెలియునది. మద్యనిమ్నార్థకంబులయిన కల్లు-పల్లు శబ్దంబులును జెల్లు ప్రభృతిశబ్దంబులు ననౌపవిభక్తికంబు లగుటంజేసి వాని కీకార్యంబు లేదు.

టీ. 'ఔపవిభక్తికలీనామిల్లుక్బహుళం తత్రైవ డుశ్చ స్యాత్; సలలోర్బిందుయుతో డుర్వా' అనునవి మూలములు. ల్లు-లివర్ణములు తుదిని గల యౌపవిభక్తికశబ్దముల తుది లి-లువర్ణములకు బహుత్వమున బహుళముగ బిందువు ముందిడికొన్న డువర్ణ మాదేశ మగును. బహువచనమున నను సామాన్యోక్తి ననుసరించి యెల్లవిభక్తులందును బహువచనములం దగు నని యెఱుంగునది. 28 చే నగునవి యౌపవిభక్తికములు. ద్వితీయాద్యేకవచనప్రత్యయములకు ముందుండునవి గాన వీని కౌపవిభక్తికములను సంజ్ఞ గల్గె నని తోఁచెడి. మఱియు 'ఇ టి-తి' అనునవి ప్రకృతులగు ప్రత్యయములకు ముందు చేరునవిగాన నుపవిభక్తు లను పేరు గల్గియుండును. ఉపవిభక్తులే యౌపవిభక్తికము లనంబడును. వీనినిగూర్చి విస్తృతి 28 సూత్రపుటీకలో నరయునది. కొడవలి+లు:—

కొడవలిశబ్ద మాపవిభ_క్తికము. దీనితుది లివర్ణమునకు బిందుపూర్వకడువర్ణము బహువచనము పరముగా నీసూత్రముచేఁ గలుగ 'కొడవ+ండు+లు=కొడవండులు' అని రూప మగును. 12 చే డువర్ణము నుత్వమునకు లోపము పాక్షికముగఁ గలుగ 'కొడవండ్లు' అని రూప మేర్పడును. ఈవిధిచే బిందుపూర్వకడువర్ణము రానిపక్షమున 'కొడవలి+లు' అని యుండ తత్సమము 45 చే ఇవర్ణమునిత్వమున కుత్వము గలిగి 'కొడవలులు' అని యగును. పిదప 13 చే నుదంతమైన లువర్ణమున కలఘుళకారము గలుగ 'కొడవళులు' అని రూప మేర్పడును. అలఘుళకారము 13 చేఁ గలుగని పక్షమున 12 చేఁ బహుత్వమునఁ బ్రకృతితుది నున్న లువర్ణము నుత్వమునకు 12 చే లోపమును 14 చే నిత్యముగ నలఘుళకారమును గలుగుంగాన 'కొడవళ్లు' అని రూపము సిద్ధించును. కాఁగా బహువచనమున 'కొడవండులు - కొడవండ్లు - కొడవళులు - కొడవళ్లు-కొడవలులు' అని యైదురూపములు గల్గు ననియు, నిట్లే బహుత్వమునం దెల్ల నికార్యములు చూపట్టు ననియు, దాన 'కొడవండులను-కొడవండులచేత - కొడవండ్లను-కొడవండ్లచేత - కొడవళులను-కొడవళులచేత - కొడవళ్లను - కొడవళ్లచేత - కొడవలులను-కొడవలులచేత' నను మొదలగురూపము లేర్పడు ననియు గ్రహించునది. ఇట్లే యాపవిభ_క్తిక మగు రోఁకలిశబ్దమునకు 'రోఁకండులు-రోఁకండ్లు-రోఁకళులు - రోఁకళ్లు-రోఁకలులు' అనురూపము లాయావిధులచేఁ గలుగుటను గమనించుకొనునది. ఈరీతిగనే యెల్ల లివర్ణాంతాపవిభ_క్తికముల ప్రక్రియను గమనించునది. సలలువర్ణము=లకారముతోఁగూడినలువర్ణము 'ల్లు' అనువర్ణ మని తాత్పర్యము.
ఇల్లు:—ఇది సలలువర్ణాపవిభ_క్తికశబ్దము. ఇల్లు+లు:—బహువచనము పరమగునపుడు 'ల్లు' అను ప్రకృతితుదిభాగమున కంతకును బూర్ణబిందుపూర్వక డువర్ణ మాదేశము గాఁగ 'ఇండులు' అని రూపమగును. ఇట్లే యితర విభ_క్తుల బహువచనములందు 'ఇండులచేత' నను మొదలగు రూపము లగుటను గమనించునది. 12 చే బిందుపూర్వకడువర్ణము నుత్వమునకు లోపము గల్గినపక్షమున 'ఇండ్లు' అని రూప మగును. ఇట్లే యుత్వలోప పక్షమున 'ఇండ్లను-ఇండ్లచేత' అను మున్నగురూపము లేర్పడుటను దెలిసికొనునది. తెనుఁగున బిందుపూర్వకస్థిరము లేమిం జేసియు; సంయుక్తాంతమగుటం జేసియు, బిందుపూర్వకడకారమునకు ళాదేశము 13-14 చేఁ గలుగ దని గ్రహించునది. 'ఇల్లులు' అనియే, బిందుపూర్వక డవర్ణము గలుగని పక్షమున రూపము సిద్ధించెడి. 13-14 సూత్రములందుఁ గ్రమముగ 'అసంయు_క్తంబులై, అద్విరు_క్తంబులైన' అను దళములు గూర్పఁబడి యుండుటచే నిట్టిసంయుక్తాంతముల కుత్వలోపనుగాని తన్స్థానమున నగు నలఘుళకారాదేశముగాని సంభవింపవుగాన 'ఇళ్లు' అనురూప మీవిధిచే బిందుపూర్వక డువర్ణము రావిపక్షమునను సిద్ధింప దని ఫలితమును గ్రహింపవలెను. మద్యమునం జెప్పని

కల్లుశబ్దమునకును, బల్లమును బోధింపని పల్లుశబ్దమునకును, గంటకమును దెలిపెడు ముల్లు శబ్దమునకును, ధనురర్థకమగు విల్లుశబ్దమునకును, నాపవిభక్తికము లగుటంజేసి యీవిధిచేఁ బూర్ణబిందుపూర్వక డువర్ణము బహుళముగఁ గలిగి క్రమముగ 'కండులు - పండులు - ముండులు-విండులు' అను రూపములు సంభవించు ననియు, 12 చే నుత్వలోపము గలిగి 'కండ్లు - పండ్లు - ముండ్లు - విండ్లు-' అని రూపములు సిద్ధించు ననియుఁ దెలియ వలయును. పైని వివరించినప్రకారము ద్విరుక్తాంతము లగుటకతన వీని కలఘుళకారము సిద్ధింపదు. కల్లును జెప్పెడు కల్లుశబ్దమును బల్లమును బోధించెడి పల్లుశబ్దమును ఱెల్లు మొదలగుశబ్దములును నాపవిభక్తికములు గామింజేసి యవ్వాని కీవిధిచే బిందుపూర్వక డువర్ణము సంభవింప దనియు, దాన వానికి 'కల్లులు - పల్లులు - ఱెల్లులు' అనియే రూపము లేర్పడు ననియు, ద్విరుక్తాంతము లగుటంజేసి యుత్వలోపాలఘుళకారములును గలుగ వనియు, మద్యనిమ్నార్థకములను నీ క్రిందిసూరివివరణమున కభిప్రాయము మద్యనిమ్నా ర్థకములు గాని కల్లు పల్లు మొదలగువానికి ద్వితీయాద్యేకవచనములందు 'కంటిని - పంటిని-ముంటిని-వింటిని.' అను మున్నగు 'ంటి' అను నాపవిభక్తికప్రత్యయము గలిగెడిఁ గాన నయ్యవి యాపవిభక్తికము లని యెఱుంగవలయును. మద్యనిమ్నార్థకములకుఁ గల్లు నిల్లుశబ్దములకుఁ 'గల్లును-బల్లును' ననియే ద్వితీయాద్యేకవచనములందు రూపములు గుది రెడిఁగాన నవి యనాపవిభక్తికము లయ్యెను. కల్లు=కన్ను:— ఈయర్థమునను గండులను ప్రయోగము క్వాచిత్కము ఇల్లు మొదలగు లకారసంయోగాంతములకు ప్రకీర్ణ 8 చే జడ్డకు లోపము గల్గినపక్షమున (ఇలు+లు) 12 చే నుత్వలోపము గలిగి 14 చే నిత్య ముగ నలఘుళకారము సిద్ధించి బహుత్వమున 'ఇళ్లు - ఇళ్లను' మున్నగురూపములును బక్ష మునఁ గలుగుట కవకాశ మగపడెడి. సామాన్యముగ బిందు వన్న బిందుద్వయము గలుగ వలయునుగానఁ బూర్ణబిందుపూర్వక డువర్ణ మని యనవలసివచ్చె నని గ్రహించు నది. బహువచనము పరమగునపుడె యీవిధి యగుటచేతను, నికారాంతములును బహుత్వమునఁ దత్సమము 45 చే నదంతములు గాఁదగుటచేతను, 'ండ్' అని మాత్ర మాదేశించినఁ జాలు నని తోఁచెడి.

ఒకానొకచో నామంబు సంశ్లిష్టబహువచనాంతతుల్యం బయి బహువచనంబు నెనయు. ౧౭.

కొడవండ్లులు - కొడవండ్లులను - కొడవళ్లులు - కొడవళ్లులను
ఇట్లు ప్రయోగదృష్టంబులు గ్రహించునది.

టీ. 'అపి సంయుక్తసమాప్తౌ భూయో౽ంతే లుః ప్రదృశ్యతే నామ్నామ్' అను నది మూలము. కొలఁదిచోటులందు ప్రాతిపదికము తుదియక్షరము బహువచనముతోడఁ

గలిసికొనియు మరల బహువచనప్రత్యయమును బొందుటయుఁ గలదు. అనఁగా బహువచనముతోఁడఁ గూడికొనినదే నామమై బహువచనప్రత్యయమును బొందు నను భావము బహుత్వమునంజె యిట్లగుట యని గ్రహించునది. బహువచనముతోఁడఁ బ్రకృతితుది యక్షరము సంయోగించుటంజేసి మరల బహువచనప్రత్యయము వ్యవహారమునఁ గుదిరె ననఁ దగును. బహుత్వబోధకప్రత్యయముపై మఱల నట్టిదె యగుట వ్యాకరణమార్గ విరుద్ధవిషయ మగుటచే బహుత్వమున బహువచనశ్లిష్టమునె నామముగా నిరూపించి బహువచనప్రత్యయము నద్దానికి విధించుట లాక్షణికసంప్రదాయ మయ్యె నని గ్రహించునది. 'కొడవండ్లు':—ఇది 16 చేఁ బూర్ణబిందుపూర్వక డువర్ణము నంది 12 చే నుత్వలోపము నంది సంశ్లిష్టబహువచనాంత మైనశబ్దము. దీనిపై మరల బహువచన ప్రత్యయ మీవిధిచే గలుగ 'కొడవండ్లులు' అను రూపము సిద్ధించెడి. ఇట్లే ద్వితీయాదివిభక్తులందును బహుత్వమునఁ దత్తద్విభక్తులును లడాగమమును సిద్ధింప 'కొడవండ్లులను' మున్నగురూపములు గలుగును. కొడవళ్లు:—ఇది 12 చే నుత్వలోపమును 14 చే నిత్యముగ నలఘుళకారమును బొందిన సంశ్లిష్టబహువచనాంతము. దీని కీవిధిచే మరల బహువచనప్రత్యయాదులు చేర 'కొడవళ్లులు - కొడవళ్లులను' అను రూపములు సిద్ధించును. ఇట్లే యితర విభక్తులందు బహుత్వమున సంశ్లిష్టబహువచనాంతము మీఁద బహువచనప్రత్యయాదులు గలుగుటను గమనించునది. ఇట్లు బహుత్వమున సంశ్లిష్టబహువచనతుల్యములు గాఁదగువానికెల్ల మరల బహువచనప్రత్యయమును సంభవింపఁజేయక మహాకవిప్రయుక్తములై యగపడువానికి మాత్రమే యివ్విధిచే బహువచనమును సంశ్లిష్టబహువచనాంతముమీఁద గూర్చి సాధుత్వమును సంపాదింపవలె నని 'ఇట్లు ప్రయోగదృష్టంబుల గ్రహించునది' అను నీక్రింది సూరివివరణమున కభిప్రాయము. కోడండ్రురు-అండ్రురు - పీండ్రురు అని సంశ్లిష్టబహువచనాంతములమీఁద మరల బహువచనప్రత్యయము గల్గిన ప్రయోగములు భారతాదులందును గనఁబడెడి. సంశ్లిష్టబహువచనాంతము మీఁదనే గాక సహజబహువచనాంతముమీఁదఁగూడ 'చూపఱులు, వేడుకకాఱులు' అని మరల బహువచనప్రత్యయము గ్రంథములఁ గానంబడియెడి.

కలన్వాదుల నువర్ణంబు కుఙ్ఙగు; బహువచనము పరంబగునపుడు నిత్యముగ నగు. ౧౮.

కలఁకు - కలను - కలఁకులు. కఱను - కెలను - కొఱను - కొలను - గవను - నెఱను - ప్రాను - వరను - వఱను ఇవి కలన్వాదులు.

టీ. 'న్వంతానాన్నామ్నః కుఙ్నిర్బహువచనే' అనునది మూలము. కలను మొదలగు నువర్ణము తుదిని గలశబ్దముల తుదినువర్ణమున కేకవచనము పరముగా వికల్పముగను,

బహువచనము పరముగా నిత్యముఁగను 'కుఙ్' అను నదాదేశమగును. 'కుఙ్':—ఇందు ఙకారము లోపించెడిఁ గాన నది ఙిత్తగును. 'ఙిత్తు బిందుపూర్వంబగు' నను విధానముచే నది బిందువు ముందిడికొని కలుగును (ఁకు; ంకు) హ్రస్వముమీఁద నైన రెండుబిందువులును దీర్ఘములపైనైన యర్ధబిందువును గలుగు ననుట పునరుక్తము. కలను:—దీనితుది నువర్ణమున కేకత్వమున 'కుఙ్' అను నదీవిధిచే సిద్ధించినపక్షమున 'కలఁకు; కలంకు' అనియు, 'కుఙ్' అనునది గలుగనిపక్షమునను, స్త్రీసమము గానఁ బ్రథమైకవచనలోపము గలిగి 'కలను' అనియు రూపములేర్పడును. ఇట్లే హ్రస్వముమీఁద నువర్ణమునకు 'కుఙ్' అనునది వికల్పముగ నాదేశమైన రూపములప్రక్రియ నేకత్వమున నెల్ల విభక్తులందును గమనించునది. కలను+లు:—బహుత్వమున నీవిధిచే కుఙ్ఙు నిత్యముగ నగుంగాన 'కలఁకులు; కలంకులు' అను రూపములే సిద్ధించును గాని కలనులను మున్నగు ననిష్టరూపములు గలుగ వని గ్రహించునది. ఇట్లే బహుత్వమున నెల్లవిభక్తులందును కలంకులను; కలఁకులను; కలఁకులచేత; కలంకులచేత మున్నగురూపములందు కుఙ్ఙు నిత్యముగ నగుటను గమనించునది. మ్రాను:—ఇందుఁ దుది నున్న నువర్ణము దీర్ఘముమీఁదిది గాన 'మ్రాఁకు' అని కువర్ణమునకు ముందర్ధబిందువే గలుగుటను గమనించునది. 'మ్రాను - మ్రాఁకు' అని యేకత్వమున నిట్లు వికల్పముగను, 'మ్రాఁకులు; మ్రాఁకులను' అని బహుత్వమున నిత్యముగను, కుఙ్ఙు గల్గుటను గ్రహించునది. 'ముసలిమ్రానుల్' అని వసుచరిత్రకర్త తురుష్క-జీర్ణవృక్షముల బోధించువాఁడై మ్రాఁకులం జెప్పుపక్షమున (బహుత్వమున) నిత్యముగఁ గాఁదగు కుఙాదేశమును గణింపక ప్రయోగించిన ప్రయోగమొం డగపడెడి. ఇవి కలన్వాదు లనుటంజేసి యిది యాకృతిగణము గా దనియు వీనికే గాని యితరముల కీకార్యమును గూర్పరా దనియు గ్రహించునది.

అట్లు రేను గోను శబ్దంబుల నువర్ణంబు గుఙ్గగు. ౧౯.

రేఁగు - రేను - రేఁగులు. గోఁగు - గోను - గోఁగులు.

టీ. కలన్వాదుల నువర్ణమునకు కుఙాదేశ మేకత్వమున వికల్పముగను బహుత్వమున నిత్యముగను నగునట్లే రేను గోను శబ్దములతుది నువర్ణమునకు గుఙాదేశ మగును. 'గుఙ్' అనునది ఙిత్తుగాన బిందుపూర్వకమై యగును. రేనుగోనుల నువర్ణము దీర్ఘముమీఁదిది గాన దానికగు గుఙాదేశ మర్ధబిందుపూర్వకమైయే యగును. రేను:—దీనిచే నేకత్వమున గుఙాదేశ మైనచో 'రేఁగు' అని రూప మగును. గుఙాదేశము గానిపక్షమున 'రేను' అనియే యుండును. ఇట్లే గోనుశబ్దమున నేకత్వమున 'గోఁగు - గోను' అనియు, బహుత్వమున గోఁగు లనియు రూపము లేర్పడెడి. 'కుఙ్, గుఙ్' అని తెలుఁగు లాక్షణికు లాదేశించినవానిని భాషాతత్త్వవిమర్శకులు 'కల్, గళ్' అను బహు

వచనప్రత్యయముల యాదిమభాగము లనియుఁ, గావుననే బహుత్వమున నివి నిత్యముగఁ జూపట్టు ననియు, నేకత్వమునఁ బై బహువచనప్రత్యయములందలి కగలను భాగములం గూడ శబ్దసహజములుగ గ్రహించుటంజేసి (అనుచితవిభాగమునంజేసి) రేఁగు, కలఁకు మొదలగు రూపములు పక్షమునఁ గుదిరె ననియు, రే-గో అనునవే ప్రకృతు లనియు, నడుమ నువర్ణము సంబంధార్థప్రకాశక మనియు నం(డ్రు). సామాన్యముగ శుద్ధాంధ్రమునఁ బ్రథమారూపమే ప్రాతిపదికము గాని ప్రత్యయయోగముచేఁ బ్రథమారూప మేర్పడుట సహజము గామిఁ బైవిమర్శకుల యమ్మాట సయుక్తిక మన నొప్పెడి. 'కేషాంచి న్వాంతశబ్దానాం కుస్స్యాద్గుశ్చార్ధబిందుకః' అను నాథర్వణము నూఁతగఁగొని యీ సూత్రమును సూరి రచించెను. కుక్-గుగాదేశములు సమాసములందును గలిగెడి.

బహువచనంబు పరంబగునపుడు చేను పేను మీను శబ్దంబుల నువర్ణంబు లోపించు. ౨౦.

చేను - చేలు. పేను - పేలు. మీను - మీలు.

టీ. 'తత్రచిన్నలోపశ్చ' అనునది మూలము. బహుత్వమున చేను-పేను-మీను శబ్దములతుది నువర్ణమునకు నిత్యముగ లోపము గలుగును. చేను+లు:—దీనిచే నువర్ణము లోపింప 'చేలు' అని రూప మగును. ఇట్లే 'పేను+లు=పేలు; మీను+లు=మీలు' అని రూపములు సిద్ధించెడి. ఈరీతిగనే చేలను - చేలచేత, పేలను - పేలచేత, మీలను - మీలచేత మున్నగు బహువచనరూపముల సాధించికొనునది. ఏకత్వమున చేను మున్నగు రూపములగు నని గ్రహించునది. 'చేనులను' అను మొదలగురూపము లలాక్షణికము లని ఫలితము నెన్నునది. ఇవ్విధి సమాసములందుఁ గలుగదు.

బహువచనంబు పరంబగునపుడు రేయి ప్రభృతుల తుదియక్షరంబు లోపించు. ౨౧.

రేయి - రేలు. ఱాయి - ఱాలు. వేయి - వేలు. వ్రాయి - వ్రాలు. ఇత్యాదులు. ఈ లోపంబు సమాసంబులందుం జూపట్టెడు. రేరాజు మగఱాపతకము - వేవెలుఁగు.

టీ. 'కేషాంచిద్యంకశబ్దానాం.........వర్ణస్యాంత్యస్య లోపస్స్యాల్లులయోః ప్రాయశః క్వచిత్.' అను నాథర్వణము మూలము. బహుత్వమున రేయి మొదలగు శబ్దముల తుదివ్రాయి నిత్యముగ లోపించును. రేయి+లు:—దీనిచే 'యి' అను తుదియక్షరము లోపింప 'రేలు' అని రూప మేర్పడును. ఇట్లే యిందలి యుదాహృతులతుది నున్న యివర్ణములకు బహుత్వమున నీవిధిచే నిత్యముగ లోపము గలుగ 'ఱాయి+లు = ఱాలు;

వేయి+లు=వేలు; వ్రాయి+లు=వ్రాలు' అను రూపములు సిద్ధించెడి. ఇట్లింత్యవర్ణలోపము నందఁదగు వానినెల్ల నిందుఁ జేర్చి సాధింపవలెను. ఇట్లు తుదియక్షరలోపము వ్యస్తము ననే గాక సమాసాంతర్గతములైన యాయా శబ్దములందును గలుగుట ప్రయోగానుసారముగ గమనించునది. రేయి+రాజు:—ఇందు మొదట నున్న రేయిశబ్దము తుదియక్షరము లోపించి 'రేరాజు' అనురూప మయ్యెను. మగతాయి+పతకము:—ఇందు తాయి శబ్దము తుది వ్రాయి లోపించి 'మగతాపతకము' అను రూపము సిద్ధించెను వేయి+వెలుఁగు:—ఇందుఁ దుదివ్రాయి లోపించి 'వేవెలుఁగు' అను రూపము గలిగెను. క్రమముగ నిమ్మూఁడును దత్పురుషకర్మధారయ బహువ్రీహు లగుటంజేసి సమాసములందును నను మూలమునందలి బహువచనమునకు సారశ్యము సంభవించెడి. ఇవియెల్లను 'యి' అను నదంతమందుఁ గల శబ్దములే గాన రేయి ప్రభృతులను పదమునందలి ప్రభృతిశబ్దముచే యివర్ణాంతములే బోధ్యములయ్యెడి. 'తాయి+లు' అనునపు డంతిమాక్షరలోపము నిత్యమగుటంజేసియు, నింకొక లకారము సంభవింప నవకాశము లేమింజేసియు, తాళ్లను వ్యవహార మలాక్షణిక మయ్యెడి. సంశ్లిష్ట బహువచనాంతముమీఁదనే గాని మరల బహువచనప్రత్యయము చూపట్టమింజేసియు తాళ్లను దపరూపమే యయ్యెడి.

బహువచనంబు పరంబగునపు డావుప్రభృతుల తుది యక్షరంబునకు లోపంబు విభాష నగు. ౨౨.

ఆవు - ఆలు - ఆవులు. జాము - జాలు - జాములు. చుట్టము - చుట్టలు - చుట్టములు. మీసము - మీసలు - మీసములు.

టీ. బహువచనము పరముగాఁగ 'ఆవు' అను మొదలగుశబ్దముల తుదివర్ణమునకు లోపము వికల్పముగ నగును. ఇందుఁ బ్రభృతిశబ్ద మావుశబ్దమునుబట్టి వువర్ణాంతములనే బోధించునదిగ గ్రహింపక యంతిమాక్షరలోపమును బహుత్వమున వికల్పముగ నందఁదగు వివిధవర్ణములు తుదినిగల శబ్దములనెల్ల దీనికి గుఱిగాఁ జేయఁదగు నని యిందలి యుదాహరణములంబట్టి గ్రహింపవలెను. ఆవు+లు:—దీనిచే బహువచనము పరముగా వులోపము గాఁగ 'ఆలు' అనురూప మగును. వులోపము గలుగనిపక్షమున 'ఆవులు' అని యగును. ఇట్లే 'జాలు - జాములు' అను రూపముల ప్రక్రియను జాము శబ్దమునుండి యూహించి కొనునది. ఈరీతిగనే బహుత్వమున మిగిలిన విభక్తులందు ఆలను - ఆవులను మొదలగురూపముల సిద్ధిని గమనించునది. చుట్టము+లు:—ఇది నపుంసకసమము గాన మువర్ణకాంత మైయుండును. బహుత్వమున ములోపము గలుగ 'చుట్టలు' అనియు, ములోపము గలుగనిపక్షమున 'చుట్టములు' అనియు వలసినఁ దత్సమము ౪౩ చే 'చుట్టాలు' అనియు రూపములు గలిగెడి. ఇట్లే 'మీసలు - మీసములు -

మీసాలు' అను రూపములు సిద్ధించెడి. 'మీసాలపై లేనియల్' అని మనుచరిత్ర ప్రయోగము. వృత్తియందుఁ బూర్వపదమగునపుడును నావు శబ్దము తుదివ్రాయి లోపించుటయు నద్దానికిఁ బరుషములు పరములగునపుడు సుమాగమమగుటయుఁ, బరుషములు సరళము లగుటయు నర్థబిందువు ద్రుతమునకుఁ గలుగుటయును, సరళస్థిరములు పరము లగునపు డంత్యవర్ణలోపము మాత్ర మగుటయుఁ బాక్షిక మని గ్రహించునది. 'ఆఁబెయ్య - ఆఁదోఁక - ఆదూడ - ఆలగాపరి' అని ప్రయోగము లగపడెడి.

ఇయకుమాఱుగా నామాంతంబున కెత్వంబు బహుళంబుగా నగు.

కన్నియ-కన్నె. జన్నియ-జన్నె. వన్నియ-వన్నె. కొంచియము - కొంచెము. కొండియము-కొండెము. బహుళగ్రహణముచే సందియము కాఱియ మొదలగుశబ్దంబులం దెత్వము లేదు. ఇయశబ్దంబునం దికార లోపంబు కొందఱు వక్కాణించిరి. అయ్యది ప్రయోగంబులందు మృగ్యంబు. ముత్తియశబ్దంబునందు మాత్ర మిత్వలోపంబు గానంబడియెడి. ముత్తియము - ముత్తెము - ముత్యము.

టీ. 'ఏదంతతా చ నామ్నామన్యతరస్యామియాంతానామ్' అను చింతామణి సూత్రమును, దానిని వివరించు 'ఇయాంతత్వే కుత్రచిత్స్యాదేత్వం యశ్చాపి తద్భవే, లఘుస్సోఽపి చ సంయుక్త ఇతి కేచిదీరణా.' అను నాథర్వణమును మూలములు. ఆచ్ఛిక శబ్దములందలి 'ఇయ' అను భాగమునకు 'ఎ' అనునది బహుళముగ నాదేశమగును. కన్నియ:—ఇందుఁ దుదిభాగ మగు 'ఇయ' అను దాని కెకార మాదేశముగాఁగ 'కన్న్-ఎ = కన్నె' అని రూపమగును. ఇట్లే తక్కిన యుదాహరణముల ప్రక్రియను గమనించునది. ఏకత్వమునను బహుత్వమునను నీ యెత్వము బహుళముగఁ గల్గు నని గ్రహించునది. సూత్రమున బహుళపదముం గూర్చుటం జేసి 'సందియ - కాఱియ' అను మొదలగు శబ్దముల తుది నున్న యియ కెత్వము సిద్ధింప దని 'బహుళగ్రహణముచే' నను క్రింది సూరి వివరణమున కభిప్రాయము నిత్యముగఁ బ్రవర్తింపకుండుట యను బహుళప్రయోజన మని గ్రహించునది. కొందఱు లాక్షణికు లియాంతశబ్దములందలి యికారమునకును బక్షమున లోపము గల్గనగునని యని రనియుఁ(కన్నియ:—కన్న్+య=కన్న్య:—జడ్డకు లోపము కన్య) గాని యట్టి రూపములుఁ ప్రాచీనకవిప్రయుక్తములై బహుళముగ నగపడమింజేసి యికారలోపమును జెప్పెడి లాక్షణికుల యమ్మాట యనాదరణీయ మనియు నయ్యది యను సూరి యాక్రిందివివరణమున కభిప్రాయము. (మృగ్యము=వెదుకఁదగినది-శూన్య మనుట) ఒక్క ముత్తియ శబ్దమునకు మాత్ర మిత్వలోపము ప్రయోగసిద్ధమై ముత్య మని

యగపడుచుండుటచేఁ బైలాక్షణికోక్తి యిద్దానివిషయమున మాత్రమే యంగీకరింప నగు నని 'ముత్తియశబ్దమునందు మాత్ర' మను నీక్రిందివివరణమున కభిప్రాయము. ఇత్వ లోపము గలిగినపిదప-ముత్తియ శబ్దమునందలి జడ్డకుఁ బ్రకీర్ణము 8 చే లోపము గలుగు టను గమనించునది. ప్రౌఢవ్యాకర్త 'ముత్తియశబ్దేతరంబునకును దఱచుగ నిత్వలోపము గానంబడియెడి' నని 'దివ్వియ+ఉఱుపు=దివ్యాఱుపు-కళ్ళియము = కళ్యాల-పళ్ళియము = పళ్యము-వీడియము=వీడ్యము' అను మొదలగువాని నుదహరించి ముత్తియశబ్దంబునందు మాత్రము సూరి వాక్యమును సవరించినాఁడు. ఇట్టిత్వలోపము గలిగిన చోటులందు జడ్డ తోఁచెనేని పూర్వము తెల్పినప్రకారము ప్రకీర్ణము 8 చే జడ్డలోపము గల్గు నను టను స్మరించుకొనునది. కాని యిట్టి యిత్వలోపము గల్గిన ప్రయోగములు భార తాదిప్రాచీనకావ్యసిద్ధములు గామింజేసి సూరి యుపేక్షించె నని తోఁచెడి. కాఁగాఁ బ్రయోగానుసారముగ నెత్వము గలుగుటను నిత్వలోప మగుటను గమనింపవలెనుగాని యియాంతశబ్దములంతెల్ల నీవిధులం గూర్పరా దని గ్రహించునది. ఇత్వలోపమునకు 'నెయ్యపుఁగన్యకలననవాలుఁదూపులఁ' అను రాఘవపాండవీయప్రయోగము గన్పట్టెడి. భారతార్థమున 'నెయ్యపుఁగన్యకల' అని ఎఱుఁగవలెనుగాన రామాయణార్థమునఁగూడ నద్దానిని గన్య యనుశబ్దముగనే భావింపక తీరదు. ఆపక్షమున నది కన్నియశబ్దమున కిత్వ లోపముచేఁ గల్గినదిగ నంగీకరింపక తప్పదు. ఆచ్ఛికశబ్దములందలి యియ · యనుదాని కెత్వ మాదేశ మగు నను సామాన్యోక్తిం జేసి తుది నున్నదానికే గాక నడుమ నున్న దానికిని నీయాదేశము గలుగనగు ననియు దాన బరియాచకమునకుఁ బరేచక మనియు నిత్వలోపము గల్గిన బర్యాచక మనియు రూపాంతరములు గలుగవచ్చు ననియు లాక్ష ణికుల యాశయము. మూలమును నీసూత్రమును బ్రాతిపదికములకే యిద్విధాన మని తెలిపెడి. కాని యాచ్ఛికక్రియలందును నిత్కార్యము గల్గుట ప్రయోగదృష్ట మని వ్యాఖ్యాతల యాశయము. (కదియంబడె = కదెంబడె.)

సర్వనామప్రకరణము

వాక్యమున నామవాచకమునకు బదులుగా వాడఁబడునది సర్వనామము. ఏదే నొక పదార్థమును గాని పదార్థములను గాని తెల్పునది నామవాచకము. ఒకదానికిఁ బేరైనశబ్ద మని భావము. ఒక వాక్యమున నామవాచకము నావృత్తము చేయవలసివచ్చిన యెడల మరల నద్దానినే పునరుక్తముగ నావృత్తి చేయ నక్కఱ లేకుండ దానికి బదు లుగ వాడఁబడునది సర్వనామము. విశేష్యపునరుక్తిదోషమును దలఁగింప సర్వనామము ప్రయోగింపఁబడు నని తాత్పర్యము. 'సర్వనామము = ఎల్లనామములకు బదులుగ నగు నామము. ఎల్లనామములకు బదులుగ వాడఁబడునది సర్వనామము గావుననే సర్వనామ ముపసర్జన మగుటయు నొకదానికి సంజ్ఞ యగుటయు సంభవింపవు.

అన్ని ప్రభృతులు సర్వనామంబులు. ౨౮.

అన్ని-ఇన్ని-ఎన్ని-కొన్ని-పెక్కు-పలు-ఆ-ఈ-ఏ-నీ-నా-మన-తా సంఖ్యావాచకంబులు - అన్ని ప్రభృతులు. వీనికిం బ్రథమాంతరూపంబు లుదాహరించెద. వీనిలో డుమంతంబులకెల్ల న్వాగమంబు పూర్వోక్తంబు స్మరించునది. బహువచనలకారంబునకు రాదేశంబును బూర్వాగమంబును బ్రథమాబహువచనంబునకుం బోలె నెఱుంగునది. విశేషాకారంబులు గలిగెనేనిఁ గొండొకచో ద్వితీయవఱకును గొండొకచోఁ దృతీయయం దొక్క రూపంబు వఱకును రూపభేదంబులు వక్కాణించెద. శేషం బూహించునది. అన్ని మొదలగుశబ్దంబు లాఱును ద్విప్రభృతి సంఖ్యావాచకంబులును మహదర్థంబులు బహువచనాంతంబు లగు-అమహదర్థంబు లేకవచనాంతంబు లగు. ఇందు నీ మొదలగు నాలుగుశబ్దంబులు సర్వార్థంబులం దుల్యరూపంబు లయియుండు.

మ-అనునది మహదర్థమనుటకు, అ-అనునది యమహదర్థ మనుటకు, ప్ర-మొదలయినవి ప్రథమాదివిభక్తులకును సంకేతములుగా నిందు గ్రహించునది.

మ. అ.

సర్వతావదర్థకము

ప్ర. { అందఱు / అందోఱు } ... అన్ని.

ఇయదర్థకము.

ప్ర. ఇందఱు ... ఇన్ని.

కియద్యావదర్థకము.

ప్ర. ఎందఱు ... ఎన్ని.

కతిపయార్థకము.

ప్ర. కొందఱు ... కొన్ని.

బహ్వర్థకము.

ప్ర. { పెక్కండ్రు / పెక్కురు } పెక్కు. దీనికి బహువచనముం గలదు పెక్కులు

ఈశబ్దంబు లొపవిభక్తికంబు లగుటం జేసి - అన్నిటి - అన్నింటి - ఇన్నిటి - ఇన్నింటి - ఎన్నిటి - ఎన్నింటి - కొన్నిటి - కొన్నింటి - పెక్కిటి - పెక్కింటి - యను రూపంబులు ద్వితీయాద్యేకవచనంబులు పరంబు లగునపు డమహత్త్వంబునం దగు నని తెలియునది.

బహ్వర్థకము.

ప్ర. { పలుగురు / పలుగుండ్రు } అమహత్త్వంబున దీనికి వ్యస్తప్రయోగంబు లేదు.

మ.

తదర్థకము.

ప్ర. వాఁడు ... { వారు / వారలు / వాండ్రు }

ద్వి. వానిని ... { వారిని / వారలను / వాండ్రను }

అ.

ప్ర. { అది ... అవి. / అద్ది ... అవ్వి. / ఆయది ... ఆయవి. / అయ్యది ... అయ్యవి. }

ద్వి. { దానిని / ఆదానిని / అద్దానిని } ... వానిని

మ.

ఇదమర్థకము.

ప్ర. వీఁడు ... { వీరు / వీరలు / వీండ్రు. }

ద్వి. వీనిని ... { వీరిని / వీరలను / వీండ్రను. }

అ.

ప్ర. { ఇది ... ఇవి. / ఇద్ది ... ఇవ్వి. / ఈయది ... ఈయవి. / ఇయ్యది ... ఇయ్యవి. }

ద్వి. { దీనిని / ఈదానిని / ఇద్దానిని } ... వీనిని.

మ.

యత్కిమర్థకము.

ప్ర. { ఏఁడు ... ఏరు. / ఏవాఁడు ... { ఏవారు / ఏవారలు / ఏవాండ్రు } / ఎవ్వాఁడు ... { ఎవ్వారు / ఎవ్వారలు / ఎవ్వాండ్రు } / ఎవ్వఁడు ... { ఎవ్వరు / ఎవ్వండ్రు } / ఎవఁడు ... { ఎవరు / ఎవండ్రు } }

ఏనిని ఏరిని.

ద్వి. { ఏవానిని { ఏవారిని / ఏవారలను / ఏవాండ్రను } / ఎవ్వానిని { ఎవ్వారిని / ఎవ్వారలను / ఎవ్వాండ్రను } / ఎవ్వనిని... { ఎవ్వరిని / ఎవ్వండ్రను. } / ఎవ్వనిని { ఎవరిని / ఎవండ్రను. } }

అ.

ప్ర. { ఏది ... ఏవి. / ఏది ... ఏవి. / ఎద్ది ... ఎవ్వి, / ఏయది ... ఏయవి. / ఎయ్యది ... ఎయ్యవి. }

ద్వి. { దేనిని ... వేనిని / ఏదానిని... ఏవానిని / ఎద్దానిని ... ఎవ్వానిని }

మహతి వాచ్యం బగునే నేకత్వంబున యత్కిమర్థకశబ్దంబు-ఎవ్వరిత-ఎవ్వర్త-ఎవ్వత-ఎవరిత - ఎవర్త-ఎవత-ఎవ్వరిత - ఎవ్వర్తి-ఎవ్వతి ఎవరితి-ఎవ్వర్తి-ఎవతి-ఎవ్వరితె-ఎవ్వర్తె-ఎవ్వతె-ఎవరితె-ఎవర్తె-ఎవతె - ఎవ్వర్తుక-ఎవ్వతుక - ఎవర్తుక - ఎవతుక అని యిరువది రెండురూపంబులు వడయు.

తదాదులు మూఁడు మహద్వాచకంబు లేకత్వంబునం బూజ వివక్షించునపుడు అతఁడు-ఆతఁడు, ఇతఁడు-ఈతఁడు; ఎతఁడు - ఏతఁడు - అను రూపంబులు వడయు. మహతీవాచకంబులు. ఆమె - ఆపె - ఆకె; ఈమె-ఈపె-ఈకె; ఏమె-ఏపె-ఏకె అను రూపంబులు వడయు.

యుష్మదర్థకము.

ప్ర. { నీవు / ఈవు } ... { మీరు. / మీరలు. / ఈరు. / ఈరలు. }

ద్వి. నిన్నును... మిమ్మును.

తృ. నీచేతను,.. మీచేతను

అస్మదర్థకము.

ప్ర. { నేను / ఏను } ... { మేము / నేము / ఏము }

ద్వి. నన్నును ...మమ్మును

తృ. నాచేతను ...మాచేతను

ఉభయార్థకము.

నిత్యబహువచనాంతము.

ప్ర. మనము.

ద్వి. మనలను.

తృ. మనచేతను-మనలచేతను.

ఆత్మార్థకము.

ప్ర. తాను... { తాము. / తారు. / తమరు. }

ద్వి. తన్నును...తమ్మును.

తృ. తనచేతను...తమచేతను.

ఇంక సంఖ్యావాచకంబులు వక్కాణించెద.

ఉ.

ఏకార్థకశబ్దము.

ప్ర.

ఒకఁడు ... { ఒకరు. / ఒకండ్రు.

ఒకొఁడు ... { ఒకొరు. / ఒకొండ్రు.

ఒక్కఁడు ... { ఒక్కరు. / ఒక్కండ్రు.

ఒకొ్కఁడు ... { ఒకొ్కరు. / ఒకొ్కండ్రు.

ఒకరుఁడు ... { ఒకరులు. / ఒకళులు. / ఒకళ్లు.

ఒకొరుఁడు... { ఒకొరులు. / ఒకొళులు. / ఒకొళ్లు.

ఒక్కరుఁడు ... { ఒక్కరులు. / ఒక్కళులు. / ఒక్కళ్లు.

ఒకొ్కరుఁడు ... { ఒకొ్కరులు. / ఒకొ్కళులు. / ఒకొ్కళ్లు.

ఒకరువుఁడు ... ఒకరువులు.

ఒకొరువుఁడు ... ఒకొరువులు.

ఒక్కరువుఁడు ... ఒక్కరువులు.

ఒకొ్కరువుఁడు... ఒకొ్కరువులు.

ఒరుఁడు .. ... ఒరులు.

ఒరువుఁడు ... ఒరువులు.

ఒండు ... { ఒండులు. / ఒండ్లు.

ఒష్డు ... { ఒష్డులు. / ఒష్డ్లు.

ద్వితీయాది విభక్తిరూపంబు లూహించుకొనునది.

అ.

ప్రథమైకవచనాంతములు.

ఒకటి - ఒకొంటి - ఒక్కటి - ఒకొ్కటి - ఒక్కంటి - ఒకఁడు - ఒకొఁడు - ఒక్కఁడు - ఒకొ్కఁడు - ఒండు. ఈశబ్దంబునకు సంఖ్యావాచకంబునకు బహువచనంబు లేదు.

దీనికి మహతి వాచ్యంబగునపుడేకత్వంబున వక్ష్యమాణరూపంబు లెఱుంగునది.

మహదర్థకము.

ఒకరిత - ఒకర్త - ఒకర్తు - ఒకర్తుక ఒకత-ఒకతుక - ఒకొరిత - ఒకొర్త-ఒకొర్తు-ఒకొర్తుక-ఒకొత - ఒకొతుక - ఒక్కరిత - ఒక్కర్త - ఒక్కర్తు-ఒక్కర్తుక-ఒక్కత - ఒక్కతుక-ఒకొ్కరిత-ఒకొ్కర్త-ఒకొ్కర్తు-ఒకొ్కర్తుక-ఒకొ్కత - ఒకొ్కతుక ఒకరితి-ఒకర్తి-ఒకతి-ఒకొరితి - ఒకొర్తి-ఒకొతి-ఒక్కరితి-ఒక్కర్తి-ఒక్కతి-ఒకొ్కరితి-ఒకొ్కర్తి-ఒకొ్కతి ఒకరితె-ఒకర్తె-ఒకతె - ఒకొరితె - ఒకొర్తె-ఒకొతె-ఒక్కరితె-ఒక్కర్తె

ఒక్కఁతె - ఒక్కరితె - ఒకొ్కఁర్తె - ఒకొ్కఁతె-ఓర్త-ఓర్తి-ఓర్తు-ఓర్తుక.

ఇంక ద్విప్రభృతి సంఖ్యావాచకంబులు ప్రథమాంతరూపంబులు వక్కాణించెద.

మ. అ.

ప్ర

ఇద్దఱు, ఇరువురు } ... రెండు

మూవురు, ముగ్గురు, మువురు } ... మూఁడు

నలుగురు ... నాలుగు.

అయిదుగురు ... అయిదు.

ఏగురు ... ఏను.

ఆఱుగురు ... ఆఱు.

ఏడుగురు ... ఏడు.

ఎనమండ్రు ... ఎనిమిది.

తొమ్మండ్రు ... తొమ్మిది.

పదుగురు, పదురు, పదుగుండ్రు, పదుండ్రు } ... పది.

పదునొకరు ... పదునొకటి.

ఇచ్చట నేకశబ్దార్థరూపంబులెల్ల నర్థానురూపంబుగం గూర్చుకొనునది.

పదునొకొండ ... పదునొకొంటి.

ఇత్యాదులు.

పన్నిద్దఱు, పన్నిరువురు } పండ్రెండు.

పదుమూవురు, పదుముగ్గురు, పదుమువురు } పదుమూఁడు

పదునలుగురు ... పదునాలుగు.

పదునయిదుగురు ... పదునయిదు.

పదునేగురు ... పదునేను.

పదునాఱుగురు ... పదునాఱు.

పదునేడుగురు ... పదునేడు.

పదునెనమండ్రు ... పదునెనిమిది.

పందొమ్మండ్రు ... పందొమ్మిది.

ఇరువండ్రు ... ఇరువది.

ఇరువదియొకరు ... ఇరువదియొకటి

ఇత్యాదు లూహ్యంబులు.

ముప్పండ్రు ... ముప్పది.

నలువండ్రు ... నలువది.

ఏఁబండ్రు ... ఏఁబది.

అఱువండ్రు ... అఱువది.

డెబ్బండ్రు ... డెబ్బది.

ఎనుబండ్రు ... ఎనుబది.

తొంబండ్రు ... తొంబది.

నూఱుగురు ... నూఱు.

వేగురు ... వేయి.

పదివేగురు ... పదివేలు.

రెండు మొదలగునవి యుపవిభక్తికశబ్దంబు లగుటం జేసి ద్వితీయాది విభక్తులు పరంబు లగునపుడు టింటు లగు నని యెఱుంగునది. రెండిటిని-రెంటింటిని - రెంటిని. మూడిటిని - మూడింటిని - మూంటిని ఇత్యాదులు. ఏకశబ్దమునకు-ఒంటి - ఒకానొకండు - ఒకానొకతె - ఒకానొకరిత-ఒకిమ - ఒండొకరు-ఒకట్ట అను రూపంబులును - ద్విశబ్దార్థంబునకు-ఇనుమడి-ఈరాలు అను రూపంబులు నర్థవిశేషంబులం జూపట్టెడు.

టీ. అన్ని మొదలగు పదమూఁడుశబ్దములును రెండు మొదలగుసంఖ్యను జెప్పెడు శబ్దములును అన్నిప్రభృతు లను పదముచే బోధింపఁబడెడి. ప్రభృతులు = మొదలైనవి. ఇందు ప్రక్రియాప్రదర్శనముఖమునఁ గాక నిపాతవిధి నాశ్రయించి సర్వనామముల సిద్ధరూపములు మాత్రమే చూపఁబడును. కాన నన్ని మొదలగు సర్వనామములలో మహద్వాచకములై దుప్రత్యయము బొందఁదగినవానికెల్లను దత్సమము 23-24 లచే నిగామము గలుగుటను జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చుకొనవలెను. ని+ఆగమము = న్యాగమము. పూర్వోక్తంబు=ముందుఁ జెప్పఁబడినది. ప్రథమాబహువచనప్రత్యయ మగు లువర్ణకమునకును, దక్కిన విభక్తులందు బహుత్వమున నగు నాగమలకారమునకును రేఫ మాదేశముగ నగుటను, నాయాదేశరేఫమునకు ముందు బిందుపూర్వక దకారము మొదలగునవి యాగమముగ సిద్ధించుటను బ్రథమాబహువచనమందువలెనే ద్వితీయాదివిభక్తుల బహువచనములందును నూహించికొనవలెను. పూర్వాగమము=రేఫాదేశము నందెడు లకారమునకు ముందుఁ గలుగు నాగమములు. చెప్పిన లక్షణమునకు వ్యతిరేకముగ నైచ్చోనేని రూపములు గలుగుట కల్గెనేని కొన్నిస్థలములందు ద్వితీయావిభక్తివలెను గొన్నిస్థలములందుఁ దృతీయావిభక్తియందొక్క రూపము వలెను రూపములు చూపఁబడెడి. దక్కినవాని నాయాస్థలములందు యథాసంభవముగ గమనించికొనవలెను. విశేషాకారము = చెప్పినదానికంటె విలక్షణ మగు నాకారము నందియుండుట. మహత్తును బోధించునవియేని 'అన్ని-ఇన్ని-ఎన్ని-కొన్ని-పెక్కు - పలు.' అను నీయాఱును రెండు మొదలగు సంఖ్యావాచకములును బహువచనాంతములే యగును. అనఁగా మహద్వాచకము లైనపుడు వీని కేకవచనాంతముగఁ బ్రయోగము లే దని భావము. అమహత్తును జెప్పునవియేని పైశబ్దము లేకవచనాంతములే యయ్యెడి. అనఁగా నమహద్వాచకము లగునపుడు-పైశబ్దములు బహువచనాంతములుగఁ బ్రయోగింపఁబడ వని తాత్పర్యము. ఇమ్మాటలు సామాన్యముగ శబ్దలక్షణమునుబట్టి వ్యాకరణపాఠకుల సుబోధమునకై యైన దనుట స్పష్టము. (పెక్కు తప్పు) పైని నిరూపించిన సర్వనామములలో నీ-హా-తా-మనొ అను నీనాల్గును మహద్వాచకము లైనను నమహద్వాచకము లైనను, మహతీవాచకము

లైనను రూపభేదములను బొందవు. అనఁగా నెద్దానిం జెప్పునవి యైనను వీనికిఁ దుల్యరూపములే యగును గాని యర్థభేదముంబట్టి రూపభేదము గలుగదని భావము. సర్వార్థంబులక్ = ఎల్లయర్థములందును, తుల్యరూపంబులు = ఒక్కరీతియైన రూపములనే గలిగి యుండునవి. సర్వనామముల సిద్ధరూపములఁ బ్రదర్శించు నీ క్రిందిపట్టికయందు 'మ' అనునది మహదర్థమున కనఁగా మహద్వాచక మనుటకును, 'అ' అనునది యమహదర్థమున కనఁగా నమహద్వాచకమనుటకును, 'ప్ర' అనునది ప్రథమావిభక్తిని, 'ద్వి' అనునది ద్వితీయా విభక్తిని, 'తృ' అనునది తృతీయావిభక్తికిని, 'మహత్యర్థకము' అనునది స్త్రీవాచక మనుటకును గుర్తులని గ్రహించుచు సిద్ధరూపముల గుర్తించికొనవలెను.

సర్వతావదర్థకము=అందఱును లేక అన్నింటిని బోధించునది. ఇది మహత్సాకల్యార్థక మగునేని 'అందఱు - అందోఱు' అనియు నమహత్తులఁ జెప్పునదియేని 'అన్ని' అనియుఁ బ్రథమను రూపముల నందెడి.

ఇయదర్థకము=ఇంతమంది లేక ఇన్ని యను నర్థమును బోధించునది. ఇది మహదర్థక మగునేని 'ఇందఱు' అనియు నమహత్తులఁ జెప్పునదియేని 'ఇన్ని' అనియుఁ బ్రథమయందు రూపముల నందెడి.

కియద్యావదర్థకము=ఎంతమంది లేక యెన్ని యను నర్థమును బోధించునది. ఇది మహత్తులఁ జెప్పిన 'ఎందఱు' అనియు నమహత్తులఁ జెప్పిన 'ఎన్ని' అనియుఁ బ్రథమను రూపంబులఁ బొందెడి.

కతిపయార్థకము=కొంతమంది లేక కొన్ని యను నర్థమును జెప్పునది. ఇది మహద్వాచక మగునేని 'కొందఱు' అనియు నమహద్బోధక మగునేని 'కొన్ని' అనియుఁ బ్రథమను రూపంబులఁ బడయును.

బహ్వర్థకము=పెక్కుమందిని లేక పెక్కింటిని బోధించునది. మహద్వాచక మగునపుడు 'పెక్కండ్రు-పెక్కురు' అని దీనికిఁ బ్రథమను రూపము లేర్పడెడి. అమహద్వాచక మగునేని 'పెక్కు' అని రూపమును బొందును. 'అన్ని-ఇన్ని-ఎన్ని-కొన్ని' అను నమహద్బోధకములకువలెఁ గాక దీనికి 'పెక్కులు' అనియు బహువచనము తోడిరూపము గనఁబడెడి. దీనికి బహువచనముం గల దని 'పెక్కులు' అని యుదాహరించుటంజేసి యన్నిత్యాదిరూపములు నాల్గును నేకవచనము లనియు వానికి 'అన్ను'లిత్యాది రూపములు గలుగ వనియుఁ బెక్కునకుమాత్రమే 'పెక్కులు' అని వానికంటె విలక్షణముగ బహువచనరూపము గలుగవచ్చు ననియు సూత్రి యభిప్రాయపడె ననుట స్పష్టము. కాని యన్నిత్యాదులు నాల్గును దత్సమము 11 క్రింది వివరణము ననుసరించి యేకత్వ

సంఖ్యను బోధించుప్రత్యయ మంతమందుఁ గలవు. మఱియు బహుపదార్థబోధకము లగుటంజేసి వాని నేకవచనములుగ నెంచుట విచారదూరము. ఇకారాంతములకు వలెఁ బ్రథమైకవచనము లోపించె నంద మన్న బహుపదార్థబోధక మగు వీని కేకత్వమును నేకవచనమును గలుగు నవుటకే యుక్తి యగపడకున్నది. కాన నన్నిత్యాదులకువలెఁ గాక పెక్కుమదానికి బహుత్వబోధకలువర్ణకము చేరుట యవ్విశేషము ప్రయోగదృష్ట మని తెల్పుటయే యుచిత మని తోఁచెడి. కాన యాపవిభక్తికప్రత్యయము టి-ంటులు ద్వితీయాద్యేకవచనములందే గలుగు నవి యగుటంజేసియు నన్నిత్యాదులతోఁబాటుగఁ బెక్కునదియు నమహద్వాచక మగునపుడు టి-ంటుల నందఁదగిన దగుటంజేసియు సూరి వీని న నేకవచనములుగ సంభావించి యుండనోపును. ఇంతకంటె నమహద్వాచకము లియ్యవి యాపవిభక్తికాంతములును, మహద్వాచకము లియ్యవి యనాపవిభక్తికాంతము లును నగు నని స్పష్టపఱచి వీనిని నిత్యబహువచనములుగనే యెంచుట సరస మని తోఁచెడి. త్రిలింగలక్షణశేషకర్తయు వీని నేకవచనములుగనే తెల్పెను. (చూ. సర్వనా. ప్ర. 52) బహువచనప్రత్యయాభావమున వీనిని వ్యాకర్త లేకవచనము లని రనుట స్పష్టము. మహద్వాచకములైన అన్నిత్యాదులకు నాగ్గంటికి ద్వితీయాదివిభక్తులందు బహుత్వమునసైన నాగమలకారమునకె శకటరేఫాదేశ మని యనుమానింపఁదగుటంజేసి 'అందఱు-అందఱచేతను, ఇందఱు-ఇందఱచేతను, ఎందఱు-ఎందఱచేతను, కొందఱు-కొందఱచేతను.' అని యత్వవిశిష్టశకటరేఫముతోడి రూపములే గలుగుంగాని 'అందటి చేత' అను మున్నగు నిత్వవిశిష్టములు సిద్ధింప వని గ్రహింపవలసియున్నది. ఔపవిభక్తిక ప్రత్యయములలో ఇకారమును జేరియుండుటంజేసి మహద్వాచకము లగునపు డౌప విభక్తికప్రత్యయ మికారము గలుగు ననియు దాన నిత్వవిశిష్టశకటరేఫముతోడి రూపము లును సాధువులే యనియు ననవచ్చునుగాని బహువచనములం దౌపవిభక్తికప్రత్యయము గలుగుటయు, నిట్లౌపవిభక్తికప్రత్యయము మహద్వాచకము లగువీనికి సిద్ధించుటయుఁ గ్రమముగ నలాక్షణికమును బ్రాచీనప్రయోగవిరుద్ధమును నగుటంజేసి యట్లన నవకాశము లేదు. కాన నిత్వవిశిష్ట శకటరేఫములతోడి రూపము లర్వాచీనకవి ప్రయుక్తములైనను నలాక్షణికము లనియు నత్వవిశిష్ట శకటరేఫరూపములు లాక్షణికము లనియు నీవ్యాకృతి పద్ధతింబట్టి సమ్మతింపక తీరదు. ఇఁక మిగిలిన పెక్కుపలుశబ్దములలో పలుశబ్దమున కమహద్వాచకమునకు వేఱుగఁ బ్రయోగములేమియు పెక్కుశబ్ద మమహత్త్వమున బహువచనాంతమును నగుటయు మహత్త్వమున నీరెంటికి బహువచనలకారమునకు రేఫ మొకమాఱును బిందుపూర్వకడకార మారేఫమునకు ముందు గలుగుట యొకమాఱును గల్గుట సోదాహరణముగ సూచితము. సామాన్యముగ సర్వనామములు నామములకు బదులుగ వాడఁబడున వగుటంజేసి యొకరీతిగ విశేషణములును నామములకుఁ దరువాత

నున్నవియుఁ గాఁదగినవి యగును. కాన ముందు నామ ముండినచోటుల ననఁగా నామ వాచకమునకుఁ దరువాతఁ బ్రయుక్తములైనవి వ్యస్తముగఁ బ్రయోగింపఁబడినట్లు గణ్యము లగును. అట్లు గాక నామమున కవ్యవహితపూర్వముగ సర్వనామ ముండుట సంభవించినచోటులందు సమాసత భాసింపక తప్పదు. ఇందు నామముతోడి వ్యవహిత పరత్వ మమహత్వమునఁ బలుశబ్దమునకు సంభవింప దని యమహత్వంబున నను సూరివివ రణమున కభిప్రాయము. సంఖ్యావాచకములకు వలె మహత్వమునఁ బ్రకృతికిఁ దుదిని బలుశబ్దమునకు గువర్ణముగలుగుట యన్నిత్యాదులకంటె విశేష మైయున్నది. ఇట్లాదేశా దులను నాగమాదులను జూపుట గ్రంథవిస్తృతికిని దస్మాలమున నగు విషయదురవబోధ మునకును గతమగుంగానఁ గుదురుపడుగతి నాయావిధులచే నగుకార్యముల ననుమానించి కొనునది. అందఱచేత మున్నగువానివలెనే రేఫాదేశమును దానికి ముందగు బిందుపూర్వక డకారమును లడాగమలకారమునకే గల్గున వగుటంజేసి 'పెక్కండ్రను - పెక్కురను. పెక్కండ్రచేత-పెక్కురచేత, పలుగురను-పలుగుండ్రను, పలుగురచేత-పలుగుండ్రచేత' అను మున్నగునత్వవిశిష్టరూపములే బహుత్వమున సిద్ధించు నని గ్రహించికొనునది.

తదర్థకము='అది' లేక 'వాఁడు' అనునర్థ మిచ్చునది. 'ఆ' అనునది తెలుఁగునఁ దదర్థకము. మహత్వమున నంతట దీనికి 'వ' అనునదియు, నమహత్వమున ద్వితీయా ద్యేకవచనముల 'ద' అనునదియు బహువచనముల 'వ' అనునదియుఁ బూర్వాగమము లగుటను, బ్రథమైకవచన బహువచనముల హ్రస్వమైన అకారమునకుఁ బిదపఁ గ్రమ ముగ 'ద-వి' అను నవగుటను, (చూ. ప్రౌ. శ. ప.) నాయారూపములు గలిగెడి. మహ త్వమున నేకత్వమున డుజ్ఞాను డుమంతముమీఁది నుగాగమాదులును గల్గుట యరయునది. బహుత్వమున బహువచనలకారమునకు రేఫ మాదేశమగుటయు నది యత్వవిశిష్టరూపము నందుటయు బహువచనముమీఁద మరల బహువచనము గలుగుటయు, నాదేశ రేఫము నకు ముందు బిందుపూర్వకడకారము సిద్ధించుటయు మొదలగు పూర్వోక్తములగు కార్యముల యథాసంభవముగ గమనించుచు సిద్ధరూపముల ననుమానించికొనవలెను. అట్లే మహత్వమునఁ దృతీయాదిబహువచనముల నాగమలకారమునకైన రేఫ మిత్వవిశిష్ట రూపమునందుటయు, (ఇరువుర నిత్యాదులందుఁదప్ప. చూ. ప్రౌ. శబ్దప. 90) రేఫము నకుఁ బూర్వమున బిందువు ముందిడికొన్న డకార మగుట నాదేశరేఫముమీఁద నాగమ ముగ లకారము మరల నగుటయుఁ బర్యాయముగ గ్రహించుచు వారిచేత-వాండ్ర చేత-వారలచేత మున్నగురూపముల సిద్ధిని గమనించునది. అమహత్వమునఁ బ్రథమ నేకవచనబహువచనముల దివులం తాగమము లగుటయు ద్వితీయాద్యేకవచన బహువచన ములఁ గ్రమముగ 'ద-వ' అను నవాద్యవయవము లగుటయు గమనించుచు రూపముల

సిద్ధి నరసింపవలెను. అమహత్త్వమునను 'దా-వా' అనువానిపై విభక్తులకు ముందు నిగా గమము నిత్యముగ నగుటను గమనించునది. సిద్ధరూపముల ననుసరించియే యీప్రక్రియ సుబోధకమై చూపఁబడెనుగాని తదర్థకరూపము సహజముగఁ దెలుఁగున 'ఆ' అనునదియే యగుటంజేసి దానికిఁ బ్రథమ నంతాగమములగు 'ది-వి' అనునవే, ద్వితీయాద్యేకవచన బహువచనముల నాద్యవయవములుగ నైన వనియుఁ బ్రథమైకవచనబహువచనముల నంతాగమములుగఁ గల్గిన దివులకుఁ బ్రథమను ద్విత్వమును, ద్విత్వము సిద్ధించిన పిదపఁ దదర్థకమునకు హ్రస్వమును, గలిగె ననియు శాబ్దికసరణిని గ్రహింపఁదగు. అమహత్త్వ మునఁ బ్రథమైకవచనబహువచనముల నేర్పడెడు 'ఆయది-అయ్యది. ఆయవి - అయ్యవి' అను రూపములు తదర్థకాకారముపైఁ దదర్థకములగు సమహద్రూపములను అది అవి అను వానిని నిల్పి యడాగమ త్రికద్విత్వహ్రస్వవిధులంగూర్చ నేర్పడినవిగాని శుద్ధతదర్థక ములు గా వని గ్రహింపవలెను. అట్లే ద్వితీయాద్యేకవచనములం దమహత్త్వమున నగు 'ఆదానిని-అద్దానిని, ఆదానిచేత-అద్దానిచేత' అను మొదలగునవి త్రికముమీఁది హల్లు నకు ద్విత్వమును త్రికంబునకు హ్రస్వమును గలుగుటచే నేర్పడినవిగాని శుద్ధతదర్థక ములు గా వని యెఱుంగునది.

ఇదమర్థకము=ఇది లేక వీఁ డను నర్థమును బోధించునది. తెలుఁగున 'ఈ' అనునది యిదమర్థకము.

కిమర్థకము=ఏది లేక యెవఁ డను నర్థమును జెప్పునది. 'ఏ' అనునది తెలుఁ గునఁ గిమర్థకము. ఇదమర్థకమగు నీయనుదానికి మహత్త్వమును నేకత్వబహుత్వములందు వకార మాద్యవయవముగ నిత్యమై యగుట సర్వవిభక్తులందును సామాన్యము. ప్రథ మైకవచనమున డుజ్ఞును బహువచనమున లుపర్ణకమునకు రేఫాదేశమును బిందు పూర్వకడకారము దానికిముం దాగమముగ నగుటను మొదలగు వానిని దదర్థకమునకు వలెనే గూర్చుచు సిద్ధరూపముల నూహించుకొనునది. ద్వితీయాద్యేకవచనములందును బహువచనములందును నిగాగమ రేఫాదేశాదులను దదర్థకమునకు వలెనే గూర్చుచు రూపముల నెఱుంగవలయును. అమహత్త్వమునఁ దదర్థకమునకువలెనే దివులు చేరిన ప్రకృతికి హ్రస్వము గలుగుట గమనించునది. మఱియు హ్రస్వద్విత్వములు గలిగిన 'అద్ది అవ్వి' యను నవియుఁ దదర్థకమునకు వలెనే యగుటను స్మరించునది. ఆయవి - అయ్యవి మొదలగు తదర్థకరూపములవలెనే 'ఈ+అది- ఈ+అవి' అను నిదమర్థకమగు నీకారముమీఁది 'అది-అవి' అనువానికి యడాగమద్విత్వహ్రస్వములను త్రికశాస్త్రము లచే (సమా. 14-15)సంపాదించుచు సిద్ధరూపముల గమనించుకొనునది. ఇట్లే యిదమర్థక మగు నీ కారముమీఁద ననుప్రయుక్తమౌ త్రికద్విత్వహ్రస్వములనందినట్టివియు నందని

యట్టివియు నగు రూపములుగ 'ఇద్దానిని-ఇద్దానిచేత-ఈదానిని-ఈదానిచేత' అను మొద
లగురూపములను సంభావింపఁదగు. బహుత్వమున ద్వితీయాదులం దిదమర్థకమగు నీకార
మునకు వకారము పూర్వాగమ మగుట నిగాగమ మగుట స్మరించికొనుచు వీనిని-వీనిచేత
మొదలగురూపములప్రక్రియ గమనించునది. 'ఇది ఇద్ది, ఇవి-ఇవ్వి' అను నవియు వీనిని
వీనిచేత మొదలగు ద్వితీయాదిబహువచనరూపములును దప్ప నన్యము లెల్ల నిదమర్థక
మగు నీకారముపైఁ దదర్థకరూపములఁ జేర్చుటచేతనే సిద్ధించినవి యనుట స్పష్టము.
ఇది యిదమర్థకరూప మనిపింప నాదినైన యీకారముచేర్పే సమర్థమయ్యె ననుట
తెల్లము.

యత్కిమర్థకము = ఏది ఎవఁ డను నర్థమును బోధించునది. తెలుఁగున 'ఏ'
అనునది యత్కిమర్థకము. యత్కింశబ్దములకు రెండిటికిని 'ఏ' అనునది యొకటే
తెలుఁగునఁ బ్రకృతి యని గ్రహింపవలెను. 'ఏ' అనుదానిపైఁ దదర్థకమహదమహద్రూప
ములఁ జేర్చుటచేత సాధారణముగ రూపములు గల్గుటను గమనింపవలెను. త్రికశాస్త్ర
ములచే హ్రస్వద్విత్వాదులు గల్గుట తదిదమర్థకములకు వలెనే యని యెఱుంగవల
యును. 'ఏవఁడు-ఎవ్వఁడు, ఏవరు-ఎవ్వరు, ఎవ్వాండ్రు-ఏవాండ్రు, ఏవరిని-ఎవ్వరిని, ఏవం
డ్రను-ఎవ్వాండ్రను' అను మొదలగు మహదేకవచన బహువచనరూపములందును
'దేనిని-వేనిని, దేనిచేత-వేనిచేత' అను మున్నగు నమహదేకవచన బహువచనరూపము
లందును గ్రమముగఁ దదర్థకమునకు హ్రస్వమును, 'ద-వ' అనునవి యాద్యవయవము
లుగ నగుటయును విశేషములు. తదిదమర్థకములకును, యత్కిమర్థకమునకును, నమహ
త్త్వమునఁ దృతీయాసప్తమ్యేకవచనములందుఁ గ్రమముగ 'దాన-దీన-దేన' అను రూపము
లును, బహుత్వమున 'వాన-వీన-వేన' అను రూపములును గల్గు నని సూరి నిరూపింపమిం
జేసి త్రిలింగలక్షణశేషకర్త వానిని (శబ్దప. 62 చే) నిపతించి సప్రయోగముగఁ
జూపించెను. కాని నన్నయాది ప్రాచీనకావ్యములం దట్టిరూపములు గనరామిం జేసియు,
నందును 'దేనఁ-వేనఁ' అనువానికిఁ బ్రయోగములు మృగ్యము లని త్రిలింగలక్షణ
శేషకర్తయే కంఠోక్తముగఁ జెప్పుచుండుటం జేసియుఁ బ్రాచీనప్రయోగ సాధనమాత్ర
ప్రవణుం డగు సూరి వానిని నిరూపింపఁడయ్యె ననుట యుచితము. ప్రాచీనవాఙ్మయ
ప్రపంచము సూరి దృష్టికి సంబంధించినది. ప్రాచీనార్వాచీన వాఙ్మయప్రపంచము
త్రిలింగలక్షణశేషకర్తృదృష్టిలో నున్నది. కాన నిట్టిభేద మీరెండు వ్యాకరణము
లందును సర్వసాధారణముగఁ గన్పట్టక మానదు. స్త్రీని జెప్పునదియేని యత్కి
మర్థకమగు నే యను ప్రకృతినుండి యేకత్వమున మూలమునఁ బట్టికలోఁ జూపినరీతి
నిరువది రెండురూపము లేర్పడును. 'ఏ' అను దానిమీఁది 'వాకారమునకు స్వార్థక

మగు తవర్ణము స్వార్థమునఁ గ ప్రత్యయము చేరఁగా నీరూపము లిరువది రెండును నుచ్చారణమూలకమైన మార్పు ననుసరించి యేర్పడిన వనుట స్పష్టము. పూజ్యత వివక్షిత మగునపుడు మహత్త్వమున నేకత్వమునఁ దదర్థకమునకు 'అతఁడు - ఆతఁడు, అతని - ఆతని, అతనిచేత - ఆతనిచేత' అను మొదలగు రూపములును నిదమర్థకమునకు 'ఇతఁడు - ఈతఁడు, ఇతని - ఈతని, ఇతనిచేత - ఈతనిచేత' అను మొదలగు రూపములును, యత్కిమర్థకమునకు 'ఎతఁడు - ఏతఁడు, ఎతనిని - ఏతనిని, ఎతనిచేత - ఏతనిచేత' అను మున్నగురూపములును గలుగును. ఇట్లే స్త్రీవాచకములై పూజ్యార్థకములైన తదిదమ్ యత్కిమర్థకములలోఁ దదర్థకమున నేకత్వమున 'ఆమె - ఆపె - ఆకె - ఆమెను - ఆపెను - ఆకెను, ఆమెచేత - ఆపెచేత - ఆకెచేత అను మున్నగునవియు నిదమర్థకమునకు 'ఈమె-ఈపె-ఈకె, ఈమెను-ఈపెను-ఈకెను' అను మొదలగునవియు, యత్కిమర్థకమునకు 'ఏమె-ఏపె-ఏకె, ఏమెను-ఏపెను-ఏకెను' అను మున్నగురూపములును గలుగునని భావము. ఈరూపములెల్ల తదిదమ్ యత్కిమర్థకములగు 'ఆ - ఈ - ఏ' అనువానిపై స్త్ర్యర్థకములగు 'అక - అప - అమ' అనునవి చేరఁగా నెత్వముతుదిం గలిగి యేర్పడిన రూపము లనుట స్పష్టము. పైసర్వనామముల సిద్ధరూపములను గమనించినచోఁ దదర్థక రూపములే స్వతంత్రములుగ నేర్పడిన వనియుఁ, దక్కుంగలవాని రూపములు తదర్థక రూపసమ్మేళనమునం జేసియు, స్త్ర్యర్థకశబ్దసంధానమునం జేసియు గలుగుటం జేసి కృత్రిమము లనియు, దీన 'ఈ - ఏ' అనువానికి స్వతంత్రరూపములు భాషలో సాధారణముగ లే వనియుఁ జెప్పుట యనుచితము గాఁజాలదు. ఇట్లు వీనిప్రక్రియ సాధారణముగ రెండుశబ్దములఁ గూర్పునం జేసి గలిగిన దగుటను, దక్కినవాని ప్రక్రియయు నొకకట్టుఁబాటునకు లొంగని దగుటను; గొంతవఱ కాధర్వణమును జింతామణివ్యాఖ్యాతలును బ్రక్రియను దెల్పుచున్నను నది సమగ్రముగాని దనఁదగుటను, సూరి సర్వనామ రూపములఁ బ్రక్రియాప్రదర్శనముఖమున సాధింపక నిపతించి సిద్ధరూపములఁ జూపెనని గ్రహించునది. త్రిలింగలక్షణశేషకర్త చింతామణివ్యాఖ్యాతల ననుసరించి యెట్లో ప్రక్రియాప్రదర్శనపూర్వకముగ శబ్దపరిచ్ఛేదమునందలి సర్వనామప్రకరణమున సర్వనామరూపములఁ జాలవఱకు సాధించి త్రిలింగలక్షణశేషకర్తృత్వము సార్థకము నేసికొన్నవాఁడు. సిద్ధరూపజిజ్ఞాసువులకు బాలవ్యాకరణమార్గము రమణీయము. సర్వనామవ్యుత్పత్తితత్త్వ విచారణమొనర్చు భాషాతత్త్వశాస్త్రవిమర్శలకుఁ గొంతగఁ బ్రౌఢవ్యాకరణపుఁద్రోవ హృదయంగమ మని మాత్ర మనకతీరదు. కాన సర్వనామరూపనిష్పత్తివ్యుత్పత్తిప్రకారము లరయఁగోరుదారు ప్రౌఢవ్యాకరణమునందలి సర్వనామప్రకరణమును బరికింతురు గాక.

యుష్మదర్థకము = తెలుఁగు నీయనునది యుష్మదర్థకము. ప్రథమైకవచనమున వువర్ణ మగును. బహువచనమున మకారము పూర్వాగమముగ నగును. ప్రథమైకవచనమున 'నీ' అనుదానియందలి నకారమును, బహువచనమున 'మీ' అనుదానియందలి మకారమును వికల్పముగ లోపించును. బహువచన లకారమునకు రేఫ మాదేశమగుటయు నా రేఫముమీఁద మరల లువర్ణకము గలుగ నది యదంతరేఫ మగుటయు గమనించునది. (మీరలు) ద్వితీయ నేకవచన బహువచనములందుఁ గ్రమముగ 'న్ను - మ్ము' అనునవి నువర్ణకమునకు ముందగుటయు, నాద్విత్వవర్ణములు పరములుగాఁ బ్రకృతులకు (నీ-మీ) హ్రస్వములు గలుగుటయు గమనించుచు "నిన్నును - మిమ్మును" అను రూపముల నిష్పత్తి నూహించికొనునది. తృతీయాదులం దేకత్వబహుత్వముల 'నీ - మీ' అనువానిమీఁదనే విభక్తిప్రత్యయములు గలిగెడిఁగాన 'నీచేత - మీచేత' మొదలగు రూపము లేర్పడును.

అస్మదర్థకము = 'నా' అనునది యస్మదర్థకము ప్రథమైకవచనమునకు నువర్ణము బహువచనమునకు మువర్ణము 'నా' అనుదానియందలి యాకారమున కేత్వము గలుగును. (నేను - నేము) మఱియుఁ బ్రథమాబహువచనమున 'నే' అనుదానియందలి నకారమాత్రమునకు మకారము వికల్పముగ నాదేశమగును. (మేము) యుష్మదర్థకమందలి నకారమకారములవలెనే ప్రథమను నిందును నమలు వికల్పముగ లోపించును. (ఏను - ఏము) ద్వితీయను సద్విత్వరూపములు యుష్మదర్థమునకువలెనే గలుగుటను గమనించునది. (నన్నును - మమ్మును) తృతీయాదులం దేకవచనబహువచనముల 'నా మా' అనువానిమీఁదనే విభక్తిప్రత్యయములు గలిగి 'నాచేత - మాచేత' నను మొదలగురూపములు సిద్ధించెడి.

ఉభయార్థకము = 'మన' అనునది తెలుఁగున నుభయార్థకము. ఎదుట నున్నవానిని దన్నును గూడ బోధించునదిగాన నిది యుభయార్థకమును నిత్యబహువచనాంతమును నయ్యె నని యెఱుంగునది. ప్రథమాబహువచనమునకు మువర్ణమును ద్వితీయాది బహువచనముల లడాగమమును గల్గుట నరయుచు 'మనము-మనలను-మనలచేత-మనచేత' నను మున్నగురూపముల ననుమానించికొనునది. తృతీయాదులందు దీనికి లడాగమము పాక్షిక మని యెంచునది. చింతామణి 'తస్యాజసోము - శసోలశ' అని మనశబ్ద ద్వితీయాబహువచనమునకు మాత్రమే లకారమును విధించుటంబట్టి మనలచేత మొదలగువానియందలి లకారమును, మిమ్ములను-మమ్ములను-తమ్ములను మొదలగు సభ్యవ్యవహార పదములందలిలకారమును, బ్రాచీనలక్షణసమ్మతము గాని దని సమ్మతింపక తీరదు.

ఆత్మార్థకము = 'తా' అనునది తెలుఁగున నాత్మార్థకము. ప్రథమైకవచనమున నువర్ణమును బహువచనమున మువర్ణములు పర్యాయముగను నగుటను గమనించునది.

బహువచనమునఁ దమ యని తాశబ్దము పక్షమున మార్పునందుటను గూడ నరయునది. (తాను-తారు-తాము-తమరు) ద్వితీయైకవచన బహువచనములందు యుష్మదస్మదర్థకము లకు వలెనె సద్విత్వరూపము లేర్పడుటను నరయునది. తృతీయాద్యేకవచనబహు వచనములందుఁ దాశబ్దము క్రమముగఁ దన తమరూపములుగ మాఱుటను గమనించుచు సిద్ధరూపముల నూహింపవలెను. నీ మొదలగు నాలుగుశబ్దములును సర్వార్థములం దుల్య రూపంబు లయియుండు ననుటంజేసి యుష్మదస్మదుభయార్థార్థకములకు నాల్గిటికి మహన్మహత్యమహత్వముల రూపభేదము లేర్పడ వనియుఁ గావుననే యమహత్త్వమున మహతీత్వమున యత్త్ర్యర్థకాదులకువలె రూపభేదములు గలుగుటను జూపలే దనియు నెఱుంగునది. మహతీవాచకము లైనపు డామూవాని కేకవచనములందే రూపభేదములు గలుగుటఁ జూపఁబడుటంజేసి వానివానికి బహుత్వమున నెట్టిరూపములు గలిగెడి నను శంక యింతకుఁ గలుగ నగును. 26 సూత్రముచే మహద్వాచకసర్వనామముల బహువచనరూపములే మహతీవాచకబహువచనరూపములు గాదగుటను జెప్పియుం డుటంజేసి యట్టిశంక కవకాశమే గలుగ దని గ్రహించునది. ఇఁకమీఁద లెక్కను జెప్పునట్టి యాయాశబ్దములకు మహదమహన్మహతీత్వముల నేర్పడు రూపభేదములు నిపతితములై చూపఁబడును.

ఏకార్థకము = 'ఒక' అనునది యేకార్థకము. మహత్త్వమున డుజ్జు మొదలగు నవి యేకవచనమందును రేఫాదేశ బిందుపూర్వక డకారాలఘుళకారాదేశాదులు బహు త్వమునందును, ద్విత్వోత్వవర్ణవ్యత్యయాదు లేకత్వబహుత్వములందును నగుటను బ్రథమయందు యథాసంభవముగ గమనించికొనునది. ఇందు వర్ణములమా ర్పొకరీతిఁ గామిఁ బట్టిక ననుసరించి సిద్ధరూపముల గమనించుటయే యుచితము. ద్వితీయాదులం దేకవచనబహువచనములఁ గ్రమముగ నిగాగమము మీఁదను, లడాగమాదంతలకారము మీఁదను, నాయావిభక్తిప్రత్యయముల నిల్పుచు యథాసంభవముగ సిద్ధరూపముల గమ నింపవలెను. ఇందుఁ గొన్ని ప్రయోగదృష్టములుగఁ దోఁపమిని, బ్రకృత మర్థవంతము లుగఁ దోఁపమిని ననుభవదూరము లైనవీనిని లక్షణము ననుసరించి యిట్లుండు నని గ్రహించుటయే యుచితము. కావుననే సూరియు ద్వితీయాదివిభక్తులందు రూపంబు లూహించికొనునది యని నిపుణముగ వ్రాయుచు, నితర విభక్తులందుఁ గొన్నింట సందే హమునందుట కవకాశ మగపడుచున్నను గొంతవఱకైనఁ దేటపఱుపక విడిచినాఁ డనుట సాహసము గాఁజాలదు.

అమహదర్థకప్రథమైకవచనాంతములు:—రెండు మొదలగు సంఖ్యా వాచకములె యమహదర్థకము లేకవచనాంతము లగునని మొదట నిర్వచించుటంజేసి

యీశబ్దమునకు సంఖ్యావాచకమునకు బహువచనము లేదనియు మహతి వాచ్యంబగు నపు డేకత్వంబున వక్ష్యమాణరూపంబు తెఱుంగునది యనియు వివరణమును వ్రాయుటయు, నేకవచనాంతములనే యుదాహరించుటయు జరిగె నని గ్రహించునది. మహతి= స్త్రీ = ఆఁడుది, వాచ్యము = చెప్పఁబడునది. శబ్దముచే నాఁడుది చెప్పఁబడినపు డనుట. వక్ష్యమాణ = చెప్పఁబోవు. ఇంకమీఁదఁ బట్టికలో నిరూపించెదు.

రెండుమొదలగు సంఖ్యావాచకరూపములలో మహద్వాచకరూపములు బహువచనాంతము లనియు నమహద్రూపము లేకవచనాంతము లనియు ద్విప్రభృతిసంఖ్యావాచకములను నీప్రకరణము మొదటఁ జేసిన వివరణమునుబట్టి గ్రహించునది. ఇందు 'ఇద్దఱు' మున్నగురూపములవఱకును మహద్వాచకబహువచనరూపము లనియు రెండు మొదలగువానివఱకును నమహదేకవచనరూపము లనియు గ్రహించునది. త్రిప్రభృతి మహత్సంఖ్యావాచకముల కంతాగమముగ విభక్తిప్రత్యయమునకుముందు గువర్ణము సాధారణముగ నగుటను గమనించునది. మహద్వర్థక ద్విప్రభృతిసంఖ్యావాచకబహువచనరూపములు ప్రథమాంతములు; ద్వితీయాదిబహువచనములం దదంతములై యాయావిభక్తిప్రత్యయముల నంది ఇద్దఱిచేత - తొమ్మండ్రను మొదలగు రూపములంగ మాఱుటయు, నమహదేకవచనాంతములు టింటు లంతమందుఁ జెందినవై ద్వితీయాది విభక్తులందుఁ దత్తదేకవచనప్రత్యయముల నంది రెంటిచేత - రెండిటిచేత - రెండింటిని- రెంటిని మొదలగురూపములఁ బడయుటయును గుర్తించికొనునది. ఔపవిభక్తిక ప్రత్యయములు 29 చే ద్వితీయాదివిభక్తుల యేకవచనములందే గలుగునవగుటం జేసియుఁ, ద్విప్రభృతిసంఖ్యావాచకామహద్రూపములు టింటుల నందఁదగినవగుటం జేసియు ద్విప్రభృతిసంఖ్యావాచకామహద్రూపము లేకవచనాంతము లనవలసివచ్చెనని ముందె వ్రాయఁబడినది. ఈయర్థమునె సూరి 'రెండుమొదలగునవి' అను వివరణముచే నెఱిఁగించె నని గ్రహించునది. 'రెండు+ను=రెండు+టి+ను=రెండు+టి-ని=రెండిటిని.' అని రూపము రెండుశబ్దమున కౌపవిభక్తికమునకు సిద్ధించును. శబ్దము నుత్వ మిత్వరూపమునందుట 36-37 సూత్రములచే నయ్యెడి. నువర్ణకము నివర్ణకమగుట తత్సమము 26 చే నని యెఱుంగునది. రెంటిని మూటి నిత్యాదులు 31 చే శబ్దము తుదివ్రాయికాదేశమై టింటులు గలుగుటచే నేర్పడిన వని గ్రహించునది. ఇట్టే యౌపవిభక్తికాంతము లగు నితర సంఖ్యావాచకములరూపముల ప్రక్రియను గమనింపవలెను. ఏకశబ్దార్థకమైన తెలుఁగునందలి ఒక శబ్దమున కేకాకిత్వ మను నర్థవిశేషమున నొంటి యనియు, మహదనిర్దిష్టార్థమున నొకానొకఁ డనియు, నమహదనిర్దిష్టార్థమున నొకానొకటి యనియు, మహత్యనిర్దిష్టార్థమున నొకానొకతె యనియు, నన్యార్థమున నొరిమ యనియు,

నొకరితరువాత నొకరు లేక పరస్పర మను నర్థమున నొండొక రనియు, నేకత్వమున నొరట్టి యనియు రూపాంతరము లేర్పడెడి. ద్విశబ్దార్థంబున కనఁగా రెండనుదానికి రెండు రెట్లను నర్థమున నినుమడి యనియు రెండాఱు లను నర్థమున నీరా అనియు రూపములు గలిగెడి. 'ఒకాక్' అను నది పూర్వాగమమగుటంగూర్చి ప్రౌఢవ్యాకృతి శబ్దపరిచ్ఛేదమునందలి ౮౫ సూత్రము నరయునది. సర్వనామరూపముల ప్రక్రియను దెలియఁగోరువా రాథర్వణమున నజంతపరిచ్ఛేదమునందలి తుదిభాగమును; చింతామణ్యజంత పరిచ్ఛేదాంతిమభాగపు నహోబలుని వ్యాఖ్యయును, ప్రౌఢవ్యాకరణశబ్దపరిచ్ఛేదాంతర్గతమగు సర్వనామప్రకరణము నరయునది. ఒరిమకుమాత్రము విశేషార్థము ప్రయోగప్రమాణాదృష్టము. అర్థవిశేషములం జూపట్టెడు నేకశబ్దరూపములలో మహద్వాచకములకు నిగాగమాదులను దక్కంగలవానికి యథార్థ్యముగను నితర విభక్తులం దేకత్వముననె రూపముల నూహించికొనునది. వృత్తియందు హల్లు పరమగునపుడు రెండుశబ్దమునకు 'ఇను - ఇరు' అనియు, నచ్చు పరమగునపుడు 'ఈరు' అనియు నాదేశము లగుంగాన 'ఇరు - ఇను - ఈరు' అనువానికి వ్యస్తముగఁ బ్రయోగము లే దని గ్రహించునది. మఱియుఁ దెలుఁగున సామాన్యముగ విశేషణము లవిభక్తికములు గాన వీని కితర విభక్తి వచనముల రూపములు గలుగ వని యెన్నునది. సంస్కృతానుశాసనానుకరణమున సర్వనామ సంజ్ఞ కృతము. సంఖ్యావాచకములు సర్వనామములలోఁ జేరఁజాలనివే గాని సామాన్యపుఁ జెల్లుబడింబట్టి చేర్పఁబడిన వని గ్రహింపఁదగు. సంస్కృతానుశాసనమున సర్వశబ్దమువలెనే యిందుఁ దత్పర్యాయమగు 'అన్ని' అను శబ్దమాదియం దుండుటచేఁ గూడ సర్వనామసంజ్ఞ సార్థక మగు నని గ్రహింపఁదగు.

సంఖ్యకుం బూరణార్థంబునం దవగాగమం బగు. ౨౫.

రెండవవాఁడు - రెండవది - మూఁడవవాఁడు - మూఁడవది.

టీ. పూరణ మనఁ బూర్తిచేయుట. సంఖ్యకన సంఖ్యావాచకమునకు, సంఖ్యావాచకశబ్దమునకుఁ బూర్తిచేయుట యను నర్థమున 'అవక్' అను నాగమము గలుగును. కర్తృబహుత్వమునఁ గ్రమము ననుసరించి యందొక కర్త లేక కొన్నింటిని బ్రధానముగ సంఖ్యావాచకముచే బోధింపవలసివచ్చినపు డాసంఖ్యావాచకముచే బోధ్యమగునది ద్విత్వాదిసంఖ్యలను బూర్తిచేయున దయ్యెడిఁ గాన నట్టి సంఖ్యావాచకమున కవగాగమమగును. 'రామలక్ష్మణ భరతశత్రుఘ్నులలో రెండవవాఁ డింద్రజితుని సంహరించెను' ఈ వాక్యమున రామాదులు నల్వురును గర్తలె. అందు లక్ష్మణుని బ్రధానముగ సంఖ్యావాచకముచే బోధింపవలసివచ్చెను. లక్ష్మణుఁడు ద్విత్వసంఖ్యను బూర్తిచేయు

వాఁడు. కాన నాతఁడు పూరణార్థంబును వానిని జెప్పు సంఖ్యావాచకము రెండవనది పూరణార్థకమును నగుటంజేసి యవగాగమంబు నందెడి. ఇట్లే పై వాక్యము ననుసరించి మూఁడవ వాఁడు భరతుఁడు చిత్రకూటమున రాముని దర్శించె నను వాక్యమున భరతుఁడు త్రిత్వ సంఖ్యను బూరించువాఁ డగుటంజేసి తద్వాచకమగు మూఁడుశబ్ద మవగాగమాంతమయ్యెడి నని గ్రహించునది. 'ఈ వృక్షపంక్తిలో నైదవది చూత మైయున్నది.' అను వాక్యమున వృక్షపంక్తి యంతయుఁ గర్తృత్వము నందుచున్నను బ్రధానముగఁ జూతము సంఖ్యావాచకముచేఁ జెప్పవలసివచ్చుటను, నది యాపంక్తియందుఁ బంచత్వ సంఖ్యను బూర్తిచేయఁన దగుటను దద్వాచకమగు నైదను సంఖ్యావాచక మవగాగమాంతం బయ్యె నని యెఱుంగునది. 'రాముఁడును సోముఁడును గాముఁడును వనములోఁ దిరుగుచుండ మూఁడవవానితో రెండవవాఁడు గూడి రాముని బాధించెను.' ఈవాక్యమున రామ సోమగాములు ముగ్గురును గర్తలయ్యుఁ గామసోములు తృతీయ ద్వితీయులు త్రిత్వద్విత్వసంఖ్యలం బూర్తిచేయువా రగుటంజేసి తద్బోధకములగు 'మూఁడు; రెండు' అను సంఖ్యావాచకముల కవగాగమంబు సిద్ధించెను. ఇట్లే 'ఈ గ్రంథమున నాల్గవభాగము రమణీయము.' అను వాక్యమున నాలవభాగముననుండి నాలవసంఖ్యను బూరించు నాల్గుసంఖ్య యవగాగమయోగ్యంబగుటను గమనించునది. పూరణ ప్రత్యయాంతమైన సంఖ్యావాచక మొకదానికి విశేషణమగుట సహజము గానఁ దద్వాచ్యమగు మహత్వామహత్వముల ననుసరించి యద్దానికి 'వాఁడు, అది' అనునవి తుదిని తగిలియే యుండును. రెండు+అవ = రెండవ, మూఁడు+అవ = మూఁడవ' ఉత్వసంధికేని యపదాదిస్వరసంధికేని ప్రవృత్తిని గల్పించునది. ఇట్లే యితర సంఖ్యావాచకముల మీఁదను నవగాగమంబగునపుడు రూపములం దెలిసికొనునది, 'అవక్' ఇది కకారము లోపించెడి ప్రత్యయము గానఁ బ్రకృతికిఁ దుదియవయవముగ నగుటను స్మరించునది. ఆచ్ఛికపరిచ్ఛేదముననందలిది గాన నివ్విధి తెలుఁగు సంఖ్యావాచకములకు సంబంధించినదని గుర్తించునది. మఱియు నేకద్విత్రిత్వాదులకుఁ దెలుఁగున వ్యస్తముగఁ బ్రయోగము లేమింజేసియు వానికిఁ బూరణ ప్రత్యయాంతరూపము లాద్యభాషయందుఁ బ్రసిద్ధములై యుండుటంజేసియు వానిపై నవగాగమము గలుగ దని గ్రహించునది. వలసిన 'ద్వితీయుఁడు-ద్వితీయ - ద్వితీయము. తృతీయుఁడు - తృతీయ - తృతీయము.' అను మున్నగు రూపము లవగాగమాంతములైన 'రెండవవాఁడు - రెండవది. మూఁడవ వాఁడు - మూఁడవది' అను మున్నగు వానిస్థానమునఁ బ్రయోగింపఁదగును. పై ద్వితీయాది సాంస్కృతిక రూపములు పూరణ ప్రత్యయాంతములగుటంజేసి మఱల నయ్యవి పూరణ ప్రత్యయావగాగమాంతంబులు తెలుఁగున గాఁజాల్ల వని తెలియఁదగును. నిపుణ

ముగఁ బరికింప నగుధాతువే చేర్పఁబడి గకారము వకారమగునెడల నుత్వ మత్వంబై యవరూప మేర్పడె నని తోఁచెడి. నన్నయాది ప్రాచీన కావ్యముల నగు రూపములే యగపడెడి. 'సమాసేఽవస్తు సర్వదా' అని యాథర్వణమత మగుచున్నది. 'పదార్వన్నె పసండి మేడలకు-పదార్వన్నియ పట్టుపుట్టము' అను నవగాగమము గాని ప్రయోగములు క్వాచిత్కములు. ఇట్టియెడల నవకగు రూపమే గానగు నను త్రిలింగలక్షణోదాహృతు లిందులకుఁ బ్రమాణములు గానోపును. దీన మహదమహన్మహతీవాచకాంధ్ర సంఖ్యావాచకము మహద్రూపమునందక యీ సందర్భమున 'నవ' లేక, 'యగు' అను వాని నంటి విశేషణమై వాఁడుక నందు నగుట తెల్లము.

సర్వనామక్రియాపదంబుల బహువచనంబు మహత్తునకుం బోలె మహతి కగు. ౨౬.

వారిద్దఱు రుక్మిణీసత్యభామలు - వీరు మువ్వురు శ్రీభూనీళలు.

టీ. మహద్వాచకములైన సర్వనామములయు క్రియాపదములయు బహువచన రూపములె స్త్రీవాచకమునకు బహువచన రూపము లగు నని సూత్రార్థము. తత్సమము 17 విధి ననుసరించి స్త్రీ లమహత్తులుగాఁదగుటచే 'అవి రుక్మిణీ సత్యభామలు రెండు వెళ్లుచున్నవి' అని రుక్మిణీ సత్యభామలను బోధించెడు 'అవి - రెండు' అను సర్వనామములును వెళ్లుచున్న వను క్రియయు నమహద్రూపములనే యుండవలసి రాఁగాఁ దద్వారణార్థము మహద్వాచక సర్వనామముల బహువచన రూపములే మహతీవాచక బహువచనరూపము లగు నని శాసింపవలసివచ్చె నని యెఱుఁగవలయును. దీనిచే నవి రెండను సర్వనామములకు మహద్బహువచనరూపములై 'వారు - ఇద్దఱు - ఇర్వురు - ఇరువురు' అను రూపములే మహతికిని బహువచనరూపము లగు ననియు 'వెళ్లుచున్నారు' అను మహత్కర్తృక బహువచనరూపమే మహతికిని నగు ననియుఁ దెలియనయ్యెఁ గాన 'రుక్మిణీసత్యభామ లిద్దఱును వెళ్లుచున్నారు' అనియే యుండవలె నని స్పష్టమయ్యెడి. మహతీవాచక సర్వనామములకును గ్రియలకును నేకత్వముననె గాని బహుత్వమున స్వతంత్రరూపములు లేవనియు మహత్సర్వనామ బహువచనరూపములను మహత్కర్తృకక్రియల బహువచనరూపములను స్త్రీవాచకములకు బహుత్వమున బహువచన రూపములుగ నంగీకరింపవలె ననియుఁ దాత్పర్యము. బహువచనం బను సామాన్యోక్తిం జేసి సర్వనామముల సర్వవిభక్తులందలి బహువచనరూపములును గ్రియల మూఁడు పురుషములందలి. బహువచనరూపములును నాయావిభక్తులందును బురుషములందును స్త్రీవాచకములకుఁ దగు నని తెలియవలయు. ఏకత్వముననే మహతీవాచకసర్వనామ క్రియల కమహద్రూపము గాని బహుత్వమున మహద్రూపమే యగు నని ఫలితము.

దీనిచే సర్వనామప్రకరణమున 'అ' అను గుర్తుక్రింద నుదాహరింపఁబడిన నమహద్వచన రూపములును వాని కితర విభక్తులం దేర్పడు రూపములును నేకవచనాంతములుగ శాసింపఁబడిన ద్వి ప్రభృతి సంఖ్యావాచకామహదర్థకరూపములును, మహతీతరములగు నమహత్తుల కయ్యెడివే గాని మహతీవాచకములకుఁ గావని భావము తేలినది; తత్స మము 87 విధి ననుసరించి సంస్కృతహలంతసర్వనామములకుఁ దెలుఁగున బ్రవేశము లేమింజేసి యివ్విధి తెలుఁగు సర్వనామముల కనుట స్పష్టము. నీక ద్విత్రిత్ర్యాదులైన సంస్కృత సంఖ్యావాచక సర్వనామములకు స్వతంత్రప్రవేశము లేకుండుట ముందె నిరూపితము క్రియారూపవిషయము సంస్కృతసమాస మసాధారణము. 'వారిద్దఱు రుక్మిణీ సత్యభామలు, వీరు ముఫ్వురు శ్రీభూనీళలు.' అను నుదాహరణములందు 'వారు-ఇద్దఱు. వీరు - ముఫ్వురు.' అను తదిదమర్థకసర్వనామములయు 'ఇద్దఱు-ముఫ్వురు.' అను సంఖ్యావాచక సర్వనామములయు మహద్రూపములు మహతీల కగుటను గమనించు నది. ఇచ్చో 'అవిరెండు రుక్మిణీ సత్యభామలు; ఇవి మూఁడు శ్రీభూనీళలు' అను ననిష్ట రూపములు గలుగ వని ముఖ్యముగ గ్రహింపవలెను. క్రియాపదంబున కుదాహృతి స్పష్ట మగుట నుదాహృతము గాలేదు.

అపదాద్యంబయి యసంయుక్తంబయిన గకారంబునకు వకారంబు విభాష నగు. ౨౭.

పలుగురు - పలువురు, ఇరుగురు - ఇరువురు, వేగురు - వేవురు, తొగ - తొవ, పగలు - పవలు.

టీ. పదాదిని లేనట్టియు మఱియొక హల్లుతు గూడనట్టియు గకారమునకు వికల్ప ముగ వకార మాదేశమగును. 'క్వచిద్గకారో వః' అనునది మూలము. పదాద్యంబు=పదము మొదట నున్నది. అపదాద్యంబు=పదము మొదట నుండనిది. ఈ క్రింది య్యై దుదాహరణ ములందును గకారమునకు వికల్పముగ వకార మగుటయు వకారాదేశము గలుగనిపక్షమున గకారమే నిల్చియుండుటయు గమనించునది. మూలమున గకారమును వకారమును బ్రక్షమానిర్దిష్టములే యగుటంజేసి గకారము వకార మగునా వకారము గకారమగునా యనుసందియము తోఁచి యేవి మొదటిరూపమో తెలియదయ్యెను. మఱియు గకారము లెల్ల నెచ్చోటనున్నవైనను వకారములు గావలెనా యని సందియము జనించెడి. అథర్వ ణము 'ఆద్యగస్య గకారస్య వకారస్తు న దృశ్యతే' అని గకారమును స్థానిగాను వకారము నాదేశముగను బేర్కొనుచుఁ బలుకు మొదటి గకారమునకుమాత్రము గా దని మూలమును నవరించి యట్టి సందియమును దొలఁగించె. మూల వివరణముల ఫలితమే

యీసూత్ర మనుట పునరుక్తి. అర్ధబిందుపూర్వకగకారముల కీయాదేశము గల్గునెడల బిందుపూర్వకస్థిరంబు తెలుఁగున లేమింజేసి బిందువు లోపించు నని గ్రహింపవలెనుగాని బిందులోపము నాదేశపక్షమునఁ గలిగెడిఁగాన వాదేశము గలుగ దని మాత్రము గ్రహింపరాదు. ఇవంతయు నర్ధబిందుపూర్వక గకారవిషయము. అపవాద్యగకారమున కనుటంజేసి యీవిధి యఖండ పదములందలి గకారములకు సంబంధించిన దగుటయు, నాదేశబిందువులకుఁ బరమం దున్న గకారములకు సంబంధించినది గాకుండుటయు స్పష్టములు. రెండుపదములుఁగలసి యొకానొక విలక్షణమగు నర్థము నొసంగుచు నఖండపదము నాఁగ భాసించెడువానియం దీవాదేశము చూపట్టదు. అఖండపదమధ్యగతగకారముకుఁ దఱచుగ నీయాదేశమగును. పదమధ్యగతము లైనను వకారముపరమందుఁ గల గకారముల కీయాదేశము సామాన్యముగఁ గన్పట్టదు. దీర్ఘముమీఁది గకారములకుఁ గ్వాచిత్కముగ నగును. బిందుపూర్వకసంయుక్తగకారములకుఁ గలుగనే గలుగదు. అసంయుక్తమున కనుటంజేసి ద్విత్వగకారమునకును నట్టిదే యనందగు. పూర్ణబిందుపూర్వక గకారములకును నీవాదేశము గలుగమి సహజము. ఖండబిందుపూర్వకములగు దీర్ఘముమీఁది గకారములకును నీవాదేశము తఱచుగఁ జూపట్టదు; ఏకపదమధ్యమందును గొన్నితావుల (తగవు-తగరు-పగరు) నీవాదేశము చూపట్టదు. దీర్ఘముమీఁది తుదిగకారములకును నీయాదేశము సార్వత్రికము గాదు. తఱచుగ డు-ము-వుల ముంపటివానికి నీయాదేశము గలుగదు. కావుననే యీవాదేశము క్వాచిత్క మని మూలము పేర్కొనెను. మూలము గకారమున కని నిర్దేశించుటంజేసి యసంయుక్తాద్విత్వగకారములకే యని స్పష్టపడెడి. ఇట్టి యాశయము నద్దానినుండి యుద్ధరించియే సూరి ప్రయోగదృష్టితో యసంయుక్తదశమును నిల్పె నని తోఁచెడి. పైవిషయముల ననుసరించి గకారమునకు వకార మగుట సార్వత్రికము గా దనియు శ్రుతి కింపుగఁ దోఁచినపుడును బ్రయోగదృష్ట మగునెడలను నీసూత్రము నుపయోగించికొనవలె ననియు గ్రహింపవలెను. వేసఁగి=వేసవి. తీఁగ=తీవ. మొదలగు పదములను నగు ధాతురూపముల ప్రక్రియను ననుసరించి యర్ధబిందువుతోడి గకారరూపమె (గకారమె) మొదటి దనియు వకారము గకారమున కాదేశమైన పిదప నర్ధబిందువు తొలఁగె ననియు దాన గకారమునకు వకార మగుటయే మూలాశయ మనియుఁ జెల్లము. తొల్లి యర్ధబిందు వేర్పడనికాలమునఁ బూర్ణమే బిందుస్థానము నందువేళను నద్దానిపరమం దున్న గకారము ద్విత్వాక్షరమువంటిదే యైయుండుటచే వకారాదేశ మట్టివానికిఁ గలుగమి నేఁడును సాధారణముగఁ బూర్ణార్ధబిందుపరములగు గకారములకు వకారాదేశము గన్పట్టకున్న దనియు నర్ధబిందుపరములగు గకారములకు వకారము క్వాచిత్కముగఁ గన్పట్టుట యుచ్చారణము లేమి నర్ధబిందు వచ్చో లే దను భ్రమకు లోనైన తరువాతివారిచే నైన దనియు ననుమానింపఁదగును.

ఔపవిభక్తికప్రకరణము

విభక్తులవలె నేయేపదఖండములో వేర్పరానివియు ద్వితీయాద్యేకవచనముల శబ్దములకు విభక్తులకుం దగునవియు గాన వీని కుపవిభక్తులను వ్యవహారము గల్గె నని ముందె నిరూపితము. పదమునకుఁ బదాంతరముతోడి యన్వయరూపసంబంధము నీవర్ణములు దెల్పు నని తెల్పుచు భాషాతత్త్వవిమర్శకులు నుపవిభక్తిసంజ్ఞను సార్థకముగ సంభావించిరి. విభక్తులకు సమీపమున నగు నవి యని యర్థము. ఉపవిభక్తివర్ణములే యౌపవిభక్తికము లనంబరఁగును. ఔపవిభక్తికములు చేరఁదగు శబ్దములును నౌపవిభక్తికశబ్దములు నాఁబడును. ప్రకరణము = గ్రంథభాగము. ఇందౌపవిభక్తికవర్ణము లాయాశబ్దముల కాగమాదేశాదులచే నయ్యెడి రీతులు విశదీకరింపఁబడుం గాన నీప్రకరణము నౌపవిభక్తికప్రకరణ మని వ్యవహరించెను. ప్రాచీనాంధ్రమున శబ్దముల కుపవిభక్తు లగుట నిత్యము. అనఁగా నేశబ్దము లుపవిభక్తులు చేరఁదగినవియో నియమముగ నవియెల్లయెడలను నౌపవిభక్తికవర్ణములం గూడియే యుండుట తొల్లిటి యాంధ్రమునఁ గన్పట్టెడిఁగాని యొకే శబ్ద మౌపవిభక్తికానౌపవిభక్తికత్వములఁ బొందుట చూపట్ట దని తాత్పర్యము. మఱియుఁ దొల్లిటి తెలుఁగుపొత్తముల నౌపవిభక్తికశబ్దములగునవి రానురా ననౌపవిభక్తికములును దొల్లి యౌపవిభక్తికశబ్దములైనవి రానురా వికల్పముగ ననౌపవిభక్తికములును నగుట నేఁటియాంధ్రమునఁ గలిగె. జీవద్భాషకు మార్పుల నంతములగుఁ గదా! 'ఔపవిభక్తికవర్ణాష్టింట్యాదయో భవంతీహ, రుల్యాదేర్నామ్నాం స్యుస్తే హి విభక్తౌ సమాసే చ' అని చింతామణి యౌపవిభక్తికము లాయాశబ్దములకుఁ గలుగుట నిత్య మనెడి. తద్వివరణ మాథర్వము 'బహవోఽత్రాంధ్రభాషాయాం వర్ణా ఔపవిభక్తికాః, ప్రవృత్తిశ్చాప్రవృత్తిశ్చ వికల్పశ్చ క్వచిద్భవేత్, తద్వివేకః ప్రయోగైకశరణం స్యాదితి శబ్దతః. విభాషయా భవంత్యత్ర భవంత్యుపవిభక్తయః, భవంతి కుత్రచిన్నైవ నిదానం తత్ర సద్వచః." అని నిత్యవైకల్పిక ప్రవృత్తులను నిత్యాప్రవృత్తిని దెల్పెడి. పైవిషయమును బరిశీలించినఁ దొల్లి నిత్యముగ శబ్దముల కయ్యెడి యివ్వానికిఁ గాలక్రమమున వికల్పప్రవృత్తియు నప్రవృత్తియుఁ గుదిరె ననుట స్పష్టము. ఇట్లే యనుకరణవిధి నుత్తరాంధ్రమున ననౌపవిభక్తికశబ్దము లౌపవిభక్తికము లగుటయు నౌపవిభక్తికము లనౌపవిభక్తికము లగుటయు సంభవించె నని గ్రహించునది. ఈయౌపవిభక్తికశబ్దములు స్వతంత్రములై ప్రయుక్తము లగునపుడేగాక సమాసగతము లగునపుడును నీయౌపవిభక్తికవర్ణముల నందెడి. బహువ్రీహిసమాసాంతములం దీచెప్పఁబడిన యిటివర్ణములేగాక కొన్ని క్రొత్తవర్ణములును (అలరువిల్తుఁడు-తు) కొన్నివర్ణములకు

వికారాదులును (నలువాయి=నలువ) గలుగుట చూపఁబడెడి. వీనిని సమాసాంతకార్యము లనుట వ్యాకరణసంప్రదాయము. (చూ. సమాస ప. 22) మఱియు సమాసమున వవర్ణ మగుట గన్పట్టెడి. (పాంపఱేడు.) పైని వివరించిన సమాసాంతములనగువర్ణము లేమే యర్థముల బోధించెడి స్వతంత్రపదముల యవశిష్టభాగములో తెలియఁజేయ నవకాశము లేమింజేసియు సామాన్యముగ సమాసాంతములందు విభక్తులకు ముం దగున వగుటం జేసియు నట్లు సమాసాంతములందుఁ గలుగు నవ్వానిని సమాసాంతవర్ణము లని ప్రాచీనార్వాచీనలాక్షణికులు వ్యవహరించిరి. సమాసాంతముల నగునవి యౌపవిభక్తికవర్ణముల వలె ద్వితీయాద్యేకవచనములందె గాక యేకత్వబహుత్వముల విభక్తులకు ముం దెల్ల యెడల శబ్దముల కగు నను విశేషమును గమనించి 'కార్యా ఔపవిభక్తివదంతవిధయశ్చ' అను మూలము ననుసరించి సమాసాంతకార్యములుగాఁ జేర్కొని యవ్వర్ణములను సమాసాంతవర్ణము లని సూరి వ్యవహరించెను.

ఇ టి తివర్ణంబులు వక్ష్యమాణంబు లౌపవిభక్తికంబులు. ౨౮.

విభక్తినిమిత్తకంబు లయి యాదేశాగమాత్మకంబు లయిన ఇ-టి-తి అను వర్ణంబు లౌపవిభక్తికంబు లనంబడు.

టీ. 'ఔపవిభక్తికవర్ణాస్త్వింట్యాదయో భవంతీహ' అనునది మూలము. వక్ష్యమాణంబులు=చెప్పఁబోవునవి. ఆయాసూత్రములచే నాయాశబ్దములకు మీఁది విధింపఁబోవునట్టి 'ఇ-టి-తి' అను మూఁడువర్ణములకు నౌపవిభక్తికము లని సంజ్ఞ. ద్వితీయాద్యేకవచనములు కారణములుగ శబ్దములతుది నాదేశాగమరూపముల నీయిటితివర్ణము లయ్యెడి నని సూరి యౌపవిభక్తిక మన విభక్తులసమీపమున నగున వను వ్యుత్పత్తిని సూచింపనే, 'విభక్తినిమిత్తకంబు లయి' అని వివరించె నని గ్రహించునది.

ఇవి ద్వితీయాద్యేకవచనంబులు పరంబులగునపుడు నామంబులకుం గొన్నింటికిం బ్రాయికంబుగ నగు. ౨౯.

కాలు - కాలిని - కాలిచే. నాఁగలి - నాఁగటిని - నాఁగటిచే. నేయి - నేతిని - నేతిచే. ద్వితీయైకవచనంబు పరంబగునపు డౌపవిభక్తికంబులు రా వని కొందఱు వక్కాణించిరి. అయ్యది లక్ష్యలక్షణవిరుద్ధం బగుటంజేసి యనాదరణీయంబు.

టీ. 'రుల్వాదేర్నామ్నాం స్యుస్తే హి విభక్తౌ' అనునది మూలము. పైని పేర్కొన్న యిట్టితివర్ణములు కొన్ని ప్రాతిపదికములకు ద్వితీయావిభక్తిమొదలుగాఁ

నెల్లవిభక్తులందు నేకవచనంబులు పరములగునపుడు తఱచుగ నగు. మూలము 'రు-లు' అనునవి తుదిని గలశబ్దముల కనుచున్నను డు-యి మొదలయిన వంతమందు గలవానికిని గొన్ని సంఖ్యావాచకములకును గావలసియుండుటచేత నంతిమవర్ణప్రధానముగ శబ్దములఁ జేర్కొనక నామంబులకుఁ గొన్నింటి కని సామాన్యముగ ననె నని గ్రహించునది. మఱియు 'టి-ంటి' అనువానినే ముఖ్యముగ నౌపవిభక్తికవర్ణముల క్రింద భావించుట చేతను నవి ప్రధానముగ రుల్వాదినామముల కగు నవగుటచేతను మూలము రుల్వాదిశబ్దముల కనెను. సూరి మూలమునందలి టింట్యాదు లను దళమునందలి యాదిశబ్దముచే ఇ-తి వర్ణములను గ్రహించినవాఁడును, టివర్ణమునకు ముందు గొన్నియెడలఁ బూర్ణబిందువును విధించి 'ంటి' అనుదానిని గుదిర్చికొనినవాఁడును నగుటచేతను (చూ. 32-33) మూలముగూడ రుల్వాదుల కని యాదిశబ్దముచే మఱికొన్నిటిని గూడ సంగ్రహించు తలంపు గల్గియుండుటచేతను, నామంబులకుఁ గొన్నింటి కని సామాన్యనిర్దేశము చేయుటయు ంటి-వర్ణమును బ్రత్యేకముగ నౌపవిభక్తికవర్ణముగ నంగీకరింపకుండుటయు సంభవించె నని యెన్నునది. ద్వితీయైకవచనమున నౌపవిభక్తికవర్ణము లాయాశబ్దమునకుఁ గలుగుట వాఙ్మయమునఁ బ్రసిద్ధముగ నగపడుచుండుటచేతను లక్షణకర్తలెల్లరును సామాన్యముగ ద్వితీయైకవచనమునను నౌపవిభక్తికవర్ణముల సంభవమును వాఙ్మయము ననుసరించి శాసించుచుండుటచేతను ద్వితీయైకవచనమున నౌపవిభక్తికవర్ణములు గలుగ వని కొందఱు చెప్పుమాట లక్ష్యలక్షణవిరుద్ధమైన దనియు దాన నది యాదరింపరాని దనియు 'ద్వితీయైకవచనం' బను మున్నగు సూరివివరణవాక్యమున కభిప్రాయము.

కాలు:—దీనికి ద్వితీయైకవచనప్రత్యయము నువర్ణకము పరముగా 'కాలు+ను' అని యుండును. ఈవిధిచే నౌపవిభక్తికవర్ణమగు ఇకారమాగమముగ రా 'కాలు+ఇ+ను' అని యగును. పిదప నుత్వసంధిగాని యపదాది స్వరసంధిగాని యైన 'కాలి+ను' అని యేర్పడును. తరువాతఁ దత్సమము 26 చే నువర్ణకము నివర్ణముగా 'కాలిని' అని రూపము సిద్ధించెడి. ఇట్లే యితర విభక్తుల యేకవచనములందు 'కాలిచేత - కాలికొఱకు- కాలియందు మొదలగురూపము లేర్పడుటను గమనించునది.' కాలిక్రింది మొదలగు సమాసములందును బూర్వపదమగు నౌపవిభక్తికశబ్ద మౌపవిభక్తికవర్ణము నందుటను జూచికొనునది. నాఁగలి+ను:—ఇచ్చో 'టి' అను నౌపవిభక్తికవర్ణము నాగలిశబ్దము తుదినున్న లివర్ణమున కాదేశమగుటచే 'నాఁగటిని' అను రూప మేర్పడెను. ఇట్లే 'నాఁగటిచేత' మున్నగు నేకవచనరూపములును, 'నాఁగటిచాలు' మున్నగు సమాస రూపములును గమనించికొనునది. నేయి+ను:—ఇచ్చో తివర్ణము నేయిశబ్దము తుది వ్రాయి యగు యివర్ణమున కాదేశ మయ్యెను గాన 'నేతి+ను' అని యై పిదప నికారంబు మీఁది యను శాస్త్రముచే నువర్ణకము నివర్ణమై 'నేతిని' అను రూపము సిద్ధించెను. ఇట్లే

'నేతిచేత' మున్నగు నేకవచనరూపములును, 'నేతికుండ' మొదలగు సామాసికరూపము లయు ప్రక్రియం గమనించునది.

ఊరు మొదలగువాని కిత్వం బగు. ౩౦.

ఊరు - ఊరిని, కాలు - కాలిని, మ్రాను - మ్రానిని, నోరు - నోరిని, చోటు - చోటిని.

టీ. ఇ - టి - తి వర్ణములలో నేది యేది యే యే శబ్దములకు సామాన్యముగఁ గల్గునో యిది మొదలుకొని వివరింపఁబడును. ఊరు మొదలగు శబ్దములకు ప్రాన్త్వకార మగును. అది నున్న ఊరు శబ్దమునుబట్టి రేఫాంతశబ్దమున కిత్వ మని సంభావింపరాదను విషయము నుదాహరణములే స్పష్టపఱుపఁ జాలియున్నవి. ఊరు మొదలగువాని కనుటంజేసి యంత్యమున కీయివర్ణ మగు నని యెంచునది. ఇకారము ప్రాతిపదికము తుదిం జేరిన పిదప నంటటను దన్సమము 26 చే నువర్ణకము నివర్ణమగుటను స్మరించి కొనునది. 'ఊరు+ఇ+ను = ఊరిని. కాలు+ఇ+ను = కాలిని. మ్రాను+ఇ+ను = మ్రానిని. నోరు:—నోరిని. చోటు:—చోటిని. ఇతర విభక్తుల యేకవచనములందును దత్పురుషాదులందును యివర్ణ మగుటను గమనించునది.

టివర్ణంబు గొన్నింటి యంత్యాక్షరంబున కాదేశంబును గొన్నిఁటి కంతాగమంబును గొన్నింటికిం బర్యాయంబున రెండును బ్రాయికంబుగ నగు. ౩౧.

ఆదేశము:—త్రాడు - త్రాటిని; కాఁడు - కాటిని; నోరు-నోటిని; ఏఱు - ఏటిని; ఆగమము:—అన్ని - అన్నిటిని, ఎనిమిది - ఎనిమిదిటిని; వేయి - వేయిటిని. ఉభయము:—ఏమి - ఏటిని - ఏమిటిని; పగలు - పగటిని - పగలిటిని; మొదలు - మొదటిని - మొదలిటిని; రెండు - రెంటిని - రెండిటిని; మూఁడు-మూటిని - మూఁడిటిని; నూఱు-నూటిని - నూఱిటిని.

టీ. పైని పేర్కొన్న యేకవిభక్తికవర్ణములలో టి-వర్ణము కొన్ని శబ్దముల యంతిమాక్షరమున కాదేశముగను గొన్ని శబ్దములకది నాగమముగను గొన్ని శబ్దముల కొకమా ఱాదేశముగను నొకమా ఱాగమముగను (ఉభయము) దఱచుగ నగును. త్రాడు+ను. దీనిచే దుదివర్ణమగు 'డు' అను దానిస్థానమున టి వర్ణ మాదేశమై పిదప నువర్ణక మికారము మీఁది కు నువు క్రియావిభక్తు లను శాస్త్రముచే నివర్ణకముగా 'త్రాటిని' అనురూపము గలుగును. ఇట్లే కాడు+ను = కాటి+ను = కాటిని; నోరు+ను =

నోటి+ను=నోటిని; ఏఱు+ను=ఏటి+ను=ఏటిని' అను రూపములందు శబ్దాంతిమవర్ణముల కాదేశముగ టి-వర్ణ మగుటను గమనించునది. ఈరీతిగనే నితరవిభక్తులం దేకవచనములందును సమాసములను టి-వర్ణమీశబ్దముల తుదివర్ణముల కాదేశమగుటను గమనించుచుఁ 'ద్రాటిచేఁ-కాటిచేత - నోటి చేత - ఏటికోఱకు - త్రాటియల్లిక - కాటికాపరి - నోటిమాట-ఏటినీరు' మొదలగురూపముల నూహించికొనునది. అన్ని+ను:—సర్వనామము లమహదర్థము లేకవచనాంతములు గాన ద్వితీయైకవచనమున దీనిచే టి-వర్ణ మంతాగమముగ దీనికి సిద్ధింప 'అన్ని+టి+ను=అన్నిటిని' అను రూప మేర్పడును. ఇట్లే 'ఎనిమిది+టి+ను=ఎనిమిదిటిని; వేయి+టి+ను = వేయిటిని' అను మొదలగువానియందు టివర్ణ మంతాగమముగ నగుటను గమనించునది. ఏమి+ను:—దీనికి దీనిచే టి-వర్ణ మంతిమాక్షరమున కాదేశముగఁ గలిగిన పక్షమున ఏమి+టి+ను=ఏటి+ను=ఏటిని అనియు, నంతాగమముగఁ గల్గిన 'ఏమి+టి+ను=ఏమిటిని' అనియు రూపము లగును. ఈరీతిగనె పగలుశబ్దమున నంతిమాక్షరమైన లువర్ణమునకు టి-వర్ణ మాదేశమైనపక్షమునఁ 'పగటిని' ననియు నంతాగమమైనపక్షమునఁ 'పగలిటిని' ననియు, మొదలుశబ్దమున కాదేశముగ నైన పక్షమున 'మొదటిని' ననియు నాగమముగ నైన యెడల 'మొదలిటిని' ననియు, రెండుశబ్దమున కాదేశపక్షమున 'రెంటి' ననియు నాగమపక్షమున 'రెండిటి' ననియు, మూఁడుశబ్దము తుదివర్ణముం ద్రోసి యైనయెడల 'మూఁటిని' ననియు, నంత్యమున కధికమున నైనచో 'మూఁడిటిని' ననియు, నూఱుశబ్దమున కాదేశముగ నైన 'నూటిని' ననియు నాగమముగ నైన 'నూఱిటి' ననియు రూపము లేర్పడెడి. పగలు మున్నగు వానికి టివర్ణమాగమముగ నైన పక్షమున 36 చే లువర్ణము నుత్వమున కిత్వము గల్గు నని గ్రహించునది. అనంతరవిధింబట్టి హ్రస్వముమీఁది టివర్ణమునకు ముందు బిందువగుటను గమనించునది. మూఁడుశబ్దమున డువర్ణమునకు ముం దున్న బిందువు టివర్ణము డువర్ణమున కాదేశమైనపుడును సంజ్ఞ 16 విధి ననుసరించి పోదని యూహించునది. ఇట్లు ప్రయోగములంబట్టి యెచ్చోట నాగమమో యెచ్చోట నాదేశమో యెచ్చోట నుభయమో యెఱుంగునది.

హ్రస్వముమీఁది టివర్ణంబునకు ముందు పూర్ణబిందువు బహుళముగా నగు. 3౭.

అన్నింటిని - ఎనిమిదింటిని - పగంటిని - పగలింటిని - రెండింటిని - మూఁడింటిని.

టీ. హ్రస్వాంతమైన శబ్దమునకుఁ దరువాత నున్న యౌపవిభక్తికవర్ణముగు టివర్ణమునకు ముందు పూర్ణబిందువు బహుళముగ నగును. అన్ని+టి+ని 'అన్ని' అన

దానియందుఁ దుదిని గల న్ని యనునది హ్రస్వము. దానికిఁ బరమున నున్న టి యను నౌపవిభక్తికవర్ణమునకు ముందు నిండుసున్న నిలిచెఁ గాన 'అన్ని+ం+టి+ని=అన్నింటిని' అని రూపము సిద్ధించెడి. నిండుసున్న రానపుడు 'అన్నిటిని' అనియే యుండును. ఇట్లే యితర విభక్తులం దేకవచనముల టి-వర్ణమునకు ముందు బిందు వగుటయుఁ గాకుండుటయు గమనించునది. ఎనిమిది:—ఇందు ది యనునది హ్రస్వము. దానికిఁ దరువాతఁ గల్గిన టి-వర్ణమునకు ముందు నిండుసున్న రా 'ఎనిమిదింటిని' అనియు నెఱసున్న రాకున్న 'ఎనిమిదిటిని' అనియు రూపము లేర్పడును. ఇచ్చో టి-వర్ణ మాగమముగ నయ్యె ననుట స్పష్టము. పగంటిని:—పగలను ప్రాతిపదికమున గ-వర్ణము హ్రస్వము. దానికిఁ దరువాత నైన టి-వర్ణమునకు ముందు పెద్దబిందువు గలుగ 'పగంటిని' అను రూపము సిద్ధించెను. ఇచ్చోట 'పగలు' అను శబ్దముతుదివ్రాయి కాదేశముగ టి-వర్ణ మగుట తెల్లము. పగలింటిని:—ఇందుఁ బగలుశబ్దమున కాగమముగ టి-వర్ణము గలుగుటయు దానికి ముందు బిందు వీవిధిచే సిద్ధించుటయు 36 చే లువర్ణము నుత్వమున కిత్వము గలుగుటయు గ్రాహ్యములు. రెండు మూఁడు శబ్దములందుఁ దుది నున్న డు-వర్ణములు హ్రస్వములు. వీని కాగమముగ నైన టి-వర్ణమునకు ముందు గట్టిబిందు వగుటచే 'రెండింటిని, మూఁడింటిని' అని రూపములు గలిగెను 36 చే డువర్ణము నుత్వమున కిత్వము సిద్ధించెడి. పూర్ణబిందువు రానిపక్షమున 'పగటిని-పగలిటిని-రెండిటిని-మూఁటిని' అను రూపము లగు నని గ్రహించునది. హ్రస్వముమీఁది టి-వర్ణమున కనుటంజేసి త్రాటిని మొదలగు దీర్ఘముమీఁది టివర్ణములకు నిండుసున్న రాదనుట స్పష్టము. వికల్పమనక బహుళమనుటంజేసి 'నెత్తుటికి, ఏమిటిని, మొదటిని' మొదలగు స్థలములందు హ్రస్వముమీఁది టి-వర్ణమునకును ముందు నిండుసున్న గలుగకుండుట ఫల మని సంభావించునది. మూలమున 'ంటి' అనునదియు నౌపవిభక్తికవర్ణమె యగుటంజేసి టివర్ణమునకు ముందు నిండుసున్న విధించెడు సూత్రములందుఁ జూపట్టవు. ఇందు బిందు వని సామాన్యముగ నన్న ఖండపూర్ణములు రెండును గలుగవలసివచ్చు నను శంకపుడుఁ బూర్ణబిందు వనె నని గ్రహించునది.

పదాద్యంబగు హ్రస్వంబుమీఁది టివర్ణంబునకు ముందు పూర్ణబిందు వగు. 33.

కన్ను - కంటిని; మిన్ను - మింటిని; ఇల్లు - ఇంటిని; పల్లు - పంటిని.

టీ. పదము తొలిహ్రస్వమునకుఁ దరువాత నున్న టి వర్ణమునకు ముందు నిండుసున్న నిత్యముగ నగును. కంటిని:—ఇచ్చోఁ గన్నుశబ్దమునందలి 'న్ను' అనుదాని కాదేశముగ టి-వర్ణమయ్యెఁ గాన 'క+టి+ని' అని యుండును. పిదప దీనిచే టి-వర్ణ

మునకు ముందు నిండుసున్న నిత్యముగఁ గలుగ 'క+ం+టి+ని' అని యగును. దత్సమము 26 చే నువర్ణకము నుత్వమున కిత్వము గలుగ 'కంటిని' అని రూపము సిద్ధించును. ఇట్లే 'మిన్ను+ను = మి+టి+ను = మి+ం+టి+ను = మి+ం+టి+ని=మింటిని; ఇల్లు+ను = ఇ+టి+ను = ఇ+ం+టి+ను = ఇ+ంటి+ని = ఇంటిని; పల్లు+ను = ప+టి+ను=ప+ం+టి+ను = ప+ం+టి+ని = పంటిని' అను రూపముల ప్రక్రియం గనుగొనునది. ఇతర విభక్తులం దేకత్వమున నిట్లే టివర్ణమునకు ముందు నిండుసున్న యగుటను గమనించునది. సంధి 11 విధి ననుసరించి నుడితొలి హ్రస్వముమీఁద ఖండబిందువును నిల్ప నవకాశములేమి నీసూత్రమున బిందు వని సామాన్యముగ ననినం జాలును. టివర్ణమునకు ముందు నిండుసున్న విధించెడి సందర్భమగుట స్పష్టార్థము పూర్ణమని నని యెన్నునది.

అట్లు మొదలగు శబ్దముల కంతాగమంబు తివర్ణంబును రేఫంబున కొక్కటికి లోపంబు నగు. 38.

అఱ్ఱు - అఱ్ఱెతిని. అఱ్ఱు - కఱ్ఱు కొఱ్ఱు - గొఱ్ఱు - మిఱ్ఱు - పఱ్ఱు - ఇవి యఱ్ఱు మొదలయినవి.

టీ. 'అఱ్ఱు' అను మున్నగుశబ్దములకుఁ దుది నాగమముగ (అంతావయవముగ) తి-వర్ణమును, తి-వర్ణము గలుగుడు నాశబ్దములతుది నున్న ద్విత్వరేఫములో నొకదానికి లోపమును నిత్యముగఁ గలుగును. తి-వర్ణమును నది పరమగుడుఁ గలుగు రేఫలోపంబును నిత్యముగనే యగును. గణాది నున్న అఱ్ఱుశబ్దము ననుసరించియు రేఫలోపవిధానము ననుసరించియు నీగణమునందలి శబ్దములును నిందుఁ జేరఁదగినవియు, 'ఱ్ఱు' అను నదంతమందుఁ గల శబ్దములే యని సంభావింపవలయును. 36 చే ఉవర్ణము నుకారమున కిత్వము గల్గి సిద్ధించిన 'అఱితిని' అను మున్నగురూపముల ననుసరించి ద్విత్వరేఫమునఁ గ్రింది హల్మాత్రమే లోపించు నని గ్రహింపవలసియున్నది. 'అఱ్ఱు+ను:—దీనిచే తి-వర్ణము రేఫమున కొక్కటికి లోపము గలుగ 'అఱు+తి+ను' అని యుండును. పిదప 36 చే శకటరేఫము నుత్వమున కిత్వమును దత్సమము 26 చే నువర్ణకము నుత్వమున కిత్వమును గలుగ 'అఱితిని' అని రూపము సిద్ధించును. ఇట్లే 'కఱితిని - కొఱితిని-గొఱితిని-మిఱితిని-పఱితిని' అను మొదలగు రూపముల ప్రక్రియం గమనించునది. తృతీయాద్యేకవచనముల నిట్లే 'అఱితిచేత' మొదలగు రూపములగుట నూహించికొనవలెను. తివర్ణముగా నీరెండుకార్యము లగుట నిత్యము ద్విత్వరేఫము శకటమే యగుం గాన రేఫ మని సామాన్యముగ నన్నను బాధలేదు.

విభక్తి పరంబగునపుడు గోయి ప్రభృతుల తుదియక్షరంబు తి-వర్ణం బగు. 3౹.

గోయి - గోతులు; గోతిని - గోతులను. గోయి - చేయి - దాయి - నూయి - సేయి - వాయి - రోయి ఇత్యాదులు.

టీ. విభక్తి పరమగునపుడు గోయి మొదలగుశబ్దముల తుదియిర్ణమునకు తి-వర్ణము నిత్యముగ నాదేశ మగును. గోయి యను తొలిపదమునననుసరించి యిందలి శబ్దములును నిందుఁజేరఁదగునవియు యి-వర్ణాంతశబ్దములే యని సంభావింపవలయును. మఱియు నవి దీర్ఘపూర్వ యి-వర్ణాంతద్వ్యక్షరశబ్దము లనియు ననుమానింపఁదగును. ఔపవిభక్తికవర్ణను లన్నియు, నాయాశబ్దముల కాయాద్వితీయాది విభక్తులందే యేకవచనములకు ముందేగాని బహువచనములఁ గలుగుట గన్పట్టదు. ఈయివర్ణాంతదీర్ఘ పూర్వద్వ్యక్షర శబ్దములకు మాత్రము ప్రథమాబహువనము మొదలుకొని ద్వితీయాదివిభక్తులయేకవచన బహువచనములందును తి-వర్ణకము వానికిముం దగుట గన్పట్టెడి. కావుననే సూరి నిపుణముగ విభక్తి పరంబగునపు డని సామాన్యముగ ననె నని యెన్నునది. ఈయివర్ణాంతశబ్దముల ప్రథమైకవచనము తత్సమము 43 చే నిత్యముగ లోపించెడిఁగానఁ బ్రథమైకవచనమున విభక్తి పర మగుట కవకాశమె లేమింజేసి యం దీతివర్ణ మాదేశ మగు నని యనుమానింపరాదు. గోయి+లు:—ఇచ్చోట లువర్ణకము ప్రథమా బహువచనము పరముగాఁ దుదియివర్ణమున కీవిధిచే నాదేశముగఁ ది-వర్ణమును బిదపఁ దత్సమము 45-చే తి-వర్ణము నిత్వమున కుత్వమును గలిగి 'గోతులు' అని రూపము సిద్ధించెను. గోయి+ను:—ద్వితీయైకవచనము పరముగాఁ ది-వర్ణమును నువర్ణకమునుత్వమున కిత్వమును గలిగి 'గోతిని' అనురూప మయ్యెను. గోయి+ల+ను:—ఇచ్చోట ద్వితీయాబహువచన ప్రత్యయ మగు నువర్ణమును దత్పూర్వమునసైనల డాగమలకారమును బరముగా 'యి' అను వర్ణము నకుఁ దివర్ణమును దత్సమము 45 చే దానియిత్వమున కుత్వమును గలిగి 'గోతులను' అను రూపము గలిగెను. ఇట్లే తక్కినవానికినిఁ బ్రథమాబహువచనము మొదలుకొని తక్కిన విభక్తుల యేకవచన బహువచనములందును నీవిధిచేఁ దివర్ణ మగుటను బహువచనములందుఁ దత్సమము 45 చేఁ దివర్ణము నిత్వమున కుత్వమగుటను గమనించుచు సిద్ధరూపములం దెలిసికొనునది. ద్వితీయాదివిభక్తులందు బహుత్వమున విభక్తుల కాద్యవయవముగఁ దత్సమము 31 చే లడాగమము విధింపఁబడుటంబట్టి నువర్ణకాదిబహువచనములు లడాగమ వ్యవహితము లైనను దివర్ణమునకు విభక్తిపరత్వము చెడ లే దనియే యనుమానింపఁదగును. మఱియు ద్వితీయాదివిభక్తులు పరముగాఁ దివర్ణాదేశము గలిగినపిమ్మటనే లడాగమము విభక్తి ప్రత్యయములకుఁ గలిగె నన్నను బాధ లే దని గ్రహింపనగును.

టి-తి వర్ణంబులు పరంబులగునపు డుత్వంబున కిత్వం బగు. 3౬.

రెండిటికి - మూఁడిటికి - నాలుగిటికి - పగలిటికి - మొదలిటికి - పెక్కిటికి. కొండొకచో నుత్వంబున కిత్వంబు చూపట్టదు. నెత్తుటికి.

టీ. 'టి-తి' అను నావిభక్తివర్ణములు పరములగునపు డావర్ణములకు ముందున్న హ్రస్వోకారమునకు హ్రస్వేకారము నిత్యముగ నగును. రెండు+టి+కి:—ఇందు రెండుశబ్దము డువర్ణము నుత్వమునకు టి-వర్ణమునకు ముందున్న దాని కిత్వమీవిధిచే సిద్ధించి 'రెండిటికి' అనురూప మయ్యెను. ఇట్లే మూఁడు-నాలుఁగు-పగలు-మొదలు పెక్కు-శబ్దముల తుదియుత్వమునకు టి-వర్ణముఁ పరముగా నిత్వము గలిగి 'మూఁడిటికి - నాలుగిటికి-పగలిటికి-మొదలిటికి - పెక్కిటికి' అను రూపములు సిద్ధించెను. షష్ఠ్యేకవచనములు స్పష్టార్థముదాహరింపఁబడినవిగాన ద్వితీయాది విభక్తుల దన్నిటియందును నేకవచనముల టివర్ణమగునపు డిట్లే శబ్దాంత్యమగునుత్వమున కిత్వము గలుఁగు నని గ్రహింపవలెను. తి-వర్ణము పరంబగునపు డుత్వమున కిత్వము గలుఁగుటకు 3౪ సూత్రముక్రింది యుదాహరణములుఁగ గ్రహింప నగును. నెత్తురు:—ఈ శబ్దముతుది నున్న రువర్ణమున కాదేశముగ టి-వర్ణము ద్వితీయాద్యేకవచనములం దగునపు డాటివర్ణమునకు ముందున్న 'త్తు' అను వర్ణము నుత్వమున కిత్వము గలుగుట ప్రయోగసిద్ధము గానిం జేసి యీసూత్ర మద్దాని విషయమునను నట్టివానివిషయమునను వర్తింప దని కొండొకచో నను సూరివివరణమున కభిప్రాయ మని గ్రహించునది.

టి-వర్ణంబు పరంబగునపుడు క్రిందు మీఁదు ముందు పు వర్ణంబుల కత్వం బగు. 3౭.

క్రిందు - క్రిందటిని; మీఁదు - మీఁదటిని; ముందు - ముందటిని; మాపు - మాపటిని; అప్పుడు - అప్పటిని.

టీ. టి-వర్ణము పరముగా 'క్రిందు-మీఁదు-ముందు' అను శబ్దముల తుదియుత్వమునకును, పు-వర్ణాంతశబ్దముల తుదియుత్వమునకును, నత్వమాదేశము నిత్యముగ నగును. పూర్వసూత్రముచేఁ గలుగు నిత్వమున కీసూత్రముచే నగు నత్వము బాధక మగుటం జేసి టి-వర్ణము పరమగునపు డుత్వమున కత్వమని సామాన్యముగ ననక క్రిందు-మీఁదు-ముందు పు-వర్ణముల కని విశేషించి పేర్కొనె నని గ్రహించునది. దీన నిందుఁ బేర్కొన్నస్థలములందప్పఁ దక్కినచోటులందు 36 సూత్రమే వర్తించు నని సంభావింపవలయును. క్రిందు+ను:—టి వర్ణ మాగమముగఁ గలుఁగ 'క్రిందు+టి+ను' అని యగును. పిదప నీవిధిచే క్రిందుశబ్దము తుదియుత్వమున కత్వమును దత్సమము. 26 చే నువర్ణకము నుత్వమున కిత్వమును సిద్ధింప 'క్రిందటిని' అనురూప మగును. ఇట్లే తక్కినవానితుది

యుత్వమునకు టి-వర్ణము పరమగునపుడెల్ల నత్వము గలుగుటను గమనించునది. అప్పుడు:- ఈశబ్దము డువర్ణమునకు ద్వితీయైనవచనము నువర్ణము పరముగా టివర్ణ మాదేశమయ్యెను. పిదప 'అప్పు+టి+ను' అని యుండ నీసూత్రముచే టి-వర్ణమునకు ముందున్న 'ప్పు' అనుదానియుత్వమున కత్వమును నువర్ణకము నుత్వమునకు దత్సమము 26 చే నిత్వమును గలిగి 'అప్పటికిని' అని రూపమయ్యె. ఈరీతిగానే 'ఇప్పటిని - ఎప్పటిని' అని రూపముల ప్రక్రియను గమనింపవలెను. ఇట్లే 'అప్పటికిని' ఇత్యాదులందు టి-వర్ణమును నది పరముగా దానిముందటి యుత్వ మత్వమగుటయు గమనించునది. అప్పు డిప్పు డెప్పు డనునవి నిత్యైక వచనములుగా సంధి 13 సూత్రమున నుదాహరించి వాగనుశాసనునాశయ మిదియె యని సూరి సమర్థించికొన యత్నించిన వాఁ డగుట నిచ్చోఁగూడ నప్పటిని నని ద్వితీయైక వచనముగా నిర్దేశించె నని గ్రహించునది. వాఙ్మయప్రయోగస్థితిని యటుండనిచ్చి వ్యవహారమును బ్రమాణీకరించినను 'అప్పటికంటె - అప్పటిలో-అప్పటికి-ఇప్పటికంటె-ఇప్పటిలో - ఇప్పటికి - ఎప్పటికంటె - ఎప్పటిలో - ఎప్పటికి' అను రూపములు దప్ప నితరము లేకత్వమున ద్వితీయాదివిభక్తులం దీశబ్దములకు రూపములు గానరామి నప్పటిని నని యుదాహరించుటయు, నేకత్వమున సామాన్యముగ నెల్లవిభక్తులందును నౌపవిభక్తిక వర్ణముల నందఁదగు శబ్దములలోఁ జేర్చి దీనిని జేర్కొనుటయు, నట్లెల్ల విభక్తులం దేకత్వమున నౌపవిభక్తికవర్ణములం గూడియుండని వాని నేరి యీరీతిగ నివి యావిభక్తులందె యిట్లే యౌపవిభక్తికవర్ణములం జెందియుండు నని దెలుపకుండుటయు విచార్యవిషయము లనక తీరదు. 'అప్పటినుండి-ఇప్పటినుండి-ఎప్పటినుండి' అని వినంబడెడి రూప మప్పటివలననుండి మొదలగు రూపములనుండి గల్గినదిగ బాలవ్యాకరణ కారకము 11 సూత్రము ననుసరించి నిర్ణయింపవలసియుండుటచేత నప్పటిని నను మొదలగు రూపములు ద్వితీయైకవచనములని యూహింపవలసియున్నది. ఇందలి 'యప్పుడు-క్రిందు-ముందు-మీఁదు' శబ్దములు కతిచిద్విభక్త్యేకవచనప్రయుక్తములగు నవ్యయము లని ఫలిత మనుమానింపఁ దగును. 29-32-33-36-37 సూత్రములందలి యుదాహరణముల కుపవిభక్తులప్రాప్తి నాయావర్ణముల విధించెడి సూత్రములచే నగు నని యెఱుంగునది.

ఔపవిభక్తికముల తృతీయాసప్తముల కత్వం బాదేశంబు బహుళంబుగా నగు. 3౮.

గోరను గీఁకెను. ఊర నున్నాఁడు. గొడ్డట నఱికెను. ఇంట లేఁడు. వఱుతఁ గలిసె. కఱుత దూఱె. పక్షంబునందు గోరిచేత - నూరియం దిత్యాదులు.

ఇది యాచ్ఛికపరిచ్ఛేదము.

టీ. 'ఔపవిభక్తికనామ్నామత్వం స్యాత్సప్తమీతృతీయార్థే' అనునది మూలము. ద్వితీయాద్యేకవచనములందే యౌపవిభక్తికవర్ణములు గలుగున వగుటచేత నౌపవిభక్తిక శబ్దముల తృతీయాసప్తముల కనుపదమున కౌపవిభక్తికశబ్దములకు సంబంధించిన తృతీయాసప్తమ్యేకవచనప్రత్యయముల కని యర్థము గ్రహింపవలెను. ఉపవిభక్తులం జెందెడు శబ్దముల తృతీయాసప్తమ్యేకవచనప్రత్యయములకు సర్వాదేశముగ హ్రస్వాకారము బహుళముగ నగు నని సూత్రార్థము. ఇట్లనుటంజేసి విభక్తులతుది నాగమముగఁ జేరిన నుగాగమమునకు మాత్ర మత్వమాదేశముగా దని గ్రహింపవలెను. గోరు+చేతను, గోరు+అందును, ఈచోటులఁ దృతీయాసప్తమ్యేకవచనములు పరములుగా గోరుశబ్దమునకు 30 సూత్రముచే నౌపవిభక్తిక ప్రత్యయ మగు ఇ-వర్ణము గలిగి 'గోరిచేత-గోరియందు' అను రూపములు గలిగె. పిదప నువిధిచే 'చేత-అందు-' అను తృతీయాసప్తమ్యేకవచనముల కత్వము సర్వాదేశముగాఁగ 'గోరు+అను' అని యేర్పడెను. పిదప సంధి 11 చే నిత్యముగ సంధి జరుగ 'గోరను' అని తృతీయాసప్తమ్యేకవచనములం దొక్క-రూపుగల రూపమే సిద్ధించెడి. ఇట్లే 'ఊరు+చేతను; ఊరు+అందును; ఊరి+చేతను; ఊరి+అందును; ఊరు+అను=ఊరను' అనురూప మేర్పడును. అత్వమాదేశము గాని పక్షమున 'ఊరిచేత; ఊరియందు' అని రూపము లొప్పును. గొడ్డలి+చేతను; గొడ్డలి+అందును:—గొడ్డలిశబ్దమునకు 31 చే నంతిమాక్షరమున కాదేశముగ టి-వర్ణ మగును. పిదపఁ దృతీయాసప్తమ్యేకవచనముల కత్వము నపవాదిస్వరసంధియుఁ గ్రమముగఁ గలుగ గొడ్డటి+చేతను, గొడ్డటి+అందును = గొడ్డటను' అని రూప మగును. అత్వము బహుళ మగుటఁ గలుగనిపక్షమున 'గొడ్డటిచేత - గొడ్డటియందు' అని రూపములగును. ఇల్లు+చేతను; ఇల్లు+అందును; దీనికి 31 చే 'ల్లు' అనుదాని కాదేశముగ టి-వర్ణమును 33 చే నిత్యముగ టి-వర్ణమునకు ముందు పూర్ణబిందువును నువిధిచే నత్వమును నపదాది స్వరసంధియుఁ గలుగ 'ఇ+టి+చేతను; ఇ+ం+టి+చేతను; ఇ+ం+టి+అను = ఇంటను' అను రూపము సిద్ధించెడి. ఇట్లే సప్తమియందును 'ఇంటను' అగుట యూహ్యాము. పక్షమున నింటిచేత నింటియం దగును. వఱ్ఱు:—దీనికి 34 చే తి-వర్ణమును రేఫమున కొక్క-దానికి లోపమును నువిధిచే నత్వమును, నపదాదిస్వరసంధియుఁగాఁగ 'వఱ్ఱు+చేతను; అందును; వఱు+తి+అను = వఱుతను' అనురూప మేర్పడును. అత్వము గలుగనిచో వఱితిచేత వఱితియందని రూపములు 39 చే ఉవర్ణము నుత్వమున కిత్వము గలిగియగును. ...తను' అనునపుడు తృతీయాసప్తముల కాదేశమైన యత్వముతోఁ దివర్ణము ములం... ...రము సంధించుటంజేసి యచ్చోఁ దివర్ణము పరముగాక తవర్ణమె పరమగుటంజేసి సువిధి... విధిచే ఉ వర్ణము నుత్వమున కిత్వము రాలేదనిగాని కొండొకచోఁ జూపట్టదను నుత్వ... సూత్రము క్రింది వివరణము నాధారముగఁగొని యిత్వము రాలేదనిగాని చెప్పవలసి

యున్నది. ఇట్లే ‘కట్టు’ అను దానినుండి ‘కఱు+తి+అను = కఱుతను’ అను రూపము గల్గుట నరయునది. ఔపవిభక్తికశబ్దములలో నికారము నంటెడువానికి గోరుశబ్దమునకు వలెను, టి-వర్ణమునంటెడు వానికి గొడ్డలిశబ్దమునకు వలెను తి-వర్ణము నంటెడు వానికి వట్టు కట్టుశబ్దములకువలెను నత్వము గల్గునపుడు రూపము లేర్పడు నని గ్రహించునది.

ఉపవిభక్తిం జేసి నవర్ణకాధార మగు నుదంతత చెడుంగాన నవర్ణకమును నిమిత్తముగఁ గొని యుదంతమున కుపవిభక్తులు గలుగుటకాని నవర్ణకము పరమగునపు డుదంతముపవిభక్తులనంది యౌపవిభక్తిక మగుటగాని సంభవింపదు గాన నవర్ణకార్థకప్రత్యయములనె నిమిత్తముగఁ గొని యుదంతమున కుపవిభక్తులు గలుగు ననియు నవర్ణకార్థకప్రత్యయములు పరములగునపుడె యుదంత మౌపవిభక్తిక మగు ననియు ననకతీరదు. కాన నవర్ణకార్థకప్రత్యయములె యుదంతమున కుపవిభక్తులం గూర్చి యౌపవిభక్తిక సంజ్ఞను గల్గించి యౌపవిభక్తికాత్వమునకు గుఱియగు నవి గాని నవర్ణకము గా దని గ్రహింపక తప్పదు. నవర్ణకమును నుదంతమున కుపవిభక్తిం గూర్చి యౌపవిభక్తిక సంజ్ఞను గూర్చు నదియేని యిందత్వము బాహుళిక మగుటం జేసి నవర్ణకార్థకములు పరమగునపు డుదంతమత్వాభావమున ‘ఊరిచేత - ఊరియందు’ అనునట్టి రూపములనందు నట్లే ‘ఊరిన-నోటిన’ అనునట్టి రూపములను నందవలసివచ్చును.

ఇతర విభక్తులందలి రూపములంబట్టి శబ్దము నౌపవిభక్తికముగ నంగీకరించి తృతీయాసప్తములకేకత్వము వివక్షింపఁబడినతోడనే ప్రత్యయములు గలుగకముంద ప్రత్యయస్థానమున నత్వ మాదేశించి ప్రత్యయస్థానమునఁ గల్గిన దగుట నయ్యత్వమునే ప్రత్యయముగ నెంచి ప్రకృతి కుపవిభక్తులంగూర్చి యత్వరూపముల సంపాదింపవచ్చు నని గాని యుదంతమునకైన నవర్ణకమున కత్వము ప్రకృతి కుపవిభక్తి గలుగక ముందె యాదేశించి, నవర్ణకస్థానమునకైన యాయత్వమునే నవర్ణకముగ నెంచి ప్రకృతి కుపవిభక్తులం గూర్చి యత్వరూపముల సంపాదింపవచ్చు ననిగాని వాదింపనగును. కాని మూలమునందువలె నిత్యముగాక యిందత్వము బాహుళిక మగుటం జేసి యత్వాభావపక్షమున నేర్పడవలసిన ‘నోరిన-త్రాటిన’ అనునట్టి రూపములను నుదంతౌపవిభక్తికమునకు నవర్ణకము గలుగ దని వాచ్యముగఁ దెలుపఁజాలని పై వాదద్వయము వారింప వలఁతిగామి నిం దుపకరింప దనియు నవర్ణక మదంతమున కర్హత లేమిఁ గలుగ దనువాదమే యీసందర్భమున శరణ్య మనియు ననక తప్పదు. మఱియు నిపుణముగఁ బరీక్షింపఁ బై వాదద్వయ ముదంతౌపవిభక్తికమునకుఁ బరమున నవర్ణకమును గనుపడకుండఁ జేయుటకే పుట్టిన దగుటం జేసి యుదంతౌపవిభక్తికములకు నవర్ణకము గలుగకుండుట సూచిత మగుచున్నది గాన నుదంతౌపవిభక్తికములకు నవర్ణకము గలుగ దను వాదమునకు మీఁదుమిక్కిలి పోషకమే యనియు నంగీకరింపఁదగు. కానఁ గారకము

18-23 సూత్రములచే నగు నవర్ణక మనౌపవిభక్తికములగు నుదంతములకే గాని యుప విభక్తులనందు నుదంతములకుఁ గా దనియు దాన నౌపవిభక్తికోదంతముల కత్వాభావమున నవర్ణకార్థకములు పరముగా 'నోరిచేత - నోరియందు-త్రాటియందు' అనునట్టిరూపములే యుపవిభక్తులతోడ నేర్పడుంగాని 'నోరిన-త్రాటిన' అనునట్టి రూపము లేర్పడ వనియు ఫలితమును గ్రహింపవలయును. సూరి యత్వాభావమున నూరిచేత నూరియం దనియే యుదాహరించుటంబట్టి యౌపవిభక్తికోదంతములకుఁ గారకము 18-23 లచే నవర్ణకము సిద్ధింప దను నభిప్రాయముతోడనే యీసందర్భమునఁ బ్రక్రియను నడిపె నని సంభా వింప నగును. మఱియు బహుళముగ నత్వముం గూర్చు సూరి కత్వాభావమున నూరిన నోటిన నగునట్టిరూపములు దుర్వారము లగుంగాన నుదంతౌపవిభక్తికములకు నవర్ణకము సిద్ధింప దను పద్ధతియె సిద్ధాంతముగ సంభావింపవలసివచ్చె నని విశ్వసించునది.

"కేషాంచిదుదంతానాం నేతివిభక్తావునో లుక్స్యాత్; ఔపవిభక్తికనామ్నా మత్వం స్యాత్సప్తమీతృతీయార్థే" అని రెండుసూత్రములు చింతామణిలో నత్వరూప ముల సంఘటించున వగపడును. బాలసరస్వత్యాదివ్యాఖ్య లిందు మొదటి యున్లుగ్విధిని సప్తమ్యేకవచనమునందె కొన్నియుదంతములకె యత్వరూపముల సంపాదించునదిగను రెండవ యత్వవిధి టతివర్ణముల నందు నెల్లయౌపవిభక్తికములకును సప్తమీతృతీయైక వచనములం దత్వరూపములఁ గూర్చునదిగను నెన్నినవి. సప్తమియందు మాత్రమే యున్లుగ్విధిం జేసి యత్వరూపమునందు నుదంతములు న్లుగ్విధానమునం జేసియే యనౌప విభక్తికము లగుచున్నవనియు, నవర్ణకము తృతీయాప్రత్యయముగ నిర్ణయింప నందు సరియగు ప్రమాణము లేమింజేసి యట్టియుదంతములకు సప్తమ్యేకత్వమున మాత్రమే యున్లుక్స్థలమున నత్వరూపములు గలుగు ననియుఁ దక్కిన యౌపవిభక్తికముల కెల్లఁ దృతీయాసప్తమ్యేకత్వములరెంటను నత్వరూపములు గలుగు ననియు బాలసరస్వత్యా దులు విశ్వసించి పైరెండుచింతామణిసూత్రములకు భిన్నస్థలవర్తిత్వమును బాలకులకుఁ దెల్పుచు వ్యాఖ్య వ్రాసి రనుట స్పష్టము. అహోబలపండితుఁడు బాలసరస్వత్యాదుల వలెనే పైరెండుసూత్రములకు భిన్నస్థలవర్తిత్వమును బ్రకాశిత మొనర్చి సార్థక్యమును సమర్థించు తలంపుతోడ నత్వశాస్త్రమునందలి యుదంత టతివర్ణాంతౌపవిభక్తికముల నున్లుగ్విధిం జేర్చి యున్లుగ్విధియందలి నేతి యనుదానిని దృతీయాప్రత్యయముగను సమ ర్థించుచు వ్రాసిన చర్చావాక్యముల స్థూలదృష్టిని గమనించియో కాలక్రమమున టతి వర్ణాంతౌపవిభక్తికములకువలెనే యూరు చోటు మేన్వాదులకును నత్వరూపములును నౌపవిభక్తిత్వమును వాఙ్మయమున నేర్పడుటం గమనించియో బహుళగ్రహణమునం జేసి తృతీయయం దూర్వాదుల కత్వరూపములు వారింపఁబడుటేగాక యహోబలపతి

ప్రపూర్వసూత్రమునుండి బహుళపదము ననువర్తించి యుష్లుగ్విధిం జేర్చి సాధించిన పేరున చోటున నడుమున ననునట్టివియు సాధువులగు ననియె సూరి యుష్లుగ్విధిని బరిత్యజించి యద్దానిలక్ష్యముల నత్వశాస్త్రమునఁ జేర్చి యత్వశాస్త్రమునే యాదరించెను.

"ఊరు చోటు మేన్వాదు లుష్లుగ్విషయంబు"లని సూత్రించి, "యూరు లోనగు వానికిఁ దృతీయయం దత్వము సంప్రాప్తింపదు గాన, 'ఔపవిభక్తికనామ్నామత్వం స్యాత్సప్తమీ తృతీయార్థే' అను సూత్రమున కవి విషయములు గాక 'కేషాంచిదుదంతానాం నేతివిభక్తావృనో లుక్స్యాత్' అను సూత్రమున కవి విషయము లగుచున్న వని యెఱుంగునది." అని వివరణమును వ్రాయు త్రిలింగలక్షణశేషకర్తృకోరణిం బరీక్షించిన నీతఁడును బాలసరస్వత్యాదుల యభిప్రాయమునే కలిగియుండె ననుట స్పష్టము. కాని యనౌపవిభక్తికములు గాన నని హేతూపన్యాస మొనర్చక తృతీయయం దత్వము సంప్రాప్తింపదు గాన నని హేతూపన్యాసము చేయుటంబట్టి సూరివలెనే త్రిలింగలక్షణశేషకర్తయు, నుష్లుగ్విధివిషయములగు నుదంతముల నౌపవిభక్తికములుగ నెంచినవాఁ డగుటఁ దృతీయయం దత్వరూపాభావభేదమునే గాని పైరెండుసూత్రములకు భిన్నస్థలప్రవర్తిత్వమును బ్రకాశితము సేయుచుండె నని శంక గలుగకపోదు. ఉపవిభక్తిం జేసి నవర్ణకము పరమగునపు డుదంతములందు 'ఉన్' అనుభాగ మగపడుటయే గుదురమిం జేసి, నవర్ణమును బరముగ నిల్పి యున్లోపమును విధించు నుష్లుగ్విధి యనౌపవిభక్తికముల కత్వరూపముల సంపాదించున దనువిషయము స్పష్టపడుచుండుటచేత ననౌపవిభక్తికములుగాన నని హేతూపన్యాసము చేయక, నవర్ణకమును దృతీయాప్రత్యయముగను నెంచి తృతీయయందును నత్వరూపముల ఘటించి యుష్లుగ్విధికి వైయర్థ్యమును గూర్చువారిత్రోవ నవశ్యము నిరోధించి యత్వశాస్త్రమున నుష్లుగుదాహరణములు చేరవనునంశమును స్పష్టపఱచి సూత్రద్వయభిన్నస్థలప్రవర్తిత్వములు ప్రకాశనము చేయ సమర్థమగు తృతీయయం దత్వము సంప్రాప్తింపదు గాన నను హేతూపన్యాసమే చేయఁబడె నని గ్రహించిన నిప్పట్టున నీతఁడును బాలసరస్వత్యాదులనే యనుసరించువాఁడయ్యెడి.

మూలమతమునేగాక సర్వమతములను విరోధింపకుండ సరిపెట్టుట కీసందర్భమునందలి బహుళప్రాయశ్శబ్దములు సమర్థము లైయుండుటచేత నియ్యుపవిభక్తిప్రకరణమును విశేషించి యియ్యత్వశాస్త్రమును సార్థకము గానోపు నని గ్రంథవిస్తరభీతి నీచర్చ ముగింతును.

ఇది యాచ్ఛికపరిచ్ఛేదము.

కారకపరిచ్ఛేదము

కారకములనుగూర్చినయైన గ్రంథభాగముగాన దీనికీ పేరు గలిగెను. క్రియతో నన్వయమును బొందునది లేక క్రియతో నన్వయమును గలిగించునది కారకము. కారకమన విభక్తి యని ఫలితము. కర్తృకర్మాద్యర్థముల నాయాకారకములు కలుగుట మీఁద నిరూపితము. కర్తృకర్మాద్యర్థములం దాయావిభక్తులను బొందిన పదములు కర్తృకర్మాది రూపముల నాయా క్రియలతో నన్వయించెడిఁగానఁ గ్రియాన్వయము నందునది కారకమనుట యన్వర్థము. కర్తృకర్మాద్యర్థములం దాయావిభక్తులు ప్రకృతులకుఁ జేరి క్రియావాచ్యవ్యాపారమున వానికిఁ గర్తృకర్మత్వాదులం గూర్చి క్రియాన్వయము నుద్బోధించెడిఁగానఁ గ్రియాన్వయమును గలిగించునది కారక మనుటయు సార్థకమే. ఈవిషయము కారకపరిచ్ఛేదాదిని త్రిలింగలక్షణశేషకర్తచే వివరింపఁబడినది. కర్తృ - కర్మ - కరణ-సంప్రదానా - పాదానా - ధికరణములు కారకము లా అని శాస్త్రకర్త లండ్రు. అన్వయము=సంబంధము. ఆయాయర్థములం దాయావిభక్తులు శబ్దముల కగుట యిందు నిరూపితము.

ప్రాతిపదికసంబోధనోక్తార్థంబులం బ్రథమ యగు. ౧.

ప్రాతిపదికార్థమునందు:—రాముఁడు - రావణుఁడు. నియతోపస్థితికము ప్రాతిపదికార్థము. సంబోధనమునందు:—ఓరాముఁడ - ఓరావణుఁడ. ఉక్తార్థమందు:—రాముఁడు రావణుని సంహరించెను. ఉక్తమనఁగాఁ జెప్పఁబడినది. ఈవాక్యమందు నాఖ్యాతము కర్తను జెప్పినది గావునఁ దద్వాచకమగు రామశబ్దమునకుఁ బ్రథమ యయ్యె. రామునిచే రావణుఁడు సంహరింపఁబడియె. ఈవాక్యమం దాఖ్యాతము కర్మమును జెప్పినదిగావునఁ దద్వాచకంబగు · రావణశబ్దంబునకుం బ్రథమ యయ్యెనని యెఱుంగునది.

టీ. 'సర్వవిభక్తిస్సంస్కృతతుల్యా' అను మూలము నాధారముగఁ గొని సంస్కృతవ్యాకరణానుసారియై సూరి యాయావిభక్తుల నిందు విధించెను. అర్థపదము సమాసగతపూర్వపదముల కెల్లవానికి సంబంధించెడి. కానఁ బ్రాతిపదికార్థమునందును

సంబోధనార్థమునందును నుక్తార్థమునందును బ్రథమ యగు నని సూత్రార్థము లభించును. శబ్దమును బల్కినతోడనే యేయర్థమునకు నిత్యముగఁ బ్రకాశము గలుగునో యా యర్థమే ప్రాతిపదికార్థ మగును. నియతోపస్థితికము=నియమమైన స్ఫురణము గలది, లేక యన్యముం ద్రొక్కి తానేయై తోఁచునది. నియత=నియమమైన లేక నిత్యమైన, ఉపస్థితికము=తోఁచుట కలది లేక ఉనికి గలది. రాముఁడు; రావణుఁడు:—క్రమముగ 'దశరథుని పెద్దకొడుకు, పులస్త్యుని పెద్దకొడుకు' అను నర్థములు నియమముగఁ దోఁచు నవి ప్రాతిపదికార్థములు గాన నాయర్థముల నీరెండు ప్రకృతులకుఁ బ్రథమయుఁ మీఁద డుఙ్వర్ణకమును సిద్ధించెను. ఇట్లే "ఓరాముఁడ! ఓరావణుఁడ!" అను స్థలములందు, దశరథపులస్త్యజ్యేష్ఠాపత్యవాచకరామరావణప్రకృతులకు సంబోధనార్థమునఁ బ్రథమ యుఁ బురుషవ్యక్తివాచకములగుటఁ బిదప వానిమీఁద డుజాదిసంబుద్ధికార్యములును సిద్ధించెను. సంబోధన మనఁగా నెదుట వానిని దన కభిముఖునిగాఁ జేసికొన నాహ్వానించుట. 'రాముఁడు రావణుని సంహరించెను:—'ఇందు భూతార్థకమును గర్త్రర్థకమును నగు 'సంహరించెను' అను క్రియ సంహారవ్యాపారకర్తను రాముని జెప్పుచున్నది గాన రామవాచకశబ్దార్థ ముక్తార్థ మగుటంజేసి రామవాచకప్రకృతికి బ్రథమ సిద్ధించెను. ఇట్లే 'రామునిచే రావణుఁడు సంహరింపఁబడియె' నను వాక్యమున సంహరింపఁబడియె నను కర్మార్థక లిడంతము సంహారము నందిన రావణుని జెప్పుచున్నది గాన రావణవాచకమునకుఁ గర్మమున ద్వితీయ గలుగక ప్రథమయే గలిగెను. ఆఖ్యాతము = క్రియ. ఈసూత్రమునకుఁ గర్త్రాద్యర్థముల ద్వితీయాదులను విధించు మీఁదిసూత్రములెల్ల బాధకము లని తెలిసికొనునది.

మిత్రుఁడు-మిత్రము-బ్రహ్మము-బ్రహ్మ - మొదలగు రూపములందు డు ము వులును వానిలోపమును లింగములను స్ఫురింపఁజేయునవిగాన నవి యనియతలింగములగుటంజేసి వానిలింగము నియతోపస్థితికము గామి 'నియతోపస్థితికము ప్రాతిపదికార్థ' మను వివరణము ననుసరించి యట్టి యనియతలింగములకుఁ బ్రాతిపదికార్థమునఁ బ్రథమ గలుగ నవకాశము లేకపోవుచున్న దనియు, జాతివ్యక్తిలింగసంఖ్యాకారకము లేనును బ్రాతిపదికార్థములే యగుటంజేసి 'ప్రాతిపదికార్థమునఁ బ్రథమ యగు' అను సామాన్యోక్తింజేసియే లింగాధిక్యమునను నట్టివానికిఁ బ్రథమ సిద్ధించెడిఁగాన నీవివరణ మనిష్టముం గూర్చునది యగుటఁ బరిత్యాజ్య మనియు గుప్తార్థప్రకాశిక తెల్పుచున్నది. ఈపక్షమున నీప్రకరణమున 'అనుక్తే' అను పదము లేదుగాన నుక్తార్థమున ననుమాట యుండదనఁగాని సంబోధనార్థమున ననుమాటయుం సూత్రమున నుండ నక్కఱలేదు. లింగాధిక్యమున నెట్లు బ్రథమ కలుగుచున్నదో సంబోధనాధిక్యమునను నట్లే ప్రథమ

సిద్ధించుట నిర్వివాదము గదా. మఱియు రూపాంతరసంధానమునకై చేసిన పున్నపుంసక స్త్రీతుల్యత్వములను బున్నపుంసక స్త్రీలింగములుగ భావింపరా దను నభిప్రాయముతోడ సూరి యిట్లు వివరించె ననియుఁ దోఁచెడి. శాస్త్రీయలింగమునుబట్టియే యాయావాని కాయాప్రత్యయములు నియమముగ మొట్టమొదటఁ గంఠోక్తముగ లింగమున కని విధించు నాయావిధులచే సిద్ధించు ననియుఁ దుల్యత్వాతిదేశము రూపాంతరసంధానము నకై యేర్పడిన దగుట దాని ననుసరించి రజ్జుసర్పభ్రాంతిని దల్లింగములుగ వాని నెంచి యనియతలింగములుగ భావింపరా దనియుఁ, గాన నవియు నియతలింగములే యగుటం జేసి 'నియతోపస్థితికము ప్రాతిపదికార్థ'మను నిర్వచన మనిష్టముం గూర్చునది గా దనియు విశ్వసించుట యుచిత మని తోఁచెడి. తెనుఁగున లింగము లేమియు మహాదమ హన్మహతీత్వముల ననుసరించియే సంస్కృతసమములకును గొన్నింటి కాయాప్రత్యయ ములు సిద్ధించుటయుఁ బఠికించిన లింగసమత్వాతిదేశమును లింగముగ నెన్నుట సూరి యెంచిన మార్గము గా దనియే తోఁచెడి. చింతామణి 'సర్వవిభక్తిస్సంస్కృతతుల్యా' అని సూత్రించి సంస్కృతము ననుసరించియే యెల్లవిభక్తుల యునికిని గమనించుకొనవలె నని శాసించినదిగాని సూరి యదనుసారియై కారకప్రకరణమునకుఁ బాణినీయమునే యాధారముగఁ గొనె నని యెఱుంగవలయును. "ప్రాతిపదికార్థలింగవచనపరిమాణమాత్రే ప్రథమా; అనుక్తే" అను సిద్ధాంతకౌముదీసరణి నూతఁగొని మాత్రపదమును విడుచుటం జేసి యేర్పడెడు ఫలితమును సుబోధముగ నీరీతిని సూత్రించె నని తెలిసికొనునది.

కర్మంబున ద్వితీయ యగు. ౨

ధాత్వర్థఫలాశ్రయంబు కర్మము నాఁబడు. దేవదత్తుఁడు వంటకమును వండెను. ఇట వండె ననుమాటకు వంటచేసె నని యర్థము. వంట ఫలము - చేయుట వ్యాపారము - వంట యనఁగాఁ బాకము-పాకమున కాశ్రయము కావుటం జేసి వంటకము కర్మంబయ్యె నని యెఱుంగునది.

టీ. కర్మార్థమున ద్వితీయావిభక్తి సిద్ధించును. ధాత్వర్థఫలమున కాశ్రయ మగు నది కర్మ మనంబడును. 'దేవదత్తుఁడు వంటకమును వండెను.' వండె ననఁగా వంటచేసె నని యర్థము. వంటచేయుట వ్యాపారము. వంటచేయుటకుఁ బదార్థ ముడికి వంటకము తయారగుటయే ఫలము. కాన వంటచేయు వ్యాపారమునకు వంటయే ఫలమును వంట యనుఫలమున కాశ్రయమగుటంజేసి వంటకమే ఫలాశ్రయమును నగును. కాఁబట్టి యుడుకుట యను ఫలము నందిన వంటకమునకుఁ గర్మసంజ్ఞయుఁ దద్వాచకమునకు ద్వితీయము సిద్ధించె నని తెలియవలయును. పాకము=బాగుగ నుడుకుట నందినది. ఆశ్ర

యము = ఆధారమైనది. స్థానమైనది. వంటకము = వండఁబడినది. మెత్తన యను ఫల
మున కాధారమగుటంజేసి వంటకము కర్మ మయ్యె నని భావము. 'కర్మణి ద్వితీయా'
అనునది మూలము.

"ఉద్దేశార్థమునందు ద్వితీయకు గుఱించియు ననుప్రయుక్తంబగు. సముచ్చయ
గ్రహణము కూర్చి జ్ఞాపనార్థము; అయ్యది వ్యవహితంబును నగు" అని త్రిలింగలక్షణ
శేషకర్త యర్థవిశేషమునఁ గర్మమునఁ గూర్చి గుఱించు లనుప్రయుక్తము లగు నని తెల్పి
పైబాలవ్యాకరణ ప్రకరణమును బూరించినాఁడు. అర్థవిశేషప్రకాశకములగు శబ్దము
లగుట నివ్వానిమాట సూరి తలంపక విడుచుట యుచితము. గుఱించియే కాలక్రమమున
గుఱించి యయ్యె. గుఱి=లక్ష్యము 'గుఱి-ఉంచి' అనునదియే కాలక్రమమునఁ గుఱించి
గుఱించుటఁగ నేర్పడె నని తోఁచెడి. కూర్చుధాతు క్త్వార్థకరూపము కూర్చి యగుట
స్పష్టము. కూర్చిని మాత్రము మూలము 'కర్మప్రవచనీయకే కూర్చికే' అని కర్మమును
నొక్కి-చూపు నవసరమునఁ గర్మార్థకమునకుఁ జేర్పఁదగు నని యున్నది. గుఱించి నన్నయ
భారత ప్రయుక్తమయ్యును బ్రత్యయముగ సంభావింప దయ్యె. ఈవిధముఁ బరికింప
సంస్కృత వ్యాకృతిపద్ధతింబట్టి వారు ప్రత్యయములుగ నాయాయర్థములందుఁ
జేర్కొన్నవానికి సరియగు తెనుఁగుపదములు ప్రత్యయలక్షణలక్షితములు గాకున్నను
తదర్థబోధకము లగుటఁ బ్రత్యయములుగనే ప్రాచీనులును దదనుయాయులును నంగీక
రించి రని గ్రహింపఁదగును.

చేతవర్ణకంబు కర్తకగు. 3.

ధాత్వర్థవ్యాపారాశ్రయంబు కర్త నాఁబడు. దేవదత్తునిచేత
వంటకము వండఁబడియె - వండఁబడియె ననఁగా వంటచేయఁబడియె నని
యర్థము - చేయుట కాశ్రయుం డగుటంజేసి దేవదత్తుండు కర్త యయ్యె.

టీ. 'కర్తరి తృతీయా' అనునది మూలము. కర్తృవాచకమునకుఁ జేత యను
ప్రత్యయము గలుగును. ధాత్వర్థ మగు వ్యాపారమున కాధార మగునది కర్తృసంజ్ఞ
నందును, దేవదత్తునిచేత వంటకము వండఁబడియెను. ఇట దేవదత్తుఁడు, పాకముచేయుట
యను వ్యాపారమున కాశ్రయుఁడు గాన దేవదత్తశబ్దమునకుఁ జేతవర్ణకము సిద్ధించె నని
గ్రహించునది. వంటచేసినవాఁడు దేవదత్తుఁడుగాన వంటచేయు వ్యాపారమునకు దేవ
దత్తుఁడే యాశ్రయుఁ డగుట స్పష్టము. వండఁబడియె ననువానిచే వండఁబడిన వంటకమే
చెప్పఁబడుచున్నదిగానఁ బూర్వసూత్రముచే దానికిఁ బ్రథమయే గలిగె ననియు, దేవ
దత్తుఁ డాఖ్యాతముచేఁ జెప్పఁబడమిని దద్వాచకమునకుఁ దృతీయ గలిగె ననియుఁ
గ్రహించునది. ఇట్లే క్రియచేతఁ జెప్పఁబడనపుడే యాయావానికి ద్వితీయాదివిభక్తు

లగు నని యెఱుంగునది. చేఁజశబ్దపు సాపవిభక్తికతృతీయాసప్తమ్యేకవచనరూప మిది యనియు సంస్కృతవ్యాకృత్యనుసారముగ నైన ప్రత్యయార్థబోధంజేసి ప్రత్యయముగ సంభావ్య మయ్యె ననియుఁ దెలంపఁదగు.

చేతవర్ణకంబు హేతుకరణంబులకు గ్రహ్యాదియోగజంబగు పంచమికిని బహుళంబుగా నగు. ౮.

ఫలసాధనయోగ్యం బగుపదార్థంబు హేతువు. క్రియాసిద్ధిం బ్రకృష్టోపకారకంబు కరణంబు. హేతువునకు:—ధనముచేత సౌఖ్యంబు గలుగు; విద్యచేత యశంబు గలుగు. పక్షంబున వలనవర్ణకం బగు. కరణంబునకు:—ఖడ్గంబుచేత ఖండించె; కోలచేతఁ గూలనేసె; పక్షంబునం దోడవర్ణకం బగు. గ్రహ్యాదియోగంబునందు:—జరాసంధుఁడు రాజులచేతఁ గప్పంబు గొనియె. మైత్త్రుండు శైత్రునిచేత ఋణంబుఁ గొనియె. ఈయర్థంబును నీచేత నెఱింగితి. ఈవృత్తాంతంబు వానిచేత వింటి - పక్షంబున వలనవర్ణకం బగు. ఇత్యాదికంబు లెఱుంగునది.

టీ. తృతీయాప్రత్యయములలో నేవే వేయే యర్థములం దగునో యిటనుండి తెలుపఁబడుచున్నది. ఇట్లే యాయాకారకములను నిర్దేశించునపు డాయాప్రత్యయము లర్థవిశేషములందుఁ గల్గుట ప్రత్యేకసూత్రములచే నిరూపితము. సంస్కృతమున విభక్తిప్రత్యయము లొక్కొకవిభక్తి కనేకములుగ నుండమి నర్థవిశేషములనే పేర్కొనుచు విభక్తి విధించుట యగపడును. తెనుఁగున నొకవిభక్తికి సంబంధించిన శబ్దరూపప్రత్యయములు రెండు మూఁడు నాలుగు నుండుట గన్పట్టెడిఁగాన నాయాయర్థముల నాయాప్రత్యయములు గలుగు నని యాయాకారకముల సందర్భమున నిరూపింపవలసి వచ్చె నని తెలియవలయును.

హేతుకరణములకును, గ్రహించుట, గ్రహించుట యర్థముగాఁ గల పదముల తోడ సంబంధమునఁ బంచమీవిభక్తినందిన పదముల పంచమికిని జేత యను ప్రత్యయము బహుళముగా నగును. ఫలమును సాధింప నర్హమగుపదార్థము హేతువు. పనిని సిద్ధి నొందింప మిగుల నుపకరించునది కరణము. 'ధనముచేత సౌఖ్యంబు గలుగు':—సౌఖ్యమను ఫలమును సంపాదింప యోగ్యమగుపదార్థము ధనము గాన నది హేతువు నాఁబడెడిఁగానఁ దద్వాచకధనశబ్దమునకుఁ జేతవర్ణక మీవిధిచే సిద్ధించెను. హేతువునాఁ గారణము. ధనరూపకారణముచే సౌఖ్యరూపకార్యము సిద్ధించెను. ఇట్లే 'విద్యచేత యశంబు

గలుగు' అను నుదాహరణమున యశోరూపఫలమును సాధింప విద్య యర్హ పదార్థము గాన విద్య యనుదానికిఁ జేతవర్ణకము సిద్ధించె నని యెఱుఁగునది. ఈ రెండుదాహృతులం దీవిధిచే హేతుకరణములకుఁ జేతప్రత్యయము సిద్ధింపని పక్షమున 9 విధిచే భవనార్థమునఁ బంచమియు వలన ప్రత్యయమును నగును గాన ధనమువలన సౌఖ్యము గలుగును. విద్యవలన యశము గలుగు ననురూపములు లేర్పడెడి. 'ఖడ్గంబుచేత ఖండించె; కోలచేతఁ గూలనేసె-' అను నుదాహృతులందుఁ గ్రమముగ ఖండనరూపవ్యాపారమును గూలనేయుట రూప మగు వ్యాపారమును సాధించుటలో నన్ని సాధనములకంటె మిక్కిలి యుపకరించినవి ఖడ్గమును గోలయును గాన నవి కరణము లయ్యె ననియుఁ దద్వాచకములకుఁ జేత యను ప్రత్యయము సిద్ధించె ననియు గ్రహించునది. 'జరాసంధుఁడు రాజుల వలనఁ గప్పంబు గొనియె:—' 9 విధిచేఁ గప్పమును గ్రహించుట రాజులనుండి యయ్యెఁ గాన రాజు శబ్దమునకు వలన వర్ణకము సిద్ధించెను. ఈ విధిచే గ్రహ్యాదియోగజ మగు పంచమికిని జేతవర్ణకము సిద్ధించెడిఁ గాన రాజు శబ్దమునకంటె 9 చే నైన వలన వర్ణకస్థానమునఁ జేతవర్ణకము నిలువఁ బక్షమున జరాసంధుఁడు రాజులచేతఁ గప్పము గొనియె నను రూపము సిద్ధించెను. 'కొనియె' అనునది గ్రహణార్థకము. యోగజము=సంబంధము వలన సిద్ధించినది. యోగ మనఁగ నన్వయము. ఇట్లే 'మైత్రుఁడు చైత్రునిచేత ఋణంబుఁ గొనియె' అను నుదాహరణమున 9 విధిచే గ్రహణార్థమునఁ జైత్రపదమునకు సిద్ధించిన వలన వర్ణకము స్థానమున నీవిధిచేఁ జేతవర్ణకము గలిగె నని గ్రహించునది. 'ఈయర్థము నీచేత నెఱింగితి; ఈ వృత్తాంతము వానిచేత వింటి' అను నుదాహరణములందు 9 చే గ్రహణార్థమున 'నీ-వా' అనువానికి సిద్ధించిన వలన వర్ణకము స్థానమున నీ విధిచే గ్రహించుట యర్థము గాఁగల యెఱింగితి, వింటి యనుపదముల యోగమునఁ జేతవర్ణకము సిద్ధింపఁ బక్షమున నేర్పడిన రూపము లని గ్రహించునది. ఇట్లే పుచ్చుకొనియె - తెలిసికొనియెను - గ్రహించెను - మొదలగునవి గ్రహణార్థకము లనియుఁ దద్యోగమునఁ బంచమీ వలన వర్ణకస్థానమునఁ జేతవర్ణకము సిద్ధించు ననియుఁ దెలిసికొనునది.

హేతుకరణములకు భేదమును సుబోధము చేయుటకయి 'ఫలసాధన యోగ్యము-క్రియాసిద్ధి ప్రకృష్టోపకారము' అను లక్షణములను సంస్కృతానుసారియై సూరి నిరూపించెను. 'సౌఖ్యము యశము-' అనునవి ఫలములు గాని వ్యాపారములు గావు. కావున వానిని వ్యాపారములుగ నెన్ని ధనవిద్యలను వ్యాపారకరణములుగ నిరూపింప నవకాశము లేదు. మఱియు సౌఖ్యయశములం గూర్ప సాధనాంతరములు విద్యాధనములే గాన యితరము లనేకములు లోకమునఁ గన్పట్టెడిఁ గాన నవి మిగుల నుపకరించు సాధనములు గాఁజాలవు. 'ఖండించుట కూలనేయుట' అనునవి వ్యాపారములు. అట్టి

వ్యాపారములను సిద్ధింపఁజేయుటకు ఖడ్గము కోలయునే మిక్కిలి యుపయోగించునవి యనునంశ మని లే కున్న నావ్యాపారము సిద్ధింపకుండుటయే నిదర్శనము కాన ధన విద్యలు హేతువులే, ఖడ్గముం గోలయుఁ గరణములేఁ యగుచున్న వని భేదమును గుర్తించునది. ఇందు ధనవిద్యలను సౌఖ్యయశము లను ఫలములకే హేతువులుగఁ జూపఁబడెను. గుణఫలములను సంస్కృతవ్యాకర్తలు హేతువులుగ నుదాహరించిన 'పుణ్యముచేత హరి దృష్టుఁ డయ్యె. అధ్యయనముచే నివసించె' అనునట్టి యుదాహరణము లిందుఁ జూపఁబడవయ్యె. చేతపర్ణకము చేవర్ణకమునకును నుపలక్షణమని గ్రహించునది.

త్రిలింగలక్షణశేషకర్త "కొన్ని యెడలఁ జేత విభక్త్యర్థకవర్ణకంబులకును, వలన వర్ణకంబునకును దఱచుగఁ జేసి యనుప్రయుక్తం బగును కఱచుగ ననుటచే నొకా నొకచో నేకవచనంబున నుకారంబుమీఁది ద్వితీయయుఁ దృతీయావిభక్త్యర్థక మయ్యెడు నని తెలియవలయును. ఈ యర్థమునకు 'ఇతరత్ర చ ద్వితీయా' అనుస్థాన నియమశాన్యవిధియు నవకాశమిచ్చుచున్నది. అయ్యది యొక్కచోఁ బెక్కుచోట్ల కొక్కటియ చాలెడి" అను సూత్ర వివరణముల మూలమున నీవిధిని బూరించెను. ఇట్లే యిందు సూరి స్వతంత్రశబ్దములను భావనంజేసి గావలయుఁ బ్రాచీనగ్రంథములందుఁ దఱచుగఁ గన్పట్టు 'మై-మెయి-మయి-' అను తృతీయార్థకముల మాట తలంపలేదు. 'నీచేత నెఱింగితి-వానిచేత వింటి' అను నిట్టివి సంస్కృతము ననుసరించి నిర్దిష్టములు గాని తెనుఁగు సహజ మగు వాడుకకు సూత్రము విరుద్ధముగఁ దోఁచెడి. వలన వర్ణక యోగమే సహజముగఁ దోఁచెడి.

కరణసహార్థతుల్యార్థయోగంబులం దృతీయకుం దోడవర్ణకం బగు.౫.

కరణంబునందు:—కోలతోడఁ గూలనేసె. సహార్థంబునందు:— రాజు సేనలతో వచ్చె-సేనాసహితుం డయి వచ్చె నని యర్థము. తుల్యార్థయోగంబునందు:—చైత్రునితోడ మైత్రుండు తుల్యుండు - తృతీయ కనుటంజేసి చైత్రునకు మైత్రుండు తుల్యుం డని తుల్యార్థ యోగంబున షష్ఠియు నగు.

టీ. కరణార్థమునను, సహార్థమునను, దుల్యార్థయోగమునను నగు తృతీయకుఁ దోడవర్ణకము గలుగును. అనఁగా కరణార్థక మగు శబ్దమునకును సహార్థక మగుశబ్ద మునకును దుల్యార్థకములతోడ నన్వయించెడి శబ్దములకును దోడ నను ప్రత్యయము సిద్ధించు నని భావము. కరణమునఁ గ్రియాసిద్ధిం బ్రకృష్టోపకారక మని యుక్తము. సహా

ర్థకముఁ గలయుట, కూడియుండుట యను నర్థ మిచ్చునది. తుల్యార్థక మన సమము సాటి సరి యనునర్థ మిచ్చునది. కోలతోడఁ గూలనేసె:—కూలనేయుటకుఁ గోల ప్రకృష్టోపకరణము గానఁ గోల కరణ మయ్యె ననియుఁ దద్వాచకముకంటెఁ దోడవర్ణకము సిద్ధించెననియు నెఱుఁగునది. రాజు సేనలతోడ వచ్చె - రాజునకు బాసటయై వచ్చినవి సేనలు గాన సేన లనునది సహార్థకమై తోడవర్ణకము సన్నిధిచేఁ బొందె నని గ్రహించునది. సేనలు సహార్థక మని యెఱిఁగింప సేనాసహితుండయి యను వివరణమును సూరి వ్రాసె నని గమనించునది. చైత్రునితోడ మైత్రుండు తుల్యుండు:—ఇందుఁ దుల్యపదము చైత్రపదముతో నన్వయించెడిఁ గాన చైత్రశబ్దము తుల్యశబ్దయోగమునఁ దోడ ప్రత్యయమునందె నని గ్రహించునది. ఇట్లే సరి - సాటి - సముఁడు మొదలగు తుల్యార్థకముల తోడి యోగమునను, దోడవర్ణక మగుట యూహ్యము తోడవర్ణక మగు నని సామాన్యముగ ననక తృతీయ కగుటంజేసి తృతీయ వివక్షించునపుడే తుల్యార్థయోగమునఁ దోడ వర్ణకమగు ననియు లేకున్న షష్ఠియే యగు ననియు గానఁ జైత్రునకు మైత్రుండు తుల్యుండను మొదలగునవియు సాధువులే యనియుఁ దృతీయ కగుటంజేసి యను సూరి వివరణమున కభిప్రాయము. అనఁగా నీతృతీయ. షష్ఠికైనదే యనియు సహజకారకము తుల్యార్థ యోగమున షష్ఠియే యనియు భావము. కర్తృకర్మాదులఁ దప్ప నెల్ల యర్థముల నీ తుల్యార్థమందేగాక సామాన్యముగఁ దెలుఁగున షష్ఠియే ప్రాచీనకావ్యములందు సహజమై చూపట్టెడి. (చూ. ప్రౌఢ కా. ప. 13.) సంస్కృత వ్యాకరణకారకప్రకరణము ననుసరించి కారకముల విధించుటే గాని తెనుఁగున కవి య సహజములై పొసఁగమి నిం కన్నో యాంశములు నిరర్థకము లగుట యనుచితము గాదు.

త్రిలింగలక్షణశేషకర్త "ఒకానొకచోఁ దోడకుఁ బ్రత్యేక ప్రయోగంబును జూపట్టెడి. కొన్నియెడల ను శబ్దప్రయోగంబునం దోడకు లోపంబును వ్యవహితత్వాంబును బహుత్వంబునం గానంబడియెడి. ఒకానొకచోఁ దోడకుఁ దోడుత నని రూపాంతరంబును గలదు. అయినను దానికివలె దీని కితరకార్యంబు గలుగదు." (ఇతరకార్యము= 7 సూత్రవిహితకార్యము మొదలగునది) అని యీబాలవ్యాకరణ తోడ విధానమును బూరించెను. దీనింబట్టి తోడుతనుండి 'తోడ-తో' అనునవి యేర్పడిన వనియుఁ దొలుతటి రూపము తోడుత యనియు నిట్లే యర్థవంతము లగు శబ్దభాగముల యక్షరములు లుప్తము లగుట నానాటికిఁ బ్రత్యయముల యుత్పత్తి గలిగె ననియుఁ బాఠకులకు సుబోధమె గదా. 'సాహాయ్యము = తోడు - వెంట' అను నర్థములందుఁ దోడ నని ప్రయోగము లగపడుచుండుట విదితము గదా? కానఁ దోడుశబ్దపు నన్నంతరూప మిది యనుటఁ బునరుక్తము. కవివ్యవహారమునను, నిది నేఁడు, తోటిగా మాఱుట గాన నగును.

వచ్యర్థాముఖ్యకర్మంబునకుఁ దోడకువర్ణకంబులు ప్రాయికంబుగా నగు. ౬.

మైత్రుండు చైత్రునితోడ నిట్లనియె - మైత్రుండు చైత్రునకిట్లనియె ప్రాయికం బనుటచే నొకానొకచో ద్వితీయయు నగు.

టీ. వచ్ ధాతువునకు భాషణ మర్థము. వచించు-పలుకు-అను-చెప్పు-మొదలగు నవి వచ్ ధాత్వర్థకములు. ఇట్టి వచ్యర్థక ధాతుప్రయోగమున వాని యముఖ్యకర్మమునకుఁ దోడ వర్ణకముగాని కువర్ణకముగాని ప్రాయికముగ నగును ప్రాయిక మనుటచే ద్వితీయయుఁ గొన్నిచోటులందుఁ గానవచ్చును. అనఁగాఁ దోడకువర్ణకంబులు తఱచుగను ద్వితీయ క్వాచిత్కముగను బ్రయోగములందుఁ జూపట్టెడి నని భావము. అను-పలుకు మొదలగు వచ్ ధాత్వర్థకములు ప్రయోగింపఁబడిన వాక్యమున ముఖ్యాముఖ్యకర్మములు రెండు నుండుట సహజము. అట్టి వాక్యమున నేశబ్దము ద్వితీయనేగాని యితరవిభక్తిని బొందఁదగదో యది ముఖ్యకర్మ మనియు, నేశబ్దము ద్వితీయను దృతీయాషష్ఠులను సందర్భానుసారముగఁ బొందఁదగునో యది యముఖ్యకర్మ మనియు నెఱుంగవలెను. అముఖ్యమునకు గౌణ మని వ్యవహారము గలదు గాన నముఖ్యకర్మమును గౌణకర్మ మని వ్యవహరింపఁదగును. 'మైత్రుఁడు చైత్రునితోడ నిట్లనియె' ఈవాక్యమున'అనియె' అనునది వచ్యర్థకము. 'అనియె' అనుదానికి మాటాడె ననియు నర్థము. కాన నిది సామాన్యముగ నంతర్గతకర్మార్థక మయ్యెడి. అనిన మాటతీరును తెల్పునది గాన 'ఇట్లు= ఇట్టిమాటను' అనునది ముఖ్యకర్మము. అనినది చైత్రునిగూర్చి గానఁ జైత్రపదమముఖ్య కర్మము. ఇట్లు=ఇట్టిమాటను అనె నను వచ్యర్థమున కముఖ్యకర్మమైన చైత్రశబ్దమునకుఁ దోడ కువర్ణకము లీవిధిచే సిద్ధింప 'చైత్రునితోడ నిట్లనియె - చైత్రునకిట్లనియె' అని రూపద్వయము గలుగును. ద్వితీయ యైనఁ జైత్రుని నిట్లనియె నని రూపమేర్పడును. తోడ వర్ణకయోగమే యాంధ్రభాషాసహజముగఁ దోఁచెడి.

ఉపయోగంబునం దాఖ్యాతకుం దోడవర్ణకం బగు. ౭.

నియమపూర్వకవిద్యాస్వీకారం బుపయోగం బనంబడు. రామకృష్ణులు సాందీపునితోడ వేదంబులం జదివిరి-సాందీపునివలన నని యర్థము.

టీ. నియమముం గొని విద్యను గ్రహించుట ఉపయోగశబ్దమున కర్థము. ఆఖ్యాత=చెప్పువాఁడు విద్యను జెప్పు గురు వని భావము.నియమ మనఁగా విద్యనభ్యసించునపు డుండవలసిన కట్టుఁబాటు లని భావము. నియమపూర్వకవిద్యాగ్రహణమర్థముగాఁ

గలవాక్యమున విద్యగఱపు గురువును జెప్పెడి పదమునకుఁ దోడప్రత్యయము గలుగు నని సూత్రార్థము. 'రామకృష్ణులు సాందీపునితోడ వేదంబులు జదివిరి':—ఈవాక్యమున రామకృష్ణులచేఁ జేయఁబడు నియమపూర్వకవిద్యాస్వీకారము ప్రకాశమగుచున్నది గాన వారల విద్యాగురు వగు సాందీపునిఁ జెప్పు సాందీపశబ్దమునకుఁ దోడవర్ణకము సిద్ధించె నని యెఱుఁగునది. సాందీపునితోఁ గలిసి చదివి రను ననిష్టార్థము తోడప్రత్యయముచేరికచేఁ గలుగునేమో యని యనుమానించి సూరి సాందీపునివలన నని యర్థమని వివరించె నని యెఱుఁగునది. ఇట్టిచోటుల గ్రహణార్థమున నాఖ్యాతకు వలనవర్ణకము గలుగుటయే తెలుఁగు వాడుకకు సహజముగాని తోడవర్ణకము సహజము గాదు. మఱియుం నొద్ద వద్ద యను పదముల చేర్పుతోడనే యిట్టియర్థమున నాఖ్యాత యొప్పుట సహజమై గన్పట్టును. ఇట్లగుటకుఁ బై సూరివివరణమును, వ్యవహారమును, సంస్కృతమ నందును సంస్కృతలక్షణానుసారులగు లాక్షణిక ప్రయోగములందును దప్ప, నిట్లాఖ్యాతకుఁ దోడవర్ణకమైన ప్రయోగములు క్వాచిత్కము లగుటయును బ్రమాణములు. కానఁ గేవలము తెలుఁగు వాడుకకు విరుద్ధవిషయ మిది యన సందియము లేదు.

సంప్రదానంబునకుం జతుర్థి యగు. ౮

త్యాగోద్దేశ్యంబు సంప్రదానంబు నాఁబడు. జనకుండు రాముని కొఱకుఁ గన్య నిచ్చెను. కొన్నియెడల నుద్దేశ్యమాత్రంబున కగు. పురుషార్థంబుకొఱకు యత్నింపవలయు. చతుర్థికి మాఱుగా షష్ఠియె తఱచుగాఁ బ్రయోగంబులం గానంబడియెడి. జనకుండు రామునకుం గన్య నిచ్చెను - పురుషార్థంబునకు యత్నింపవలయు.

టీ. త్యాగ మన దానము. దాన మేవాని కీయఁ దలంతుమో యవ్వాఁడు సంప్రదానము నాఁబడును. దానము చేయఁ దలంచి యెవని నర్థినిగా నక్కార్యమున నిర్ణయింతుమో యవ్వాఁడె సంప్రదాన మనంబడు నని సూరి వివరణమున కభిప్రాయము. సంప్రదానము నాఁబడువానిం జెప్పుపదమునకుఁ జతుర్థీవిభక్తి యగును. 'జనకుండు రామునికొఱకుఁ గన్య నిచ్చెను':—ఈయుదాహరణమునఁ గన్యాదానవిషయమున రాముఁ డుద్దేశ్యుఁ డయ్యెఁగాన రాముఁడు సంప్రదానంబును దద్వాచకమునకుఁ జతుర్థియుం గొఱకు వర్ణకమును నీవిధిచేఁ గలిగెను. కొన్నిచోటులఁ ద్యాగము లేకున్నను దలంపఁబడినదానికే సంప్రదానసంజ్ఞయుం జతుర్థియుం గలిగెడి. 'పురుషార్థముకొఱకు యత్నింపవలెను':—ఇందు యత్నించుటలోఁ బురుషార్థ ముద్దేశ్యముగాన నుద్దేశ్యమాత్రముననే పురుషార్థశబ్దమునకుఁ జతుర్థి సిద్ధించెను. దాన విషయకోద్దేశ్యమునను

నుద్దేశ్యమాత్రమునను జతుర్థి కలుగనగు నని ఫలితము. ఇట్టి స్థలముల నుద్దేశ్యమునకు శాస్త్రము చతుర్థియందుఁ గొఱకు వర్ణకము విధించుచున్నను షష్ఠియే తఱచుగ ప్రయోగదృష్టమగుటంజేసి సూరి 'చతుర్థికి మాఱుగా షష్ఠియే తఱచుగాఁ బ్రయోగంబులం గానంబడియెడి' నని వివరింపవలసి వచ్చె నని గ్రహించునది. దీనినిబట్టి తెలుఁగునఁ గుషష్ఠి కితర కారకములకంటెఁ గల బలము పాఠకులకు సుబోధమయ్యెడి. 'రామునకు - పురుషార్థమునకు' అను నీరెండును గ్రమముగఁ దాద్యర్థోద్దేశ్యోద్దేశ్యమాత్రములకుఁ గుషష్ఠి యగుట కుదాహరణములు.

నిమిత్తార్థకప్రయోగవిషయమునను గొఱకు వర్ణకము ప్రయోగదృష్టము. కొఱకనుదానికిఁ బ్రయోజన మర్థముగాన ఫలార్థక మగు నిమిత్తాదులస్థానము నది యందుట యుచితమె. కొఱ మాలీత్యాదులందుఁ బ్రయోజనార్థకమై కొఱ ప్రత్యేకముగ గన పడుట తెల్లము. మఱియుఁ జతుర్థికిఁ బొంటెవర్ణకము ప్రాచీనప్రయోగదృష్ట మగుటం జేసి త్రిలింగలక్షణశేషకర్త 'చతుర్థికిం బొంటెవర్ణకంబు నగు' అని యీసూత్రమును జూరించినాఁడు. 'కై-కయి-' అనునవి కుషష్ఠిపై 'ఐ-అయి' చేర్చుటచే నైనవిగాన వానిని చతుర్థీ స్వతంత్రప్రత్యయములుగ లెక్కింప నక్కఱలేదు గాని యీలక్షణకర్త దానినిగూడఁ జతుర్థీప్రత్యయముగా జెప్పుటంజేసి కొఱకు వర్ణకస్థానమునఁ బక్షమున నవియు నిల్వవచ్చు నని గ్రహించునది.

అపాయ భయ జుగుప్సాపరాజయ ప్రమాదగ్రహణ భవన త్రాణవిరామాంతర్ధి వారణంబు లెద్దాన నగు దానికి వలనవర్ణకం బగు. ౯.

అపాయము - విశ్లేషము. భయము - వెఱపు. జుగుప్స - ఏవ. పరాజయము-ఓడిపోవుట. ప్రమాదము - పరాకు. గ్రహణము కొనుట - ఎఱుంగుట - వినుట ఇత్యాది. భవనము - పుట్టుట. త్రాణము - కాచుట. విరామము - విరమించుట. అంతర్ధి - మఱుఁగుట. వారణము - వారించుట. అపాయంబునకు:—మైత్రుండు రాజ్యంబువలన భ్రష్టుం డయ్యె. భయంబునకు:—చోరునివలన భయపడియె. జుగుప్సకు:—పాపంబువలన నేవగించె. పరాజయమునకు:—అధ్యయనమువలన డస్సె. ప్రమాదంబునకు:—పాపివలనం బరాకు వడియె. గ్రహణంబునకు:—మైత్రునివలన ధనంబు గొనియె. భవనంబునకు:—మనువువలనం బ్రజలు పుట్టిరి. త్రాణంబునకు:—చోరునివలనం గాచె. విరామంబునకు:—భోగంబులవలన విరమించె. అంతర్ధికి:—కృష్ణుండు తల్లివలన దాఁగె. వారణంబు

నకు:— శోకంబువలన వారించె. ఈపంచమికి షష్ఠియుం గొండొకయెడల నగు. చోరునకు వెఱచె-పాపంబున నేవగించె-అధ్యయనంబునకు డస్సె - పాడికిం బరాకుపడియె - మనువునకు నిక్ష్వాకుండు పుట్టె ఇత్యాదు లూహించునది.

టీ. విశ్లేషభయాదుల నేది గలిగించు నద్దానిం జెప్పుపదముమీఁద వలనవర్ణకము గలుగును. అపాయ మన విశ్లేషము. విశ్లేష మనఁగా నెడఁబాటు-విడిపడుట యని భావము. భయ మనఁగా వెఱపు. భీతి యని యర్థము. జుగుప్స యన నేవగింపు. పరాజయ మన నలయుట. ప్రమాద మనఁ బరాకు - ఏమఱుట. గ్రహణ మన గ్రహించుట. వినుట - కొనుట - తెలియుట - ఎఱుంగుట మొదలగునవి గ్రహణార్థకములు. భవనము - పుట్టుక- ఉత్పత్తి యని యర్థము. త్రాణము=రక్షణము. విరామ మన నుడుగుట మానుట యని భావము. అంతర్ధి యన మఱుఁగుట-దాఁగుట యని యర్థము. వారణము-వారించుట-మరలించుట యని యర్థము. పైని పేర్కొన్నవి దేనిమూలముగఁ బుట్టునో దానిం జెప్పు పదముకంటె వలనప్రత్యయము గలుగు నని సూత్రార్థము. 'మైత్రుండు రాజ్యంబువలన భ్రష్టుండయ్యె' మైత్రునకును రాజ్యమునకును నెడఁబాటు గలిగె. ఈవిశ్లేషము రాజ్యావధిగాన రాజ్యశబ్దముమీఁద నీవిధిచే వలనవర్ణకము గలిగె నని గ్రహించునది. 'చోరునివలన భయపడియె' భయము గలుగుటకుఁ జోరుఁడు మూలముగానఁ దద్వాచకముమీఁద వలనవర్ణక మీవిధిచే సిద్ధించెను. 'పాపంబువలన నేవగించె' ఏవగింపు గలుగుటకుఁ బాపము గారణముగానఁ బాపశబ్దమునకంటె వలనప్రత్యయము గలిగెను. 'అధ్యయనమువలన డస్సె' బడలికనందుట కధ్యయనము మూలముగాన నధ్యయనశబ్దముమీఁద వలనవర్ణకము సిద్ధించెను. 'పాడివలనం బరాకుపడియె' పరాకునకు పాడి యవధిగానఁ బాడిశబ్దముకంటె వలనవర్ణకము గలిగె, ధర్మ మేమఱె నని భావము. 'మైత్రునివలన ధనంబు గొనియె' ధనగ్రహణమునకు మైత్రుఁ డవధిభూతుఁడుగాన మైత్రవాచకమునకు వలనవర్ణకము గలిగెను. 'ఈయర్థంబు వానివలన వినియె' నిత్యాదులు గ్రహణార్థకముల కుదాహృతులు. 'మనువువలనం బ్రజలు పుట్టిరి' ప్రజల యుత్పత్తికి మను వవధిభూతుఁడుగానఁ దద్వాచకమగు శబ్దముమీఁద వలనవర్ణకము గలిగె. 'చోరునివలనం గాచె' ఇట రక్షణము చోరమూలకముగానఁ జోరపదముమీఁద వలనప్రత్యయము సిద్ధించును. 'భోగంబులవలన విరమించెను' ఇట విరామమున కవధి భోగముగానఁ దద్వాచక భోగశబ్దమునకు వలనవర్ణకము గలిగె. 'కృష్ణుండు తల్లివలన దాఁగె' ఇట దాఁగుటకుఁ దల్లి యవధిగానఁ దల్లిశబ్దము వలనవర్ణకము నందెను. 'శోకంబువలన వారించె' ఇట దుఃఖవంతునకు దుఃఖమునుండి వారణము జరిగెఁగాన దుఃఖవాచక మగు శోకశబ్దమునకు

మీఁద వలనవర్ణకము సిద్ధించె. ఈసూత్రముచే నగుపంచమికి బదులుగఁ గొన్ని యుదాహరణములందుఁ గుషష్ఠియుఁ బ్రయోగములం దగపడు నని యీపంచమి కను సూరివివరణమున కభిప్రాయము. 'చోరునకు వెఱచె':—ఇచ్చో వలనవర్ణకమునకుఁ గుషష్ఠి కలిగెను. ఇట్లే కొన్ని యుదాహరణములందు వలనకుఁ గువర్ణక మగుట యూహ్యము. తెలుఁగునఁ గుషష్ఠి కొన్ని కారకములకంటె బల మగుట కీసందర్భ మొక నిదర్శనము. వలనుశబ్దము సన్నంగరూప మిది యనుట స్పష్టము. కాలక్రమమున నిది 'వల్ల' అను రూపమందె. 'చలిమలవల్లనుల్లసిలు; దక్షిణాంసచూచుకనయనప్రకంపగుణసూచన లేమియు వల్లఁగావు' అను మనుచరిత్ర పారిజాతాపహరణప్రయోగములలో మొదటిది ప్రత్యయమగుటయు, రెండవది రూపాంతరపరిణామమందిన విశేషణశబ్ద మగుటయు విశదపఱచెడి. ఇట్లే వలంకులను రూపమునుండి వంక యేర్పడి పంచమీప్రత్యయార్థాభిధాయకమయ్యె ననుట యుచితము (A. D. 15-వ) శతాబ్దికిఁ బూర్వ మిట్టివి గ్రాంథిక భాషను దోఁపమినో; రూపాంతరములను గూడఁ జేర్కొనుట గ్రంథవిస్తృతికారణమగు, తనమార్గమునకు సరిపడనిదియును నగుటనో; యిట్టివానిని బ్రత్యయములుగ సూరి లెక్కింపఁ డయ్యె. ఇట్లనుటకు 'కుండ' (ఇదే కూడ నైనది) అనుదానిని బ్రత్యయముగ గణింపకుండుటయు నొక ప్రమాణము.

ఉండిపదం బొకానొకచో వలనవర్ణకంబున కనుప్రయుక్తం బగు. ౧౦.

హిమగిరివలననుండి గంగవొడమె - నాకంబువలననుండి నారదుండు వచ్చె.

టీ. 'ఉండి' యిది యుండుధాతు క్త్వార్థకరూపము. పూర్వసూత్రముచే సిద్ధించిన వలనవర్ణకమునకుమీఁద 'ఉండి' అను పదము గలుగును. అనుప్రయుక్తము=వెంటఁ గలుగునది. వలనవర్ణకమున కవ్యవహితపరముగ నుండి యగు నని తాత్పర్యము. ఇది వలనవర్ణకము వెంటనుండి పంచమ్యర్థమును బాగుగఁ దెలిపెడి. 'హిమగిరివలననుండి గంగవొడమె' ఇట భవనార్థమున నవధిభూత మగు హిమగిరికిఁ బూర్వసూత్రముచే వలనవర్ణకమును నీసూత్రముచే దానిమీఁద నుండిపదంబును గలిగెఁగాన 'హిమగిరివలననుండి' యను రూప మేర్పడెను. 'నాకంబువలననుండి నారదుండు వచ్చె' ఇట నారదునకును నాకంబునకు విశ్లేషము గలిగెఁగాన విశ్లేషావధి యగు నాకమునకుఁ బూర్వసూత్రముచే వలనవర్ణకమును నీవిధిచే వలనమీఁద నుండిపదంబును సిద్ధించి 'నాకంబువలననుండి' యనుప్రయోగము గలిగెను. ఈయుండిపద మవధిని స్పష్టపఱచునది గానఁ దన్మూలమున వలనవర్ణకమును సార్థకమయ్యెడి.

ఉండిశబ్దము పరంబగునపుడు వలనకు ద్వితీయాసప్తములు ప్రాయికంబుగ నగు. ౧౧.

వనమునుండివచ్చె - వనమందుండివచ్చె - ఊరినుండివచ్చె - ఊర నుండివచ్చె. వనమునుంచి ధనమునుంచి యని యుంచిశబ్దానుప్రయోగంబుతోఁ గొందఱు వ్యవహరింతురు గాని యది సాధుకవిప్రయోగారూఢంబు గా దని యెఱుంగునది.

టీ. వలన కనుప్రయుక్తమైన యుండిపదము పరముగ నిల్చి యుండ వలనవర్ణకమునకు ద్వితీయగాని సప్తమిగాని తఱచుగఁ గలుగును. ఉండిని దరువాత నుంచికొనిన వలనకేగాని యుండిలేని వలనవర్ణకమున కీవిధి గలుగ దని గ్రహించునది. ఉండి పంచమ్యర్థప్రకాశకమగుట నది నిల్చియున్న ద్వితీయాసప్తములలో నేది వలనవర్ణకమునకైనను బంచమ్యర్థస్ఫురణమునకు భంగము గలుగదుగాన నుండివెంబడించి యున్న వలనకే ద్వితీయాసప్తములు గలుగుట సంభవించె. సామాన్యముగ ద్వితీయాసప్తములన్నను 'ను-న-అందు' అనునవియే గలుగు నని గ్రహించునది. 22 చే సప్తమికి ద్వితీయ యగుంగాన ద్వితీయ సప్తమ్యర్థబోధక మగుట స్పష్టము. అవధిభూత మధికరణార్థక మగుటయు స్పష్టమె. కాన నవధిభూతపదార్థవాచకములకు వలనవర్ణకమే గాక సప్తమియు సప్తమ్యర్థకద్వితీయయు సంభవించుట సహజమె. కాని యుండిపద మున్నపుడె యవధిభూతముల యధికరణత్వము స్పష్టపడియెడిఁగాన నాస్థితియందె వలనకు ద్వితీయాసప్తములు గలిగెడి. ఉండి యనుదానికి వసించి యని గదా యర్థము. వాసస్థాన మధికరణమగుట కడ్డంకి లేమి స్పష్టము.

'వనమునుండి వచ్చె - వనమందుండి వచ్చె' ఇట వచ్చినవానికిని వనమునకును విశ్లేషమయ్యెఁగాన విశ్లేషావధియగు వనమునకు 9 చే వలనవర్ణకమును, నావలనకు 10 చే నుండియుఁ గలిగి 'వనమువలననుండి' అని యైనపిదప నీవిధిచేనైన ద్వితీయాసప్తములలో ద్వితీయ గల్గినపక్షమున 'వనమునుండి వచ్చె'ననియు, సప్తమి యైనపక్షమున 'వనమందుండి వచ్చె'ననియు రూపము లేర్పడును. ఇట్లే వలనకు ద్వితీయ గల్గినపక్షమున 'ఊరినుండి వచ్చె' ననియు, సప్తమి సిద్ధించినయెడల 'ఊరియందుండి వచ్చె' ననియు రూపములగుటను గమనించునది. ప్రాయిక మనుటంజేసి సాధారణముగ నుండి పదము పరమగునపుడు ద్వితీయాసప్తములే వలనస్థానమునఁ జూపట్టు ననియు, వలననుండి యని యుండుట క్వాచిత్కమనియు సూచితము. ఆధునికులు కొంద ఱుండిపదమునకు బదులుగా నుంచిని వలనమీఁదఁ జేర్చి వలన కది పరముగా ద్వితీయగూర్చి "వనమునుంచివచ్చె,

ధనమునుంచి కలిగెననురీతిని వ్యవహరింతురుగాని యీరీతి ప్రాచీనకవిప్రయోగారూఢము గామి నగ్రాహ్య మని సూరి వ్రాసిన 'వనమునుంచి ధనమునుంచి' యను వివరణమున కభిప్రాయము. సాధుకవిప్రయోగారూఢము = మంచికవి యని ప్రసిద్ధికెక్కిన కవియొక్క గ్రంథములఁ బ్రసిద్ధము. లక్ష్యమరయ వనమునుంచి వచ్చె నిత్యాదులందు "వనము నట నునిచి యిటకు వచ్చె" నను నర్థమును దెల్పుచుఁ బ్రధానముగ నుంచు ధాతు క్త్వార్థక రూపము వనమునకునువచ్చినవానికిని నైన విశ్లేషమును నుండిపదమువలెనే ప్రకటింపఁ జాలియున్నది గాన నిట్టివ్యవహారమును సరసమే యని యంగీకరించుట యసముచితము గాఁజాలదు. లాక్షణికులు వ్యవహారమునుగాక సాధుకవివ్యవహారము నాధారముగఁ గొనువా రగుటఁ దదారూఢము గానిదాని నగ్రాహ్య మని తలంతురు గాన లాక్షణికుఁ డగు సూరి లాక్షణికమార్గమునే యనుసరించి యీవివరణమును వ్రాసె నని గ్రహించు నది. అందును నాంధ్రవాఙ్మయమునఁ బ్రాచీనపుఁ గావ్యభాషనే సాధువుగ నెన్ను సూరి యిట్లు వ్రాయుట వింతగాదు. సూరి వలనను సప్తమి యగుట కుదాహరణము నందువర్ణకము చేర్చియేగాని నవర్ణకమును గూర్చి యుదాహరింపకుండుటచేతను, ద్వితీయమీఁది యుండికిని నంద్వితర సప్తమ్యర్థకములమీఁది యుండికిని లోపము కవిప్రయోగదృష్టమగుటచేతను, త్రిలింగలక్షణశేషకర్త 'ఉండిపదము పరమగుచో వలన కందువర్ణక మట్లు నవర్ణకంబునగు' అనియు, 'వలన కాదేశంబగు ద్వితీయాసప్తములమీఁది యుండికి లోపంబు బహుళంబుగా నగు' అనియు సూత్రించి, "బహుళగ్రహణముచే నందుమీఁది యుండికి లోపము గలుగదు. ఈసూత్రము నిట్లు చెప్పుటకు నంద్వితరసప్తమ్యర్థక వర్ణకములమీఁదియుండికి లోపమువచ్చుట ప్రయోజనంబు." అని వివరించి సూరి యీసందర్భమును బూరించినవాఁడు. ద్వితీయాసప్తములను సామాన్యవిధానమునం జేసియే యందు వర్ణక మెట్లట్ల నవర్ణకమును సూరికి సిద్ధించుచుండుటం జేసియు, ద్వితీయమీఁద నున్న యుండికిని సప్తమ్యర్థములమీఁద నున్నయుండికిని లోపము ప్రాచీనప్రయోగములం దగపడమిం జేసియు, సూరి త్రిలింగలక్షణశేషమార్గము నాదరింపఁడయ్యెను. నిజమరసినను విశ్లేషావధి లేక. యధికరణార్థమును స్పష్టపఱుపఁజాలెడు నుండిని లోపింపఁజేసి ప్రయోగించుట యర్థపుష్టికిఁ గొఱంత యనక తీరదు. కావుననే యిట్టియుండి లోపించిన ప్రయోగములు దొలంకటి తెలుఁగుఁ గబ్బముల మృగ్యములయ్యె. నన్నయప్రయోగముల నుండి పరముగా సప్తమియె దృష్టము. సప్తమీస్థానమున ద్వితీయ రానురాఁ గలుగ ద్వితీయయుఁ దోఁచియుండనగును. తృతీయార్థకమగు 'చేసి' అనుదానివలె "ఉండి - ఉంచి" మొదలగునవి విభక్తులమీఁద ననుప్రయుక్తములగునవి గావునను, వీనిపై విభక్త్యర్థ

ములుగాని విభక్తులుగాని చేరవు గావునను, విభక్త్యర్థములను స్పష్టపఱచునవి గావునను, నిట్లు విభక్త్యర్థములం జెప్పునవి వివిధ నగపడును గావునను, వీని ననుప్రయుక్తశబ్దములు గనే సూరి సంభావించె నని తోఁచెడి. వాక్యమునందలి పదములకుఁగల సంబంధమును దెల్పునవి ప్రత్యయములగు ననుసామాన్యలక్షణము గ్రహించి యానంతరలాక్షణికు లిట్టివానిని గూడ విభక్త్యర్థములుగ భావించియుందు రనియుఁ, బ్రాచీనమతానుసారియై సూరి యట్లు సేయఁడయ్యె ననియుఁ దోఁచెడి.

కంటెవర్ణకం బన్యార్థాదియోగజం బగు పంచమి కగు ౧౨.

రామునికంటె నన్యుండు ధానుష్కుండు లేఁడు - లోభంబు కంటె నితరంబు దోషంబు లేదు. ఇచట షష్ఠియు నగు. రామున కన్యుండు ధానుష్కుండు లేఁడు. అన్యము - ఇతరము - పూర్వము - పరము - ఉత్తరము ఇత్యాదు లన్యాదులు.

టీ. అన్య మొదలగు పదములతోడి యన్వయమున నగు పంచమికిఁ గంటెప్రత్యయము గలుగును. ఒకదానియందైన యతిశయమును బోధింపవలసివచ్చినపు డితరమును జూపవలసివచ్చును గాన నట్టియెడల నన్యార్థకములఁ బ్రయుక్తము లగుటయు వానితోడ నతిశయవంత మగు పదార్థమును జెప్పుపదము కంటె వర్ణకమును బొంద యన్వయించుటయు సహజములు. ఈ సూత్రముక్రింద నిచ్చిన యేను నట్టి సంస్కృతపదములును గాక యింక నట్టివానికి సమానార్థకములుగాఁ దగు సంస్కృతాచ్ఛికములును నన్యార్థములై యాదిపదగ్రాహ్యము లగును. 'పెఱ-వేఱొక' మొదలగునవి యాచ్ఛికాన్యార్థములు. 'రామునికంటె నన్యుండు ధానుష్కుండు లేఁడు' ధనుర్విద్యాపాటవమున రాముని మించినవాఁడు లేఁడను విషయమును వ్యక్తీకరింప నేర్పడిన యీ వాక్యమున ధనుర్విద్యాతిశయము గల రాముని జెప్పెడు రామశబ్దమునకుఁ బంచమిని గంటెవర్ణక మన్యశబ్దాన్వయమున నీ విధిచే సిద్ధించెను. 'లోభంబుకంటె నితరంబు దోషంబు లేదు' ఎల్లదోషములలో లోభ మనునది పెద్ద దోష మను విషయమును విశదీకరింప నేర్పడిన యీవాక్యమున లోభముయొక్క యతిశయదోషత్వమును దెలుపునదై పంచమిని గంటె వర్ణకంబన్యార్థకమగు నితర శబ్దయోగమున లోభశబ్దమునకుఁ గలిగెను. ఇట్టిచోటులం గంటె వర్ణకస్థానమునఁ గుషష్ఠియు నయ్యెడి. కాన 'రామున కన్యుండు ధానుష్కుండు లేఁడు' అను మొదలగు ప్రయోగములు సిద్ధించెడి. కవిప్రయోగారూఢమైనను గువర్ణక మిట్టిచోటుల నర్థపుష్టిని గలిగింపనియట్లు తోఁచెడి. 'కంటె' అనునది నిజముగ 'కు+ అంటేన్' అనువానియోగమున వ్యవహారమునఁ గల్గినను భూతకాలికమధ్యమైకవచన

మగు నను ధాతురూపము (అంటిని) మీఁద 'ఏని' అనుదానింగూర్చి వకారలోప మొనర్చి యేని శబ్దైకారమును లోపింపఁజేసి 'అంటేని' అనునంతవఱకే వ్యాకృతింబట్టి సాధింప వలనుపడు చుండుటచేతను, 'అంటే' అనుదానిలోని 'టే' మీఁది యేనిశబ్దపు నేకారమునకు హ్రస్వము సాధింప నవకాశము లేకుండుటచేతను, నెదుటనున్నవానినిగూర్చియే గాక సామాన్యముగ నెల్లవానివిషయమును నిది తెల్పవలసి ప్రయుక్తమగుచుండుట చేతను లాక్షణికు లాచిక్కులలోఁ బడక ప్రత్యయ మనిరి. కన్న:—(కు+అన్న) అని సాధింపనగుంగాన దీనిని బ్రత్యయ మనరైరి." అని సామాన్యదృష్టికి వీనివిషయమున నైన లాక్షణికాశయము తోఁచెడి.

కంటెవర్ణకంబు నిర్ధారణపంచమి కగు. ౧౩.

ఎచ్చట నిర్ధార్యమాణంబు జాత్యాదులచే భేదంబు కలిగియుండు నచటం బంచమి యగు - ఆ పంచమికిం గంటెవర్ణకం బగు నని యర్థము. జానపదులకంటె నాగరులు వివేకులు. మానహానికంటె మరణము మేలు.

టీ. నిర్ధారణ మన నిశ్చయము. వేఱుచేయుట. నిర్ధారణము జాతిగుణక్రియల కగును. వేర్వేఱుజాతులలో నొకజాతికిఁ గాని వేర్వేఱు గుణములలో నొక గుణమునకుఁ గాని వేర్వేఱు వ్యాపారములలో నొక వ్యాపారమునకుఁగాని నిర్ధారణము చేయవలసి వచ్చినపు డట్టినిర్ధారణమున కవధిభూతమగుదానిని బోధించుపదముమీఁదఁ గంటె వర్ణకము గలుగు నని భావము. దీనింబట్టి పంచమీనిర్ధారణమున నిర్ధారిత మగునది స్వజాతిలోఁ గాని స్వగుణములోఁ గాని స్వవ్యాపారములోఁ గాని యుండినది గాకుండు నని తేలినది. నిర్ధార్యమాణము=నిశ్చయింపఁబడునది. ఈ పంచమీనిర్ధారణమున నిశ్చితమగునది జాతిగుణక్రియలచే భేదమునే గలిగియుండు నని యీ క్రింది సూరి వివరణమున కభిప్రాయము. ఇందు నిర్ధార్యము తన జాతిగుణక్రియలకంటె భేదించి యుండు నని తాత్పర్యము. 'జానపదులకంటె నాగరులు వివేకులు.' ఇట నాగరులు నిర్ధార్యులు. ఇట్టి నిర్ధారణమున కవధిభూతులు జానపదులు గానఁ దద్వాచకమునకుఁ గంటెవర్ణకము సిద్ధించె నని గ్రహించునది. ఇందు నిర్ధార్యమాణులు నాగరులు జానపదులకంటె భిన్నులం గాన నిర్ధార్యము జాతిచే భేదంబె గలిగియున్నదనుట స్పష్టము. 'జానపదులు వేఱు' 'నాగరులు వేఱు.' అను నంశము తెల్లము. 'మానహానికంటె మరణము మేలు.' ఇట మరణము నిర్ధార్యము. ఇట నిర్ధారణమున కవధి మానహాని గానఁ దద్వాచకము మీఁదఁ గంటెవర్ణక మీ విధిచే సిద్ధించెను. మానహాని మరణములు క్రియలు. మానహాని వేఱు. మరణక్రియ వేఱు. కాన నిట నిర్ధార్యమాణ మగు మానహానిక్రియ మరణక్రియకంటె

భిన్నము గానఁ గ్రియచే భిన్నమే యగుట స్పష్టము. ఒకేజాతికిని గుణమునకును గ్రియకును సంబంధించిన వానిలో సాజాతిగుణక్రియలయందే సామాన్యవిశేషధర్మవివక్షచే నొకదానిని వేఱుచేయుట జరుగునెడల నట్టిచోటుల నవధిభూతమగు దానికి 16 చే లోపలవర్ణక మగుట నరయునది. అవధి యనఁగా హద్దు. మేర దేనివ్యక్తితో వేఱు చేయుట యయ్యెనో యది యని తాత్పర్యము. దీని విస్తృతి 16 సూత్రమున నరయునది.

పట్టివర్ణకంబు హేతువు లగుగుణక్రియల కగు. ౧౮.

జ్ఞానముఁబట్టి ముక్తుఁ డగు నీవు వచ్చుటంబట్టి ధన్యుఁడ నయితి. ఇచట వలనవర్ణకంబు నగు - జ్ఞానమువలన ముక్తుం డగు.

టీ. 'షష్ఠీతి తు పంచమీ గుణే హేతౌ' అనునది మూలము. హేతువు నాఁ గారణము. హేతువులైన గుణక్రియావాచకములగు శబ్దములమీఁదఁ బట్టివర్ణక మగును. 'జ్ఞానముంబట్టి ముక్తుఁ డగును.' ఇట ముక్తుఁ డగుటకు హేతువు జ్ఞానము. ఇది గుణము. కాన ముక్తత్వమున హేతు వగు జ్ఞానమును బోధించు జ్ఞానశబ్దమునకుఁ బట్టి ప్రత్యయ మీవిధిచే సిద్ధించెను. 'నీవు వచ్చుటంబట్టి ధన్యుఁడ నయితి' ఇట ధన్యత్వమున వచ్చుట యను వ్యాపారము హేతువుగాన వ్యాపారవాచకమగు వచ్చుట యనుదానికిఁ బట్టిప్రత్యయ మీవిధానముచేఁ గలిగె. పట్టి పరమగునపు డిట్టిచోటులందు వలనవర్ణక మును బ్రయోగదృష్టము గాన జ్ఞానమువలన మొదలగు రూపములును గలుగును. పట్టి పరమగునపుడు నుమాగమవిధానము చేయకపోవుటంబట్టి 'జ్ఞానముంబట్టి - వచ్చుటంబట్టి' అనునట్టి రూపములు బాలవ్యాకరణమునుబట్టి సిద్ధింప కున్నవి. 'అందు పట్టికూర్చి విభక్తిషు' అని యాథర్వణము నుమాగమము విధించెడిఁ గాన వాని నిట నెరవు తెచ్చికొన వలెను. 'అనుక్తమన్యతో గ్రాహ్యమ్' అను నభియుక్తోక్తి గలదు గదా! పట్టుధాతుక్త్వార్థకము పట్టి యన్న నది సకర్మక మగును గాన దానితో నన్వయించునది సువర్ణకాంతమై యుండుట సహజంబ. క్త్వార్థకము త్రిలింగలక్షణశేషకర్తయన్నట్లు హేత్వర్థకమగుటయు నైజమె. కాని సువర్ణకాంత ద్వితీయారూపముమీఁదనే, యవ్యవహితపరముగనే, యుండుటంబట్టి పట్టికిఁ బ్రత్యయత్వమును, దాని ముందటిది నుగాగమమగుటయును గలిగె ననఁదగును. సూరి నామవాచకములమీఁదనే పట్టివర్ణక మగుటను జూపుటంబట్టి త్రిలింగ లక్షణశేషకర్త "కొన్నియెడల హేతువునం దన్నంతక్రియలమీఁదను బట్టివర్ణకము విభాష నగు" అను నుజ్యాంతములమీఁదఁ గూడఁ బట్టివర్ణక మగుటను వలయ్యాదియోగ జముంబోలి నుజ్యంతము భావార్థక మగుటను దెల్పుచు నీసూత్రమును బూరించినాఁడు. 'మందేహులం బ్రసన్నులఁజేయన్ మృదునకుఁజని' అను పాండురంగమాహాత్మ్యాది కవి

ప్రయోగములందు షష్ఠ్యంతము భావార్థక మగుట ప్రసిద్ధము. కాన నామవాచకమగు నిద్దానికి ప్రత్యయవర్ణకము పొసఁగుట యుచితంబె. జీత్తు పరంబగునపు డుత్వమున కగు నత్వము నాదిగఁగొని యనుటంజేసి షష్ఠ్యంతమున కన్నంత మను వ్యవహారము గుదిరె. ముక్తత్వధన్యత్వములు జ్ఞానాగమన మూలకము లగుట జ్ఞానమును వచ్చుటయును హేతువు లయ్యె నని గ్రహించునది.

శేషషష్ఠికి యొక్క-యు నగు. ౧౫.

షష్ఠి శేషం బనఁగా సంబంధంబు - రామునియొక్క- గుణములు- నాయొక్క- మిత్రుఁడు-వానియొక్క- తమ్ముఁడు. కువర్ణకంబును గొన్ని యెడల సంబంధంబునం దగు నాకుం దమ్ముఁడు-మీకు నెచ్చెలి.

టీ. 'యొక్క- చ శేషే షష్ఠీ' అనునది మూలము. కర్మకరణ సంప్రదానాద్యర్థము లందు ద్వితీయాదులు విధింపఁబడినవి. ఇఁక మిగిలినది సంబంధార్థము. కాన మిగిలిన సంబంధార్థమున యొక్క- యను ప్రత్యయము గూడ నగును. యొక్క-యు ననుటంజేసి కువర్ణకమును గొన్నియెడల సంబంధార్థమునఁ గలుగవచ్చును. ఒక్క- యనునదే సుఖో చ్చారణమూలకమగు యకారము చేర్పునంజేసి యొక్క-యై లాక్షణికానుచిత విభాగ మున యొక్క-యై ప్రత్యయ మయ్యె నని తోఁచెడి నని మంచె యుక్తము. స్వస్వామి భావము. (సేవ్యసేవకభావము) గుణగుణిభావము మొదలైనవి సంబంధములు. 'రామునియొక్క- గుణములు' ఇట రామునకును గుణములకును గుణగుణి భావరూప సంబంధము గలదు. రాముఁడు గుణములు గలవాఁడు. రాముని నాశ్రయించి యున్నవి గుణములు. కాఁబట్టి గుణములకును రామునకును గల నిత్యసంబంధమును దెల్పునదై యొక్క-ప్రత్యయము గుణివాచకమునకుఁ గల్గెఁ గాన 'రామునియొక్క-' యని రూపమేర్పడె నని గ్రహించునది. ఇట్లే 'నాయొక్క- మిత్రుఁడు - వానియొక్క- తమ్ముఁడు' మొదలగు నుదాహరణములందు సంబంధమాత్రమున సంబంధివాచకముమీఁద యొక్క- వర్ణక మగుటను గమనించునది. సంబంధార్థమున యొక్క-యేగాక కువర్ణకమును రాఁ దగుటంజేసి 'నాకుం దమ్ముఁడు; మీకు నెచ్చెలి' యను మున్నగు ప్రయోగములు సురక్షితము లయ్యెడి. దీనినిబట్టి కువర్ణకము కారకషష్ఠియందే గాక సంబంధార్థప్రకా శక మగు శేషషష్ఠియందును గలుగవచ్చు నని తేలుచున్నది.

చింతామణి 'దిస్యాత్సంబంధార్థే' అని సంబంధార్థమున దివర్ణమును విధించుట వలన యొక్క-ప్రత్యయమున కాంధ్రవాఙ్మయమున సద్భావ్యతయే గలుగు నను నాశ యముతో నున్నదనుట స్పష్టము. వాక్యమున యొక్క- యగపడ దని భావము. సంబం

ధార్థప్రకాశక మగు యొక్క-కు నిత్యముగ లోపము సిద్ధించు నని ఫలితము. సంబంధార్థ ప్రకాశకమై యొక్క-ప్రత్యయము పూర్వాపరపదముల మేళవించునదిగాన సమాసత యవశ్యసిద్ధ మగుటంజేసియు సామాసికప్రత్యయలోపవిధానమునంజేసి యొక్క-వర్ణకము లుప్తముగాక తీరదు. ఇఁక వ్యస్తమున 'అది నాయొక్క-అది రాజుయొక్క-' అను ప్రయోగములను నిర్మూలింపఁ బై చింతామణిసూత్ర మారబ్ధమగుటంజేసి వ్యస్తమునను యొక్క-వర్ణక మగపడ దనియే సిద్ధాంతింపనగును. ఇందుల కనుగుణముగ నాంధ్రవాఙ్మయమున మొన్నటివఱకును యొక్క-ప్రత్యయమున కదృశ్యతయే చూపట్టును. నవ్యులు మాత్రము 'నాయొక్క-పని' యనురీతిని వాక్యవిన్యాసము సేయుచున్నారు. ఇట్టిస్థితిలో సూరి యొక్క-ప్రత్యయముతోఁడ వాక్యములఁ జూపుట యాంధ్రవాక్యసహజస్థితికి విరుద్ధమైనవిషయ మని యనకతీరదు. కాని విభక్తిలోపము సమాసమున నెట్లును నిత్యముగ నగుంగాన సుబోధకతకై యిట్లు వాక్యవిన్యాసము చేసె ననుట యుచిత మని తోఁచెడి. త్రిలింగలక్షణశేషకర్త కొంతవఱకు యొక్క-ప్రత్యయ మాంధ్రవాక్యములఁ గన్పట్టు దని గ్రహించినవాఁ డనుటకు "యొక్క-కు లోపంబు బహుళంబు" అని దీనిని బూరించు సూత్రమును రచించుటంజేసి విశదమయ్యెడి. సామాసికవిభక్తిలోపశాస్త్రముచే యొక్క-పోవుననుతలంపే ప్రౌఢవ్యాకర్త గల్గియున్నవాఁడన్నయెడలఁ బైసూత్రము వ్యర్థమగుంగాన సంబంధార్థప్రకాశకమగు యొక్క- సంబంధార్థ ప్రకాశకమగుచు లోపమునందక నిల్చిపోవు నను బాలవ్యాకరణ పాఠకులకుఁ గలుగు భ్రాంతిని నివారించుటకే యీసూత్ర మాతఁ డారంభించె నని యనక తప్పదు. కాని త్రిలింగలక్షణశేషకర్తయు, "బహుళగ్రహణమునంజేసి ధాతుజవిశేషణ భావార్థకముల ముందటి కర్తృపదంబుల యొక్క-ప్రత్యయమునకు నిత్యముగ లోపము గలుగు" నని బహుళఫలము నభివర్ణించుటంజేసి యాంధ్రవాఙ్మయమున యొక్క- కంతటను నదృశ్యత కలుగుటయే ప్రాచీనకవ్యాశయ మను నాశయము పూర్తిగ గ్రహింపలే దనుట స్పష్టము కాని తా నుదాహరించిన పద్యభాగములం దెచటను యొక్క-వర్ణకము నిల్పి యగపఱుపమిని బద్యవాఙ్మయమున నిత్యముగ యొక్క-వర్ణకమునకు లోపమే యగు నని తలంచె ననుట తెల్లము. గద్యమున మాత్ర ముండిన నుండనగు నని తలంచెనేమో? భారతాదిగ్రంథములందు గద్యలందును యొక్క-యగపడదు. మఱియు సూరి యొక్క-ప్రత్యయాంతముతో నన్వయించుపద మవ్యవహితపరముగ నుండు ననియే యభిప్రాయపడిన ట్లాతని పైయుదాహరణములు విశదపఱచుచుండుటంబట్టి త్రిలింగలక్షణశేషకర్త "ధాతుజవిశేషణ భావార్థకపూర్వవ్యవహితావ్యవహిత కర్తృపదప్రథమమునఁ దఱచుగ యొక్క-షష్ఠి యగు" అని సూత్రించి వ్యవహితత్వముతోఁబాటుగఁ గర్తృపదప్రథమకును యొక్క- షష్ఠి యగు నను విశేషముం

గూడ బాలవ్యాకరణమునకంటె విశేషముగ సూచించి కృతార్థుఁ డయ్యెను. ఇట్లే కువర్ణకము తృతీయాదులం దగుటను శేషషష్ఠి కగుటను సూరి యాయాసందర్భములందు సూచింపఁ బ్రౌఢలక్షణశేషకర్త 'షష్ఠీస్థానికంబగు కువర్ణకం బొక్కొకచో ద్వితీయాది విభక్తులకు మాఱుగాఁ దత్తదర్థంబులం జూపట్టెడి" అని సూత్రించి పైబాలవ్యాకరణ విషయమును విపులీకరించి కృతార్థుఁడయ్యెను. ఇంతియగాక "వీప్సయందును గాలపరిమితియందును నామంబులకుఁ గువర్ణక మగు" నని శాసించి యితర స్థలములందును గువర్ణక మగుటను జేటపఱచినాఁడు. సూరి యిట్టి యాంతరంగికవిషయములకుఁ బోక రాజమార్గమునే బట్టి యీసందర్భమును నడపె నని గ్రహించునది. తెనుఁగులోని 'అగు' అను రూపమునకు సమమై ద్రావిడమునం దగపడు 'అకు' అనునదే తెలుఁగున కువర్ణక మయ్యెననియు చుకారాంతములపై మాత్రమిది 'ఉక్' అను సంబంధార్థకమును ముందిడికొని యగు ననియుఁ దదితరాంతములపై నందలి అకారము పలుకుబడితోఁ బోవుననియు భాషాతత్త్వవిమర్శకుల యూహ. కువర్ణకము ప్రథమేతరవిభక్తులం దగపడుట చూడ నీయూహ సరస మని తోఁచెడి.

నిర్ధారణషష్ఠికి లోపలవర్ణకం బగు. ౧౬.

జాతి గుణ క్రియా సంజ్ఞలచేత సముదాయంబునుండి యేకదేశంబునకుం బృథక్కరణంబు నిర్ధారణం బనంబడు. ఏద్దానివలన నిర్ధారణం బగు నట్టి షష్ఠికి లోపలవర్ణకం బగు నని యర్థము. మనుష్యులలోపల క్షత్రియుండు శూరుండు-గోవులలోపలఁ గపిల బహుక్షీర - అధ్వగులలోపలం బాఱువాఁడు శీఘ్రగామి - ఛాత్త్రులలోపల మైత్త్రుండు సమర్థుండు. ఇట సప్తమియుం గలదు. మనుష్యులయందు క్షత్రియుండు శూరుండు. ఇత్యాదు లెఱుంగునది.

టీ. 'లోపల నిర్ధారణోద్భవా షష్ఠీ' అనునది మూలము. ఒకానొకజాతియందలి గుంపునుండి యొకదానిని నొకానొక గుణసమూహమునుండి యొక గుణమును నొకానొక వ్యాపారములగుంపునుండి యొక వ్యాపారమును నొకానొక సంజ్ఞాసమూహమునుండి యొక సంజ్ఞను వేఱుచేయుట నిర్ధారణము నాఁబడును. ఈసూత్రముచే నిర్ధారితమగునది నిర్ధారితసముదాయమునకే చెందిన దైయుండును. ఏసమూహమునుండి వేఱుచేయఁబడునది యాసమూహమునం దున్నదే యగునో యచ్చో నిర్ధార్యావధివాచకమునకు లోపలవర్ణక మగును. ఏసమూహమునుండి వేఱుచేయఁబడునది యాసమూహమునకుఁ జెందినదిగాక వేఱుదానికి సంబంధించున దగునో

యచ్చో నిర్ధార్యావధివాచకమునకుఁ గంటెవర్ణక మగును. ఇదియె లోపలకంటె వర్ణకముల నిర్ధారణముల కయిన భేదము. ఒకజాతికి సంబంధించినవానిలో నొకదానిని నొక గుణమునే గల్గినవానిలో నొకదానిని నొకే వ్యాపారము గలవానిలో నొకదానిని నొకే సంజ్ఞను గలగుంపులో నొకవానిని వేఱుచేయవలసి వచ్చినపు డట్లు వేఱుపఱచుట దేని దృష్టితో జరుగునో యద్దానిం జెప్పుపదముమీఁద లోపలవర్ణక మీవిధిచే సిద్ధించు నని తాత్పర్యము. సముదాయము=సమూహము - మొత్తము - గుంపు. ఏకదేశము = ఒకటి (ఆసమూహమునం దున్న యొకటి) 'మనుష్యులలోపల క్షత్త్రియుండు శూరుండు' ఇట మనుష్యజాతినుండి మనుష్యులలో నేకదేశభూతుఁ డగు క్షత్త్రియుఁడు వేఱుచేయఁబడు చున్నవాఁడు. అట్లు వేఱుచేయుట మనుష్యావధికము గాన మనుష్యశబ్దముమీఁద లోపల వర్ణక మీవిధిచేఁ గలిగె నని యెన్నునది. క్షత్త్రియత్వము మనుష్యత్వసామాన్యధర్మమున నేకదేశముగాన మనుష్యత్వసామాన్యధర్మము ననుసరించి క్షత్త్రియత్వ విశేషధర్మము వేఱుచేయఁబడె ననుట స్పష్టము. ఇది జాతిని వేఱుచేయుట కుదాహరణము. 'గోవుల లోపలఁ గపిల బహుక్షీర' ఇచట గోత్వజాతినుండి కపిల గుణవిశిష్ట ధేనువు వేఱుచేయఁ బడుచున్నది. ఈవేఱుచేయుట గోత్వజాతిమూలకముగాన గోత్వాధారగోశబ్దముమీఁద లోపలవర్ణకము గలిగె. ఇటఁ గపిలగుణవిశిష్టమగుగోవు వేఱుచేయఁబడెనుగాన నిది గుణ పృథక్కరణమున కుదాహరణము. కపిలయు గోత్వజాతిలో నేకదేశమనుట స్పష్టము. 'అధ్వగులలోపలఁ బాఱువాఁడు శీఘ్రగామి' ఇచట దారిఁబోవువారలలోఁ బరుగెత్తు వాఁడు వేఱుచేయఁబడుచున్నాఁడు. పరుగెత్తుట వ్యాపారము. (క్రియ) ఇచటఁ బాఱు వానిని వేఱుచేయుట యధ్వగదృష్టితో నైనదిగాన నధ్వగపదముమీఁద లోపలవర్ణకము సిద్ధించెను. అధ్వగజాతినుండి పరుగెత్తుక్రియగలవానిని వేఱుచేయుట జరిగెఁగాన నిది క్రియను వేఱుచేయుట కుదాహరణము. దారినడచువారిలోఁ బాఱువాఁడును నొకఁ డగుట తెల్లముగదా! 'ఛాత్త్రులలోపల మైత్త్రుండు సమర్థుండు' ఇట శిష్యుల గుంపు నుండి మైత్త్రుఁడను పేరుగల యొకఁడు వేఱుచేయఁబడుచున్నవాఁడు. ఈవేఱుచేయుట కవధిభూతులు ఛాత్త్రులుగాన ఛాత్త్రవాచక ఛాత్త్రశబ్దముమీఁద లోపలవర్ణకము సిద్ధించెను. మైత్త్రుఁ డనునది సంజ్ఞగాన నిది సంజ్ఞాపృథక్కరణమున కుదాహరణము. మైత్త్రుఁడును ఛాత్త్రులలోనివాఁడే యగుట స్పష్టము. ఇట్లు మనుష్యత్వాదివిశిష్టధర్మములనుండి తదేకదేశములగు క్షత్త్రియత్వాదులను విశేషధర్మములను వేఱుపఱచుటయు విశిష్టధర్మ వాచకములకు లోపలవర్ణకమగుటయు నంతటను గమనించునది. 13 సూత్త్రమున విశిష్టమునుండి విశేషమునకుఁ బృథక్కరణంబు తోఁపమిం జేసి యట్టిచోటులందు నిర్ధార్యమునకుఁ గంటెవర్ణకమే యగు నని తెలియవలయును. లోపలవర్ణక మగుస్థలములందు

సప్తమియు నుండనోపునుగాన 'మనుష్యులందు క్షత్త్రియుఁడు శూరుఁ' డిత్యాదిరూపము గను వాక్యములు గలుఁగ నగును. నిర్ధార్యము లాజాతి గుణక్రియాసంజ్ఞలందలివేగాన నవధివాచకములకు సప్తమి యగుట యవిరుద్ధంబు. ఈసందర్భమున సిద్ధాంతకౌముదిని గల యుదాహరణములనెల్ల మక్కికి మక్కిగా నాంధ్రీకరించిన సూరి 'నృణాం నృషు వా బ్రాహ్మణ శ్శ్రేష్ఠః' అను నుదాహరణమును మాత్ర మట్లుచేయక మనుష్యులలోపల క్షత్త్రియుఁడు శూరుఁడు' అను కాశికావృత్తిలోని యుదాహరణము నేల గ్రహింపవలసి వచ్చెనో? అందుల వారనునట్టి ప్రాచీనరూపములందువలెనే లోపుశబ్దముపై 'ఉల' చేరి పలుకుబడిలో నుకార మకారమై వికృతినంది, ప్రత్యయత్వము నందిన శబ్ద మిది యని తోఁచెడి.

అధికరణంబునకు సప్తమి యగు. ౧౭.

అధికరణంబు నా నాధారంబు. ఔపశ్లేషికంబు వైషయికం బభివ్యాపకం బని యాధారంబు త్రివిధంబు. ఘటమందు జల మున్నది - మోక్షమం దిచ్ఛ గలదు - అన్నింటియం దీశ్వరుండు గలండు.

టీ. అధికరణ మన నాధారము. ఆధార మన నెద్దానికైన నుండుట కర్థమగునది. ఔపశ్లేషికము:—శ్లేష మనఁగా సంబంధము. (ఆలింగనము) ఉపను సమీపమర్థము. ఉపశ్లేషము=సమీపసంబంధము. ఉపశ్లేషకృతమే=సామీప్యసంబంధముచే నైనదే యౌపశ్లేషికము నాఁబడును. దగ్గఱకూడిక గల్గియున్నదని భావము. వైషయికము:—విషయములనఁ బదార్థములు. పదార్థములం దుండునవి విషయులు. కాన విషయులు విషయములందు విషయతాసంబంధమున నుండుట సహజము. విషయసంబంధము గలది వైషయికము నాఁబడును. అభివ్యాపకము = వ్యాపించియుండుటకుఁ దావైనది. ఒక వస్తువునకు పదార్థమెల్ల నాధారమగునెడల నట్టియాధారము నభివ్యాపక మండ్రు. 'ఘటమందు జలమున్నది.' కుండయందు నీరు కుండనంటియున్నది. నీ రట్లు కుండనుబట్టుకొనియుండుటకుఁ గుండ యాధారముగాన ఘట మౌపశ్లేషికాధారము నాఁబడుటయుఁ దద్వాచకమునకు సప్తమియు సిద్ధించెను. మోక్షమం దిచ్ఛ గలదు. ఇచ్ఛ విషయము. విషయమైన యిచ్ఛ విషయతాసంబంధమున మోక్షమున నిల్చియున్నది గాన మోక్షము వైషయికాధారమగుటయుఁ దద్వాచకము సప్తమి నీవిధిచేఁ బొందుటయుఁ గలిగెను. 'అన్నింటియం దీశ్వరుఁడుగలఁడు. ఎల్లవానియందును నీశ్వరుఁడు నిల్చియుండుటం జేసి యీశ్వరసర్వవ్యాపిత్వమునకెల్ల యవియు నాధారము లగుటయు నెల్లవస్తువులు నభివ్యాపకాధారము లగుటయు స్పష్టము. కాన సర్వపదార్థవాచక మగు నన్నిశబ్దముమీఁద సప్తమి సిద్ధించెను. ఇం దుదా

హరణము లందుపర్ణకముసుగూర్చియే యీయఁబడినను యోగ్యతగల్గినచో నవర్ణకమును నాధారమునఁ గలుగనగు ననియు 'ఘటమున జలమున్నది' అను మొదలగు నవర్ణకముతోడి ప్రయోగములును సాధువులే యనియుఁ దలంచునది (చూ. 18 సూ.) ఔపశ్లేషికాధారమున నాధేయము నాధారమునందంతటను నుపశ్లేషించి యుండ నక్కఱలే దనియు ఘటమున నల్పజల మున్నను ఘటమున కగు నౌపశ్లేషికాధారతకు భంగము లే దనియు గ్రహించునది. ఇట్లే తక్కినచోటు లూహ్యములు. తొల్లి 'అందు' అనునది యధికరణార్థకస్వతంత్రశబ్దమై యుండెడిదనుటకు "అద్వారమునందుఁ జొచ్చిరి; వరుణాధనేశ్వరులం దిట్టిసభఁ జూచి యెఱుంగను" అను నన్నయప్రయోగములె ప్రమాణములు.

ఉకారాంత జడంబునకు నవర్ణకం బగు. ౧౭.

ఘటంబున జలం బున్నది-దేవభక్తునకు మోక్షమున నిచ్ఛ గలదు.

టీ. ఆధార ముకారాంతజడవాచక మయ్యేనేని దానికి సప్తమిని నవర్ణకమును గలుగు నని తాత్పర్యము. నవర్ణక ముకారాంత జడవాచకమునకు సప్తమ్యేకవచనమున సిద్ధించు ననుట కిది సూచకము. ఉకారాంతత ముపర్ణము మూలముననేని సహజముగనేని యైనది గావచ్చును. 'ఘటము-మోక్షము' అనునవి ముపర్ణముచే నుదంతము లైనవియు జడవాచకము లైనవియుఁ గావున వీనికి సప్తమిని నవర్ణకము సిద్ధించెను. చెట్టున-పట్టున మొదలగునవి సహజోకారాంతముల కుదాహరణములు. జడము లనఁగా నచేతనము లని ముందె నిరూపితము. (చూ. 17 తత్సమ ప.) జడమునకు-ఆధారమునకు మొదలగు స్థలములందు 'జడవాచకమునకు - ఆధారవాచకమునకు' అని లక్షణచే నర్థమును గమనించుచు నాయాప్రత్యయములను గూర్చునది. ఉదంతములపై 'నందు' అను రూపము నందియున్న, నందనుదానినుండి, యందును వేఱుచేయఁగా, నరూపమునందిన ప్రత్యయ మిది యని తోఁచెడి 'కేషాంచి దుదంతానాం నేతివిభక్తౌ' అను మూలము నుండి యుద్ధరించిన యర్థమే యీసూత్రరూపమును ధరించె ననుట స్పష్టము.

విశేష్యంబునకుంబోలె విశేషణంబునకు లింగవిభక్తి వచనంబు లగు. ౧౮.

నంకతనయుండను కృష్ణుండు నాకు దిక్కు - దేవకీపుత్రు హరిని నుతింతు నెప్పుడు - శుభవిధాయుల రామకృష్ణుల భజింతు - భువన నంస్తుత్యను రుక్మిణిఁ బొగడుచుందు.

టీ. విశేష్య మన నామవాచకము. విశేష్యమున కేరీతినానావిధులచే నాయా లింగవిభక్తివచనములు మూఁడును సిద్ధించు నట్లే యాయావిశేష్యముల విశేషణములకును

నావిధులచేతనే యాయాలింగవిభక్తివచనములు గలుగును. క్రియాన్వయమును బుట్టించు నది లేక క్రియతో నన్వయించునది కారక మని ముందె నిరూపితము. విశేష్య మే రీతిని గారకమును బొంది క్రియాన్వయమునందునో యారీతినే విశేష్యవిశేషణములును విభక్తినంది క్రియతో నన్వయించు నని యీసూత్రమున కభిప్రాయమును గ్రహించునది. విశేష్య మేలింగవిభక్తివచనములు గల దగునో విశేషణమును నాలింగవిభక్తివచనములే గలదగు నని భావము. నామవాచకమునకే తత్సమప్రకరణమున లింగవిభక్తివచనాదులు విహితములు, విశేషణముం విశేష్యమునందలి విశేషమును జెప్పున దగుట నామవాచకము లన నవకాశము లేమి లింగవిభక్తివచనములు వానికి సిద్ధింప వను నపోహమును నిర్మూలింప నీసూత్ర మారబ్ధమయ్యె నని యెన్నునది. 'నందతనయుండు కృష్ణుండు నాకు దిక్కు':—ఇందు కృష్ణుం డను విశేష్యమునకు విశేషణమైన నందతనయశబ్దమునకుఁ గృష్ణ శబ్దమునకు వలెనే పుంలింగమును బ్రథమయు నేకవచనమును నయ్యెను. కృష్ణునియందలి నందతనయత్వమను విశేషమును విశదీకరించునదిగాన నందతనయశబ్దము విశేషణ మగుట స్పష్టము. 'దేవకీపుత్త్రు హరిని నుతింతు నెపుడు.' ఇచట హరియందలి దేవకీపుత్రత్వ మను విశేషమును బోధించు దేవకీపుత్రశబ్దము విశేషణ మగుట స్పష్టమగుటం జేసి విశేష్య మునకు వలెనే దానికిఁ బుంస్త్వమును ద్వితీయయు నేకత్వమును గలిగె నని యెన్ను నది. 'శుభవిధాయుల రామకృష్ణుల భజింతు' ఇట రామకృష్ణులందలి శుభవిధాయితను దెల్పునట్టి శుభవిధాయివిశేషణమునకు విశేష్యమునకువలెనే పుంలింగమును ద్వితీయయు బహువచనమును నీవిధిచే సిద్ధించెను. 'భువనవంద్యను రుక్మిణిఁ బొగడుచుందు' ఇచటః రుక్మిణియందలి భువనవంద్యత్వమను విశేషమును బోధించు భువనవంద్య యను విశేషణ మునకుఁ దద్విశేష్యమునకు వలెనే స్త్రీలింగమును ద్వితీయయు నేకవచనమును గలిగె నని గ్రహించునది. ఇట్లే విశేష్యము ననుసరించి తద్విశేషణములకుఁ దత్తల్లింగవిభక్తివచ నము లగుట యూహ్యము. ఇందు విశేషణమున కవ్యవహితపరమునఁ విశేష్యముఁ గూర్చి చూపఁబడినను సందర్భయోగ్యపదములచే విశేషణవిశేష్యములు నేర్పడుటయుఁ గొండొకచోఁ గన్పట్టెడి. అర్థస్ఫూర్తి కంతరాయమును గూర్పని వ్యవధాన ముండిన నుండవచ్చును గాని సంస్కృతమునందు వలె నిచ్చవచ్చినన్ని పదములను విశేషణవిశేష్య ములకు నడుమఁ గూర్చుట మాత్ర మాంధ్రవాక్యపద్ధతికి సహజము గాదు. తెలుఁగున లింగభేదం లేమిని నందును దెలుఁగువిశేషణములు సామాన్యముగ నవిభక్తికములే యగు టను నీసూత్రము సంస్కృతసమవిశేషణములకే చెందిన దనియు సంస్కృతమార్గముఁ బట్టి గల్గిన దనియు స్పష్టపడుచున్నది.

స్త్రీసమంబు లగు విశేషణంబులయు ముువర్ణకాంతవిశేషణంబులయు బహువచనంబున కేకవచనంబు బహుళంబుగా నగు. ౨౦.

మాటలు పెక్కేల - మాటలు పెక్కు లేల, కులిశధారల్కుంఠితంబయ్యె - కులిశధారల్కుంఠితంబు లయ్యె, ఇష్ట మగు పదార్థములు - ఇష్టము లగు పదార్థములు.

టీ. 'ఏకత్వం భేదకగత బహువచనానాం చ దృశ్యతే వికృతౌ" అనునది మూలము. స్త్రీసమ మనఁగాఁ బ్రథమైకవచనలోపమునందిన యాచ్ఛికశబ్ద మని 'ముందె యుక్తము. విశేషణ మన విశేష్యమం దున్న విశేషమును దెలుపునది. విశేష్య మనఁగ విశేషించి చెప్పఁబడిన దనఁగాఁ బ్రధానముగఁ జేర్కొన్నది - కర్త్రాదికము. విశేషము గల వస్తువాచకశబ్ద మని ఫలితము. ఏకవచన బహువచనములలో నుండఁదగు స్త్రీసమము లకే యిందు గ్రహణము. సాధారణముగ ముువర్ణకాంత సంస్కృతసమములె ముువర్ణ కాంత విశేషణ గ్రాహ్యము లగుట నుదాహృతులు చెప్పెడి. స్త్రీసమములగు విశేషణముల బహువచనమునకును ముువర్ణకాంతములగు విశేషణముల బహువచనమునకును నేకవచ నము వికల్పముగ నగును. 'మాటలు పెక్కేల':—ఇటఁ బూర్వసూత్రముచే మాట లను దానికి విశేషణమైన 'పెక్కు' అను స్త్రీ సమశబ్దమునకుఁ బెక్కు ల ని రూపము ప్రాప్తించు చుండ నీవిధిచే నేకవచనమును సిద్ధించుటం జేసి పెక్కేల యని రూపమేర్పడెను. 'పెక్కు' అనునది ప్రథమైకవచనలోపమును నిత్యముగ నందిన తెలుఁగుశబ్ద మగుట నిది స్త్రీసమ మగుట స్పష్టము. కాన నీయుదాహృతి స్త్రీ సమవిశేషణ బహువచనమున కేక వచన మగుట కీయఁబడె నని గ్రహించునది. ఏకత్వము గలుగనిపక్షమునఁ బూర్వసూత్ర ముచే బహువచనము గలుగ 'మాటలు పెక్కు లేల' యను రూప మేర్పడును. 'కులిశ ధార ల్కుంఠితంబయ్యె':—కులిశధారలను బహువచనాంత స్త్రీలింగశబ్దమునకు విశేషణ మైన కుంఠితశబ్దమునకుఁ బూర్వ సూత్రముచే స్త్రీలింగమును బ్రథమయును బహువచన మును రావలసియుండఁ దత్సమము 86 చే వికల్పముగఁ గ్లీబత్వ మద్దానికి సిద్ధించుటం జేసి ముువర్ణకాంతవిశేషణమును నయ్యెఁ గాన నాపక్షమున దీనిచే నేకవచనమును గలిగి పై ప్రయోగ మేర్పడె నని యెఱుఁగునది. ఏకవచనము రానిపక్షమునఁ బూర్వవిధిచే బహువచనమును దత్సమము 86 చే నైన గ్లీబత్వమునం జేసి ముువర్ణకాంతమై 'కులిశ ధార ల్కుంఠితంబు లయ్యె' అని యుండును. తత్సమము 86 చేఁ గ్లీబత్వము రానిపక్ష మునఁ బూర్వసూత్రముచే విశేష్యలింగవిభక్తి వచనములే గలుగ 'కులిశధారల్కుంఠిత లయ్యె' అనియు నుండఁదగును. ఇది లక్షణసిద్ధ ముువర్ణకాంతవిశేషణ బహువచనమున కేకవచన మగుట కుదాహరణము. 'ఇష్టమగు పదార్థములు':—పదార్థము లనుదానికి

విశేషణామైన యిష్టశబ్దమునకుఁ బూర్వసూత్రముచేఁ దల్లింగవిభక్తివచనములే గలుగవలసి యున్నది గాని యది ముపర్ణకాంతవిశేషణమగుటంజేసి దాని బహువచనమునకు మాత్ర మేకవచన మీవిధిచే సిద్ధింపఁ బై ప్రయోగము గలిగె నని గ్రహించునది. ఏకవచనము గలుగనిపక్షమునఁ బూర్వసూత్రముచే బహువచనమే సిద్ధింప నిష్టము లగు పదార్థము లని కారక మేర్పడును. ముపర్ణకాంతశబ్దముల బహువచనరూపములందు ముగాగమ ముపర్ణమేగాని ముపర్ణక ముండుట ప్రసంగమింజేసి సూత్రస్థమగు ముపర్ణకపదమునకు ముపర్ణకార్థ్యముల కనిగాని తత్సమము 41 సూత్ర వివరణములంబట్టి ముపర్ణకము ముగా గమమున కుపలక్షణముగ నెంచి ముగాగమాంతముల కనిగాని యర్థమును గ్రహించుట యావశ్యకము. ఇది సహజ ముపర్ణకాంత బహువచనమున కేకవచనమగుట కుదాహర ణము. సామాన్యముగ నిట్టి స్థలములందు 10 చే విశేషణములకు విశేష్యముల లింగవిభక్తి వచనములే గలుగుటకు బిదపఁ దత్సమమునందలి యాయావిధులచే నాయా ప్రత్య యాదులు సిద్ధించుటకు స్మరించుకొనవలయును.

ఇందలి యుదాహరణములంబట్టి యప్రాణివాచకముల స్త్రీసమ ముపర్ణకాంత విశేషణములకే యేకవచన మగుంగాని ప్రాణివాచకముల యట్టివిశేషణములకు గా దని విశదమగుచున్నది. మూలము వికృతియందె యీవిధి యనుచున్నది గాని విశేషణవిశేష్య ములస్వరూప మిట్టి దని వివరింపదయ్యెను. 'క్వచిదేకత్వమిష్టం స్యాదప్రాణిస్త్రీవిశేషణే' 'సిద్ధమ్వంతస్త్రీసమయో స్తద్విశేష్యకయోరపి' అని యథర్వణుఁడు ప్రాణివాచకముల స్త్రీసమ ముపర్ణకాంతములకే యీవిధి యని వివరించెను గాని సంస్కృత సమవిశేషణ పరముగను నీవిధిని భావించినట్లు 'స్త్రీవిశేషణే' యను పదము సూచించుచుండుటంజేసి మూలస్థమగు వికృతిపదము నీతఁడు సంస్కృతసమాసమపరముగ నెంచె ననవలసి యున్నది. బాలసరస్వతి "యింపైన జపరాంధ్రు - నీకీర్తులు విఖ్యాతమాయె - విపైన కన్నులు" అని యుదాహరించి మూలమునకు వ్యాఖ్య వ్రాయుటంజేసి సంస్కృత సమా సమపరముగనే వికృతిపదమునెంచె ననుట స్పష్టపడెడిఁ గాని యథర్వణునివలెఁ గేవల మప్రాణివాచకవిశేషణపరముగ నీవిధిని భావింపలే దని మొదటి యుదాహరణము తెలి పెడి. సర్వలక్షణసార కవిసంశయ విచ్ఛేదములు సంస్కృతసమాసమ జడవాచకవిశేషణ ముల బహువచనమునకే యేకవచనమగు ననుచున్నవి. మూలస్థ మగు వికృతిపదము సంస్కృతసమతదితరబోధకముగా నాంధ్రశబ్దచింతామణి యెంచె ననుట కాధారము లుండుటచేతను, 'భేదకగత బహువచనానామ్' అను బహువచనమునంజేసి యోగ్యత గలచో వివిధవిశేషణముల బహువచనముల కేకవచనముం గూర్పవచ్చు నని యెంచె ననుట కవకాశ ముండుటచేతను, గావలయు సూరి యప్రాణివాచకవిశేషణముల కని

విశేషించి యనక సామాన్యముగ స్త్రీసమ మువర్ణకాంతవిశేషణముల కని యని సంస్కృత సమాసవిశేషణపరముగ నీవిధిని గల్పించెను. ప్రాణివిశేషణముల కేకవచన మగుట చూపమి నీవిధి యప్రాణి విశేషణములకే యని యనుమానింపఁదగుం గాని స్త్రీసమ మువర్ణకాంతములను సామాన్యోక్తిం జేసి ప్రాణివిశేషణములకును నీవిధి గలుగ నవకాశ ముండుటచే బాలసరస్వతి సాధించిన 'ఇంపైన జవరాండ్రు' అను మొదలైనవియు బాలవ్యాకరణ సమ్మతములే గావచ్చును. కాని మహద్వాచకేతర స్త్రీసమాచ్ఛికవిశేషణ ములకే యేకత్వము గలుగుట ప్రసిద్ధమగుట విశేషణ విశేష్యములరూపమును నిరూపించుట యావశ్యక మని తోఁచెడి.

స్త్రీసమసంజ్ఞ సంస్కృతసమేతరములకే యని యాచ్ఛికము 2 చే విదితము. అమహద్బహుత్వబోధకసర్వనామములలోఁ బెక్కుశబ్దమునకే యేకవచనము పొసఁగి యుండుట సర్వనామప్రకరణమునుబట్టి తెల్లము. సాధారణముగ నాచ్ఛికవిశేషణము లవిభక్తికములగుట ప్రసిద్ధము. ఆచ్ఛికస్త్రీసమవిశేషణములును దాదృశసర్వనామములును విశేష్యమునకు ముం దున్నచో సమాసత్వమే భాసించుట సహజము. మఱియు నాచ్ఛిక స్త్రీసమములు విశేష్యవిశేషణము లుభయము లగుట సైజముగాన విశేష్యమునకు ముం దున్నపుడే వానివిశేషణత గోచరించెడి. తెనుఁగున మువర్ణకాంతములకుఁ గాని స్త్రీసమ ములకుఁగాని యగు ధాతురూపములం గూర్చి విశేష్యములకుముందు ప్రయోగించునపుడే వానివిశేషణత స్పష్టపడుట సహజము. కావుననే యగుధాతురూపములం జేర్చియు విశే ష్యమునకు ముందు స్త్రీసమ మువర్ణకాంతవిశేషణముల నిల్పుటయు నగు ధాతురూప ములంగూడి విశేషణము లైనవానికే యేకవచన మగుటయుఁ జూపట్టెడి. అందును ప్రథ మేతర విభక్తి బహువచనముల నందియున్న విశేష్యములకు సంబంధించిన విశేషణము లగు ధాతురూపములఁ గూడియున్నపుడే యేకవచనమును బొందుట గన్పట్టెడి. అవస్థా భేదమునుబట్టి యగు ధాతురూపములోఁ గూడక విశేషణ ముండుటయుఁ గలదు. ప్రాణి విశేషణములలో నాచ్ఛికస్త్రీసమములకే యేకవచన మగు ననఁదగును. కానఁ బై విషయ ముల గమనించుచుఁ బ్రయోగముల ననుసరించి యథార్థముగ నీ విధిని వ[illegible]పఁజేసి కొనుట యావశ్యకము. నిజ మరయ నాచ్ఛికవిశేషణము లవిభక్తికము[illegible]టం జేసి సామాన్యముగ విశేష్యములకు ముందున్న యవ్వాని కేకత్వమే యగు నని చింతామణి శాసింపఁ దరువాతివా రీవిధిని సంస్కృతసమాసము విశేషణపరముగ భావించుటం జేసి సంస్కృతసమ తదితరపర మగుటయు నప్రాణివాచకవిశేషణపర మగుటయు నందును మతభేదములు గలుగుటయుఁ బొసఁగె నని తోఁచెడి. సామాన్యముగ నీవిధి వాఙ్మయ మునుబట్టి జడవాచకవిశేషణములకు సంబంధించిన దనియే సంభావింపనగును. ఇది వ్యస్తవిశేషణవిషయము.

ఒకానొకచో నొక విభక్తికి మఱియొక విభక్తియు నగు. ౨౧.

మైత్రుండు గృహమును వెడలెను. గృహమునుండి యని యర్థము. వాఁడు వాహనమును దిగెను—వాహనమునుండి యని యర్థము. వారు సుఖ మున్నారు—సుఖముతో నని యర్థము. ఇత్యాదు లెఱుంగునది.

టీ. 'అన్యస్యాః క్వచిద్భవేచ్చాన్యా' అనునది మూలము. కొన్నిచోటులందు శాస్త్రముచే నొక విభక్తి గావలసియుండ నద్దానికి బదులుగ మఱియొక విభక్తి యగుటయుఁ గన్పట్టు నని భావము. ఆయాయర్థములను వివక్షించునపుడే యాయాకారకములు గలుగుటయు నవ్వానికి వివక్ష లేకున్న నవి గలుగకపోవుటయుఁ బ్రసిద్ధము. ఈ క్రిందియుదాహృతులం దాయాయర్థములు వివక్షితములు గామి నాయావిభక్తులు గలుగ లేదనియు నాయా యర్థములే వివక్షితము లగుటంజేసి యాయా విభక్తులే గలిగె ననియు భావింప నగును. 'వివక్షాతః కారకాణి భవంతి' అను నుక్తి పై విషయమునకుఁ బ్రమాణము. 'మైత్రుండు గృహమును వెడలెను' ఇచట మైత్రునకైన వియోగమునకు గృహ మవధి గాన 9 చే వలనవర్ణకమును 10-11 చే నితర విధులును గలుగవలసి యున్నవి. కాని వలనకు బదులుగ ద్వితీయ యయ్యెఁ గాన 'గృహమును' అని కారక మేర్పడెను. ఇట్లే వానికిని వాహనమునకును నైన వియోగమునకు వాహన మవధిగానఁ దద్వాచకమునకుఁ బంచమిని వలనవర్ణకాదులు గలుగవలెను. కాని ద్వితీయయే పంచమికి బదులుగ నగుటంజేసి 'వాహనము' నని కారకము పొసఁగెను. 11 చే సిద్ధించిన ద్వితీయా సప్తములమీఁది యుండికి లోపము సూరి సమ్మతముగామి నీ రెం డుదాహరణములును, బంచమికి ద్వితీయ యగుటకుఁ జాలయ్యెను. ప్రౌఢవ్యాకర్తృమతమున నివి వలన కాదేశమైన ద్వితీయమీఁది యుండి లోపించుట కుదాహరణము లయ్యెడి. చూ. ప్రౌఢ. కారకము 11. 'వారు సుఖ మున్నారు' - సుఖముతోఁ గూడి యను సహార్థమును వివక్షించిన్నచోఁ దోడవర్ణకముగాని, హేతుత్వమును బరిగణించిన చేఁ జేతవర్ణకముగాని, గలుగుప్రాప్తి గాన నద్దానికి బదులుగఁ బ్రథమ గలిగె నని గ్రహించునది. సుఖముతో [illegible] వివరించుటనుబట్టి సూరి యిట సహార్థమునే వివక్షించి దానికిఁ బ్రథమ శాసించె నని యెన్నఁదగు. క్రియావిధేయవిశేషణములమీఁది యగుధాతువున కన్నంతమునకు లోపంబు విభాష నగు నను త్రిలింగలక్షణశేషసూత్రమునంజేసి 'సుఖముగన్' అను మొదటి రూపమునందలి 'కన్' అను భాగము పోఁగా శేషించినదానినిగఁ జెప్ప నొప్పు ననియుం దోఁచెడి. సూరి 'సుఖేన వసతి' అను మొదలగు సంస్కృతభాషయందలి ప్రయోగముల ననుసరించి దీని నిందుఁ జొనిపె నని యనుమానింప నగును. కావున నే

'అన్యస్యాః క్వచిద్భవేచ్చాన్యా' అను మూలసూత్రము స్పష్టముగ సప్తమి యుండ వలసినచోటులఁ బ్రథమను బ్రతిపాదించునదిగ విశ్వసించి త్రిలింగలక్షణశేషకర్త సమన్వయమును జూపుట సార్థకమయ్యెడి. చూ. ప్రౌఢ. కారక. 20 తుదియున్న వ్యాఖ్య. మూలము 'సర్వవిభక్తిః సంస్కృతతుల్యా' అని యెల్లవిభక్తులాద్యవ్యాకరణమార్గము ననుసరించి యగుటనే సూచించునదిగానఁ దెలుఁగున నాద్యవ్యాకరణమార్గమునకు భిన్నముగ నగువిభక్తులనెల్లను సాధింప 'అన్యస్యాః క్వచిష్భవేచ్చాన్యా' అను సూత్రముగూడ నిల్పుకొనెను. 'అన్యస్యాః క్వచిష్భవేచ్చాన్యా' అను విధి కుదాహరణములగు వానిలోఁ గొన్నిటిని మార్గాంతరములచేఁ బ్రౌఢవ్యాకర్త సాధించి యుండుటం జేసి మార్గాంతరములచే సాధింపరాని శేషించిన ప్రయోగములే దానికి విషయముగ నెన్నినాఁడు. సూరి కేవలము మూలమార్గమునే యనుసరించినవాఁడుగాన నాద్యవ్యాకరణమార్గమునకు లొంగని తెలుఁగు కారకముల నెల్ల నాసూత్రమునకే విషయములుగఁ జేసెను. కాన నీసూత్ర మిచ్చవచ్చినరీతి నొక విభక్తికి మఱియొక విభక్తిని గూర్పవచ్చునని బోధించునదిగాక సంస్కృతసంప్రదాయమునకు విరుద్ధముగఁ దెనుఁగునఁ దోఁచు విభక్తుల సాధించునది యనియే సంభావింపవలెను.

జడంబు తృతీయాసప్తములకు ద్వితీయ బహుళంబుగా నగు. ౨౨.

రాముఁడు వాలి నొక్కకోలం గూలనేసె-కోలతో నని యర్థము. లంకం గలకలంబు పుట్టె - లంకయం దని యర్థము. బాహుళకంబుచే నిక్కార్యం బుదంతంబునకు బహుత్వమం దె యగు. అర్జునుండు శత్రుసేనలను బాణంబులను రూపుమాపె—బాణములచే నని యర్థము. మీనంబు జలంబుల నుండు-జలంబులం దని యర్థము.

టీ. 'ఇతరత్ర చ ద్వితీయా' అనునది మూలము గానోపును. జడవాచకముల కగు తృతీయాసప్తములకు బహుళముగ ద్వితీయ యగును. జడవాచకములలో నుదంతంబులగు శబ్దములకు ద్వితీయాతృతీయాసప్తమీబహువచనాంతములకే గాని యేకవచనాంతములకుఁ గా దని గ్రహించునది. అనఁగా నుదంతజడవాచకముల ద్వితీయాబహువచనరూపములే తృతీయాసప్తమ్యర్థముల బోధింపఁగలవుగాని వాని ద్వితీయైకవచనరూపములట్లు గాఁజాల వని భావము. ఉదంతేతరజడవాచకముల ద్వితీయైకవచనబహువచనములు రెండును దృతీయాసప్తమ్యర్థబోధకములు గావచ్చు నని ఫలితము. తృతీయాసప్తములలో నేవచనమున కగుద్వితీయ యావచనమునకు సంబంధించినదే యైయుండు నని గ్రహించునది. తృతీయైకవచనమునకు ద్వితీయయైన ద్వితీయైకవచనము దృతీయాబహువచన

మునకైన ద్వితీయాబహువచనము నీరీతినే సప్తమ్యేకవచనమున ద్వితీయైకవచనమును బహువచనమున ద్వితీయాబహువచనమును నగు నని భావము. 'రాముఁడు వాలి నొక్క-కోలం గూలనేసె.' వాలిని గూలనేయఁ గోల ప్రకృష్టోపకరణము గాన- గోలశబ్దమునకు 4-5ల చే 'చేత తోడ' వర్ణకములు గలిగెడి. ఆతృతీయకు దీనిచే ద్వితీయ గలిగిన 'కోలను' అని యగును. ఈవిధి గలుగనిపక్షమునఁ గోలచేఁ గోలతోడ నని యుండును. 'లంకం గలకలంబు పుట్టె' కలకలమున కధికరణం బగుట లంకాశబ్దమునకు సప్తమి నందువర్ణకము 17 చే సిద్ధింప నద్దాని కీవిధిచే ద్వితీయ గలుగ 'లంకను' అని యగును. ద్వితీయ రానిపక్షమున లంకయం దని యగును. 'అర్జునుఁడు శత్రుసేనలను బాణంబులను రూపుమాపె' - ఇచట శత్రుసేనల రూపుమాపుటలో ప్రకృష్టోపకారకమైన బాణంబుల బోధించు బాణశబ్దమునకు 4-5 లచేఁ దృతీయ గలుగఁగా నద్దాని కీవిధిచే ద్వితీయ సిద్ధింప 'బాణంబులను' అని యయ్యెను. 'బాణము' అనునది యుదంతజడ వాచకమగుట ద్వితీయ యిట్టిశబ్దములకు బహువచనాంతములకే గాని యేకవచనాంతములకు బహుళగ్రహణమునం జేసి సిద్ధింపదు గాన 'అర్జునుఁడు శత్రుసేనలను, బాణంబును రూపుమాపె' నని ప్రయోగము చేయరా దని భావము. ఇట్లే 'మీనంబు జలంబుల నుండు' అనునపుడు మీనముల కధికరణమైన జలంబులకు దానికి 17 చే సప్తమి సిద్ధింప నద్దాని కీవిధిచే ద్వితీయ రా 'జలంబులను' అని యయ్యె ననియు 'జలంబు' అనునది యుదంతజడవాచక మగుట నిందలి బహుళపదముశక్తిం జేసి బహుత్వమందె ద్వితీయ సిద్ధించెడిఁగాన 'జలంబులను' అనియే యుండును గాని మీనంబు జలంబును నుండు నని యుండ దని గ్రహించునది. ఉదంతజడములకుఁ దృతీయాసప్తములం దేకత్వమున ద్వితీయ సిద్ధింపమికిఁ దృతీయయందుఁ గర్త్రార్థకముతోఁబాటుఁ గరణార్థకమును గర్త్రార్థకమైనట్లు గోచరించుటయు, సప్తమియందుఁ గర్త్రర్థకముతోఁబాటుగ నధికరణార్థకము గర్త్రర్థకముగఁ దోఁచుటయుఁ గారణము లని తలంపనగును. త్రిలింగలక్షణశేషకర్త 'కొన్నియెడల నజడంబుతృతీయాసప్తములకును బహుత్వంబున ద్వితీయ చూపట్టెడి, నని సూత్రించి 'స్తనచక్రవాకములన్; ఒంటెలఁ బెఱికి రాఁగ-మనుజుల విప్రిండు' అని యుదాహరించి యీసందర్భమును బూరించినాఁడు. స్తనములందుఁ జక్రవాకత్వ మారోపిత మగుటం జేసి చక్రవాకనిష్ఠమగు నజడత్వమున కిటఁ బ్రసక్తి యంతగ లేమి స్తనధర్మము నమసరించి చక్రవాకములనుగూడ జడములుగఁ దలంపనగుంగాన నిది యంతగ నీవిధి కుదాహరణముగాఁజాలదేమో యని తోఁచెడి.'పెఱికి-రాఁగ'అను క్రియల కొంటెలు కర్తలైనట్లు స్పష్టపడుచున్నదిగాన నిట నొంటె లనునది సప్తమ్యర్థకద్వితీయ గాక ప్రథమాబహువచనాంత మని యనవలెను గాన నిదియు నీవిధికి సరియైన యుదాహృతి

గాఁజాల దనియే తోఁచెడి. శబ్దరత్నాకరమున నొంటె లనునది కర్త్రర్థకముగనే యుదాహృత మయ్యెను. (చూడు. శ. ర. పెఱుకుశబ్దము 516 పుట.) ఇఁక మిగిలినది మనుజుల విప్రిం దనునదే. ప్రౌఢవ్యాకర్త, కారకము 4 సూత్రముక్రింద, నొకానొకచో నేకవచనంబున నకారాంతంబుమీఁది ద్వితీయయుఁ దృతీయావిభక్త్యర్థకమయ్యెడి నని 'ఇతరత్రచ ద్వితీయా' అను మూలసూత్రము నాధారముగఁ గొని యుదంతజడ ద్వితీయా బహువచన రూపమేగాని యేకవచనరూపము తృతీయార్థకము గాఁజాల దను పైసూత్రియుక్తిని నిగూఢముగ సవరించుచుఁ దాఁజెప్పినదాని ననుకూలించుగతిని బ్రసంగించుట నరయఁ దగు. నిజమరయఁ జేసి యాశబ్దముమీఁద నున్నపుడే యట్టియర్థము గోచరించుటను, మూలసూత్ర మది తృతీయకు ద్వితీయ విధించునదే యని స్పష్టపఱుపనవకాశము లేకుండుటను, బ్రౌఢవ్యాకర్త పైప్రసంగము తన సిద్ధాంతమును నిలిపెట్టికొనుటకైనదేగాని సహజమైనది గా దని సంభావింపఁదగును.

ఉదంతజడంబు తృతీయకు నవర్ణకం బగు. ౨౩.

రాముఁ డొక్క బాణంబున వాలిం గూలనేసె - బాణముచే నని యర్థము.

టీ. హ్రస్వోకారాంతమైన జడవాచకశబ్దమునకుఁ ద్వితీయైకవచనము నవర్ణకమగును. పూర్వసూత్రముచే నుదంతజడమునకు బహుత్వమందె తృతీయకు ద్వితీయ విధింపఁబడినది. ఏకత్వమునఁ దృతీయయం దుదంతజడమునకు ద్వితీయ సిద్ధింపమి నీవిధిచే నవర్ణకము గలిగెడిఁగాన 'రాముఁ డొక్క బాణంబున వాలిం గూలనేసె' అనుచో నుదంతజడవాచకమైన బాణశబ్దమునకుఁ బూర్వసూత్రముచే ద్వితీయ గలుగక యీ విధిచేఁ దృతీయకు నవర్ణకమే గలిగి బాణంబున నను ప్రయోగ మేర్పడె నని గ్రహించునది. నవర్ణకము రానిపక్షమునఁ గరణార్థకమగు దీనికి 4-5 లచేఁ జేత తోడ వర్ణకము లగుటను స్మరించునది. ఒక్కొకచో నుదంతం బగునజడంబు తృతీయకును నవర్ణకము చూపట్టెడి నని సూత్రించి త్రిలింగలక్షణశేషకర్త 'ఏఱుఁగున నేఱుఁగు పైచుచు' అని యుదాహరించి యీసందర్భమును బూరించినాఁడు. 'కేషాంచిదుదంతానాం నేతి విభక్తావునో లుక్స్యాత్' అను మూలసూత్రమునే సప్తమి నేకత్వమున నుదంతములకు సూచిత మగు నవర్ణకమే 'అన్యస్యాః క్వచిద్భవేచ్చాన్యా' అను విధిచేఁ దృతీయైకవచనమునను నగు నను నహోబలపతియాశయముంబట్టి 'అన్యస్యాః క్వచిద్భవేచ్చాన్యా' అనునదే దీనికి మూల మనవలెను.

జడంబు ద్వితీయకుం బ్రథమ బహుళంబుగా నగు. ౨౮.

వాఁడు పూవులు దెచ్చె - వాఁడు పూవులను దెచ్చె. ఆకె సొమ్ములు దాల్చె - ఆకె సొమ్ములను దాల్చె. వాఁ డిల్లు వెడలె-వాఁడిం టిని వెడలె. బాహుళకముచేఁ దృతీయాసప్తములను విధించిన ద్వితీయకుం బ్రథమ రాదు.

టీ. 'కస్యాః ప్రథమా చ జడపదానాం స్యాత్' అనునది మూలము గానోపును. జడవాచకముల ద్వితీయకు ప్రథమ బహుళముగ నగును. 'వాఁడు పూవులు దెచ్చె' ఇచటఁ బూవులను గర్మార్థకమునకు జడవాచకమున కైన ద్వితీయకుఁ బ్రథమ యీవిధిచేఁ గలుగ 'పూవులు' అని కారక మేర్పడెను. ఇట్లే సొమ్ములను కర్మార్థకమున కైన ద్వితీయకుఁ బ్రథమ గలుగ 'సొమ్ములు' అను రూప మేర్పడె నని గ్రహించునది. 'వాఁ డిల్లు వెడలెను' వానికిని యింటికిని నైన వియోగము గృహావధికముగాన దద్వాచక మగు నిల్లు శబ్దమునకు 8-చే వలనవర్ణకమును 10-చే నుండియు 11-చే ద్వితీయాసప్తములును గలుగ 'ఇంటినుండి-ఇంటియందుండి' అను ప్రయోగము లేర్పడు ననియు, నిందు 21-చే ఇంటినుండి యనుదానికైన యింటినను, ద్వితీయ కీవిధిచేఁ బ్రథమ గలుగ 'ఇల్లు వెడలెను' అను ప్రయోగము సిద్ధించె ననియు నెఱుఁగునది. కాని యీపక్షముననుండియుఁ బోయిన దనవలెను. దీన నిది యుండి లోపింప మిగిలిన ద్వితీయకుఁ బ్రథమగల్గిన రూప మనుటయే సరస మని తోఁచెడి. ప్రౌఢవ్యాకర్త్రభిమతమున నిది యుండి లోపింప మిగిలిన ద్వితీయకుఁ బ్రథమ యగుట కుదాహరణ మనును. ద్వితీయ కను సామాన్యోక్తిం జేసి జడవాచకముల ద్వితీయైకత్వ బహుత్వముల రెంటను బ్రథమ యగు నని భావించునది. ఇందు బహుళ పదమును గూర్చుటం జేసి 22-చేఁ దృతీయాసప్తములకు విధించిన ద్వితీయకు మాత్ర మీవిధిచేఁ బ్రథమ గలుగ దని గ్రహింపవలెను. 'రాముఁడు శత్రుసేనలను బాణంబులు రూపుమాపె, వాలి నొక్క కోల కూలనేసె' అను మొదలగు ప్రయోగములు గలుగ వని తాత్పర్యము. ఈవిధిచేఁ బ్రథమ యట్టివానికి సిద్ధించినవాని కరణాద్యర్థకత చెడుంగాన నట్లు 22-చే సిద్ధించిన ద్వితీయకుఁ బ్రథమ గలుగ దని నిర్వచించె నని సంభావించునది. మొత్తముమీఁద నరయ నీవిధి కర్మార్థక జడవాచకముల కైన ద్వితీయకు సంబంధించిన దని సామాన్యముగ సంభావింప నగును. ఈవిధి బహుళ మగుటచేతఁ బక్షమున ద్వితీయయు నుండనగును. 'కొన్ని యెడల నజడంబు ద్వితీయకును బ్రథమ గానం బడియెడి' నని ప్రౌఢవ్యాకర్త యీసందర్భమును బూరించుట నరయునది. మఱియు నొక్కొకచో జడంబు సప్తమికిం బ్రథమయు నగు నని దీనిని సవరించుటను గమనించునది.

దీనఁ దృతీయాసప్తములకుఁ గల్గిన ద్వితీయలలో సప్తమికిఁ గల్గిన ద్వితీయ ప్రథమాంశమై సప్తమ్యర్థకము గావచ్చు ననుట తెల్లము.

కాలాధ్వములకుం బ్రాయికంబుగాఁ బ్రథమ యగు. ౨౫.

వాఁడు నిన్న వచ్చె - వీఁడు నేఁడు వోయెం-మాపు నిలుప్రము - ఱేపు పొమ్ము - వాఁడు క్రోశము నడచెను - వీఁ డామడ వోయెను.

టీ. కాలవాచకములకును నధ్వవాచకములకును దఱచుగ ప్రథమ యగును. అధ్వ మన మార్గము. 'వాఁడు నిన్న వచ్చె' ఇచటి నిన్నటిదినమం దను సప్తమికిఁ బ్రథమ యీవిధిచే నయ్యెం గాన నిన్న యను ప్రయోగ మేర్పడెను. ఇట్లే తరువాతి యుదాహరణములలో నిన్న శబ్దమునకువలెనే కాలవాచకములై సప్తమ్యంతములైన వాని కీవిధిచేఁ బ్రథమ సిద్ధించుటచే నేఁడు-మాపు-ఱే పను ప్రయోగములు సిద్ధించె నని యెఱుంగునది. ఇట్లే మార్గవాచకములైన క్రోశశబ్దము సప్తమికిని, ఆమడశబ్దము సప్తమికిని, బ్రథమ యీసూత్రముచే నగుటచే 'క్రోశము-ఆమడ' అను ప్రయోగములు సాధువు లయ్యె నని యెఱుంగునది. ఆయావాక్యములందు నిరూపితములైన వ్యాపారము లాయాసమయములందును నాయాయధ్వమునందును నైనవి గాన నాయాకాలవాచకములును నధ్వవాచకములును సప్తమ్యంతము లయ్యె నని గ్రహించుచు వాని కీవిధిచేఁ బ్రథమ గలిగె నని యెంచునది. ప్రాయోగ్రహణమునం జేసి యీవిధి సాధారణముగ నిత్య మని సంభావింపఁ దగును. 'కాలాధ్వనోరత్యంతసంయోగే' అనుదాని ననుసరించి యీసూత్రము గలిగె నని యనుమానింప నగును. ప్రాయిక మనుటం జేసి క్వాచిత్కముగ 'నిన్న మధ్యాహ్నమున వచ్చె, నేఁటి ప్రాతఃకాలమునం దేగె' అను మున్నగునవియు సాధువు లయ్యెడి. కాలపరిమితియందు నామములకు కువర్ణక మగు నని ప్రౌఢవ్యాకర్త 'ఆఱునెలలకు' అను మొదలగు నుదాహృతుల నిచ్చియుండుటను గమనించునది.

సర్వనామసంఖ్యాభిధానతద్విశేష్యంబులయం దెయ్యది ముందు ప్రయోగింపంబడు దాని ద్వితీయాదులకుం బ్రథమ బహుళంబుగా నగు. ౨౬.

అన్ని గుఱ్ఱములకు - అన్నింటికి గుఱ్ఱములకు-గుఱ్ఱము లన్నింటికి-గుఱ్ఱముల కన్నింటికి-సాహిణులు ముప్వురు-రెండు గుఱ్ఱములకు-రెంటింటికి గుఱ్ఱములకు - గుఱ్ఱములు రెంటింటికి - గుఱ్ఱములకు - రెంటింటికి - సాహిణులు నలుగురు. లక్షగుఱ్ఱములకు-లక్షకుగుఱ్ఱములకు-గుఱ్ఱములు లక్షకు - గుఱ్ఱములకు లక్షకు-రవుతులు లక్ష. ఇత్యాదు లెఱుంగునది.

టీ. 'సర్వనామవిశేష్యములలోను సంఖ్యావాచకవిశేష్యములలోను నే దానికిఁ బూర్వప్రయోగ మగునో యద్దానికి బహుళముగఁ బ్రథమ యగును. విశేష్యముబట్టి విశేషణ మేవిభక్తిని బొందవలసియున్నను, నర్థసందర్భము ననుసరించి విశేష్య మేవిభక్తిని బొందవలసియున్నను, మొట్టమొదట విశేషణవిశేష్యములలో నేది ప్రయోగింపఁబడు నద్దానికిఁ బ్రథమమే సిద్ధించు ననియుఁ దరువాతి దానికి యథార్హమగు విభక్తి యగు ననియుఁ దాత్పర్యము. 'అన్నిగుఱ్ఱములకు' ఇం దన్ని యను సర్వనామము ముందు ప్రయోగింపఁబడెను గాన విశేష్యముబట్టి దానికిఁ గలిగిన షష్ఠికిఁ బ్రథమ యీవిధిచే సిద్ధించె నని గ్రహించునది. ఈవిధి బహుళముగ నగునదగుటఁ బ్రథమ రానిపక్షమున 19 చే 'అన్నింటికి గుఱ్ఱములకు' అని యగును. అన్నిత్యాదు లౌపవిభక్తికము లగుటచే ద్వితీయాద్యేకవచనములు పరములగునపు డమహత్త్వమున టింటు లగు నను నాచ్ఛికపరిచ్ఛేదమునందలి వ్రాతను విశేష్యము ననుసరించి విశేషణమునకు ద్వితీయాదివిభక్తులు చేర్చునపుడు స్మరించుకొనునది. 'గుఱ్ఱము లన్నింటికి' ఇందు గుఱ్ఱములను విశేష్యము ముందుఁ బ్రయుక్తముగాన దానిషష్ఠికిఁ బ్రథమ యయ్యె. ఈవిధిచేఁ బ్రథమ గలుగకున్న 19 చే 'గుఱ్ఱముల కన్నింటికి' అని యుండును. 'రెండు గుఱ్ఱములకు' ఇందు రెండను సంఖ్యావాచకము ముందు ప్రయోగింపఁబడెఁగాన దానిషష్ఠికిఁ బ్రథమ యయ్యె. ప్రథమ రానిపక్షమున 19 చే 'రెండింటికి గుఱ్ఱములకు' అని యుండును. రెండు మొదలైనవి యౌపవిభక్తికము లగుటం జేసి ద్వితీయాదివిభక్తులు పరమగునపు డమహత్త్వమున టింటు లగు నను నాచ్ఛికపరిచ్ఛేదమునందలి వివరణమును, నమహత్సంఖ్యావాచకములకు విశేష్యముబట్టి విశేషణమునకు 19చే ద్వితీయాదివిభక్తులను గూర్చునపుడు స్మరించుకొనవలెను. 'గుఱ్ఱములు రెండింటికి' ఇచట గుఱ్ఱము లను విశేష్యము ముందు ప్రయుక్తమయ్యెఁ గాన దానిషష్ఠికిఁ బ్రథమ యయ్యె. ప్రథమరానిపక్షమున 'గుఱ్ఱములకు రెండింటికి' అని 19 చే నగును. ఇట్లే 'లక్షగుఱ్ఱములకు' అను నుదాహరణమునఁ దొలుతఁ బ్రయోగింపఁబడిన దానికిఁ బ్రథమ యగుటయు బ్రథమ రానిపక్షమున షష్ఠి 19 చే నగుటయు నూహించి కొనునది. తొలుతఁ బ్రయుక్తమైనదానికిఁ బ్రథమ గల్గునెడలఁ దరువాతిదాని కర్హమగు విభక్తి యగు నని గ్రహించునది. ఈయుదాహరణములెల్ల షష్ఠికిఁ బ్రథమ యగుటనే సూచించుచున్నను విశేష్యము ద్వితీయాద్యంతమై యున్నపుడు నీవిధి గలుగవచ్చును. ఇందులకు 'దాని ద్వితీయాదులకుఁ బ్రథమ యగు' అను విధానమే నిదర్శనము. ఇందు మహద్విశేష్యములకును, వాని సర్వనామసంఖ్యాభిధానములకును బ్రథమ యగుటయే సూచింపఁబడినను నీవిధి ప్రాక్ప్రయుక్తవిశేష్యములకెల్లను వానిసర్వనామసంఖ్యాభిధానములకెల్లను గావచ్చు నని గ్రహింపనగును. 'మనుజులందఱ కిది తగు-అందఱకు మను

జాలకు.' 'మూవురు పురుషులకు-పురుషులు మూవురకు.' 'ఇద్దఱు స్త్రీలకు-స్త్రీల కిద్దఱకు' అను ప్రయోగములును దీనికి గుఱియయ్యెడి. సంఖ్యాభిధాన మన సంఖ్యకుఁ బేరైనది. సంఖ్యావాచక మని తాత్పర్యము. సర్వనామసంఖ్యాభిధానతద్విశేష్యములయందు:-తుదివిశేష్య శబ్దమునకు సర్వనామసంఖ్యాభిధానపదములతోఁ రెండింటితోను నన్వయము కాన 'సర్వనామము దాని విశేష్యము, సంఖ్యావాచకము దానివిశేష్యము' అని యర్థము సిద్ధించెడి. 'సర్వనామతద్విశేష్యములు, సంఖ్యాభిధానతద్విశేష్యములు' అని రెండు జంట లని తాత్పర్యము ఫలించు. సర్వనామసంఖ్యావాచకములు సహజముగ విశేషణములు గాన వానివిశేష్యములనె నని యెన్నునది. 20 వలెనే యీవిధియు వ్యస్తముననె యని యెఱుఁగునది. 1. 'సంఖ్యాప్రయుక్త విశేషణ మేకాంతంబై యమహద్విశేష్యకమై సమస్తమగుచో విశేష్య ముత్తరపదమును నేకవచనాంతమును నగును. 2. సంఖ్యాప్రయుక్త విశేషణ మేకాంతంబై యమహద్విశేష్యకమై వ్యస్త మగుచో విశేష్యము పూర్వపదమును బహువచనాంతంబును నగును. 3. సంఖ్యాప్రయుక్తవిశేషణము తదంశాంతంబై మహద్విశేష్యకమై సమస్త మగుచో విశేష్య ముత్తరపదమును నేకవచనాంతమును నగును. 4. సంఖ్యాప్రయుక్త విశేషణము తదంశాంతంబై మహద్విశేష్యకమై వ్యస్త మగుచో విశేష్యము పూర్వపదమును బహువచనాంతమును నగు. 5. సంఖ్యాప్రయుక్తవిశేషణము తదంశాంతంబై యమహద్విశేష్యకమై సమస్తమగుచో విశేష్య ముత్తరపదమును నేకవచనాంతమును నగును. 6. సంఖ్యాప్రయుక్తవిశేషణము తదంశాంతంబై యమహద్విశేష్యకమై వ్యస్త మగుచో విశేష్యము పూర్వపదంబును బహువచనాంతంబును నగు.' అను నాఱు సూత్రముల నేకసూత్రము గావించియు 'అయ్యది యేకాంతము మహద్విశేష్యకము సమస్తము గాదు. వ్యస్తం బగుచో బహువచనాంతంబ యగు' అని సూత్రించియు సూరి యీసందర్భమును ద్రిలింగలక్షణశేషకర్త సవరించుట నరయునది. ద్వితీయాదులకుఁ బ్రథమ యగుట తరువాతి సూత్రమునకంటె నిందలి వైలక్షణ్య మనియు నందును ముం దున్నదానికె యగుట యనియు గ్రహించునది.

ఒకానొకచో విశేషణంబుల షష్ఠికిం బ్రథమ విభాష నగు. ౨౭.

సుగుణాభిరాముఁడు రామునకు జోహారు వానర్చెద - సుగుణాభిరామునకు రామునకు జోహారు వానర్చెద.

టీ. 'షష్ఠీవిశేషణానాం ప్రథమాస్యాత్' అనునది మూలము. షష్ఠ్యంతవిశేష్యములకు విశేషణము లైన పదముల షష్ఠీవిభక్తికిఁ బ్రథమ వికల్పముగ నగును. విశేష్యము షష్ఠ్యంత మై యున్నను దద్విశేషణము ప్రథమాంతమై యుండ నగు నని భావము. ప్రథమ రానిపక్షమున 19-చే షష్ఠియే గలుగు నని గ్రహించునది. విశేష్య మేవచన

ము గల్గియుండునో దానివిశేషణము ప్రథమ యగునప్పుడును నావచనమునే గల్గి యుండును. 'సుగుణాభిరాముఁడు రామునకు' ఇచట రామునకు ననుషష్ఠీవిశేష్యమునకు విశేషణ మైన సుగుణాభిరామ పదమునకు 19 చే షష్ఠి యయ్యె ననియు నాషష్ఠికి దీనిచేఁ ప్రథమ యయ్యె ననియు తెలియుగునది. ప్రథమ రానిపక్షమున 19 చే షష్ఠియే యగుం గాన 'సుగుణాభిరామునకు రామునకు' అని యుండును. సూరి షష్ఠ్యంతవ్యస్తవిశేషణమునకే ప్రథమ యగు నని తలంచినట్టుల నాతఁ డిచ్చిన పైయుదాహరణము విశదపఱచుచున్నది గానఁ ద్రిలింగలక్షణశేషకర్త 'యొక్కొకచో సమాసాంతర్గతవిశేష్యంబులకగువిశేషణంబుల షష్ఠికిని ప్రథమ చూపట్టెడి' నని సూత్రించి సమాసమునందలి షష్ఠ్యంత విశేష్యమునకు సంబంధించిన వ్యస్తవిశేషణమునకును నీప్రథమ గావచ్చు నని 'పార్థివ ప్రాగ్రసరుండు ధర్మసుతుపద్దు' అను మొదలగు నుదాహరణములఁ జూపి సూరి యా సందర్భమును బూరించినాఁడు. మఱియుఁ 'క్రియాన్వయంబున రెండు పదంబులకు స్వస్వామిసంబంధము గలచో సంబంధిపదంబు (స్వామివాచకమునకు) షష్ఠికి ద్వితీయ యగు' నని సూత్రించి 'నన్ను నతఁడు చెట్టపట్టెసన్' అను మొదలగువాని నుదాహరించి 'నా యొక్క చెట్టు' అను మొదలగు నర్థములందు స్వస్వామిత్వము ననుసరించి స్వామివాచకమునకు ద్వితీయ యగుటను విశదపఱచి యీసందర్భమును బూరించినాఁడు. ఇది 'యితరత్ర చ ద్వితీయ' యనుమూలము నాధారముగఁ గొని యైన యిందలి 22 సూత్రమునకును బూరకగ్రంథము గావచ్చును. ఇంతియగాక కొన్నియెడల విశేషణంబు ద్వితీయాదులకును ప్రథమచూపట్టెడి నని సూత్రించి 'అహీనబలసారఘనుల్ మధుకైటభాది దైత్యపతులనెల్ల' అను మొదలగునవి యుదాహరించి 'షష్ఠీవిశేషణానామ్' అను మూలసూత్రమునందలి బహువచనమునకు సారస్యమును గూడ వివరించినాఁడు. 'షష్ఠీవిశేషణానామ్' అను విధి షష్ఠీవిశేషణములకుఁ ప్రథమ విధించున దగుటంజేసి షష్ఠీవిశేషణముల వివిధత్వమును నిరూపించి వానివానికెల్లనుఁ ప్రథమ ప్రయోగసిద్ధ మని చూపి యీబహువచనమునకు సారస్యము చూపిన నది మూలాశయ మని విశ్వసింపనగును గాని విశేషణంబు ద్వితీయాదులకుఁ ప్రథమ యగుటకు 'షష్ఠీవిశేషణానామ్' అను బహువచనమును ప్రమాణముగఁ జెప్పుట మాత్ర మంతగ మూలాశయ మైనట్లు తోఁపకున్నది. మూలము 'వ్యస్తషష్ఠీవిశేషణములు, సమాసాంతర్గతషష్ఠీవిశేష్యముల విశేషణములు, అను ధాతురూపములతోఁ గూడిన షష్ఠీవిశేషణములు' అని షష్ఠీవిశేషణములు త్రివిధములగుటను గమనించి వానివానికెల్లను ప్రథమను విధింప 'షష్ఠీవిశేషణానామ్' అను బహువచనమును నిల్పె ననియుఁ దరువాతివారు విశేష్యములకంటె భిన్నముగ విశేషణములకుఁ ప్రథమ యగుచోటుల నెల్ల 'విశేషణానామ్' అను బహువచనము మాత్రఁగాఁ

గొని సాధువులుగాఁ జేసి రనియుఁ దత్వము విశదమయ్యెడి. కాన సమాసాంతర్గతవిశే
ష్యంబుల షష్ఠీవిశేషణములకును బ్రథమ 'షష్ఠీవిశేషణానామ్' అను బహువచనమునం
జేసియే సిద్ధించు నని విశ్వసింప నగునుగాని విశేషణంబుల ద్వితీయాదులకుఁ బ్రథమ
మాత్రము దానిచేఁ గలుగ దని తలంపనగును. మఱియు నిందులకు నన్నయభారతమున
నట్టి ప్రయోగములు లేమియే కారణ మనవచ్చును.

ఇందలి యుదాహరణములను బట్టి మహద్వాచకముల షష్ఠ్యంతవిశేషణములకే
ప్రథమ యగు నని తోఁపవచ్చును గాని షష్ఠ్యంతవిశేషణములలో నేదానికైనను బ్రథమ
గలుగుట ప్రచురప్రయోగసిద్ధముగానఁ బ్రయోగసరణికిని నర్థస్ఫూర్తికిని భంగము
గలుగనిగతి నేకత్వబహుత్వముల వెంటను నెల్ల షష్ఠీవిశేషణములకుఁ బ్రథమ గూర్ప
వచ్చు నని గ్రహించునది. కాని యొకానొకచో నగుటచే నీవిధి సార్వత్రికము గా దని
యెఱుంగ నగు. పూర్వ - పూర్వసూత్రములయు వానిక్రింది ప్రయోగములయు
నుత్తరసూత్రలక్ష్యములయు సరణి ననుసరించి తెలుఁగున సంస్కృతమునందువలె విశే
షణవిశేష్యములు నియతలింగవిభక్తివచనము లైయుండుట గానరా దనియు సంస్కృ
తము ననుసరించి లక్షణకర్తలు చెప్పినకారకములు తెలుఁగునకు సాధారణముగ సరిపడు
నవి గా వనియుఁ దెల్లమయ్యె. సమాసము 1 టవ సూత్రము దానివివరణమును ననుస
రించి వేర్వేఱుగా నున్నపదార్థములు గలిసి యొక యఖండపదార్థముగ భాసించుట లేక
వేర్వేఱుపదార్థములను బోధించుపదములు మొత్తమై యొక పదార్థమునే తెల్పుట సమాస
లక్షణ మని విశద మగుటచే దారములెల్లఁ గలిసి వస్త్రముగా నేర్పడినపిదప నావస్త్రము
నందలి యొక దారముతో వెలుపల నున్న వేఱొకదారమునకును, వెండ్రుకలెల్లఁ గూడి
జడగానైనపిదప నాజడయందలి యొక వెండ్రుకతో వెలి నున్న వేఱొకవెండ్రుకకును,
పూవులెల్లఁ గలిసి దండగా నైనపిదప నాదండయందలి యొక పూవుతో వెలుపల నున్న
వేఱొకపూవునకును నిటుకలెల్లఁగూడి గోడగానైనపిదప నాగోడయందలి యొకయిటు
కతో వెలి నున్న వేఱొక యిటుకకును సంబంధమును గూర్ప నవకాశములేనియట్లఖండ
పదార్థముగ భాసించిన దానిలో నొక పదార్థమును విడఁదీసి వెలి నున్న మఱియొక పదార్థ
ముతో దానికి సంబంధమును గూర్చుటగాని యఖండపదార్థబోధకములగు పదములలో
నుండి యొక పదార్థమును బోధించు నొకపదమును విడఁదీసి వేఱొకపదార్థమును జెప్పెడు
వేఱొక పదముతో దాని కన్వయసంబంధమును సమకూర్చుటగాని దుష్కర మని స్పష్ట
పడెడిఁ గాన సమాసాంతర్గతషష్ఠీవిశేష్యములకు వ్యస్తముగ విశేషణముల నిడుట నంగీక
రించు నీసందర్భ మేకదేశాన్వయదోషదూషిత మని సంస్కృతలక్షణములమార్గము ననుస
రించి యనవలసియున్నది అఖండపదార్థములో నెట్లేని యొక పదార్థమునకు వెలి నున్న

వేఱొక పదార్థముతో సంబంధము కష్టపడి గట్టినను నది సహజమైన ట్లత్తక యెనవేసినట్లు స్పష్టముగఁ దోఁచుచు నఖండపదార్థమునకు వికారమునే గూర్చురీతిని సమాసైకదేశము నకుఁ గట్టిన విశేషణమన్వయసంబంధమును సమాసైకదేశముతోఁ గనఁజాలమిని వక్త వ్యార్థస్ఫురణమునకు భంగమును గలిగించెడిఁగాని నిట్టిదానిని దోషముగా సంస్కృత లాక్షణికు లెన్నియుందు రని తోఁచెడి. సంస్కృతమున విశేష్యవిశేషణములకు విభక్తి వ్యత్యాసమే గలుగ దన షష్ఠీవిశేషణములమాట వేఱుగఁ జెప్ప నేల? సమాసాంతర్గత షష్ఠీవిశేష్యమునకు వ్యస్తవిశేషణమే గలుగ దనఁ దద్విశేషణమునకుఁ బ్రథమ యసంభవ మని వ్రాయ నేల? తెలుఁగున షష్ఠీతత్పురుషాంతర్గతలుప్తషష్ఠ్యంతపూర్వపదమునకే యిట్లు వ్యస్తవిశేషణము నిడుట గన్పట్టుచుగాని యేయితర సమాసములందలి యేయేకదేశ మునకు వ్యస్తవిశేషణమును వేయుట ప్రసిద్ధమై గానరాదు. అందును కేవలసంస్కృత సమములకుఁ గాని సంస్కృతసమాచ్ఛికములకుఁ గాని సాధ్యసమాసము (ఆంధ్రవిభక్తి చిహ్నితములైన పిదప నగుసమాసము) సంభవించినపుడే యందలి లుప్తషష్ఠ్యంతపూర్వ పదమునకు వ్యస్తవిశేషణము నిడుపద్ధతి చూపట్టెడిఁ గాని సిద్ధషష్ఠీసమాసమునందలి (కేవ లము సంస్కృతవ్యాకరణసిద్ధమైన షష్ఠీతత్పురుషమునందలి) షష్ఠ్యంతమున కిట్లు వ్యస్త విశేషణమునిడుపద్ధతి గానరాదు. సమాసమున విభక్తిలోపశాస్త్రము ననుసరించి యాయా విభక్తులు లోపించిన వానివానియాయాయర్థముల స్ఫూర్తి పూర్ణముగాఁ బోవు నని యును యొక్క ప్రత్యయము వ్యస్తమునను సమాసమునను నిత్యముగ లోపించెడిది గాన నది విభక్తిలోపశాస్త్రముచేఁ దొలఁగినను దత్సంబంధార్థద్యోతకత్వమునకు నాశము సమాసమునను గలుగ దనియును నెంచుటచేఁగావలయుఁ దెలుఁగుకవులు యొక్క లోపిం చినపదములకు వ్యస్తవిశేషణమును వ్యస్తవిశేష్యమునకువలెనే నిల్పుట యదుష్ట మని యనుకొనుటయు లాక్షణికు లిమ్మార్గమును సూత్రించి యదుష్టముగాఁ జేయుటయుఁ గుదిరె నని తోఁచెడి. సంస్కృతలాక్షణికులు 'కిమోదనం శాలీనామ్ సక్త్వాఢకమాపణీ యానామ్;' అను వాక్యములలో సమాసగతములుగాని 'శాలీనామ్; ఆపణీయానామ్;' అను షష్ఠ్యంతములకు సమాసైకదేశములగు 'కిమ్; సక్తు;' అను పదములతోడ నన్వయము నంగీకరించు మార్గము నాధారముగఁ గొని గావలయుఁ దెనుఁగుకవులు సమాసగత షష్ఠ్యంతమునకును నితర వ్యస్తవిశేషణముతోడ నన్వయము నంగీకరించి యీయేకదేశా న్వయమార్గము నభివృద్ధినొందించి రని తోఁచెడి. సంస్కృతమునను లాక్షణికుల యుదా హరణములే యట్టివి చూపట్టెడిఁ గాని ప్రసిద్ధములైన కవిప్రయోగములు మాత్రము బహుళముగఁ దోఁపకున్నవి. మొత్తముమీఁద నేకదేశాన్వయవిషయమున నాధ్యాంధ్ర భాషాపద్ధతులు విభిన్నము లని చెప్పక తప్పదు. అభిప్రాయము వెల్లడియైనఁ జాలు నని సులభాపేక్షను వ్యవహృత మగు జీవద్భాష తెలుఁగు తీర్చిదిద్దిన వ్యవహారభ్రష్ట యగు

భాష సంస్కృతము. కాన నట్టియున్కి వానికి సహజంబె. 'ఒక్కొకచో సమాసగత పూర్వ పదంబు వ్యవహితోత్తరపదం బొంటితోడను వాని పెక్కింటితోడను నన్వయించెడి. కొన్నియెడల సిద్ధసమాసమధ్యగతపదములతోఁ దద్భిన్నపదముల కన్వయము చూపట్టెడి. 'ఒకానొకచో గుణవాచకధాతుజవిశేషణంబు లవయవవిశేష్యపూర్వకము లయి యవయవితో సమసించెడి' అను త్రిలింగలక్షణశేషసూత్రములను బరీక్షించిన నేకదేశాన్వయ మిప్పట్టుననే గాక మఱి కొన్నిచోటులందును దెలుఁగునఁ దోఁచెడి ననియు నీవిషయమున సంస్కృతాంధ్రముల నేమాత్రము సంబంధము లే దనియు స్పష్టపడక మానదు. కాని యర్థస్ఫూర్తి కేకదేశాన్వయము మిగుల భంగము గలిగించు నది గాన నిట్టిప్రయోగములు కొలఁదిగనే వాఙ్మయమునఁ దోఁచుట గలిగె ననియు, సాధ్యమగునంతవఱకు ప్రసన్నార్థస్ఫురణకై యత్నించుకవు లీమార్గము నంటకుండ నొత్తిలిపోవుటయే యుచిత మనియుఁ జెప్పుట యనుచితము గాఁజాల దని యీవిషయము నింతతో ముగింతు. విశేషణములు సాధారణముగ భవత్యర్థకములతోఁ గూడినపుడు ప్రథమావిభక్తి నందుట సహజముగాన నావిధానము ననుసరించి భవత్యర్థకములతోఁ గూడుకొనకున్నను విశేషణములకుఁ బ్రథమ కాలక్రమమునఁ గల్గె ననియుఁ బ్రౌఢవ్యాకరణోదాహరణముల ననుసరించి షష్ఠీవిశేష్యముల విశేషణములకే గాక ద్వితీయాద్యంత విశేష్యముల విశేషణములకును బ్రథమ సిద్ధించుటను గమనించినఁ బ్రథమయే యగుట కదియే కారణము గానోపు ననియుఁ జెల్లమయ్యెడిఁ గదా! మూలసూత్రము నిత్యముగఁ దోఁచుచున్నను జింతామణి శేషమగునాథర్వణము 'విభాషయా సుసంతం స్యాదత్ర షష్ఠీవిశేషణమ్' అని యనుటను సూరి విభాష నగు నని సూత్రించె నని నమ్మఁదగు.

భవత్యర్థవ్యవహితంబు లగు విశేషణంబులకుం బ్రథమ యగు. ౨౮.

అగు మొదలగునవి భవత్యర్థములు. విద్యాశాలియగు పురుషుని సకలజనులు సన్మానింతురు. భూతదయాళు రగుమహాత్ములకు శ్రేయంబు గలుగును. అతిమానుష మత్యద్భుత మతిమష్కర మయిన కేశవార్జున కృతిన్.

టీ. 'భావ్యాద్యర్థవ్యవధానేతు భేద్యస్య నిఖిలం భవేత్' అను నాథర్వణము మూల మనఁదగు. విశేషణవిశేష్యములకు నడుమనుండి వానిని వేఱుపఱచుచుఁ బ్రధానముగ విశేషణము తనవంటి విశేషణమునకుఁ దన ద్వారముననేగాని సాక్షాత్తుగ విశేష్యముతో నన్వయమును నడ్డుచు నగుధాత్వర్థకము లుండునపుడు విశేష్య మేవిభక్తి నందియున్నను విశేషణము ప్రథమాంతమే యగు నని భావము. విశేష్యమునందు సిద్ధమైయున్న విశేష

మునే విశేషణము తెలిపెడిఁగాన సాధారణముగ సుబంతవిశేషణములఁ దుదిని భూతార్థకములు గాఁజాలు నగుధాతురూపములం జేర్చియే ప్రయోగించుట చూపట్టెడి. అగు - చో-అయిన-ఐన మొదలగునవియే పైవిషయమునుబట్టి విశేషణముల తుదిని జేరు భవత్యర్థము లని యననొప్పెడి. 'విద్యాశాలి యగుఁ పురుషుని' ఇచట నగు ననునది భవత్యర్థము. అగునను దానిచే వ్యవహిత మగువిశేషణము విద్యాశాలి. పురుషుని ననువిశేష్యము ద్వితీయైకవచనాంతము గానఁ దద్విశేషణ మగునిదియు 19 చే ద్వితీయైకవచనాంతము గావలెను కాని యిది భవత్యర్థముచే వేఱుచేయఁబడిన విశేషణముగాన నీవిధిచేఁ బ్రథమ సిద్ధించి విద్యాశాలి యని కారక మేర్పడును. ఇది విశేషణంబు ద్వితీయకు భవత్యర్థ వ్యవధానమునఁ బ్రథమ యగుట కుదాహరణము. 'భూతదయాళురగు మహాత్ములకు' ఇచట నగుననుదానిచే వ్యవహితమైన భూతదయాళుశబ్దమునకు బ్రథమ యీవిధిచే నయ్యెఁగాన భూతదయాళు రని కారకము సిద్ధించెను. భవత్యర్థవ్యవహితముగాని యపుడు 'విద్యాశాలిని బురుషుని; భూతదయాళురకు మహాత్ములకు; భూతదయాళురు మహాత్ములకు' అనురూపములు గలుగుటను స్మరించునది. విశేషణత్వమును విశదపఱచునది భవత్యర్థకము. ప్రథమాంతపూర్వపద విశేషణత్వమునే యది ప్రకాశిత మొనర్చెడిఁ గాని యితర విభక్త్యంతములైన విశేషణముల విశేషణత్వము నది యన్వయసంబంధాభావమునఁ దెలుపఁజాలదు. కాన భవత్యర్థవ్యవహితవిశేషణమునకుఁ బ్రథమయే శరణ్యమయ్యె. 'అతిమానుషమత్యద్భుతమతిదుష్కరమయిన కేశవార్జునకృతి' విశేషణములు వరుసగాఁ బెక్కులైతోఁచు నపుడు ప్రతివిశేషణమును దవిలి భవత్యర్థకముండి విశేషణవిశేష్యముల వేఱుపఱుప నక్కఱ లేదనియుఁ దుదివిశేషణము భవత్యర్థసహితమైయున్నచో నెల్లవిశేషణములను భవత్యర్థవ్యవహితములుగనే భావించి ప్రథమ గూర్పవచ్చు ననియుఁ దెలుప నీయుదాహరణమును సూరి యిచ్చె నని యెఱుంగునది. ఇచట కేశవార్జునకృతికి ద్వితీయాంతమునకు విశేషణములైన 'అతిమానుష-అత్యద్భుత - అతిదుష్కర' అను పదములను తుది విశేషణమునకుఁ దగిలి యున్న యయిన యనుభవత్యర్థమునుబట్టి భవత్యర్థవ్యవహితములుగనే యెంచి వాని ద్వితీయకుఁ బ్రథమ గూర్చె నని గ్రహించునది. ఇది నన్నయ భారతోద్ధృతము. (చా. క. మ. టీ.)

భవత్యర్థకంబు సన్నిహితవిశేషణంబునకును దానిముందు
విశేషణంబుల కయిపదంబును బహుళంబుగా
ననుప్రయుక్తం బగు. ౨౯.

అతులుఁ డయి యప్రమేయుఁ డౌ హరిని గొలుతు.

టీ. విశేషణము లనేకము లగునపుడు విశేష్యమునకు సమీపమున (పూర్వమున) నున్నదానికి భవత్యర్థకమును దక్కినవానికి 'అయి' అను పదమును బహుళముగ వెన్నంటి ప్రయోగింపఁబడును. అనఁగా విశేషణములు పెక్కులై వరుసగఁ బ్రయోగింపఁబడి వాని తరువాత విశేష్యము ప్రయుక్తమైయున్నప్పుడు విశేష్యమునకుఁ బూర్వమున నున్న విశేషణమునకు అగు ౘౌ మొదలగు భవత్యర్థములలో నే దేనియు, భవత్యర్థము చేరిన విశేషణములకు ముందున్న విశేషణములకు అయి పదమును జేరు నని భావము. ఏది చేరినను భవత్యర్థవ్యవహితములే విశేషణము లగుంగాన 28 చేఁ బ్రథమ విశేషణముల కగు. 'అతులుఁడై యప్రమేయుఁ డౌహరిని:—ఇచ్చట హరి నను విశేష్యమునకు సమీపమునఁ బూర్వమున నున్న యప్రమేయ విశేషణమునకు భవత్యర్థ మగు 'ఔ' అనునదియు దానికి ముం దున్నదాని కయి పదంబును నీ విధిచే ననుప్రయుక్తము లయ్యె. పూర్వసూత్రముచే భవత్యర్థవ్యవధానమున విశేషణములకుఁ బ్రథమ సిద్ధించె. విశేషణత్వమును వెల్లడింప భవత్యర్థము లన్వయసరసోపస్థితి ననుసరించి కవులు ప్రయోగించు పద్ధతి వివిధ మను నంశము సూచితము.

అయిపదానుప్రయోగంబు లేనిచోఁ దుదివిశేషణంబునకేని విశేషణంబు లన్నింటికేని మీఁద సముచ్చయార్థంబు విభాషం బ్రయోగింపంబడు. 30.

ఆద్యుఁ డప్రమేయుఁడు నగు హారిని గొలుతు. ఆద్యుఁడు నమేయ గుణుఁడు నౌహారిని గొలుతు. ఆద్యుఁ డప్రమేయుం డగు హారిని గొలుతు.

టీ. పూర్వసూత్రముచే భవత్యర్థకముతోఁ గూడి విశేష్యమునకు ముందున్న విశేషణమునకుఁ బూర్వమున నుండిన విశేషణముల కయి పదము చేరనిపక్షమున భవత్యర్థకముతోఁ గూడిన విశేషణమున కొక్కదానికిఁ గాని లేక విశేషణము లన్నింటికిఁ గాని సముచ్చయార్థక నువర్ణము చేరు నని భావము. పెక్కువిశేషణము లగునెడ సముచ్చయార్థక నువర్ణము చేరుట సహజమె. నువర్ణక మొక్కచో నున్నను సముచ్చయార్థస్ఫురణ కడ్డంకి లేమి నొక్క విశేషణంబునకేని యనుట పొసఁగెడి. 'ఆద్యుఁ డప్రమేయుఁడు నగు హారిని గొలుతు:—ఈ వాక్యమున హరి నను నానికి విశేషణములైన 'ఆద్యుఁడు, అప్రమేయుఁడు' అను వానిలోఁ దుదివిశేషణ మగు 'అప్రమేయుఁ' డను దానికి మాత్రమే యయి పద మను ప్రయుక్తము గాలేదు గాన సముచ్చయార్థకమగు నువర్ణమే చేరెను. ఇట్లే 'ఆద్యుఁడు నమేయగుణుఁడు నౌహారిని గొలుతు' నను వాక్యమున భవత్యర్థకముతోఁ గూడినదానికిని దానిముందు దానికిని గూడ సముచ్చయార్థక

నుపర్ణము మీఁదఁ జేసెను. విశేషణము లన్నింటికి మీఁద సముచ్చయార్థకము చేరుట కిది యుదాహరణము. పూర్వసూత్రముచేనైన అయి పదానుప్రయోగమున సముచ్చయార్థము విశేషణములకుఁ జేరుట యాంధ్రవాక్యపద్ధతికి సహజమైనట్లు తోఁపదు. ఆద్యుఁడునయి నప్రమేయుఁడునై నిత్యుఁడు నౌయీశుని ననురీతిని శ్లిష్టార్థక మగుట వాక్యము గలుగ దని తోఁచెడి. ఈవిధి వైకల్పిక మగుటంజేసి సముచ్చయార్థమును, బూర్వవిధియు బాహుళక మగుటంజేసి యయి పదమును, గాకున్న 28 చేఁ బ్రథమ గలుగ 'ఆద్యుఁ డప్రమేయుఁడగు హరి' యని వాక్య మేర్పడెడి. భవత్యర్థ వ్యవహిత మగు విశేషణములకె 28-29-30-31-సూత్రములు సంధించిన వని గ్రహించునది. కాన భవత్యర్థవ్యవహితములు గానివానికి 19 చే విశేష్యలింగవిభక్తివచనము లగు నగుట మఱవరాదు.

ధాతుజవిశేషణవ్యవధానంబున విశేషణంబులన్నింటి కయిపదం బనుప్రయుక్తం బగు. ౩౧.

ఆద్యుఁ డయి యప్రమేయుఁ డై యఖిలసేవ్యుఁ డై యొసంగెడు దేవుని నభినుతింతు. ఇచట మఱియుం బ్రయోగవైచిత్ర్యంబు గల దవి ప్రయోగంబుల నెఱుంగునది.

టీ. విశేషణములను విశేష్యమును వేఱుచేయుచు వానినడుమ ధాతుజవిశేషణ మున్నచో విశేషణము లెల్ల నయి పదమును బొందెడి నని భావము. ధాతుజవిశేషణము లనఁగాఁ గ్రియలనుండి పుట్టిన విశేషణము లని భావము. ఇవి యేడు. చూ. క్రియ 44-45-46-47 సూత్రములు. 'ఆద్యుఁడయి యప్రమేయుఁడై యఖిలసేవ్యుఁడై యొసంగెడు దేవుని'—ఇచట నొసంగె డను ధాతుజవిశేషణముచే విశేషణము లెల్ల వ్యవహితము లగుచున్నవి గాన నీవిధిచే నెల్లవిశేషణముల కయి పదము చేరె నని గ్రహించునది. అయి-ఐరూపమును బొందియు విశేషణములమీఁద నుండనగును. విశేష్యమందలి విశేషములను గ్రమముగ స్పష్టపఱుప నీభవత్యర్థకాయిపదానుప్రయోగము విశేషణముల కగు నని గ్రహించునది. ఇ ట్లీసూత్రమునఁ జెప్పినరీతిని గాక కొన్ని విశేషణములు మాత్రమే యయి పదానుప్రయుక్తము లగుటయుఁ గొన్ని యట్లు గాకుండుటయు మొదలగు విశేషములు ప్రయోగములందుఁ దోఁచెడి ననియు, నట్టివిశేషములఁ గవి వ్యవహారము ననుసరించి గ్రహింపవలెను గాని యనంతములగు నవ్విశేషములను మార్గప్రదర్శన మాత్రపరమగు నిందుఁ బ్రదర్శింప నవకాశము లే దనియు, 'ఇచట మఱియుఁ బ్రయోగవైచిత్ర్యంబు గల దది ప్రయోగంబుల నెఱుంగున' దని సూరి వ్రాసిన వివరణమున కభి

ప్రాయము. 'ఆద్యుఁ డప్రమేయుఁ డఖిలసేవ్యుఁడునై' యెసంగెడు దేవదేవుఁడు విష్ణువు ప్రోచుఁగాక; మాధవుం డుదితసంరంభియై లక్ష్మీయుతుండై పాదచారియై గజేంద్రరక్షణ బద్ధకంకణుండై లక్ష్మీసమేతుండై యేతెంచె; ఆద్యుఁ డప్రమేయుఁడును నై యఖిలజన సేవ్యుఁడైన హరిని గొల్తు' అను నిట్టివియుఁ నై వివరణమునకు గుఱి గానోపును. పరిశీలింప విశేషణముల కెల్ల దానికిఁ దుదిని విశేష్య మున్నపుడు విశేషణము లయి పదము నందియు భవత్యర్థధాతుజవిశేషణవ్యవహితములు గాకుండుటయు ముందు విశేష్యముండి విశేషణము లనంతరమున నున్నపుడు విశేషణము లయి పదముతోఁ గూడియు ధాతుజవిశేషణవ్యవహితములు గాఁజాలమియు సముచ్చయ మువర్ణముతోఁబాటుగ నయి పదము సన్నిహితవిశేషణమే యంది తక్కినవి యేదాని నందక లేక యెల్లవిశేషణములును సముచ్చయ మువర్ణము నంది ధాతుజవిశేషణవ్యవధానమును నొప్పుటయు ననుమొదలగు ప్రయోగవైచిత్ర్యములు పలురకముల నగపడుంగాన వానిని గవిప్రయోగంబులంబట్టియే యెఱుంగుట యావశ్యక మగుట యనుచితము గాఁజాలదు. అనఁగా నీ విధి ధాతుజవిశేషణావ్యవధానమునను గలుగుట ప్రయోగసిద్ధ మని భావము.

భావార్థకాదియోగంబునం గర్తకుం బ్రథమ యగు. ౩౨.

రాముఁడు వచ్చుట - రాముఁడు రాఁగా లక్ష్మణుఁడు గాంచె - రాముఁడు విల్లందినం ద్రిలోకంబు లాకులంబు లగు - రాముఁడు పట్టిన ప్రతిన వారింపం దరంబు గాదు.

టీ. భావార్థకము మొదలగుపదములతోడి యన్వయమునఁ గర్తృపద మగునట్టి దానికిఁ బ్రథమ యగును. భావార్థకాదులకుఁ గర్తయై వానితో నన్వయించెడు దానికిఁ బ్రథమావిభక్తి యగు నని యర్థము. ఈవిధి నిత్యము. భావం బనఁగా ధాత్వర్థ మనియు ధాత్వర్థమాత్రమున నగు ప్రత్యయములను గూడినవి భావార్థకము లనియు గ్రహింప వలెను. తద్ధిత. 1 సూత్రవివరణము లిచట గ్రాహ్యములు గావు. క్రియ 35 సూత్ర వివరణము లీ విషయమున గ్రాహ్యములు. భావార్థకపదము తరువాతి యాదిపదముచే ధాతువులకు భావంబున నగు నితరరూపములును ధాతువుల కాయాయర్థముల సిద్ధించెడు నసమాపకరూపములును గ్రాహ్యములు. వరుసగఁ గ్రియ 35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47 సూత్రములచే సిద్ధించెడు రూపములకుఁ గర్తలగు వానికిఁ బ్రథమ సిద్ధించు నని తాత్పర్యము. ట. (వండుట), క. (వండకమునుపు), మి. (వండమి), ఇ. (వండి), క. (వండక), ను. (వండను), న. (వండినన్), డు. (వండుడున్), ఎడి. (వండెడి), ఎడు. (వండెడు), వానిలోపము, (వండు) ఉన్న. (వండు

చున్న) కల. (వండఁగల), న. (వండిన), ని. (వండని). అనునివి భావార్థకములు. ఆది పదముచే నసమాపకములు నిందు గ్రాహ్యములు. 'రాముఁడు వచ్చుట' ఇచట వచ్చుటనుదానికి రాముఁడు కర్తయైన వాఁడు గానఁ దద్వాచకమునకు దానితోడి యన్వయ సంబంధము స్పష్ట మగుటఁ బ్రథమ యీవిధిచే నయ్యె. 'రాముఁడు రాఁగా' ఇచట రాఁగా నను నుఙ్యంతమునకు రాముఁ డనునది కర్తయై యన్వయించుటచే దానికిఁ బ్రథమ సిద్ధించె. 'రాముఁడు పట్టిన ప్రతిన' ఇచటను బట్టిన యను భూతకాలిక క్రియారూపముచేఁ దెలుపఁబడు వ్యాపారమునకు రాముఁడు కర్త యగుటంజేసి రామపదము దానితో నన్వయించున దనియుఁ బ్రథమ యీవిధిచే సిద్ధించె ననియు దెలియఁగునది. వాక్యనిర్దిష్టములైన ప్రధాన సమాపకములకుఁ గర్తలైన వాని కెట్లు ప్రథమ కారక 1 సూత్రముచే నర్థార్థమున సిద్ధించునో యట్లే వాక్యాంతర్గతభావార్థ కాసమాపక్రియలకుఁ గర్తలైన వానికిని బ్రథమ గలుగు నని యీ సూత్రమున నభిప్రాయము. ఇట్లే యాయాభావార్థకములయు నసమాపకములయు యోగమునఁ గర్తలగువానికిఁ బ్రథమ యగుట నూహించుకొనునది.

ప్రథమాంతంబు లగు యుష్మదస్మద్విశేషణంబుల కేకత్వంబున వు ను లును బహుత్వంబున రు ము-లు నంతాగమంబులు ప్రాయికంబుగ నగు. 33.

టీ. 'అస్మద్యుష్మద్వాచ్యాదేకత్వఇతోనిపీ; పరేషాం తు ధర్మోత్తమమధ్యమవత్; బహుషు న మధ్యమవత్' అనునది మూలము. తెలుఁగున నీ-నా యనునవి యుష్మదస్మచ్ఛబ్దములు. (చూ. సర్వనామప్ర-) ప్రథమాంతము లైన యుష్మదేకవచనములు విశేషణములకు 'వు' అనునదియు నస్మదేకవచనవిశేషణములకు 'ను' అనునదియు యుష్మద్బహువచనవిశేషణములకు 'రు' అనునదియు నస్మద్బహువచనవిశేషణములకు 'ము' అను ననియుఁ దువిని జేరు నని సూత్రార్థము. ప్రథమాంతము లగువానికే యీ విధి యగుట మఱువరాదు.

ఈయాగమంబులు పరంబులగునపు డుత్వంబున కత్వం బగు. 34.

నీవు ధన్యుఁడవు - నేను ధన్యుఁడను - మీరు ధన్యులరు- మేము ధన్యులము. ఇకారాంతంబుమీఁది కు-ను-వు-క్రియావిభక్తుల యుత్వంబున కిత్వం బగు నను సూత్రముచేత వునుల కిత్వం బగు. నీవు సుకృతివి- నేను సుకృతిని - ఆర్తిహరుండ వౌ నినుఁ గొల్తు నంబుజాక్ష. గర్వ.

గరిష్ఠుం డగు నన్ను - మీరలు పెద్దలు ఇత్యాదులు ప్రాయికగ్రహణ
ముచే రక్షితంబులయ్యె.

టీ. 'ఉతోచ్చ సర్వేషు' అనునది మూలము. 'వు-ను రు-ము;' అను పూర్వ
సూత్రోక్తములగు నాగమములు పరము లగుచుండఁ బూర్వమున నున్న హ్రస్వో
కారము హ్రస్వాకార మగు. 'నీవు ధన్యుఁడవు':—ఇచట నీ వను యుష్మచ్ఛబ్దప్రథమైక
వచనమునకు విశేషణమైన ధన్యుఁ డను దానికిఁ బూర్వసూత్రముచే వువర్ణమంతాగమ
ముగ నయ్యె ననియు నీ విధిచే నా వువర్ణము పరముగా 'ధన్యుఁడు' అను దానియందలి
డుజ్వర్ణకము నుత్వమున కత్వము గల్గె ననియు గ్రహించునది. 'నేను ధన్యుఁడను' ఇచట
నే నను నస్మచ్ఛబ్దప్రథమైకవచనమునకు విశేషణమైన ధన్యుఁడను దానికిఁ బూర్వసూత్ర
ముచే నువర్ణమును నది పరముగా నీవిధిచే డుజ్వర్ణకము నుత్వమున కత్వమును సిద్ధించె.
ఇట్లే తక్కిన రెం డుదాహరణములందును గ్రమమున మీ రను యుష్మచ్ఛబ్ద ప్రథమా
బహువచనమునకును మే మను నస్మచ్ఛబ్దప్రథమాబహువచనమునకును విశేషణ మైన
ధన్యు లను దానికి రు-ము వర్ణము లతాంగమములుగఁ బూర్వసూత్రముచే నగుటను నీ
విధిచే రు-ములకు ముం దున్న 'ధన్యులు' అనుదానియం దున్న లువర్ణకము నుత్వమున
కత్వ మగుటను నూహించికొనునది. ప్రథమాంతయుష్మదస్మద్విశేషణములకే గాని యితర
విభక్త్యంతయుష్మదస్మద్విశేషణముల కీకార్యములు గలుగ వని గ్రహించునది.
ప్రథమేతర యుష్మదస్మద్విశేషణములకు ముందుచెప్పిన విశేషణముల కగు కార్యములే
యాయాసూత్రములచే యథాసంభవముగ నగుట నూహించికొనునది. 'నీవు - మీరు-
నేను-మేము' అను వాని యాద్యక్షరములు పలుకుబడిలో జాఱిపోఁగా మిగిలినవర్ణములే
పూర్వసూత్రములచేత నంతాగమములుగ సిద్ధించిన వనియు నుత్వవిశిష్టముల రెండింటిని
బలుకుట కష్టము గావ నుచ్చారణసౌకర్యము నపేక్షించి యందు మొదటి యుత్వ మత్వ
మగుటనే యీసూత్రము స్పష్టపఱచెడి ననియుఁ బాఠకులకుఁ దెల్లంబు. దీనినిబట్టి యాది
కాలమునఁ బండితుఁడు నేను మొదలగు రీతినే విశేషణము తరువాతఁ దద్విశేష్యము
నిడి విశేష విశేష్యభావమును దెలిపెడివా రనియుఁ గాలక్రమమున నుచ్చారణ
సౌకర్యాపేక్షచేఁ దుదిప్రకృతుల యాదిమభాగములు లుప్తములై యచ్చులమార్పు
గలుగుట నిట్టిరూపము లేర్పడె ననియు నిట్లు ప్రకృతుల యాద్యక్షరములు తెగుటకుఁ
బలుకుబడిలో యొత్తిపలుకఁబడి లేమియే కారణ మనియుఁ దత్త్వజ్ఞులకుఁ దెల్లంబు. ప్రథ
మేతరవిభక్త్యేకవచనబహువచనములం దున్న యుష్మదస్మచ్ఛబ్దముల విశేషణములకు భవ
త్యర్థకాదియోగమునఁ బ్రథమసంభవించెనేని యవి ప్రథమాంతయుష్మదస్మద్విశేషణములు
గానోపెడిఁ గాన నపుడును నీవిధిచేతను బూర్వసూత్రముచేతను నగు కార్యములు గలుగు

నని యెఱుంగవలెను. పండితుఁడ వగు నన్ను-బుద్ధిమంతుల రగు మీకు-పుణ్యాత్ముఁడ వగు నీవలన-అదృష్టవంతుల మగు మాచే-మొదలగునవియు సాధువు లగును. ఇందులకు 'ఆర్తిహరుఁడ వౌ నిను గొల్తు' అను నుదాహరణమే ప్రమాణము. ఇచ్చో 'నిను' అను ద్వితీయైకవచనాంతయుష్మచ్ఛబ్దమునకు విశేషణమైన 'ఆర్తిహర' అను పదము 'ఔ' అను భవత్యర్థవ్యవధానంజేసి ప్రథమాంత మయ్యె ననియుఁ బ్రథమైకవచనాంతయుష్మద్విశేషణ మగుటచేఁ బూర్వసూత్రముచే వువర్ణము దీనిచే దానిముం దున్న యత్వమున కుత్వమును సిద్ధించె నను విషయము స్పష్టము. ఈయాగమము లికారాంతైకవచనములమీఁద నైనచోఁ దత్సమము 26 చే నుదంతములైన యావర్ణము లిదంతము లగు నని యికారంబుమీఁది యను సూరి యాక్రిందివివరణమున కభిప్రాయము. 'నీవు సుకృతివి-నేను సుకృతిని' అను నుదాహరణములందుఁ బూర్వసూత్రముచే సిద్ధించిన వునుల యుత్వమునకుఁ దత్సమము 26 చే నిత్వము గలుగుటను గమనించునది. వునులును రుములును బ్రాయికముగ నగు నని సూత్రమునఁ బ్రాయశ్శబ్దమును బ్రయోగించి చెప్పుటంజేసి సాధారణముగఁ బ్రథమాంతయుష్మదస్మద్విశేషణములమీఁద నాయాగమములు గలుగు ననియుఁ గ్వాచిత్కముగఁ గొండొకచోఁ గలుగకున్నఁ గలుగకపోవచ్చు ననియు నర్థము లభించెడిఁ గాన 'గర్వగరిష్ఠుం డగు'నన్ను అను నుదాహరణమున నస్మచ్ఛబ్దవిశేషణమైన భవత్యర్థవ్యవధానమునఁ బ్రథమైకవచనాంతమైన గర్వగరిష్ఠుఁ డనుదానికి నువర్ణము చేరకుండుటయుఁ దదాధారమగు నత్వకార్యము సంభవింపకుండుటయు; 'మీరలు పెద్దలు' అను నుదాహరణమున 'మీరలు' అను ప్రథమా బహువచనాంతమైన యుష్మచ్ఛబ్దమునకు విశేషణమగు 'పెద్దలు' అనుదానికి రువర్ణము పూర్వసూత్రముచే రాకుండుటయు నత్వ మీవిధిచేఁ గలుగకుండుటయు; సాధువు లయ్యె నని గర్వగరిష్ఠుం డగు నన్ను నను సూరి వివరణమున కభిప్రాయ మని యెఱుంగునది. త్రిలింగలక్షణశేషకర్త 'తచ్ఛబ్దాంతములగు ధాతుజవిశేషణములమీఁద నరు చూపట్టు' దని సూత్రించి 'ఘీ రేమే గిరు లెట్టినారు' అను మొదలగు ప్రయోగముల నుదాహరించి యీసందర్భమును బూరించినాఁడు. సూరి ప్రథమాంత యుష్మదస్మద్విశేషణముల పరముగనే 33-34 విధుల నెంచె నని యుదాహృతులంబట్టి స్పష్టపడుచుండుటంబట్టియు సూత్రము యుష్మదస్మద్విశేషణములం దెల్లను వ్యాపించున దగుటంబట్టియు సూరి ప్రాయశ్శబ్దమును నిల్పినను ద్రిలింగలక్షణశేషకర్త యాదారి పట్టె నని తెలియవలెను. 'పాండుభూవరునకుఁ గోడలైతి' అను మున్నగు ప్రయోగములు 33 విధికి వ్యతిరేకము లైనవి గలవు. కాని యట్టివానిని సూరి 33 నందలి ప్రాయోగ్రహణముచే రక్షించెను. అహోబలాదులు 33 నకు వ్యతిరేకములైనవాని నసాధువు లని నిరాకరించిరి. యుష్మదస్మద్విశేషణము

లేమార్గముచేఁ బ్రథమాంతము లైనను వు సు రు ము లంతాగమము లగు ననవలసి యున్నది గాని షష్ఠ్యంతయుష్మదస్మద్విశేషణములకు 27 చే సిద్ధించెడు ప్రథమారూపము లకుమాత్ర మీయాగమములు గలుగ వని గ్రహించునది. 19-27-28 సూత్రములచే యుష్మదస్మద్విశేషణములు ప్రథమాంతము లై గన్పట్టెడి. 27 చే నగు ప్రథమాంతవిశేష ణములకు మాత్ర మీకార్యము గలుగ దని భావము. ఇదంతమములమీఁది యుత్వవిశిష్టముల నీయాగమవర్ణములఁ బల్కుట దుష్కర మగుటచే నుచ్చారణసుఖము న పేక్షించి యవి యికారాంతములు పలుకుబడిలో నయ్యె నని యెఱుఁగునది. మహద్వాచకప్రథమాంత యుష్మదస్మద్విశేషణములకే 33-34 సూత్రములచే నగు నాగమములును సత్వమును నగు నని యెఱుఁగునది. మహతీవాచక యుష్మదస్మద్బోధకముల కేకత్వమున వాఁదివిధిచే దానాదేశమును, బహుత్వమునఁ దద్బోధకములు మహద్రూపములనే (వారు) పొంది యుండెడిఁగాన నీవిధిచేతనే వానికి రు-ములును సత్వమును నగు నని యెఱుఁగునది.

అదిశబ్దంబునకు వు ను లు పరంబు లగునపుడును సంబోధనంబునందును దాన యనునాదేశం బగు. 35.

నీవు చిన్నదానవు - నేను జిన్నదానను - ఓ చిన్నదాన.

టీ. 33 చే వునులను నందునపుడును సంబోధనమునను నది శబ్దమునకు 'దాన' అనునది యాదేశ మగును. మహతీవాచక యుష్మదస్మద్బోధక మై లేక మహతీవాచక యుష్మదస్మత్కర్తృకమై ప్రథమైకవచనమైన యది శబ్దమే యీయాదేశమునందుట కర్హము. మహతీ బహుత్వవాచక యుష్మదస్మద్బోధకము లేక మహతీ బహుత్వవాచక యుష్మదస్మత్కర్తృకము ప్రథమాంత మదిశబ్దము (ఆచ్ఛిక 26 చే) మహత్సర్వ నామ మై (వారు) యొప్పెడిఁ గాన నపుడు దానాదేశమునకుఁ బ్రసక్తి లేకుండుటయే గాక 33 చేతనే రుములు గలుగు నని గ్రహించునది. ఆమహద్వాచకయుష్మదస్మద్బోధక ప్రథమాంత తచ్ఛబ్ద రూపములకును వివక్షించేసి యేకత్వమునను సంబుద్ధిని దానాదేశ మును; బహుత్వమున రుములును; నయ్యెడి. (ఓవృక్షమా! నీవు చిన్నదానవు. ఓ వృక్షములారా! మీరు ధన్యులరు) నీవు చిన్నదానవు:—ఇట 'చిన్న+అది' అని యుండ నిం దదిశబ్దమునకు 33 చే వుపరకమును, నది పరముగా నీవిధిచే 'దాన' అనున దాదేశమును, నై 'చిన్నదానవు' అని రూప మేర్పడె. ప్రథమాంత యుష్మత్కర్తృక మని బోధింప వాక్యమున నీ వనునది యుంచి చూపఁబడియెను. ఇట్లే నేను జిన్నదాన నను వాక్యమున 'చిన్న+అది' అని యుండ 33 చే నువర్ణమును నది పరముగా నీ సూత్రముచే దానాదేశమును సిద్ధించి పైరూప మేర్పడెను. నే నని చూపుట యస్మ

త్కర్తృకత్వ సూచనార్థము. 'ఓచిన్న+అది' అని యుండ సంబుద్ధి నీవిధిచే నది శబ్దమునకు దానాదేశము రా 'ఓ చిన్నదానా!' అను రూపమయ్యె. తత్సమము ౩౩ చే వికల్పముగఁ దుదియచ్చు దీర్ఘమగుటను స్మరించికొనునది. అది-వర్ణవ్యత్యయముచే 'దా' అగుటయు ద్వితీయాద్యేకవచనముల 'దాని' అను రూపముల నందుటయుఁ బ్రసిద్ధము. ఆరూపమే వుపులు పరమగునపుడును సంబుద్ధిని బ్రత్యక్షమయ్యె నని యూహింప నగు.

అన్యయుష్మదస్మత్కార్యంబులం దుత్తరోత్తరంబు బలీయంబు. ౩౬.

వారును మీరును ధన్యులరు. మీరును మేమును ధన్యులము.

టీ. 'ఒక వాక్యమున నన్యమును నీవును నేనును గర్తలగునపుడు తద్విశేషణములు గాని ముఖ్యముగఁ దత్క్రియలుగాని దేనికి సంబంధించి యుండవలెను? ఏదో యొక్క దానికేగాని కొన్నింటికి సంబంధించినట్లు గాని యన్నింటికి సంబంధించునట్లుగాని యుంచుట కవకాశము లేదు గదా?' అనుప్రశ్న ౩౩ సూత్రముబట్టి కలుగ నవకాశముండుటంజేసి యద్దాని కీసూత్ర ముత్తరముగఁ గల్పించెను. ప్రథమ మధ్యమోత్తమ పురుషకార్యముల కొక్కచోట సమావేశము గల్గినచోఁ బ్రథమపురుషకార్యమునకంటె మధ్యమపురుషకార్యమును మధ్యమపురుషకార్యమునకంటె నుత్తమపురుషకార్యమును బ్రబలము లగునని సూత్రార్థము. ఏకవాక్యమునందుఁ బ్రథమమధ్యమోత్తమపురుషంబులకు మూఁటికి సమావేశంబు సంభవించిన నందుత్తమపురుషమునకును, బ్రథమమధ్యమపురుషంబులకు సమావేశము గల్గిన నందు మధ్యమపురుషంబునకును, బ్రథమోత్తమములకు సమావేశమైన నందుత్తమమునకును, మధ్యమోత్తమములకైన నుత్తమమునకును, నొక్క ప్రథమపురుషమునకే యైన నద్దాని కొక్కటికిని, సంబంధించురీతిని విశేషణక్రియ లమరియుండవలె నని తాత్పర్యము. ఈసూత్రముచే మధ్యమోత్తమ పురుషకార్యముల నంది శేషించిన యాయారూపములే లోపించిన యాప్రథమమధ్యమపురుషరూపములకు సూచకము లగు నని గ్రహించునది. 'త్యదాదీనాం మిథస్సహోక్తౌ యత్పరం తచ్ఛిష్యతే' అను సంస్కృతవైయాకరణుల సంప్రదాయమును బోలునదిగ దీని భావింప నగును. 'వారును మీరును ధన్యులరు' ఇట ధన్యులైనవారు వారును మీరును నగుటంజేసి వారు మీ రనునవి రెండును ధన్యపదాశ్రయములే. కాన ధన్యపదము వారనుదాని ననుసరించి ప్రథమపురుష కార్యము నందవలెనా లేక మీరనుదానింబట్టి మధ్యమపురుష కార్యమును బొందవలెనా' యని సందియము గలుగ నీవిధిచే నన్యకార్యమునకన్న యుష్మత్కార్యము ప్రబల మగుట సిద్ధించి దాని కనుగుణముగ ౩౩ చే ధన్యపదమునకంటె

రువర్ణ మంతాగమముగ నగుటయు నది పరముగా ౩౪ చే నత్వము గలుగుటయు నై పైకారక మేర్పడె నని యెఱుంగునది. 'మీరును మేమును ధన్యులము' ఇచటఁ బూర్వము వ్రాసినరీతినే మీరు మే మను రెండు పదములును ధన్యపదాశ్రయములు. ఈవిధిచే యుష్మత్కార్యమునకంటె నస్మత్కార్యము ప్రబల మగుటఁజేసి యీ వాక్యమున ధన్యపదము ౩౩ చే ముపర్ణమును, ౩౪ చే నత్వమును బొంది పై యాకృతిని ధరించె నని గ్రహించునది. మనను గర్తయగునేని మన మనునది వానిని నెదుటివానిని దన్నును గూడ బోధించునది గాన నందు మూఁడు పురుషములయర్థములు నిమిడి యున్నట్లు గ్రహించి యీ విధిచే నుత్తమకార్యమునకే ప్రాబల్య మూహించి క్రియ నుత్తమ బహుత్వకార్యయుక్తముగఁ జేయవలె నని తోఁచెడి. (మనము ధన్యులము) బహుత్వబోధక ప్రత్యయసంఘటనము ప్రథమ మధ్యమోత్తమ పురుష సమావేశసూచనార్థము సూరి యిచ్చిన యుదాహరణములలో ధన్యపదము విధేయవిశేషణము. సముచ్చయము సహార్థక మగుచోఁ గ్రియ యేకవచనాంతమయ్యు నుండఁదగు నని త్రిలింగలక్షణశేషకర్త 'ఒకానొకచో సహార్థమున యుష్మదస్మదర్థంబు లభిహితంబు లగునపుడు క్రియలు తత్కర్తృకంబులు విభాష నగు' అని సూత్రించి సోదాహరణముగ వివరించుట నరయునది. 'విప్రుడుండ వెల్వడుము వేగమ నీవును నీనిషాదియున్.'

ఏకవాక్యంబునం దొకానొక్కండు దక్క సర్వపదంబులు క్రమనిరపేక్షంబుగం బ్రయోగింపం జను. ౩౨.

పూర్వ మిది పర మిది యను నియమ మపేక్షింపక వాక్యమం దెల్లపదంబులు వలచినట్లు ప్రయోగింపం దగును - ఏని ప్రభృతిశబ్దములు కొన్ని నియమసాపేక్షంబు లయియుండు - గాలి చల్లగా వీచెను - వీచెను చల్లగా గాలి - చల్లగా గాలి వీచెను - వీచెను గాలి చల్లగా - గాలి వీచెను చల్లగా - చల్లగా వీచెను గాలి.

ఇది కారకపరిచ్ఛేదము.

టీ. 'వ్యవహితాశ్చ సర్వే స్యుః' అనునది మూలము గానోపును. కర్తృకర్మ క్రియలతోఁ గూడిన యఖండవాక్యమున నేదో యొకపదము తప్పఁ దక్కినపదము లెల్ల నిచ్చవచ్చినరీతి నిది ముం దిదివెనుక యని తలంపక ప్రయోగింపనగును. కర్తృకర్మ క్రియ లన్వయక్రమము ననుసరించి, యేదాని కేది యవ్యవహితపరముగ నుండవలెనో,

కర్తృకర్మక్రియావిశేషణము లట్లే కర్తృకర్మక్రియల కవ్యవహితపూర్వవర్తులై యుండ వలెనో యను విషయముల గమనింపక యిచ్చవచ్చినరీతిని బదప్రయోగము చేయనగు నని భావము. కాని తెలుఁగువాక్యమున సంస్కృతవాక్యమునందువలె నిచ్చవచ్చినరీతిని విశేషణవిశేష్యముల నతిదూరముగఁ బ్రయోగించుట గన్పట్టదు. మఱియు కర్తృకర్మా ద్యర్థోపస్థితికి దూరముగానిరీతినే క్రమము నపేక్షించి పద ప్రయోగ మొనర్చుట తెలుఁగు వాక్యమునఁ గన్పట్టెడిఁ గాని యెందేని కర్తృకర్మాద్యర్థకములను, వాక్యమున నుంచితిమి గదా యని పదప్రయోగము చేయుట మాత్రము చూపట్టదు. సంస్కృత భాషావాసనావాసితులై తెలుఁగువారు తోఁచినరీతిని బదములఁ బ్రయోగింప రా దని తెల్పుటకుఁ గావలయు నథర్వణుఁడు 'వ్యవధానం చ సాధు స్యాత్ప్రకృతార్థప్రకాశ కమ్' అని ప్రకృతార్థప్రకాశనమునకు భంగమును గలిగింపని వ్యవధానమే కర్తృకర్మ క్రియాదుల కుండవలెను గాని మఱియొకరీతి నుండ రా దని పల్కుటను బరికింప నీ విషయమున సంస్కృతాంధ్రములకు సాదృశ్యము లే దనియే స్పష్టపడెడి. కాన నీసూత్ర మాంధ్రభాషావాక్య సహజస్థితి ప్రకాశము గాఁజాలని దయ్యెడి. ఏని యనుపద మేదానితోఁడ నన్వయించునో యాపదమునే గూడి యది యుండును గాని వేఱొక పదముతో నది గలిసి యుండఁజాలదు గాని దానిని విడఁదీసి వేఱొకపదముతోఁ గూర్ప నవకాశము లేమి నట్టిపదములను నియమముగ వానివానికి సంబంధించిన పదములతో డనే గూర్చి ప్రయోగింపవలె నని 'యేని ప్రభృతి' యను సూరివివరణమున కభిప్రా యము. అగు - వలెను మొదలగు నుపమావాచకములు - ఉత్ప్రేక్షావాచకములు మొద లగునవి యేని ప్రభృతిపదమునందలి ప్రభృతిశబ్దముచే గ్రాహ్యములు. నియమసాపేక్ష ములు = ఉపమానోత్ప్రేక్షావాచకముల వెనుకనే యుండుట యను నియమముయొక్క యపేక్షతోఁ గూడినవి. కర్తృకర్మాద్యర్థకములవలెఁ గ్రమము నపేక్షింపక ప్రయో గింపఁ దగని వగుట నేని మొదలగునవి నియమసాపేక్షము లయ్యె నని గ్రహించునది. 'గాలి చల్లగా వీచెను':—ఇందు వీచె నను క్రియకుఁ గర్తయైన గాలి యనునది వీచె నను దానికిఁ బూర్వమున నుండవలసియున్నది గాని యీ విధిచేఁ బదంబులు క్రమనిరపేక్ష ములై యుండఁదగుటంజేసి చల్లగా నను క్రియావిశేషణము కర్తృక్రియలకు మధ్య ప్రయోగింపఁబడుట సాధువయ్యె నని గ్రహించునది. 'వీచెను జల్లగా గాలి':—ఇందుఁ గ్రియ మొదట నుండుటయుఁ దత్కర్త తుది నుండుటయు వానిమధ్యఁ జల్లగా నను క్రియావిశేషణ మమరి వాని వేఱుచేయుటయు నీ విధిచే నవిరుద్ధములయ్యెను. 'చల్లగా గాలి వీచెను':—ఇందుఁ గ్రియావిశేషణమగు చల్లగా ననునది క్రియాసమీప

మున నుండక మొదట నుండుట యీ సూత్రముచే సాధువయ్యె. 'వీచెను గాలి చల్లగా':—ఇందుఁ గ్రియ మొదటఁ బ్రయుక్త మగుటయు దానికి సంబంధించిన విశేషణము తుదిని బ్రయోగింపఁబడుటయు నీ విధిచేఁ బొసఁగె. 'గాలి వీచెను జల్లగా':—ఇందుఁ జల్లగా నను క్రియావిశేషణము క్రియకు ముం దుండుటకు బదులుగా వెనుక నుండుటయు నీ విధిచే నవిరుద్ధంబయ్యె. 'చల్లగా వీచెను గాలి:'—ఇందు గాలి యను కర్తృపదము వాక్యాది నుండవలసినది వాక్యము తుది నుండుట యీ సూత్రముచే సాధువయ్యె. కాని 'క్రియాయాస్తు ప్రయోగస్స్యాత్కారకాద్యంతభాగయోః, మధ్యభాగే తత్ప్రయోగో న సాధు హృదయంగమః' అను నథర్వణోక్తి ననుసరించి యిందలి యైదా ఉదాహరణము లసాధువు లగుచున్నవి. ప్రౌఢవ్యాకర్త చెప్పినట్లు యోగ్యతాకాంక్షాసత్తులకు భంగము గలుగనిరీతిని వాక్యమును రచించుట యావశ్యకమగుట నిట్లు నియమము నపేక్షింపక వలచినయట్లు వాక్యమునఁ బదములఁ బ్రయోగింపవచ్చునను నీ విధి నెల్లయెడల నాదరించి పదములఁ బ్రయోగింపక యేవేని యట్లు వాక్యమున నియమానపేక్షము లగునెడల వానిని మాత్రము సాధువులుగాఁ జేయ నీవిధి సాధారముగఁ గైకొనఁదగు నని యీ విధికి ఫలమును గ్రహింపవలెను. క్రియావిశేషణమే గాని సాధారణ సుబంతవిశేషణ మిందుఁ జూపమిని సుబంతవిశేషణములకు సామాన్యముగ నిట్లు క్రమానపేక్ష సంభవింప దని యెన్ననగు. కర్తృకర్మక్రియలకును దద్విశేషణాదులకును నెంతటి వ్యవధానము తగునో యను విషయమును గూర్చి త్రిలింగలక్షణశేషమునందలి వాక్యపరిచ్ఛేదమును సమాసపరిచ్ఛేదమునందలి 18-26 సూత్రములను గారకపరిచ్ఛేదమునందలి 15 సూత్రమును నాంధ్రభాషావాక్యశైలిని గమనించుచు వక్తవ్యార్థ ప్రకాశనఫలకములగు వాక్యముల తెలుఁగున రచింపఁదగు. మఱియు సులభాపేక్ష నెదుటివాని కర్థమైనఁజాలు నని మాట్లాడు నే జనుల వ్యావహారికభాషనైన నిట్లు కారకములయు, విశేషణవిశేష్యవిభక్తులయు, వ్యత్యాసము తోఁచుట సహజము. సంస్కృతమర్యాదానుసారి యగు నెంతటిపండితుని కవితయందైనను, జాతీయాంధ్రసమాజధర్మములు తత్తత్కాలిక వ్యవహారవాసనను జెప్పకయే చొచ్చుట జరుగుం గాన నీ కారకములయు, విశేష్యవిశేషణ విభక్తులయు వ్యత్యాసమును నాంధ్రభాషాప్రత్యేకతకుఁ బ్రధానలక్షణముగఁ బరిగ్రహింపఁదగును.

ఇది కారకపరిచ్ఛేదము.

సమాసపరిచ్ఛేదము

సమాస మన సంక్షేపము. పదములను గలుపునపుడు నడుమఁ గల విభక్త్యాదులు విడువఁబడును గాన సంగ్రహ మేర్పడును. మూఁడుకన్నులు గలవాఁ డని చెప్పుటకు మాఱుగ ముక్కంటి యనుట సంక్షేపము. ఇట్టి సమాసములస్వరూపాదు లిందుఁ బ్రదర్శితము లగుం గాన నీ గ్రంథభాగమునకు సమాసపరిచ్ఛేద మను పేరు గలిగె. 'సమాస మనఁగా సంయోగదశయందుఁ గలిగెడు విభక్తిలోపాత్మకపదస్వరూప సంగ్రహము. (ఇది లుక్సమాసవిషయము)' అను త్రిలింగలక్షణశేషవివరణము నరయునది.

సమర్థంబులగుపదంబు లేకపదం బగుట సమాసంబు. ౧.

పృథగ్భూతంబు లగు నర్థంబుల కేకార్థీభావంబు సామర్థ్యంబు - పృథక్ప్రసిద్ధార్థంబులగు పదంబుల కేకార్థంబనందు వృత్తిసామర్థ్యము.

టీ. ఏకార్థంబు లగు పదము లఖండపదముగ నగుట సమాస మని సూత్రార్థము. పృథగ్భూతంబులు = వేర్వేఱుగా నున్నవి. కలయిక లేక యేదాని కది వేఱుగా నున్న యర్థములు గలిసి యేకార్థ మగుట సామర్థ్యము నాఁబడును. వివిధపదార్థములను బోధించును స్వతంత్రములై వెలయుశబ్దములు గలిసి యేకపదార్థబోధకము లగుట సామర్థ్యము. ప్రథమలక్షణము కేవల మార్థికదృష్టితోడను రెండవలక్షణము శబ్దార్థదృష్టితోడను జెప్పఁబడినవి. ఇట్టి సామర్థ్యము గలపదము లనేకములు గలిసి యేకపద మగుట సమాసము. 'వ్యపేక్షా సామర్థ్యము - ఏకార్థీభావసామర్థ్యము' అని సామర్థ్యము ద్వివిధము. తమతమ యర్థముల బోధించుచు స్వతంత్రములై వెలయుపదముల కాకాంక్షచేనైన యన్యోన్యసంబంధమును వ్యపేక్షాసామర్థ్య మనియుఁ బ్రక్రియాదశయందు వేర్వేఱుగ వెలయు పదములను విశేషణవిశేష్యభావముచేఁ గలిపి యేకపదార్థబోధకముగఁ జేయుదాని నేకార్థీభావసామర్థ్య మనియు సంస్కృతవైయాకరణు లభివర్ణించిరి. 'యజ్ఞదత్తునిశిష్యుఁడు' ఇచట వేర్వేఱుగఁ దమతమ యర్థములం దెలుపుచున్న యజ్ఞదత్త శిష్యపదము లేకార్థీభావసామర్థ్యమున నేకార్థబోధకము లగుట గమనించునది. ఇట్లే 'చెట్టువలన నాకు జాఱె' అను మున్నగుచోటుల స్వతంత్రములై తత్తదర్థముల బోధించు పదములకు వ్యపేక్షాసామర్థ్యమున నన్యోన్యసంబం

ధము గలుగుటను గమనింపవలెను. ఇట్లైకార్థీభావసామర్థ్యమున నేకపదార్థబోధకమైన పదసమూహామునందలి యొకదానిని విడఁదీయ నవకాశ మిసుమంతయు లేమిం జేసియే విశిష్టమునకే విశేషణము నిడుట శాస్త్రసమ్మతమును సయుక్తికమును నయ్యెఁ గాని యేక దేశమునకు విశేషణమిడుట యట్లు గాదయ్యె నని గ్రహించునది. కావుననే షష్ఠీసమాసాంతర్గత విశేష్యముల విశేషణములకుఁ బ్రశమ నిడుట యసంగతి గా దని తెలుఁగు లక్షణములకు శాసించుట ప్రసక్తమయ్యె. సమ+అర్థ=సమర్థ=ఏకపదము - అఖండపద మని యర్థము. పాణినీయశకంధ్వాదిసూత్రముచే సమర్థరూపము సాధ్యము.

సాంస్కృతికాచ్ఛికమిశ్రభేదంబుచే సమాసంబు త్రివిధంబు. ౨.

సాంస్కృతికం బని యాచ్ఛికం బని మిశ్రం బని సమాసంబు త్రివిధంబు. అందు సాంస్కృతికంబు సిద్ధం బని సాధ్యం బని ద్వివిధంబు. కేవల సంస్కృతశబ్దంబులసమాసంబు సిద్ధంబు నాఁబరఁగు. రాజాజ్ఞ - తటాకోదకము - లక్ష్మీవల్లభుఁడు. సంస్కృతసమంబుల సమాసంబు సాధ్యంబు నాఁబడు. రాజునాజ్ఞ - తటాకంబునుదకంబు - లక్ష్మీవల్లభుఁడు. తక్కిన తెనుఁగుల సమాసం బాచ్ఛికం బనంబడు. తేనియానతి - చెలువునీను - సిరిచెలువుఁడు. ఉభయంబులు గూడినది మిశ్రం బనంబడు. రాజుముదల- చెలువునుదకము - సిరివల్లభుఁడు.

టీ. 'సాంస్కృతికము-ఆచ్ఛికము-మిశ్రము' అని సమాసము మూఁడు తెఱఁగు లగును. సాంస్కృతికము = సంస్కృతపదములకు సంబంధించినది. ఆచ్ఛికము = అచ్చ తెలుఁగుపదములకు సంబంధించినది. మిశ్రము = సంస్కృతపదములకును, నచ్చ తెలుఁగు పదములకును సంబంధించినది. ఇందు మొదటిదైన సాంస్కృతికము సిద్ధ మనియు సాధ్య మనియు రెండువిధము లగు. సిద్ధ మనఁగా సంస్కృతవ్యాకృతిచే సిద్ధించినది. అనఁగా తెలుఁగువిభక్తి చేరని సంస్కృతపదములకు సంస్కృతవ్యాకృతిచేతనే సిద్ధించిన సమాసము సిద్ధ మని భావము. మూలమునందలి రాజాజ్ఞేత్యాద్యుదాహరణత్రయము సంస్కృతవ్యాకరణసిద్ధము గాన నవి సిద్ధమున కుదాహృతు లయ్యె. రాజునాజ్ఞ మొదలగు మూఁ డుదాహరణములు తెలుఁగువిభక్తిచేరిన సంస్కృతపదములకుఁ దెలుఁగు వ్యాకరణముచే సమాసమును నాయావిభక్తిలోపాదికార్యములును సిద్ధించెఁ గాన నవి సాధ్యము లయ్యెను. తేనియానతి మొదలగు మూఁ డుదాహరణములు సంస్కృత సమేతరఘటితము లగుటను నవ్వానికి సమాసము తెలుఁగులక్షణముచే సిద్ధ మగుటను నవి యాచ్ఛికమున కుదాహృతు లయ్యె. రాజుముదల మొదలగు మూఁడును సంస్కృత

సమములయు నాచ్ఛికములయుఁ గలయికచే నేర్పడినవి గాన మిశ్రము లయ్యెను. మిశ్రమున సంస్కృతాచ్ఛికములలో నిదే ముం దుండవలె నను నియమము లేదు. మీఁది లక్షణముల ననుసరించి తెలుఁగువ్యాకృతిచే సిద్ధించెడు సాధ్యము గాని మిశ్రము గాని తత్పురుషకర్మధారయములే యయ్యెడిఁ గాని యితరములు గాఁజాలవు. (చూ. సమాస ప. 5-6-7 మొదలైనవిధులు) 'రాజుముదల'... ఇందుఁ దత్సమము 78 చే సంస్కృత సమంబైన రాజు శబ్దమునకు యొక్కషష్ఠ్యంతమునకు ముదల యను తెలుఁగు శబ్ద ముతోఁ గర్మధారయము సిద్ధించెఁ గాన నిందు మొదట నున్నది తత్సమంబు. తక్కిన రెం డుదాహరణములందుఁ దరువాత నున్న యుందకవల్లభపదములు సంస్కృతసమములు. ప్రతిసమాసమునకు మూఁ డుదాహరణముల నొసంగుట తద్విషయమును దృఢపఱచుట కని గ్రహించునది. సాధ్యాచ్ఛికమిశ్రముల విభక్తిలోపాదులును సంధ్యాదికార్యములును నాయావిధులచే నగుటను గమనించికొనునది.

తత్పురుషాదులకు లక్షణంబు ప్రాయికంబుగ సంస్కృతోక్తంబ యగు. 3.

తత్పురుష బహువ్రీహి ద్వంద్వంబు లని సమాసంబు లెల్లం ద్రివిధంబు లయి యుండు. అవి ప్రాయికంబుగా నుత్తరాన్యోభయపదార్థ ప్రధానంబు లయి యుండు. అందుఁ దత్పురుషంబు వ్యధికరణం బని సమానాధికరణం బని ద్వివిధంబు ద్వితీయాదులకు మీఁదిపదంబుతోడ సమాసంబు వ్యధికరణంబు నాఁబడు. నెలతాల్పు - నెలతక్కువవాఁడు - దేవరమేలు - దొంగభయము - రామునిబాణము - మాటనేర్పరి. విశేష ణంబునకు విశేష్యంబుతోడ సమాసంబు సమానాధికరణంబు నాఁబడు. ఇదియె కర్మధారయంబు నాఁబడు. సరసపువచనము - తెల్లగుఱ్ఱము - మంచిరాజు. ఇది సంఖ్యాపూర్వంబు ద్విగువు నాఁబడు. ముజ్జగములు - ముల్లోకములు. బహువ్రీహి ముక్కంటి - చలివెలుఁగు. ద్వంద్వము - తల్లిదండ్రులు - అన్నదమ్ములు. ప్రాయికంబుగా ననుటచే సంస్కృత లక్షణంబుఁ దోడవని సమాసంబుం గల దని సూచింపఁబడియె. దానం జేసి చిగురుఁగేలు - జుంటిమోవి యిత్యాదులయిన యుపమానపూర్వ పదకర్మధారయంబులు గ్రాహ్యంబులు. ముఖపద్మము - చరణకమల

ములు - ఇట్టి యుపమానోత్తరపదంబులు గలవుగాని విపరీతంబులు సిద్ధంబులు లే వని యెఱుంగునది. సిద్ధంబు సర్వంబు గ్రాహ్యంబు - రాజపురుషుండు - నీలోత్పలము - పీతాంబరుండు - రామలక్ష్మణులు. కేవల సంస్కృతశబ్దము వికృతిశబ్దముతోడ సమసింపదు. దానం జేసి యనేక మాఱులు లల్పపండితార్యాదులు దుష్టము లని తెలియునది.

టీ. తత్పురుష మొదలగు సమాసములకుఁ దఱచుగ లక్షణము సంస్కృత వ్యాకరణమునఁ జెప్పఁబడినయట్లే యగు నని సూత్రార్థము. 'తత్పురుషము-బహువ్రీహి-ద్వంద్వము' అని సమాసములు మూఁడువిధము లయి యుండును. అందుఁ దత్పురుష ముత్తరపదార్థప్రధానమును, బహువ్రీహి యన్యపదార్థప్రధానమును, ద్వంద్వ ముభయ పదార్థప్రధానమును, దఱచుగ నయి యుండును. దొంగభయము-దేవరయానతి-మొద లగు దత్పురుష సమాసములందుఁ బ్రధానముగ భాసిలునది యుత్తరపదార్థమే గానఁ దత్పురుష ముత్తరపదార్థప్రధాన మయ్యెడి. తమ్మికంటి - మొదలగు బహువ్రీహి సమా సములందు సమాసమునందలి పదములు తమకు నియతమైన యర్థములను గాక సమాసమునఁ గూర్పఁబడని పదము నర్థమును జెప్పెడిఁ గాన బహువ్రీహి యన్యపదార్థప్రధాన మగు చున్నవి. ద్వంద్వమునందలి పదార్థములకెల్లను నన్వయమునఁ బ్రాధాన్యము చూపట్టెడిఁ గాన ద్వంద్వ ముభయపదార్థప్రధానం బగుచున్నది. ప్రాధాన్య మన్వయసంబంధమును బట్టి మాచిన విశదమయ్యెడి. మఱియు సమాసములకు నిడువిశేషణములరీతిని వాని యన్వ యాదిసంబంధములు బరిశీలించినను, బైప్రాధాన్యము తేటతెల్లమగు. 'దొంగభయము' మున్నగు తత్పురుషముల భయము మొదలగు నుత్తరపదములచే బోధ్యములగు పదార్థ ములకే ప్రధానముగ నన్వయసంబంధమును బూర్వపదబోధ్య పదార్థముల కుత్తర పదార్థముతోడి సంబంధమేగాని ప్రధానముగ నన్వయసంబంధము లేకుండుటను నరసిన నుత్తరపదార్థప్రధానము తత్పురుష మనుమాట సార్థక మయ్యెడి. ఇట్లే సుందరుఁడు దొంగ భయ మని విశేషణము నిడక దారుణ మైన దొంగభయ మని విశేషణమును వేయురీతిని గమనించిన నుత్తరపదార్థప్రధానము తత్పురుష మనుట స్పష్టపడియెడి. అట్లే తమ్మికంటి మొదలగు బహువ్రీహి సమాసముల తమ్మి-కన్ను పదములు సమాసఘటకముగాని పదము నర్థమును బోధించుటను-మేఘశ్యాముఁడు తమ్మికంటి యనియేగాని యరుణములు తమ్మి కంటి యను రీతినిగాని విశాలములు తమ్మికంటి యనుగతిని గాని విశేషణములను వేయ వీలులేకుండుటను బరికించిన బహువ్రీహి యన్యపదార్థప్రధాన మగుట విశదమయ్యెడి ఈరీతినే ద్వంద్వఘటకపదార్థములకు రెండింటి కన్వయసంబంధము తుల్యముగ నొప్పు

టను బరీక్షించిన నుభయపదప్రాధాన్యము సుబోధ మగు. సుందరులు రామకృష్ణు లను రీతిని ద్వంద్వఘటకపదార్థములకెల్లను సంబంధించెడు రీతినే విశేషణమును వేయుట యును శ్వేతుఁడు రామకృష్ణులని గాని నీలుఁడు రామకృష్ణులని గాని విశేషణము వేయ నీలులేకుండుటయును గమనించిన నుభయపదప్రాధాన్యము సుగమ మయ్యెడి. పైని పేర్కొన్న త్రివిధములగు సమాసములలోఁ దత్పురుషము వ్యధికరణసమానాధికరణముల ద్వివిధ మగును. ద్వితీయాది విభక్త్యంతములకుఁ దరువాతి పదములతోడి సమాసము వ్యధి కరణ మనియు విశేషణమునకుఁ దరువాతి విశేష్యముతోడి సమాసమునకు సమానాధి కరణ మనియు శాస్త్రకర్తల సంప్రదాయము. వ్యధికరణము = వి+అధికరణము. శూన్య మైన స్థానముగలది యని యర్థము. రాజుకొడుకు మొదలగు ద్వితీయాదులకు మీఁది పదములతో నైన సమాసములందు రాజత్వపుత్రత్వము లొకేవస్తువున నిల్చు నవి గాక రాజత్వము రాజునందే పుత్రత్వము పుత్రునందే నిల్చునవిగాన నిట్టిచోటులందు వ్యధి కరణత్వమే తోఁచెడి. నల్లకలువ మున్నగుచోటులందు నీలత్వమునకును గుముదత్వమున కును గలువయే తావు గాన నిట్టిచోటులందు సమానాధికరణత్వమే తోఁచెడి. సమానాధి కరణము=సమాన మనఁగా నేకము. ఏకము=ఒకటి. అధికరణము=తావు, 'రెండు ధర్మముల కొకటియే తావు' అనియర్థము. నెలతాల్పు మొదలగు నా ఉదాహరణములును గ్రమముగ ద్వితీయాదిసప్తమ్యంతము లగు నాఱువిభక్తులపదముకు మీఁదిపదముతో నైన వ్యధికరణ సమాసముల కుదాహరణములు. విశేషణము=విశేష్యనిష్ఠమగు విశేషమును విశదీకరించు నది. కావుననే విశేష్యనిష్ఠమగు విశేషమును విశదీకరించు విశేషణము ముందును నద్దానికి వెనుక విశేష్యమును నుండుటయే సమాసమున సహజ మయ్యెడి. ధర్మధర్ము లవినాభావ సంబంధము గలవి యనుట తెల్లము. ధర్మధర్ముల కగు సమాసములు గావుననే యట్టి వానియం దేకాధికరణత్వ మనివార్యముగఁ గనఁబట్టెడి. ధర్మము ధర్మినిష్ఠము గాన ధర్మ వాచకము విశేషణ మగుటయు ధర్మివాచకము విశేష్య మగుటయు సహజమయ్యెడి. కావుననే 'విశేషణమునకు మీఁదిపదముతోడి సమాసము సమానాధికరణము' అని వివరించుటయు సార్థకమయ్యెడి. సమానాధికరణము లగు విశేషణవిశేష్యముల కగుసమా సములనే కర్మధారయము లందురు. తత్పురుషమే సమానాధికరణమునంజేసి లేక విశే షణ విశేష్యభావమునంజేసి కర్మధారయసంజ్ఞ నందు నని తాత్పర్యము. తత్పురుషమున సామానాధికరణ్యము లేక విశేషణ విశేష్యభావము తోఁపదు. కర్మధారయమున సామానాధికరణ్యము స్పష్టముగ నగపడెడి. ఇదియే తత్పురుష కర్మధారయములకుఁ గలభేదము. సరపువచనము మొదలగు మూఁడుదాహరణములు సమానాధికరణ మునకు లేక కర్మధారయమున కుదాహరణములు. విశేషణ విశేష్యభావము తోఁచెడి

కర్మధారయంబులందును విశేషణము సంఖ్యావాచకమైనచో నవఁగా ధర్మము సంఖ్యా వాచకబోధ్య మగుచో నట్టి సమాసములు ద్విగువు లని పిలువంబడును. అనఁగాః కర్మ ధారయమే సంఖ్యాపూర్వ మగునెడల ద్విగు వనిపించుకొను నని ఫలితము. 'ముజ్జగములు-ముల్లోకములు' అను రెం డుదాహరణములును విశేషణ విశేష్యములకైన సమాసము లగుటను, నందును సంఖ్యాపూర్వము లగుటను ద్విగుసంజ్ఞ సంచెడి. త్రిత్వము లోకత్వమును లోకమునందే తోఁచెడిఁ గాన నిం దేకాధికరణత తోఁచుట స్పష్టంబు. 'ముక్కంటి-చలివెలుఁగు' అను రెండును బహువ్రీహి కుదాహరణములు. 'మూఁడు+కన్నులు - చలి+వెలుఁగు' ఇందుఁ గల యూయాపదార్థములను బోధించుపదము లన్నియుఁ జేరి యన్యపదార్థమునే చెప్పుచున్నవి గాన నివి బహువ్రీహి సమాసము లయ్యెను. 'త్రిత్వ విశిష్టమైన కన్నులు - శీతత్వ విశిష్టమైన వెలుఁగులు' అని విశేషణ విశేష్యభావము గోచరించుచున్నను జేరి యవి త్రిత్వవిశిష్టమైన నేత్రములుగల శివుని శీతత్వవిశిష్టమైన వెలుఁగులు గల చంద్రుని నన్యపదార్థములఁ దెల్పుచున్నవి గాన బహువ్రీహిసమాసములు నాఁబడెను. 6 సూత్రమునుబట్టి తెలుఁగున నాచ్ఛికస్త్రీసమములకే బహువ్రీహి యగు నను నియమమునం జేసి యివి సిద్ధించెడి. ఇట్లే పైకర్మధారయోదాహరణములలో 5 సూత్రము ననుసరించి మొదటిది ముగంతవిశేషణపూర్వక మగుటకును, దక్కిన రెండును స్త్రీసమవిశేషణ పూర్వక మగుటకును నుదాహరణము లగు నని యెంచవలెను. 7 సూత్రమునుబట్టి స్త్రీసమములకే తెలుఁగున ద్వంద్వము గలిగెడిఁ గానఁ దల్లిదండ్రు లన్నదమ్ము లను రెండును ద్వంద్వమున కుదాహరణములు, సూత్రమునందలి ప్రాయశ్శబ్ద మునం జేసి సంస్కృతవ్యాకృతియందు నిరూపితములైన సమాసలక్షణములకు వ్యతిరేకములైన సమాసములును దెలుఁగున నగపడుట యవిరుద్ధమయ్యెడి. సంస్కృతలక్షణమునకు లక్ష్యములు గానిసమాసములు తెలుఁగునఁ బొసఁగుటను సూచింప సూత్రమునఁ బ్రాయశ్శబ్దము నిల్పఁబడె నని భావము. (సంస్కృతలక్షణమును = సంస్కృతవ్యాకరణోక్తసమాసలక్షణమును, తొడరని = అనుసరింపని.) అక్కారణమునఁ జిగురుఁగేలు - జుంటిమోవి మొదలగు సంస్కృతలక్షణానుసారులుగాని యుపమానపూర్వపదకర్మ ధారయములు సాధువు లగుచున్నవి కేలునకు సాటియైనది చిగురు గానఁ జిగు రుపమానము. మోవికి సాటియైనది జున్ను గాన జున్నుపమానము. ఉపమానవాచకము లిందు ముందును, వెనుక నుపమేయములును నిల్చియున్నవి గాన నివి యుపమానపూర్వపద కర్మధారయము లగుచున్నవి. 'ఉపమితం వ్యాఘ్రాదిభిస్సామాన్యా ప్రయోగే' అను విధినిబట్టి సామాన్యధర్మవాచకము ప్రయోగింపఁబడనపు డుపమానవాచకము పరమందును నుపమేయము పూర్వమందును నుండవలెను గాన నట్టి నియమము జుంటిమో-

పీత్యాదులం దనాదృత మగుట నవి సంస్కృతలక్షణము ననుసరింపని సమాసము లయ్యెను. దేనిని సాటిచేయుదుమో యది యుపమానము. ఒకదానితోఁ బోల్పఁబడు నది యుపమేయము. పోల్పఁదగిన చంద్రాదు లుపమానము లనియుఁ, బోలికకు విషయ ములగు ముఖాదు లుపమేయము లనియు భావము. 'మేఘశ్యాముఁడు, 'తటిద్గౌరి' అను మొదలగువానియందు శ్యామత్వగౌరత్వవిశిష్ట ధర్మవాచక శ్యామతటిత్పదములే ప్రయుక్తములయ్యెఁ గాన నట్టివి యవిరుద్ధము లగుచున్నవి. తెనుఁగున నట్టిస్థితి యగపడ కున్నను మోముదమ్మి - మైతీవ మొదలగు నుపమానపూర్వపదకర్మధారయములును సాధువులే యయ్యెడి. సామాన్యధర్మవాచకాప్రయోగమునను నుపమానపూర్వపదకర్మ ధారయము తెనుఁగున నుండుట సంస్కృతమునకంటె విశేష విషయ మని ఫలితము. సంస్కృతమున సామాన్యధర్మివాచకప్రయోగము లేనపు డుపమానపూర్వపదకర్మధార యము గలుఁగ దనియు నుపమానోత్తరపదకర్మధారయమే యగుననియుఁ గాన సిద్ధమగు ముఖపద్మము - చరణకమలము లనురీతి నుపమానోత్తరపదములే యమరుఁగాని 'కమల చరణములు - పద్మముఖము' అనురీతి నుపమానపూర్వపదము లమరవనియు నిట్టి యుప మానోత్తరపదములను మూలస్థ మగు వివరణమున కభిప్రాయము. సంస్కృతవ్యాకృతిచే సిద్ధించెడు సమాసములెల్ల గ్రాహ్యములె యగు. తెలుఁగున నవ్వానినెల్ల నాదరించి ప్రయోగింప నగు నని భావము. సమాసత సిద్ధించినపిదప నేకపదత్వము సిద్ధింప నవ్వా నికిఁ దత్సమప్రక్రియంబట్టి తెలుఁగువిభక్తులం జేర్చి ప్రయోగింపనగుట తెల్లంబె 'రాజ పురుష - నీలోత్పల - పీతాంబర - రామలక్ష్మణ' అను సిద్ధములకుఁ దత్తదుచితములగు తెలుఁగుప్రత్యయములం జేర్చి వ్యవహరించుట నరయునది. క్రమముగఁ బై నాల్గును దత్పురుషకర్మధారయబహువ్రీహిద్వంద్వముల కుదాహరణంబులు. ఆంధ్ర విభక్తి చిహ్నితముగాని సంస్కృతపదమునకుఁ దెనుఁగుపదముతోడ సమాసము గలుఁగ నవకా శము లేదు. ఈవిషయ మాయాతత్పురుషబహువ్రీహిద్వంద్వ సమాసవిధాయక సూత్రములంబట్టియే స్పష్టము. కావున ననేకాల్పశబ్దములు తెలుఁగువిభక్తినందనివి తమకుఁ బరమున నున్న మాఱు దండుపదములతో వికృతులతో సమసించుట దుష్టం బని గణింపనయ్యె. దుష్టము లీ రెండును గర్మధారయములు. 5 సూత్రము ననుసరించి ముగంతములై వీని పూర్వపదములు 'అనేకము అల్పము' అని మువర్ణకము నందియుండ వలెను. సంధి 32 ననుసరించి పుంపులు గలుఁగ 'అనేకపుమాఱులు - అల్పపుదండు' అని రూపములు గలుగనోపు. ప్రశ్నమోదాహరణమునందలి మువర్ణము గాక ముగాగమ మైనను దత్సమము 41 విధిచేఁ బుంపులు గలుగును. వికృతి యనుట ప్రాకృతసమ సంస్కృతభవప్రాకృతభవదేశ్యరూప మగు తెలుఁగుతో సమసింపకుండుటను సూచించుట

కని గ్రహించునది. అకారేకారోకారాంత సంస్కృతపదములమీఁదఁ దత్పురుషమున విభక్తి లోపించుటంజేసి యాంధ్రవిభక్తి చిహ్నితముగాని సంస్కృతపదములకు వికృతి పదములతోడ సమాసము గలిగినట్లు స్థూలదృష్టికిఁ దోఁచెడిఁ గాని యాస్థలములందు జనించిన తెలుఁగువిభక్తి సమాసమున లోపించుటం జేసి య ట్లనుకొనుట భ్రాంతిమూలక మని గ్రహించునది. ('హంసనడలు హారిదీవెన శంభుకొడుకు' మొ.) ఇట్లు సంస్కృతానుసారి ప్రాచీనలాక్షణికమార్గము పట్టి సూరి సమాసములయుఁ దదవాంతర భేదములయు స్థితిని దెనుఁగునను దోఁపఁజేసినను దత్పురుషములలో విభక్తిలోపముంగూర్చిన నొక్క షష్ఠీతత్పురుషమే భాసింపఁదగియుండుటచేతను, జేత తోడ వలనాదుల వర్ణకములకు నిత్యాలిగాగమములంగూర్చి లోపింపకుండఁజేయు ప్రయత్నమును యొక్క షష్ఠీతత్పురుషమే తెనుఁగునకు సహజమైన దని విశదపఱుపఁ గలిగియుండుటచేతను, షష్ఠీసమాసముదక్క నన్యములు కృత్రిమము లనుట తగును. ఇట్లే విశేషణమునకు మీఁది విశేష్యముతోడి విశేషణసమాసమే తెనుఁగున సహజ మనియుఁ దక్కినవి కాల్పనికము లనియు ననఁదగు. ద్వంద్వబహువ్రీహులు కేవలము తెలుఁగు లక్షణమునే యందినవై యవాంతరదభేములం గానక యేకరూపముగ నుండుట గాననగు. ఏకశేషాదులు తెలుఁగునఁ దోఁపవు. కాన నీ సమాసావాంతరభేదవిస్తృతివర్ణనము తెలుఁగున కసహజమైన దని తోఁచెడి.

ఆ ఈ ఏ యను సర్వనామంబులు త్రికంబు నాఁబడు. ౪.

టీ. 'ఆ-ఈ-ఏ' అనునవి సర్వనామములు. వీనికి మూఁడిటికిఁ ద్రిక మని సంజ్ఞ. 'ఆ' అనునది తచ్ఛబ్దమునకైన తెలుఁగురూపము. 'ఈ' అనునది ఇదమదశ్శబ్దముల తెలుఁగురూపము. 'ఏ' అనునది. ఏతద్యచ్ఛబ్దముల తెలుఁగురూపము. 'ద్వికము-త్రికము-చతుష్కము - పంచకము - షట్కము' అను మొదలగువానియందలి కవర్ణము సమూహార్థమునఁ గలిగినది. కానఁ ద్రిక మన మూఁడిటి మొత్త మని యర్థము తేలెడి. నాన్= అనన్; నాఁబడును = అనఁబడును. 'ఇదమదసేతద్యత్తచ్ఛబ్దాః' అను చింతామణినిబట్టి యచ్చుల క్రమము ననుసరించి 'ఆ - ఈ - ఏ' అనువానిని జేర్కొని వ్యాకృతిమర్యాద జూఁడై త్రిక మను సంగ్రహనామము నిడియుండ గుప్తార్థప్రకాశిక యిప్పట్టున సూరిపై హారికారికాచౌర్యము నారోపించుట విచార్యము. పాణినీయపారీణహరికారికాకర్తయే బాలవ్యాకరణసంస్కృతీకరణమున 'ఆ - ఈ - ఏ' అనువానికి మొదట గుణమును బిదప నయాదేశముం గూర్చి 'అయే' అని తమపాణినీయపాండిత్యప్రకర్షము బ్రకటించుచు మూల మిది యని భ్రమింపఁజేయ నిట్లనువదించి యుందు రనుట సాహసము గాఁజాలదు. 'అ-ఇ-ఉ' అను వీనిని 'అయవః' అను చింతామణియే శాస్త్రిగారి నీసందర్భమున 'ఆ-ఈ-ఏ' అనువానిని 'అయే' అని పేర్కొనునట్లు చేసియుండును.

కర్మధారయంబు త్రిక స్త్రీసమ ముగంత ధాతుజవిశేషణ పూర్వపదం బయి యుండదు. ౫౩.

ఆచందమ్ము-ఈచిందమ్ము-ఏబ్బందమ్ము; వాఁడిమాట - పోఁడిపాట; బెడిదపుటడిదము; మడిసెదుదడములు. ఈ నియమముచే బల్లిదుఁడు మల్లుఁడు - కావలుఁడు - రావణుఁడు - ఇత్యాదుల సమాసంబు లేదు.

టీ. 'ఆ-ఈ-ఏ' అను మూఁటికి త్రిక మని పేరని ముందె యుక్తము. ప్రథమైక వచనలోపమునందిన యాచ్ఛికశబ్దము స్త్రీసమ మని యాచ్ఛికపరిచ్ఛేదాదిని నిరూపితము. తత్సమము 40 చే ముగాగమము నందు నవి ముగంతములు. క్రియ 44-45-46 చే సిద్ధించెడునవి ధాతుజవిశేషణములు. ఎడి ప్రభృతివర్ణకాంతము లేదును ధాతుజవిశేషణము లని ప్రాచీనులు వ్యవహరింతు రను వివరణమును గాంచునది. కర్మధారయ మన విశేషణమునకు విశేష్యముతో నైన సమాస మని ముందె నిరూపితము. కాఁగాఁ గర్మధారయసమాసమున విశేషణభూతమైన పూర్వపదము త్రికరూపమునఁగాని స్త్రీసమరూపమునఁగాని ముగంతరూపమునఁగాని ధాతుజవిశేషణరూపమునఁగాని నిల్చియుండి తరువాతి విశేష్యముతో సమసించెడి నని సూత్రార్థము లభించెడి. 'ఆచందము' మొదలుకొని యున్న మూఁ డుదాహరణములు త్రికపూర్వపదమున కుదాహరణములు. 'వాఁడిమాట - పోఁడిపాట' అను రెండును స్త్రీసమపూర్వపదమున కుదాహృతులు. 'బెడిదము+అడిదము= బెడిదపుటడిదము.' ఇది ముగంతపూర్వపదమున కుదాహృతము. సంధి 32-28 చేఁ బుంపులు టుగాగమమును నగుటను స్మరించునది. 'మడిసెదు దడములు':...ఇది ధాతుజవిశేషణ పూర్వపదమున కుదాహరణము. మడియు=ఎడు+మడిసెదు. క్రియ 44 చే సెడు వర్ణకమును 54 చే యకారమునకు సకారమును నగుటను గమనించునది. కర్మధారయంబు త్రికస్త్రీసమముగంతధాతుజవిశేషణపూర్వపదం బయియుండదునే గాని తద్భిన్న పూర్వపదం బయి యుండద దని సూత్రమునుబట్టి స్పష్ట మగుచుండుటచేసి బల్లిదుఁడు మున్నగువానివంటి డుమంతములతోఁ గర్మధారయము గలుగ దనుట స్పష్ట మని యీ నియమముచే నను సూరి యీ క్రిందివివరణమున కభిప్రాయము. డుమంతము విశేషణ మయ్యుఁ బూర్వపదంబు గా దనియు వ్యస్తముగనే ప్రయుక్త మగు ననియు భావము. సూత్రమును నుత్తరపదస్వరూపనియమము చేయమిని, ముగంతత తత్సమాచ్ఛికసాధారణ మగుటను, ధాతుజవిశేషణ మని సామాన్యముగ ననుటను, మిశ్రసమాసఘటన కర్మధారయమునను గల్గెడి నని విశదమగుచున్నది. తత్పురుషకర్మధారయద్విగువులు విశేషధర్మగతిని భేదించునవి గాని సామాన్యముగ నేకరూపములే యగుట నీమూఁడింటను మిశ్రసమాసము గలుగ నగు నని గ్రహించునది. సంధి 32 చేఁ గర్మధారయము మువర్ణకపూర్వపదంబై

యుండదనుట స్పష్టపడుటంజేసియు, 41 తత్సమము సూత్రవివరణములంబట్టి కార్య ప్రాప్తిసందువిషయమున ముపర్ణక ముగాగమముల కంతగ భేదము లేమింజేసియు, ముగంత పూర్వపదంబయియుండు నని స్పష్టపఱచెనే గాని ముపర్ణక పూర్వపదంబయి యుండ దని మాత్రము గ్రహింపరాదు. అనఁగా ముగంత మనుమాట ముపర్ణకమునకును నుప లక్షణ మని గ్రహింపవలె నని భావము. కాని కారకము 20 చే ముపర్ణకాంతవిశేషణ ముల బహుత్వమున కేకత్వము గల్గనగుట ముపర్ణకాంత మను టర్హ్యము. ధాతుజవిశేషణ ములు స్త్రీ సమతుల్యములె కాని విశేషణత భాసింపఁజేయు నాయా ప్రత్యయములు సంస్కృతసమాచ్ఛికధాతు సాధారణములగుటను నా ప్రత్యయముల చేర్పునంజేసియే స్త్రీసమతౌల్య మాయావానికి సిద్ధించుటను, స్త్రీసమమునకంటె భిన్నముగ ధాతుజవిశేషణ ములు లెక్కింపఁబడె నని గ్రహింపవలెను. విశేషణవిశేష్యములకే కర్మధారయ మమరెడి ననియుఁ ద్రికస్త్రీసమ ముగంతధాతుజవిశేషణ రూపవిశేషణములే తరువాతి విశేష్య ముతో సమసించెడిఁ గాని యితరములు గా వనియు ఫలితము. వైలక్షణము ననుసరించి డుమంత (ఉత్తరపదము) స్త్రీ సమరూప (పూర్వోత్తరపదములు) సర్వనామములకుఁ గర్మధారయమునఁ బ్రవేశముగలుగు టప్రసక్తమగుటంజేసి త్రిలింగలక్షణశేషము కఱ చుగ సర్వనామముతోడఁ గర్మధారయము చూపట్ట దని శాసించుట ప్రసక్తమయ్యె ననఁదగు. విశేషణముల విభజించి విశేషించి వానిరూపు నీరీతిని సూరి చూపి సుబోధము చేసెనే గాని మూలము విశేషణరూపమును గ్రహించుభార మర్థవిచారణచేఁ బాఠకులే గ్రహింతు రని వదలి 'సంస్కృతపదేన పరిమిత మాంధ్రపదం కర్మధారయో భవతి' అని సూత్రించి కర్మధారయ సామాన్యముల నేకరువువేయక చిత్రమగు కర్మధారయభేద మును మాత్రము విశేషించి సుబోధము చేసినది.

వ్యాఖ్యాతలు 'ఆంధ్రషడ్వర్ణపర్యంతం పదం స్యాత్కర్మధారయే' లేదా 'ఆంధ్రః షడ్వర్ణపర్యంతం సంస్కృతేన సమస్యతే' అను పరంపరాయాతమగు నొక కారికనాథర్వణమున దూర్పఁబడినదానిని నథర్వణకారికాస్థమై మూలస్థ పరిమితశబ్దమును వివరించుదానినిగ భ్రమించి 'వాఁడి మయూఖములు; వేఁడిపయోధారలు' మొదలగు కర్మధారయముల సాధించునదిగ మూలమున కర్థముచేసిరి. కాని 'కటికిచీఁకటి తిండికర ములు; వలపులరొకిమీనిసతి; ఓర్వఁజాలని వాఁడి మయూఖములు' అను మొదలగు ప్రయోగములు షడ్వర్ణపరిమితములుం గామిని బై వ్యాఖ్యాతలయాశయ మసంగత మయ్యెడి. కొంద ఱాఱువర్ణము లనుదానికి ఖండాంధ్రపద మాఱువర్ణములకు మించనిదై యుండవలె నని యర్థము గాని సమాసమునందలి పదములనెల్లఁ గలిపి వర్ణాధిక్యమును శంకించి యసాధుత్వమును గల్పింపరా దనియుఁ 'గటికి - చీఁకటి - తిండి.' యనునవి మూఁడుపదము లనియు వాని మొత్త మాఱింటికి మించెను గాన నిందు దోషము లేద

నియు నొనేపద మాఱువర్ణములకు మించినది యట్లు సమసింప రాదనియు నంద్రు. కాని యొకే తెలుఁగుపద మాఱువర్ణములకు మించియున్నవి సాధారణముగ మృగ్యమగుటఁ బైవిషయము నిరాధార మని యనక తీరదు. కాఁగా నెట్టి కర్మధారయమును బోధింప మూలము పై రీతిని యత్నించెనో కనుఁగొనవలసియున్నది. 'ద్వ్యక్షరాది చతుర్వర్ణ పర్యంత జననామసు,లోపస్స్యాత్ డ్వాది వర్ణానాం శబ్దే రాజాదికే పరే, క్వచిదత్వం క్వచిచ్ఛాత్వం క్వచిదిత్వం క్వచిత్స్వతా, క్వచిన్మత్వం యథాయోగమన్యచ్చ వ్యవహారతః.' అని యాథర్వణము మూలస్థమగు పరిమితశబ్దమును వివరించుటంబట్టి రామరాజు - కృష్ణరాయఁడు మొదలగు కర్మధారయముల సాధింప మూలసూత్ర మారబ్ధ మయ్యెనని గ్రహింపవలసియున్నది. మఱియు నిది సామాన్య కర్మధారయ సమాసపరముగ భ్రమించుచు 'ఆంధ్రైః' అను కారిక నాథర్వణస్థముగ నెన్నుచు సరస్వత్యాదులు మూలమున కర్థము వ్రాయుట యసంగత మనక తప్పదు. చింతామణి యాంధ్రవిభక్తి చిహ్నితములగు నాయావాని కాయాసమాసములు గల్గుటను సూచనామాత్రసారముగ నిరూపించియు 'సంస్కృతపదేన పరిమితమ్' అను కారిక రచించుటకు విభక్తిలోపాది కార్యవిశేషములు చూపట్టు నిట్టి కర్మధారయవిశేషమును బోధించుటే ఫలమనుట యొప్పెడి. (చూ. మదాంధ్ర గురువరుల చింతామణివిషయ పరిశోధనము. పేరా 52) కాని నిపుణముగఁ బరిశీలింప నన్నయ తాఁ బ్రయోగించిన 'కపిలకన్నులు - కపిలజడలు - కపిలగడ్డము.' అను మొదలగు నాంధ్రవిభక్తి చిహ్నితములు గాని శుద్ధ సంస్కృత పదములకుఁ దెలుఁగు పదములతోనైన కర్మధారయసమాసములను సంగ్రహించి సాధుత్వ మొసంగ నీ సూత్రము ప్రత్యేకించి యారంభించెనేమో యని యనుమానము గలిగెడి. 'స్వస్వవిభక్తివికారైః' అని తెలుఁగువిభక్త్యాదులు నందినవానికే సమాసయోగ్యత సామాన్యముగ శాసించుచు 'సంస్కృతవైకృతశబ్దైః' అను దానిచే మిశ్రసమాసస్వరూపమును 'కేవల వికృతిపదైః' అనుదానిచే నాచ్ఛిక సమాసస్వరూపమును విశదీకరించి తెలుఁగునఁ బొలిచెడు సమాసములఁ దెలిపి కృతార్థుఁడై యితరముల సమాసములఁ జోలికిఁ బోనివాఁ డయ్యు నొక్క కర్మధారయరూపము నెఱింగింప నేల పాటుపడెనో యని యరయు పక్షమున నాంధ్రవిభక్తి చిహ్నితము గాకయు సంస్కృతశబ్దము తెలుఁగుపదముతో విశేషణసమాసము నందఁదగునను విశేషమును బోధింపనే యనియుఁ గపిలకన్ను లిత్యాది రూపత్రయమునకుఁ దనచేఁ బ్రయోగింపఁబడినవానికిఁ దత్కాలశిష్టవ్యవహృతములై సార్థకములై యొప్పు మఱికొన్ని యట్టివానికి సాధుత్వమును సంపాదింపనే యనియు విశ్వసింపక తీరదు. (చూ. నారచించిన కఱకంఠాది శబ్దగ్రామ్యతావిచారము. త్రిలింగ. పుట 15 సం. శ్రీముఖాషాఢము. 3. సో—11. మం.) రామరాజువంటి కర్మధార

యముల నన్నయ యొచటను వాడకుండుటయు నిందులకుఁ బ్రమాణము కావున నేగతిని జూచినను నీ చిన్నయసూరి సూత్రమునకును మూలసూత్రమునకును గర్మధారయ నామ స్థితి తౌల్యమేగాని విషయైక్యము లేదనుట యయుక్తికము గాఁజాలదు. ఇట్లుండ బాల సరస్వత్యాదులవలెఁ గాక గుప్తార్థప్రకాశిక, మూలవివరణములఁ గర్మధారయపరముగ గ్రహించుటయు; కటికిచీఁకటి తిండికరము లను దాని షష్ఠీ తత్పురుషముగ నెన్నుటయు మూలవ్యాఖ్యాతృవిరుద్ధవిషయము లనుట సాహసోక్తి గాఁజాలదు.

స్త్రీసమఘటితంబ యొకానొకండు బహువ్రీహి చూపట్టెడు. ౬.

ముక్కంటి - వేగంటి - చలివెలుఁగు - వేవెలుఁగు - మోటబరి ఇత్యాదులు వ్యవహారసిద్ధంబులు గ్రాహ్యంబులు.

టీ. స్త్రీసమములతోఁ గూర్పఁబడినదే యొకానొక బహువ్రీహి యగపడెడి. ప్రథమైకవచనము లోపింప మిగిలిన యాచ్ఛికపదములకే బహువ్రీహి యను ప్రవేశము గలిగెడుఁ గాని ప్రథమైకవచనముతో నున్న యితరముల కిందుఁ బ్రవేశము లే దని తాత్పర్యము. బహువ్రీహి స్త్రీసమములకే యను సామాన్యోక్తిం జేసి పూర్వపరపదములు రెండును స్త్రీసమములే గావలె ననుట స్పష్టము. ముక్కంటి = త్రిలోచనుఁడు - శివుఁడు. మూఁడు+కన్ను:—ఇందుఁ గల రెండుపదములును స్త్రీసమము లగుట తెల్లము. 17 విధిచే మూఁడుశబ్దమునందలి డువర్ణమునకు లోపమును కన్నను దానియందలి కకారము నకు ద్విత్వమును 22 చే సమాసాంతకార్యము కన్నుశబ్దమునందలి 'ను' అనుదానికిని గలుగ ముక్కంటిరూపము సిద్ధించెడి. వేయి+కన్ను = వేగంటి - సహస్రాక్షుఁడు - ఇంద్రుఁడు. సమాసమున వేయిశబ్దము తుదివర్ణము లోపించుటయు 22 చే 'న్ను' అను దానికి సమాసాంతకార్యము 'ంటి' వర్ణము గలుగుటయు గమనించికొనునది. వేయిశబ్దము వేరూపము నందు నని సూరి చెప్పకున్నను నాచ్ఛికసమాసములలో వర్ణలోప వర్ణాగమ వర్ణ వ్యత్యయాదివికృతులు ప్రయోగదృష్ట మగుటను గ్రాహ్యము అని త్రిలింగలక్షణ శేషకర్త నిరూపించెను. (చూ. సమా. 36 సూ.) ఇందు 'వేయి - కన్ను' అను రెండును స్త్రీసమములగుటయు నీ రెండును నన్యపదార్థమును సహస్రాక్షుని బోధించుటచే బహు వ్రీహి యగుటయు స్పష్టములు. 'చలివెలుఁగు = శీతకిరణుఁడు - చంద్రుఁడు. చలి+ వెలుఁగు. ఇవి రెండును స్త్రీ సమములె. చల్లనికిరణములుగలవాఁ డని యర్థము. వే వెలుఁగు = సహస్రకిరణుఁడు - సూర్యుఁడు. వేయి+వెలుఁగు. ఇందు రెండును స్త్రీ సమ ములె. వేయికిరణములు గలవాఁ డని యర్థము: వేయిశబ్దము తుది యివర్ణము సమాసమున లోపించె. మోటబరి = బరువు మోసెడియెద్దు - మోటబరువుగలది యనుట. 'మోటు -

బరువు' బరువుశబ్దమునందలి వువర్ణకము లుప్తమై స్త్రీసమంబై బహువ్రీహిని బ్రవేశము నందె. కాన నీరెండును స్త్రీ సమములె. సమాసాంతకార్య మివర్ణము తుదిని గలిగి మోట బరి యయ్యె. మోటుశబ్దమునందలి టువర్ణము సమాసమున టివర్ణ మయ్యెను. లేదా మోట యను వ్యవహారసిద్ధశబ్దమనియేని యనఁదగును. ఈ మొదలగు కవి వ్యవహార ప్రసిద్ధములైన యాచ్ఛిక బహువ్రీహులను, వానికి సమాసమునఁ గలుగు సమాసాంత కార్యవర్ణలోపవర్ణవ్యత్యయ వర్ణాధిక్యాదులను గవి ప్రయోగానుసారముగ నెఱుంగుచు గ్రంథముల సంగ్రహింపవలయు నని యిత్యాదులను నీ క్రింది సూరివివరణమున కభిప్రాయము. స్త్రీ సమఘటితంబ యనుటంజేసి సాంస్కృతిక సాధ్యమిశ్రసమాసఘటన యిందుఁ గలుఁగ దనియు స్త్రీసమాచ్ఛికములకే బహువ్రీహి తెలుఁగునఁ గలుగు ననియు నీ నియమముచేతనే కలకఁతుఁ డనునది గ్రామ్య మయ్యె ననియు నెఱుంగునది.

ఆచ్ఛికశబ్దంబుతోడ స్త్రీసమంబు ప్రాయికంబుగా ద్వంద్వం బగు. ౭.

అన్నదమ్ములు - తల్లిదండ్రులు - ఊరుపల్లెలు - ఆలుమగలు. మగఁడును బిడ్డలును - పల్లమును గళ్ళెమును - ఇత్యాదులు సమసింప వని యీ నియమంబున నెఱుంగునది.

టీ. తెలుఁగుగ స్త్రీసమంబుతోఁ గూడి యాచ్ఛికశబ్దము ద్వంద్వ సమాసం బగును. స్త్రీసమము తొలఁతను బిదప నాచ్ఛికశబ్దమును నిల్చియుండు నని భావము. ఇందు మొత్తముమీఁద నన్నియు నాచ్ఛికశబ్దములే యైయుండును గాని బహువ్రీహివలె నిందుఁ బూర్వపరపదములు రెండును స్త్రీసమములు గా నక్కఱ లే దనియుఁ బూర్వపదము మాత్రమే స్త్రీ సమమై విధిగనుండి పరపదమాచ్ఛికశబ్దము మాత్ర మైయున్నఁ జాలు ననియు గ్రహింపవలెను. దీని నిందును సాంస్కృతికసాధ్యమిశ్రఘటన పొసఁగ దనుట స్పష్టము. కేవలాచ్ఛికములకే ద్వంద్వ మని ఫలితము. ఆచ్ఛికోత్తరపదము డుమ్వాద్యంత మైయుండిన నుండ నగుట బహువ్రీహికంటె నిందు విశేష మని గ్రహించునది. 'అన్నదమ్ములు'-ఇం దన్న యను స్త్రీసమముతోడఁ దమ్ముఁ డను నాచ్ఛికశబ్దము ద్వంద్వ మయ్యె. తల్లిదండ్రులు:—ఇందుఁ దల్లి యను స్త్రీసమముతోడఁ దండ్రి యను నాచ్ఛికశబ్దము ద్వంద్వంబయ్యె. రెండును స్త్రీసమములు గారాదనునియమము ద్వంద్వమున లేమింజేసి సాధువయ్యె. ఇట్లే 'ఊరు+పల్లె; ఆలు+మగఁడు' అనునవి ద్వంద్వము లగుటను గమనించునది. రెండుపదార్థములను బోధించు రెండుపదము లేకపదమైనవి గానఁ దుదిని బహువచనప్రత్యయము గల్గె నని గ్రహించునది. ఆచ్ఛికశబ్దంబుతోడ నని ద్వంద్వమునందలి తొలిపదము స్త్రీసమం బై యుండవలె నని శాసించుటంజేసి స్త్రీసమము —

మగఁడు-బిడ్డఁడు-బిడ్డలు-పల్లము-గళ్లము మొదలగు శబ్దములు ద్వంద్వమునఁ బూర్వపదం బులై సమసింపవని మగఁడిత్యాది సూరివివరణమున కభిప్రాయము. ఇట్టివి యుత్తరపదం బులుగఁజేసి ద్వంద్వము గూర్చిన గూర్పనగుం గాని వీనిని మొదట నిడి ద్వంద్వ సమాసఘటనచేయ రా దని భావము. ఇట్టివానిని ద్వంద్వసమాసార్థము వచ్చునట్లు కూర్పవలసివచ్చిన సముచ్చయ నుశబ్దముం జేర్చి వ్యవహరింపవలసినదే యని గ్రహించు నది. ఇట్లే స్త్రీసమములయ్యును రెంటికి మించునపుడు సముచ్చయ నుశబ్దముం జేర్చి వ్యస్తముగ వ్యవహరింపవలసినదే గాని బహుపదద్వంద్వము గూర్ప వలనుపడ దని ప్రయోగసరణినిఁబట్టియుఁ దెలుఁగుబాస స్వభావమునుబట్టియుఁ దోఁచెడి. స్త్రీసమవ్యవ హార మీద్వంద్వసందర్భమున నామవాచకములకేగాక కృదంతభావార్థకక్త్వార్థకాద్యా చ్ఛికములకును జెల్లు నని గ్రహింపవలసియున్నది. లేనిచో ప్రౌఢవ్యాకర్త చెప్పినభావ ద్వంద్వాదులనట్టుల నీలక్షణము పట్టుకపోవలసివచ్చును. (కూడు గుడ్డ. ఔగాములు మొ. చూ. ప్రౌఢవ్యా. సమాస. 30-31 సూ. లు.) మఱియుఁ ద్రిలింగలక్షణశేషకర్త 'ఒకానొకచో ద్వంద్వమునందుఁ బూర్వపదంబు క్లీబసమం బగును. అగుచో నా మువర్ణక మునకు లోపంబగు. అందచందములు. వెచ్చసచ్చములు. ఒకానొకచో ద్వంద్వము మిశ్రంబును నందలి పూర్వపదంబు క్లీబసమంబును గానంబడియెడి. అవసరమక్కఱలు.' అని యీబాలవ్యాకరణద్వంద్వలక్షణమును సోదాహరణముగ సవరించుచు ద్వంద్వ మున మువర్ణకాంతమును బూర్వపదమగుటను మిశ్రమగుటను శాసించుట నరయునది. ఒక్క 'అవసరమక్కఱలు' అనుప్రయోగము దప్ప, మిశ్రమగుట కొండుప్రయోగము గనపట్టదు. అందచందము లిత్యాదులందుఁ బూర్వపదము మువర్ణకాంతమె గాని సమాస మున నది లుప్తమగుటంజేసి ప్రథమైకవచనలోపమునందినపదము పూర్వపదమగు నను ద్వంద్వలక్షణమున కం దవ్యాప్తి లేదనవచ్చును. ఏవిధినేని బూర్వపదప్రథమైకవచన లోపము నిత్యముగ నగునెడల నది ద్వంద్వమునఁ దొలిపదము గావచ్చు నని ప్రౌఢ వ్యాకర్త చెప్పినదానింబట్టి గ్రహింపనగును.

సర్వశబ్దంబులు సంబంధంబునందుం దచ్ఛబ్దంబుతోడ సమసించు. రా.

నావాఁడు - నాయది - ఇంటివాఁడు - ఇంటిది-రామునివాఁడు - రామునిది.

టీ. 'ది స్యాత్సంబంధార్థే సర్వస్మాత్' అనునది మూలము. 'సంస్కృతప్రాకృత సమములు భవములు దేశ్యములు' అను వివక్ష లేక యెల్ల తెలుఁగుశబ్దములకును సంబం ధార్థమును వివక్షించునపుడు తచ్ఛబ్దముతోడ సమాసము గలుగును. సంబంధించెడు

తచ్ఛబ్దవాచ్యము మహత్తగునెడల 'వాఁడు-వారు' అనియు, నమహత్తగునెడల 'అది-అవి' అనియుఁ బ్రయోగింపఁబడి వానితోఁ బూర్వపదము సమసించు నని గ్రహింపవలెను. ఈసూత్రముచే సమసించిన యడియవులయత్తులకే సంధి 45 సూత్రము బహుళముగ లోపమును విధించెడి. సంబంధార్థవివక్ష నామవాచకములకే పొసఁగెడిఁ గాన వాని మీఁదనే తచ్ఛబ్దము తోఁచెడి. దీని తరువాతిసూత్రము ననుసరించి 'వచ్చునది-వచ్చెడిది' మొదలగు విశేషణములమీఁదనైన తచ్ఛబ్దముతోడి రూపములు గాని సంబంధార్థమునఁ గల్గిన తచ్ఛబ్దముతోడి రూపములుఁ గావు. కావుననే వానికి సూరి సంధి 45 విధిచేఁ గాక యందలి బహుళగ్రహణమునం జేసి లోపతదభావములఁ గూర్చుట జరిగె నని గ్రహించునది. నావాఁడు:—నాయొక్క+వాఁడు: సంబంధార్థకము యొక్క యని కారకము 15 సూత్రవివరణములంబట్టి స్పష్టము. ఇచట నాయొక్క యను సంబంధార్థమున నా యనునది వాఁ డను తచ్ఛబ్దమహదేకవచపముతోడ సమసించెను. 25 చే సమాసమగుట యొక్కకు లోపంబు. నాయది:—నాయొక్క+అది. ఇచట సంబంధమున నా యనున దవి యను సమహత్తచ్ఛబ్దైకవచనముతోడ నీవిధిచే సమసించె ననియు, 25 చే యొక్కకు లోపము గల్గె ననియు, సంధిలేమి యడాగమము గల్గె ననియు గ్రహించునది. సంధి 45 చే సంధి గలిగినచో నాది యనియు రూపాంతర మేర్పడును. అది యను తచ్ఛబ్దము సమసించె నని స్పష్టపఱుప సంధిరానిరూపమె యిం దుదాహృతము. ఇట్లే 'ఇంటియొక్క+వాఁడు-ఇంటియొక్క+అది' అనునవి 'ఇంటివాఁడు - ఇంటిది' యని యగుటను గమనించునది. ఇకారముమీఁది యదియవులయత్తులు వృత్తిని లోపించుటయే శ్రావ్య మను సంశము సూచింప నింటి దని యుదాహృతము. 'రామునియొక్క-వాఁడు-రామునియొక్క-యది' అను పట్టుల నిట్లే 'రామునివాఁడు - రామునిది' యగుటను గమనించునది. నామవాచకములెల్ల సంబంధమునఁ దచ్ఛబ్దముతో సమసించు నని సూచింపను, సమాసమున యొక్కకే గాని నిగాగమమునకు లోపము గలుగ దని తెలుపను బైరూపము లుదాహృతము లయ్యె నని యెన్నునది. రాముని దనునపు డకార లోపము సంధి 45 చే గల్గుటను స్మరించునది. నిత్యముగ సంబంధార్థమున నిట్లెల్ల వానికిఁ దచ్ఛబ్దముతోడి సమాసమును సూత్రింపకున్న వ్యస్తమున 'వాఁడు నాయొక్క - అది నాయొక్క-అది యింటియొక్క-వాఁడు రామునియొక్క' అను మొదలగు ప్రయోగములు దుర్వారములు గావలసివచ్చును. మఱియు 'నాయొక్క-వాఁడు నాయొక్కయది-ఇంటియొక్క-యది' మొదలగు యొక్క తోడి ప్రయోగములును సంభవించెడి. కాన యొక్కతోఁ బ్రయోగమును సర్వథా నిర్మూలింప నీసూత్రము ముఖ్యముగ నారబ్ధమయ్యె నని గ్రహింపఁదగును.

మూలము 'ది స్యాత్సంబంధార్థే' అని 'రాజుది-బంటుది' అనునట్టి రూపములను మాత్రము సాధించి కృతార్థమయ్యె. మఱియు 'శబ్దాత్తచ్ఛబ్దాతః' అను సంధిసూత్రముచే నొకశబ్దమునకంటెఁ దచ్ఛబ్దము పరమగు ననియు నా తచ్ఛబ్ద మకారాది యైనచో (అది-అవి) నాయకారమునకు లోపము గలుగు ననియు శాసించుటను గమనింప 'సంబంధార్థమునఁ దప్పఁ దచ్ఛబ్దము పర మగుట నేశబ్దమునకును గుదురమిం జేసి సంబంధమునఁ దచ్ఛబ్దముతోడి సమాసము శబ్దముల కంగీకృత మనియే తలంపవచ్చును. కాఁగా 'ది స్యాత్సంబంధార్థే' అనుసూత్ర మేల యని శంక కలుగ నగును. కాని దిస్యాత్తనుసూత్రము 'అది రాజుయొక్క-లేక, బంటుయొక్కయది' యని వ్యస్తముగఁ బ్రయోగించుటను వారింపను, 'శబ్దాత్తచ్ఛబ్దాతః' అనునది సమాసవిషయ మని సూచింపను సార్థమయ్యె నని యంగీకరించుచు వ్యస్తమునను సమాసమునను యొక్క ప్రత్యయప్రయోగమును నిర్మూలించె నని గ్రహింపఁదగును. కాని 'అవి నావి-లేక, అవి నాయొక్క' మొదలగు రూపములందు వివర్ణమును మూలము శాసింపకపోవుటంబట్టి యాస్థలములను మూలము ననుసరించి లుప్తాకారతచ్ఛబ్ద మనుప్రయుక్తమైనవానిక్రిందనే సాధింపవలసి యుండుటంబట్టి యొకచో నొకరీతిగను వే ఱొకచో వేఱొకరీతిగను రూపముల సాధించుటకంటె నెల్లస్థలములందును సంబంధమునఁ దచ్ఛబ్దముతోడి సమాన మంగీకరించినచోఁ బ్రక్రియ యేకరీతిగనుండు నని తలంచి కావలయు సూరి 'దిస్యా'త్తను సూత్రము ననుసరించి ది-విధానము చేయక యంతటను సంబంధమునఁ దచ్ఛబ్దముతోడి సమాసమునే శాసించె నని తోఁచెడిని. లేదా 'కష్యంతేఽదిస్యాత్సంబంధార్థే' అని పూర్వసూత్రాంత్యమున నకారము సంధిచే మఱుఁగుపడినట్లు భావించి సంబంధార్థమున నది యగు నని యంగీకరించి యది యనునది తచ్ఛబ్దరూపము గాన నయ్యది తచ్ఛబ్దమున కుపలక్షణముగ నెంచి సంబంధమునఁ దచ్ఛబ్దముతోడి సమాసమును సూత్రించెనో యనియు నూహింప నగు. దీన 'ఏకత్వే చ బహుత్వే చ సంబంధే దివివర్ణకౌ, తయోరమాదౌ సేమాత్ర ఉదతోః ప్రాయశోఽత్ర ఇత్' అని యథర్వణుఁడు వివర్ణకమును బహుత్వమున విధించి మూలమును బూరించు ప్రక్రియను సూరి గమనింప లే దని నిశ్శంకముగఁ జెప్పనొప్పును.

ధాతుజవిశేషణంబులకు విభక్తి వివక్షించునపుడు తచ్ఛబ్దం బనుప్రయుక్తం బగు. ౯.

వచ్చినవాఁడు - వచ్చినది - రానివాఁడు - రానియది.

టీ. క్రియ 44-45-46-47 సూత్రములచే ధాతుజవిశేషణరూపములు గలుగు నని ముందే నిరూపితము. వానిమీఁదఁ బ్రథమాద్యంతతచ్ఛబ్దరూపములు విశేష్యాను

రూపముగఁ జేరుట ప్రయోగదృష్టము. సాధారణముగఁ దెలుఁగున విశేషణము లవిభక్తి
కములయ్యు సంస్కృతభాషాపద్ధతి ననుసరించి విశేష్యలింగవిభక్తివచనంబులు విశేషణ
మున కగుట యేర్పడెను. ఇట్లగుట సుబంతవిశేషణములకే గాని ధాతుజవిశేషణములకుఁ
గానరాదు. అయినను వానికిఁగూడ సుబంతవిశేషణములకు వలె సుబ్విభక్తులకు జేర్పఁ
దలంచినయెడల సుబంతవిశేషణములకువలె సాక్షాత్తుగాఁ గాక ధాతుజవిశేషణముల
మీఁదఁ దచ్ఛబ్దరూపముం జేర్చి విశేష్యానురూపముగ దానికి విభక్తులం గూర్చి వ్యవహ
రింపవలె నని సూత్రాభిప్రాయము. (వచ్చినవాఁడు-రానివాఁడు. వచ్చినవానిని-రానివానిని
ము.) వచ్చినవాఁడు:—క్రియ 46 చే నవర్ణకము గలిగి సిద్ధించిన ధాతుజవిశేషణము.
దీనికి విభక్తి వివక్షింపఁ దచ్ఛబ్ద మహదేకవచన మనుప్రయుక్తమయ్యె. 'వచ్చినవాఁడు
ఫల్గునుఁ' డని కవి ప్రయోగము. విశేష్యానుసారముగ విశేషణమునకుఁ దచ్ఛబ్దరూపము
లనుప్రయుక్త మగుటను గమనించునది. విశేష్యము మహదమహదేకవచన బహువచ
నాంతమైనఁ దచ్ఛబ్దమును నట్లేయై విశేషణమున కనుప్రయుక్త మగు నని భావము. వచ్చి
నది:—ఇచట వచ్చినయను క్రియాజన్యవిశేషణమున కది యను నమహత్తచ్ఛబ్దైకవచన
రూప మనుప్రయుక్తమయ్యె. రానివాఁడు:—క్రియ 48 చే నిషేవర్ణకము గలిగి
నట్టియుఁ గ్రియ 91 చే రాదేశము నందినట్టియు రూపము. దానికి వాఁ డనున దీ
సూత్రముచే ననుప్రయుక్తమయ్యె. రానిది యనున దమహత్తచ్ఛబ్దైకవచన మనుప్రయుక్త
మైనరూపము. విభక్తి వివక్షింపనిపక్షమున 'వచ్చినఫల్గునుఁడు - రానిరాముఁడు-అగు
కార్యము-కానికార్యము' అనురీతి నుండు నని గ్రహించునది. 4 సూత్రము ననుసరించి
కర్మధారయము ధాతుజవిశేషణపూర్వం బయి యుండదగు నని స్పష్టపడుటంజేసి సూరి
యీ సూత్రోదాహరణములను దచ్ఛబ్దముతోడి కర్మధారయములుగ నెన్నక యను
ప్రయుక్త తచ్ఛబ్దముతోడి రూపములుగ శాసించుటకు యుక్తి యగపడకున్నది. వచ్చిన
యనిన నేమర్థమో వచ్చినవాఁ డనిన నదేయర్థ మగుటంజేసియు, వచ్చినవానిచేత రఘు
వర్యునిచేత నను మున్నగువాని ననుసరించి ధాతుజవిశేషణముల మీఁద నైన తచ్ఛబ్ద
రూపములు విశేష్యానురూపముగ సుబ్విభక్తుల నందుటంజేసియుఁ గావలయు నిట్లు
శాసించె నని తోఁచెడి. ధాతుజవిశేషణము = క్రియవలనఁ గలిగిన విశేషణరూపము.

ఎల్లయెడల ధాతుజవిశేషణంబుల కట్టి యనుపదంబు
విభాష ననుప్రయుక్తం బగు. ౧౦.

వచ్చినట్టిరాముఁడు - వచ్చినరాముఁడు - వచ్చునట్టివాఁడు
వచ్చువాఁడు.

టీ. ఎల్లచోటుల క్రియాజన్యవిశేషములమీఁద వికల్పముగ అట్టి యనుపద మనుప్రయుక్త మగు. అనుప్రయుక్త మన ననుసరించి ప్రయోగింపఁబడుట. వెంబడిని దవిలించుట. అట్టి యన నటువంటి యని యర్థము. 'అట్టి-ఇట్టి-ఎట్టి' అనువానికిఁ బ్రయోగము ప్రసిద్ధ మగుటఁ బదవ్యవహార మొనర్చె. ఇవియు విశేషణార్థకములే యగుట విశేష్యములకు ముందె ప్రయుక్తము లగును. వీనిలో నట్టి యనునది మాత్రమే విశేషణములమీఁద ననుప్రయుక్త మగు. ఇది విశేషణముమీఁద ననుప్రయుక్తమై విశేషణత్వమును వెల్లడించును. వచ్చినట్టిరాముఁడు:—వచ్చిన యనునది క్రియాజన్యవిశేషణము. దాని కట్టిపద మనుప్రయుక్తమగుటచేఁ బైప్రయోగ మేర్పడెను. అత్తునకు సంధి బహుళము. సంధి రానిపక్షమున 'వచ్చినయట్టి' యనియు నుండనోపును. మహత్తు నను విశేషణమైనను నట్టి యనుప్రయుక్త మగునపుడు క్రియాజన్యవిశేషణమునకు మార్పు గలుగ దని సూచింప వచ్చినట్టి రాముఁ డని యుదాహృతము. అట్టి యనుప్రయుక్తము గానియెడల వచ్చినరాముఁ డనియే యుండును. పక్షమున 9 చేఁ దచ్ఛబ్దము వలసినఁ గలుగ నగును. విశేషణత్వము బాగుగ వెల్లడించుటే వీనిప్రయోజన మగుటను నివి యనుప్రయుక్తములు గాకున్నను విశేషణతకు భంగము లేకుండుటను నివి వికల్పానుప్రయుక్తము లయ్యె నని గ్రహించునది. వచ్చునట్టివాఁడు:—క్రియ 45 చే సిద్ధమైన 'వచ్చు' అను తద్ధర్మార్థకవిశేషణమున కట్టిపద మీవిధిచే ననుప్రయుక్తమై పైరూప మేర్పడెను. పూర్వవిధిచే నట్టిమీఁద వాఁడు గలిగె. వచ్చు+అట్టి = వచ్చునట్టి. సంధి 33 చే నుగాగమ మగుటను స్మరించునది. అట్టి యనుప్రయుక్తము గాకున్నను 9 చేఁ దచ్ఛబ్ద మనుప్రయుక్తము గా నగును గాన వచ్చువాఁ డగును. అదియుఁ గాకున్న వచ్చు రాముఁ డనురీతి నుండఁదగును. వచ్చునది - వచ్చునట్టిది వచ్చునట్టివి మొదలగు రూపములు గ్రాహ్యములు. అట్టిమీఁదనుగూడఁ దచ్ఛబ్ద మనుప్రయుక్త మగుట వచ్చునట్టి వాఁ డను నుదాహరణముచే సూచిత మయ్యె నని గ్రహించునది. అనఁగా నట్టిచేరినను ధాతుజవిశేషణత చెడక బలపడుటంజేసి యట్టిమీఁదఁ గూడఁ బూర్వవిధిచేఁ దచ్ఛబ్దము గలుగవచ్చు నని తాత్పర్యము. ఇది మిగిలిన ఇట్టి-ఎట్టి-యనువానిమీఁదఁ దచ్ఛబ్దము గలుగనగుట కుపలక్షణము. 'అట్టి-ఇట్టి-ఎట్టి' యనువానికంటెఁ బరమునఁ దచ్ఛబ్ద వాకారము దోఁచుచో దానికి లోపము గల్గి 'అట్టివాఁడు=అట్టిఁడు-ఎట్టివాఁడు=ఎట్టిఁడు-ఇట్టివాఁడు = ఇట్టిఁడు' అనురూపములు గలుగు నని త్రిలింగలక్షణశేషకర్త యీసందర్భమును బూరించుటను గమనించునది. ఈవిశేషణత్రయముమీఁద సమాసవశమున వాఁడు శబ్దముతోఁచె ననియేని యామూఁడును విశేషణము లగుట వానికిఁ బరమున వాఁడు శబ్దము విశేష్యరూపమున నిల్చె ననియేని భావింప నగు. సామాన్యవిశేషణములమీఁదఁ

దచ్ఛబ్దముగాని యట్టిగాని యనుప్రయుక్తమగుట బాలవ్యాకర్త చెప్పకున్నను నాంధ్రభాషలో సామాన్యముగ విశేషణములమీఁదఁగూడ ధాతుజవిశేషణరూపములు చేరి విశేషణత్వమును బలపఱచుటయే సహజ మగుటంజేసియు విశేషణముమీఁదఁ దచ్ఛబ్ద విశేష్యరూపములు చేరుట సాధారణ మగుటంజేసియు విశేషణమాత్రము మీఁదఁ దచ్ఛబ్ద సంగతి యవిరుద్ధ మని గ్రహింపవలసి యుండుటచేఁ ద్రిలింగలక్షణశేషకర్త తచ్ఛబ్దాను ప్రయోగమును సిద్ధముగనే విశ్వసించి పైరీతిని బూరించె నని గ్రహించునది. త్రిలింగ లక్షణశేషకర్త స్వశాంత్రము లగు నట్టిత్రయముమీఁదనే వాకారాలోపమును సూత్రించి యుదాహరించుటంజేసి యనుప్రయుక్త మగు నట్టిమీఁద వాకారలోప మశాస్త్రీయ మయ్యెడిఁ గాన వచ్చునట్టిఁడు - వచ్చునెట్టిఁడు - రానట్టిఁడు మొదలగునవి గలుగ వని తోఁచెడి. మఱియు ధాతుజవిశేషణములు తథార్థకావ్యయముతోడఁ గర్మధారయ మగునను విశేషముంగూడఁ ద్రిలింగలక్షణశేషము ననుసరించి గ్రహించునది. (చదువు నట్లు) అట్లనునదాగతి యని విశేష్యార్థకతగలిగి యుండుటచే నట్లు చెప్పుట యవిరుద్ధంబ. ఈపక్షమున వ్యస్త మన్నను క్షతి యగపడదు. 9-11 సూత్రములు వ్యస్తవిషయకము లగుట స్పష్టము. కాని ప్రౌఢవ్యాకర్తచే సంస్కృతవ్యాకర్తృమతము ననుసరించి యట్లను మొదలగు నివార్థకముల కాయానామములతో సమాస మంగీకృత మగుటయె సమాసవ్యవహారమునకుఁ గత మనఁదగు. చూ. ప్రౌ. సమా. సూ. 38-43.

యుష్మదస్మదాత్మార్థకంబుల కుత్తరపదంబు పరంబగునపుడు దుగాగమంబు విభాష నగు. ౧౧.

నీదుకరుణ - నీకరుణ. నాదునేరిమి - నానేరిమి. తనదురూపు - తనరూపు.

టీ. యుష్మదర్థకము=నీ. అస్మదర్థకము = నా. ఆత్మార్థకము = తన. ఈమూఁటికి బరమున నేదే నొకపద మున్న 'దుక్' అనునాగమము గలుగును. 'నీ - నా - తన' అను నాకారములో నుండుట షష్ఠీసమాసమునకె సంభవించెడిఁ గాన నుత్తరపదము విశేష్య మగుట స్పష్టము. కావున షష్ఠీసమాసమున యుష్మదస్మదాత్మార్థకములకు దుగాగమము వికల్పముగ నగు నని సూత్రార్థము తేలెడి. ఉత్తర పూర్వపద వివక్షంజేసి యీ విధిసమాసవిషయ మని స్పష్టమయ్యెడి. నీదుకరుణః—ఇట యుష్మదర్థకమగు నీ యను దానికిఁ గరుణ యను నుత్తరపదము పరముగాఁగ దుగాగమము గల్గి పై ప్రయోగ మేర్పడెను. దుగాగమము రానిపక్షమున నీకరుణ యని యుండును. సమాసమున విభక్తి లోపము. ఇట్లే తక్కిన రెం డుదాహరణములును దుగాగమము గలుగుటకు గలుగమిని

నేర్పడుట నూహించికొనునది. ఇది షష్ఠీసమాసముననే సంభవించున దగుటంజేసి 'నీనా' అనువానితోఁబాటుగఁ దాననుదూపము నిల్వ దనియు దుగాగమప్రాప్తియోగ్యమగునది తన యనునదే యనియు గ్రహించునది. 'యుష్మదస్మదాత్మభ్యః ద్వితీవర్ణకః' అను చింతామణి సూత్రము మూలము. 'నావి-నీవి-తనవి' అను రూపములు 8 విధిచే నైనఁ దచ్ఛబ్దముతోడి సమాసములగును సంధి 45 చే అకారలోపము బొందినవిగను సూరి శాసించుట పరయునది. కాన నీవి గుఱ్ఱములు - నావి యేనుఁగులు - తనవి రథము లను మున్నగు రూపములును సూరిమతమున సాధువులే యని గ్రహించునది. 8 విధిని సంధి 45 విధిని ననుసరించి తచ్ఛబ్దేతరమగు శబ్దము పరమగునపుడే యీ దుగాగమం బని గ్రహింపవలెను. అందు నజాదిశబ్దము పరమైన సాధారణముగ సమాసవిభక్తికి లోపము గలిగి నీయాజ్ఞ యనురీతిని, గ్వాచిత్కముగ షష్ఠీసమాసమున దుగాగమోకా రముమీఁద నుగాగమము గల్గి నీదు నాజ్ఞ యను రీతిని, గొలఁదిగ 8 విధి ననుసరించియు సంధి 45 ననుసరించియు నీయదియాజ్ఞ నీదియాజ్ఞ యనురీతిని, బ్రయోగము లగుటను గమనించికొనునది. చింతామణి సమాసగతషష్ఠ్యంతమునకు ద్వితీయాతౌల్యమును 'షష్ఠీ భవేద్ద్వితీయాతుల్యా' అను విధిచే శాసించెడి. యుష్మదస్మదాత్మార్థకములకు ద్వితీయా తౌల్యము గలిగెనేని నీదుకరుణేత్యాదిరూపములు గలుఁగ నవకాశము లేమింజేసియు దక్కినవానికి ద్వితీయాతౌల్యము గలిగెనేని సామాసిక ద్రుతలోపవిధిచే ద్వితీయాంత ద్రుతము లోపించి రామునికరుణేత్యాదులు సిద్ధింప నవకాశ ముండుటంజేసియు ద్వితీయాతౌల్యము యుష్మదస్మదాత్మార్థములకు షష్ఠీసమాసమున వారింప యుష్మదస్మ దాత్మార్థములకు దుగాగమమును బ్రత్యేకించి విధించె నని గ్రహించుట యుచిత మని తోఁచెడి. మూలమును మూలము ననుసరించి బాలవ్యాకర్తయు యుష్మదస్మదాత్మార్థక ముల కని సామాన్యముగ ననుటంజేసి వాని కేకత్వ బహుత్వముల రెంటను దుగాగమ మీ విధిచేఁ గలుగవగు ననియు దాన నేకత్వమున-'నీదుకరుణ-నాదుకరుణ-తనదుకరుణ'అను ప్రయోగములు గలిగినట్లే 'మీదుకరుణ-మాదుకరుణ-తమదుకరుణ' అను రీతి రూప ములును గలుగు ననియుఁ బ్రయోగదృష్టిని గ్రహించుట యుచితము. 'దుక్' అనునది కిత్తు గానఁ బ్రకృతి కంతాగమముగ నగు నని గ్రహించునది. యుష్మదస్మదాత్మార్థకములు= యుష్మదస్మదాత్మన్ శబ్దముల యర్థముగలవి.

గుణవచనంబులగు నల్లాదులకుం గర్మధారయంబునందు నిగాగమంబు బహుళంబుగా నగు. ౧౨.

నల్లనిగుఱ్ఱము-నల్లగుఱ్ఱము. నల్ల-తెల్ల-పచ్చ-ఎఱ్ఱ-చామ తియ్య-కమ్మ-పుల్ల-విన్న-తిన్న-అల్ల-ఇత్యాదులు నల్లాదులు.

టీ. గుణవాచకములగు నల్ల మొదలగు శబ్దములకుఁ గర్మధారయసమాసమున బహుళముగ నిగాగమ మగును. సూరి నిర్వచింపకున్నను నుదాహరణసమూహమునుబట్టి యదంతగుణవాచకముల కని గ్రహింపవలసియున్నది. నల్లనిగుఱ్ఱము:—నలుపు గుణము గాన నల్లయనది గుణవాచకము. నల్లనైన యని యర్థము గాన విశేషణమును స్త్రీసమము నగుటఁ గర్మధారయం బయ్యెడి. ఇది గుఱ్ఱ మను నుత్తరపదముతో సమసించు చున్నది గాన నిగాగమ మీవిధిచే గలుగ నల్లనిగుఱ్ఱ మని యగును. 'నిక్' అనునది కిత్తు గాన గుణవాచకమున కది యంతాగమముగ నగును. నిగాగమము కలుగకున్న నల్ల గుఱ్ఱ మని యగును. ఇట్లే నిగాగమ తదభావముల రూపద్వయ మూహించుకొనుచుఁ దక్కిన యుదాహరణముల గమనించునది. పూర్వప్రపూర్వసూత్రములందువలె విభాష ననక యిందు బహుళమనుటంజేసి యీనిగాగమము చిక్క - చక్క మొన్నగు గుణవాచకములకంటె నిత్యముగ నగుటయుఁ, జిన్న - పెద్ద-దొడ్డ మొదలగువానికంటెఁ బ్రాప్తింప కుండుటయుఁ, గొన్ని యుదంతగుణవాచకములమీఁద నిగాగమముతోఁబాటుగఁ బ్రకృతితుదియుత్వమున కత్వము సిద్ధించుటయు, ఫలములని ప్రయోగదృష్టిని గ్రహింపఁ దగును. 'నివర్ణకస్స్యాద్బహుళమదంతాద్గుణవాచకాత్' అని యథర్వణుఁ డీ నిగాగము మదంతగుణవాచకములకే యగుటను శాసించినాఁడు. సూరి యయ్యథర్వణోక్తినే గ్రహించి యిట్లు సూత్రించి యుదాహరించి యుండనోపును. దీన వెలిదమ్మి వెలి తామరేత్యాదులందు నిగాగమాభావము సాధువయ్యెడి. నిగాగమమునందెడు గుణ వాచకముల కగుసమాసములు కర్మధారయములుగాక కర్మధారయాభాసము లని 'స్యాత్కర్మధారయాభాసః కర్తృత్వే కారకాశ్రితః' అని యథర్వణుఁడు పేర్కొనుటను గమనించునది. విశేషణవిశేష్యభావము తోఁచుటంజేసి సూరి కేవలము కర్మధారయము లనియే వీనిని వ్యవహరించెను. 'గుణవాచకంబుల కొన్నింటి నిగాగమమునకుం బరుషం బులు పరంబగునపుడు బిందువగు' అని త్రిలింగలక్షణశేషకర్త బిందువును నివర్ణ మునకు విధించి 'చక్కంబెట్టు' 'కమ్మందేనె' మొదలగు రూపముల సాధించి యీసూత్ర మును బూరించుట నరయునది. ఉత్వవిశిష్టముగామి ద్రుతలక్షణ మిందుఁ బట్టమి నిట్లు చెప్పవలసివచ్చె నని ముందె ద్రుతలక్షణ టీకాసందర్భమున నుక్తము. ఇట్లు నివర్ణకమునకు బిందువగుటఁ గ్వాచిత్కము నవ్యము ననక తీరదు. మఱియు చింతామణి ననుసరించి నకారమాత్రము ద్రుతమగుం గాని బిందువు నివర్ణమున కగుటయుఁ నవిరుద్ధంబు. మఱియు ధ్వన్యనుకరణశబ్దములు కొన్నింటికిఁ గర్మధారయమున నిగాగమ మగు నని త్రిలింగ లక్షణశేషకర్త శాసించి 'ఝళఝళని తరణిమెఱుఁగులు-గనగనని నిప్పులు-నిగనిగని కుందన పుందగడు' అను మొదలగు ప్రయోగములఁజూపి యీసందర్భమును బూరించుట నరయు

నది ఇంతియగాక 'గుణవాచకంబు క్రియావిశేషణం బగుచో నొక్కెడ సవర్ణకంబునకు బిందువు గానంబడియెడి' అని చక్కంగ నని యుదాహరించి విశేషముం జూపుటను గమనించునది. గుణవచనంబు లగు నల్లాదులకు సవర్ణకము తద్ధిత 6 చే నగు.

ద్విరుక్తంబగుహల్లు పరంబగునపు డాచ్ఛికం బగు దీర్ఘంబునకు హ్రస్వం బగు. ౧౩.

టీ. ద్విరుక్త మన రెండుమాఱులు పలుకఁబడునది. ఒక హల్లును రెండుమాఱులు పలుకుట యట్టిదానికె మఱియొక హల్లును క్రిందఁ గూర్చుటచే జరుగునదిగాన ద్విరుక్త శబ్ద మేహల్లున కాహల్లుతోడి కలయికనే బోధించునదై సార్థక మయ్యెడి. హ్రస్వదీర్ఘ ప్లుతభేద మచ్చునకె యగుటచే స్వతంత్రాచ్చునకును గాదులయందలి యచ్చునకును నీవిధి యగు నని యెంచునది. ఇది సమాసపరిచ్ఛేదమునందలిది గాన సమాసవిషయముగ నెంచి యితరమగుచోటుల వర్తింప దని శంకింపనగుఁ గాని ప్రకీర్ణము 6 సూత్రము నందలి యుదాహృతుల విషయమునను దీనిని వర్తింపఁజేయవలసియున్నదిగాన సమాస మన నఖండపదమగుట నీవిధిని సమాసాసమాసాఖండపదవిషయముగ నెంచుటయే యర్థమని తోఁచెడి. క్రియ 61 చే నగు హ్రస్వవిధానము మధ్యమబహువచనప్రత్యయమగు డుఁజ్వర్ణకము పరముగా సార్థకమగుటను, నచ్చో ద్విరుక్తము పరముగామి నీవిధి వర్తింపమిని మామిడి మువర్ణకమున కగునపుడును డుఁజ్వర్ణకముతోఁబాటుగ నొక్క సంజ్ఞకు సంబంధించిన విషయ మగుట హ్రస్వము విధింపఁబడియె నన నవకాశముండుటను, నందు హ్రస్వము తొలుతకు బిదప మామిడి యగుటను, నది కేవలక్రియారూప మగు నఖండ పదములకు సంబంధించినదే యనవలసి యుండుటను దీనిచే నది గతార్థము గాఁజాల దని యెఱుంగునది. కాఁగా నీవిధి సమాసములందును క్రియేతరాఖండపదములందును ద్విరుక్తమున కవ్యవహితపూర్వమున నున్నదానికి హ్రస్వమును విధించున దని ఫలితము గ్రహింప నగును. ద్విరుక్తమున కనుటంజేసి యేహల్లున కాహల్లుతోడి కలయిక చూపట్టు చోటులందలి యాచ్ఛికదీర్ఘములకే యీహ్రస్వము గలుగు ననుటయుఁ బదాది నిట్లు సహజముగ ద్విరుక్తమగుహల్లు గలుగుటఁ బొసఁగమి 'నీవిధానమునకు వ్యాకృతిచే నగు ద్విరుక్తములకుఁ బూర్వమున నున్న దీర్ఘములే విషయములుగాని సహజసంయోగపూర్వ ములు గా వనుటయు స్పష్టము.

త్రికంబుమీఁదియసంయుక్తహల్లునకు ద్విత్వంబు బహుళంబుగా నగు. ౧౪.

అక్కన్య - ఆకన్య. ఇక్కాలము - ఈకాలము. ఎల్లోకము -

ఏలోకము. అయ్యశ్వము - ఆయశ్వము. బాహుళకముచే సూక్ష్మ రేఫంబునకు ద్విత్వంబు గలుగదు. ఆరూపము - ఈశబ్దము - ఏషండము - ఆసుకృతి - ఆహాయము.

టీ. 'ఆ - ఈ - ఏ' అను మూఁడును త్రికము నాఁబడు నని మున్నె యుక్తము. సంయుక్త మన నొకహల్లు దానికంటె నితరమగుహల్లుతోఁ గూడుట. పూర్వసూత్రమున ద్విరుక్తము నెంచి హ్రస్వవిధాన మొనర్చుటంజేసి యిట నసంయుక్తదళమునకు హలంతరయోగము లేని హల్లే యర్థమగుటయు దీన సంయుక్తద్విరుక్తపదము లన్వర్థము లనుటయుఁ దెల్లంబె. సజాతీయవిజాతీయములతోఁ గలియని స్వతంత్రహల్లున కని భావము. ద్విత్వ మను సామాన్యోక్తింజేసి యేహల్లున కాహల్లుతోడి ద్విత్వమే యగును. ఆహల్లునకు ద్విత్వమగు నన నది రెండగు నని భావము. కాఁగా 'ఆ-ఈ-ఏ' అనువానికంటెఁ బరమున నున్న ద్విత్వరహితమైన హల్లునకే ద్విత్వము బహుళముగ నగు నని సూత్రార్థము తేలెడి. అక్కన్య:—ఆ+కన్య: త్రికపూర్వపదం బగుటఁ గర్మధారయము. ఈసూత్రముచే నాకారమునకంటెఁ బరమైన యసంయుక్తహల్లునకుఁ గకారమునకు ద్విత్వము. ఆ+క్కన్య, పూర్వసూత్రముచే ద్విరుక్తమగు హల్లు 'క్క' అనునది పరమగుచుండ నాచ్ఛికదీర్ఘమున కాకారమునకు హ్రస్వము - అక్కన్య. ఈవిధిచే ద్విత్వము గలుగకున్నఁ బూర్వసూత్రముచే హ్రస్వమును గలుగ నవకాశము లేమి ద్విత్వము రానిపక్షమున 'ఆకన్య' అనియే యుండును. ద్విత్వ మీవిధిచేఁ గల్గినపక్షమున మాత్రము హ్రస్వమాచ్ఛికదీర్ఘమునకు నిత్య మగుట మఱువరాదు. ఇట్లే 'ఈ+కాలము-ఈ+క్కాలము-ఇక్కాలము - ఈకాలము; ఏ+లోకము-ఏ+ల్లోకము-ఎల్లోకము-ఏలోకము' అనువాని ప్రక్రియను గమనించునది. ఆ+అశ్వము. సంధి 3 చే యడాగమము. ఆ+యశ్వము, ఇపుడు త్రికమునకంటెఁ బరమున నసంయుక్తహల్లగపడెనుగాన నీవిధిచే ద్విత్వమును బూర్వసూత్రముచే హ్రస్వమును గలుగ నయ్యశ్వ మని యగును. ద్విత్వము గలుగకున్న నాయశ్వ మనియే యుండును. త్రికముమీఁది యజాదిపదమునచ్చునకైన యడాగమమునకును నీద్విత్వవిధి గలుగనగుట గమనించునది. సంధివశముననైన యడాగమయకారమునకే యిట్లు ద్విత్వ మగు నని యహోబలుఁ డనుట విచార్యము. 'ఇదమదసేతద్యత్తచ్ఛబ్దాశ్శబ్దాంతరాన్వయే బహుళం, హ్రస్వం ప్రపద్య దీర్ఘాద్ద్విత్వముపర్యక్షరస్య జనయంతి' అను నాంధ్రశబ్దచింతామణి సందర్భము ననుసరించి పూర్వసూత్రమును నీసూత్రమును విరచితము లయ్యె. మూలమునందువలెఁ గాక యిందు బహుళపదమును విల్పుటను సూత్రము సామాన్యముగఁ ద్రికముమీఁది యెల్లహల్లులకు ద్విత్వము విధించు

చున్నను 'శషసహర' అను నేచు వర్ణములకు మాత్రము ద్విత్వము గలుగకుండుటయే ప్రయోజన మనియు దాన నేషండమిత్యాద్యుదాహరణత్రయమునఁ ద్రికమువిూఁది 'ష-స-హ' అను వర్ణములకు ద్విత్వము గలుగ లే దనియు ద్విత్వమే గలుగనపుడు హ్రస్వము తలంపనే యవకాశము లే దనియు 'బాహుళకముచే' నను సూరి యాక్రిందివివరణమున కభిప్రాయము. 'శషసహ' అను నాల్గువర్ణము లూష్మ లనఁబడును. తాపము గల్గునపు డుస్సు రని యనురీతి నియ్యవి యుచ్చరింపఁబడుటంజేసి యూష్మము లయ్యె నని గ్రహించునది. 'ఊష్మరేఫాన్వినా ద్విత్వమయుక్తస్య హలో మతం, ఋకారం చ విముచ్యాస్యాత్ప్రాణానాం ద్విత్వసంగతిః.' అని మూలమును బూరించు నాధర్వణమును గమనించియే సూరి బాహుళకముచే నను నీవివరణమును సూత్రమున ససంయుక్తదళమును నెలకొల్పె ననుట స్పష్టము. ఆ+ప్రమద=అప్ప్రమద; ఆ+తు త్రకులసితప్రకాశుఁ = అతు త్రకులసితప్రకాశుఁ; ఈ+ప్రభావము = ఇప్ప్రభావము మొదలగు ద్వ్యర్థికావ్య ప్రయోగములందు సంయుక్తము తొలిదానికిని ద్విత్వము త్రికమువిూఁద నగపడెడి. సామాన్యముగ నూష్మరేఫములకు ద్విత్వము గలుగ దని బహుళగ్రహణఫలము నభివర్ణించెను గాని వర్గద్వితీయములకును జతుర్థములకును సాధారణముగ ద్విత్వరాహిత్యమే శ్రావ్యమై గనుపట్టుటంజేసి వలసినయెడల నదియు బహుళఫలము క్రిందనే యాదరించుట తగును. 'ఆ+కడ; ఈ+కడ' అనువానికి ద్విత్వహ్రస్వములచే 'అక్కడ - ఇక్కడ - ఎక్కడ' అను రూపములు గలిగెడి. కాని 'ఆడ-ఈడ-ఏడ' అను ప్రయోగదృష్టము లగునవిగూడ నిక్కడేత్యాదులనుండియే సమాసమున నైన కవర్ణలోపమున నేర్పడినవిగ నెంచుట యస్వరసముగాదు. వర్ణలోపమునకు (చూడు. ప్రౌఢసమాస. 36.)

కృతహ్రస్వం బగు త్రికంబుమీఁది చోటుశబ్దంబు నోత్వంబున కత్వహ్రస్వంబులు విభాష నగు. ౧౫.

అచ్చోటు - అచ్చటు-అచ్చోటు. ఇచ్చోటు - ఇచ్చటు-ఇచ్చోటు. ఎచ్చోటు-ఎచ్చటు-ఎచ్చోటు. వీని ద్విత్వంబునకు వక్ష్యమాణవిధిచేఁ బాక్షికంబుగ లోపం బగు. అచటు-అచోటు, ఇచటు-ఇచోటు, ఎచటు - ఎచ్చోటు. ముచ్చోటులు-ముచ్చటులు-ముచ్చోటులు-అను రూపంబులు ప్రయోగంబులం గానంబడియెడి.

టీ. మీఁది హల్లునకు ద్విత్వమునుగూర్చి కృతహ్రస్వములైన 'అ-ఇ-ఎ' అను వానికిఁ బరమున నున్న చోటుశబ్దము సంబంధమైన యోకారమున కత్వమును హ్రస్వ

మును బర్యాయమున వికల్పముగ నగు నని సూత్రార్థము. హ్రస్వము ప్రపూర్వవిధిచే నగును. ద్విత్వము పూర్వవిధిప్రాప్తము. అచ్చోటు:—అ+చోటు:—14 చేఁ జోటు శబ్దాది చకారమునకు ద్విత్వము. 13 చే నాకారమునకు హ్రస్వము. అచ్చొటు. పిదపఁ గృతహ్రస్వమైన త్రికసంజ్ఞకాకారముమీఁద నున్నట్టి చోటుశబ్దము సంబంధమైన యోకారమున కత్వ మీవిధిచేఁ గలుగ 'అచ్చటు' అనియుఁ బక్షమున హ్రస్వము గలుగ 'అచ్చొటు' అనియు రూపము లేర్పడును. అత్వ హ్రస్వములు రెండును గలుగకున్న 'అచ్చోటు' అని ద్విత్వహ్రస్వములచే రూప మేర్పడును. ద్విత్వహ్రస్వములును గలుగకున్న 'ఆచోటు' అనియే యుండును. ఇట్లే కృతహ్రస్వములగు ఈ - ఏ అనువానిమీఁది చోటుశబ్దమునకును గార్యముల గమనించి రూపముల నూహించికొనునది. వక్ష్యమాణ విధి యనఁ బ్రకీర్ణపరిచ్ఛేదమునందలి 8-దవ సూత్రము. పాక్షిక మన వికల్పము. 'అక్కటాదుల జడ్డకు లోపంబు విభాష' నను విధిచే సద్విత్వములైన చకారములలో నొక దాని కనఁ గ్రిందుదానికి లోపము గలుగుచుగానఁ ద్రికంబుమీఁది సద్విత్వములును గృతాత్వహ్రస్వములును నగు చోటుశబ్దరూపములే యేకచకారము లగు నని గ్రహించు నది. అత్వహ్రస్వములం జెందిన చోటుశబ్దము క్రింద చకారమునకే యీపాక్షికలోపము గలుగుంగాని 'అచ్చొటు-ఇచ్చొటు-ఎచ్చొటు' మొదలగువానికి అచొటిత్యాదులు గలుగ వని భావము. కాన వీనిద్విత్వంబున కన నీవిధిచే నత్వహ్రస్వములం జెందినవాని ద్విత్వంబునకే యని యర్థ మని గ్రహించునది. చోటుశబ్దము నోకారము వికృతి నంది నపుడే జడ్డకు లోపం బగు ననియు నద్దానికి వికృతి లేకున్నను జోటుశబ్దము టకారము 16 చే లుప్తమైనను జడ్డకు లోపము లే దనియు నెఱుంగునది. త్రికముమీఁదఁ జోటు శబ్దము వికృతినందక జడ్డను గోల్పోయిన, ద్విత్వము పరముగా హ్రస్వము విధించు సూత్రమునకు సార్థక్యము చెడును. త్రికముమీఁది చోటుశబ్దమునకే గాక మూఁడు శబ్దముతోడఁ గర్మధారయసమాసము నందినట్టియు 17 విధిచే డువర్ణలోపద్విత్వములు గల్గినట్టియు ముచ్చొటు లను రూపమునకును చోటుశబ్దమునందలి నీవిధిచే నత్వహ్రస్వ ములు గలుగుట ప్రయోగములం దగపడు నని ముచ్చొటులను నీక్రింది సూరివివరణమున కభిప్రాయము. ఓత్వమున కత్వమాదేశ మైన ముచ్చటు లనియు హ్రస్వమైన ముచ్చొటు లనియు రూపము లేర్పడు నని తాత్పర్యము. 'ముచ్చటులు-ముచ్చొటులు' ప్రయోగం బునఁ గానంబడు ననుటం జేసి త్రికముమీఁదను మూఁడుశబ్దము పిదపనే యత్వహ్రస్వ ము సంభవించు ననియు నందును ముచ్చోటు లనురూపమున నత్వహ్రస్వము లేగాని సూత్రమును ప్రయోగదృష్టము గా దనియు సూరి యభిప్రాయమైనట్లు గ్రహించునది. విల్పుటకు నట చోటుశబ్దముమీఁది చోటుశబ్దమునకు ద్విత్వము గల్గుటకును మూఁడునందలి

ఢువర్ణకలోపము గలుగుటకును 17 విధి యుండుటంజేసి యత్వహ్రస్వములు గలుగుటకు మాత్రము ప్రయోగములే శరణ్యము లని యెఱుంగునది.

ఉత్తరపదం బగు చోటశబ్దము టాక్షరమునకు లోపంబు విభాష నగు. ౧౬.

చోటుశబ్దం బౌపవిభక్తికంబు గావున దానియంతిమాక్షరంబు సప్తమ్యాదేశ మయిన యకారంబుతోడం బాక్షికంబుగ లోపించు నని యర్థము. అచ్చోఁ నున్నాఁడు-అచ్చోట నున్నాఁడు. ఒకచో నుండె-ఒకచోట నుండె.

టీ. చోటుశబ్ద ముత్తరపదము గాఁగల సమాసములందు సప్తమిదైన యౌపవిభక్తికాత్వాదేశమున నదంతమైన తుదిటకారములు వికల్పముగ లోపించు నని సూత్రార్థము. చోటుశబ్దమునందు 'టు' వర్ణముగలదుగాని టవర్ణముగలదా యని పాఠకులు సందేహింతురేమో యని యెంచి గ్రంథకర్త చోటుశబ్ద మౌపవిభక్తిక మగుట సప్తమిని ఆచ్ఛికము 38 చే నాదేశమైన యత్వముచే నదంతమగు ననియు దాన టాక్షర మని చెప్పవలసివచ్చె ననియు నట్లు చెప్పక టకారమున కని సామాన్యముగ నన్న నౌపవిభక్తికాత్వమును విడిచి కేవల హల్మాత్రమునకేని లేక యౌపవిభక్తికాత్వమును జేయక ముందె టవర్ణమునకేని లోపమును జేయుట కవకాశము తోఁచెడిఁ గాన నట్టియవకాశమును గలుగఁజేయకుండుట కిట్లు చెప్పవలసివచ్చెననియు నిట్లు చెప్పుటం జేసి యౌపవిభక్తికాత్వము గల్గినపిదపనే యయ్యత్వముతోడి టవర్ణమునకె లోపము గల్గు ననియు సుబోధముసేయఁ జోటుశబ్దమను నీక్రిందివివరణము వ్రాసె నని గ్రహింపఁదగును. ఔపవిభక్తికములకత్వము 38 ఆచ్ఛికముచే నొక్క సప్తమియందేగాక తృతీయయందును గలుగుచుండ సప్తమ్యాదేశమైన యకారంబుతోడ నని యొక్క సప్తమినే యెత్తి వ్రాయుటకును, తృతీయయందత్వముతోడి టకారలోపముమాట తలంపకుండుటకును గతమేమై యుండునో యని యరసినచో స్థూలదృష్టికిఁ దృతీయయం దత్వముతోడి టవర్ణలోప మనభిమత మగుట నట్లనక సప్తమినే యెత్తి వ్రాసె నని సమాధానము తోఁపవచ్చును. కాని సూక్ష్మదృష్టినరసిన నిట్టి యుదంతములకుఁ గొన్నింటికి సప్తమిని మాత్రమే యత్వముగల్గుట ప్రయోగసిద్ధ మగుటను దృతీయయం దప్రసిద్ధ మగుటను నిట్లు సప్తమి ననియె గ్రంథకర్త వ్రాయవలసివచ్చె ననియు, 'అచ్చోటన్-లేక అచ్చోన్' 'ఒకచోన్' అను తృతీయార్థక ప్రయోగము లదృష్టము లగుట నట్లు తృతీయాసప్తమ్యాదేశ మని వ్రాయలేకపోయె ననియు, నుదంతానుదంత సామాన్యముగ నౌపవిభక్తికములకెల్ల వైకల్పికముగ నత్వము నాదేశించినవాఁ డగుటంజేసి తృతీయాత్వయుత టవర్ణముమాట యిటఁ దలఁపకుండుట

విచార్య మనియుఁ దోఁపకపోదు. (చూ. ఆచ్ఛికము. 38 టీక మూలమతము) అచ్చో టన్:—అ+చోటు+అందు 14-15 లచే ద్విత్వహ్రస్వములు. అచ్చోటునందు. ఆచ్ఛిక 38 చే నత్వము. 'అచ్చోటు+అన్=అచ్చోటన్.' దీనిచే టవర్ణలోపము, అచ్చోన్. ఇట్లే చోటుశబ్ద ముత్తరపదముగాఁగల సమాసములందును దక్కిన యుదాహార ణములందును టవర్ణలోపము నూహించుకొనునది. ఉత్తరపదంబగు చోటుశబ్దము టాక్షర మనుటంజేసి సమాసముననేగాని వ్యస్తమున నీవిధి గలుగ దని గ్రహింపవలసియున్నది.

సమానాధికరణం బగునుత్తరపదంబు పరంబగునపుడు మూఁడు శబ్దము డువర్ణంబునకు లోపంబును మీఁదిహల్లునకు ద్విత్వంబు నగు. ౧౭.

మూఁడు జగములు-ముజ్జగములు-మూఁడు లోకములు-ముల్లోక ములు.

టీ. ఏకాధికరణం బగు నుత్తరపదము పరమగునపుడు మూఁడు శబ్దసంబంధమైన డువర్ణమునకు లోపంబును మిగిలిన మూకారముమీఁది హల్లునకు ద్విత్వమును నగును. సమానాధికరణం బన నేకాశ్రయంబు విశేషణవిశేష్యభావ మని 3 సూత్రవ్యాఖ్యలో నుక్తము. 'మూఁడు జగములు' అను నుదాహరణమున మూఁడు శబ్దవాచ్యమగు త్రిత్వ మునకును జగద్ధర్మమగు జగత్వమునకును జగములే యాశ్రయములు గాన నిట సామానాధి కరణ్యంబు గల దని యెఱుంగునది. సమానాధికరణం బనుటంజేసి విశేషణమైన మూఁడు శబ్దముతోడి కర్మధారయములందే యీవిధి యనియు నితర నామములతోడ నైనసమాస ముల నీవిధి గలుగ దనియు గ్రహించునది. సమానాధికరణం బనక యుత్తరపదం బనిన కర్మధారయేతరములందును నీవిధి గలుగు నని సూరి యనుమానించి యుండు నని భావము. మూఁడు+జగములు:—ఇట సమానాధికరణం బగు నుత్తరపదము జగము లనునది. ఇది పరముగా మూఁడుశబ్దము సంబంధమైన డువర్ణము లోపించె. మూ+జగములు. పిదప లుప్తశేష మగు 'మూ' అనుదానికిఁ బరమున నున్న జకారమునకు ద్విత్వము-మూ+జ్జగ ములు. తరువాత 13 చే ద్విరుక్తంబగు హల్లు 'జ్జ' అనునది పరముగా నాచ్ఛికశబ్దదీర్ఘ మునకు మూవర్ణముమీఁది యూకారమునకు హ్రస్వము-ముజ్జగములు. డువర్ణము ముం దున్న యనునాసికోచ్చారణమునకు గుర్తైన యర్ధబిందు నాశ్రయములేమినిగాని, తనకు నిలువ నవకాశమొసంగు పరుషసరళముల యభావమునఁగాని లోపించె నని గ్రహింపవల యును. పద్విత్వమగు 'జ్జ' అనునది సరళమైనను నది సంస్కృతసమశబ్దసంబంధి యగుటం జేసియుఁ పద్విత్వపరుషసరళములకు ముందు బిందువు తెలుఁగునఁ దోఁపమిని నిలువఁజాల

దని యెంచునది. ఇట్లే 'మూఁడు+లోకములు; మూ+లోకములు; మూ+ల్లోకములు; ముల్లోకములు;' అనుదాని ప్రక్రియను గమనించునది.

కొన్ని యెడల వవర్ణంబు పరంబగునపుడు పూర్వపదాంత్య డకారమునకు నకారం బగు నను త్రిలింగలక్షణశేషముచేఁ గొన్నిస్థలముల మూఁడుశబ్ద డకారము నకారమై మూన్నాళ్లు మొదలగురూపము లేర్పడుటయును ముయ్యేడిత్యాదులందు హ్రస్వద్విత్వ ములు నిత్యముగ నగుటయును నరయునది. కొన్ని బాలవ్యాకరణప్రతులలో డుజ్వర్ణ మున కని పాఠ మగపడెడి. కాని త్రిలింగలక్షణశేషము ముందుచెప్పినరీతిని డకారమున కని యనుటచు, మూఁటి నను మున్నగు డువర్ణమున కౌపవిభక్తికాదేశమైన, టివర్ణము తోడిరూపము లగపడుటచు, డీసిని డుజ్వర్ణ మని ప్రసమైకవచనప్రత్యయమువలె జెత్తుగా వ్యవహరింప నాధారములు లేమిని, నిది స్త్రీసమశబ్దము గాన నది శబ్దసహజ డువర్ణ మని స్పష్టమగుచుండుటచు, సూరి దీనిని నిపతించియే సాధించుటచు, నాశ్ర యములేమి నరసున్న లుప్తమయ్యె నచుట కవకాశముండుటచు, డువర్ణ మనుటయే యుచిత మనియు నరసున్న లోపింప దని భ్రమించిగాని డువర్ణము ముందున్న యర్ధ బిందువును గాంచిగాని డుజ్వర్ణ మని సానునాసికముగ నేవో దిద్దియుందు రనియుఁ జెప్పనొప్పును. హరికారికాకర్త యిట్టి బాలవ్యాకరణస్థ మగు డుజ్వర్ణమగు నపపాఠముం బట్టియే భ్రమించి 'ఉత్తరస్మిన్సమానాధికరణేతు పరేదుజః, మూఁడు శబ్దస్యలోపస్స్యా ద్ధలోః ద్విత్వం తథోపరి' అని సూత్రించుట జరిగె నచుట పునరుక్తము. డవర్ణ మనక డువర్ణమచుటచే నుకారముతోడి డువర్ణలోప మభిప్రేత మనియు లేకున్న నుకారము శేషించి యపరూపము గలుగ నగు ననియు గ్రహించునది.

ద్విగువున కేకవచనంబు ప్రాయికంబుగా నగు మిశ్రంబునకుఁ గాదు. ౧౮.

ముచ్చిచ్చు - ముక్కారు-ముప్పాతిక-ముత్త్రోవ - ముప్పిఁషములు.

టీ. సంఖ్యాపూర్వమగు కర్మధారయమే ద్విగువు నాఁబడు నని ముందె నిరూపితము. రెండు మొదలగుసంఖ్యలు బహుత్వబోధకము లగుటంజేసి వానితోడ సమసించిననామ వాచకములు బహుత్వబోధకములును దాన బహువచనము నందినవియుఁగావలెను. కానఁ దఱచుగ ద్విగుసమాసమున నుత్తరపద మేకవచనాంతమే యగు నని శాసించుట ప్రసక్త మయ్యె. 'త్రిలోకీ' అను మొదలగు సంస్కృతద్విగువుల ననుసరించి యీరూపు తెలుఁగు ద్విగువులకును గలిగె ననవచ్చును. కర్మధారయలక్షణమునఁ బూర్వపద మిట్టిదై యుండ వలె నను నియమము గానవచ్చునుగాని యుత్తరపదనియమము గానరామి నుత్తరపదము సంస్కృతసమమైు మిశ్రసమాసము గలుగనగు నని స్పష్టపడుటచే నట్టి మిశ్రద్విగువులందు

మాత్ర ముత్తరపదమున కేకత్వము గలుగ దని శాసించుట యావశ్యకమయ్యె. దీనిచే మహదర్థమును నుత్తరపదముగా నుండఁదగుటచేతనే త్రిలింగలక్షణశేషము ద్విగువు మహదర్థఘటిత మదృష్ట మని శాసించుట ప్రసక్తమయ్యె. మూఁడు+చిచ్చులు:—17 చే డువర్ణలోపము, మీఁదిహల్లునకు ద్విత్వమును నగు. 13 చే 'మూ' అనుదానికి హ్రస్వము. 'మూ+చిచ్చు:—మూ+చ్చిచ్చులు; ముచ్చిచ్చులు.' ఈవిధిచే నేకవచనాదేశము. ముచ్చిచ్చు. చిచ్చను నాచ్ఛికశబ్ద మదంతస్త్రీసమముగానఁ బ్రథమైకవచనలోపము. ఇట్లే 'మూఁడు+కారులు; మూ+కారులు; మూ+క్కారులు; ము+క్కారులు; ముక్కారు. మూఁడు+పాతికలు; మూ+పాతికలు; మూ+ప్పాతికలు; ము+ప్పాతికలు; ముప్పాతిక. మూఁడు+త్రోవలు; మూ+త్రోవలు; మూ+త్త్రోవలు; ము+త్త్రోవలు; ముత్త్రోవ' అను వానిప్రక్రియ నెఱుంగునది. మూఁడు+విధములు:—ఇందు విధ మనునది సంస్కృతసమము గాన నిది మిశ్రద్విగువు. కావున దీని కేకవచనము గాదు. అట్లగుట డువర్ణలోపమును మీఁదిహల్లునకు ద్విత్వమును హ్రస్వమును మాత్రము గలిగి మువ్విధము లని బహువచనమునే గల్గియుండు. త్రిలింగలక్షణశేషకర్త యొక్కొకచో ద్విగువు మిశ్రం బేకవచనాంతంబును నగు నని శాసించి 'నల్దిక్కు; ముల్లోకము; ముమ్ముహూర్తము' అని లక్ష్యములఁ జూపి యీబాలవ్యాకరణసూత్రమును నవరించుట నరయునది. 'ద్విగోరమిశ్రతాయాం తు ప్రాయ ఏకత్వమిష్యతే, మిశ్రతాయాం బహుత్వం స్యాదన్యత్రాపి క్వచిద్భవేత్'. అను నాథర్వణము పైబాలవ్యాకృతిసందర్భమునకు మూల మనుట స్పష్టము.

కొండొకచో సమాసంబులందు నామ్వాది కనుమ్వాదుల మువర్ణంబులు పుంప్వర్ణంబు లగు. ౧౯.

నాఁపచేను-పాఁపతేఁడు. కనుపపులు, జనుపనార. నాము పాము - ప్రేము - వేము - అమ్ము - ఎమ్ము ఇవి నామ్వాదులు. కనుము-ఇనుము - ఉడుము - ఎనుము - జనుము - మినుము ఇత్యాదులు కనుమ్వాదులు.

టీ. ఒకానొకచో సమాసములందు మువర్ణాంతములగు నాము మొదలగు శబ్దములయుఁ గనుము మొదలగుశబ్దములయు మువర్ణములకుఁ గ్రమముగఁ బుంప్వర్ణమును పవర్ణమును నాదేశ మగు నని సూత్రార్థము. నాము మొదలగువాని మువర్ణము పుంప్వర్ణముగను గనుము మున్నగువాని మువర్ణము పవర్ణముగను మాఱు నని భావము. కొండొకచో ననుటంజేసి మువర్ణాంతముల కెల్లఁగాని; నీక్రిందివానికేఁగాని; సమాసములం దీవిధి నియతము గా దనియు సమాసములం దనుటంజేసి తత్పురుషకర్మధారయములు సాధారణముగ గ్రాహ్యము లనియు గ్రహింపఁ దగును. ప్రయోగదృష్టి నీవిధికిఁ బ్రసక్తి నూహింపవలె నను

నంశేమును దెలుప 'కొండొక-సమాసములందు' అను పదములు ప్రయుక్తము లగుట యుచి
తము. 'సాఁపచేను:—సాము+చేను.' ఇందుఁ దొలిపదముతుది మువర్ణమునకుఁ బజ్వర్ణ
మీవిధిచే నగు. తత్సమము 19 చే నది బిందుపూర్వమగు. దీర్ఘము మీఁదగాన సాపవర్ణ
మర్ధబిందుపూర్వమగు. 'సాఁప+చేను=సాఁపచేను. పాఁపఱేఁడు:—పాము+ఱేఁడు.' ఈ
సూత్రముచేఁ దొలిపదము తుదిమువర్ణము పజ్వర్ణమగును. 'పాఁప+ఱేఁడు = పాఁప
ఱేఁడు' ఇట్లే 'కనుము+పులు; జనుము+నార' అను నుదాహరణములందుఁ దొలిపదము
మువర్ణములు పవర్ణములగుటచే 'కనుపపులు; జనుపనార' అను రూపము లగుట నూహించి
కొనునది. సామ్వాదుల మువర్ణమునకు పజ్వర్ణమును, కనుమ్వాదుల మువర్ణమునకు పవర్ణ
మును నగు ననియు, పజ్వర్ణమునందలి జత్వము బింద్వర్థ మనియు ఫలితమును గ్రహించు
నది. మువర్ణము లనుటచే నుత్వవిశిష్టమవర్ణముల కత్వవిశిష్టపజ్వర్ణ లాదేశము లగు నని
గ్రహించునది. ఈరీతినే సామ్వాదులలోని 'ప్రేఁపకట్టు-వేఁపచెట్టు-ఆఁపశయ్య; ఎంప
కైదువు;' అను శబ్దములకు సమాసముల నగు రూపముల నూహించునది. ఈరీతిగనే కను
మ్వాదులందలి 'ఇనుపగుండు; ఉడుపతోలు; ఎనుపగొడ్డు; మినుపచేను;' అను శబ్దములకు
సమాసముల నేర్పడురూపముల గమనించికొనునది. ఆఁపశయ్యేత్యాదులందలి మువర్ణము
ప్రథమహ్రస్వముమీఁది దగుటను నద్దాని కగుపజ్వర్ణమునకు ముందు పూర్ణబిందువే
యగు నని గ్రహించునది. (చూ. సంధి. 22 సూ.) 'అమ్ము-ఎమ్ము' అనునట్టి పజ్వర్ణా
ర్థములకు వానితుది నున్న 'మ్ము' అనుదానియందలి మాముడి ప్రకీర్ణ 8 చే లోపించు
ననియుఁ బిదప మిగిలిన ముకారమునకు పజ్వర్ణమగు ననియు గ్రహింపఁదగు. లేదా
మువర్ణము 'మ్ము' అనుదానికిని నుపలక్షణ మనియేని గ్రహింపవలెను. ప్రాతిపదికములను
మువర్ణాంతములు గానివానినిగఁ జూపుట పొసఁగమిని నివి సహజ మువర్ణము లగుటను
మువర్ణకమువ కనక మువర్ణమున కని వ్యవహరించె నని తోఁచెడి.

నిక్కలాదులు యథాప్రయోగంబుగ గ్రాహ్యంబులు. ౨౦.

నిక్కల - కవ్వడి - పువ్విలుకాఁడు ఇత్యాదులు.

టీ. నిక్కల మొదలగు సమాసములందగు వర్ణలోపవర్ణద్విత్వాదులు ప్రయోగ
ముల ననుసరించియే గ్రహింపవలెనుగాని యొక నియమముచేఁ దెలుప నలవిగా దని
సూత్రార్థము. 'నిక్కము+కల=నిక్కల; కవ+వడి = కవ్వడి; పువ్వు+విల్లు+కాఁడు =
పువ్విలుకాఁడు.' ప్రథమోదాహరణము కర్మధారయము. ఇందుఁ దొలిపద మాద్యక్షర
శేషమై తరువాతిపదము నాదిమహల్లునకు ద్విత్వము గల్గుట చూపట్టు. లేదా
తొలిపదమునందలి మువర్ణము సమాసమున లోపింపఁ బూర్వపరములఁ దుల్య

హల్స్థితి యగుటంజేసియు, మొదటిపదముతుది. నఁగా నుత్తరపదాద్యక్షరమునకుఁ బూర్వమున సద్విత్వవర్ణము తొలిపదము నాద్యక్షరమునకు గురుత్వముం గూర్చుచు నుండియుండుటంజేసియు నుత్తరపదాద్యక్షరము వ్యవహితోచ్చారణమున లుప్తమయ్యె ననియేని సంభావింపనగును. కవ్వడి - బహువ్రీహి. జంట (చేతులు) వడి గలవాఁడు. ఇచటఁగూడఁ దుదిని దద్ధిత 11 సూ. చేఁ గాప్రత్యయమై సమాసమున లుప్తమయ్యె నంద్రు. కాని యాచ్ఛికబహువ్రీహిగ నెంచి పూర్వోదాహరణమందువలెనే సమాన హల్లుల పూర్వపరస్థితి యగుటంజేసి యవ్యవహితోచ్చారణమునఁ బూర్వపదాంత్య వకారముమీఁది యచ్చు లోపించి ద్విత్వవకారరూప మేర్పడెననుట సయుక్తిక మని తోఁచెడి. 'పువ్విలుకాఁడు; పువ్వు+విల్లు=కర్మధారయము.' పిదపఁ దద్ధిత 11 సూ. చేఁ గాప్రత్యయము. ప్రకీర్ణము 7 చే విల్లు 'విలు' అని యగు. ఇటఁగూడఁ దొలిపద మాద్యక్షరశేషమై పరహల్లునకు ద్విత్వము గలుగుటఁ బైరూప మేర్పడె నని తలంతురుగాని తుల్యహల్స్థితిపూర్వపరములఁ గలుగుటంజేసియుఁ, దొలిపదము తుదిహల్లు సద్విత్వమై తనకుఁ బూర్వమున నున్నదానికి గురుత్వముం గూర్చుచుండుటంజేసియుఁ, దరువాతిపదము వివర్ణమై యవ్యవహితోచ్చారణమునఁ బూర్వవర్ణముతోఁ గలిసె ననియు, మూఁడు వకారము లేర్పడ నందొకటి యుచ్చారణసాదృశ్యమునఁ దొలఁగె ననియు గ్రహింపఁదగును.

సంధి ప్రాఁతాదిశాస్త్రము కేవల కర్మధారయపరమగుటను నందును దుల్యహల్లుల పూర్వపరస్థితి దోఁపమిని బరుషములు పరములగునపుడు నిక్కలేత్యాదులందు నుమాగమ మనివార్య మనఁదగుటను, నీయుదాహృతులు ప్రాఁతాదిశాస్త్రముచే సాధ్యములు గాఁ జాలవని సూరి యెంచె నని తోఁచెడి. పరిచ్ఛేదమున కొక్కొకసూత్ర మిట్టిది పరిచ్ఛేదవిషయమునెల్లను శుద్ధముగఁ జేయుటకై నిల్పుట దృష్టంబు. ఇంతవఱకు సూరి సంస్కృత లక్షణము ననుసరించి సమాసముల నెఱింగించెనేగాని తెలుఁగునఁ దోఁచు నాయాసమాసములందలి విశేషముల నెఱింగించి తత్కాలమునఁ దెనుఁగుబాస కీవిషయమున సంస్కృతమునకంటెఁ గల భిన్నత నెఱింగింపఁ దలంపలేదు. కావుననే త్రిలింగలక్షణశేషకర్తను, 'షష్ఠీతత్పురుషములందు నగాగమంబగు;' 'ఎలజవ్వనంబున విలసనంబు; యోగక్షేమంబున తెఱఁగు; 'కొన్నియెడల సప్తమీతత్పురుషంబునందు నవర్ణకంబు నగు; కువలయంబున వారు' అను సూత్రోదాహరణములచేతను నివార్థకముల కగు సమాసముల నెఱింగించు విధ్యుదాహరణములచేతను, (చూ. ప్రౌఢ. సమాసము 38-39-40-41-42-43) సూరి తత్పురుషసందర్భమును బూరించుట యావశ్యక మయ్యె. ననియు నిట్లే బిరుదాద్యుత్తరపదకర్మధారయములయు (సమాస. 2-3-4-5-6) మిశ్రకర్మధారయములయు (సమాస. 7) దదార్థకావ్యయముతోడి కర్మధారయములయు (సమాస. 8) నవయవ

విశేష్యపూర్వకమై యవయవితో సమసించు గుణవాచక ధాతుజవిశేషణములతోడి కర్మధారయములయుఁ దమ్మిగుజ్జులు చిలుక మొకరీత్యాది విశేష్యపూర్వపదకర్మధారయములయు నాయీత్యాది ఘటితవిశేషణోభయ పదకర్మధారయములయు సందర్భయోగ్య పదవ్యవహిత త్రిక క్రియాజన్యవిశేషణఘటితవిశేషణోభయపదకర్మధారయంబులయుఁ గలరూపు నెఱింగించుచు సూరి కర్మధారయసందర్భమును బూరించుట ప్రసక్తమయ్యె ననియు నీరీతినే మహాన్మహతీవాచకఘటితద్వంద్వమునఁ బూర్వపదాంత్యస్వరమునకు దీర్ఘము గలుగుననియు, ద్వంద్వమునఁ బూర్వపదము క్లీబసమం బగుచో నామువర్ణకము లోపించు ననియు నప్రాణివాచకకృదంతశబ్దఘటితద్వంద్వ మేకవచనాంత మగు ననియు; భావ ద్వంద్వమునఁ దొలి టవర్ణకము లోపించు ననియు ద్వంద్వమునఁ బూర్వపదాంత్యావయవంబునకు లోపం బగు ననియు ద్వంద్వం బొకానొకచో మిశ్రమును నందలి పూర్వపదము క్లీబసమంబును గావంబడియెడి ననియు శాసించి యుదాహరించి సూరి ద్వంద్వ సందర్భమును సవరించుట యావశ్యక మయ్యె ననియు నెఱుంగునది. మిగిలిన కొన్నింటికిఁ గల యావశ్యకత నాయీబాలవ్యాకరణసూత్రములతోడఁ గూర్చి వ్యాఖ్యలోఁ దెలుపుటం జేసి యిచ్చోఁ బరిశిష్టప్రసక్తము.

ఆకారంబున కామ్రేడితంబునకుం దదర్థకంబున కయి యాయి యనుశబ్దంబులు విభాష నగు. ౨౧.

వక్ష్యమాణవిధిచేత నయి యనుదాని కైకారాదేశంబు నగు. ఆయయికాలము - ఆయాయికాలము - అయ్యయికాలము - అయ్యాయికాలము - ఆయైకాలము - అయ్యైకాలము - ఆయాకాలము - ఆయక్కాలము - అయ్యాకాలము - అయ్యక్కాలము.

టీ. తచ్ఛబ్దార్థక మగునట్టియు నామ్రేడితసంజ్ఞక మగునట్టియు నాకారమునకు 'అయి-ఆయి' అను శబ్దములు వికల్పముగ నగును. తచ్ఛబ్దమునర్థము గలది తెలుంగున ఆకార మని సమాస ౪-లో నిరూపితము. ద్విరుక్తమున రెండవరూప మామ్రేడితము నాఁబడు నని సంధి 10 లో నుక్తము. కాన నామ్రేడిత మనుటంజేసి ముందొక యాకార మీ సందర్భమున నుండు ననియు దాన నిది కర్మధారయసమాసవిషయ మనియు స్పష్టము. రెండాకారములును బిదప నామవాచకమును నిం దుండు ననియు నందు రెండవయాకార మున కయి యాయి శబ్దములు వికల్పముగ నగు ననియుఁ ఫలితము, ఆ+ఆ+కాలము:— ఇందు రెండవయాకార మామ్రేడితసంజ్ఞకము. తదర్థకము. దాని కీవిధిచే 'ఆయి' శబ్దమైనచో 'ఆ-ఆయి+కాలము. సంధి 3 చే నయిశబ్దము తొలియకారమునకు యడా

గమము కాఁగా 'అయయికాలము' అను రూప మేర్పడెను. ఆకారమునకు 'ఆయి' శబ్ద మైనచో యడాగమము గలిగి 'ఆయాయికాలము' అనురూప మగు. రెండవయాకారమున కయి యాయి శబ్దములైన పిదప యడాగమము గలిగిన తరువాత 14 చే ద్విత్వము సంభవింప 'అయ్యయికాలము-అయ్యాయికాలము' అను రూపము లేర్పడును. క్రియ 103 చే 'అయి' అనువాని కైకారము గల్గినపక్షమున యడాగమముచే 'అయైకాలము' అను రూపము గలుగును. 'అయి' అనునదైనపక్షమునను 14 చే ద్విత్వము గలుగనగుంగాన నయ్యైకాల మనురూపము సంభవించును. 'అయి-ఆయి' అను రెండును రానిపక్షమున యడాగమముచే 'అయాకాలము' అనియే రూప మగును. ఈపక్షము రెండవయాకారముమీఁది హల్లునకు ద్విత్వహ్రస్వములు 14-15 లచే నైనయెడల 'అయక్కాలము' అనురూప మేర్పడును. రెండవయాకారమునకైన యడాగమమునకు 14 చే ద్విత్వము కల్గిన 'అయ్యాకాలము' అని రూపము గలుగును. రెండవయాకారముమీఁది కకారమునకు మొదటను, పిదప హ్రస్వ మైన రెండవయకారమునకును, ద్విత్వహ్రస్వములు 13-14 చే నైనయెడల 'అయ్యక్కాలము' అనురూప మేర్పడును. యోగ్యతలేమి నయియాయి శబ్దములమీఁది కకారమునకును నైకారరూపము నందినయయి మీఁది దానికిని ద్విత్వము గలుగదు. ఇట్లే హ్రస్వద్విత్వ ప్రాప్తిచేతను నయియాయిశబ్దము లగునపు డీసందర్భమున నెల్లరూపముల ప్రక్రియను గమనించునది. 'తత్తత్కాలము' అనుదానికి సరియగున దగుట నాకారము తదర్థక మగుట స్పష్టము. తదర్థక మగుటంజేసి యితర శబ్దాది మాకారమైనయెడల నీశబ్దములు గలుగ వని గ్రహించునది. మొదట నొక తదర్థకముతోఁ గర్మధారయముచేసి పిదప మరల మఱియొక తదర్థకముతోఁ గర్మధారయము జేసికొనుచు నీప్రక్రియను బ్రవర్తింపఁజేసికొనవలెను.

బహువ్రీహిని సమాసాంతకార్యంబులుం గానంబడియెడి. ౨౨.

ముక్కంటి - కడలిరాచూలి - నలువ - గట్టువిలుతుఁడు.

టీ. 'కార్యాణోపవిభక్తివదంతవిధయశ్చ' అనునది మూలము. బహువ్రీహిసమాసములతుదిని వర్ణాదేశాదిరూపములగు, కొన్ని కార్యములు గలుగుట ప్రయోగదృష్ట మని సూత్రార్థము. ముక్కంటి:—మూఁడు+కన్నులు: మూఁడుకన్నులు గలవాఁ డని యర్థము. 'టి' అను వర్ణము కన్ను శబ్దమునందలి 'న్ను' అను తుదిభాగమున కాదేశ మగుట సమాసాంతకార్యము. అచ్చిక 33-చే నాటివర్ణమునకుముందు నిత్యముగ నిండుసున్న యగును. (ముక్కంటి) మఱియు సమాసమున మూఁడుశబ్దముకంటెఁ బరమైన కన్నుశబ్దమునాది కకారమునకు ద్విత్వము కలిగె. కడలిరాచూలి:—కడలి+రాజు+చూలు' కడలిరాజు పదములకుఁ దొలుతఁ గర్మధారయము పిదప చూలుశబ్దముతో దానికి బహువ్రీహి. కడలి

యన సముద్రుఁడు. సముద్రుఁ డను రాజుయొక్క గర్భము గలది యని యర్థము (లక్ష్మి) ఇట బహువ్రీహి సమాసాంతమున నున్న చూలుశబ్దమునందలి లువర్ణముమీఁద నున్న యుకారమున కికారము సమాసాంతకార్యము గలిగెఁ గానఁ గడలిరాచూలి యని యయ్యె. సమాసమున రాజుశబ్దము తుదిజువర్ణము లోపించెను. 'నలువ:— నాలుగు+వాయిలు' నాలుగునోళ్లుగలవాఁ డని బహువ్రీహి. సమాసమున నాలుగునకు నలుచు వాయి శబ్దము తుది యివర్ణమునకు లోపము గలిగె. పిదప సమాసాంతకార్యమగు వాశబ్దము మీఁది యాకారమునకు హ్రస్వాకారముగా 'నలువ' యని యయ్యె. గట్టువిలుతుఁడు:— గట్టనఁగాఁ గొండ. కొండవిల్లుగాఁ గలవాఁ డని బహువ్రీహి. 'గట్టు+విలు' ఇచట సమాసాంతముననున్న విలుశబ్దమునందలి లువర్ణమునకు మీఁద తవర్ణ మాగమముగ నగుట సమాసాంతకార్యము. పిదప నదంతమహద్వాచక మగుట యత్వడుజ్ఞులు గలిగి 'గట్టువిలుతుఁడు' అని రూపము గల్గెను. ఇం దికారము సమాసాంతకార్యముగా నయ్యె నను కుదాహరించిన 'కడలిరాచూలి' అను నుదాహరణమునందలి 'చూలి' అనువానికి బిడ్డ యని యర్థము చెప్పుటకు శబ్దరత్నాకరాదు లవకాశ మిచ్చుచుండుటం జేసి యిది కర్మధారయమే గాని బహువ్రీహి గా దనియు సమాసాంత కార్య మికారము చూలుశబ్దమునకుఁ గలుగదే దనియు సమర్థింపనగును. తద్ధిత. 18 సూత్రముచే మతుబర్థమున ఇవర్ణకమైన రూపముగ నాపక్షమునఁ జూలి యను దాని నూహింప నగును. లోపవిభక్తికములట్లుగాక యిక్కార్యములు సమాసాంతములందే యగున వగుటచేతను, లోపవిభక్తికములన్న నలువేత్యాదులందలి వాహ్రస్వము గట్టువిలుతుఁ డిత్యాదులందలి తవర్ణము గుదురకుండుట చేతను సమసించిన పదములందుఁ దోఁచని క్రొత్తవర్ణము లగుట సమాసాంతములందే తోఁచుట చేతను, వీనిని సమాసాంతకార్యము లని చింతామణి వ్యాఖ్యాతలెల్లరు వ్యవహరించియుందురు. కాని యహోబలపతి 'క్వచిదంతిమవర్ణస్య సమాసాంతత్వమిష్యతే' అను నథర్వణోక్తి నాధారముగఁ గొని 'కఱకంఠుఁడు' అనుచో తవర్ణమును సమాసాంతకార్య ప్రాప్తముగ బాలసరస్వతి ననుసరించి గణించి సాధువుగాఁ జేయుట యుక్తిదూరప్రసంగము. శబ్దమునఁ దోఁచనివర్ణమును నందును నచ్చతెలుఁగువర్ణమును సమాసాంతకార్యప్రాప్తవర్ణముగ గణించుట లక్ష్యదృష్టికి సరిపడుం గాని శబ్దగతమగుదాని నసాంధ్రవర్ణమును సమాసాంతకార్యప్రాప్తవర్ణముగ నెన్నుట సరిపడ దనియు నది యగతికప్రసంగ మనియు ముందె సిద్ధాంతితము (చూ. సంజ్ఞ 23 టీక.)

బహువ్రీహిని స్త్రీవాచ్యం బగుచో నుపమానంబుమీఁది
మేనునకుఁ బోఁడి యగు. ౨౩.

అలరుఁబోఁడి - ననఁబోఁడి - పూఁబోఁడి - విరిఁబోఁడి.

టీ. స్త్రీసమములకె బహువ్రీహి యని నిరూపితము. స్త్రీవాచ్య మగుచో ననఁగా నాసమాసముచే స్త్రీ బోధ్య మగునపు డని భావము. సమాసపదమున కాఁడుదే యర్థము గావలె నని ఫలితము. ఉపమాన మనఁగా నొకదానికి సాటి యగునది. ముఖాదులతోఁ జంద్రాదులు సాటియగుంగానఁ జంద్రాదు లుపమానములు. విశిష్టముచే స్త్రీని జెప్పునట్టి బహువ్రీహి నుత్తరపదం బై నిల్చినదియు నుపమానవాచకమునకంటెఁ బరమైనదియు నగు మేనుశబ్దమునకుఁ బోఁడి యనున దాదేశముగ నగు నని సూత్రార్థము. విశిష్టముచే వనితను బోధించు మేనుశబ్దఘటితబహువ్రీహులం దుపమానవాచకమునకంటెఁ బర మగు మేనుశబ్దమునకుఁ బోఁడి యాదేశ మగు నని భావము. బహువ్రీహిని స్త్రీవాచ్యం బగుచో నుపమానంబుమీఁది మేను కనుటంజేసి మేనుఁదీవలు మొదలగు కర్మధారయములం దీసూత్రమెల్లభంగుల సంక్రమింప నవకాశము లేమి నట్టివి దీనికి లక్ష్యములు గాఁజాల వని గ్రహించునది. 'అలరుఁబోఁడి:—అలరు+మేను'; పూవువంటి శరీరముగలది యని బహువ్రీహి. ఇందుఁ బూర్వోత్తరపదములు రెండును స్త్రీసమములె గాన నిది యాచ్ఛిక బహువ్రీహి. పూవువంటిశరీరముగల వనిత దీని కర్థముగాన స్త్రీయే దీనిచేఁ జెప్పఁబడు చున్నది. మేనునకు సాటియైన దలరు గాన నలరుశబ్ద ముపమానవాచకము కాన మేను శబ్దముపమానంబుమీఁదిదే యగుచున్నది. అట్లగుట నీవిధిచే నట్టి మేనుశబ్దమునకు 'పోఁడి' అనునది యాదేశ మయ్యెడి. 'అలరు+పోఁడి' - సంధి 25 చే నుదంత స్త్రీసమ మగు నలరు శబ్దనుమీఁద నుమాగమ మగు. పిదప పోఁడిశబ్దగత పకారమునకు సరళాదేశము. ద్రుతకార్యములు, 'అలరుఁబోఁడి; అలరుంబోఁడి.' ఇట్లే 'నన+మేను = నన+పోఁడి = ననఁబోఁడి; పూ+మేను=పూ+పోఁడి = పూఁబోఁడి; విరి+మేను=విరి+పోఁడి = విరిఁ బోఁడి అను రూపములప్రక్రియను గమనించునది. ఉదంతేతరపదములమీఁద నుమాగమ విధాన మీవ్యాకరణమునఁ గానరాకున్నను గారకము 14 సూత్రమునందుఁ దానే యుదాహరించిన జ్ఞానముఁబట్టి; నీవు వచ్చుటంబట్టి, అను నుదాహరణములందుఁ బట్టివర్ణ కము పరముగా నుమాగమమును విధించుట మఱచినట్లే పోఁడిపరమగునపుడును నుమా గమముం జెప్పుట సూరి మఱచె నని యెంచి నుమాగమమును జేసికొనునది. సమాసము లందు వివిధము లగు సమాసాంతకార్యములుగాని వర్ణాగమవర్ణలోపాదులుగాని చూప బ్టైడిఁగాని సమాసచరమావయవంబగుశబ్దమునకు మఱియొకశబ్ద మాదేశ మగుట యీ మేనుశబ్దోత్తరపదాచ్ఛిక బహువ్రీహియందే చిన్నయసూరి మతమున నే గాని మఱియెచ టను గానము. వైసందర్భమును బరిశీలించియే కావలయుఁ ద్రిలింగలక్షణశేషకర్త 'అలరుఁబోఁడీత్యాదు లుపమానపూర్వపదకర్మ ధారయము' లని శాసించి, 'అలరు+ పోఁడి' పూవువలె మనోజ్ఞమైన దని వివరణము వ్రాసి బాలవ్యాకరణమునందలి యీసం

దర్భమును సవరించెను. పోఁడిశబ్దమునకు మనోజ్ఞమైన దని ధర్మపరముగా నర్థము చెప్ప నగుంగాన బోఁడి శబ్దోత్తరపదము లగు నిట్టివానిని గర్మధారయములుగనే యంగీకరింపఁ దగు ననియు బహువ్రీహులుగ నెంచఁ బనిలే దనియుఁ గాన మేనుశబ్దమునకుఁ బోఁడి నాదేశించు ననంగత మగు మార్గము పరిత్యాజ్య మనియుఁ ద్రిలింగలక్షణశేషకర్త కలం పై యుండును. ఈవిషయమున బాలసరస్వతి 'మెఱుఁగుఁబోఁడి; పాణిపల్లవము' ఇవి యుపమానసమాసము (చూ. బాలస. వాఙ్మ వాక్ప్రతి. పుట. 246) లనియు నహోబలపతి 'మెఱుఁగుఁబోఁడి; తమ్మికంటి ఇత్యాద్యా ఉపమానగర్భబహువ్రీహయః' అనియు (చూ. అహో. ప. పుట 436) వ్రాసియున్నారు. ఇం దహోబలపతిమతమును సూరియు సరస్వతిమతమును సీతారామాచార్యులును ననుసరించి రనుట తెల్లము. కాఁగా సూరి యేల యిందు పోఁడిశబ్దము నాదేశించుమార్గమునే రమణీయముగ నెంచె నని యించుక పరిశీలింతము. మేనుశబ్దమును సమాసగతముగాఁ జేసి దానికిఁ బోఁడి నాదేశము సేయకున్న లతవంటిశరీరముగలది యను నర్థము స్ఫురింపఁజాల దనియు నఁగా లతాదు లేవాని కుపమానములో యనునంశము స్పష్టపడ దనియు మేనుశబ్దమునకుఁ బోఁడి నాదేశించిన మేనుశబ్దస్థానీయంబగు పోఁడిశబ్దము మేనుశబ్దార్థమును దెల్పుచు నుపమానోపమేయత్వమును సరిగ బ్రకాశితము సేయఁజాలు ననియు నింతియగాక సంస్కృత వాఙ్మయప్రసిద్ధములగు 'లతాంగి-సుమగాత్రి' అను మొదలగురూపములకు శబ్దార్థముల రెంటను సరియగురూపము లివి యనునంశ మిమ్మార్గమే సుబోధము సేయఁగలుగు ననియు సూరి పోఁడి నాదేశించుమార్గమునే సరసముగఁ దలంచె ననుట యుచితము. త్రిలింగ లక్షణశేషము ననుసరించి చూచిన నలరుఁబోఁడీత్యాది సమాసములందుఁ దొలిమన్న 'అలరు-తీవ-నన-విరి' మొదలగు పదములచే బోధ్యము లగు పదార్థములు వేని కుపమానములో శబ్దార్థావగతివలన స్పష్టము గాఁజాలదు. పైరూపములు స్త్రీవాచకములుగనే ప్రయుక్తములయ్యెడిఁగాన స్త్రీనిష్ఠములగు నేయేయవయవములకు లతాదు లుపమానములు గాఁదగునో యనుమానించి సరిపెట్టుకొనవలసి యుండును. 'కౌముదీ విశదా-లతా తన్వి' మొదలగు సిద్ధములం దుత్తరపదములు శ్వేతత్వతనుత్వవిశిష్టధర్మివాచకము లగుటం జేసి 'కౌముదీ-లతా.' మొదలగునవి శ్వేతత్వతనుత్వవిషయముననే యుపమానము లగుచుండుట స్పష్టపడియెడి. పోఁడిశబ్దఘటితములం దట్లనుమానించుట కించుకేని యవకాశము చాలదు గదా! ఇట్టిచిక్కులను గమనించియే సూరి యివ్వానిని బహువ్రీహులుగ నెంచుటయు మేనునకుఁ బోఁడి నాదేశించుటయు నొనర్చె నని తోఁచెడి.

ఇది యిట్లుండ నొకకాలపు బాలవ్యాకరణ ముద్రణము ననుసరించియే మేను శబ్దమున కాదేశ మగునది 'బోఁడి' అనునదిగాని 'పోఁడి' అనునది గా దను నొక వివాద

విషయము వెడలియున్నది. అద్దాని యుక్తాయుక్తతలఁ బరిశీలించుట యిట నప్ర
సక్తము గాఁజాలదు.

నిక్కముగఁ బరిశీలింప బాలవ్యాకరణమున నుదంతేతరముపై నుమాగమవిధా
నము చూపట్టమి నెల్లరూపములను నిరాఘాటముగఁ జక్కఁబెట్టుకొను నిమ్మార్గము నేదో
కల్పించియుండు రనుటకు సందియము లేదు. ఏదో యన నేల! ఇట్టియాశయము గల్గిన
ముద్రణాలయములందలి సంస్కర్తలే 'మేనునకుఁ బోఁడి' అనునపుడు 'ను' వర్ణమునకుఁ
దరువాతి యర్ధబిందువును దొలఁగించి తమ యుద్దేశము ననాయాసముగఁ జక్కఁజేసి
కొని యుండు రనుట కడ్డంకి లేదు.

వాఙ్మయమున నెల్లయెడల నిట్టిసమాసముల బకారమున కిరువంకల నర్ధబిందువు
తోఁచుటయుఁ, 'జిగురుఁబోఁడిమితోదరాత్త' అను మొదలగు ద్వ్యర్థి కావ్యప్రయోగ
ములు పోఁడి యనునదే యీసమాసములం దుత్తరపద మని స్పష్టపఱచుచుండుటయుఁ,
త్రిలింగలక్షణశేషముగూడ నిట్టిసమాసములం దుత్తరపదము పోఁడి యనియే సాక్ష్య
మిచ్చుచుండుటయుఁ బ్రకీర్ణపరిచ్ఛేదము 13 లో 'పోఁడి' అనుదాని గ్రంథకర్త స్పష్ట
ముగాఁ జేర్చుటయు, 'పోఁడి' అనునదే యాదేశ మగు నన్న విరిఁబోణీత్యాదిణకార
ఘటితరూపములును బాలవ్యాకరణసమ్మతము లగుటయుఁ 'పోఁడి' అనున దాదేశము
గాదన్న నడంగ్వాదులలోఁ బోఁడిశబ్దము లేమి ణకారఘటితరూపములు సిద్ధింపకుండుటే
గాక ముండిత మను నశ్లావ్యానర్థకమగుపదము నాదేశించె ననువాదము తటస్థించుటయు
బకారమున కిరుప్రక్కల వాఙ్మయమున నెల్లయెడల నగపడునట్టి యర్ధబిందువు లసం
గతము లగుటయు, నడంగ్వాదిసిద్ధమైన పోణి యనుదానికి వ్యస్తమునఁ బ్రయోగము
చూపుట దుర్ఘటమగుటయుఁ, బట్టివర్ణకము కంటెవర్ణకము పరమగునపుడు క్రమముగ
నుమాగమనాగమముల విధించుట మఱచినట్లే పోఁడి పరమగునపుడును గ్రంథకర్త
నుమ్విధాన మొనర్చుట మఱచె నని చెప్పుట సయుక్తిక మగుటయుఁ ననుమొదలగు
విషయములఁ బరిశీలింప మహాకవిప్రయోగారూఢమైనట్టియుఁ నడంగ్వాదిశాస్త్రమున
'పోఁడి' అనుదానిం జేర్చు గ్రంథకర్తమార్గమును సార్థకముగాఁ జేయునట్టియు ద్వ్యర్థి
కావ్యాదివాఙ్మయసమ్మతమగునట్టియు, మేను శబ్దమునకు 'పోఁడి' అనుదాని నాదేశించు
మార్గమే గ్రంథకర్తృమహాకవ్యభిప్రేతమును రమణీయమును సార్థకమును నని చెప్పక
తప్ప దని తోఁచెడి. మఱియుఁ బోఁడి యనుదానికిఁ బోఁడిమి గలది యని యర్థము చెప్పి
కొని యుపమానపూర్వపదకర్మధారయముగ నెంచుటకంటె బహువ్రీహ్యర్థమును జ్ఞప్తికిఁ
దెచ్చి, నొక్కి నిరూపింపఁ జాలు మేనుశబ్దమునకుఁ బోఁడి నాదేశించు సూరిమార్గమునే
యనుసరించి బహువ్రీహిగనే యెంచుట యత్యంతరమణీయ మని తోఁచెడి.

ద్వంద్వంబునందు ఋకారంబునకు రవర్ణంబు విభాష నగు. ౨౮.

మాత్రపితలు - మాతాపితలు ఇత్యాదులు.

టీ. 'ఉర్ద్వాంద్వే రః' అనునది మూలము. ఋకార మనాంధ్రవర్ణ మగుటచేతను ఋకారాంత సంస్కృతసమములు తెలుఁగున వ్యస్తమున నత్వస్త్రీవద్భావములనందున వగుటచేతను దెలుఁగున ద్వంద్వ మాచ్ఛికశబ్దముతోడ స్త్రీసమమునకే యగున దగుటచేతను ఋవర్ణమునకు రేఫమును విధించు నీవిధి సిద్ధద్వంద్వములందుఁ దోఁచు ఋకారమునకు సంబంధించినదే యనుట స్పష్టము. ద్వంద్వమునందు ఋకారమున కను సాహాన్యోక్తిం జేసి సంస్కృతవ్యాకృతిచే సిద్ధించు నానజాదేశము నడ్డియు నిది గలుగనగు ననుట సూచితము. అట్లు గా కున్న ఋకారమున కానజాదేశము సిద్ధించినమీఁద ఋకార మగపడుటే యసంభవము గాన ఋకారమునకు రేఫం బగు నను విధానమునకే వైయర్థ్యము సంభవించెడి. కాన సిద్ధద్వంద్వమునం దానజాదేశమున కవకాశము తోఁచెడి స్థలములందలి ఋకారమునకు రేఫము వికల్పముగ నగు నని సూత్రార్థము తేలెడి. మాత్రపితలు:—'మాతృ+పితృ' ఇందుఁ దొలి నున్న మాతృశబ్దము తుది ఋకారమునకీవిధిచే రేఫము గల్గెను. 'మాత్ర+పితృ' పిదప ఋకారాంతమగు నిది సమాస మగుట నేకపదముగా గ్రహించి తత్సమము 52 చే నత్వస్త్రీవద్భావములును ద్వంద్వమగుట బహువచనమును గూర్చ 'మాత్రపిత' లని రూప మేర్పడును. రేఫము వైకల్పిక మగుటఁ గలుగ కున్న సంస్కృతవ్యాకృతిచే నానజాదేశము గలిగి మాతాపితలను రూపము గలుగును. ఉత్తరపదంబు పరముగా ఋకారాంతపూర్వపదమునకే యీ విధాన మని యుదాహరణముంబట్టి స్పష్టము. ఇట్టే బహుపద ద్వంద్వమునను బూర్వపూర్వము లగు ఋకారములకే రేఫం బగును గాని సమాసచరమావయవం బగు పదమునకు సంబంధించిన ఋకారమునకు మాత్రము గలుగ దని గ్రహింపవలెను. 'ఇందులకుఁ గ్రమముగ "ఋకారాంతద్వంద్వే పూర్వపదసంబంధి య ఋకారస్తస్య స్థానే రస్స్యాత్" 'మాత్రపితృబుద్ధి వైదేహపుత్రి దలఁతు' ఇత్యాది; క్వచిద్గ్రహణస్య ఉభయత్రాప్యన్వయే 'మాతాపితృబుద్ధి సీత మదిలో నెంతున్' ఇత్యాదిరూపాంతరం సిద్ధ్యతి. 'ఆనజ్ స్యాదృత్ ద్వంద్వే రేఫశ్శారికవేర్మతే' ఇతి పదద్భిరథర్వణాచార్యైరప్యైక మత్యం చ సిద్ధ్యతీతి జ్ఞేయమ్ 'ఆనజ్ ఋతోద్వంద్వే' ఇతి సూత్రే ఉత్తరపదేన పూర్వపదం నాక్షిప్యత ఇతి మధ్యమపదస్యాప్యానజ్, తేన హోతాపోతానేష్టోద్గాతార ఇతి భాష్యకయ్యటాదౌ సిద్ధమ్, తత్రాపి రేఫప్రయోగే, 'హోత్రపోత్రనేష్ట్రోద్గాతలితి రూపం జ్ఞేయమ్...పితాపుత్రావిత్యత్రాపి రేఫే 'పిత్రపుత్రులు' ఇత్యపి రూపం సమంజసమేవ' అను నహోబలపతివ్యాఖ్యా ప్రమాణము. (చూ. అహోబల. పం. పుట. 324)

ఇవి యిట్లుండ గుప్తార్థప్రకాశిక 'హ్రస్వముతరువాత వచ్చు ఋకారమునకే సూత్రముచే రేఫాదేశము గలుగదు. అందు 'పితాపుత్రులు' అన్నయానఙాదేశయుక్త రూపంబే సాధువగును గాని 'పిత్రపుత్రులు' అని రేఫాదేశయుక్తరూపంబు శాస్త్రీయంబుగాదు' అను మొదలగు వ్రాఁతలను వ్రాయుట కాకరము గానరాకున్నది. మఱియుఁ బై సందర్భముంబట్టి గడపటి పదమునకు ముందున్న ఋకారాంతసంబంధమైన ఋకారమునకే యీ రేఫాదేశ మనియు, దీర్ఘాకారాంతములుగా నుదాహరించిన ప్రయోగములెల్ల రేఫాదేశాభావపక్షమున సంస్కృతవ్యాకృతి సిద్ధమగు నానఙాదేశముచే నైనవనియు, నిరూపింప శక్యమగుచుండ నట్లు వ్రాయుటయు నిరాధారవిషయమే యయ్యెడి. అహోబలు ననుసరించి తా మన్నట్లే యీరేఫాదేశము 'ఆనఙ్ ఋతో ద్వంద్వే' అను సూత్రముచేఁ గలుగు నానఙాదేశము వచ్చుచోటులందె సంభవించునదగునపుడు, విద్యాయోనిసంబంధము బోధ్యమగు ఋకారాంతద్వంద్వములందే గలుగునదగునపుడట్టి చోటులం దొకచోఁ గల్గుటయు నొకచోఁ గలుగ కుండుటయు నుండునా? మఱియు నీరేఫాదేశమునకుఁ బ్రయోగానుసారముగఁ బ్రసక్తిని గల్పింపవలె ననుటకు మూలమునందలి క్వచిత్పదమును నాంధ్రీకరణమునందలి విభాషాపదమును బ్రమాణములు గాఁదగి యుండ నంత ప్రయాసపడ నెందులకో యూహింపఁజాలము. యుక్తిదూర మాలేఖన మనుట యొప్పు.

పైసందర్భము ననుసరించి విద్యాయోని సంబంధముగల ద్వంద్వమునందైన ఋకారాంతపూర్వపదమునందలి ఋకారమునకే యీ సూత్రముచే రేఫాదేశము విభాష నగు నని విశదమగుటంబట్టి యప్పకవి సంయుతాసంయుత ప్రాసమున కుదాహరించిన 'క్షత్త్రియవంశ్యులై ......మాం, ధాతృరఘుక్షితీశులు ముదంబునఁ గాఁచిరె యేయుగంబునన్' అను పద్యమునందలి మాంధాతృరఘుక్షితీశులను ద్వంద్వమున మాంధాతకును రఘుక్షితీశునకును విద్యాసంబంధము గాని యోనిసంబంధము గాని 'మాత్రపితలు' 'హోత్ర పోత్ర నేష్టోద్గాతలు,' అను వానియందువలె గోచరింపమిని మాంధాతృపదమునందలి ఋకారమునకు రేఫాదేశము గలుగ నవకాశము లేమి నడిదము సూరకవి మాంధాతృ శబ్దమునందలి ఋకారమునకు రేఫాదేశము చేసి చూపుట ప్రామాదికమనియు నప్పకవి చెప్పినచొప్పున సంయుతాసంయుతప్రాసమె గానోపు ననియుఁ దీర్మానించుటయె సయుక్తికము. 'క్రిందజడ్డలును బిఱుంద బిందువులును నూఁది ప్రాసములకు నుండెనేని హ్రస్వ మొకటి నిడుదయక్కరం బొక్కటి నిలుపఁదగును' అను నప్పకవి చెప్పిన ప్రాసపూర్వాక్షరసామాన్యస్వరూపవిధిని విశేషవిధిగ ననఁ గ్రిందజడ్డలును బిఱుంద బిందువులును నూఁది ప్రాసములకు నుండునపుడే ప్రాసపూర్వాక్షర మొక్క

హ్రస్వముగను నొకచో దీర్ఘముగను నుండఁదగుం గాని యట్లు గానపు డుండరా దని గ్రహించి గుప్తార్థ ప్రకాశికాకారులు హలంతసంయోగమున ద్విత్వావృత్త్యనావశ్యకతారూప మగు తమ సిద్ధాంతమును సార్థకముచేసికొనఁ బ్రకృతపద్యమునందును మాంధాతృపదమునందలి ఋకారమునకును రేఫము గలిగింప యత్నించుటయుఁ బ్రామాదికంబె. 'క్షత్రియసంతంబున మాంధాతృఁడు రాజ్యంబు నీతిఁ దగఁ బాలించెన్' అను నందిసింగయ బలరామవిజయములోని పద్యమునఁ గ్రింద జడ్డయుఁ బిఱుంద బిందువును లేని వ్యస్త మాంధాతృశబ్దమునందలి తృవర్ణమే క్షత్రియశబ్దమునందలి త్రివర్ణముతోఁ బ్రాసమైత్రి నందుటం జేసియు ద్వంద్వముగామి నచ్చో రేఫాదేశమునకుఁ బ్రసక్తియే లేమింజేసియుఁ బై విషయము ఛందోలక్షణవిరుద్ధ మనక తప్పదు. ఋకారము రేఫధ్వని గల దగుటను నందును హల్లుపై నున్న దీనికి రేఫోచ్చారణమె శ్రుతివిషయ మగుటను శ్రుతి ననుసరించి ప్రాసముల రేఫతోఁ గూర్చుటయుఁ దదనుగుణముగ లక్షణము లంద యించుటయుఁ గలిగె నకుట పరమార్థ మగు విషయము.

సమాసవిభక్తికి లోపం బగు లట్టునకుఁ గాదు. ౨౫.

రాముని బాణములు - సరసపువచనములు - వేవెలుఁగు - గుణముల ప్రోక.

టీ. "లోపశ్చ విభక్త్యాదేశ్యద్దేషు స్యాత్సమాసకాంగేషు" అనునది మూలము. సమాసములందలి పూర్వోత్తరపదముల సంబంధమైన విభక్తులకు లోపము నిత్యముగ నగు ననియు విభక్త్యవయవముగ తత్సమము 31 చే విధింపఁబడిన లట్టునకు మాత్ర మీ లోపము గలుగ దనియు సూత్రార్థము. ప్రక్రియ నడపుదశలోఁ బూర్వోత్తరపదముల విభక్తులు లోపించి పిదప సమాసత సిద్ధించెడు విశిష్టము మీఁదఁ బ్రథమాది ప్రత్యయములు గలుగు నని గ్రహించునది. 'రాముని బాణములు' రామునియొక్క బాణములను షష్ఠీ తత్పురుషమునఁ బూర్వపదసంబంధియగు యొక్క ప్రత్యయమునకును నుత్తరపద సంబంధమైన ప్రథమా ప్రత్యయమునకును లోప మీవిధిచేఁ గలిగె ననియుఁ బిదప విశిష్టముమీఁదఁ బ్రత్యయ ముప్పతిల్లుటం జేసి పై రూప మేర్పడె ననియు గ్రహించునది. 'సరసపు వచనములు':—ఇచట 'సరసములు+వచనములు' అను కర్మధారయమునఁ బూర్వోత్తరపదముల సంబంధమైన లువర్ణక మీవిధిచే లోపించె ననియుఁ బిదప విశిష్టముపైఁ బ్రథమా బహువచనమును దత్సమము 41 చే మువర్ణకకార్యము ముగాగమమునకును గలుఁగఁదగునదగుటచే సంధి 32 చే ముగాగమ మువర్ణమునకుఁ బుంపులును గలుగ సరసంపువచనము లను రూప మయ్యె ననియు నెంచునది. కారకము 20 చేఁ దొలి నున్న

దాని కేకత్వము గలుగనగు నని గ్రహించినపక్షమున తునిపదము లువర్ణమే యీ లోపమునకు విషయ మయ్యె ననియుఁ బుంపులవిధానమునంజేసి తొలిపదము మువర్ణము లోపింపనిదయ్యె ననియు గ్రహింపఁదగును. 'వే+వెలుఁగులు' అను బహువ్రీహిని; 'గుణములయొక్క ప్రోక' అను తత్పురుషమునఁ గ్రమముగఁ 'బహువ్రీహి, ప్రత్యయములును యొక్కయు లోపించుటచేఁ బైరూపములు నిష్పన్నము లయ్యె నను సంశయమును గమనించునది. వేయిశబ్దము క్షప్తరూపము వే యని గ్రహించునది. లట్టును టిత్తుగాఁజేసి విభక్తికాద్యవయవముగాఁ జేయుటంజేసి యవయవికి లోపము సంప్రాప్తముగా నాలోపమవయవిద్వారమున నవయవమునకును గలుగవలసివచ్చుటచే లట్టునకుఁ గా దని చెప్పవలసివచ్చె నని గ్రహించునది. ముగాగమము ప్రత్యయమునకుఁ గాక ప్రకృతికి విధింపఁబడిన దగుటంజేసి ప్రత్యయలోపప్రాప్తిమూలమునఁ గలుగు లోప మద్దానికిఁ గలుగనేర దని యెఱుంగునది. ఇట్లే నిగాగమము డుమంతమున కంతావయవముగ విధింపఁబడిన దగుట నద్దానికిఁ బ్రత్యయలోపమూలక మగు లోపము గలుగఁజాల దనుట తెల్లము. (చూ. క్రమముగఁ దత్సమము. 31. 41. 21) లట్టు విభక్త్యవయవ మగుటచే నిషేధము చేయఁబడె ననియు ముగాగమ నిగాగమములు ప్రకృత్యవయవములగుట విభక్త్యవయవములు గామిని వానిని నిషేధవిషయములుగఁ జేయ లే దనియు భావము. 'సరసము+వచనము' అను కర్మధారయమున మువర్ణమునకుఁ బుంపు లగు నను విధానమునంజేసి పూర్వపదసంబంధి మువర్ణకమునకు లోప మీవిధిచేఁ గలుగ దనియుఁ బుంపులే నిత్యముగ నగు ననియు నెంచునది. సమాస మను సామాన్యోక్తింజేసి తద్ధితవృత్తియందును నీ విధిచే విభక్తిలోపము గలుగు ననియు దాన రామునితనము ఒజ్జతనము చదువరి మొదలగు రూపములు నిష్పన్నము లగు ననియుఁ దెలిసికొనునది.

కర్త్రాదులకుఁ బ్రాధాన్యవివక్షయందు ధాతుజవిశేషణంబులు కర్తతోడం బోలె వానితోడ సమసించు. ౨౬.

రాముఁడు రక్షించిన భృత్యుఁడు - రాముఁడు వాలి నేసిన బాణము - రాముఁడు గోవు నిచ్చిన విప్రుఁడు - రాముఁడు వెడలిన వనంబు-రాముఁడు వసించిన పర్ణగృహము - రాముఁడు వసించినచోటు.

ఇది సమాసపరిచ్ఛేదము.

టీ. 'కర్త్రాదేః కర్తృత్వం ప్రథమాచ నపర్ణకశ్చ తద్వత్స్యాత్' అనునది సూత్రము. తెలుఁగున ధాతుజవిశేషణములకు గర్తతోడ సంబంధమె ప్రధానముగఁ

జూపట్టెడిఁగాని కర్మాదివాచకములతోడ సంబంధము చూపట్టదు. కాని కర్మాదివాచకములకును గర్తకుఁ బలెఁ బ్రాధాన్యము వివక్షించినపుడు కర్తృవాచక మెట్లట్లె కర్మాదివాచకములును ధాతుజవిశేషణముతోడ సంబంధమునంది సమసించుట తోఁచెడి. ధాతుజవిశేషణమునకు సంబంధించిన కర్తృవాచక మెట్లు ధాతుజవిశేషణముతోడి నిరంతరాన్వయసంబంధముచే సమసించునో యట్లే ధాతుజవిశేషణముతోఁ గర్మాదిరూపమున సంబంధించినవియుఁ దమకుఁ గర్తవంటి ప్రాధాన్య మీయఁబడినపుడు ధాతుజవిశేషణముతోడ నత్యంతసంబంధమునంది సమసించు నని సూత్రార్థము. 'రాముఁడు రక్షించిన భృత్యుఁడు':—ఇచట భృత్యుని రక్షించినరాముఁ డనునది సహజవాక్యము. రక్షించినవాఁడు రాముఁడును రక్షణము నందినవాఁడు భృత్యుఁడును నగుటచే రక్షించిన యను ధాతుజవిశేషణమునకుఁ గర్త రాముఁడును రక్షణఫలమునందిన భృత్యుఁడు కర్మమును నగుట సహజస్థితి. ప్రకృతము భృత్యుని నను కర్మమునకుఁ గర్తకుంబలెఁ బ్రాధాన్య మనఁగాఁ గర్తృత్వము వివక్షితమయ్యెఁ గానఁ గర్తయగు రాముఁడును దానితో నెట్లట్లె భృత్యుఁడును గర్మముతోడను రక్షించిన యను ధాతుజవిశేషణ మీ విధిచే సమసించుచున్నవిగానఁ బైరూపము గలిగె నని గ్రహించునది. ప్రాధాన్యవివక్షంజేసి కర్తవంటి ప్రాధాన్యము సిద్ధించెడి.గానఁ గర్మాదులు ప్రథమాంతము లగుట చూపట్టెడి. ప్రథమమూలముననే ప్రాధాన్యవివక్షయును గర్తవంటి దగుటయును స్పష్టపడియెడిఁ గానఁ బ్రథమయగుట నిర్బాధము. కర్తృవ్యాపారము కర్మాదులం దారోపించుటయే కర్మాదులకైన ప్రాధాన్యవివక్ష యని గ్రహింపవలెను. పైయుదాహరణము కర్మమునకుఁ బ్రాధాన్యవివక్షచేయుంట కొసంగిన దనుట స్పష్టము. ఆదిపదముచేఁ గరణాదులు గ్రాహ్యములు, 'రాముఁడు వాలి నేసిన బాణము':—రాముఁడు బాణముచే నేసిన వాలి యనునది సహజవాక్యము. ఇట బాణముచే నను గరణమునకుఁ బ్రాధాన్యము వివక్షితమయ్యెఁ గాన బాణము ప్రథమాంతమై యేసిన యను ధాతుజవిశేషణముతో సమసించుటంజేసి పైప్రయోగము గలిగె నని గ్రహించునది. 'రాముఁడు గోవు నిచ్చిన విప్రుఁడు':—విప్రునికొఱకు గోవునిచ్చిన రాముఁ డనునది సహజ వాక్యము. ఇందు విప్రునికొఱకను సంప్రదానమునకుఁ గర్తృవ్యాపారము నారోపించురూపమైన ప్రాధాన్యమును వివక్షించుటంజేసి కర్తతోవలె సంప్రదానముతోడ ధాతుజవిశేషణము సమసించుటచేం బైప్రయోగ మేర్పడెనని యెంచునది. 'రాముఁడు వెడలిన వనంబు':—వనమునుండి వెడలిన రాముఁ డనునది సహజవాక్యము. ఇట వనమునుండి యను నపాదానమునకుఁ గర్తృత్వరూప ప్రాధాన్యమును వివక్షించుటంజేసి ధాతుజవిశేషణము దానితో సమసించుటచేఁ బైప్రయోగము గలిగె. 'రాముఁడు వసించిన పర్ణగృహము':—

వర్ణగృహమందు వసించిన రాముఁ డనునది సహజవాక్యము. ఇందుఁ బర్ణగృహ మం దను నధికరణమునకుఁ బ్రాధాన్యవివక్షం జేసి పైప్రయోగము సంభవించెను. ఇట్లే 'రాముఁడు వసించినచో' టనునది చోటునందు వసించిన రాముఁడను సహజవాక్యము నందలి చోటునం దను నధికరణమునందుఁ గర్తృవ్యాపార మారోపించి ప్రాధాన్యమును వివక్షించుటం జేసి ధాతుజవిశేషణము కర్తతోడవలె దానితోను సమసించుట జరిగి పై ప్రయోగము గలిగె నని యెంచునది. కర్మత్వాదులను గారకప్రకరణమునందలి యాయావిధులనుబట్టి గమనించికొనునది. ఇట్లే 'రాముఁ డన్నముతిన్న విస్తరి' మొదలగు ప్రయోగములందు విస్తరియందను నధికరణాదులకుఁ బ్రాధాన్యమారోపిత మగుటం జేసి ధాతుజవిశేషణము వానితో సమసించుట నూహించుకొనునది. విస్తరియం దన్నముతిన్న రాముఁ డనునది సహజవాక్యము చమత్కారాపేక్షను వక్తక్రియావాచ్య వ్యాపార మునఁ గర్త కెట్టి ప్రాధాన్యమిడునో యట్టి ప్రాముఖ్యము కర్మాదులకును దద్విషయమున నున్నట్లు వివక్షించుటయే ప్రాధాన్యమనఁదగు. సంస్కృతమునఁ గర్మాదులకుఁ బ్రాధాన్య మొసంగి 'అసి నఱకుచున్నది. బాణము చంపుచున్నది' అను మొదలగు వాక్యముల రచించుటగలదుగాని తెలుఁగునందువలెఁ బ్రాధాన్యవివక్షనందినదానితోడను, గర్తతోడను గూడ నేకక్రియ యన్వయించుట గానము. కాన నీసూత్రప్రోక్తమగు మార్గ మెల్లభంగుల సంస్కృతవిలక్షణ మనియు నిది కేవలము తెలుఁగుభాషకు సహజ మగు వాక్యరచనమే యనియుఁ జెప్ప సందియములేదు. సంస్కృతవిలక్షణము లైనను, గర్మాదికారకముల యర్థ మిద్దానిమూలమున మఱుఁగుపడుచున్నను నిట్టివాక్యము లాంధ్రభాషాశైలిం జేసి యతి మనోహరములును, సహజములును వక్తవ్యమునకు మెఱుఁగుదెచ్చునవియును నై యుండుటను గమనించునది. మూలమునందలి 'నవర్ణకశ్చ' అను దశమ నాధార ముగఁ గొని సూరి ధాతుజవిశేషణ మను దానిం గూర్చె ననుట తెల్లము. "భూతార్థే ప్రతిషేధార్థే నశ్చ నిశ్చ భవేత్క్రియాత్, కర్మాది కర్తృతాయాం చ తౌ క్రియాజ విశేషణమ్" అను నాథర్వణముపై సూరి ధాతుజవిశేషణపదమునకు బీజమయ్యెడి.

ఇది సమాసపరిచ్ఛేదము.

తద్ధితపరిచ్ఛేదము

భావార్థమతుబర్థాదులందు విభక్త్యంతములగు శబ్దములపైని విధింపఁబడునవి తద్ధితప్రత్యయములు నాఁబడును. క్రింది త్వార్థలక్షణము ననుసరించి విశేషించి యొక్క షష్ఠ్యంతమగు పదముమీఁదనే త్వార్థక ప్రత్యయములు గలుగ నవకాశము చూపట్టెడి. తద్ధితప్రత్యయములను విధించు గ్రంథభాగముగాన నిది తద్ధితపరిచ్ఛేద మను సంజ్ఞ నందెను.

తనవర్ణకంబు త్వార్థంబునం దగు. ౧.

త్వార్థం బనఁగా భావంబు . ప్రకృతిజన్యబోధంబునందుఁ బ్రకారంబు భావంబు. రామునితనము - రాముతనము - మనుమనితనము - సీతతనము - గొప్పతనము - కోఁతితనము - నల్లఁదనము - పుల్లఁదనము.,

టీ. త్వార్థ మనఁగా నేమో క్రింద నిరూపితమగును. త్వప్రత్యయార్థమున 'తన' అను ప్రత్యయము శబ్దముల కగు నని సూత్రార్థము. 'త్వార్థే తనశ్చ వికృతౌ స్యాత్' అనునది మూలము. సాధారణముగ నిందు నిరూపితములగు ప్రత్యయములెల్ల నాథర్వణమునుండియే సంగ్రహింపఁబడినట్లు తోఁచెడి. త్వార్థ మనఁగా భావము. ప్రకృతి యనఁ బ్రాతిపదికము. ప్రకృతిజన్యభోధమునాఁ బ్రాతిపదికచే బోధ్యమగు పదార్థ మని భావము. వానిధర్మము ప్రకారము నాఁబడును. కాఁగాఁ బ్రాతిపదికార్థం బగు పదార్థముయొక్క ధర్మము భావ మని ఫలితమును గ్రహింపఁదగును. 'రామత్వం, మనుష్యత్వం' మున్నగు వానియందుఁ ద్వప్రత్యయ మేయర్థమునఁ గలుగునో యాయర్థమున దెలుఁగునఁ ద్వప్రత్యయస్థానమునఁ దనవర్ణక మగును. ఇందు నిరూపితమగు భావశబ్దమునకుఁ బదార్థధర్మ మర్థమును క్రియ ౩౫ నందలి భావశబ్దమునకు ధాత్వర్థ మర్థమును నగుట నీ రెండింటికి భేదము గల దని గ్రహించునది. ఒకదానికిఁ బదార్థధర్మమును నొకదానికిఁ బదార్థమాత్రమును నర్థమగుట స్పష్టము. పదార్థధర్మము పదార్థమున స్వస్వామి సంబంధమున నిల్చునదగుటం జేసి పదార్థవాచకము యొక్క షష్ఠ్యంతమై ధర్మవాచకతన ప్రత్యయము నందుట సహజము. సంబంధవాచకము యొక్క షష్ఠ్యంతముమీఁద ధర్మవాచక తనప్రత్యయము గల్గెడి నని ఫలితము. ప్రకృతి యనఁ బ్రత్యయమునకు ముందు భాగ మనియు దానివలనఁ గల్గిన యర్థబోధమున విశేషణరూపముగఁ దోఁచునది భావ

మనియు శాస్త్రవాదము. 'రామునితనము:—రామునియొక్క' ఇట యొక్క ప్రత్యయమునకు ముందున్న రామశబ్దము ప్రకృతి. దానికి రాముఁ డర్థముగాన రాముఁ డనునది ప్రకృతిజన్యబోధ. వానియందు విశేషణరూపమునఁ దోఁచునది రామత్వ మనఁగా రాముని ధర్మము గాన నదియె ప్రకారము. ఆప్రకారమే భావము నాఁబడును. బోధ మనఁగా జ్ఞానము ప్రాతిపదికార్థావగతిచే జ్ఞానవిషయమగు పదార్థముయొక్క ధర్మ మని ఫలితము. రాముఁ డనఁగా రామత్వముగల పురుషుఁడని యర్థముగాన రామత్వము రాముని యందు విశేషణరూపమున నున్నదనుట తెల్లము. కాఁగా రామత్వ మను నర్థమున యొక్క షష్ఠ్యంతరామశబ్దముమీఁదఁ దనప్రత్యయమీవిధిచేఁ గలిగెననియు సమాస 25 చేఁ దద్ధితవృత్తియందు యొక్కకు లోపముగల్గె ననియు దాన రామునితన మనురూప మేర్పడె ననియుఁ బ్రక్రియను గమనించునది. తత్సమము 23 చే నిగాగమము పాక్షిక ముగ నగుంగాన నిగాగమాభావమున రాముతన మనియు రూపము గానోపును. మనుమని తనము, మగనితనము మొదలగు రూపములందు మాత్రము తత్సమము 24 చే నను దంతమగు తెనుఁగు డుమంతములగు మగ-మనుమ మొదలగువానికి నిగాగమము నిత్యముగ సంప్రాప్తమగుటంజేసి నిగాగమములేకుండుట చూపట్టదనియుఁ గాన మగతనము మనుమ తనము మున్నగు రూపములు గలుగవనియు నిట స్మరించుకొనవలెను. మగనిధర్మ మను నర్థమున మగతన మను రూపము గలుగదుగాని మగవాఁడనునర్థముగల మగశబ్దముమీఁదఁ దనప్రత్యయము గల్గుటచే మాత్రము మగతన మను రూపము సిద్ధింపనగునని గ్రహించు నది. ఇట్లె యథాసంభవముగఁ దక్కినదానికిఁ దన ప్రత్యయము గలుగునపుడగు రూప ముల నూహించుకొనునది. నల్లఁదనము; పుల్లఁదనము-అను వానియందుఁ దనప్రత్యయము పరమగుచుండ సంధి 35 చే నుగాగమ మగుటను స్మరించికొనునది. ఇట్లె విశేష్యవిశేషణ ములమీఁదఁ దన ప్రత్యయము గల్గునపుడు ప్రక్రియను గమనించికొనునది. గొప్పతన మిత్యాద్యుదాహరణములంబట్టి తన వర్ణక మాచ్ఛికానాచ్ఛికనామసాధారణ మని సూచితము. యొక్క లోపించినట్టి డుమంతేతరాచ్ఛిక రూపములు ప్రథమైకతుల్యములై యుండును. గాన నీప్రకరణమునన్నెల్ల రూపములు ప్రథమైకవచనములుగనే నిర్దిష్టము లగును.

ఇట విశేషం బుత్సర్గంబునకు విభాషను బాధకం బగు. ౨.

స్పష్టము.

టీ. విశేష మనఁగాఁ గ్రిందినిరూపితమగు సూత్రసమితి. అపవాదశాస్త్రము లని భావము. ఉత్సర్గ మనఁగా మఁదు తనవర్ణకము విధించెడిసూత్రము; సామాన్యశాస్త్ర మని భావము. ఈక్రిందఁ జెప్పఁబోవు విశేషసూత్రములు ముందు తనవర్ణకమును విధించెడి

సామాన్యశాస్త్రమును వికల్పముగ బాధించు నని సూత్రార్థము. అనఁగా నీక్రిందివిధులచే నాయావిశేషప్రత్యయములు గలుగనిపక్షమునఁ దనవర్ణకముగూడ నగు నని భావము. స్పష్ట మనఁగా సూత్రార్థము తేటతెల్ల మని యర్థము. సూరి లక్షణము కేవలము నామవాచకములకె తద్భావార్థమునను యని తెల్పు నని యనుమానించి కావలయుఁ ద్రిలింగలక్షణశేషకర్త తద్ధితము లనఁగా విశేష్యవిశేషణములగు శబ్దములమీఁద భావాద్యర్థములందు రాఁదగిన ప్రత్యయవిశేషము లని యర్థ మని విశేషించిచెప్పి దీనిని సవరించె. మఱియుఁ 'దనవర్ణకము పరమగునపుడు తచ్ఛబ్దార్థంబునకు లోపంబు విభాష నగు. ఆకొన్నతనముఁ ఆకొన్నవానితనము.' అని శాసించి వివరించి యీసందర్భమున సవరించుట నరయునది.

చిన్నాదులకు ఱికవర్ణకం బగు. 3.

చిన్నఱికము - కన్నెఱికము. చిన్న - కన్నె - చుట్టము - దొంగ- పేద - మిండ - లంజె ఇత్యాదులు చిన్నాదులు.

టీ. చిన్న మొదలగుశబ్దములకుఁ దద్భావార్థంబున 'ఱిక' అను ప్రత్యయ మగును. చిన్నయొక్కధర్మము చిన్నఱికము. తద్ధితవృత్తిని విభక్తిలోపము. కన్నెయొక్కధర్మము కన్నెఱికము. ఇట్లే లక్కిన ప్రాహ్యములు. ఆదిశబ్దముచే నిది యాకృతిగణ మనియు ఱికప్రత్యయార్హములనెల్ల నిందుఁ జేర్పఁదగు ననియుఁ దెలియునది. ప్రత్యయము లనన వొకపు దర్థవంతము లగుపదములే యనియు నాపదము లుచ్చారణమునందలి స్థితిమొదలగుకారణముల ననుసరించి యిట్టివశ నొంది యవిజ్ఞాతప్రకృతులై ప్రత్యయము లయ్యె ననియు ననుట నిజమెగాని యిది యీపద మనిమాత్ర మనుమానించి నిరూపించుట సంస్కృతవ్యాకర్తలమార్గమునే పట్టిన తెనుఁగువ్యాకర్తలకు సమ్మతముగామినో యాపని కష్టసాధ్యమగుటనో సందిగ్ధాంశముల శాస్త్రముల వ్రాయ రా దని యెంచియో యిచ్చవచ్చినరీతి ననఁగా దమ యనుభవము ననుసరించి ప్రాతిపదికప్రత్యయవిభాగమునే ప్రదర్శించుట యాచారమయ్యెను. 2 సూత్రము ననుసరించి ఱికవర్ణకము గలుగనిపక్షమునఁ దనవర్ణకము గలుగనగుం గాన చిన్నతన మిత్యాదులును సంభవించెడి. కాని చుట్ట ఱికమనుదానికిఁ జుట్టముతన మనురూప మప్రసిద్ధము గానఁ బ్రయోగానుసారముగఁ బ్రత్యయముల నాయావానికిఁ గూర్చి రూపముల గ్రహించునది. ప్రయోగములు గల్గనెడలఁ బుంపులకుఁ దనవర్ణకము పరమగునపుడు సమాగమమును విధించుసంధి 35 సూత్రవిషయము ననుసరించి తనవర్ణకము పరమగునపు డద్దానికి ముందున్న మువర్ణకము నకుఁ బుంపులే యగుఁగాని మువర్ణకలోపము గా దని యనుమానించి చుట్టము శబ్దము తుదివర్ణకమునకుఁ బుంపులను బిదప సమాగమమును గూర్చి చుట్టపుఁదన మిత్యాది రూపములను సాధించికొనఁదగును. ప్రకృతవ్యవహారమున - 'చిన్న - దొంగ' - అను

వానికి ఱికప్రత్యయము గాక తనప్రత్యయమే యర్థవంతమై తోఁచెడి. ఇట్లే తక్కిన వ్యూహ్యములు. సూరి 'ఱిక' అని శకటరేఫాదిగా నీప్రత్యయమును నిర్దేశించెం గాని నానాఁటి కిది రేఫములతోఁ గలియుటం జేసి కావలయుఁ గొన్నిశబ్దములవలె నిదియు నుభయరేఫముగ శబ్దరత్నాకరమునం దుదాహృతమయ్యె. 'అరయఁగఁ దల్లికక్కసెలి యంద్రకుఁ దక్కును గల్గినట్టిచుట్టరికము వారికిన్' (ప్రభా. 3 ఆ.) అని రేఫమగుటకుఁ బ్రయోగము శకటరేఫమగుటకు బహూదాహృతులు చూపట్టుట నని రూపితము.

ఉత్వంబున కత్వంబు ఱికము పరంబగునపు డగు. ౪.

తొత్తఱికము - వెడ్డఱికము - వెజ్జఱికము.

టీ. పూర్వసూత్రముచే నగు ఱికవర్ణకము పరముగా దానిముం దున్న హ్రస్వోకారము హ్రస్వాకారము నిత్యముగ నగు నని సూత్రార్థము 'తొత్తు-వెడ్డు-వెజ్జు' ఇవి యుదంతములు. వీనికి ఱికవర్ణకము పరముగా వీనితుదియుత్వమున కత్వమాదేశమయ్యెఁ గాన 'తొత్తు+ఱికము = తొత్త+ఱికము = తొత్తఱికము' అను మొదలగురూపము లయ్యెను. వెడ్డు = కపటము లేక వంచన. వెజ్జు = వైద్యుఁడు.

పేర్వాదుల కిమివర్ణకం బగు. ౫.

పేరిమి - కడిమి. పేరు - కడు - మ్రుచ్చు - మేలు - చెలి - పోఁడి - వాఁడి - వేఁడి ఇత్యాదులు పేర్వాదులు.

టీ. పేరు మొదలగుశబ్దములకు 'ఇమి' అను వర్ణకము తావర్థమున నగును. పేరు+ఇమి = పేరిమి. సంధిచే సంధి నిత్యముగ నగుటను స్మరించుకొనునది. ఇట్లే కడిమి - చెలిమి, మేలిమి ఇత్యాదిరూపములప్రక్రియ నూహించుకొనునది.

నవర్ణకంబు గుణవచనంబు లగు నల్లాదుల కగు. ౬.

నల్లన - తెల్లన. నల్ల - తెల్ల - పచ్చ - ఎఱ్ఱ - చామ - తియ్య - కమ్మ - పుల్ల - చప్ప - విన్న - తిన్న - అల్ల - ఒయ్య - తిమ్మ - చక్క - వ్రేఁక ఇత్యాదులు నల్లాదులు.

టీ. వచన మనఁగాఁ జెప్పుట. గుణవాచకము లగు నల్ల మొదలగు శబ్దములకు నవర్ణకమగును. నల్ల+న=నల్లన. ఇట్లే తక్కినవానికి నవర్ణకముగా రూపము లూహ్యములు. నవర్ణకము వీనికిఁ గలుగనిపక్షమున సూత్రముచేఁ దనవర్ణకము గలుగు ననియు నపుడు సంధి 35 చే నదంతగుణవాచకములగు వీనిమీఁద నుమాగమము దనవర్ణకము పరంబుగా నగు ననియు దాన నల్లఁదన మిత్యాదిరూపములు గలుగు ననియు గ్రహించునది. ఇందన్నియు నదంతములే గాన నట్టివే యిందుఁ బ్రవేశముం గనెడి.

ఇకవర్ణకం బగ్గలాదుల కగు. ౮.

అగ్గలిక - ఒమ్మిక. అగ్గలము - ఒమ్ము.

టీ. 'అగ్గల' మొదలగు శబ్దములకు 'ఇక' ప్రత్యయము తాదర్థ్యమునం దగును. అగ్గలము+ఇక: తద్ధితవృత్తిని 25 చే 'ము' అనునానికి లోపమగు. లేదా త్రిలింగలక్షణ శేషకర్తృలక్షణము ననుసరించి (ప్రౌఢవ్యా. సూ.) నేసి మువర్ణలోపము జేసికొను నది. పిదప నవదావిస్వరసంధిని నిత్యముగఁ గూర్ప 'అగ్గలిక' అను రూప మేర్పడెడి. ఇట్లే తక్కిన వ్యూహ్యములు. ఒమ్ము+ఇక=ఒమ్మిక. ఇమిడిక యని యర్థము. ఇందుఁ దుది మువర్ణము ప్రకృతిసహజము గాన విభక్తిగామి లోపింపదు.

మగఁటిమ్యాదులు యథాప్రయోగంబుగ గ్రాహ్యంబులు. ౯.

మగఁటిమి - మగతనము - పేదటిమి - ఒజ్జనము - కోటరము - కోడంట్రము - కోడండ్రికము - కోడజీకము - కోమటికము - చెలికారము - తెలుపు - ఎఱుపు - పసుపు - నలుపు. ఈకాదులు రానిపక్ష మందుఁ దన ప్రత్యయం బన్నింటి కగు. చిన్నతనము - ముప్పందనము. నల్లఁదనము - అగ్గలింపుఁదనము - ఒజ్జతనము.

టీ. మగఁటిమి మొదలగుశబ్దములకుఁ గల్గెడి తద్ధిత ప్రత్యయము లొక నియమముచేఁ దెలుపఁబడఁజాలవు గాన వానిని బ్రయోగముల ననుసరించి గ్రహింపవలసి యుండు నని సూత్రార్థము. ప్రకృతి నెఱింగి ప్రయోగానుసారముగఁ బ్రత్యయవిభాగము సేసికొని యిది ప్రత్యయ మిది ప్రకృతి యని తెలిసికొనవలసినదేగాని యొక్కొకదానికే వివిధములగు తద్ధితప్రత్యయములతోడిప్రయోగము ప్రయోగదృష్ట మగుట నొకనియమముచే ననుశాసింప నవకాశము లే దని భావము. మగఁటిమి—ఇందు మగశబ్దముమీఁద 'టిమిఙ్' అనుప్రత్యయము గల్గినట్లును దత్సమము 19 చే బిందువు గల్గినట్లును నూహింపఁ దగును. ఇది గలుగనిపక్షమున 1 చేఁ దనవర్ణకము గలిగి మగతన మను రూప మగును. పేదటిమి—పేదశబ్దముమీఁదఁ దాదర్థ్యమున టిమివర్ణకము గల్గుటచే నీరూప మేర్పడె నని వ్యాకృతిమర్యాద ననుసరించి యూహింపనగును. టిమి రానిపక్షమున 3 చే టిక వర్ణకమైన పేదటికమగును. అదియుఁ గలుగకున్న 1 చేఁ దనప్రత్యయమైన పేదతన మని యగును. 'పేదర్' అనుదానిపై నిమివర్ణకమై, రేఫము శకటముగ మాఱుటఁ బేదటిమి యను నదిగల్గె ననఁదగును. ఒజ్జశబ్దముమీఁద నవర్ణకమును బిదప మువర్ణమును నగుటఁ బైరూప మేర్పడె ననఁదగును. పక్షమునఁ దనప్రత్యయము దీనికిఁ గలుగనగును. కోడలు శబ్దముమీఁద టరప్రత్యయమును నది పరముగా వృత్తినాశబ్దమాద్యక్షరశేష మగుటయుం

(కో+టరము=కోటరము) ననుమానించునది. ఇట్లే కోడలుశబ్దము మీఁద 'ంట్ర' అనునది త్వార్థమున నగుటంజేసియు నది పరముగా లువర్ణము లోపించుటంజేసియుఁ గోడంట్ర మనురూప మేర్పడెనని యూహింపదగు. అట్లే కోడలుశబ్దముమీఁదఁ ద్వార్థమున 'ంట్రిక' అను ప్రత్యయమును వృత్తి నంత్యవర్ణలోపమును గలుగఁ గోడంట్రిక మనురూపమయ్యె నని లక్షణాశయము. ఈరీతినే ఱిక ప్రత్యయము గలుగుటచేతను వృత్తి నంత్యవర్ణము లోపించుటచేతను గోడలుశబ్దమునకుఁ గోడఱిక మను రూప మేర్పడెను. కోడలుశబ్దము నకుఁ గోటరికమనియు రూపము ప్రయోగదృష్టమగు. కోమలిశబ్దముపైఁ గ ప్రత్యయము లేదా కోమలశబ్దముపై ఇక ప్రత్యయము గలుగఁ గోమలిక మను రూపమయ్యె నని యను మానింపవలసియున్నది. చెలిశబ్దముమీఁదఁ గార ప్రత్యయము గలుగుటచేఁ జెలికార మని యూహించునది. పక్షమున 5 చే ఇమి ప్రత్యయమైనఁ జెలిమి యని యగుటను స్మరించు నది. 'తెల్ల-ఎఱ్ఱ-పచ్చ-నల్ల' అను నదంతగుణవాచకములమీఁదఁ బువర్ణము గలుగుట యును బ్రకృతుల తుదిద్విత్వములలో నొక వర్ణకమునకు యుత్వ మాదేశ మగుటయుఁ బచ్చశబ్దమునందలి చ్చకారమునందున్న జడ్డ అక్కటాదుల జడ్డకు లోపమును విధించు శాస్త్రముచే లోపించి శేషించిన చకారము సకార మగుటయు మొదలగు విషయముల సిద్ధరూపముల ననుసరించి యూహించికొనునది. పైని నిరూపించిన ఱిక-ఇమి మొదలగు నవి గలుగకున్న (2 సూత్రమునుబట్టి) 1 చేఁ దనవర్ణక మన్నింటికిఁ గలుగనగుం గాన చిన్నతన మిత్యాదిరూపాంతరములు పూర్వసూత్రోదాహృతులకుఁ గలుగనగు నని టీకా దులకు సూరి వివరణమున కభిప్రాయము. అగ్గలపుందన మిత్యాదులందుఁ దన ప్రత్యయము పరముగా నుమాగమము బుంపులమీఁద విధించు ప్రణాళిక ననుసరించి మువర్ణక లోపము గలుగ దనియుం బుంపు లె యగు ననియు ముందె నిరూపితము. ముచ్చఁదనము నల్లఁదన మిత్యాదులందు 35 సంధిచే నుమాగమం బగు. గుణవాచకేతరాదంతశబ్దముల మీఁద నుమాగమవిధానము లేమిఁ జిన్నతనము. ఒజ్జతనము మొదలగువానియందు నుమాగమంబు గలుగదు. పక్షమునఁ దెలుపు మున్నగువానికి 7 చేఁ దెల్లన మొదలగు రూపాంతరము లగుటను స్మరించికొనునది. ఇట్లొకేశబ్దము త్వార్థమున వివిధములగు ప్రత్యయముల నంది వివిధములగురూపంబులఁ దాల్చుటకతన లక్షణకర్తకు వీనిని యథా ప్రయోగగ్రాహ్యము లని శాసించుటయె కర్తవ్యంబయ్యె నని గ్రహించునది. ఈప్రకరణ మునఁ గొంతగ భాషాతత్త్వమును గమనించి ప్రకృతిప్రత్యయవిభాగాదు లూహించి నిరూపింపనగుంగాని శాస్త్రజ్ఞులకాసరణి మనోహరముగామిని సాకల్యముగా నట్లు చూప నవకాశము చాలమిని కేవలము శాస్త్రమార్గదర్శనముఖముననే టీక లిఖిత మని యెంచునది.

అరమరాదులకు స్వార్థంబునం దికవర్ణకం బగు. ౯.

అరమరిక - ఆమిక - అరమర - ఆము - అల్లిబిల్లి - గంపి - నడవడి-నాడు - నివ్వాళి - పొత్తి - మాన - మోప - వాలు ఇత్యాదు లరమరాదులు.

టీ. అరమర మొదలగుశబ్దములకుఁ బ్రాతిపదికార్థమునం దికవర్ణక మగును (ఇక). స్వార్థమనఁ దమకు నియతమైన యర్థము. ప్రాతిపదికార్థమని భావము. అరమర+ఇక:— అపవాదిస్వరసంధినిత్యము 'అరమరిక'. ఇట్లే తక్కిన వూహ్యములు. అరమర కరమర మనియు రూపాంతరము ప్రయోగదృష్టము.

ఉకవర్ణకంబు చిఱుతాదులకు స్వార్థంబునం దగు. ౧౦.

చిఱుతుక-నాతుక. చిఱుత-నాతి-నెఱఁత - మెఱఁత-పడఁతి మడఁతి-పొలఁతి - వెలఁది - నిప్పు - ఎమ్ము ఇత్యాదులు చిఱుతాదులు.

టీ. చిఱుత మొదలగు శబ్దములకుఁ బ్రాతిపదికార్థమున 'ఉక' అను ప్రత్యయ మగును. అపదాదిస్వరసంధి నిత్యముగ నగు. చిఱుత+ఉక-చిఱుతుక. ఇట్లే తక్కిన వూహ్యములు. మూలము 'నామ్నః కవర్ణకస్స్యాత్స్వార్థేऽమపి పరే తస్మిన్' అని స్వార్థమునఁ గవర్ణకమును విధించి యది పరముగాఁ బ్రాతిపదికము తుదియచ్చున కుత్వ మాదేశించుటం జేసి మూలమతమునఁ బ్రత్యయము కవర్ణముగాని యుక గాదు. స్వార్థమునందుఁ గప్రత్యయము రా ఎవ్వతుక యని త్రిలింగలక్షణశేషకర్త వ్రాయుటను గమనించునది. స్వార్థకకవర్ణవిధానము మాత్రమే చేసి యుత్వవిధాన మొనర్పక మూలముంబట్టి స్వార్థమునసైన కప్రత్యయమును నది పరముగానగు నుత్వమును గలుగుటను, ఎవ్వతుకేత్యాదిరూపములు సిద్ధములైనట్లు ప్రక్రియం జూపుచు ఉకప్రత్యయ మను సూరిపద్ధతిని మూలాశయముగా దని నవరించు నీత్రిలింగలక్షణశేషసందర్భమును జక్కఁగ నరసినచో, నరసున్న నచ్చుతప్పుగ భావించి యీత్రిలింగలక్షణశేషసందర్భమునకును, ఉకప్రత్యయ మని కొంద ఱర్థముచేసి చెప్పుట, కేవల బాలవ్యాకరణభ్రమ మూలమున నైన దనియుఁ ద్రిలింగలక్షణశేషమార్గమును గుర్తింపనికతన నైన దనియుం స్పష్టంబు. (చూ. శబ్ద. ప. 70) కాని కవర్ణమువలెనే యుకారమును నర్థవంతము గామినో యరమరాదులం దికవర్ణక మనక కవర్ణక మన్న నిత్వము విధించుటయుఁ బ్రసక్తమగు నని యెంచియొ సూరి యుకప్రత్యయమనుటయె యుచితముగ నెంచెను. కప్రత్యయముఁ జేర్చి యుచ్చరించుటలోఁ బ్రాతిపదికము తుది యచ్చులకుఁ బరిణా

మము తటస్థించెఁ గాన ప్రాతిపదికము తుది యచ్చు మార్పును సూచించు మూల మార్గమే రమణీయ మని తోఁచెడి. "వేఁజున కడవర్ణకము స్వార్థమునందగు. వేఁజుడము. వెల్లకడివర్ణకము స్వార్థంబునందగు. వెల్లడి- తెలివి-విరివి-వినికి-లేమి-రాపులకు స్వార్థంబునం డిడి వర్ణక మగు. తెలివిడి. మొ. ఇతవర్ణకం బింపుబిగుపోరులకు స్వార్థంబునందగు-ఇంపి తము-బిగితము - పోరితము. మొ. ఇదవర్ణక మొప్పుతప్పు పెల్లులకు స్వార్థమునం దగు. ఒప్పిదము. మొ. స్వార్థమునం దిరివర్ణకము వాపున కగు, వాపిరి. అర వర్ణకము నాయక శబ్దమునకు భావంబునం దగు. నాయఁకరము. కారవర్ణకము చెలినయములకు భావము నందును నుడికొలతలకు స్వార్థమునందును నగు. ఈ కకారమునకుఁ గొన్నియెడల గకారంబగు. చెలిగారము, నయగారము; నుడికారము, కొలగారము. చలికి మిరివర్ణకము స్వార్థమునం దగు. చలిమిరి. టివర్ణం బొండు సంఖ్యావర్ణంబునకు భావంబునం దగు. ఒంటి." అని త్రిలింగలక్షణశేష మీసూరి స్వార్థమున నగు తద్ధితప్రత్యయసందర్భమును సవ రించుట నరయునది. ఇవియెల్ల సూరి 28 తద్ధితసూత్రమునకు వివరణములు గాఁ దగును.

కాకత్తియవర్ణకంబులు పుంస్త్వస్త్రీత్వంబుల మతుబర్థంబునం దాటాదుల కగు. ౧౧.

కాప్రత్యయాంతంబునకు మగాదిగణగణనంబునం జేసి దుజ్జగు - ఆటకాఁడు - ఆటకత్తియ. ఆట - అడపము-ఎమ్మె - ఓయారము-కటారి- కొల్ల-చెలిమి - చేసువ - నొరవ-జట్టి జాజర-జూదము-తింపి - తేర-నొద్ద- నీటు - నేస్తము - బేరము - వగ-విలు - వెచ్చము - సొగసు ఇత్యాదు లాటాదులు.

టీ. ఆట మొదలగు శబ్దములకుఁ బురుషుఁ డర్థమైన 'కా' అను ప్రత్యయమును స్త్రీయర్థమైన 'కత్తియ' అను ప్రత్యయమును మతుబర్థమున నగును. పుంస్త్వ మనఁగా పురుషత్వము. పుంస్త్వ మని భావము. స్త్రీత్వమనఁగాఁ స్త్రీయొక్కధర్మము. స్త్రీత్వ మని తాత్పర్యము. మతుబర్థ మనఁగాఁ గలవాఁడు లేక కలది యను నర్థమున నని యర్థము. మతుబంత మగు శబ్దము పురుషవాచకమైనఁ గలవాఁ డనియు 'స్త్రీవాచకమేని' కలది యనియు నర్థము గలిగెడిఁ గానఁ గలవాఁడు గలది యను నర్థమున నని యర్థము వ్రాయఁబడెను. అచ్చతెలుఁగుశబ్దములకు లింగము లేమి నాటాదులచేఁ బురుషుఁడు బోధ్యుఁడైన కావర్ణకమును స్త్రీ బోధ్యురాలైన కత్తియ ప్రత్యయమును గలవాఁడు కలది యను నర్థమున నగు నని ఫలితము. కాప్రత్యయము మగాదిగణపఠితమగుటం జేసి

యాచ్ఛికము * చే నేకదంతమునకు డుజ్ఞగును. కాన నిది విదప డుమంతకార్యముల నందెడి నని కాప్రత్యయంబను నిక్కింది సూత్రవివరణమున కభిప్రాయము. ఆట:—దీని కాటకలవాఁ డనునర్థమున నీవిధిచేఁ గాప్రత్యయమును ఆచ్ఛికము * చే డుజ్ఞును గలిగి యాటకాఁ డనురూప మేర్పడెడి. ఆట:—దీని కాటగలది యనునర్థమున 'కత్తియ' అను ప్రత్యయము గలుగ 'ఆటకత్తియ' అనియు నియమమూఱుగా నామాంతమున కెత్వమైన 'ఆటకత్తె' అనియు రూపము లేర్పడును. ఇందు ముపర్ణకాంతములగు వాని ముపర్ణకము తద్ధితవృత్తిని లోపించుటయు జూద మను సమాహృతికి ప్రకీర్ణము 21 చే జూజగాఁడను రూపాంతర మేర్పడుటయు గమనించునది. ఇట్లే తక్కిన వ్యూహ్యములు.

కాకత్తియల కకారంబునకు గకారంబు కొండొకచోఁ గానంబడియెడి ౧౨.

అందగాఁడు - అందగత్తియ. కొండెగాఁడు - కొండెగత్తియ. బేరగాఁడు - బేరగత్తియ ఇత్యాదులు.

టీ. మతుబర్థమున బుంస్త్వస్త్రీత్వముల విధింపఁబడిన కాకత్తియవర్ణకముల కకారమునకు గకారాదేశము కొన్నిచోట్లుల దనఁగాఁ బ్రయోగములం దల్పముగఁ గానఁబడుచున్న దని సూత్రార్థము. కాకత్తియల కకారములకు గకారాదేశము సార్వత్రికము గామిని మీఁదుమిక్కిలి కకారరూపమే బహుళముగఁ బ్రయోగదృష్ట మగుటను దీనిని గసడదవాదేశముగఁ దెలుప నవకాశములేక సూత్రాంతరముచే శాసించుట ప్రసక్తమయ్యెనని గ్రహించునది. అందము+కాఁడు=అందగాఁడు. క్రిందియుదాహరణముల ననుసరించి ముపర్ణకలోపము తద్ధితవృత్తిని దోఁచెడి పదములమీఁది కకారములకే గకారాదేశము చూపట్టు నని చెప్పఁదగును. ఇట్లె తక్కుంగల వ్యూహ్యములు. 'కాఁడు ర్గాదుర్భ వేదీఁడుక్' అని యాథర్వణము గాఁ దనుదానిని బైవిషయము ననుసరించియే కాఁడనుదానికన్న భిన్నముగాఁ బేర్కొనె.

కాకత్తియలు కొండొకవానికి స్వార్థంబునం జూపట్టెడు. ౧౩.

చెలికాఁడు - చెలికత్తియ. సొగ్గడికాఁడు - సొగ్గడికత్తియ.

టీ. ప్రపూర్వసూత్రోక్తప్రకారము కాకత్తియవర్ణకములు రెండును మతుబర్థమందే గాక ప్రాతిపదికార్థమందును గొన్ని శబ్దములకుఁ గలుగుట ప్రయోగములం దగపడు నని సూత్రార్థము. చెలికాఁడు (చెలి+కాఁడు). చెలి+కత్తియ = చెలికత్తె. ఇట్లు

జెలికాఁ డనుదానికిఁ జెలిమిగలవాఁ డని యర్థముగాక మిత్త్రుఁ డనియే యర్థ మగుటను నిట్లె చెలికత్తె యనుదానికిఁ జెలిమికలది యని యర్థముగాక సఖియే యర్థ మగుటను గాక త్తియవర్ణకములు స్వార్థమునసే యయ్యె నని తెలియునది. 'హెగ్గడి' :—కశబ్ద మునకు 15 చే నీ ప్రత్యయము గలుగ హెగ్గడీఁ డనియు రూపాంతర మేర్పడును. ఆచ్ఛికము 4 చే దుజ్వర్ణక మగుటను స్మరించునది.

కావర్ణకంబు తిర్యక్కులకుం గానంబడియెడి. ౧౮.

ఇబ్బందిగాఁడు - ఒంటిగాఁడు - కొమ్ముకాఁడు - పరికాఁడు ఇత్యాదులు మృగవిశేషవాచకంబులు.

టీ. ముందు పేర్కొనిన ప్రకారము కా ప్రత్యయము పుంస్త్వమునందేగాక తిర్య గ్వాచకములకును నగుట ప్రయోగదృష్ట మని సూత్రార్థము. పురుషవాచకములకే గాక పశువాచకములకును కావర్ణకము గలుగుట కవిప్రయోగములంబట్టి సాధువగునని తాత్ప ర్యము. ఇబ్బందిగాఁడు. ఇబ్బంది శబ్దముమీఁద నీవిధిచేఁ గా ప్రత్యయమును 12 చే గకారమును నయ్యె. (చిఱుతపులికిని బెద్దపులికిని బుట్టినది) ఒంటిగాఁడు=పంది. ఒంటి శబ్దముమీఁదఁ గాఁడు ప్రత్యయము 12 చేఁ గకారమును నయ్యె. ఒంటికాఁ డనియు 12 చే గకారము గలుగని ప్రయోగము గానంబడియెడి. కొమ్ముకాఁడు = అడవిపంది. పరికాఁడు = తెగకుఁ బ్రధాన మగు నేనుఁగు (గుంపునకు మొదటియుండి గుంపును నడపు నది) ఇట్లె మిగిలినవానిని గ్రహించునది. మతుబర్థమునసే తిర్యక్కుల కీకా ప్రత్యయ మని పదవ్యుత్పత్తి ననుసరించిన విశదమయ్యెడి. కావర్ణకమేగాని కత్తియవర్ణకము తిర్యక్కులకుఁ గా దనుట పరిశేషన్యాయమున స్పష్టము. ఆచ్ఛిక 4 చే దుజ్వర్ణకము.

అటమటాపులకు మతుబర్థంబునం దీవర్ణకంబు పుంస్త్వంబునం దగు. ౧౯.

ఈప్రత్యయాంతంబు మగాదిగణంబు. అటమటీఁడు - కమ్మతీఁడు- అటమటము - కమ్మతము - కన్నడము - కొండెము - బానసము-బూటకము - మంపడి - మన్నెము - సుంకము - ఉక్కివంబునకు వలోపంబు నగు. ఉక్కీఁడు ఇత్యాదులు.

టీ. మతుబర్థమునఁ గలవాఁ డను నర్థ మని ముంచె నిరూపితము. పుంస్త్వమునఁ బురుషత్వమున నది యుక్తము. అటమట మొదలగుపదములచేఁ బురుషుఁడు వాచ్యుఁ

డైన 'ఈ' అను ప్రత్యయము కలవాఁ డను నర్థమున నగు. ఈప్రత్యయము మగాది గణ పఠితమగుటచే నాచ్ఛికము ౪ చే నేతదంతమునకు డుజ్వర్ణకమగును. అటమటము. దీని కీవిధిచే నీప్రత్యయమును నది పరమగా సమాసము 25 చే ములోపంబును నాచ్ఛికము ౪ చే డుజ్వర్ణకమును నగుంగాన 'అటమటీఁడు' అని రూప మేర్పడును. అటమట మన మోసముగాన మోసముగలవాఁ డని యటమటీఁ డనుదాని కర్థము చెప్పవలెను. ఇట్లె మువర్ణకాంతము లగు నీగుణమునందలి శబ్దములకెల్ల నీప్రత్యయము పరమగా మువర్ణలోపంబును దద్ధితాంతం బగుట నీప్రత్యయాంతమునకుఁ బ్రాతిపదికసంజ్ఞయుఁ బిదప నాచ్ఛికము ౪ చే డుజ్వర్ణకమును నగుట నూహించికొనునది. ఉక్కివము+ఈః- ఈశబ్దమునకు వృత్తిని ములోపమేగాక వలోపమును గలిగెడి. అట్లు గానిచో నుక్కి వీఁ డని రూపము గావలసివచ్చును. కాన నీక్రింది చిన్నయసూరి వివరణవాక్యముంబట్టి వృత్తివి లోపంబును జేయ 'ఉక్కివము+ఈ=ఉక్కి+ఈః—అపదాది స్వరసంధి చేయ 'ఉక్కీ' ఆచ్ఛికము ౪ చే డుజ్వర్ణకముగా 'ఉక్కీఁడు.' డుమంతములకు న్యాగ మాదులును ముగంతములకు ముగాగమాదులును స్త్రీసమములకు విభక్తిలోపాదులును గార్యములు విభక్తిప్రకరణము ననుసరించి యూహ్యములు.

ఈప్రత్యయంబు కొన్నింటికి స్వార్థంబునం దగు. ౧౬.

మొక్కలీఁడు - కల్లరీఁడు.

టీ. ముందు చెప్పినరీతి 'ఈ' అను ప్రత్యయము పుంస్త్వమున మతుబర్థమునందే గాక ప్రాతిపదికార్థమునందును గాఁదగు నని సూత్రార్థము. మొక్కలి:—దీని కీవిధిచే స్వార్థమున నీప్రత్యయము. 'మొక్కలి+ఈ' అపదాదిస్వరసంధి - మొక్కలీ. తద్ధితాంతమగుటఁ బ్రాతిపదికసంజ్ఞయు నాచ్ఛికము ౪ చే డుజ్వర్ణకమును నగు. 'మొక్కలీఁడు.' మొక్కలి యన శూరుఁ డని యర్థము. మొక్కలీఁడు నన శూరుఁ డనియే యర్థము గాన నిట నీప్రత్యయము స్వార్థమునందె యయ్యె నని యెంచునది. ఇట్లె కల్లరి-ఈ=కల్లరీ - కల్లరీఁడు' అనుదాని ప్రక్రియ నెఱుంగునది. కాప్రత్యయమైనఁ గల్లరికాఁ డని రూపము గానోపును. ఇట్లు ప్రయోగదృష్టంబులు సాధ్యంబులు.

అరివర్ణకంబు మతుబర్థంబున జాలాదుల కగు. ౧౭.

జాలరి - ఒఱపరి. జాల - ఒఱపు - కల్ల - చదువు - జూదము - టక్కు - తగవు - తీపు - తెంపు - తెగువు - నేరుపు-మతకము-వెరవు-వేఁట - సిగ్గు - సుంకము ఇత్యాదులు.

టీ. జాలమొదలగు శబ్దములకుఁ గలవాఁడు గలది యను నర్థమున 'అరి' అను ప్రత్యయ మగును. మువర్ణకాంతముల మువర్ణకము వృత్తిని లోపించు ననియు నపదాది స్వరసంధింజేసి ప్రకృతి ప్రత్యయాద్యచ్చులకు సంధి నిత్యముగఁ జేయవలెననియు ముందె యుక్తము - 'జాల+అరి' = జాలరి. ఇట్లె తక్కినవానిప్రక్రియను గమనించికొనునది. వలగలవాఁ డని యర్థము గాన నరిప్రత్యయము మతుబర్థమున నయ్యె ననుట స్పష్టము. [1]శబ్దరత్నాకరమున నిది శకటరేఫాంతముగ నుదాహృతము. మఱియు శకటరేఫాంత మగు గద్దఱిశబ్దముమీఁద గాప్రత్యయము చేయఁబడిన గద్దఱికాఁడను రూపమును నుదాహృతము. అఱి ప్రత్యయముమీఁద స్వార్థమున కాప్రత్యయము గల్గిన రూప మని గ్రహించునది. ఇట్లే తక్కుంగలవాని ప్రక్రియను గమనించునది. 'మతుబర్థమునం దరివర్ణకము పరమగునపుడు పూజసొన్నముల కడయచ్చునకు వైకల్పికముగాను నిత్యముగాను దీర్ఘం బగు' నని త్రిలింగలక్షణశేషము; 'పూజారి-పూజరి - సొన్నారి - సొన్నరి' అని దీనిని బూరించుట నరయునది.

ఇవర్ణకం బోయారాదులకు మతుబర్థంబునం దగు. ౧౮.

ఓయారి - అక్కసి. ఓయారము-అక్కసము - కడలు-చాగము - జోగము-తమకము-తుటారము - బండారము - బిత్తరము-బిటారము - బేహారము - మచ్చరము - మిటారము - విన్నాణము - వెక్కసము ఇత్యాదులు.

టీ. ఓయార మొదలగు శబ్దములకు ఇవర్ణకము మతుబర్థమున నగును. ఓయార+ఇ=ఓయారి. ఓయారముగలవాఁడు ఓయారము గలది యని యర్థము. అపదాదిస్వర సంధి నిత్యము. స్త్రీసమంబగుట బ్రస్వైకవచనలోపము. మువర్ణకాంతముల మువర్ణకము లకు సమాసము 25 చే మువర్ణలోపం బగుటను మఱువరాదు. ఇట్లు ప్రక్రియ నెల్ల వానికి నూహించికొనునది. ఇందును బూర్వసూత్రమునను స్త్రీత్వపురుషత్వవివక్ష చేయ మిని, కేవలము మతుబర్థమున ననియే యనుటచేతను, యథాప్రయోగంబుగ నర్థము గ్రాహ్యము.

తవర్ణకంబు కులవాచకంబునకు స్త్రీవాచ్యం బగు నపుడు మతుబర్థంబునం దగు. ౧౯.

కోమటిత - చాకిత. కోమటి - చాకి - బోయ - వాని - ప్రే సాలె ఇత్యాదులు కులవాచకంబులు.

---

1. ఈ వ్యాఖ్య సరికాదు అని ఆం. వ్యా. స. (ముద్రా.)

టీ. స్త్రీ బోధ్యార్థాలగునపుడు మతుబర్థమునఁ గులమును బోధించుశబ్దమునకంటె 'త' అను ప్రత్యయము గలుగు నని సూత్రార్థము. చాకి—దీనికిఁ జాకలికులముగల యాఁడు దనునర్థమున 'త' అను ప్రత్యయము గలుగ 'చాకిత' అనురూప మేర్పడును. ఇట్లే కోమటి-మాల-ప్రే-సాలె మొదలగువానికి 'త' ప్రత్యయముచే కోమటత - మాలత-ప్రేత-సాలెత మొదలగురూపము లగుట నూహించికొనునది. కోమటి యనఁ దక్కువ గానఁ దక్కువజాతి యాఁడు దని కోమటత శబ్దము కర్థము. క్రిందివిధిచే 'మాలత' యనుదానికి 'మాలెత' యనియు రూపాంతర మగుటను గమనించునది.

తవర్ణకంబు పరంబగుచో నొకానొకచో నెత్వంబు చూపట్టెడు. ౨౦.

చెంచెత - మాలెత.

టీ. పూర్వసూత్రముచే నైన తవర్ణకము పరమగుచోఁ బ్రకృతి తుదియచ్చునకు 'ఎ' అను నచ్చాదేశమగుట యగపడును. మాల+త=మాల+ఎ+త. అపదాదిస్వరసంధిచే 'మాలెత' యని యగును. ఇట్లే 'చెంచు+త=చెంచు+ఎ+త=చెంచెత' అనుదాని ప్రక్రియం గమనించునది. మతుబర్థమునందుఁ జెంచులకుఁ దవర్ణకము పరంబగుచో నిత్వంబగు నని శాసించి త్రిలింగలక్షణశేషము చెంచిత యని యుదాహరించి గ్రామ్యజనులపాటలందుఁ 'జెంచీత' యని యికారదీర్ఘంబు వినంబడియెడి నని వివరించి ప్రమాణముం జూపుటం గాంచునది.

యువతీ విటీ రజస్వలలు గుబ్బెత మిండత ముట్టుతలు నాఁబడుదురు. ౨౧.

స్పష్టము.

టీ. సంస్కృతమునందలి యువతి యను శబ్దమునకు సమానముగఁ దెలుఁగున గుబ్బెత యనియు విటీశబ్దమునకు సమానముగ మిండత యనియు రజస్వలాశబ్దమునకుఁ దుల్యముగ ముట్టుత యనియుఁ దెలుఁగున రూపంబులు సంభవించు నని సూత్రార్థము. తవర్ణకము కులవాచకములకే మతుబర్థమున విహితమగుటంజేసి గుబ్బ - మిండ-ముట్టుశబ్దములు కులవాచకములు గామి నియమమునకు సాధ్యముగామిని నీశబ్దములు నిపతితములయ్యె. గుబ్బెత యన యౌవనవతి యనియు, మిండత యన విటురా లనియు, ముట్టుత యన రజస్వలాస్త్రీ యనియు నర్థము లని భావము. నిజముగ నాలోచింప గుబ్బలుగలది గుబ్బెత యనియు, మిండఁడు గలది మిండత యనియు, ముట్టుగలది ముట్టుత యనియు నర్థము విశదమయ్యెడిఁ గాన మతుబర్థమునఁ గులవాచకములకే గాక యితరములకును తవర్ణ మగు ననుట లెస్స.

వగాదులకు బహువచనాంతంబులకు స్త్రీవాచ్యం బగునపుడు మత్వర్థంబునం దాఁడివర్ణకం బగు. ౨౨.

వగలాఁడి, వగ - చిన్నె - కులుకు - వన్నె - డొమ్మి - ఎమ్మె ఇత్యాదులు వగాదులు.

టీ. ప్రథమాబహువచనాంతములగు వగమొదలగు శబ్దములకంటెఁ గలది యను నర్థమున స్త్రీ బోధింపఁబడునపుడు 'ఆఁడి' అను నర్థబిందువు నడుమను గల ప్రత్యయ మగును. వగలఁ+ఆఁడి=వగలాఁడి. చిన్నెలఁ+ఆఁడి=చిన్నెలాఁడి. కులుకులు+ఆఁడి=కులుకులాఁడి. అపదాదిస్వరసంధి నిత్యము. ఇట్లె తక్కిన వ్రూహ్యములు. బహువచనాంతముల కనుటంజేసి యేకవచనాంతములకుఁ గా దనియు వృత్తిని బహువచనప్రత్యయమునకు లోపంబును గా దనియు గ్రహించునది. స్త్రీ వాచ్యంబగునపు డనుటంజేసి మత్వర్థము గల్గినను నాఁడుది యర్థము గాకున్న నీయాఁడిప్రత్యయము గలుగ దని సంభావించునది. వగాదులచేఁ బురుషుఁడు బోధ్యుఁడయ్యెనేని మత్వర్థమునఁ దరువాతిసూత్రముచే నాకారంబగుటను గమనించునది.

వగాదులకు బహువచనాంతంబులకుఁ బుంస్త్వంబున మతుబర్థం బాకారం బగు. ౨౩.

ఆప్రత్యయాంతంబు మగాదిగణంబు వగలాఁడు - చిన్నెలాఁడు.

టీ. బహువచనాంతములగు వగాదిశబ్దములకు మత్వర్థమునఁ బురుషవాచకములకు 'ఆ' అను దంతమున కాదేశముగ నగు నని సూత్రార్థము. ఆప్రత్యయము మగాదిగణపఠిత మగుటచే నేతదంతమునకు డుజ్వర్ణక మాచ్ఛికము ౪ చే నగుంగాన 'వగలు+ఆ=వగలా=వగలాఁడు, చిన్నెలు+ఆ=చిన్నెలా=చిన్నెలాఁడు.' అను రూపము లేర్పడును. ఆప్రత్యయము బహువచనాంతములకేగాని యేకవచనాంతములకు గా దనుట స్పష్టము.

ముక్కు లోనగువానికిం దదభావద్యోతకంబయి మతుబర్థంబునం దిఁడివర్ణకం బగు. ౨౪.

ముక్కిఁడి - ముక్కు లేనివాఁ డని యర్థము. ముక్కు - వాలు- వెరవు - సిగ్గు ఇత్యాదులు ప్రయోగంబుల నెఱుంగునది.

టీ. ముక్కు మొదలగుశబ్దములకంటె మతుబర్థమున ముక్కుమొదలగువాని లేమిని దెలుపుచు 'ఇఁడి' అను ప్రత్యయ మగును. ముక్కు+ఇఁడి=ముక్కిఁడి. అపదాది

స్వరసంధి. స్త్రీసమంబగుటఁ బ్రథమైకవచనలోపము. ముక్కు లేనివాఁ డని యర్థము. ముక్కుగలవాఁడనుదానికి వ్యతిరేకమగు నర్థమును బోధించుచున్నది గాన మత్వర్థమునఁ దదభావద్యోతకం బీ యిఁడి ప్రత్యయ మని యెఱుంగునది. ఇట్లే 'వాలు+ఇఁడి = వాలిఁడి. వెరవు+ఇఁడి = వెరవిఁడి. సిగ్గు+ఇఁడి=సిగ్గిఁడి' అనువాని ప్రక్రియను గమనించునది. 'ఒకానొకచో మతుబర్థమున నవర్ణకము గానంబడియెడి' అని త్రిలింగలక్షణశేషము 'దివ్యతేజంబున వాఁడు = దివ్యతేజము గలవాఁడు' అని యుదాహరించి యీ మత్వర్థక ప్రత్యయసందర్భమును బూరించుట నరయునది. మఱియు 'చెడుగు-మడుకు-నిడుపులకుఁ బుంస్త్వమున మతుబర్థం బకారం బగు. 'చెడుగఁడు - మడుకఁడు - నిడుపఁడు' అనియు; 'ఇద' వర్ణకము క్రొవ్వు-పెట్టులకు మతుబర్థమందగు 'క్రొవ్విదము - పెట్టిదము' అనియు శాసించి యుదాహరించి సూరి యీ మతుబర్థసందర్భమును సవరించుట నరయునది. ఇవి యెల్ల 28 తద్ధితసూత్రమునకు వివరణములు గాఁదగును.

మానార్థంబున నేకత్వంబునం దేఁడువర్ణకం బగు. ౨౯.

తూమెఁడు - ముంతెఁడు - ఎత్తెఁడు - పిసెఁడు - జేనెఁడు - మూరెఁడు - కుండెఁడు - గంపెఁడు.

టీ. 'మానార్థాన్నిత్యమేకత్వ మేఁడు స్యాత్పరిమాణకే' అనునది మూలము. పరిమాణార్థమునం దేకవచనాంతముపై 'ఏఁడు' అను ప్రత్యయమగు నని సూత్రార్థము. పరిమాణ మర్థముగాఁగల శబ్దమునకంటె నేకవచనముమీఁద నేఁడు ప్రత్యయము గలుగు నని భావము. పరిమాణ మన కొలఁత. తూము: ఇది పరిమాణార్థకము. దీని కేకత్వమున నేఁడు ప్రత్యయ మీ విధిచేఁ గలుగ 'తూమెఁడు' అని రూప మేర్పడును. ఒక్క తూము పరిమాణ మని యేకత్వమునటంజేసి యర్థము గలిగెడి. ఇట్లే తక్కినప్రయోగములు. మానార్థక శబ్దములు విశేషణములు గాన నిత్య బహువచనాంతములగు ధాన్యాది వాచకములకు విశేషణములగునపు డేఁడు ప్రత్యయము బహువచనాంతములగు మానార్థకశబ్దములకుఁ గలుగునా? లేక యవి యెపుడును నేకత్వమునందే యేఁడు ప్రత్యయము నందునా? విశేష్య విభక్తి వీని కగునా గాదా? యను సందేహము చిన్నయసూరి సందర్భమునుబట్టి గలుగు నని తలంచి కావలయుఁ ద్రిలింగ లక్షణశేషము 'పరిమాణార్థమునం బ్రథమైకవచనమునందు యేఁడు వర్ణకం బగు; విశేష్యము భిన్నవచనవిభక్తికం బయ్యు మానార్థక శబ్దములమీఁదఁ బరిమాణార్థమునఁ బ్రథమైకవచనమునందే యేఁడు వర్ణకము వచ్చు నని యర్థము. మూరెఁడుతోఁక, తూమెఁడు బియ్యము, పుట్టెఁడు తవిదలకు వెండుపుట్ల గింజలు' అని శాసించి యుదాహరించి యీ సందర్భమును సవరించెను.

నేకత్వమున ననుటంబట్టియు నుదాహరణములంబట్టియు నీ యర్థము సూరి యీ సందర్భమును బట్టియే యుగ్గడింపనగు నని తోఁచెడిఁ గానఁ బై త్రిలింగలక్షణశేషోక్తి స్పష్టార్థమనఁదగును.

ఎఁడువర్ణకంబు పరంబగునపుడు లివర్ణంబు లోపించు. ౨౬.

కమికేఁడు-కొడిదేఁడు-దోసెడు-పిపికేఁడు-పుడిసెఁడు-సందెఁడు.

టీ. పూర్వసూత్రముచే నగు నెఁడువర్ణకము పరముగాఁ బదములతుది నున్న లివర్ణము లోపించును. కమికిలి+ఎఁడు = కమికేఁడు. అపదాదిస్వరసంధి నిత్యముగ నగును. ఇవ్విధికి విషయములు లివర్ణాంత మానార్థకము లనుట స్పష్టము. 'ప్రస్పృత్యాదేర్లివర్ణస్య లోపశ్చ పరిదృశ్యతే' అనునది మూలము.

దఘ్నార్థంబున బంటికొలఁదు లగు. ౨౭.

మోఁకాలిబంటి - మోఁకాలికొలఁది. ఒమ్ముబంటి - ఒమ్ము కొలఁది.

టీ. సంస్కృత వ్యాకరణమున 'దఘ్నచ్' అను ప్రత్యయము పరిమాణార్థమున విధింపఁబడినది. 'దఘ్నచ్' అను దానియందలి తుది చకారవ్యంజనము లోపించుటచే 'దఘ్న' అనునది యేర్పడెను. కాఁగా దఘ్నచ్ ప్రత్యయార్థమునఁ దెలుఁగుశబ్దములకు 'బంటి - కొలఁది' అనునవి యగు నని సూత్రార్థము. మోఁకాలు:—దీనికిఁ బరిమాణార్థమున బంటి యీ విధిచేఁ గలుగ తద్ధితవృత్తియం దికార ముపవిభక్తి ప్రాతిపదికమునకుఁ గా 'మోఁకాలిబంటి' యనియు, కొలఁది గా 'మోఁకాలికొలఁది' యనియు రూపము లేర్పడును. ఇట్లే ఒమ్మునకు బంటికొలఁదులచే 'ఒమ్ముబంటి, ఒమ్ముకలఁదు' లను రూపము లగుట నూహించికొనునది. 'సంస్కృతపదములమీఁద 'దఘ్నచ్ - ద్వయసచ్' మొదలగునవి పరిమాణార్థమునఁ గావలసియుండఁ దెలుగు విభక్తి చిహ్నకములైన తత్సమములమీఁదఁ గూడ నీ బంటియే యగుపడుటం జేసియు సూరి యాచ్ఛికములనే యుదాహరించుటం జేసియుఁ ద్రిలింగలక్షణశేషము, 'దఘ్నార్థంబునం దెనుఁగుపదముల మీఁదను బంటి గానంబడియెడి. కటిబంటి' అని శాసించి యుదాహరించి నవరించె. కాని త్రిలింగలక్షణశేషము కొలఁదిమాట తలంపమికిఁ దత్సమములకు దఘ్నార్థమునఁ బంటియే గాని కొలఁది గలుగ దని యనుమానించెనో లేక కొలఁది యర్థవచ్ఛబ్ద మగుటఁ దత్సమాసమ సాధారణ మని యెంచెనో కారణము తెలియకున్నది. మఱియుఁ బ్రాచుర్యమునఁగా విస్తృత్యర్థమున సంస్కృతపదములమీఁద వికారార్థమున నర్యోడి మయట్ప్రత్యయము తెనుఁగుపదములమీఁదను గల్గుటను సూచింప 'ప్రాచుర్యార్థమునఁ దెనుఁగు

పదములమీఁదను మయట్ప్రత్యయము చూపట్టెడు. తనమయము - క్రమమయము - ప్రోవులమయము' అని వ్రాసించి యుదాహరించి యీ సందర్భమును బూరించుట నరయునది. 'మాత్రోదఘ్న తు బంట్యాదిస్తతః పూర్వత్ర నః క్వచిత్' అను సాధర్వణము నూఁతగఁ గొని యీ సూత్రమును ప్రౌఢవ్యాకర్త రచించె ననుట స్పష్టము. మాత్రపదము సాంస్కృతిక మని విడిచె నని తోఁచెడి. అయినను నవర్ణకమును విధించుట మాని ముక్కునబంటి మొదలగువానిని సాధింపకుండుట విచార్యము.

అర్థవిశేషంబుల వర్ణకాంతరంబులును మహత్ప్రయోగంబుల నెఱుంగునది. ౨౮.

మంటమారి - తిండిపోతు - తాచ్ఛీల్యంబున మారి పోతువర్ణకంబులు. అడప-తాంబూలకరండవాహి-మతుబర్థంబునం బప్రత్యయంబు. పెండ్లము ఊషక-పెండ్లిశబ్దంబునకు మతుబర్థంబునం బము ప్రత్యయంబు ఇత్యాదులు లుహ్యాంబులు.

ఇది తద్ధితపరిచ్ఛేదము.

టీ. అర్థవిశేషంబులం దగు శేషించిన యాయా ప్రత్యయము లనంతము లగుట మహాకవి ప్రయోగముల ననుసరించి వానిని దెలిసికొనవలె నని సూత్రార్థము. గ్రంథబాహుళ్యము సూత్ర బాహుళ్యముచే సంభవించెడి. ఇంతియగాక యొక్కగుమి యొక ప్రత్యయమునందక యొక్కొక శబ్ద మొక్కొక ప్రత్యయమును బడయుటను నట్టివి యనంతములగుటను దెనుఁగు వ్యవహారస్థమగుటను నట్టివి కాలక్రమమున ననంతములై కావ్యములఁ దోఁచుటను వానిని మహాకవి ప్రయోగములంబట్టి యెఱుంగవలె నని సూరి శాసించె. ఎల్లవానిం జక్కఁబెట్టి సాధుత్వమొసంగు సూత్ర మొక్కొకటి వ్యవహారస్థమగు భాషయందు వెలయు గ్రంథముల భాషకు సంబంధించిన వ్యాకరణములలోఁ బ్రతి పరిచ్ఛేదమున నుండుట యసంగతము గాఁజాలదు. మంటమారి.—ఇట మంటశబ్దమునకు మండునట్టి స్వభావము గలది యను నర్థమున మారి ప్రత్యయ మయ్యె ననియుః దిండి తినునట్టి స్వభావము గలది యను నర్థమునఁ దిండిశబ్దమునకుః బోతు ప్రత్యయ మయ్యె ననియు దాన మంటమారి - తిండిపోతు రూపములు గలిగె ననియు నభిప్రాయము. తచ్ఛీలధర్మము తాచ్ఛీల్యము. అదియే దానికి సహజస్వభావ మని భావము. అడప మనఁ దాంబూలపుఁబెట్టె. తాంబూలపుఁబెట్టె గలవి లేక కలవాఁడు అడప శబ్దవాచ్యులు

అడపము+ఆ:—మతుబర్థమున 'ఆ' అను ప్రత్యయము. తద్ధితవృత్తిని ముపర్ణకలోపము. అడప+ఆ. అపదాదిస్వరసంధి. అడప. ఇది తాంబూలపేటికను మోయు నాఁడు దానినే చెప్పెడిఁ గాని యట్టి పురుషుని బోధించునట్లు ప్రయోగములం దగపడకున్నది. సూరి తాంబూలకరండవాహి యని యర్థము వ్రాయుటంబట్టి యిది పుంలింగశబ్ద మని యెంచి తాంబూలపేటికను మోయువాఁ డని యర్థము తోఁచెడిఁ గాని తాంబూల కరండవాహిపదము నణ్ప్రత్యయాంతముమీఁద జీ ప్ప్రత్యయముకల్గిన స్త్రీలింగరూపము గను సంస్కృతవ్యాకృతి ననుసరించి సాధింపనగుం గాన దీనికి దాంబూలపుఁబెట్టెను మోయు పురుషుఁడును స్త్రీయును నర్థము గానోపుదురు. అట్లగుటఁ దాంబూలకరండ వాహి యనుదాని కడపశబ్ద మడపముగల స్త్రీని దెల్పునదేయై ప్రయోగదృష్టమగుట చేతఁ దాంబూలపుఁబెట్టెను మోయుస్త్రీ యనియే యర్థము చెప్పనగును. పుంస్త్వమున నడపకాఁ డని యుండనోపు. పెండ్లి+అము:—అపదాదిస్వరసంధి. 'పెండ్లము.' పెండ్లి కలది యను నర్థమునన మత్వర్థమునఁ బెండ్లిశబ్దమునకు 'అము' అను ప్రత్యయము గలుగు టచేఁ బైరూప మయ్యె నని సూరి యభిప్రాయము. పెండ్లిశబ్దముమీఁద మత్వర్థమున 'ఆ' ప్రత్యయ మని యని పిదప ముపర్ణకముఁ జేర్చినఁ బైరూపము సాధువగుం గాని విశిష్టము స్త్రీ వాచకమగుటను నాచ్ఛికశబ్దమగుటను బ్రథమైకవచనము నిలువ నవ కాశము శాస్త్రమీయకుండుటంజేసి ముపర్ణకమును నిల్పుటకు వీలులేక 'అము' ప్రత్యయ మని ముపర్ణాంతముగా వివరించె నని తోఁచెడి. ఆదిశబ్దముచేఁ బ్రౌఢవ్యాకర్త వివరిం చిన పని ముందు నిరూపించిన యితర ప్రత్యయములు గ్రాహ్యములు. ప్రకృతి ప్రత్యయవిభాగ మేర్పఱుపరానిరీతిని సుబంతములమీఁదఁ దవిలి యర్థవిశేషప్రకాశన మొనర్చుచుఁ బ్రకృతిసహజములైన ట్లుంటియుండునవి గాన వీనికి దద్ధితము లనియు, వీని నభివర్ణించు నీ పరిచ్ఛేదమునకుఁ దద్ధితపరిచ్ఛేద మనియుఁ బేర్లు గలిగియుండ నోపును.

ఇది తద్ధితపరిచ్ఛేదము.

క్రియాపరిచ్ఛేదము

క్రియ యన వ్యాపారము. వ్యాపారవాచకము క్రియాసంజ్ఞకము. ధాతు వనునది క్రియకు నామాంతరము. క్రియలను గూర్చి యైన గ్రంథభాగముగాన నిది క్రియాపరిచ్ఛేదము నాఁబడె.

ధాతువునకు. ౧.

ఇది యధికారసూత్రంబు - ఇంక నెయ్యది యుపక్రమింపంబడు నయ్యది ధాతువున కగు నని యెఱుంగునది.

టీ. ఏదానికిఁ దా నున్నస్థలమున నర్థోపస్థితి గలుగక తరువాతి విధి సూత్రములతోఁ గలియుట నర్థోపస్థితి గలుగునో యది యధికారసూత్ర మని శాస్త్రజ్ఞుల సంప్రదాయము. ఇది యట్టి యధికారసూత్రమగుట నిచట దీని కర్థోపస్థితి లే దనియుఁ దరువాతివిధిసూత్రములతోఁ గలిసి యన్వయమునందుటంజేసి యర్థోపస్థితి నందు ననియు నట్లగుట మీఁద విధింపఁబడు కార్యములు ధాతువున కగున వనియు నిది యధికారసూత్ర మను నీక్రింది సూరివివరణమున కభిప్రాయము.

వర్తమానంబున లట్టగు. ౨.

వర్తమానక్రియావృత్తి యగు ధాతువునకు లడ్వర్ణకం బగు వర్తమానంబు నాఁ 'బ్రారబ్ధాపరిసమాప్తంబు- అప్పటికి ముగియకుండునది.

టీ. వర్తమాన మన జరుగుచున్న దని యర్థము. ధాతువున కనున దనువర్తించును గాన నద్దానితో వర్తమానంబునం దనుదాని కన్వయము గలుగు. ధాతు వనఁ గ్రియ వ్యాపార మని యర్థ మని ముందె యుక్తము. 'అందు' అనునది యధికరణార్థమున నైన సప్తమీప్రత్యయ మని కారకప్రకరణముబట్టి స్పష్టము. కాఁగా వర్తమానమందలి వ్యాపారమునకు లట్టగు నని యర్థము తేలెడి. శబ్దమునకే ప్రత్యయాదులు గలిగెడిఁ గాని వర్తమానవ్యాపారమునకుఁ గలుగుట పొసఁగదుగాన వర్తమానమనుదానికి వర్తమానకాలవాచక మనియు ధాతువున కనుదానికి వ్యాపారవాచకమున కనియు నర్థమును గ్రహించి వర్తమానమునం దున్న వ్యాపారమునం దుండు ధాతువునకు లట్టగు నని యర్థము చెప్పనొప్పు. వర్తమాన క్రియావృత్తి యగు ధాతువున కని ఫలితము తేలెడి.

జరుగుచున్న వ్యాపారమును బోధించు ధాతువునకంటె లట్టగు నని భావము. శబ్దముచే నర్థము బోధ్యమగుం గాన నాయర్థమం దాశబ్దము వర్తించెడి నని గ్రహించి వర్తమాన క్రియావృత్తి యను వివరణము వ్రాయఁబడె నని గ్రహించునది. వృత్తి యన వర్తించు నది. కాని వ్యాపార మనునది పదార్థనిష్ఠముగాన వర్తమానమందును దానికి యోగ్యత ననుసరించి వర్తమానకాలమునందలి పదార్థమునం దని యర్థము చెప్పవలెను. కాఁగా వర్తమానకాలికమగు పదార్థమందున్న వ్యాపారమున నుండునట్టి ధాతువునకు లట్టగు నని యర్థము లభించెడి. కాన జరుగుచున్న కాలమందలి పదార్థమునందున్న వ్యాపారమును బోధించు ధాతువునకు లట్టగు ననునది సూత్రమునకు స్పష్టమైన యర్థమును బోధించు భావ మని గ్రహింపఁదగును. మొదలుపెట్టఁబడి తుదినొందక సాఁగుచుండుట వర్తమానశబ్దమున కర్థము. కావుననే ప్రారబ్ధమై పరిసమాప్తిని బొందని దనియు నపరిసమాప్త మనుదాని కప్పటికి ముగియకుండున దనియు సూరి వివరించుట సుప్రసక్తమయ్యెడి. 'రత్నము ప్రకాశించుచున్నది' ఈవాక్యమున వర్తమానకాలిక పదార్థము రత్నము. దానివ్యాపారము ప్రకాశించుట. దానిని బోధించునది ప్రకాశించనుధాతువు. ప్రకాశించుట ప్రారంభించి ముగియకుండుట యనఁగా నిప్పటికిని ప్రకాశించుచునే యుండుట సువ్యక్తమయ్యెడిఁ గాన నిట ప్రకాశించనునది ప్రారబ్ధాపరిసమాప్త వ్యాపారబోధక మగుచున్నది. జాతి వ్యక్తిలింగ సంఖ్యాకారకంబులేనును ప్రాతిపదికార్థములే గాన ధాతువు వర్తమానకాలిక పదార్థవ్యాపారబోధకమగుట యవిరుద్ధంబు. లడాదులు ధాతువులమీఁదఁ జేరి పైయర్థముల సువ్యక్తముంజేయ సాహాయ్యకారుల యయ్యెడిఁగాన నిక్కముగఁ బరికింపఁ బ్రాదిపదికమే పైయేనర్థములఁ బ్రకాశితము చేయ సమర్థ మను శాస్త్రవాదము ననుసరించి ధాతువునకే వర్తమానకాలికపదార్థ వ్యాపారబోధకతాశక్తి గల దనుట పొసఁగెడి.

భూతంబున లిట్టగు. 3.

భూతక్రియావృత్తియగు ధాతువునకు లిడ్వర్ణకం బగు. భూతంబు నా విద్యమానధ్వంసప్రతియోగి - ముందుండి యిప్పటికి లేకుండునది.

టీ. ధాతువున కను నధికారసూత్ర మిట కనువర్తించునుగాన భూతమునందు ధాతువునకు లిట్టగు నని సూత్ర మగును. ముందుచెప్పిరీతినే భూతమునందున్న పదార్థమందలి వ్యాపారమునందు వర్తించు ధాతువునకు లిట్టగు నని సూత్రార్థము గలుగును. కానఁ గడచిన కాలమునందున్న పదార్థమునందలి వ్యాపారమును బోధించుధాతువున కని సూత్రాభిప్రాయము తేలెడి. భూతంబునాఁ గడచినదగుటఁ బ్రస్తుతము లేనిది

ముందుండెడిది యని యర్థము లభించెడి. విద్యమానధ్వంస ప్రతియోగి యనఁ బ్రస్తుత మెప్పుచున్న నాశమునకు శత్రువని యర్థము. ధ్వంస మనఁగా నాశము. నాశ మనఁగా లేకపోవుట రూపఱుట. ప్రతియోగి యన శత్రువు. వ్యతిరేక మని భావము. లేకపోవుటకు వ్యతిరేకము ఉండుట. ప్రస్తుతము గల లేమికి వ్యతిరేకము పూర్వమున నుండుట గాన విద్యమానధ్వంస ప్రతియోగి భూత మనుట యొప్పెడి. పూర్వమున నుండియుఁ బ్రస్తుతము లేకపోవుట భూత మని ముందుండి యను సూత్రవివరణమున కభిప్రాయము. దేవదత్తుఁడు వండెను. ఇచట భూతకాలికపదార్థము దేవదత్తుఁడు. తద్వ్యాపారము వండుట. వండె ననునది తద్బోధకము. ప్రస్తుతము వంటచేయమియు ముందు వంటచేయుటయుఁ దెలుపుటకై యిట్టివాక్యము ప్రయుక్తమయ్యెఁగాన ప్రస్తుతవచనాభావ వ్యతిరేకము భూత మనియుఁ దద్బోధకము వండె ననునదనియు నిర్వచించుట పొసఁగెడి. దేవదత్తుఁడు వండుచున్నకాలములో వంటచేయకుండుట లేదు గాన వంటచేయకుండుట వండుటకుఁ బ్రతియోగి యయ్యెడి. వర్తమానకాలికాభావంబునకు విరోధి భూత మని భావము.

భావిని లృట్టగు. ౪.

భావిక్రియావృత్తియగు ధాతువునకు లృడ్వర్ణకం బగు. భావి నా విద్యమానప్రాగభావప్రతియోగి అప్పటికిఁ బుట్టకుండునది.

టీ. ముందటి సూత్రద్వయమునందువలెనే భావి ననుదాని కనువృత్తమగు ధాతువున కనుదానితో నన్వయముగాన భావియందున్న పదార్థమందలి వ్యాపారమునందు వర్తించు ధాతువునకు లృట్టగు నని సూత్రార్థము లభించెడి. కాన రాఁబోవుకాలమునందుండు పదార్థమందలి వ్యాపారమును దెల్పునట్టి ధాతువునకు లృట్టగు ననియుఁ సూత్రాభిప్రాయము గలుగును. విద్యమానప్రాగభావప్రతియోగి=ఒప్పుచున్న ముందటిలేమికి శత్రువు. ఒప్పుచున్న ముందటిలేమికి శత్రువన వ్యతిరేకము, మీఁదఁ గలుగుచు గాన నప్పటికిఁ బుట్టకుండున దని సూరి వివరించుట యొప్పు. రాముఁడు రాఁగలఁడు. ఇట రాముఁడింతకు ముందు రాకుండుటం జేసియును నిప్పటికిని రాకుండుటం జేసియు నింతకుఁ దరువాత వచ్చు వాఁడగుటం జేసియు రాముఁడు రాఁగల కాలమందుండు పదార్థము. తద్వ్యాపారము రాక. దానిని బోధించునది వచ్చుధాతువు. దానికి లృట్టగు నని సూత్రము దెల్పెడి. ప్రకృతవాక్యమున రాముని రాకయొక్క లేమియే స్పష్టమయ్యెడిఁ గాన నదియె విద్యమానప్రాగభావశబ్దవాచ్యమగు. తత్ప్రతియోగి వానిరాకయే గావునను నది మీఁదఁ గలుగునదగుటచేతను నది భావిశబ్దవాచ్యమగు. ఈగతినే యాతార్కికవ్యు

ముల యర్థముల నరసికొనునది. బాలావబోధకై వ్రాసిన యిట్టి దేశభాషావ్యాకరణము
లలో లక్షణకర్త తర్కాదిపాండిత్యప్రకాశకములగు నిట్టివివరణములను వ్రాయుట
విచార్యము.

తద్ధర్మాదులందు లా ట్టగు. ౫.

తద్ధర్మాదిక్రియావృత్తి యగు ధాతువునకు లాడ్వర్ణకం బగు.
'తచ్ఛీల సంభావనా సంప్రశ్న సాతత్య వర్తమాన భావ్యాశీరాదు లాది
పద గ్రాహ్యంబులు.

టీ. ముందటి సూత్రములందువలెనే తద్ధర్మాదులందనుదాని ననువర్తించిన ధాతు
వున కనుదానితోఁ గూర్చి తద్ధర్మాదులందున్న పదార్థమునందలి వ్యాపారమునందు
వర్తించు ధాతువునకు లాట్టగు నని సూత్రార్థమును గ్రహింపవలెను. తద్ధర్మాదికాలికపదార్థ
వ్యాపారబోధకమున కని సూత్రాభిప్రాయము. "తత్రాచార్యైః కాలమవివక్షిత్వైవ
ధాత్వర్థమాత్రే వివక్షా క్రియతే, అత ఏవ తద్ధర్మ ఇత్యన్వర్థాసంజ్ఞా" అను నహోబలుని
వ్రాఁతను బట్టి దీనికిఁ గాలవివక్ష లే దనియుఁ ద్రికాలములలో నేదాని వలసిన
దానినె బోధింపఁగల దనియు గ్రహింపఁదగు. తద్ధర్మ మన దానిసహజధర్మమనుట.
రత్నము ప్రకాశించు ననుచో రత్నసహజధర్మము ప్రకాశించుటగానఁ బ్రకాశించుట
సహజధర్మము. ఇట్లే నీరు పాఱు ననుచో నీరునకుఁ బ్రవహించుట సహజధర్మము గాన
నిటఁ బ్రవహించుట సహజధర్మము. 'తస్య ధర్మ స్తద్ధర్మః' అని వ్యుత్పత్తి. లేదా 'సః
ధర్మః యస్య సః' అనియేని వ్యుత్పత్తి చెప్పనగు. ఆధర్మము దేనికిఁ గలదో యది
యనుట. ఒకానొక ధర్మముగల యొకానొక పదార్థ మని భావము. ధాత్వర్థమాత్రమున
నీలకార మగు నని ఫలితము.(చూ. అహోబలపండితీయము. క్రియ. 459 పుట.)తద్ధర్మాది
యను సూత్రమునందలి యాదిపదముచేఁ దచ్ఛీలాది సప్తకము గ్రాహ్యము. 'తస్య శీలమ్'
అని లేక 'తత్ శీలం యస్య' అని వ్యుత్పత్తి దీనికగు. దాని సహజస్వభావము లేక యా
స్వభావముగలది యని యర్థము. ఒకానొక స్వభావము గల యొకానొక పదార్థ మని
తాత్పర్యము. ఇట్లే సంభావనాదుల కర్థము నూహించికొనునది. అప్రాణిగతమగునది
ధర్మమనియుఁ బ్రాణిగతమగునది శీలమనియు సంభావన సేయనగునని తోఁచెడి. సంభావన
యన నూహ. సంప్రశ్న మన నడుగుట. సాతత్య మన నెల్లపు డుండుట. సతతభావము
సాతత్యము. వర్తమాన మన వాక్యము ప్రయోగించుకాలమున నుండునది. భావి యన
వాక్యము ప్రయోగించుకాలమునకుఁ దరువాత నుండునది. రాఁబోవున దనుట. ఆశీస్సన
దీవన - యాశీర్వాదము. ఈయేడు నాదిపదముచే స్వీకార్యములు. ఇట్లు వలసినకాలము

సెలెంగించుచు నిన్ని యర్థములను బోధింపఁగల లకారముగాని లీలకారముం జెందిన తద్ధర్మకాలికరూపములకు సరియగు రూపములుఁగాని సంస్కృతమునఁ దోఁపమిదియు సంస్కృతమునకంటెఁ దెనుఁగునఁగల యొకవిశేష మని యిట జెప్పఁదగు. 22 సూత్రము నొద్ద వీని కుదాహరణములు గన నగును.

ఆశీశ్శాపసంప్రార్థనవిధులందు లూట్టగు. ౬.

ఆశీరాదులందు ధాతువునకు లుఙ్వర్ణకం బగు.

టీ. ఆశీశ్శాపసంప్రార్థనవిధులం దున్న పదార్థమునందలి వ్యాపారమున వర్తించు ధాతువునకు లూట్టగును. ఆశీశ్శాపసంప్రార్థనవిధులం దున్న పదార్థమునందలి వ్యాపారమును బోధించు ధాతువున కని భావము. ఆశీస్సన నాశీర్వాదము దీవన యని ముందు నిరూపితము. శాప మనఁ దిట్టు. సంప్రార్థన మన వేఁడుట - విధి-ప్రేరణ - లేక యాజ్ఞాపించుట-సేవకులు మొదలగు వారిని బ్రవర్తింపఁజేయుట. 26 సూత్రమున వీని కుదాహరణములు గాన నగును.

వ్యతిరేకంబున లజీ యగు. ౭.

వ్యతిరేకవిశిష్టక్రియావృత్తి యగుధాతువునకు లజీవర్ణకం బగు.

టీ. వ్యతిరేకార్థమునం దున్న పదార్థమునందలి వ్యాపారమున వర్తించుధాతువునకు లజీ యగును. వ్యతిరేకమునం దున్నపదార్థమునందలి వ్యాపారమును జెప్పు ధాతువున కని భావము. వ్యతిరేక మన వేఱు. Negative (నాస్తిపక్షము) 32-37-39-47 మొదలగు సూత్రములందు దీని కుదాహరణములు గన నగు. వర్తమానభూతభావ్యులందగు రూపముల నర్థసాంకర్యము లేమిఁ దద్విషయమున 'లట్టు-లిట్టు-లృట్టు' అని సంస్కృత వ్యాకృతిమార్గమే యనుసృతము. తద్ధర్మతచ్ఛీలాదులం దనేకార్థములందుఁ గావలసివచ్చుటం జేసియు సంస్కృతమున నీయర్థముల మూఁడు నాలుగు లకారములు గలుగునవగుటం జేసియు నాసంస్కృతలకారముల కంతగ నర్థభేదము ప్రయోగముఖమునఁ బ్రకృతము చూప నవకాశములేమిం జేసియు నమ్మార్గమును వీడి తద్విలక్షణతం దెలుపఁ గావలయు సూరి లాట్టని వ్యవహరించె. నిజముగ లూడర్థముల లాడర్థములుగ నెన్ని లూట్టును విడువ నగుంగాని 26-27-28-29-30 సూత్రములచే నగు రూపభేదముల ననుసరించియు శాపసంప్రార్థనార్థముల ప్రకాశనము రూపభేదము ననుసరించి గలుగుటను గమనించియుఁ గావలయు సూరి లూట్టును బ్రత్యేకించి యంగీకరించె. ఇం దనేకార్థముల లీలకారము గలుగవలసియుండుటచేతను నీయర్థములందు సంస్కృతమున 'లోట్-లిఙ్' అనునవి గావలసి యుండుటచేతను, నమ్మార్గమును వీడి తద్విలక్షణతం దెలుపఁ గావలయు సూరి

లూ ట్టని వ్యవహరించె. సంస్కృతమున స్వతంత్రముగ వ్యతిరేకరూపము గలుగదు. 'నఞ్' అనుదానిం జేర్చుటంజేసి యది సంభవించును. తెలుఁగున నట్లుగాక యసాహాయ్య ముగ వ్యతిరేకరూపము గలుగు. స్వతంత్రముగ వ్యతిరేకరూపము వెలయుం గాన నిది సంస్కృతాంధ్రభాషలకుఁ గల ముఖ్యభేదములలో నొకటి యనఁదగు. కావుననే లక్షణకర్త యాయర్థమునఁ బ్రత్యేకలకారమును విధించుట పొసఁగెడి. కార్యార్థము లజి యని జిత్త్వనిర్దేశము చేయఁబడెననుట స్పష్టము. మూలము 'తద్ధర్మ వర్తమానాతీతా గామ్యర్థకాః క్రియాః జ్ఞేయాః' అని నాలు గర్థములనే వివక్షించి ప్రక్రియను నడ పెను. ఐనను సూరి బహులప్రయోగదృష్టింజేసి లూట్టు లజులను మఱి రెంటిని గ్రొత్తగ నంగీకరించి తద్ధర్మాదులందు లాట్టగు నని యాయాయర్థముల విధించి రూపభేద ములంజేసి యర్థాంతరము లావహిల్లుటను విశదీకరించె. సంస్కృతవిలక్షణగ లూట్టు - లాట్టనుట యాతని సంస్కృతవ్యాకృతిమార్గానభిజ్ఞతకు నిదర్శన మండ్రు. కాని పైని వ్రాసినప్రకారము సంస్కృతలకారములతో సరిపెట్టుట గుదురమిని రెండుమూఁడు లకా రము లాయాయర్థముల సంస్కృతవ్యాకృతి మర్యాద ననుసరించినఁ గలుగు నని చెప్ప వలసివచ్చుటను సమ్మార్గమును వీడి 'యెట్లును సమ్మార్గమును వీడితినిగదా! సంస్కృతమున నాయాయర్థమునఁ గలుగు నాలకారమునకును దీనికిని నేమాత్రము సంబంధము లే దని తెల్పుటయేముఖ్యము' అని యెంచి సూరి తద్విలక్షణముగ 'లాట్టు-లూట్ట'నియెంగాని మఱి యొకటిగాదు. 'లట్టు-లిట్టు-లృట్టు.' అని త్రికాలముల సరిగా సంస్కృతము ననుసరించి లకారముల విధించిన సూరి కితరములు తెలియ వని యనుట యెట్లు పొసఁగును ? కాన వర్తమానభూతభావులందు సంస్కృతమార్గము సరిపడుట నాదరించె ననియు తద్ధర్మాదులం దమ్మార్గము గుదురమిని గేవలము వైలక్షణ్యామే యగపఱుప లాట్లూ ట్టని వ్యవహరించె ననియు నంగీకరింపనగుంగాని యింతమాత్రమున నాతనియం దట్టినిందను నిష్పక్షపాత మని నీగ్రంధమును బరికించువారలు మోప నవకాశము చాలదనియే యేఁ దలంతును. సూరి యిట్లు సంస్కృతవిలక్షణముగ లాట్లూ ట్టనుటం గాంచి హరికారికాకర్తలు సంస్కృతవ్యాకృతిపారీణు లగుట నయ్యో లకారనిర్దేశము శాస్త్రవిలక్షణమయ్యెఁగదా యేమిదారి? యని చింతించి 'ధాతోర్లడ్వర్తమానే స్యాద్భూతే లిడ్ లృట్చభావిని, తద్ధర్మా దిషు లేడాశీశ్చాపసంప్రార్థనే విధౌ; లోట్ స్యాల్లజ్ వ్యతిరేకే స్యాల్లకారా అత్రషణ్మ తాః' అని వేదవాఙ్మయమునందే యగపడు లేట్టును దెలుఁగునను గూర్చి తెనుఁగునకు వేదతుల్యతను సంపాదించి లజునకు వ్యతిరేకార్థకతను దెచ్చిపెట్టి యెట్లో సంస్కృత వ్యాకృతిసమ్మత లకారములకు ముడిపెట్టి తమ పాణినీయపారీణతను వెల్లడించికొనిరి. పాఠకహృదయులారా! పరికింపుఁడు. ఇదే హరికారికల కాంధీకృతియైన సూరి

తదనుసారియై పైని వ్రాసినరీతిని 'లేట్-లజ్' అనియేగదా యని యుండును? శాస్త్ర
సంప్రదాయము సురక్షితముగా సూరిమార్గము హరికారికావళి పైరీతిని సంస్కరించు
చున్నదనుట కిది యొక ప్రబలప్రమాణము గాఁజాలదా? జిత్తు బిందుపూర్వంబగు నను
సూత్రము మహత్కర్తృకప్రథమపురుషైకవచనమధ్యమపురుష బహువచనములం దెల్లఁ
(వండుచున్నాఁడు-వండఁగలఁడు-వండుఁడు-వండఁడు) ప్రవర్తింపవలసియుండుట నది
సుబంతతిఙంతసాధారణ మని యంగీకరింపవలసియుండుటచేతను, 'లజ్ - మిజ్ - నిజ్ -
పడుజ్-కలజ్' అనురీతిని జిత్తులుగఁ జేసిన నక్కఱలేని బిందువు గలుగవలసివచ్చుటే
గాక యాపక్షమున జిత్తు పరంబగునపు డుత్వమున కత్వ మగు నని యత్వవిధానముం
జేయవలసివచ్చుటను (వండుఁడు-చేయుఁడు) లోణ్మధ్యమమహత్కర్తృకబహువచన
రూపములందును నత్వము ప్రసక్తము గావలసివచ్చుటచేతను, జిత్తు పరంబగునపు డుత్వ
మున కత్వ మగు నను సూత్రవిన్యాసము ననుసరించియే 'జి' అనుదానికంతకు నిత్సంజ్ఞ సిద్ధ
మనునంశము పాఠకసుబోధమగు ననుతలంపుచేతను, జిత్కార్యము బిందువును జిత్కార్య
మత్వమును ననువైలక్షణ్యముం దెలుపుటకై లోట్టునిట్లే స్వతంత్రించి పైప్రత్యయము
లను జిత్తులుగఁ జేసి పేర్కొనె నని తోఁచెడి. ఇట్లే జిత్తులగుప్రత్యయములం బేర్కొను
చోటులందెల్ల 'జి' అనుదాని కిత్సంజ్ఞ సిద్ధించుటను గమనించి ప్రక్రియ యూహ్యము.
అవసరమగునపుడే వక్తవ్యమునకు సరిపడునపు డీయాద్యవ్యాకృతినియమముల నంగీ
కరించుటయుఁ దద్వైలక్షణ్యము తోఁచినపుడు వదలి వక్తవ్యానుకూలముగ వర్తించు
టయు దోషములు గాఁజాలవు.

లకారంబునకు డు ఋ వు రు ను ముఙ్గు. ౮.

లడాది లకారంబులం దొక్కొక్కంటికి డుజాదు లాదేశంబులగు.
ఇందు ఙకారంబు ప్రత్యాహారార్థంబు.

టీ. 'లట్టు-లిట్టు-లృట్టు-లాట్టు-లూట్టు-లజి' అను నాఱు లకారములందును లకా
రము సామాన్యమగుటంజేసి లకారమను కనుదానిచేఁ బైయాఱు లకారములును గ్రహింపఁ
బడునుగాన నాయాఱిటిలో నొక్కొక్కదానికి డుజాదు లాఱు నాదేశమగు నని సూత్రాభి
ప్రాయము. ఆఱు లకారములలోఁ బ్రతిలకారమునకును డుజాదు లాఱును నాదేశము
లగు నని ఫలితము. ప్రత్యాహార మనఁగా నాది నొక వర్ణమును గ్రహించి యంత్యమగు
పొల్లుతోఁ జేర్చి యాదిమవర్ణముతోఁ గూడిన యాఱెంటికిని నడుమఁగల వర్ణసమూహం
బెల్ల నాసంజ్ఞతో సంగ్రహించి చెప్పుట యని మునుపె యుక్తము. ప్రకృతము తొలివర్ణ
మగు డుజ్జును నంత్యమగు పొల్లుతోఁగూర్చి 'డుజ్' అనుటంజేసి 'డు-రు-వు-రు-ను-ము'

అను నాఱువర్ణములును డుఙ్ సంజ్ఞకములై సంగ్రహింపఁబడు నని గ్రహించునది. వర్ణ సమితి నెల్ల నేకరువుపేయుట విస్తృతికారణమగుంగాన నిట్లు ప్రత్యాహారము మూల మున సంగ్రహించుట సామాన్యముగ వ్యాకర్తలసంప్రదాయము. క్రిందఁ జేర్పఁ-నువిధుల ననుసరించి యివి ప్రథమమధ్యమోత్తమపురుషములఁ గ్రమముగ నేకత్వబహుత్వముల నగుటను గమనించునది. తెలుఁగుబాస సంస్కృతమువలె నింకను బూర్తిగ నస్పష్ట ప్రత్యయభాష గాక స్పష్టాస్పష్టప్రత్యయభాష యగుచున్నదిగాన నీక్రిందివిధమున నీ ప్రత్యయములయుత్పత్తి ననుమానింపఁ దగును. వాఁడు కర్తగాఁగలది ప్రథమపురుషము గాన 'వాఁడు' అను పదమునందలి వకారము లోపింపఁగా మిగిలినది డుజ్వర్ణక మనియు, వారనువాని లుప్తశేషము రువర్ణక మనియు, నీవనువాని లుప్తశేషము వువర్ణక మనియు మీరనుదాని లుప్తశేషము రువర్ణక మనియు, నేననుదాని లుప్తశేషము నువర్ణక మనియు, మేమనుదాని లుప్తశేషము మువర్ణక మనియుఁ జెప్పనొప్పును. తుదిఙ-కారమునకు ప్రత్యా హారమే ఫలముగాని వ్యాకృతికార్యప్రయోజనముమాత్రము తోఁపదు-'డుఙ్' అను దానియందలి ఙకారము బిందుపూర్ణ కని గ్రహించునది. పైప్రత్యయముల యుత్పత్తి ననుసరించి సర్వనామములతోడఁ గ్రియలు మున్ను ప్రయోగింపఁబడుచుండెడి వనియు బ్రకృతము సర్వనామాద్యక్షరములు లుప్తము లగుట వీనికిఁ బ్రత్యయత్వము సిద్ధించె ననియు నూహింపనగును.

అందు వరుసను రెండేసి ప్రథమమధ్యమోత్తమంబు లనంబడు. ౯.

డుఙ్ - రు - ప్రథమము. వు - రు - మధ్యమము. ను - ము - ఉత్తమము.

టీ. 'డు-రు; వు-రు; ను-ము;' అనువానిలో 'డు-రు' అనునవి ప్రథమపురుష మనియు, 'వు-రు' అనునవి మధ్యమపురుష మనియు, 'ను-ము' అనునవి యుత్తమపురుష మనియుఁ జెప్పఁబడును. మిగిలినది స్పష్టము.

వానిలో రు ము లు బహువచనంబులు పెఱలేకవచనంబులు. ౧౦.

టీ. పైయాఱుప్రత్యయములలో 'రు-ము' అనునవి బహువచనములును, నితరము లగు 'డు-వు-ను' అనునవి యేకవచనములును నగు. 'రు-ము' అనునవి బహుత్వమందె గాని యేకత్వమున నెపుడును గావనియు, 'డు వు-ను' అను మూఁడు నేకత్వముననెగాని బహుత్వమున నెపుడును గలుగ వనియును భావము. ప్రథమపురుషైకవచనమున డువర్ణక మును, మధ్యమపురుషైకవచనమున వువర్ణకమును, నుత్తమపురుషైకవచనమున నువర్ణక మును, బ్రథమమధ్యమపురుషబహువచనముల రువర్ణకమును, నుత్తమపురుషబహువచన మున మువర్ణకమును నగును గానఁ బైవిషయము సుబోధంబు.

నామయుష్మదస్మదర్థములందుం బ్రథమమధ్యమోత్తమంబు లగు. ౧౧.

టీ. యుష్మదస్మదర్థములకంటె భిన్నమగునది నామ మగుట స్పష్టము. ఎదుట నున్నవాఁడు తాను నర్థముగానిది నామార్థమగుంగాన నెక్కడనో యున్నవాఁ డర్థమగు నది నామార్థమగుట తెల్లము. క్రియ యెచట నున్నవానినో తెల్పునదగునపుడు ప్రథమపురుష మగు ననియుఁ, నెదుట నున్నవానిని దెల్పునదగునపుడు మధ్యమపురుష మగుననియు, దన్ను బోధించునదగునపు డుత్తమపురుషమగుననియుఁ సూత్రాభిప్రాయము. యుష్మదర్థమున మధ్యమపురుషమును, నస్మదర్థమున నుత్తమపురుషమును, నా రెండిటి కంటెభిన్నమగు నర్థమునఁ బ్రథమపురుషమును నగు నని భావము.

అమహదర్థంబునందు డుబ్రులకు దువు లగు నున్నానుబంధంబుమీఁద దిపి యగు. ౧౨.

టీ. 9 చేఁ జెప్పఁబడిన ప్రత్యయములు మహదర్థమున ననఁగా మహాత్కర్తృక క్రియలకే సరిపడెడిఁగాన నీవిధిచే నమహదర్థమున ననఁగా నమహాత్కర్తృకక్రియలకుఁ బ్రత్యేకముగ వాని కాదేశములుగఁ బ్రత్యయములు విధింపఁబడుచున్నవి. అమహాత్కర్తృకక్రియమీఁది డుజ్వర్ణకమునకు దువర్ణమును, నమహాత్కర్తృకక్రియమీఁది రువర్ణమునకు వువర్ణమును నగును. అమహదర్థక క్రియ 13 చే నున్నానుబంధయుక్తమైనచో దువర్ణమునకు బదులుగ దివర్ణమును, వువర్ణమునకు బదులుగ పివర్ణమును గలుగును.

ఉదంతంబునకు లట్టు పరంబగునపు డున్నానుబంధం బగు. ౧౩.

ఉదంతం బయిన ధాతువునకు లట్టు పరంబగునప్పుడు ఉన్న అను శబ్దం బనుప్రయుక్తం బగు.

టీ. 'వసతిరనుబంధకస్స్యాద్యత్రలదర్థో వివక్షిత స్తత్ర' అనునది మూలము. హ్రస్వోకార మంతమందుఁగల ధాతువునకు లట్టు పరమగుచుండ 'ఉన్న' అను శబ్దము ధాతువుతుదిని జేరు నని సూత్రార్థము. 'అనుబంధము = వెంటఁ గట్టుట.' ఉండిన యను దానినుండి యున్న కలిగినట్లు 57 చే విశదమయ్యెడిఁగాన నున్నశబ్ద మని వ్యవహృతము. శేషము స్పష్టము. సామాన్యముగఁ దెలుఁగున ధాతువు లుదంతములే. ఇంచుగాగమసంబంధమునకు ధాతుసమితి యుదంతమగుట సంభవించెడి.

ఉన్నశబ్దంబు పరంబగునపుడు చువర్ణకం బగు. ౧౪.

టీ. 13 చే నగు నున్నశబ్దము పరమగుచుండ 'చు' అను వర్ణము కలుగును. ధాతువున కనునధికారసూత్ర మీప్రకరణమునఁ బ్రతిసూత్రమునందును బొచ్చుచుగాన నీచు

వర్ణాదేశము ధాతూన్నానుబంధములనడుమ నగు నని గ్రహించునది. చువర్ణ మేశబ్దము లుప్తశేషమో యూహింప నలవిగామిని నిరర్థకవర్ణమగుటను వర్ణకమని వ్యవహరించె నని తోఁచెడి. ఈచువర్ణక మిందలిప్రక్రియ ననుసరించి యఖండపదవిషయ మనియు 43 సూత్రముచే నగునది వ్యస్తవిషయ మనియు గ్రహింపనగు. 'వండుచున్నాఁడు' ఇదంతయు నేకపదముగనే పేర్కొనవలెనుగాని 'వండుచు ఉన్న' అని యీరీతి ఛేదింప నవకాశము లేదు. 'వండుచున్నవాఁడు' ఇందు 'వండుచున్+ఉన్నవాఁడు' అని ఛేదించి శత్రర్థకచువర్ణకోకారసంధిచేఁ జై రూపము గలిగె నని చెప్పవలెను. ఈరెండు చువర్ణములకిదియె భేద మిం దగపడెడిఁగాని వేఱొక భేద మగపడదు. సూరి సాధించిన లడ్రూపములను శత్రర్థకచువర్ణకాంతముమీఁద నుండు ధాతు లడ్రూపములు చేరుటంజేసి కల్గినవిగను, లృడ్రూపములకు నుజ్యంతముమీఁదఁ గలుగు ధాతుల ద్రూపములు చేరుటంజేసి యేర్పడినవిగను సిద్ధాంతింప నవకాశ మగుపడుచుండ చువర్ణము నున్నానుబంధమును విధించి యేల శ్రమపడి పైవానిని సాధించెనో యరయవలసియున్నది. 'వండుచున్నాఁడు-వండఁగలఁడు.' అనువానియందు 'వండుచున్+ఉన్నాఁడు; 'వండన్+కలఁడు' అనియేకదా పైసిద్ధాంతముప్రకారము పదవిభాగము చేయవలసియుండును? అట్లైనఁ జువర్ణక మిట శత్రర్థమునందును నుజి భావలక్షణమునందును గల్గె ననక తీరదు గదా! శత్రర్థచువర్ణభావలక్షణనుజులకు వర్తమానకాలస్పష్టీకరణశక్తి లక్షణము ననుసరించి కల దని చెప్ప నవకాశము లేమింజేసి లక్షణకర్త యమ్మార్గము నాశ్రయించె నని తోఁచెడి. సరూపతను, 'వండుచున్నాఁడు, వండఁగలఁడు' మున్నగు వానివలన వర్తమాన శత్రర్థకచువర్ణక, నుజ్యంతార్థములు తోఁపనగుంగాని లాక్షణికముగ వర్తమానార్థకత చువర్ణకనుజ్యంశములవలన గోచరింప నవకాశము లేమిని నఖండపదములవలననే యట్టి యర్థము స్ఫుటముగా దగుటను సూరి చువర్ణకోన్నానుబంధకలజ్యనుబంధవిధానములం జేసి పైరూపముల సాధించె ననుటకంటె నిశరమగు యుక్తి యీసందర్భమునఁ దోఁపకున్నది. మఱియు సంస్కృత ధాతురూపముల యనుకరణమున వీనిని సూరి యఖండ పదములుగ సంభావించె ననుట తగును. 'చునితి క్రియాపదానాం సర్వేషాం వర్తమాన కాలే స్యాత్' అనునది మూలము.

* వీతరంబగు ముఙ్ఞు పరంబగునపు డున్నానుబంధంబునకు దీర్ఘంబగు. ౧౭.

ప్రథమము. వాఁడు వండుచున్నాఁడు - వారు వండుచున్నారు- అది వండుచున్నది - అవి వండుచున్నవి. మధ్యమము. నీవు వండు

చున్నావు-మీరు వండుచున్నారు. ఉత్తమము. నేను వండుచున్నాను-మేము వండుచున్నాము.

టీ. 12 చే డుమ్ములకు విధింపఁబడిన విభ్వలు పరమగునపుడు గాక తక్కినయెడల, 13 చే నగు నున్న యను ననుబంధమునందు తుది నున్న హ్రస్వాకారము దీర్ఘమగునని సూత్రాభిప్రాయము. డుమ్ములస్థానమున నైనవగుట విభ్వలనుగూడ డుమ్ములనుగా నెంచి యున్నానుబంధమునకు దీర్ఘము సేయ యత్నింతురేమో యని శంకించికొని కావలయు లక్షణకర్త డుమ్ము పరమగునపు డను దళముచేతనే విభ్వలు పరమగునపుడు దీర్ఘము వారింపఁబడుచున్నను విపరీతరంబును దళముగూడ నెలకొల్పికొనె. 'వండుచున్నాఁడు' వండుధాతువు కిరికి వర్తమానంబున లట్ప్రత్యయము. లట్టునకుఁ బ్రథమపురుషైకవచనమున మహత్కర్తృకముగాన 9 చే డుఙ్ఞగును. 'వండు+డుఙ్.' డుఙ్ ప్రత్యయము జిత్తుగాన బిందువు ముందిడికొని యగును. 'వండు+ఁడు.' తుదినున్న పొల్లుఙకార మిత్సంజ్ఞకము గానఁ దొలఁగు ననుట స్పష్టము. 13 చే నున్నానుబంధ మగు 'వండు+ఉన్న+ఁడు.' 14 చే చువర్ణక మగును 'వండు+చు+ఉన్న+ఁడు.' 14 చే నున్నానుబంధమునకు దీర్ఘము జువర్ణకోకారమునకు నున్నానుబంధాద్యకారము పరముగా నపదాదిస్వరసంధియుఁ గలుగ 'వండుచున్నాఁడు' అను రూప మేర్పడును. వాఁడని మొదట నుంచుట ప్రథమపురుషైకవచనసూచనార్థమును విపరీతరడుమ్ము పరముగ నున్న దని తెల్పుటకును నని గ్రహించునది. ఇట్లే వండుధాతుప్రథమపురుషబహువచనరూపము నూహించికొనునది. 'అది వండుచున్నది' అమహదర్థమును డుమ్ములకు దువులును నున్నానుబంధముమీఁద దివులును నగుంగాన నిట నమహత్కర్తృకమగు నీవండు ధాతువునకు నున్నానుబంధముమీఁద 12 చే దివర్ణకమును 15 చే దివర్ణకము పరముగా నున్నానుబంధమునకు దీర్ఘము కలుగకుండుటయును నగుంగాన 'వండుచున్నది' యనురూపమయ్యె. అది యని ముందిడుట యమహదర్థసూచనార్థము. ఇట్లే యమహదర్థమున రువర్ణమునకు వివర్ణమును నున్నానుబంధమునకు దీర్ఘాభావమును సిద్ధించుటచే వండుచున్నవి యను ప్రథమపురుషబహువచనరూపము గలిగెడి నని గ్రహించునది. ఈరీతినే యుష్మచ్ఛబ్దార్థమున నేకవచనబహువచనములందును నస్మచ్ఛబ్దార్థమున నేకవచనబహువచనములందును ననఁగా మధ్యమోత్తమైకవచనబహువచనములందుఁ బ్రక్రియను గమనించుకొనుచు నెల్లధాతువులకు వర్తమానమున సిద్ధరూపముల గ్రహించునది.

'వసతిరనుబంధకస్స్యాత్', 'అస్తిరనుబంధకస్స్యాత్' అను మూలమునందలి వసతిక-అస్తిక' అనువానికి 'ఉన్నవాఁడు; చేయుచున్నవాఁడు' అను నన్నయ భారత

ప్రయోగముల ననుసరించి 'ఉండు-కలుగు' అను ధాతువులే వర్తమానభావ్యర్థములం దన
బంధము లగు నని గ్రహింపవలసియుండుటచేతను దేశ్యధాతురూపనిష్పత్తిని వర్ణించు
చు చింతామణి విడుచుటంజేసి 'ఉండు' అనునది యున్నగాను గలుగనునది కలగాను
మారుటను జెప్పలేదని యంగీకరించుట సరసమగుటచేతను నున్నాఁడున్నారు మొదలగు
దీర్ఘరూపములు నన్నయభారతభాగమున మృగ్యము అగుటచేతను, నున్న కలానుబంధము
లగు నని సరస్వత్యహోబలాదులు మూలమును వివరించుటయుఁ దదనుసారియై సూరి యిట్లు
ప్రక్రియఁజూపుటయు మూలవిరుద్ధములగు విషయము లని యనకతీరదు. (చూ. చిం
వి. ప. పేరా 112-113.) దీన నున్నానుబంధముతోడి రూపములను గలానుబంధము
తోడి రూపములను సాధించుటఁజేసి చింతామణి నన్నయకర్తృకము గాదను కం. వీ.
పంతులుగారివాదము పరాస్తమయ్యెడి. సూరి తననాఁటికిఁ గావ్యముల హెచ్చుగా నట్టి
రూపములు దృష్టములగుటంజేసియు దీని కాధారముగ బాలసరస్వత్యహోబలుల
వ్యాఖ్యానము లుండుటంజేసియు మూలాశయ మెట్లున్నను సరస్వత్యాదులనే యను
సరించువాఁ డయ్యె నని తోఁచెడి. సరస్వత్యాదులును దమనాఁటి కట్టిరూపములే
హెచ్చుగఁ గవిప్రయుక్తములై యగపడుట నీగతిని మూలమున కర్థమును వివరించి
యుందు రని యనుమానింప నగును. 'కలుగువాఁడు; ఉండువాఁడు;' లేక 'కలుగువాఁడు
కలఁడుగను, నుండువాఁ డున్నవాఁడుగను' మార్పునందినరూపములు స్వతంత్రములుగను
బ్రయోగింప నర్హములగుటంజేసి యీవ్యాఖ్యను ముందు వ్రాసినప్రకారము శత్రర్థచువ
ర్ణకనుబ్యంశములమీఁద నివి చేరుటంజేసి వర్తమానభావ్యర్థకరూపములు గల్గుననియే మూల
మభిప్రాయపడె ననియు దాన ననుబంధములుగ 'ఉండు-లేక-ఉన్న, కలుగు-లేక-కల' అను
విశేషణరూపములే యగుననియు గ్రహించుట యుచిత మని తోఁచెడి. కాని మూలము
చువర్ణమును వర్తమానమున ధాతువులకెల్లను విధించి యుండుటంజేసి మూలమిట్టివాని
నఖండపదములుగనే యెంచె ననియు దాన భుజించుచున్నవాఁడు మున్నగువానియందు
'భుజించుచున్ ఉన్నవాఁడు' అని ఛేదింప నవకాశము లేదనియుఁ జెప్పనగునుగాని
పైని నిరూపించినవిషయము మూలసమ్మతము గాఁజాలదు. చింతామణివిషయపరిశోధ
కులమతమునను ఉండనునది యున్నగను గలుగనునది కలగను మార్పునందు నని యంగీక
రింపవలసి వచ్చుటంజేసి నన్నయప్రయోగదృష్టినిగాక ప్రక్రియాదృష్టిని బట్టినచో
నున్నానుబంధమునకు దీర్ఘము నేదోయొక సూత్రముచేఁ గట్టవచ్చుననియు వ్యాకర్త
సాధించినవెల్లను దన గ్రంథమునఁ దప్పక ప్రయోగించియే యుండుననుట పొసఁగని
విషయ మనియు శిష్టలోకవ్యవహారసిద్ధమగుట నున్న కలానుబంధరూపముల నాద్య
వ్యాకరణమగు చింతామణి సాధించెననియు నన నవకాశముండుటంజేసి, నన్నయ యట్టి

వానిని బ్రయోగింప లేదుగాన నన్నకలానుబంధములు చింతామణ్యభిప్రేతములు గాఁజాలవనియు నన్నవాఁ డిత్యాదుల ననుసరించి యుండవలె దన్నగాను గలుగవలె గలగను మాఱుననియు ననుటకంటెఁ దాఁ బ్రయోగింపకున్నను సత్త్వవి యప్పటి శిష్టలోకముచే మెండుగ నాదృతములగుచుండుట నిట్లు ప్రక్రియను జింతామణి చూపె ననుటయే సరస మని తోఁచెడి. ఇష్టార్థము నాశ్రయించినను జింతామణి ప్రాచీనతకు భంగము రాకుండుటే గాక యాంధ్రప్రాఙ్మయావిమవ్యాకరణ మగుటయుఁ గనుపడెడి నని తోఁచెడి.

లిఙ్లోట్టుల డుఙ్ఞున కెను నువర్ణంబు లగు. ౧౬.

లిఙాదేశం బగు డుఙ్ఞునకు - ఎను - అనునదియు - లోడాదేశం బగు డుఙ్ఞునకు - ను - అనునదియు నాదేశంబు లగు.

టీ. సూత్రార్థము వృత్తిమూలమునఁ దెల్లము. లిట్టునకుఁ బ్రథమపురుషైకవచనమున నగు డుఙ్ఞున కెనువర్ణమును లోట్టునకుఁ బ్రథమపురుషైకవచనమున నగు డుఙ్ఞునకు నువర్ణమును నాదేశము లగును. ఆదేశ మనఁగా నొకదానిం దొలఁగించి వేఱొకటి దానిస్థానమున నగుట యని ముందె యుక్తము. డుఙ్ఞు 9 చేఁ బ్రథమపురుషైకవచనమున నగు ననుట తెల్లము. "వండు+డుఙ్ = వండు+ఎను=వండెను. వండు+డుఙ్=వండు+ను=వండును." తక్కిన పురుషవచనములందు మీఁదివిధుల ననుసరించి కార్యాంతరములు గలుగుటను గమనించునది. ఆధునికప్రయోగములందు నివర్ణము 'ఇను' రూపమునందు 'అయిను, పోయిను' అనురీతి నగపడెడి. అవి వ్యావహారికము లగుట నగ్రాహ్యములు. 'ప్రథమైకస్యైద్భవేచ్చ భూతార్థే' అనునది మూలము.

భూతంబునం దిగాగమం బగు. ౧౭.

భూతార్థవృత్తి యగు ధాతువున కిగాగమం బగు.

టీ. భూతకాలికావ్యాపారమును బోధించుధాతువునకుఁ దుదిని హ్రస్వేకార మగు నని సూత్రార్థము. 'వండు+రు=వండి+రు=వండిరి.' 'రు' అనునది క్రియావిభక్తి యగుటను నికారముమీఁది దగుటను వత్సమము 26 చే నిత్వము గలిగి రివర్ణముగా మాఱుటను గమనించునది. ప్రథమపురుషమున నెనువర్ణము విధించుటం జేసి యీయిత్వము ప్రథమపురుషబహువచనము మొదలుకొనియె యగును. మఱియు భూతార్థవృత్తి యగు ధాతువునకను సామాన్యోక్తిం జేసి 41 చే నగు నవర్ణకమును 46 చేఁ గ్రపటిర్థమున నగు నవర్ణకమును బరమగుచుండ నిత్వము గలుగుట ప్రయోజనముగ నూహించునది. వండుధాతువు. 19 చేఁ బ్రథమపురుషైకవచనమున డుఙ్ఞును దానికి 16 చే నెనువర్ణ

ము ను నపదాదిస్వరసంధియుం గలుగ వంచె నమరూప మేర్పడును. వండు:—దీనిమీఁద 19 చే ప్రథమపురుషబహువచనమున రువర్ణకము 17 చే ధాతువుతుది నిత్వమును ఏత్వమము 26 చే రువర్ణకము నుత్వమున కిత్వమును గలుగ 'వండిరి' అనురూపము సిద్ధించును. మధ్యమోత్తమపురుషములం దేకవచనబహువచనముల ప్రక్రియను దరువాతి సూత్రము ననుసరించి గమనించునది. 'ఇక్' అనునది కకారమిత్తుగాఁగల ప్రత్యయముగాన నిది నిర్దిష్టమున కంతాగమముగ నగు ననుట స్పష్టము. 'భూతాదుతాం పరేషామిత్' అనునది మూలము.

లిట్టు వృఙ్ఞు పరంబగునపుడు తివర్ణకం బగు. ౧౮.

ఇకారంబుమీఁది ను - ను - వు - క్రియావిభక్తుల యను సూత్రముచే రుఙ్ఙున కిత్వంబు - ప్ర. వండెను - వండిరి. మ. వండితివి-వండితిరి. ఉ. వండితిని - వండితిమి.

టీ. లిణ్మధ్యమోత్తమపురుషైకవచనబహువచనములు పరముగా ధాతువునకుఁ దుదిని 'తి' అనువర్ణము చేరు నని సూత్రాభిప్రాయము. లకారాదేశములగు డు ఙు వు రు ను ముఙ్ఞనువానిలో మొదటి డుఙ్ఞును విడిచి దానితరువాత నుండు వర్ణకమును దుదినున్న 'ఙ్' అనుదానితోఁ జేర్చి 'వృఙ్' అని చెప్పఁబడియెఁగాన 'వు-రు-ను-ము' అనునవి వృఙ్ ప్రత్యాహారమునఁ జేరెడిఁగాన లిణ్మధ్యమోత్తమపురుషైకవచనబహువచనములు బరముగా నని ఫలితము తేలెడి. వండు+వు:—17 చే ఇగాగమము 'వండి-వు' 18 చే తివర్ణకము. 'వండితి+వు' తత్సమము 26 చే వువర్ణమునుత్వమున కిత్వము. వండితివి. ఇట్లే 'వండు+రు = వండి+రు = వండితి+రు = వండితిరి; వండు+ను = వండి+ను = వండితి+ను = వండితిని; వండు+ము = వండి+ము = వండితి+ము = వండితిమి' అను రూపముల ప్రక్రియను గమనించునది. కొందఱు మధ్యమపురుషబహువచనస్థానమునఁ బ్రథమపురుష బహువచనమును (వండిరి) తివర్ణమగుటను గమనింపక ప్రయోగించుట కలదు. ప్రథమ మధ్యమపురుషములలోఁ బ్రథమపురుషబహువచనమునఁ దివర్ణాభావమును మధ్యమ పురుషబహువచనమునఁ దివర్ణము గలిగి యుండుటయును బోసఁగెడిఁగాన నీభేదమును బాలకులు శ్రద్ధగ గమనింపవలయును. 'దుతివర్ణకౌ క్రమాత్ స్తః, నాద్యస్యాదేః ద్వయోశ్చభూతార్థే' అనునది మూలము.

కలజ్యనుబంధంబు ల్రుట్టు పరంబగునపు డగు. ౧౯.

ల్రుట్టు పరంబగునపుడు ధాతువునకు - కలజి అనునది యను ప్రయుక్తం బగు.

టీ. 'కలజి' అనునది ల్ర్యట్టు పరముగా ధాతువునకుఁ జేర్పఁబడు నని సూత్రాభిప్రాయము. అన్ని పురుషముల నిది యగు నని భావము.

జిత్తు పరంబగునపు డుత్వంబున కత్వం బగు. ౨౦.

జిత్తు పరంబగునపుడు ధాతువు నుత్వంబునకు నత్వం బగు.

టీ. 'జి' అనునది పోవుప్రత్యయము జిత్తు నాఁబడును. 'జి+ఇత్ = జిత్' అని వ్యుత్పత్తి. కార్యార్థము ప్రత్యయాదులందు చేర్చఁబడు వర్ణ మిత్తు నాఁబడు నని మున్నె యుక్తము. అట్టి 'జి' అనునది చేర్చఁబడు ప్రత్యయము పరముగా ధాతువునకు యుత్వమునకు హ్రస్వాకార మాదేశ మగు నని సూత్రార్థము. జిత్తనుటంజేసి యిత్వముతోఁ గూడిన జకారము గల ప్రత్యయము పరమగునపుడే యాయత్వమగునుగాని జి త్తనఁగా (జ్-ఇత్తు) జకారమాత్రముగల ప్రత్యయము (డుజ్) పరమగునపుడు గా దని తెలియునది. 'వ్యతిరేకాదా భావని చాత్స్యాత్' అనునది మూలము.

కలజిపడుఙులు పరంబులగునపుడు నుగాగమం బగు. ౨౧.

ద్రుతకార్యంబు ప్ర. వండఁగలఁడు - వండఁగలరు - వండఁగలదు - వండఁగలవు. మ. వండఁగలవు - వండఁగలరు. ఉ. వండఁగలను - వండఁగలము.

టీ. 19 చేఁ గలజి యగును. 19 చేఁ బడుజి యగును. పైకొండనుబంధములు పరముగా ధాతువున కంతాగమముగ నువర్ణ మగు నని సూత్రార్థము. ఇది యాగమ నువర్ణముగాన దీనికి ద్రుతసంజ్ఞయు ద్రుతకార్యములును నగును. 'వండు+డుజ్:— వండు+ఁడు.' 19 చేఁ గలజియు 20 చే ధాతువు నుత్వమున కత్వమును గలుగ 'వండ+కల+ఁడు' అని యుండును. పిదప నీవిధిచే నుగాగమముగా 'వండను+కల+ఁడు' అనియగు. పిదప సరళాదేశబిందువ్యాప్తి ద్రుతకార్యములు గలుగ 'వండఁగలఁడు' ఇత్యాది రూపము లేర్పడును. అనుబంధముల డుజ్ప్రత్యయముల 12 చే మర్పులగుటను గమనించుచు 'వండఁగలదు; వండఁగలవు' మొదలగువానిని సాధించికొనునది. ఈ నుగాగమవిధాన మనావశ్యక మనియు నుత్వాంశములమీఁదఁ గలఁడిత్యాది కలుగు ధాతురూపములు చేరుటంజేసి పైరూపములు గలిగెననియు మున్నె యుక్తము. నుక్కు కిత్తుగాన నంతాగమంబగు. 'అస్తిరనుబంధకస్యాప్యత్ర ల్ర్యదర్థో వివక్షితో ధాతోః' అనునది మూలము. ఈయనుబంధములఁ గూర్చి విమర్శకుల యాశయములు నిరూపితములయ్యె.

లాట్టురుఙ్ఙ్ పరంబగునపుడు దుగాగమం బగు. ౨౨.

ప్ర. వండును - వండుదురు. మ. వండుదువు - వండుదురు. ఉ. వండుదును - వండుదుము. లాడర్థంబులయం దోలి నుదాహరణంబులు వక్కాణించెద. తద్ధర్మంబు - కులాలుండు కుండలు వానును. తచ్ఛీలంబు - జ్వలనజ్వాలంబు లుప్పరం బెగయును. సంభావన - ఇప్పుడు వాండింట నుండును. సంప్రశ్నము - ఉండునా - పోదునా. సాతత్యము- సర్వంబునం దీశ్వరుం డుండును - సర్వంబీశ్వరునియందుండును. వర్తమానంబు - మేన నిప్పుడుం బులకలు వొడమెడును. వక్ష్యమాణవిధిచేం బ్రాయికంబుగ వర్తమానంబునం దెడుగాద్యాగమంబు లగు. భావి - వాండు రేపు వచ్చును. ఆశీస్సు - శుభం బగును. వచ్యర్థంబుల నొకానొకచో భూతంబున లాట్టు గానంబడియెడును.

టీ. లాట్టుప్రథమపురుషబహువచనము మొదలుకొని మిగిలిన మధ్యమోత్తమపురుషైకవచనబహువచనములు పరముగా ధాతువున కంతాగమముగ దువర్ణ మగును. దుక్కుకిత్తు గాన నంతమున కగుట తెల్లము. ప్రథమపురుషైకవచనమున మాత్ర మీయాగమము గలుగదు. 'వండు+డుజ్' ఇట లాడర్థమున డుజ్జునకు 16 చే నువర్ణకము గలుగ 'వండును' అని ప్రథమపురుషైకవచనము సిద్ధించును. అమహదర్థమున లాట్టునం బ్రథమపురుషైకవచనరూపములే బహువచనమునను నగు నని 25 సూత్రముచేం దెల్లమయ్యెడిం గాన నమహదర్థమున నేకత్వ బహుత్వములం బ్రథమపురుషైకవచనములే శరణ్యము లని గ్రహించునది. 23 చే బహుమున నెడు గెడిగాగమములు ప్రథమపురుషైకవచనమున నగుటను గమనించునది. తక్కిన పురుషవచనములందు దుగాగమముం గూర్చుచు రూపములప్రక్రియను గమనించికొనవలెను. 5 సూత్రమునందలి యాదిపదముచే దచ్ఛీలాదులు గ్రాహ్యము లని దానిక్రింద వివరింపంబడియెం గానం దదనుసారముగ నిట నాక్రమమునే యనుసరించి యాయాయర్థముల నుదాహరణములు తద్ధర్మము మొదలుకొని యాక్రిందివివరణమునం జూపంబడుచున్నవి. ఓలి యనంగాం గ్రమముగా నని యర్థము. క్రమము 5 సూత్రముక్రింది వివరణము ననుసరించి గ్రాహ్యము. కర్త ననుసరించి యాయాపురుషముల నేకవచన బహువచనము లగుట నూహించునది. కుండలు వానుట కుమ్మరికి సహజధర్మముగాన వానుధాతువునకు లాడర్థములలోం దద్ధర్మమునం జైని సాధించిన ప్రకారము 'వానును' అను రూపము గలిగి తద్ధర్మార్థప్రకాశకమయ్యె.

అగ్నిజ్వాలలును మింటికెగయుట సహజస్వభావము. అనఁగా మీఁదుగాఁ బోవుట. కాన నెగయుధాతు వెగయు నను రూపమునందది యగ్నిజ్వాలలు సహజశీలమును వెల్లడించున దయ్యెఁగానఁ దచ్ఛీలమున నగు లాడ్రూపమిది యయ్యె నని తెలియునది. ఇప్పుడు వాఁ డింట నుండును. ఇట 'నుండు' నను నది యుండవచ్చునను వక్తయొక్క యూహను దెలిపెడిఁగాన నిది లాడర్థములలో సంభావన కుదాహరణమయ్యె. 'ఉండునా? పోదునా?':—ఇట నీరెండు రూపములు వక్తయొక్క సంప్రశ్నమును దెలుపుచున్నవి గాన నివి లాడర్థములలో సంప్రశ్నమున కుదాహృతులయ్యె. సంప్రశ్న మనఁ బృచ్ఛ సేయుట అడుగుట. సర్వంబునం దీశ్వరుఁ డుండును. ఇట ఉండు నను నది యీశ్వరుని సర్వపదార్థ సతతవ్యాపిత్వమును బోధించుచున్నదిగాన నిది లాడర్థములలో సాతత్యమునకు నుదాహరణంబయ్యె. ఇట్లే తరువాతి యుదాహరణమున నుండు నను నది యీశ్వరునియందు సర్వపదార్థములు సతతవ్యాప్తములై యుండుటను బోధించెడిఁగాన నదియు సాతత్యమునకే యుదాహరణమయ్యె నని యెఱుంగునది. 'మేన నిప్పుడుం బులకలు వొడమెడి':—ఇటఁ బొడమెడి నను నది వర్తమానమునను బులకలు పుట్టుటను బోధించుచున్నది గాన నిది లాడర్థములలో వర్తమానమున కుదాహరణంబయ్యె. ఈయుదాహృతికి ముందెల్ల యుదాహరణములను నాయాయర్థములలోఁ గేవలము నువర్ణముతోడనే చూపి వర్తమానమున మాత్రము పొడమెడి నని యెడివర్ణముం గూర్చి యుదాహరించుటకుఁ గత మే మని పాఠకులు శంకింతురేమో యని యనుమానించి సూరి తఱచుగ వర్తమానమున 23 చే నెడు గెడిగాగమములు గలుగుట ప్రయోగదృష్టముగాన నెడిగాగమముం గూర్చిన రూపమే వర్తమానమున కుదాహరణముగఁ జూపఁబడె నని వక్ష్యమాణవిధిచే నను వివరణరూపమైన సమాధానమును వ్రాసినవాఁ డని యెన్నునది. వివరణమునఁ బ్రాయికముగ ననుటం జేసి యెడు గెడిగాగమములఁ జెందకున్నను నొక్కొక్కచో వర్తమానార్థమునకు భంగము గలుగ దని గ్రహించునది. తఱచుగ మాత్రము నెడు గెడిగాగమములతోఁ గూడియే వర్తమానార్థప్రకాశకము లగుట గన్పట్టు నని కర్తృహృదయము. 'వాఁడు ఱేపు వచ్చును':—ఇట వచ్చు ననునది రాఁగలఁ డను నర్థమును బోధించెడిఁ గాన నిది లాడర్థములలో భావి కుదాహరణమయ్యె. 'శుభంబగును':—ఇట నగు నను నది 'అగుఁగాక అగుత' అను నర్థములం దెలుపుచు నాశీర్వాదమును బోధించెఁగాన నిది లాడర్థములలో నాశీస్సున కుదాహరణంబయ్యె. పైని పేర్కొనిన యర్థములందేగాక అను-పలుకు-చెప్పు-ఆడు అను మొదలగు వచ్యర్థములకు భూతార్థబోధకములగునపుడు మాత్రము లాట్ప్రథమపురుషైకవచనము కవిప్రయుక్తమై యగపడుచున్న [illegible]ని యా క్రింది వివరణమున నభిప్రాయము. 'అన నతఁ డిట్లనున్' ఇట నను ననుదాని [illegible]నెనని

యర్థము గాన వచ్యర్థకమగు వచుధాతువు భూతకాలికవ్యాపారబోధకముగ లాట్ప్రథమపురుషైకవచనమునఁ బ్రయుక్తమయ్యె నని యుదాహరణముగ గ్రహించునది. భూతార్థమున మాత్రమే వచ్యర్థములకు లాట్ప్రయోగము ప్రయోగదృష్టము గాని తక్కుంగల యర్థముల యథాసంభవముగనే యాయా లకారములును రూపాంతరములును సిద్ధించు నని గ్రహించునది. కాన వచ్యర్థభూతమును దద్ధర్మాదులలో నొకటిగ లెక్కింపవలసియుండునని యాక్రింది సూరివివరణమున కభిప్రాయముగ గ్రహింపనగును. పైయుదాహరణములం దాయాయర్థవిశేషములు కర్తృపదములయుఁ, బూర్వోత్తర పదములయు మేళనముం జేసి ప్రకాశితములగుటను నట్టి కర్తృపదములయుఁ బూర్వోత్తరపదములయుఁ బ్రయోగము లేనపు డట్టి యర్థవిశేషములు స్ఫురింపమిని కేవల ధాతురూపములచే నట్టి యర్థములు బోధింపఁబడుచున్నవా యను శంక గలుగనగుంగాని యాయాకర్త్రాదులకు సంబంధించిన విషయమునే బోధించునవిగ యాయావాని సంగీకరింపక తీరదు, గాన నాయారూపము లాయాయర్థవిశేషములఁ దెల్పునవిగనె లక్షణకర్త తలంచి యుండు నని తోఁచెడి. 'దుతివర్ణకా క్రమాత్ స్తః; నాద్యస్యాదేః' అనునవి మూలము.

లాట్టురుఙ్ఞు పరంబగునపు డెదగాగమంబును బ్రథమనువర్ణకంబు పరంబగునపు డెడు గెడిగాగమంబులును బహుళంబుగా నగు. ౨౩.

ప్ర. వండెడును-వండెడిని-వండెదరు. మ. వండెదవు-వండెదరు. ఉ. వండెదను-వండెదము.

టీ. లాట్ప్రథమపురుష బహువచనమును మధ్యమోత్తమపురుషైకవచన బహువచనములును బరమగునపుడు 'ఎద' అనునదియుఁ బ్రథమపురుషైకవచనమున మాత్రము 16 చే దుజ్వర్ణకమున కాదేశమైన నువర్ణము పరముగా 'ఎడు-ఎడి' అనునవియు బహుళముగ నాగమములుగ నగు నని సూత్రార్థము. 8 సూత్రము ననుసరించి రువర్ణమును దుది పొల్లు ఇకారముతోఁ గూర్చుటంజేసి రుఙ్ఞు సంజ్ఞ గలిగె ననుట స్పష్టము. వండు:—లాట్టు ప్రథమపురుషైకవచనమున దుజ్వర్ణకము. దానికి 8 చే నువర్ణము. వండు+ను. అది పరముగా 'ఎడు' అనున దాగమముగనైన 'వండు+ఎడు+ను=వండెడును' అనియు 'ఎడి' అనునదాగమముగ నీవిధిచేనైన 'వండు+ఎడి+ను' అని యై తత్సమము. 26 చే నువర్ణము నుత్వమున కిత్వము గలుగ 'వండెడిని' అనియు రూపములేర్పడును. ఎడు గెడిగాగమములు కిత్తులగుట నవి ధాతువున కంతాగమములుగ నగుట స్పష్టము. ఎడు గెడిగాగమములు రెండును బహుళములగుటఁ గానిపక్షమున 8 చే నువర్ణము

నిత్యముగ నగుఁగాన 'వండుదు' అను రూప మగుననుట స్పష్టము. ప్రథమపురుషైకవచనము నుండియు 'ఎద' అనున దాగమముగ నగుఁగాన 'వండు+రు=వండు+ఎదరు=వండెదరు' అను మొదలగు రూపము లేర్పడుట యూహించికొనునది. 'ఎదు'నెడిగాగమములును నెదగాగమమును బరమగునపు డకారాదిస్వరసంధికి నిత్యప్రవృత్తి యూహించికొనునది. దుఞ్ప్రత్యాహారస్థమగు వర్ణమునకును (ఉత్తమపురుషైకవచనము) సీయాగమము గలుగుట గల్గెడిఁగాన సామాన్యముగ వర్ణమున కనక ప్రథమ వర్ణక మనవలసివచ్చె నని గ్రహించునది. ఆంధ్రశబ్దచింతామణి సాధారణముగఁ దత్సమప్రక్రియామాత్ర పరము. తత్సమధాతువు లెడిగెడుగాగమములతోడను దుగాగమముతోడను నన్నయ భారతభాగమునఁ జూపట్టుటరుదు. దేశ్యధాతువు లీయాగమములతోడఁ జూపట్టు. కాని యీయాగమములతోఁగూడిన ధాతురూపములు కాలనియమము లేక ధాత్వర్థ మాత్రమున మాత్రమే నన్నయభారతభాగమున నగపడెడివి. సందర్భము ననుసరించి మాత్రమే యేతదాగమాంతములకుఁ గాలనియమము దూహింపవలసియున్నది. త్రికాల ముల వానియుపయోగము గాననగును. (చూ. చి. విమ. ప. 58-64) కేతన విన్న కోటపెద్దన మొదలగు ప్రాచీనలాక్షణికులు 'ఎదు-ఎడి-ఎద' అను ప్రత్యయములతోడి రూపములు వర్తమానార్థకము లనియు దుగాగమములతోడి రూపములు భవిష్యదర్థకము లనియుఁ దెల్పుట ప్రాచీనపద్ధతికి విరుద్ధవిషయము. దీనఁ గేతనాదులకు విలక్షణముగ నున్న కలానుబంధయుక్తరూపములఁ జింతామణి వర్తమానభావ్యర్థకములుగఁ జెల్పుటం జేసి నవీన మను కం. ఏ. పంతులుగారివాద మగ్రాహ్యమయ్యెడి. పైసందర్భమువలన యేతదాగమాంతములకుఁ గాలనియమములేక ధాత్వర్థమాత్రముననే యుపయోగము ప్రాచీనమునఁ గాననగుటచేఁ గావలయు నథర్వణుఁ డెపగాగమముతోడి రూపములకుఁ 'భావిక్రియాసు యస్య స్యాదేత్వమేవ ప్రయోగతః' అని భావ్యర్థకతను సమ్మతించి చెప్పినాఁడు. మఱియుఁ బరిశీలింప నథర్వణుఁ డిట్లనుట 'పోయెద'-మొదలగువానియం దెకారము వ్యవహారమున 'పోయద' అనురీతి నత్వముగ వినఁబడుచుండుటం జేసి యట్లు పరిష్కరించె ననియు విశ్వసింపనగును. నాఁడును నేఁడును దుగెదగాగమాంతరూప ములకుఁ గాలనియమము తోఁప దనుట సాహసము గాదు.

లిఙ్లాట్టులవకారంబునకు లోపంబు విభాష నగు ౨౮.

వండితి-వండితివి. వండుదు-వండుదువు. వండెదు-వండెదవు.

టీ. లిఙ్లాట్టులకు సంబంధించిన మధ్యమపురుషైకవచన ప్రత్యయమగు వకార మునకు లోపము వికల్పముగ నగు నని యర్థము. 'వండితివి' ఇందు వకారము లోపింప

'వండితి-ఇ' అని యుండ నపదాదిస్వరసంధిచే 'వండితి' అని యగు. వకారము లోపింపకున్న 'వండితివి' అని యగు. ఇట్లె 'వండుదువు' అనునపుడు వకార మీవిధిచే లోపింప 'వండుదు+ఉ' అని యుండ నపదాదిస్వరసంధిచే 'వండుదు' అని యగును. ఈరీతినె 'వండెదవు = వండెద+ఉ = వండెదు.' అని దాని ప్రక్రియను గమనించునది. ఇందు వకారముమీఁది అకార ముచ్చారణార్థము గాన పోల్లు వకారము మాత్రమే లోపించు నని గ్రహించునది. అచ్చుతోడి వకారమే లోపించు నని యర్థముచేసిన నెదగాగమాంతరూపములకు మధ్యమపురుషైకవచనమున నెదయందలి దకార మత్త్వవిశిష్టమగుటచే 'వండెదు' అనురీతి నుత్వాంత మైనరూపములు గలుగ నవకాశములేమి నట్లన వీలులే దనియు వకారవ్యంజనము మాత్రమే లోపించు ననియు ననక తీర దని గ్రహించునది. 'వండితి' అనునది లిట్టునకును 'వండుదు-వండెదు' అను నవి లాట్టునకు నుదాహరణములనుట పూర్వోక్తప్రక్రియజ్ఞులకుఁ దెల్లంబు. లిడ్లాట్టుల మధ్యమపురుషసిద్ధరూపములందుఁ దుదిఁ దోఁచువకారము పొల్లుమాత్రము లోపించు నని ఫలితము నెన్నునది.

తిర్యగ్జడంబులు వాచ్యంబు లగునపుడు లిడ్లాట్టుల ప్రథమ బహువచనంబున నేకవచనం బగు. ౨౫.

చిలుకలు పలికెను - చిలుకలు పలుకును - చిలుకలు పలికెడును-మేఘములు గర్జిల్లెను-మేఘములు గర్జిల్లును - మేఘములు గర్జిల్లెడును.

టీ. తిర్యక్కులు జడములును క్రియచే బోధ్యములగునపుడు లిడ్లాట్టులప్రథమ పురుషబహువచనమునకు బదులుగ నేకవచనమే నిత్యముగ నగు నని సూత్రార్థము. తిర్యగ్జడకర్తృకములగు క్రియలకు లిడ్లాట్టులఁ బ్రథమపురుషమున నేకవచనమే గాని బహువచన మమర దని భావము. తిర్యక్కులనఁ బశుపక్ష్యాదు లనియు జడములన నచేతనము లనియు ముందె యుక్తము. అమహత్సంజ్ఞను స్త్రీలును జేరుదురుగాన సామాన్యముగ నమహత్తనక తిర్యగ్జడము లని విశేషించి తెల్పె నని గ్రహించునది. చిలుకలు పలికెను:—ఇటఁ బలికె ననుదానికిఁ జిలుకలు కర్తలగుట నద్దానిచేఁ దిర్యక్కులగు చిలుకలు వాచ్యములగుచున్న వనియుఁ గానఁ బలికినవి బహువచనమగుటకు బదులుగఁ బలికె నని యేకవచనమే యయ్యెనని గ్రహింపవలెను. లాట్ప్రథమపురుషైకవచనమున నెదు గెడిగాగమములచేతను, వానిరామిచేతను రూపత్రయ మేర్పడునుగాన నాయవస్థాత్రయమున నేకవచనరూపమే గాని బహువచనరూపము పొసఁగ దని సూచింప నువర్ణాంతమగు పలుకు ననురూపమును నెదుగంతమగు పలికెడు ననురూపమును నుదాహృతములయ్యె.

ఇది దేశ్యాదేశ్య క్రియారూపసాధారణ మని తెలుపను ముఖ్యముగ నచేతనవాచ్యతను ప్రకటింపను గర్జించెనిత్యాదు లుదాహృతము లని తెలుపవలెను. 'గర్జించినవి-పలికినవి' అనురీతి రూపములు తిర్యగ్దకర్తృకములు 'గర్జించిన-పలికిన' అను భూతకాలికవిశేషణ ములమీఁద నవి శబ్దము చేరుటచే నైన వనుట స్పష్టము. ఉమహత్తులలో స్త్రీ లిందుఁ జేరమినిఁ దక్కర్తృకములు ఆచ్ఛికము 26 విధిం జేసి మహత్కర్తృకము లగునపుడు వలెనే 'పలికిరి - పలుకుదురు' అనురీతి నుండు నని యూహింపవలెను.

లూట్టుడుఙ్ఞున కెడుతవర్ణంబులు ద్రుతాంతంబు లగు. ౭౬.

ఆశీస్సు: మీకు మేలు గలిగెడును - మీకు మేలు గలుగుతను. శాపంబు: నీకు రాక్షసత్వంబు గలిగెడును. నీకు రాక్షసత్వంబు గలుగు తను. సంప్రార్థనంబు: హరి నను్ఁ గృపఁ గాంచెడును - హరి నను్ఁ గృపఁ గాంచుతను.

టీ. లూట్టుప్రథమమధ్యమోత్తమపురుషైకవచనబహువచనములకు 'ఎడు - త' అను ప్రత్యయములు ద్రుతము తుదిని గలవి యాదేశము లగును. 'మీకు మేలు గలిగె డును':—ఇట మీకు మేలు గలుగుఁగాక యను నాశీర్వాదము స్పష్టపడుచున్నది గానఁ గలుగుధాతు లూట్టు డుఙ్ఞునకు 'ను' అను దంతమందుఁ గల 'ఎడు' అనునది యాదేశ ముగా 'కలుగు+ఎడును=కలిగెడును' అనురూప మేర్పడెను. ఇట్లే యీవిధిచే ద్రుతము తుదినిగల తవర్ణ(తను)మాదేశముగా 'కలుగు+తను=కలుగుతను' అనురూప మగును. 'నీకు రాక్షసత్వంబు గలిగెడును':—ఈవాక్యము శాపమును బోధించుచున్నది గాన నిటఁ గలుగు ధాతువునకు శాపార్థమున లూట్టునుబాని డుఙ్ఞున కెడువర్ణంబు ద్రుత మంత మందుఁ గలదియు నాదేశముగా 'కలుగు+ఎడును=కలిగెడును' అనురూప మగును. ఈగతినే ద్రుతాంతతవర్ణమైన కలుగు+తను=కలుగుతను' అని యగును. 'హరి నను్ఁ గృప గాంచెడును; కాంచుతను' తన్ను హరి రక్షించుఁగాక యని వేఁడుకొనువాఁడుఁ గాన సంప్రార్థనమునఁ గలుగు ధాతువున కిట నెడుతవర్ణములు ద్రుతాంతములు గలిగె. ఆశీ శ్శాపసంప్రార్థనముల లూట్టునందు డుఙ్ఞున కెడుతవర్ణము లాదేశించుటం జేసి యితర తిఙ్ప్రత్యయములతోడి రూపము లిందుఁ గన్పట్ట వని గ్రహించునది.

విధియందు లూట్టునకు మాఱుగా నది యను తచ్ఛబ్దంబును ముందు నుగాగమంబు నగు. ౭౭.

మైత్రుఁడు నానిర్దిష్టకార్యంబు చేయునది - వానికి నీవు బాసట యయి యుండునది.

టీ. విధి యనఁ దన సేవకులు మొదలగు లోఁగినవారి నాయాయాకార్యములందు బ్రవర్తించునట్లుచేయుట. ఆశీఃప్రార్థనములందుఁ బూర్వసూత్రముచే దుగ్ఘన కెడుతవర్ణములు విధింపఁబడినవి. ఇఁక మిగిలిన విధియందు 'అది' అను తచ్ఛబ్దామహ దేకవచనరూపము లాట్టునకు బదులుగ విధింపఁబడుచున్నది. లాట్టునకనుసామాన్యోక్తిం జేసి లాట్ప్రోక్తమమధ్యమోత్తమైకవచనబహువచనములకు నదిశబ్ద మాదేశ మగు నని గ్రహించునది. కాఁగా లాట్టునకు బదులుగ నదిశబ్దమును నది పరముగా ధాత్వంతో కారమునకు నుగాగమమును నగు నని సూత్రార్థము తేలినది. ఇంచుగాగమసంబంధమున నేమి సహజోకారాంతతనేమి ధాతువు లుదంతములె యయ్యెఁ గాన నుగాగమవిధా నము సార్థకము. 'చేయునది':—తప్పక మైత్రుఁ డీ నిర్దేశించిన కార్యమును జేయవలె నను స్వామిశాసనము వెల్లడియగుచున్నది గానఁ జేయుధాతువుమీఁది లాట్టున కదిశబ్ద మును నది పరముగా ధాత్వంతమున 'ను' అను నాగమముగ నగుటయు నీవిధిచేఁ గుదిరి 'చేయు+అది=చేయున్+అది=చేయునది' అనురూప మేర్పడెను. 'ఉండును':—నీవు వానికి సహాయుఁడవై యుండవలె నను స్వామివిధి వెల్లడియగుచున్నది గాన. నిట నుండుధాతు లాట్టున కదిశబ్దమును నది పరముగా నుగాగమమును నై 'ఉండు+నది= ఉండు+న్+అది=ఉండునది' అనురూప మేర్పడెను. పరికింప నిట్లు నుగాగమమును లాట్టున కదిశబ్దాదేశమును విధించుటకంటె 'చేయును-ఉండును' మొదలగు వానిమీద నదిశబ్దముచేరి విధ్యర్థబోధకతను వానికిఁ గూర్చు ననుట సరస మని తోఁచెడి. ఇందులకు 'తద్ధర్మప్రసక్తైకార్థవాచకాద్ధిక్రియాపదాత్, అదిశబ్దప్రయోగస్స్యాద్విశేషార్థీ నిరీ క్షతే' అను నాథర్వణము ప్రమాణము. కావునఁ బైయాథర్వణమే దీనికి మూల మనఁ దగును. సూరి విధ్యర్థమును లాదర్థముగా సమ్మతించినవాఁ డగుట నట్లు మాని యి ట్లనె నని యెన్నునది. చుక్కకకారము పోవుప్రత్యయము గాన ధాత్వంతమున కగు ననుట స్పష్టము. మఱియు 29 సూత్రము ననుసరించి రెండవ యుదాహరణము మధ్యమపురు షార్థవాచక మగుటంజేసి 'బాసటయై యుండుము' అనియు రూపాంతర మేర్పడ నగు నని గ్రహించునది. ఇట్లే 'మీ రుత్తరముల నొసంగునది.' మొదలగు నుదాహరణముల కును నొసంగుఁ డను రూపాంతరము 29 చే సిద్ధించుటను మఱువరాదు. విధియం దెడు తలు గా వచుట 27-29 లను బట్టి తెల్లము.

ఎడుతలద్రుతంబున కచ్చు పరంబగునపుడు మకారం బగు. ౨౮.

నీకు మేలు గలిగెడు మనియెను - నీకు మేలు గలుగుత మనియెను.

టీ. 26 చే విధింపఁబడిన ద్రుతాంతములైన 'ఎడు-త' అనువాని ద్రుతమున కచ్చు పరమగునపు డాద్రుతమునకు మకార మాదేశ మగు నని సూత్రార్థము. 'ఎడు-త'

అటునవి యాశీశ్శాపసంప్రార్థనములం దగుఁ నవుట స్పష్టము. 'కలిగెడుఙ్+అనియె' ఆశీ
రర్థమునస్సైన మొదువర్ణము తుది ప్రకృతమున కీవిధిచే మకారము రా 'కలిగెడు+మ్+
అనియె=కలిగెడుమనియె.' ఇట్లే తవర్ణముయొక్క ప్రకృతమునకును మకారంబగుటను గమ
నించునది. (కలుగుతన్+అనియె = కలుగుతమ్+అనియె=కలుగుతమనియె) ఆశీరర్థమున
నుదాహృతమైనను శాపసంప్రార్థనములందును నీవిధి గలుగవగు నని గ్రహింపవగు.
తొల్లిటి భాషనివి 'కలిగెడుమ - కలుగుతమ' అనునీతి నకారవిశిష్టమకారము తుది గలిగి
యుండెడి వనియు మకారము కాలక్రమమున నకారముగాఁ బరిణామమునందెన నాసంతర
వ్యాకర్తలు ద్రుతాంతములుగఁ దీర్మానించుచు వానిద్రుతమునకు మకారమును విధించి
రనియు భాషాచరిత్రదృష్టిని గొంద ఱందురు.

లోణ్మధ్యమ వురులకు ముడుజ్జు లగు. ౭౯.

ఆశీస్సు: దీర్ఘాయు వగుము - దీర్ఘాయువుల రగుఁడు. శాపంబు: రాక్షసుఁడ వగుము - రాక్షసుల రగుఁడు. సంప్రార్థనంబు: నన్ను రక్షింపుము - నన్ను రక్షింపుఁడు. విధి: నాచెప్పిన పనిచేయుము - నాచెప్పిన పని చేయుఁడు.

టీ. లోణ్మధ్యమపురుషైకవచన బహువచనప్రత్యయములగు 'వు-రు' అనువానిలో
వువర్ణమునకు ముపర్ణమును రువర్ణకమునకు డుజ్వర్ణమును నాదేశము లగు నని భావము.
ముడుఙ్డులగు నని నిత్యముగ శాసించుటంజేసి 27 చే నగు నదిశబ్దమున కిది బాధక మని
తోఁపనగుం గాన ముఙ్డులును నగు నని సముచ్చయార్థము ప్రకాశితమగునట్లుల సూత్రిం
చుట తగు. 27 చే నదిశబ్దము పూర్వము విధింపఁబడెను గానఁ దదభావమునకై యీవిధి
యని పాఠకలోకము గ్రహించెడి నను నాశయముతోఁడఁ గాఁబలయు సూరి యిట్లు
సూత్రించి యుండును గాని యదియుఁ నిదియు నిత్యవిధానములవలెనే యగపడు
చుండుటంజేసి స్పష్టార్థము ముడుఙ్డులును నని యనుట సరసము. ఇందులకు విధియందు
'నాచెప్పిన పనిచేయుము-చేయుఁడు' అని యుదాహరించుట ప్రమాణము. మఱియు
నట్లనకున్న 'నీవు బాసటయై యుండుము' దని యుదాహరించుటయుఁ నసంగతమగు.
'అగుము':—ఇట నాశీరర్థమున నగుధాతు లోణ్మధ్యమైకవచన వువర్ణకమునకు ముపర్ణ
మీవిధిచేఁ గా '(అగు+వు = అగు+ము=) అగుము' అనురూపము సిద్ధించె. ఇట్లే
లోణ్మధ్యమబహువచనప్రత్యయ రువర్ణకమునకు డుజ్వర్ణముగా (అగు+రు =
అగుఁ+డు)='అగుఁడు' అను రూపము గలిగె. 96 చే దీనికగు రూపాంతరముల గమ

నించునది. దుజ్జనుట బిందువును ఘటించుటకొఱ కనుట స్పష్టము. ఇట్లే శాపసంప్రార్థన విషులం దాయాధాతువులమీఁద పురులకు ముడుజ్జు లగుటను గమనించుచు రూపముల గ్రహించునది. విధ్యర్థమునఁ గాక శక్యన యాశీశ్శాపసంప్రార్థనముల నెడు తవర్ణము లును గలుగనగు ననియుఁ గాన 'నీవు దీర్ఘాయువ వయ్యెడున్; నీవు దీర్ఘాయువ వగు తన్' అను మొదలగు రూపములును నుండు నని గ్రహించునది. కేవల తుమున్నంతము చేతను గూడ శాపార్థమును బ్రకటించుట వసుచరిత్రకాలమునుండియుఁ జూపట్టెడి. 'ధూళిపాలుగాన్ - ధూళిపాలగుఁ గాక. అగుత - అయ్యెడి.' దీని యర్థము.

ఉభయప్రార్థనంబున దుగాగమంబున కత్వం బగు. ౩౦.

మనము వండుదము.

జీత్తు పరంబగునప్పు డుత్వంబున కత్వం బగు నను సూత్రముచే లజీ పరంబగునప్పు డత్వంబు. ప్ర. వండఁడు - వండరు - వండదు-వండవు. మ. వండవు - వండరు. ఉ. వండను - వండము.

టీ. ఉభయప్రార్థనము తా నెదుట నున్నవానిని దాఁజేయుపనియందు సహా యునిఁ గమ్మని వేఁడి గలిపికొనుట. అనఁగా నొక వ్యాపారమున కిరువురు కర్త లగుట యని భావము. 'మనము' అనఁగా నీవును నేనును కర్త లగునపుడు 22 చే లాట్టు రుజ్జు పరమగునపు డగు దుగాగమము నుత్వమున కత్వ మాదేశ మగు నని సూత్రార్థము. సంప్రార్థనము లాడర్థములలో నొకటి యని ముంద యుక్తము. అది యుభయప్రార్థన రూప మయ్యెనేని దుగాగమదువర్ణము దకారముగ మాఱు నని భావము ఫలించెడి. 'వండుదుము' అనియే యీవిధిచే నత్వము రానిపక్షమున నగుం గాన నత్వ మీవిధిచే విధించి 'వండుదము' అని సాధించె. నీవును నేనును గలిసి వంటఁజేయుద మని భావము. ఇంతవఱకు లజి కుదాహృతులు జూపలేదు గాన నీక్రింద గ్రంథకర్త యుదాహరణముల నొసంగుచున్నాఁడు. 20 చే ధాతువుతుది నున్న యుకార మకార మగుం గాన వండఁడు మున్నగు రూపము లేర్పడు నని యీక్రింది సూత్రి వివరణమున కభిప్రాయము. లజియందుఁ గ్రమముగఁ బ్రథమమధ్యమోత్తమైకవచనబహువచనము లుదాహృతములు. ధాతువుతుది యుఁకత్వ మత్వరూపముం దాల్చు విశేషమేగాని యితరమగు ప్రక్రియా విశేష మిందుఁ జూపట్టమిఁ బ్రక్రియాప్రదర్శనము త్యక్తము. 'వండదు-వండవు' అను నవి యమహత్కర్తృకములు గాన 12 చే దువులు గలిగె ననుట స్పష్టము.

మధ్యమ ముడుజ్జులు ముజ్జు నాఁబడు. ౩౧.

టీ. మధ్యమపురుషైక బహువచనములందు 29 చేనగు 'ము-డుజ్' అనువానికి ముజ్జని సంజ్ఞ. మువర్ణము 'డుజ్' అనుదానియందలి తుదివొల్లు 'జ్' అనువానితోఁ గూర్చుటంజేసి యీసంజ్ఞ సిద్ధించెననుట స్పష్టము. 'డుజ్ఞు - రుజ్ఞు' మొదలగు సంజ్ఞలు ముందు చేయఁబడినవి. వానివలెనే యిదియు నొక సంజ్ఞ యని గ్రహించునది.

వ్యతిరేకంబున ముజ్జు పరంబగునపుదు కుజి యగు. ౩౨.

నీవు వండకుము - మీరు వండకుఁడు.

టీ. వ్యతిరేకమున ననఁగా లజియందు మధ్యమపురుషైకవచనబహువచన ప్రత్యయములు 'ము-డు' అనునవి పరముగా 'కుజి' అను ప్రత్యయమగును. 'కుజి' అనునది జిత్తుగాఁ జేయుటకు 20 చే ధాతువుతుది యుత్వమత్వ మగుటయే ప్రయోజన మనుట స్పష్టము. జిత్తనఁగా 'జి' అనునది పోవు ప్రత్యయ మని ముందే యుక్తము. 'వండకుము' - వండుధాతువునకు లజి మధ్యమపురుషైకవచనము 29 చే మువర్ణకమును నది పరముగా నీవిధిచే కుజియు నది పరముగా 20 చే ధాత్వంతోకారమున కత్వమును గలిగి పైరూపము సిద్ధించె. ఇట్లే 'వండకుఁడు' అనురూపము ప్రక్రియ నరయునది.

సంప్రార్థనంబుల ముజ్జున కదాదులు విభాష నను ప్రయుక్తంబు లగు. 33.

వండుమ - వండుమా - వండుమి - వండుమీ - వండుఁడ - వండుఁడా - వండుఁడి - వండుఁడీ. అ - ఆ - ఇ - ఈ - ఎ - ఏ - ఒ - ఓ - అమ్మ - అయ్య ఇత్యాదు లదాదులు.

టీ. సంప్రార్థనమున 'ము-డుజ్' అనువాని కీసూత్రముక్రింద వివరింపఁబడిన 10 దియు వికల్పముగఁ జేర్పఁబడు నని సూత్రార్థము. మధ్యమపురుషైకవచనబహువచన ప్రత్యయములగు 'ముడుజ్జు'లు తుదిని జేరిన క్రియలమీఁద 'అ-ఆ' మొదలగునవి చేర్చి సంప్రార్థనార్థమును బోధించుట యొక ప్రసిద్ధమార్గ మని భావము. విభాష ననుటంజేసి 'వండుము - వండుఁడు' అను నదాదు లను ప్రయుక్తములు గానిరూపములును సంప్రార్థన మున 29 చే నగు నని గ్రహించునది. 'వండుము+అ = వండుమ; వండుము+ఇ = వండుమి; వండుఁడు+అ = వండుఁడ;' అనురీతిని 'అ-ఆ-ఇ - ఈ' అను నను ప్రయుక్త మగునపు డపదాదిస్వరసంధినిగూర్చి సిద్ధరూపముల గమనించునది. వీనిని విభజించి చూడ వలసివచ్చినఁ బైప్రకారమే చూపునది. వంటచేయఁ బ్రార్థించుచున్నవాఁడ నని యర్థము.

తరువాతి సూత్రము ననుసరించి ఎదాదు లనుప్రయుక్తము లగునపుడు ప్రక్రియను గమనించునది.' 'అమ్మ' ఆదిశబ్దముచే 'అన్న-అప్ప' మొదలగునవి గ్రాహ్యములు.

ఎదాదు లనుప్రయుక్తంబులగునపుడు ముబ్బునకు వుజీ రుజీ యగు. ౩౪.

వినవె - వినవే - వినరె - వినరే - వినకువె - వినకువే - వినకురె - వినకురే.

టీ. ఎదాదు లనఁగా 33 సూత్రముక్రింది అకారాదివళకమున మొదటి నాల్గిటిని విడిచి ఎకారము మొదలుకొని యుండు నా అని గ్రహింపవలెను (ఎ-ఏ-ఓ-ఓ-ఆయ్య-అమ్మ). పైయాజును 33 చే ననుప్రయుక్తములై పరములగునపుడు మధ్యమ పురుషైకవచనబహువచన ప్రత్యయములగు 'ము-డు' అనువానిలో ముచర్ణకమునకు వువర్ణమును డువర్ణకమునకు రువర్ణమును నాదేశములగు నని భావము. ముడుబ్బు లుత్వవిశిష్టములుగాన వురులను హల్మాత్రముల వాని కాదేశించినఁ జాలునుగాని హల్మాత్రముల నుచ్చరించుట కష్టమగుంగాన వాని నట్లాదేశింపక యుత్వవిశిష్టములనే యాదేశించె నని తోఁచెడి. ఎదాదు లని యనుటంజేసి 33 సూత్రమునఁ జేర్కొన్నయదాదులు పదింటిని నదాదులు నాలు గనియు నెదాదు లా అనియు రెండుభాగములుగఁ బ్రక్రియాభేదము ననుసరించి విభజించె నని గ్రహించునది. పూర్వసూత్రప్రోక్తమగు విషయముననే యనుసరించి యీసూత్రము సూత్రితమయ్యెఁ గాన నిదియు సంప్రార్థనమునకు సంబంధించినదే యని గ్రహింపవలెను. 'వుజీ-రుజీ' యని జిత్తులుగా నిర్దేశించుట 20 చే ధాత్వంతో కార మకారమగుట ఫల మనుట పునరుక్తము. 'వినుము' దీనికి 33 చే నదాదు లనుప్రయుక్తములగు. అందు నెదాదు లనుప్రయుక్తములుగా నీవిధిచే ముచర్ణమునకు వుజీగా 'వినుము+ఎ = వినువు+ఎ' అనియుండ 20 చే వుజీ పరముగా ధాతువుతుదియుత్తున కత్వము గలుగ 'వినవు+ఎ = వినవె' అనురూప మేర్పడును. ఇట్లే 'వినుము+ఏ = వినువు+ఏ=వినవు+ఏ = వినవే' అనుదానిప్రక్రియ నూహించికొనునది. 'వినుఁడు+ఎ' అనియుండ నీవిధిచే రుజీ రా 'వినురు+ఏ' అనియుండ 20 చే రుజీ పరముగా ధాతువుతుదియుత్తున కత్వము గలుగ 'వినరు+ఎ=వినరె' అనురూపము సిద్ధించును. ఇట్లే ఏకారము ననుప్రయుక్తముగా 'వినుఁడు+ఏ=వినురు+ఏ = వినరు+ఏ = వినరే' అని రూపమగును. 'వినకుము+ఎ=వినకువు+ఎ=వినకువె' అనియు, 'వినకుము+ఏ = వినకువు+ఏ = వినకువే' అనియు, 'వినకుఁడు+ఎ=వినకురు+ఎ = వినకురె' అనియు, 'వినకుఁడు+ఏ = వినకురు+ఏ = వినకురే' అనియు వ్యతిరేకముఖంతమున కెదాదు లనుప్రయుక్తము లగునపుడు

రూపము లగుటకు గమనించునది. ముజ్జున కను సామాన్యోక్తిం జేసి సంప్రార్థనము నందలి వ్యతిరేకావ్యతిరేక ముజంతములు రెండును గ్రాహ్యములగుంగాన మొదటి నాల్గును నవ్యతిరేకముజంతమునకును; దుదినాల్గును వ్యతిరేకముజంతమునకును నుదాహృతము లని గ్రహించునది. 'అయ్య - అమ్మ' అనునవి పరమగు నపుడు 'వినవయ్యా-విన వమ్మ - వినరయ్య - వినరమ్మ - వినకువయ్య - వినకువమ్మ - వినకురయ్య - వినకురమ్మ' అను రీతిని రూపము లేర్పడు నని గ్రహించునది. వ్యతిరేకముజంతమునందలి కువర్ణము ధాతువునకు సంబంధించినదిగానిదగుటను, 20 సూత్రమధికారప్రాప్తమైన ధాతువునకను దానింజేసి ధాతువు నుత్తునకే యత్వ మాదేశించుటను, వ్రజేరుజులు జేత్తులైనను దమకు ముం దుండు కువర్ణమునుత్వమున కత్వము గూర్పంజాల వని గ్రహించునది. ఇట్టి శంక యిట్టి చోటులం గలుగు నని యెంచియే గ్రంథకర్త 20 సూత్రమునకును, జేత్తు పరం బగునపుడు ధాతువునుత్వమున కత్వం బగు నని వివరించి యర్థము వ్రాసెను.

స్వార్థ ముజంతసంప్రార్థనార్థరూపములు 'వినవు - వినరు' అని లజేరూపముల ననుసరించి యెదాదిసంయోగమున వానికి సంప్రార్థనార్థకత గలిగె నని సాధింప నగుంగాని 'వినకువే - వినకురే' మొదలగు వ్యతిరేక ముజంతసంప్రార్థనార్థకము లట్లు సాధింప నవకాశములేమి నీసూత్ర మావశ్యక మని చెప్పనొప్పును. అంతటను నెదాదియోగ మట దాదిస్వరసంధివిధిం జేసి యగుటను స్మరించునది. ఏకారము మొదలుకొని యుండు నాఱును నెదాదు లని గ్రహించుపక్షమున నీవిధి నిత్యమగుటం జేసి 'వినుమమ్మ; వినుమయ్య; వినుఁడమ్మ; వినుఁడయ్య;' అనురీతి రూపములును, వ్యతిరేకమున 'వినకుమమ్మ - వినకుమయ్య-వినకుఁడమ్మ-వినకుఁడయ్య' అనురీతి రూపములను ననాధువులు గావలసియున్నది. మఱియు 'వినకువమ్మ-వినకురయ్య' అనురీతి రూపములు శ్రుతికనమ్మతము లైనను సాధువులు గావలసియున్నవి. కాన నదాదు లెదాదులను విభాగమచ్చులకు సంబంధించినదే గాని 'యయ్య యమ్మ యప్ప యన్న' మొదలగు పూజ్యార్థకములందుఁ జేర వనియు దాన నదాదులు (అ-ఆ-ఇ-ఈ) నాలు గనియు, నెదాదులు (ఎ-ఏ-ఒ-ఓ) నాలు గనియు గ్రహించి పైనాలుగచ్చులు పరమగునపుడె యీవిధి వర్తించునుగాని యయ్య మున్నగు నవి పరమగునపుడు గాదనియుం గ్రహించుట యుచిత మని తోఁచెడి. ఆపక్షమున 'వినవమ్మ-వినవయ్య-వినరమ్మ-వినరయ్య' అనురీతి రూపములు గుదుర వని శంకింప నగుంగాని వాని వమ్మాదులయోగముగల వ్యతిరేకక్రియారూపములనుండి గలిగినవిగ సాధింప నగుంగాన నట్టిశంక కవకాశమే లే దని గ్రహించునది. ఇందు 'అమ్మ - అయ్య'లు పరములుగనుంచి ప్రక్రియంజూపి రూపముల నుదాహరింపమియు నీరీతిని వ్రాయుటకుఁ

గత మని యూహింతురుగాక. ఈసూత్రముచే సాధింపఁబడిన రూపములను విభజింప వలసివచ్చిన 'వినుము+ఏ' వినుఁడు+ఏ; వినకుము+ఏ; వినకుఁడు+ఏ' అని చూపఁదగు. ఆదిపదముచే 'అన్న-అప్ప' మొదలగునవి గ్రాహ్యములు. అదాదులలో నయ్య మొద లగునవి కర్తృసందర్భము ననుసరించి క్రియలకుఁ గూర్చునది.

'ప్రార్థనంబునం దన్యత్రిత్యయాంతక్రియలమీఁదఁ గదకదవు పూర్వకంబు లన్నాదు లుప్రయుక్తములగు' నని త్రిలింగలక్షణశేషము నజ్యంతములమీఁదఁ 'గదమ్మ, కద మ్మ' మొదలగు రూపముల సాధించి సంప్రార్థనార్థకములుగఁ జూపుట నీసందర్భమున నరయునది. మఱియుఁ 'దద్ధర్మ్మభూతక్రియ లార్యార్థపరకంబులయి ప్రశ్నార్థకంబు లగు' ననియు, 'నొక్కొకచోఁ దద్ధర్మ్మక్రియ యార్యాద్యర్థపరకంబయి వ్యతిరేకవ్యంజక ప్రశ్నార్థకంబగు' ననియు, 'నార్యాద్యర్థ మొక్కచో నటుశబ్దపూర్వకంబును నగు' ననియు శాసించి, యార్యాద్యర్థక యోగమున నాయాక్రియలకగు నర్థవిశేషస్ఫూర్తిని దెలుపు త్రిలింగలక్షణశేష సందర్భమును గమనించునది.

టువర్ణకంబు భావంబునం దగు. 39.

భావం బనఁగా ధాత్వర్థంబు. వండుట - పండుట - వినుట - కనుట.

టీ. 'ట' అను ప్రత్యయము భావమున నగును. భావ మన ధాతువునర్థ మని క్రింద వివరింపఁబడియెను. 'ఫలవ్యాపారయోర్ధాతుః' అనుదాని ననుసరించి ధాతువునకు ఫలవ్యాపారములు రెండును నర్థములయ్యెడి. దీన వ్యాపారమును జెప్పనిధాతువే యుండ దని తేలెడి. చేయుట-ఒనర్చుట మొదలగునవి వ్యాపారమునకు నామాంతరము లగును. ఇట్టి వ్యాపారరూపమగు ధాత్వర్థమందే టప్రత్యయ మగు నని భావము. వండు ధాతువునకు వంటచేయుట యను వ్యాపార మర్థము కాన నట్టివ్యాపారరూపమగు నర్థమున ధాతువునకుఁ గల్గిన టప్రత్యయముతోడి వండుట యను పదమునకు వంట చేయుట యని యర్థము గలిగెడి. ఇట్లే భుజించుట యనుదానికి భోజనము చేయుట యని యర్థము గలుగును. పండుట యనఁగాఁ బక్వమగునట్లు - చేయుట. ఇట్లే తక్కినవి గ్రాహ్యములు. వంటచేయుటచే వండఁబడినది మెత్తనగుట ఫలముగాన వంటచేయుటయు వండఁబడినది మెత్తనగుటయు నను వ్యాపారఫలములు రెండును ధాత్వర్థములే యగు నని గ్రహించునది. ఇట్లే సూక్ష్మబుద్ధిని ఫలవ్యాపారములు రెండును ధాత్వర్థము లగుటయు నందు ముఖ్యముగ వ్యాపారరూపధాత్వర్థమున టప్రత్యయ మీవిధిచే నగుటయును గమనించికొనునది. భావశబ్దము ణిజంతమైన భూధాతువునకు మీఁద 'అచ్' అను ప్రత్యయముగాఁ గలిగినది గాన భూధాతువున కగుట యర్థమును దానిమీఁద ణిచ్చు

నకుఁ బ్రేరణమర్థమునునై యగుధాతుప్రేరణభావార్థకటవర్ణాంతమగు కావించుట యను నది భావశబ్దమున కర్థమయ్యెడి. దానఁ జేయుట కావించుట ఒనర్చుట మున్నగు నవి వ్యాపారమునకు నామాంతరము లగుటయు, వంటచేయుట భోజనముచేయుట మొదలగునవి ధాత్వర్థము లగుటయు నవిరుద్ధము లని గ్రహింపవలెను. దీన వండుట యన వంటచేయుట యనియుఁ బండుట యనఁ బండఁజేయుట యనియు విడుట యన విడువ ట్లొనర్చుట యనియు నర్థము లూహించునది. ఫలవ్యాపారములు ధాత్వర్థములు రెండును భిన్నాశ్రయము లగునపుడు ధాతువు సకర్మక మగు ననియు, నవి యేకాశ్రయములైన నకర్మక మగు ననియు నూహింపఁదగు. వంటచేయుటకు దేవదత్తుఁడును మెత్తనగుట కన్నమును నాశ్రయములుగాన వండుధాతువు సకర్మకము. పండుట కను రూపమగు నెదుగురూపమైన వ్యాపారమునకును పండుటరూపమైన ఫలమునకును పండే యాశ్రయముగానఁ బండుధాతు వకర్మకము. ప్రకృతము ధాత్వర్థ మగు వ్యాపారమునకే టప్రత్యయ మీవిధిచే నయ్యెడిఁ గాన నీ టప్రత్యయము ధాత్వర్థ మగు వ్యాపారమునే బోధించెడిఁ గాని యన్యమును గర్త్రాదికమును దెలుపఁజాల దని సంభావన చేయఁదగును. సంస్కృతమున ల్యుడంతరూపములగు 'పఠన భవన' అను మొదలగువాని కేయర్థమో యీటవర్ణక మంతమందుఁజేరినవాని కదియె యర్థముగాన ల్యుడర్థము ప్రకృతసూత్రస్థభావపదమున కర్థ మని గ్రహింపఁదగును. 'భావే టవర్ణకోఽంతే సర్వేషాం చ క్రియాపదానాం స్యాత్' అనునది మూలము. ఈ టవర్ణకము సర్వధాతుసామాన్య మగుటను నిత్యముగ నగున దగుటను నిట విధింప నావశ్యకమయ్యె. 122 సూత్రమునందలి భావశబ్దమునకుఁ గర్త యగు భావ మర్థమగుటను స్మరించునది. భావార్థక టవర్ణకాంతముమీఁద సముచ్చయార్థకమగు 'యును' అనునది చేర్చిన నది నానంతర్యార్థక మగుట ప్రాచీనప్రయోగదృష్టము. భావార్థకయోగమునఁ గర్తకుఁ బ్రథమ యగుటను స్మరించునది.

కజీవర్ణకంబు పురార్థయోగంబున విభాషను భావంబునం దగు. 3౬.

వండకమునుపు - వండుటకుమునుపు - చేయకమునుపు - చేయుటకుమునుపు. మునుపు - ముందు - మున్ను - తొల్లి.

టీ. మునుపు-ముందు-మున్ను-తొల్లి పూర్వము మొదలగునవి పురార్థకము లని క్రింద వివరింపఁబడియె. క్రియల కట్టివానితో నన్వయరూపమగు సంబంధము తోఁచునపు డట్టిక్రియలమీఁద భావార్థమున 'కజీ' అను ప్రత్యయము వికల్పముగ నగు నని సూత్రార్థము. వంటచేయుటకుముందు వంటచేయకుండుటయే యుండెడిఁగానఁ బురార్థ

కములయోగమున వ్యతిరేకరూపప్రయోగమే తోఁచుట సహజము. 'వండకమునుపు' ఇట మును పను పురార్థము యోగమున వండుధాతువున కీవిధిచే 'కజ' ప్రత్యయమును (వండు+క) 20 చే ధాతువు తుదియుత్తున కత్వమునునై వండకమును పను రూపము గలిగె. కజ జిత్తనుట స్పష్టము. ఇట్లే తక్కుంగల యుదాహరణము లూహ్యములు. కజవర్ణకము గానిపక్షమున వండుటకు మునుపని యుండును. 'తొల్లి' అను పురార్థము యోగమునఁ గజ గల్గుట యరుదు.

వ్యతిరేకభావంబున మిజ యగు. 32.

వ్యతిరేకవిశిష్టక్రియాభిధాయి ధాతువునకు మిజ యగు. వండమి-పండమి.

టీ. వ్యతిరేకధాత్వర్థమున 'మిజ' అను ప్రత్యయ మగు నని సూత్రార్థము. వంట చేయుట యనుదానికి వంటచేయకుండుట వ్యతిరేకముగాన వంటచేయకుండుట యను నర్థమున వండు ధాతువుమీఁద మిజ వర్ణకమును 20 చే ధాతువు తుదియుత్తున కత్వమును గలిగి 'వండమి' అను రూపము గలిగె. ఇట్లే పండుటకు వ్యతిరేకము పండకుండుట గానఁ బండకుండుట యను నర్థమున పండుధాతువుమీఁద మిజయు ధాత్వంతోత్తున కత్వము 20 చేఁ గలిగి పండమి యనురూప మేర్పడెను. ఇట్లే తినమి-కనమి-భుజింపమి-వినమి మొదలగు రూపము లగుటను గమనించికొనునది.

సమానాశ్రయంబులం బూర్వకాలంబునం దివర్ణకం బగు. 33.

ఏకాశ్రయంబులగు క్రియలలోపల నెయ్యది పూర్వకాలికం బగుం దద్వాచి యగు ధాతువున కివర్ణకం బగు. ఇదియె క్త్వార్థంబు నాఁబడు. వండి - పండి - విని - కని. సమానకర్తృకంబు లనక సమానాశ్రయంబు లనుటంజేసి చైత్రునిచేత మైత్రుండు గొట్టంబడి మడిసె నిత్యాది సిద్ధం బయ్యె.

టీ. సమానశబ్ద మేకార్థక మగుటఁ గ్రిందివివరణమునుబట్టి స్పష్టము. ఒక పదార్థమునకు సంబంధించిన వ్యాపారములను దెల్పు ధాతువుల సమూహములోఁ బూర్వ పూర్వ కాలికంబులగు వ్యాపారముల బోధించు ధాతువులకు 'ఇ' అను ప్రత్యయ మగు నని సూత్రార్థము. 'ఇ' అను నీప్రత్యయము సంస్కృతమునందలి 'క్త్వా' అనుదానికిఁ దుల్యార్థము గాన నేతదంతమును క్త్వార్థమనుట యొప్పు నని యిదియె యను నీక్రింది మాట వివరణమున కభిప్రాయము (వండు+ఇ=వండి) ఇట్లే తక్కినవాని ప్రక్రియం గమనించు

నది. రాముఁడు వండి యేతెంచె:—ఇట రాముఁడను నొకనికే సంబంధించిన వండుట యేతెంచుట యను వ్యాపారములలోఁ బూర్వకాలిక వ్యాపారంబగు వండుటను బోధించు వండుధాతువున కిప్రత్యయము రా 'వండి' యను రూపము గలిగె నని గ్రహించునది. ఇట్లే 'రాముఁడు వండి బట్టలను గట్టి తాంబూలచర్వణ మొనర్చి పాదుకల ధరించి యేతెంచె' అను వాక్యమున రాముని పలువ్యాపారముల బోధించుక్రియలలోఁ దుదిదానికిఁ దక్కుఁ దక్కుంగల పూర్వపూర్వకాలికవ్యాపారబోధకముల కెల్లను నివర్తక మగుటను గమనించునది. తుదివ్యాపారమును ననుసరించి పూర్వకాలిక వ్యాపారములఁ దెలిసికొనుచుఁ దద్బోధకముల కివర్ణ ముం గూర్చునది.

'సమానకర్తృకయోః పూర్వకాలే' అను సంస్కృతవ్యాకరణపద్ధతి ననుసరించి సమానకర్తృకములలోఁ బూర్వకాలికముల కివర్ణక మగు నని సూత్రించిన 'చైత్రునిచేత మైత్రుండు కొట్టంబడి మడిసె' అను రీతి నొప్పు కర్మణిప్రయోగవాక్యములందుఁ గొట్టఁబడు మడియు నను క్రియాద్వయమునకుఁ గర్త యొకఁడుగాక కొట్టఁబడి యనుదానికి చైత్రుఁడును మడిసె ననుదానికి మైత్రుఁడును గర్త లగుటంజేసి పూర్వకాలిక వ్యాపారబోధక మగు కొట్టఁబ డనుదాని కివర్ణకము గలుగకపోవలసి వచ్చును గాన నాపద్ధతి యనాదృతమయ్యె ననియుఁ గొట్టఁబడనుదానిచేతను మడిసె ననుదానిచేతను బోధ్యము లగువ్యాపారముల కాశ్రయుఁడు మైత్రుఁడే యగుటంజేసి యనఁగా దాడనము నందినవాఁడును, మడిసినవాఁడును మైత్రుఁడే యగుటంజేసి సమానాశ్రయము లన వలసివచ్చె ననియుఁ బ్రకృతము కొట్టఁబడినవాఁడును మడిసినవాఁడును నొకఁడే యగుటచే సమానాశ్రయము లగు క్రియలలోఁ బూర్వకాలిక క్రియయగు కొట్టఁబ డను దాని కివర్ణ మీవిధిచేఁ గలిగె ననియు నీక్రింద నున్న సమానకర్తృకంబు లనక యను సూరి వివరణమున కభిప్రాయము. ఆంధ్రభాషాశైలిని బాగుగఁ బరికించి సమానాశ్రయ దళము నెలకొల్పఁబడె నని భావము. సంస్కృతమున నిట్టి కర్మణిప్రయోగవాక్యములఁ క్త్వాప్రత్యయము గలుగుటయే పొసఁగదు. 'చైత్రేణ తాడితో మైత్రో మమార' అనురీతినే యుండునుగాని పూర్వకాలికవ్యాపారబోధకమునకుఁ క్త్వాప్రత్యయ మిట్టి యదనునఁ గలుగదు. భాషాశైలిం జేసి యీవిషయమున సంస్కృతాంధ్రభాషలు భిన్నములగుట స్పష్టము. 'ఒక్కొకచో భూతకాలికాసమాపకక్రియ హేత్వర్థకంబు నగు' అని త్రిలింగలక్షణశేషకర్త యీసందర్భమును బూరించుట నరయునది. 'క్త్వా భూతయోః క్రియాంతర్యేత్' అనునది మూలము. ధాతు వుపసర్గముతోఁ గూడినఁ క్త్వాస్థానమును ల్యప్పుగూడఁ బర్యాయమున వందవచ్చు ననియు, నుపసర్గముతోఁ గూడకున్నఁ క్త్వాప్రత్యయమే యందు ననియు సంస్కృతవ్యాకరణమార్గము. ఇందట్టి భేదమగపడమి క్త్వాల్యప్పుల రెంటిస్థానమున నిప్రత్యయమే యగు.

కజి వ్యతిరేకక్త్వార్థంబునం దగు. ౩౯.

వండక - పండక - కొట్టక - తెట్టక.

టీ. క్త్వార్థముయొక్క వ్యతిరేకమును బోధింపవలసి వచ్చినపుడు ధాతువునకు 'కజి' అను ప్రత్యయ మగును. కజి జీత్తుగావ నది పరముగా 20 చే ధాతువుతుది యుత్తున కత్వ మగుటను గమనించునది. 'వండు+క=వండ+క = వండక; పండు+క = పండ+క=పండక' అనురీతిని ప్రక్రియ నూహించునది. క్త్వార్థమునందె వ్యతిరేకమున నిదియుఁ గలుగుఁగాన క్త్వానియమములనెల్లను దీనివిషయమునను గమనించునది.

తుమర్థభావలక్షణంబులందు నుజి యగు. ౪౦.

భావలక్షణంబు నా నన్యక్రియకు లక్షణభూతం బగుక్రియ. తుమర్థంబందును భావలక్షణంబులందును ధాతువునకు నుజివర్ణకం బగు. తుమర్థంబు - చైత్రుండు వండను బోయెను. పాకక్రియార్థము పోయె నని యర్థము. భావలక్షణము-చైత్రుండు వండ నతిథి వచ్చెను. ఇచట వంట లక్షణము - వచ్చుట లక్ష్యము.

టీ. సంస్కృతమునందలి తుమున్ ప్రత్యయముయొక్క యర్థమందును వ్యాపారములోఁ దుదివ్యాపారమునకుఁ జిహ్నమగు వ్యాపారముయొక్క యర్థమందును క్రియకు నుజి యను ప్రత్యయ మగును. 'గంతుమ్-భోక్తుమ్' మొదలగు తుమున్నంతములకు వెళ్లుటకొఱకుఁ జేయుటకొఱకు నని యర్థముగానఁ దుమున్నర్థకనుజ్యంతము లగు వండను మొదలగువానికిఁగూడ వంటచేయుటకొఱకనియే యర్థ మనియుఁ గావున నే పాకక్రియార్థ మని వివరించుట పొసఁగె ననియు గ్రహించునది. వ్యాపారములలో నొకదాని కొకటి సూచకమగునేని సూచకవ్యాపారబోధకమగుదాని కీవిధి చే నుజి యగు నని భావలక్షణంబు నా ననువివరణమున కభిప్రాయము. వ్యాపారములలో నొక వ్యాపార మెపుడు జరిగెనో తెలిసికొనుటకుఁ దద్వ్యాపారబోధకక్రియారూప మవకాశ మీయనపు డావ్యాపార మిట్టియదనున జరిగె నని గుర్తించుట కవకాశమొసంగు క్రియభావలక్షణార్థక మని ఫలితము గ్రహింపనగును. అనఁగాఁ దెలియనికాలము గలక్రియకు బాగుగఁ దెలియునట్టి కాలము గలక్రియకు బోధకం బగునేని యజ్ఞాతకాలక్రియకు బోధకమైన యాప్రసిద్ధ కాలక్రియ భావలక్షణసంజ్ఞక మగు నని భావము. క్రియలమీఁద వగు లడాదులను వానిచే నేర్పడు రూపాంతరములనుబట్టి సామాన్యముగఁ గ్రియలకాలము గుర్తింపనగుం గాని భూతభవిష్యద్వర్తమానముల నావ్యాపార మెట్టియదనున జరిగెనో గుర్తింప నవ

కాలము చాలదుగాన నట్లు గుర్తింప నగునగు నదియును సూచించుక్రియయే ప్రసిద్ధ
కాలక్రియ యగు నని గ్రహింపవలయును. ఈభావలక్షణార్థమున సంస్కృతమునఁ
బదము సతి సప్తమ్యంతమైయుండు నను నంశము 'చైత్రే పచతి సత్యతిథిరాజగామ'
అను మూలమునందలి యుదాహరణవాక్యమునకు సరియైన సంస్కృతవాక్యము నరసినఁ
దెల్లమగు. 'యస్య చ భావే భావలక్షణమ్' అను పాణినీయసూత్రము ననుసరించి భావ
లక్షణార్థము నిరూపితమయ్యెఁగానఁ దత్సూత్రవివరణములఁ బరికించువారల కీసంద
ర్భము సుబోధంబు. 'చైత్రుండు వండను బోయెను':—ఇట తుమున్నర్థక నుజ్యంతమగు
వండనను దానికి వంటచేయుటకొఱ కని యర్థము. వండుధాతువున కీవిధిచే దుమున్నర్థ
మున నుజియు 20 చే ధాత్వంతోత్తున కత్తును (వండు+ను=వండ+ను=వండను) గా
నీరూపము గలిగె ననుట స్పష్టము. 'చైత్రుండు వండ నతిథి వచ్చెను':—ఇట వచ్చె
నను క్రియకు వండ ననునది లక్షణభూతముగాన భావలక్షణార్థక మయ్యె ననుట
స్పష్టము. ముందు వ్రాసినరీతినె ప్రక్రియ గ్రాహ్యము. భావ మనఁగా జేయుట
కావించుట యని ముందె యుక్తముగానఁ గ్రియకు సూచక మగునర్థమున ననునది భావ
లక్షణార్థమున నను దాని కర్థమగు ననుట స్పష్టము. వచ్చె నను భూతకాలికసమాపక
క్రియ యతిథి యిదివఱకే వచ్చె నని తెలుపుచున్నది గాని యారాక యపు డెట్టియదను
జరిగెనో తెలియరాదు కాన నారాక చైత్రుఁడు వంటచేయుచుండ నయ్యె నని
యదను జ్ఞాపకముగ సూచించుటను వండుధాతువె భావలక్షణక్రియ యై నుజ్యంత
మగుట పొసఁగె నని గ్రహించునది. ఇట్లే యంతటను నర్థప్రక్రియల గమనించునది.
భావలక్షణక్రియ యన జ్ఞాపకక్రియ యని ఫలితము. కాఁగా, 'వండను' అనునది 30
సూత్రముప్రకారము వ్యతిరేకసమాపకోత్తమపురుషైకవచనమును, నీవిధిచే దుమున్భావ
లక్షణార్థకాసమాపకరూపంబును, 122 ప్రకారము కర్తృభావార్థకంబును నగుటను
గమనించునది. ఇది యానంతర్యార్థక మగుటయుఁ గలదు.

చేదర్థంబునందు వృత్తం బగు భావలక్షణంబునందు నవర్ణకంబు ద్రుతాంతం బగు. ౪౧.

వానలు గురిసినం బంటలు పండును. వాఁడు రమ్మనినఁ బోయితిని.

టీ. చేదర్థమునందు ధాతువునకును, గడచిన వ్యాపారమును బోధించు భావ
లక్షణక్రియకును, ద్రుతము తుదిని గల నవర్ణక మగు నని సూత్రార్థము. ధాతువున కను
నది యధికారము. భావలక్షణము నా నన్యక్రియకు లక్షణభూత మగుక్రియ యని
ముందె యుక్తము. సంస్కృతమునందలి 'చేత్' అనుదానికి 'ఏని-చో-ఆ-ఆయిన' అను
మొదలగునవి తెలుఁగున నర్థవివరణమునఁ దోఁచెడి (చూ. 119) వృత్త మనఁగా జరిగి

పోయినది-భూతం బగుట. ఇట్టి పట్టులఁ బ్రధానసమాపకక్రియావాచ్యవ్యాపారమున కీద్రుతాంతనవర్ణకమునందు క్రియచే బోధ్యమగు వ్యాపారము జరిగిపోయినదే యెపుడు నగుంగాని వాక్యప్రయోగకాలమున కీద్రుతాంతనవర్ణకమునందు క్రియచే బోధ్యమగు వ్యాపారము జరిగిపోయిన దగుటయు జరుగఁబోవున దగుటయు సంభవించెడిఁగాన జరుగఁ బోవున దగునపుడు చేదర్థకముగ గ్రహించియు జరిగిపోయిన దగునపుడు భావలక్షణముగ గ్రహించియు ద్రుతాంతనవర్ణకమును జేయవలె నను నభిప్రాయము 'చేదర్థమునందును, వృత్తం బగు భావలక్షణమునందు' అను రెండు సప్తమ్యంతదళముల నిడుటంబట్టి గ్రంథ కర్తకుఁ గల దని చెప్పనొప్పును. మఱియు ప్రథమోదాహరణమునుబట్టి వాక్యప్రయోగ కాలమునకు వానలు గురియ లే దనియు మీఁదఁ గురియుచోఁ బంటలు పండఁగల వనియు నర్థము వివక్షించి యవ్వాక్యము ప్రయోగించినట్లు విశదమయ్యెడిఁ గాన నటఁ గురియు ధాతువు భావలక్షణం బయ్యె వృత్తవ్యాపారబోధకముగాక చేదర్థకమె యగుటంజేసి చేదర్థమునం బె యది ద్రుతాంతనవర్ణకము నీవిధిచే నం బె నని గ్రహించునది. ద్వితీయో దాహరణమునుబట్టి వాఁడు రమ్మనినపిదపనే వాఁడు పోవుట జరిగె నని విశదమయ్యెడిఁ గాన నిటఁ జేదర్థమునకుఁ బ్రసక్తి లేదనియు రమ్మనుట ముందును బోవుట పిదపను జరిగెఁగానఁ బోవుటకు రమ్మనుట యుపలక్షణమును నాపోవుటను బోధించుక్రియ గడ చినవ్యాపారమును బోధించున దగుట వృత్తం బగు భావలక్షణమునకు నగుంగాన నర్థానికి వృత్తభావలక్షణమునం బె ద్రుతాంత నవర్ణక మయ్యె ననియు గ్రహింపఁదగును. ముందు చెప్పినరీతిని బ్రధానసమాపకవాచ్యవ్యాపారదృష్టి కీద్రుతాంతనవర్ణకము నందిన క్రియచే బోధ్యమగువ్యాపారము భూతంబె యగుంగాన భూతంబున నగు నిగాగమంబును, నది పరముగా యాకు సాదేశంబును నగుట యవిరుద్ధమె యని తలంపఁదగును. ఇట్లే 'వాఁడు వచ్చినఁ జాలును. నీవు పోయిన సరియ.' మొదలగు వాక్యములందు వచ్చు ధాతువునకుఁ జేదర్థమం బె నవర్ణక మయ్యె నని గమనించునది. చేదర్థమునం దనక కేవలము భావలక్షణ తనే యెంచి చేదర్థభావలక్షణమునం దని సూత్రించిన బైవాక్యమున వచ్చుధాతువునకు ద్రుతాంతనవర్ణము గా నవకాశము లేదుగాన రెండు సప్తమ్యంతదళములను నిల్పి సూత్రించె నని విభేదము గ్రహింపఁదగును. సుప్తార్థప్రకాశికాకర్త 'చేదర్థేనో ద్రుతాంత; స్తద్వద్వృత్తే భావలక్షణే' అని హరికారిక, రెండు సప్తమ్యంతదళములచే 'తద్వత్' అని రెం డర్థములందును ద్రుతాంతనవర్ణమును విధించుచున్నను నెందులకో దానిఁ బాటింపక చేదర్థమునందను దళమును మీఁదివృత్తం బగు భావలక్షణమునం దను దానికి విశేషణముగ సమన్వయించి చేదర్థమునం దున్నట్టి భావలక్షణమునందు ద్రుతాంతనవర్ణ మగు నని వ్యాఖ్యానము చేసినవారు. పరికింప సామాన్యముగ నీచేదర్థక

క్రియ భావలక్షణమె గాఁదగుటను గేవల చేదర్థకము భావలక్షణముగాక పొసఁగుట క్వాచిత్క మగుటను గావలయు నీ రిట్లు వ్యాఖ్యానము చేసియుందు రని తోఁచెడి. కాని పైని వ్రాసినప్రకారము కేవల చేదర్థము బోధ్యము గావలసి యున్నపుడును, చేదర్థకవాచ్యవ్యాపారము వాక్యప్రయోగకాలమునకు జరుగఁబోవున దగునపుడును, చేదర్థమునకుఁ బ్రసక్తిలేక కేవలవృత్తభావలక్షణతకే ప్రసక్తి తోఁచునపుడును ద్రుతాంత నవర్ణకము గావలసివచ్చుటం జేసి సూరి చేదర్థమునందును, వృత్తంబగు భావలక్షణము నందును, ద్రుతాంతనవర్ణకము వేర్వేఱ విధించె ననియు నదియె సరసమార్గ మనియుఁ జెప్పఁదగును. వాఁడు రమ్మనినఁ బోయితి నను మూలోదాహరణమునఁ జేదర్థమునకుఁ బ్రసక్తి లే దనియుఁ గేవల వృత్తభావలక్షణతయె తోఁచెడు ననియుఁ బాఠకులకుఁ దెల్లముగాన నిట సుప్తార్థప్రకాశికాకారులమతము ననుసరించి చేదర్థకత పొసఁగమిని రమ్మనిన నని ద్రుతాంతనవర్ణకంబైనరూపము గలుగ నవకాశము లేమి వారిమార్గ మస్వరస మనుట సాహసము గాఁజాలదు. ఇట్లయ్యు నీపట్టున హరికారికకు విరుద్ధముగఁ జేదర్థకము పొసఁగని భావలక్షణోదాహృతులకును గేవలచేదర్థములకును నవర్ణకము గలుగనిగతిని వ్యాఖ్య వ్రాయుటకుఁ గతము చింత్యము. మఱియుఁ జేదర్థభావలక్షణంబున నని సంగ్రహించి లక్షణకర్త యనినం జాలియుండఁ జేదర్థమునందు వృత్తం బగుభావ లక్షణంబునం దని రెండు సప్తమ్యంతములను నిల్పి సూత్రించుటం జేసియె రెండు విషయ ములకు సంబంధించిన దీవిధి యనుట తెల్లము. నన్నయకాలమున నిట్టిది చేదర్థకమై ప్రయుక్తమైన ట్లగపడదు. సమాపకక్రియారూపముల కేనిపదము గూర్చి చేదర్థమును సూచించుట గాన నగు. ఇట్లే వ్యతిరేకక్రియారూపములమీఁద నేని నిడి చేదర్థమును సూచించుట చూడ నగు. వ్యతిరేకముమీఁదఁ గాలముతోఁబాటు చేదర్థమును గూడ దెలుపవలె నన్న నేనితోడి యగుధాతువు నాయాకాలవాచకరూపములను వ్యతిరేక క్రియ కనుబంధముగాఁ జేర్చెడివారు. కాన నీనవర్ణకరూపసాధనప్రక్రియ ‘చేస్తే చెప్పితే’ అను నవీనవ్యావహారికరూపసంస్కారమునుబట్టి యేర్పడిన దనఁదగును. ప్రకృతము ‘చో, ఎడ’ అనువానిం గూర్చిన ధాతురూపముల నీయర్థమున వాడుచున్నారు. చో-ఎడలను నన్నయాదిప్రాచీనులు చోట సమయమున ననునర్థముల వాడినట్లు తత్ప్ర యోగములు విశదపఱచుచుండుటను నట్టిమార్గమును గృతకంబె యగు. (చూ. బాలక. శ. ము. పుట. 218-20.)

ఆనంతర్యంబున డువర్ణకంబు ద్రుతాంతం బగు. ౪౨.

జాబిలి తోఁతెంచుడుం గువలయంబులు వికసిల్లె.

టీ. అనంతరభావ మానంతర్యము; తరువాత పిదప నని యర్థము. అయినను నవ్యవహితపరత్వమే యంగీకార్యము. అవ్యవధాన మగపడుచుండుచోఁ గారణక్రియావాచకమునకు ద్రుతాంతంబగు దువర్ణక మగు నని సూత్రార్థము. కారణము ప్రకాశితమైన యనంతరమందే (అనుపదమందే) కార్యము గలుగుట గల్గెనేని కారణక్రియావాచకమునకు ద్రుతాంతదువర్ణక మగు నని భావము. దీన నంతర మనఁగా నవకాశ మనియు నది లేని దనంతర మనియు దానిభావ మానంతర్య మనియు వ్యుత్పత్తి చెప్పనగుటచేను దాన నానంతర్య మనుదాని కనుపదమందె యని యర్థము వ్రాయుటయుం బ్రసక్తము లయ్యె నని యెఱుఁగునది. పూర్వసూత్రముచే నవర్ణకము కారణక్రియ కానంతర్యాభావమునను యగు ననియుఁ గారణక్రియ కానంతర్యమును నర్థమగునేని ద్రుతాంతదువర్ణకమే యగు ననియు విశేషభేదమును గమనించునది. కేవలభావలక్షణమునకుఁజెయు నానంతర్యవ్యక్తభావలక్షణము నవర్ణకమును నానంతర్యయుక్తభావలక్షణమున ద్రుతాంత దువర్ణకమును నగు నని 40-41-42 సూత్రములకు విషయవిభేద మూహించుకొనుచుఁ గార్యకారణభావమున నుజెనవర్ణకదువర్ణకములఁ గారణక్రియా వాచకములకు గూర్చునని. జాబిలి తోఁతెంచుడుం గువలయంబులు వికసించె:—ఇటఁ గువలయములు వికసించుటకుఁ జంద్రుఁ డుదయించుట కారణము. మఱియుఁ జంద్రుఁ డుదయించుటతోడనే కలువలు వికసించుట జరుగుఁగాన నుదయించుట యను కారణముయొక్క ప్రాదుర్భావమున కనుపదమందె వికసించుట జరిగె ననవలయును. కాన నిట నుదయించుట యను నర్థము గల తోఁతెం చునది యానంతర్యార్థకకారణక్రియ యగుటంజేసి యద్దానికి ద్రుతాంతదువర్ణక మీవిధిచే నై 'తోఁతెంచుడును' ననురూప మేర్పడె నని గ్రహించునది. వానలు కురిసిన యనుపపదమందుఁ గాక కొంతకాలము గడచినపిదపఁ బంటలు పండుట జరుగునుగానఁ బూర్వసూత్రోదాహరణమున, గురియు ననునది కారణక్రియయే గాని యానంతర్యార్థకకారణక్రియ గా దని యెఱుంగునది. కారణక్రియ కనుపపదమందె సంభవము వివక్షిత మగునేని ద్రుతాంతదువర్ణకమే యగు. భావార్థకటవర్ణకమును. యనువర్ణ పరకమై యీయర్థమును బోధించెడి.

చువర్ణకంబు ద్రుతాంతంబు క్రియాన్వయంబున శత్రర్థంబునం దగు. ౪౩.

చూచుచుం బోవుచున్నాఁడు-చూచుచుం బోయెను-చూచుచుం బోవఁగలఁడు.

టీ. సంస్కృతమున శతృప్రత్యయము వర్తమానమున విధింపఁబడినది. తెలుఁగున దానియర్థమున ద్రుత మంతమందుఁగల 'చు' అను ప్రత్యయ మగును. ఇది యసమాపక

క్రియగాఁ గ్రియాన్వయమున నని యుక్తము. సమాపకక్రియతో నన్వయరూప మగు సంబంధ మగపడునపుడు శతృప్రత్యయార్థమునఁ గ్రియకు ద్రుతాంతచువర్ణక మగు నని సూత్రార్థము. చూచుచుం బోవుచున్నాఁడు:—ఇచట బోవుచున్నాఁ డను క్రియతో నన్వయము చూచుక్రియకుఁ దోఁచుచున్నది గాన దానికి శతృప్రత్యయార్థమున ద్రుతాంతచువర్ణక (చుచు) మీఁదివిధిచే నై 'చూచుచును' అనురూప మేర్పడె నని గ్రహించునది. ఇట్లే తక్కిన రెం డుదాహరణములందుఁ జూచుధాతువులకు ద్రుతాంత చువర్ణకము శత్రర్థమున నగుటను గమనించికొనునది. సమాపకక్రియ వర్తమానభూత భవిష్యత్కాలములలో నేద్దానిని బోధించుచున్నను దానితో నన్వయించు క్రియకు శత్రర్థమున ద్రుతాంత చువర్ణకము గలుగవచ్చు నని సూచింపఁ గ్రమముగ వర్తమానమునకు మొదటి యుదాహరణమును భూతమునకు రెండవదియు, భావికి మూఁడవదియు నుదాహరింపఁబడె నని గ్రహించునది. క్రియాన్వయమె ప్రధానముగాని సమాపక మేకాలమున నున్నను బాధ లే దని తాత్పర్యము. ఈచువర్ణకమునకును నున్నానుబంధపరత్వమున నగు చువర్ణమునకును గ్రమముగ భిన్నాభిన్నకాలభేదము గల దని ముందె యుక్తము. ఏకాలమునం దున్న క్రియతో నన్వయించినను నిట్టి స్థలముల నసమాపకక్రియావాచ్యవ్యాపార మాకాలమునకు వర్తమానమున నున్నవ్యాపారముచే బోధించున దగుం గాన నది వర్తమానకాలిక క్రియయే యగుటయు దాన శత్రర్థకచువర్ణకము నందుటయుఁ గుదిరెడి నని గ్రహింపఁదగును.

తృవర్ణ కార్థంబునం దెడియెడువన్నియ లగు. ౪౪.

ప్రహరించెడివాఁడు - ప్రహరించెడువాఁడు - ప్రహర్త యని యర్థము.

టీ. వన్నియ లనఁగా వర్ణకము లని యర్థము. వర్ణక మనఁ బ్రత్యయ మని ముందె యుక్తము. సంస్కృతమునఁ దృచ్ప్రత్యయము కర్త్రర్థమున విధింపఁబడినది. ఆతృచ్ప్రత్యయమునే వ్యాకర్త యిందుఁ దుదిచకారమును వదలి తృవర్ణక మని పేర్కొనెను. తృవర్ణకార్థమున ననఁగాఁ గర్త్రర్థమున ధాతువునకు 'ఎడి-ఎడు' అను రెండు ప్రత్యయములు పర్యాయమున నగు నని సూత్రార్థము ప్రహరించెడివాఁడు:—ఇటఁ బ్రహరించు వ్యాపారమును గర్తృనిష్ఠమును బోధించు ప్రహరించుదానికి 'ఎడి' అను ప్రత్యయము గాఁ 'బ్రహరించెడివాఁ' డనియు, 'ఎడు' అను ప్రత్యయము గా 'ప్రహరించెడువాఁ' డనియుం రూపము లేర్పడును. దీనికి సంస్కృతమునఁ బ్రహర్త యను తృజంతము సరియగు పదము గానఁ బైరూపములు తృవర్ణకార్థమున నెడియెడుల నందినవే యని స్పష్టముసేయఁ బ్రహర్త యని యర్థ మని నిర్వచించె నని యెన్నునది. వాఁ డని చేర్చి

చూపుటఁ గర్త్రర్థకవిశేషణ మని తెలుపుటకొఱకు కని తలంచునది. తత్సమధాతువు నుదాహరించినను నీప్రత్యయములు సమాసమధాతుసామాన్యము లని గ్రహింపఁదగును.

వానికి లోపంబు బహుళంబుగా నగు. ౪౫.

ప్రహరించువాఁడు - ప్రహర్త యని యర్థము.

టీ. పూర్వసూత్రముచే విధింపఁబడిన 'ఎడి-ఎడు' అనువానికి వికల్పముగ లోపము గలుగు నని సూత్రార్థము. వాని కీవిధిచే లోపము గల్గిన 'ప్రహరించు' అనియే యుండు ననుట స్పష్టము. సమాసము 9 చే నివి గలుగనిపక్షమునఁ గర్త్రర్థకతను దెలుపఁ గల తచ్ఛబ్దము చేరు ననుటకు బ్రహరించువాఁ డని లక్షణకర్త యిచ్చిన యుదాహరణము స్పష్టపఱచెడి. ప్రహరించు రాముఁ డనియుఁ బక్షమున విశేషణము విశేష్యసంగతితో నెనఁగుట దగు ననుట స్పష్టము. అనఁగా నెడియెడులు గాకున్నను దృవర్ణకార్థము క్రియచేఁ బ్రకాశిత మగు నని దీని తాత్పర్య మనుట తెల్లము. ఈవిధిచే లోపము బహుళ మగుటఁ గలుగకున్న నెడియెడులు పర్యాయముగ నుండు ననుట స్పష్టము.

ఉన్నకలజినవర్ణకంబులు భవద్భావిశతృక్తవదర్థంబులం దగు. ౪౬.

ఉన్నవర్ణకంబు వర్తమానార్థక శత్రర్థంబునం దగు-కలజివర్ణకంబు భవిష్యదర్థక శత్రర్థంబునం దగు - నవర్ణకంబు క్తవదర్థంబునం దగు - ఇవి సత్త్వాభిధానంబునం దగు నని యెఱుంగునది. సుబంతవాచ్యంబు సత్త్వంబు నాఁబడు. వండుచున్నవాఁడు - వండఁగలవాఁడు-వండినవాఁడు.

టీ. ధాతువున కని యధికారసూత్ర మిట కనువర్తించును. 'శతృ' అనుదానికి 'భవత్'; 'భావి;' అనువానితోడ నన్వయము. తుది నున్న 'అర్థ' అనునది 'భవత్, భావి, క్తవత్' అను మూఁడిటియెడ నన్వయించును. వర్ణకశబ్దమునకు 'ఉన్న - కలజి-న' అను మూఁటితో నన్వయము. క్రమము ననుసరించి 'ఉన్న' అనునది భవచ్ఛత్రర్థమం దనుదానికిని, 'కలజి' అనునది భావిశత్రర్థమం దనుదానికిని, 'న' అనునది క్తవదర్థమం దనుదానికిని సంబంధించెడి. కాఁగా భవచ్ఛత్రర్థమం దున్నవర్ణకమును భావిశత్రర్థమందుఁ గలజివర్ణకమును క్తవదర్థమందు నవర్ణకమును ధాతువున కగు నని సూత్రార్థము ఫలించెడి. భూధాతువునకంటె వర్తమానమున శతృప్రత్యయముగా 'భవత్' అను రూపము గలుగును. ఇట్లే భూధాతువుకంటె భావిని శతృప్రత్యయము గలుగ 'భవిష్యత్' అని యగును. కాని మూలమున 'భవత్' అనినట్లే 'భవిష్యత్' అనక 'భావిశతృ' అని యనెను. కాఁగా 'భవదర్థమునందు' అనుదానికి వర్తమానశత్రర్థమం దనియు, 'భావిశత్రర్థమందు'

అనుదానికి భవిష్యచ్ఛత్రర్థమం దనియు నర్థము లభించెడిఁ గాన నున్న వర్ణక మను నీక్రిందివివరణము తత్ఫలితమే యని గ్రహించునది. క్తవతుప్రత్యయము సంస్కృతవ్యాకృతిని భూతమున విధింపఁబడియె. కానఁ దత్స్థానిక మగు నీనవర్ణకమును భూతకాలికమె యని తెలియునది. ఈమూఁడు ప్రత్యయములును బదార్థమును బోధించునపుడే యగు నని యివి సత్త్వాభిధానంబున నను నీక్రిందివివరణమున కభిప్రాయము. సత్త్వ మనఁగా ద్రవ్యము. ద్రవ్య మనఁ బదార్థము. క్రియచే వ్యాపారమే తెలుపఁబడెడిఁగాని ద్రవ్యము తెలుపఁబడదు. సుబంతమమాత్రమె ద్రవ్యము నెఱింగింప సమర్థ మగుం గాన సుబంతముచే బోధ్య మగునది సత్త్వ మని వివరింపఁబడియె. 'రాముఁడు - వృక్షము - జ్ఞానము' మొదలగు సుబంతములే ద్రవ్యాభిధానంబు లగుట స్పష్టము. ఉన్నకలజె నవర్ణకాంతములు నామవాచకములకు విశేషణము లగుట సహజము గాన నవి సత్త్వమును దెల్పునవి యయ్యెడి. 'వచ్చుచున్న-వండఁగల-వచ్చిన' అనునవి క్రమముగ 'వచ్చుచున్న-వండఁగల-వచ్చిన' దేవదత్తాదిపదార్థములనే బోధించును గాన వాని కున్న కలజె నవర్ణకములు సత్త్వాభిధానంబున నయ్యె ననుట స్పష్టము. దీనినే సమాసపరిచ్ఛేదమునందలి తచ్ఛబ్దానుప్రయోగమును గ్రియావిశేషణములకు శాసించు 9 విధి తెల్పుచున్నదనియు దాన నేతదంతములు పదార్థబోధకశబ్దములను విడిచి యుండ వనియు నక్కారణమున సమాసము 9 విధిచేఁ దగిలిన పదార్థబోధకశబ్దమును దీనినుండి వేఱుచేయ నవకాశము లే దనియు తోఁచెడి, పక్షమున నీధాతుజవిశేషణము లే డింటికి విశేష్యసంగతియేని సంభవింపక తీర దనుట ముందె యుక్తము. వండుచున్నవాఁడు:—వండుధాతువున కీవిధిచే వర్తమానశత్రర్థమున నున్న వర్ణకమును 14 చే వర్తమానార్థకమగుట నున్న పరముగాఁ జువర్ణకంబును గా 'వండుచున్న' అను రూపము గలిగె ననియు దానికి సమాసము 9 చేఁ దచ్ఛబ్ద మనుప్రయుక్తమగుట వండుచున్నవాఁ డయ్యె ననియుఁ బ్రక్రియం గమనించునది. ఇట్లే యీవిధిచే వండుధాతువునకు భావి శత్రర్థమునఁ గలజె వర్ణకమును, గలజె పరముగా 20-21 లచే నక్వుగాగమములును గా వండఁగల యనురూప మేర్పడె ననియుఁ బిదప సమాసము 9 చేఁ దచ్ఛబ్ద మనుప్రయుక్తమగుట వండఁగలవాఁ డను రూప మయ్యె ననియుఁ దెలియునది. ఈగతినే వండుధాతువున కీవిధిచేఁ గ్తవదర్థమున నవర్ణకమును భూతార్థక మగుట 17 చే ధాతువున కిగాగమంబును గా వండిన యను రూపమగు ననియు సమాసము 9 చేఁ దచ్ఛబ్ద మనుప్రయుక్త మగుట వండినవాఁ డను రూపము సంభవించె ననియు నెన్నునది. ఇట్లే యమహదర్థకము లైనచో నేతదంతముల కది యవు లనుప్రయుక్తములు సమాసము 9 చే నగుటను గమనించునది. (వండినది - వండుచున్నది-వండఁగలది) 117 విధి ననుసరించి యున్న కల నవర్ణకాంతములమీఁది

తచ్ఛబ్దవకారము లోపించి నిత్యసంధి యగుటంజేసి వండుచున్నాఁ డిత్యాదులు గలిగెడిఁ గాని సమాపకములగు 'వండుచున్నాఁడు-వండఁగలఁడు-వండుచున్నారు' మొదలగునవి యవిభాజ్యరూపము లనియు నీసూత్రముచే నేర్పడినట్టియు సమాసము 9 చేఁ దచ్ఛబ్దాంతములైనట్టియు 117 చే వకారలోపమునందినట్టియు రూపములు 'వండుచున్న + వాఁడు-' అనురీతిని విభజింప నర్హము లనియు భేదమును నీవ్యాకృతిప్రక్రియామార్గమునుబట్టి గ్రహింపవలసియున్నది. భూతమునమాత్ర మీవిధిచే నైన నవర్ణకము తుదిగల వానికి 117 చే 'వండినాఁడు-వండినారు-వండినావు - వండినాఁడను-వండినార' మను రూపములే గలిగెడిఁగాని 'వండెను-వండిరి-వండితివి - వండితిరి-వండితిని-వండితిమి' అను రీతి రూపములు గలుగఁజాలవు కాఁగా వర్తమానభావ్యర్థకములగు సమాపకక్రియారూపములకును నీసూత్రముచే నున్న కలజ్యంతములై సమాసము 9 చేఁ దచ్ఛబ్దాంతములై 117 చే వకారలోపమునందిన రూపములకును నర్థరూపముల నేకరూపత సంభవించె ననక తీరదు. ఏకరూపములగు రూపములను బ్రత్యేకముగ సూత్రన్యాస మొనర్చి సాధించుట యనావశ్యకమనకతప్పదు. అర్థమునందును వీనికి భేదము మృగ్యంబు. విభజింపఁ దగుట దగకుండుట యనుభేదము ప్రయోజనశూన్యము. ఈసూత్రముచే నున్న కలజ్యంతములయి సమాసము 9 చేఁ దచ్ఛబ్దాంతము లయి 117 చే వకారలోపము నందిన వని చెప్పినమార్గమే భాషాసహజస్థితికిని, బదార్థసహజప్రకాశనమునకును, భాషాతత్త్వపరిశీలనమునకును దోడ్పడెడి. కాన వర్తమానభావులందు సమాపకములఁ గలిగించు ప్రక్రియ త్యాజ్య మనియు నరమణీయ మనియుఁ జెప్పనొప్పను. నన్నయ ప్రాచీనభారత ప్రయోగముల గమనించిన నున్న కలజ్యంతములమీఁద ననుప్రయుక్తమైన తచ్ఛబ్దరూపములతోడి రూపములే భూతభావ్యర్థకము లగుట విశదమయ్యెడిఁ గాన వర్తమానభావులందు సమాపకముల సాధించుమార్గము కృత్రిమము త్యాజ్య మని స్పష్టమయ్యెడి. (చూ. విషయప. పేరా. 113.)

వ్యతిరేక తృవర్ణకార్థంబున నిజి యగు. ౮౭.

వండనివాఁడు - ఎడిప్రభృతివర్ణకాంతంబు లేదును ధాతుజవిశేషణంబు లని ప్రాచీనులు వ్యవహరింతురు.

టీ. 44 చే నెడియెడులును 45 చే వానికి బహుళముగ లోపమును విధించి తృవర్ణకార్థకరూపములు సాధింపఁబడినవి. ప్రకృతము తృవర్ణకార్థకవ్యతిరేకరూపము లీమాత్రముచే సాధింపఁబడుచున్నవి. తృవర్ణకార్థవ్యతిరేకమున నిజివర్ణకము ధాతువున కగు నని సూత్రార్థము. వండుధాతువునకు వ్యతిరేకతృవర్ణకార్థమున నీవిధిచే నిజియుం 20 చే ధాత్వంతోత్తున కత్వమును గా వండని యనురూప మయ్యె ననియుఁ బిదప సమా

సము 9 చేఁ దచ్ఛబ్ద మనుప్రయుక్త మయ్యె ననియు గ్రహించునది. ౪౪ చే నగు నెడి యెడు లంతమందుఁ గలవానిని ౪5 చే వానికి లోపము నందినవానిని ౪6 చే నున్నకలజి నవర్ణకముల నందినవానిని ౪7 చే నిజేని జెందినవానిని ధాతుజవిశేషణము లని పూర్వ వ్యాకర్త లని రని యెడిప్రభృతి యను నీక్రింది సూరివివరణమున కభిప్రాయము. (1. ఎడి-2. ఎడు-3. వీనిలోపము ౪. ఉన్న-5. కల-6. న 7. ని.)

లకారాదులు సకర్మకంబునకుం గర్తృకర్మంబులందును లాఁతికిం గర్తయందు నగు. ౪౮.

సకర్మకంబు నాఁ గర్మాకాంక్షోత్థాపకంబు - అకర్మకంబు నాఁ గర్మాకాంక్షానుత్థాపకంబు.

టీ. ఈప్రకరణమున మొట్టమొదట నాయాయర్థములందు విధింపఁబడిన యాయా లకారములును భావార్థాదులందగు టవర్ణకాదులును సకర్మకధాతువులకుఁ గర్త్రర్థమందును గర్మార్థమందును నకర్మకధాతువులకుఁ గర్త్రర్థమందు గలుగు నని సూత్రార్థము. కర్మము గలదిగాన సకర్మమునకుఁ గర్తృకర్మంబులరెంటను గాఁదగు ననుటయుఁ గర్మములేమి నకర్మకమునకుఁ గేవల కర్త్రర్థమందె తగు ననుటయు స్పష్టంబు. ఏధాతువునర్థము కర్మము యొక్క ప్రశ్నను బొడమించునో యది సకర్మక మనియు నేది 'కర్మముయొక్క ప్రశ్నను బొడమఁజేయదో యది యకర్మక మనియు 'సకర్మకమునా, అకర్మక మునా' అను నీక్రింది సూరివివరణముల కభిప్రాయము. 'లః కర్మణి చ భావే చాకర్మకేభ్యః' అను పాణినిసూత్రమున కిది తెలుఁగుచేఁత. రాముఁడు రావణునిఁ గొట్టెను:— ఇచటఁ గొట్టె ననఁగానే యెవనిఁ గొట్టె నను ప్రశ్న గలిగెడుఁగానఁ గొట్టుధాతువు సకర్మక మయ్యె నని యెఱుంగునది. ప్రకృతవాక్యమునఁ బ్రకృతసూత్రముచేఁ గొట్టు ధాతువుచేఁ గర్తయె బోధ్యుఁడుగాన నద్దానికిఁ గర్త్రర్థమందు లిట్టు కలిగె నని గ్రహించు నది. ధాతురూపముచేఁ గర్త బోధ్యుఁడైనఁ గర్త్రర్థమందు లకారము గలిగె ననియు ధాతురూపముచేఁ గర్మము బోధ్యమైనఁ గర్మార్థమున లకార మయ్యె ననియు గ్రహింప నగుంగానఁ బూర్వవాక్యస్థ మగు కొట్టె ననుదానిచేఁ గర్తయె వాచ్య మగుట నటఁ గొట్టు ధాతువునకు లిట్టు కర్త్రర్థమం దయ్యె నని సంభావింపవలయుఁ. మీఁది సూత్రముచేఁ గర్మార్థమునఁ బడుజ్యనుబంధము ధాతువున కగుంగానఁ బడుజ్యనుబంధయుంత ధాతురూప ములు కర్మమును దెల్పున వని యెన్నునది. 'రామునిచే రావణుఁడు కొట్టఁబడెను.' ఇటఁ గొట్టఁబడె ననుదానిచేఁ గొట్టఁబడిన రావణుఁడే బోధ్యుఁడగుటంజేసి యటఁ గొట్టుధాతువు నకు లిట్టు కర్మార్థమున నయ్యె నని గ్రహింపవలెను. 'దీపము వెలిఁగెను; మెఱుపు మెఱ

సెను;' మొదలగు వాక్యములందు 'వెలిఁగెను; మెఱసెను' అను క్రియలచేఁ గర్మము బోధ్యము గాఁజాలదుగాన నట్టి నకర్మకము లని యెంచునది. సకర్మకంబు నాఁ=సకర్మకమన; కర్మాకాంక్షోత్థాపకము=కర్మముయొక్క ప్రశ్నను లేవఁదీయునది. అనుత్థాపకము=లేవఁదీయనిది. పుట్టించునది; పుట్టింపలేనిది యని భావము. లాఁతికి = ఇతరమునకు. అకర్మకమున కని భావము. సకర్మకేతర మకర్మక మగుట స్పష్టము. ధాత్వర్థవ్యాపారాశ్రయంబు కర్త యనియు, ధాత్వర్థఫలాశ్రయంబు కర్మ మనియుఁ గారకము 2-3 సూత్రములం దుక్తమును స్మరించునది. లకారాదు లని యాదిపదముం గూర్చుటం జేసి టవర్ణకాదులును నసమాపకక్రియల కగు ప్రత్యయాంశంబును సకర్మమునకుఁ గర్తృకర్మార్థములందును నకర్మమునకుఁ గేవలకర్త్రర్థమందును నగు నని గ్రహించునది. ఈన సమాపకాసమాపకక్రియల కేదానికైనను బ్రత్యయాంశలు కర్తృకర్మార్థములందె యగు ననుట బ్రకాశితము, సకర్మమున కిట్లగు ననిన నకర్మమునకుఁ గర్మము లేమిని గర్తయందె యగుట సిద్ధించుచున్నను సంస్కృతసూత్రానుసరణము చెడకుండను వ్యాకృతిసూత్రమర్యాదాతిక్రమణము గాకుండను, నిపుణముగ సూరి లాఁతి కన నకర్మకమున కనక లాఁతి కనుటం జేసి హరికారికాచౌర్యము సూరిపై మోపు గుప్తార్థప్రకాశికోక్తి చింత్యము. 'పరస్మాత్' అని లాఁతి యనుదానిని హరికారికయె యనువదించె ననుట తగును. 'ధాతోరర్థాంతరే వృత్తేర్ధాత్వర్థే నోపసంగ్రహాత్, ప్రసిద్ధేరవివక్షాతః కర్మణోఽకర్మికా క్రియా' అను సంస్కృతవ్యాకర్తలవలెనే తెలుఁగు లాక్షణికులును ధాతువున కకర్మకసకర్మకత లర్థమునుబట్టి యగుటను దెల్పినారు. ఇందులకు 'అకర్మణస్సకర్మత్వ మకర్మత్వం సకర్మణః; తద్వతాం క్వచిదైక్యం స్యాచ్ఛబ్దశక్తిర్హి తాదృశీ' అను నథర్వణవాక్యము ప్రమాణము.

పడుజ్యనుబంధంబు కర్మంబునం దగు. ౮౯.

కొట్టఁబడుచున్నాఁడు - కొట్టఁబడుచున్నది - కొట్టఁబడుట - కొట్టఁబడనివాఁడు.

టీ. 'కర్మణ్యనుబంధస్స్యాత్పడితిధాతుః కర్తృవచ్చ తద్విధయః' అనునది మూలము. ధాతువునకుఁ గర్మార్థమున 'పడుజ్' అనునది తుదిని జేర్పఁబడు నని సూత్రార్థము. ఈనిత్యవిధానమునం జేసి పడుజ్ చేర కున్న ధాతువు కర్మాకాంక్షోత్థాపకము గాఁజాల దనుట తెల్లము. 'కొట్టబడుచున్నాఁడు':—ఇటఁ గొట్టుధాతువునకు 48 చే వర్తమానకర్త్రర్థమున అట్టును గర్మార్థమునఁ బడుజ్యనుబంధమును బడుజ్ పరముగా 20-21 లచే ధాతువుతుది యుత్తున కత్తును నుగాగమంబునుగాఁ బైరూపము గలిగెననుట స్పష్టము. వర్తమానమున నగు నున్నానుబంధాదులు యథార్హముగ యోజ్యములు. (కొట్టు+డు=

కొట్టు+పడు+డు=కొట్ట+పడు+డు=కొట్ట+బడు+డు=కొట్టఁబడు+చు+ఉన్న+
డు=కొట్టఁబడుచున్నాఁడు) ఇట్లే యమహాత్వమున 12 చే ద్విత్వముగాఁ గొట్టఁబడుచున్నది
యనురూపమగుటను స్మరించునది. 43 సూత్రమందు లకారాదేశ లయుటంజేసి భావార్థక
టవర్ణకాదులును గ్రాహ్యము లగుఁగాక నప్పుడును గర్మమునఁ బడుధ్యనుబంధ మీవిధిచేఁ
గాఁ గొట్టఁబడుట యనురూపము గలుగు. ఇట్లే 47 చే నిజేమైనఁ గొట్టఁబడనివాఁ డని
యగును. 43 సూత్రమునం దాదిపదము నెలకొల్పుటకుఁ బ్రయోజనమును సూచింపఁ
గొట్టఁబడుట కొట్టఁబడనివాఁ డను నుదాహరణద్వయము నిరూపిత మని గ్రహింపఁదగు.
ఇట్లే కర్మార్థమున ధాతువున కగు పడుధ్యనుబంధముమీఁద ధాతువుల కగు నాయాప్రత్య
యాదుల సంభవమును గమనించునది. పడుజి యని జిత్తుగాఁ జెప్పుట యక్త్వ నుగాగమం
బులకొఱకనుట తెల్లము.(20-21) కీసూత్రముచే సాధ్యములగు క్రియారూపములనెల్ల
నుధ్యంతములమీఁదఁ గల్గిన యారూపదుధాతురూపములఁగ నిరూపింప నవకాశ మగ
పడుచుండుటను, నది భాషాసహజమగుమార్గముగఁ దోఁచుచుండుటను దీనిని వేఱుగ
సాధింప సూత్రించుట యనావశ్యక మనఁదగును. కాని కేవల నుధ్యంతముచేఁ గర్మార్థము
స్పష్టముగాక పడుజి చేర్పననే యది స్పష్ట మగుట వ్యాక్త పదు ధ్యంతము నఖండమగ
నెంచి ప్రక్రియను నడపె నని తోఁచెడి. మొత్తముమీఁదఁ బడుధాత్వనుబంధమే యిట్టి
యర్థమును బ్రకాశితము చేయఁగలిగె ననుట తెల్లము.

గురువిరహితంబు లయి యయాంతంబులయిన యేకస్వరద్విస్వరంబుల యించుగ్వక్రంబుల కియుడాగమంబు విభాష నగు. ౫౦.

ఏకస్వరధాతు ద్విస్వరధాతువులమీఁది యించుగ్వక్రంబుల కియు
డాగమంబు విభాష నగు. గురుమంతం బగు ధాతువునకును యాంతం
బగు ధాతువునకును మీఁది యించుగ్వక్రంబుల కియుడాగమంబు
రాదు. భుజ్ - ఇయ్ - ఇంచు - భుజియించు - పక్షంబున - భుజించు.
గుణ - ఇయ్ - ఇంచు - గుణియించు - గుణించు. యించుగ్విధా
నంబునంజేసి సంస్కృతధాతువులు వక్రపరకంబులు లే వని యెఱుంగు
నది. యాచ్ - అర్థ ఇత్యాదులు గురుమంతంబులు. వ్యయ-ఇది యాం
తము-యాచించు-అర్థించు - వ్యయించు. జి-ఇంచు అనుచో నిత్యం బగు
టంజేసి యియుడాగమంబు రాఁగా యాంతం బగుటంజేసి యియుడాగ
మంబు లే దని యెఱుంగునది. కృతాకృతప్రసంగి నిత్యంబు నాఁబడు.

నగు - ఇయ్ - ఇంచు - నగియించు - నగించు - నగు - ఇయ్ - ఎను- నగియెను - నగెను. పడు - ఇయ్ - ఎను - పడియెను - పడెను ఇత్యాదు లెఱుంగునది.

టీ. 'లఘ్వీకాక్షరపూర్వక్రియాంతిమస్యానయో భవేదిద్వా' అనునది మూలము. గురువు గలుగనట్టివియు యకారముతుదను బొందనట్టివియు నొక యచ్చుగాని రెండచ్చులుగాని గల్గినట్టివియు నగు ధాతువులకంటెఁ బరములగు నించుక్కుయొక్క యికారమునకును, వక్రమునకును, 'ఇయఁట్' అనునది యాగమముగ నగు నని సూత్రార్థము. 'ఇయఁట్' అనునది టకారము పోవ ప్రత్యయముగాన నించుగికారమునకును వక్రమునకును ముందగుటను స్మరించునది. 'దీర్ఘములును, జడ్డక్కరములకు ముందటివియును, బూర్ణబిందువునకుఁ బూర్వమున నున్నవియు గురువు లనియుఁ దెఱయవి లఘువు లనియు ఛందశ్శాస్త్రములు తెల్పుచున్నవి. కాన నట్టివర్ణములు లేనిధాతువులు గురువిరహితము లని గ్రహించునది. అయాంతములు=యకారము తుదను లేనివి. స్వరము లన నచ్చు లని ముందె యుక్తము. ఏకస్వరద్విస్వరంబుల=ఒకటి రెండచ్చులుగల. ఆగమ మన వర్ణాధిక్య మని యుక్తము. వక్రమన 'ఎ-ఒ' అనున వని యాదినే తెలుపఁబడినది. విభాష నన వికల్పముగ ననుట స్పష్టము. 63-70 లచే నించుక్కు విధింపఁబడినది. ఈయర్థముననే గ్రంథకర్త యేకస్వరేత్యాదివివరణచే స్పష్టపఱచినాఁడు. వ్యతిరేకము ననుసరించిన గురువు గలిగినట్టివియు యకారముతుద నందినట్టివియు రెండిటికి మించిన యచ్చులు గల్గినట్టివియు నగు ధాతువుల కియుఁడాగమము గలుగ దని యర్థము గలుగును. గానఁ దదర్థము బాలురకు సుబోధముగా గురుమంతం బగు నిత్యాదివివరణము వ్రాసె నని గ్రహించునది. కాఁగా నెట్టిధాతువుల కగునో యెట్టివాని కీయాగమము గలుగదో తెల్లమయ్యె. 63 చే నించుగాగమము సంస్కృతధాతువులకు నిత్యముగ నగుంగాన వక్రమించుక్కు వ్యవధానముం జేసి యద్దాని కెదురగుట గలుగదు. ఇంచుక్కుధాత్వంతమునఁ జేరకున్నఁ బ్రత్యయాదులు సంస్కృతధాతువులకుఁ గలుగుటకే యవకాశములేదు గాన భూతతద్ధర్మార్థములనగు 'ఎను ఎడు-ఎడి' అను ప్రత్యయములసంబంధమైన ఎకారమును (వక్రము) ధాతువునకుఁ బరమగుట పొసఁగ దని తాత్పర్యము. దీన సంస్కృతధాతువునకును బ్రత్యయములకును నడుమ నెపుడును నించుగాగమమె యుండుచుగాన వక్రపరత్వ మద్దానికి సంభవింప దనునర్థము గల యించుగ్వ్యవధానంబునం జేసి యను నీక్రిందివివరణము సార్థక మగుచున్నది. అంగలాదులకుఁ దక్క సామాన్యముగఁ దెలుఁగుధాతువులకుఁ బ్రేరణము నందె యించుగాగమ మగుట 70 చే తోఁచెడిఁగాన వానికిఁ బ్రత్యయసంబంధమైన వక్రము పరమగుట పొసఁగనగు నని దీనఁ దెలియనగును. కాఁగా వక్రపరత్వము తెలుఁగు

ధాతువులకే యగుననుట (నగు+ఏను=నగు+ఇయు+ఏను) స్పష్టమయ్యె. వక్రములలో హ్రస్వమగు నెకారమె ప్రక్రియాసందర్భమునుబట్టి పరమగుట గుదిరెడుఁగాన మూలస్థమగు వక్రశబ్దమున కెకారము మాత్రమె యర్థ మని గ్రహింపవలసియున్నది. భుజ్:—ఇది గురువిరహితమును నయాంతమును నేకస్వరమును నయ్యెఁగాన దీనికి 63 చే నైన యించుగాగమము పరముగా నియుడాగమ మీవిధిచేఁ గలుగ 'భుజ్+ఇంచు=భుజ్+ఇయ్-ఇంచు=భుజియించు' అని రూపంబగు. ఈవిధి వైకల్పికమగుట నియుడాగమము గాకున్న 'భుజ్+ఇంచు=భుజించు' అనియే రూప ముండును. 'గుణ+ఇంచు':—ఇది గురువు లేనిదియు యకారముతుదిని లేనిదియు ద్విస్వరమును నగుధాతువుగాన నీవిధిచే నియుడాగమంబైన 'గుణ+ఇయ్+ఇంచు=గుణియించు' అని రూప మపదాదిస్వరసంధిచే నగును. ఇయుడాగమము గానిపక్షమున 'గుణ+ఇంచు=గుణించు' అని రూప మగును. వ్యంజనపూర్వాక్షరములను గ్రంథాదులందు గురువులుగ నంగీకరించుట గలదుగాని సూరి యది కేవలము తెలుఁగునఁ బద్యపాదాంతముల ద్రుతపూర్వాక్షరములకు సంబంధించినదే గాని యితరములకు సంబంధించినదిగా దని యెంచెనో 'భుజ' అనురీతిని నజంతమె ధాతువనియుఁ బ్రక్రియ సౌలభ్యమునకై సుఖోచ్చారణార్థకమగుదానిపై నున్న యచ్చు విడువఁబడెనుగాన నిట్టిచోటుల వ్యంజనపూర్వాక్షరములకు గురుత్వము గలుగ దని యెంచెనో పద్యపాదాంతముల ద్రుతేతరముల కిట్టు వ్యంజనరూపము గలుగుటఁ గ్వాచిత్కమునుగల్గినను ద్రుతేతరవ్యంజనములకు ముందటియక్షరములు గురువులగుట యసంభవమును నగుట గమనించియొ 'భుజ్' అను మొదలగుచోటుల వ్యంజనపూర్వమును లఘువుగనే నిరూపించె నని యెంచునది. 'యాచ్':—దీనియందలి యాకారము దీర్ఘంబగుట గురువుగాన గురుమంతంబు. కాన దీని కీవిధిచే నియుడాగమంబు గలుగమిని 'యాచ్+ఇంచు=యాచించు' అనియే గాని 'యాచియించు' గా దని గ్రహించునది. ఇట్లె యర్థధాతువునందలి అకారము సంయోగమునకు ముందటి దగుట గురువుగాన గురుమంతంబగు ధాతువయ్యె. కాన నియుడాగమ మీవిధిచేఁ గలుగమిని 'అర్థ+ఇంచు=అర్థించు' అనియే గాని యర్థియించని గా దని గ్రహింపవలయును 'వ్యయ్' ఇది యకారాంతమగుధాతువగుట నియుడాగమము గలుగమిని వ్యయించనియేగాని వ్యయియించనురీతి నుండ దనుట స్పష్టము. 'జి':—ఈధాతువునకు 63 చే నైన యించుగాగమము పరముగా 64 చే జకారముమీఁది యికారమున కయుగాగమము నిత్యశాస్త్రమగుట వికల్ప విధియగు నియుడాగమవిధిని ద్రోసి గలుగ 'జ్+అయ్=జయ్' అని యిట్టు యకారాంతముగా నేర్పడును గాన నయాంతము గామి నీవిధిచే నియుడాగమము గలుగ దనియు దాన 'జయ్+ఇంచు' జయించ నియే గాని జయియించనురీతి నుండ దనియు జి - ఇంచు -

అనుచో నను మొదలగు సూరి వివరణమున కభిప్రాయము. ఇయుడాగమము ప్రత్యయా ద్యచ్చులకును నయుగాగమము ధాతువు నికారమునకును విధింపఁబడుటంజేసి యీవిధిచే జి ధాతువు నించు గికారమున కియుడాగమము గల్గినను ధాతువు నికారము దోఁచు చుండుటను జిధాతువుమీఁది యికారమునకు 64 చే నయుగాగమ మనివార్యమే కాన నియుడాగమ రూపకార్యము చేసినను జేయకున్నను నయుగాగమమునకుఁ బ్రాప్తి యగ పడుచుండుటంజేసి యయుగాగమవిధి నిత్యవిధి యయ్యె ననియు దాన వికల్పవిధి యగు నియుడాగమ విధానమును నయుగాగమవిధి బాధించు ననియు దాన 'జి' అను మొద లగు నయుగాగమము నిత్యముగ నందెడు నవి యీవిధిచే నగు నియుడాగమమునకుఁ బాత్రములుగాక నిత్యముగ నయుగాగమమునె యందు ననియుఁ గృతాకృతప్రసంగి నిత్యంబునాఁబడు నను సూరి వివరణమున కభిప్రాయము. 'కృతాకృతప్రసంగి = చేసినను జేయకున్నను సంబంధించెడిది. కార్యము చేసినపుడును జేయనపుడును బ్రవర్తించెడి దని భావము. సంస్కృతవ్యాకరణప్రసిద్ధ మగునట్టియుఁ బరనిత్యాంతరంగాపవాదవిధులలోఁ బరవిధికంటె నిత్యవిధియు నిత్యవిధికంటె నంతరంగవిధియు నంతరంగవిధికంటె నపవాద విధియు బలీయము లను నర్థము గల్గినట్టి 'పరనిత్యాంతరంగాపవాదానాముత్తరోత్తరం బలీయః' అను పరిభాష ననుసరించి లక్షణకర్త యీసందర్భమున 'జి' అను మున్నగు నికారాంత సంస్కృతధాతువుల కియుడాగమము వారించె ననుట తెల్లమె కాని యయుగాగమవిధి (64) యియుడాగమవిధానమున (50) కంటెఁ బరవిధి యగుటం జేసి పైపరిభాష ననుసరించి పరవిధి యగుటచేత నయుగాగమమె యగు నని సిద్ధాంతము చేయుట కవకాశ మగపడుచుండ నట్లుమాని నిత్యవిధియగుటంజేసి యయుగాగమమె యగు నని వివరించుట కీసందర్భము నత్యంతదృఢముగఁ జేయుటయె ప్రయోజన మని యనవలెను. నగియించు:—నగనునది రెండచ్చులుగల (ద్విస్వర) తెలుఁగు ధాతువు. గురుమంతము గాదు. యాంతము గాదు. కాన దీని కీవిధిచే నించుక్కున కియుడాగమం బుగా 'నగు+ఇంచు=నగు+ఇయ్+ఇంచు = నగియించు' అని రూపంబగు. ఇయుడాగ మము రానిపక్షమున నించుగాగమంబుతోడ నగించనియే యుండును. నగియెను:—ఇట భూతార్థక మగు నగుధాతువున కైన యెచువర్ణకము (16 సూ.) నెకారమునకు (వక్ర మునకు) నీవిధిచే నియుడాగమము గలుగుటంజేసి (నగు+ఎను=నగు+ఇయ్+ఎను = నగి యెను) పైరూపము గల్గె ననుట స్పష్టము. కాన నగియించుననది యించుక్కున కియు డాగమ మగుటకును, నగియె ననునది వక్రమున కియుడాగమ మగుటకును నుదా హృతము లయ్యె ననియుఁ దెలుఁగుధాతువులకే వక్రము పరమగుట పొసఁగు ననువిష యము దీన సూచితమయ్యె ననియు గ్రహించునది. పడను ద్విస్వరధాతువు వక్రమున

(ఎను) కిట్లే యియుఁడాగమ మీవిధిచేఁ గాఁ బడియె ననురూపము గల్గె నని యూహించునది. 63 విధి యదంతాచ్ఛికధాతువులకే యించుగాగమము స్వార్థమున విధించెడిఁ గాన నుదంతములగు నగుపడుల కించుక్క 70 చేఁ బ్రేరణమున నే యగు ననియు దాన 'నగించు పడించు' అను నియుఁడాగమము గలుగని రూపములకుఁ గ్రమముగ నవ్వించుట పడఁజేయుట యర్థము లనియు నెఱుఁగునది. ఇట్లే యథార్థముగ నియుఁడాగమ మాయాధాతువుల కగునపుడు ప్రక్రియను గమనించునది.

సంస్కృతధాతువుల కుపసర్గములు చేరుటంజేసి యర్థవిశేషములు గలుగుటయు నర్థవిశేషసంపాదనమునకై యుపసర్గములను వానికిఁ జేర్చుటయు సహజములు. ఉపసర్గమునకు ధాతువే యాశ్రయ మగుటయును సహజము. ఉపసర్గల సంబంధమునఁ దొలుత గురుమంతము గాకున్నను ధాతువు గురుమంతమగుట గలిగెడి. 'తర్' అనుదానికి 'ఉత్' అను నుపసర్గము చేర్చిన 'ఉత్తర్' అని యై గురుమంత మగును. 'ఘట్' అను నీ యేకాచ్కమునకు 'సమ్' చేర్చిన 'సంఘట్' అనియై గురుమంత మగును. ఇట్టి యుపసర్గసంబంధమున గురుమంతములయినవాని కీవిధిచే నియుఁడాగమము గలుగ నగునో గాదో సూరి సూచింపకుండుట విచార్యవిషయము. ధాతువు సహజముగ గురుమంతము గారాదుగాని యుపసర్గయోగమున గురుమంతమైన బాధ లేకున్న నట్టిచోటుల నియుఁడాగమము గలుగనగును. ఏమూలముగను ధాతువు గురుమంతము గారాదన్న నిట్టిచోటుల నియుఁడాగమంబు గామి 'ఉత్తరించు-సంఘటించు' అనియే రూపము లేర్పడెడిఁగాని 'ఉత్తరియించు-సంఘటియించు' అనురీతి రూపములుఁ గలుగఁజాలవు. ఏ మూలముగను ధాతువు గురువు గారా దనియే ప్రాచీనలాక్షణికు లెంచి 'ఉత్తరియించు-సంఘటియించు' అను రీతి నియుఁడాగమంబుతోఁ గూడిన రూపముల నసాధువు లని వ్రాసినారు. ఇయుఁడాగమము నందఁదగు ధాతువునందు సహజములై తోఁచు నొకటి రెండక్షరములయచ్చులలో నేదియు గురుమంతము గారా దని గురుమంత మను సూత్రస్థ దళమున కర్థముచెప్పుట యుచితముగాని యుపసర్గసంబంధమున ధాతువునందలి యక్షరమునకు గాక యుపసర్గాక్షరమునకైన గురుత్వము ననుసరించి ధాతువును గురుమంత మని యియుఁడాగమము గలుగ దనుట యుక్తిమార్గప్రసంగ మని కొందఱు అని యుత్తరియించు సంఘటియించు మొదలగునవి యియుఁడాగమము నందినవియు సాధువులే యనిరి. ఇందులకు "నప్రాద్యవ్యయసంబంధస్తన్నిషేధప్రయోజకః, ఇత్యాథర్వణవచనాత్, విఘటియించు ఇత్యాదిని రూపాణి నిర్బాధాని." అను వాక్యములు ప్రమాణములు. (చూ. అహోబలపండితీయము. 488 పుట.) కాని యుపసర్గమునకు ధాతువు తప్ప వేఱొకటి యాశ్రయము లేమిని నద్దానికి స్వతంత్రప్రయోగార్హత

శూన్య మగుటను, దానియోగమున నర్థవిశేషస్ఫూర్తి ధాతువునకుఁ గలుగుచుండుటను గమనించిన నుపసర్గము ధాత్వవయవమె యగు ననియు నవయవమున కైన గురుత్వ మవయవి కైనయట్లే విశ్వసింప నగు ననియు దాన నుపసర్గయోగమున నైన గురుత్వము ననుసరించి ధాతువును గురుమంతముగనే భావించి యట్టివాని కియుఁడాగమము గూర్పరా దనియుఁ బ్రాచీనలాక్షణికులు భావించి యుందు రని వారి వ్రాఁతలనుబట్టి చెప్పనగును. సోపసర్గమై గురుమంత ధాతువున కియుఁడాగమము గూర్చి యుదాహరింపమిని సూరి ప్రాచీనమార్గమునే యనుసరించె ననవచ్చునుగాన సందిగ్ధాంశమును దెల్లము సేయకుండుట మాత్ర మాతనిది దోష మని చెప్పవలసియున్నది. కాని నన్నయాది ప్రాచీనకావ్యములందు మాత్ర ముపసర్గము యోగమున గురుమంతమైనను నియుఁడాగమము గలుగకుండుటె తోఁచెడిని. ఇయుఁడాగమముచే నించు గికారము ధాతువుతో వేఱుపడినపుడే యచ్చునకు యతి వేయవలెను గాని యట్లు వేఱుపడక ధాతువులోఁ గలిసినపుడు హల్లునకే యతి వేయవలె నని ప్రాచీనఛందఃకర్తల యాశయము. ఇయుఁడాగమముచే వేఱుపడినను బడకున్నను నించు గికారమునకు యతి వేయ నగు ననియు వేఱుపడనపు డించుగికారముతోఁ గూడిన హల్లునకును యతి వేయఁదగు ననియు నవీనులమార్గము. దీని మంచిచెడ్డలవిచారము ఛందశ్శాస్త్ర విమర్శనావసరమునఁ జేయఁదగిన దగుట నిటఁ బరిత్యక్తము.

పడ్వాదుల నలవర్ణకంబున కత్వంబును గడహల్లునకు ద్విత్వంబును విభాష నగు. ౫౧.

పడ్డ - పడిన - పడ్డను - పడినను. పడు - ఇడు - చెడు - తగు - అను - కను - కొను - తిను - మను - విను - చను ఇవి పడ్వాదులు.

టీ. 'క్వచిన్నవర్ణే డేర్లోపః క్వచిడ్డోశ్చ తథాభవేత్ ; క్వచిత్తదర్థే డయుగం క్వచిన్నస్యేచ్చ లోపవాన్.' అను నాథర్వణము మూలము. నవర్ణకము 41-46 లచే నగును. పడు మొదలగుధాతువులకుఁ బరముగా నున్న నవర్ణకమునకు హ్రస్వాకార (అ) మాదేశమును నాధాతువుల తుదినున్నహల్లునకు ద్విత్వమును గలుగు నని సూత్రార్థము. పడు ధాతువునకు 41-46 లచే నైన నవర్ణకము పరముగా నానవర్ణకమున నకారమును దుదినున్న డివర్ణమునకు ద్విత్వమును నీవిధిచేనై ('పడ్డి+అ') యపడ్వాదిస్వరసంధి గూర్పఁ బడ్డ యని రూప మేర్పడును. అత్వాదేశ ద్విత్వములు గాకున్న 17 విధిచే ఇగాగమము పడిన యని రూప మగును. ఇది 46 చే నైన నవర్ణకము పరముగా నత్వద్విత్వములం గలిగినందుల కుదాహరణము. పడ్డను:—ఇది 41 చే ద్రుతాంతముగ

నైన సవర్ణకము పరముగా నత్వాదేశ ద్విత్వములు గలుగుట సువ్యాఖ్యాతము. కాన 'పడు+నను = పడి+నను = పడినను = పడ్డి+అను = పడ్డను' అను రీతిని ప్రక్రియను గమనింపవలెను. అత్వాదేశ ద్విత్వములు గలుగనిపక్షమునఁ బడినను నని రూపమగు నగుట స్పష్టము. ఇట్లే తక్కుంగల రూపముల ప్రక్రియను గమనించునది. తగుధాతువున కీవిధిచే 'తగ్గ - తగ్గను - తగినను' అనియు, నువర్ణాంతములకెల్ల 'అన్న - అన్నను - అనినను' అనురీతిని రూపము లేర్పడుట నూహించుకొనునది. ఈవిధిచే 116 చే నైన నవర్ణకమున కాదేశమైన అకారమును సవర్ణకస్థానీయ మగుట నవర్ణకముగానే యెంచి 117 చే దానిమీఁది తచ్ఛబ్దవకారమునకు లోపముఁ గూర్పవలసియుండును గాన 'పడ్డాఁడు - అన్నాఁడు' మొదలగు రూపములును నేర్పడు నని గ్రహించునది. 'తగ్గాఁడు - చన్నాఁడు' అనురీతిరూపములు కవిప్రయుక్తములు గామి శ్రుతికటువులగుటఁ గలుగ వని గ్రహించునది.

క్రియాఫలంబు కర్తృగామి యగుచోఁ గొనుధాతు వనుప్రయుక్తం బగు. ౫౨.

ఇదియె యాత్మనేపదార్థం బని వ్యవహరింతురు - వండుకొనుచున్నాఁడు.

టీ. క్రియాఫల మనఁగా క్రియావాచ్యంబగు వ్యాపారముచే సిద్ధించెడిఫల మని యర్థము గాదు. క్రియావాచ్యవ్యాపార మెట్టి ఫలమును గోరి యారబ్ధ మయ్యెనో యాఫల మని గ్రహింపవలయును. దీన వంటచేయుట యను వ్యాపారముచే సిద్ధించు ఫలము శాస్త్రీయముగ నన్నాదులు మెత్తనగుటయేయైనను నిటమాత్రము వంటచేయుట యను వ్యాపారముచే సిద్ధించెడు ఫలము భుజించుటయె యని గ్రహింపవలయును. భుజించుటయె వంటచేయుటకుఁ బ్రధానఫల మని యెంచవలె నని భావము. అట్టి ఫలము కర్తనే చెందినట్లు ప్రధానముగఁ జెప్పవలసివచ్చిన ధాతువునకుఁ గొనను నది చేర్పఁబడు నని సూత్రార్థము. సంస్కృతమునందలి యాత్మనేపద మర్థమును గొనుతోఁ గూర్పఁబడిన ధాతువు తెలుపు నని యిదియె యాత్మనేపదార్థ మను వివరణమున కభిప్రాయము. దీనఁ దనకొఱకుఁ దాను స్వయముగ వండుకొనునపుడే కొనుధాతువును ధాతువు తుదఁ జేర్పవలెను గాని యొకరికొఱకుఁ డు వంటచేయునపుడు కొనుధాతువును జేర్పరా దని స్పష్టమయ్యెడి. క్రియాఫలము=ధాతువాచ్య మగు వ్యాపారముచేఁ గోరఁబడిన ఫలము. కర్తృగామి = కర్తనే చెందినది. అనుప్రయుక్తము = ధాతువు ననుసరించి ప్రయోగింపఁబడుట. వండుకొనుచున్నాఁడు:—ఇట వండు ధాతువాచ్యమగు వ్యాపార

మగు వంటచేయుటచే నగు ఫలము భుజించుట. అది వంటచేయువానికే చెందినట్లు చెప్పఁదలంచితిమి గాన వండు ధాతువు ననుసరించి యీ విధిచేఁ గొనను దను· ప్రయుక్త మయ్యెను. పిదప లడాదులం దాయాకార్యవిశేషము లాయావిధులచేఁ గల్గుట నరయుచు 'వండుకొనుచున్నాఁడు' మొదలగు రూపముల గ్రహించునది. వండుకొనుచున్నాఁ డనఁగాఁ దాను భుజించుటకొఱకుఁ దాను స్వయముగ వంటచేసికొనుచున్నాఁ డని భావము. ఇతరునికొఱ కితరుఁడు వండిన 'వండుచున్నాఁడు; వండెను' అనురీతినే ప్రయోగింపవలె ననుట స్పష్టము. మీఁది సూత్రముచే ధాత్వంతమున కికార మగుటను గమనించి 'వండికొనుచున్నాఁడు' మొదలగు రూపములను బక్షమున నూహించుకొనునది. భూతమున నెనువర్ణకము నిగాగమమును గలిగినపిదప 'వండుకొనియెను - వండికొనియెను' అనురీతి రూపము లేర్పడుటను గమనించునది. కొననునది గ్రహించుట నర్థమిచ్చు సార్థకక్రియ గాన ధాతుపదముచే దానిని వ్యవహరించుట సరసము. చింతామణ్యాథర్వణతద్వ్యాఖ్యానములు కొని యనుదానికి 'క' అనున దాదేశముగా నైన పట్టుకవంటి రూపముల సమ్మతింపమిని వాని ననుసరించు సూరియు వాని నంగీకరింపకుండుట యుచితమగుటం జేసియు, నొక్కొక్కపట్టున నాథర్వణాది చింతామణివివరణ మతములంగూడఁ జింతామణ్యేకదృష్టితో పరిగ్రహింపని సూరి పదునేడవశతాబ్దినుండియైన వాఙ్మయమునఁ దోఁచు నిట్టిరూపములఁ దలంపకుండుటే సహజ మగుటం జేసియు, నింతవఱకున్నదానిని విడువక మెఱుఁగుపెట్టుచు ననువదించిన సూరి యిప్పట్టున మాత్రమే కొని యనుదానికిఁ గాదేశము చెప్పుమాటనే హరికారికావళిలో నున్నదానిని విడిచె ననుట యుక్తిదూరప్రసంగ మగుటం జేసియుఁ, బ్రాచీనాంధ్రవాఙ్మయలక్షణములఁ బ్రమాణీకరించుచు బింబ ప్రతిబింబములుగఁ దోఁచు బాలవ్యాకృతి హరికారికావళులలోఁ బట్టుకవంటిరూపముల సాధించు సూత్రము గ్రంథ సందర్భమునకు విరుద్ధముగ హరికారికావళియందే నిబద్ధమై యుండుటను బాలవ్యాకరణ సంవిధానతత్త్వము నెఱుంగక తత్సంస్కృతీకరణమునఁ దద్భిన్నతను దోఁపఁజేయ హరికారికావళియె యట్లు పాటుపడినట్లు విశదమగుటం జేసియుఁ, గొనునకుఁ గాదేశమును హరికారికావళిలో నున్నదానిని విడుచుటను హరికారికాచౌర్యము సూరికి సిద్ధ మను గుప్తార్థప్రకాశికోక్తి స్వాశ్రయ మతచ్ఛేదకమై ఫలించెడి.

కొనుధాతువు పరంబగునపు డిగాగమంబు బహుళంబుగా నగు. ౫3.

వండికొనియె - వండుకొనియె. బహుళం బనుటచే యాంతంబునకు నిత్యంబు - చేసికొనియె.

టీ. పూర్వసూత్రముచే ననుప్రయుక్తమైన కొనుధాతువు పరమగుచుండ ధాతువున కిగాగమము బహుళముగ నగు నని సూత్రార్థము. 'ఇక్' అనునది కకారముపోవ ప్రత్యయము గాన ధాతువునంతమున కగు ననుట స్పష్టము. పండు:—దీనికిఁ బూర్వవిధిచేఁ గొనుధాతువును నీవిధిచేఁ గొనుపరముగా నిగాగమమును నైట్టుదుష్టున కెను వర్ణకము 16 చేఁ గా 'పండికొనియె' ననురూపము గలుగును. ఇట్లే యిగాగమము గలుగనిపక్షమున 'పండుకొనియె' నగు ననుట స్పష్టము. వికల్ప మనక బహుళ మనుటంజేసి చేయు - మోయు - మేయు మొదలగు యకారముతుదిని గల ధాతువుల కీవిధిచేఁ గొను పరమగుచుండ నిగాగమము నిత్యముగ నగు నని గ్రహింపవలె నని బహుళ మనుటంజేసి యను నీ క్రిందివివరణమున కభిప్రాయము. మీఁదివిధిచే యకారమునకు సకార మాదేశమగుట 'ఇ ఎ' అనునవి పరమగునపుడె పొసఁగెడిఁ గాన నికార మట్టి యకారాంతములకుఁ బాక్షికమైన నికారము గలుగనిపక్షమున సకారము యకారమున కాదేశముగా నవకాశము లేమిని 'చేయుకొనియె - చేయుకొనుచున్నాఁడు' మొదలగు ననిష్టరూపములు గలుగవలసివచ్చును గాన నిత్యమీవిధిచే నట్టివానికి నిత్య మని శాసింపవలసివచ్చె ననియు నిత్యము నిత్యముగనైన దరువాతివిధిచే యాకు సకారము నిత్యముగ నగుం గానఁ బైని నిరూపించినరీతి ననిష్టరూపములు గలుగఁజాల వనియు నెన్ని యిమ్మార్గమును సూరి యాశ్రయించె నని గ్రహించునది. (బహుళ మనుట) ఆక్షేపదార్థకమై యనుప్రయుక్తమగు కొనుధాతు వంతమందుఁ గలధాతువుల క్త్వార్థకరూపములు 'పండికొని - పండుకొని' అనురీతి నుండవలసియుండఁ దరువాతి యాంధ్రగ్రంథములఁ గొన్నిట 'పండుక - పట్టుక' అనురీతి నిగాగమము గాకయు 'కొని' అనునది 'క' అనురూపము దాల్చియు నగపడెడి. కాని యిట్టి రూపములు దేశ్యధాతువులకే గాని సంస్కృతధాతువుల కగుట మాత్రము చూపట్ట దని గ్రహించునది. 'చోరాత్మనే పదార్థే గృహ్ణాతావాగమస్య వేత్వం స్యాత్' అను మూలమును; 'ఇంచుగభావేసి చేర్చికొని' అని కేవల సంస్కృత ధాతువృష్టితో నున్న మూలమును సవరించు నహోబలుని వ్రాఁతనుబట్టి 52-53 సూత్రములు కల్పితము లనుట స్పష్టము.

ఇకారవక్రంబు లుక్తంబులందలివి పరంబులగుచో యాకు సకారం బగు. ౫౪.

చేయు - చేసిరి - చేసి - చేసికొను - చేసెను - చేసెడిని ఇత్యాదు లెఱుంగునది.

టీ. ఉక్తములందలివి = చెప్పఁబడిన సూత్రములం దున్నవి. పూర్వసూత్రములచే విధింపఁబడిన వని భావము. ఇకారవక్రములు = ఇకారము, ఎకారము. వక్రములలో నెకారమె సూత్రవిహితమై గన్పట్టు నని ముందె యుక్తము. 17 చే భూతమున నిగాగమము విధింపఁబడినది. 53 చేఁ గొను ధాతువు పరముగా నిగాగమము విధింపఁబడినది. 38 చే క్త్వార్థమున నికార మగును. 16 చే నెుపర్ణకమును, 23 చే నెదగాగమమును నెడుగెడి గాగమములును, 26 చే నెడువర్ణకమును 44 చే నెడియెడులును విధింపఁబడినవి. కానఁ బైవిధులచే నగు నికారమును, నెకారమును నవ్యవహితపరము లై యుండ యకారము తుదిని గల ధాతువుల యంత్యయకారమునకు సకారము నిత్యముగ నాదేశ మగు నని సూత్రార్థము లభించెడి. చేసిరి:—భూతకాలిక ప్రథమపురుష బహువచన రూపము గాన 17 నైన నివర్ణకము పరముగా యకారమునకు సకారాదేశ మగుట కుదాహరణమయ్యెను. రువర్ణక మిట రివర్ణమగుటచేఁ దత్సమము 26 సూత్రమును స్మరించునది. చేసి:—చేయుధాతువున కైన క్త్వార్థకేకారము పరముగా యాకు సకార మగుట కుదాహరణము. చేసికొను:—కొనుధాతు వను ప్రయుక్తము పరముగా 53 చే నగు నిగాగమము పర మగుచుండ యాకు సకార మగుట నుదాహృతమయ్యెను. ఇట 53 చే నిగాగమము బహుళ మగుటంజేసి నిత్యముగా నగుంగాన చేసుకొనియె ననురీతిని గాని చేయుకొనియె ననురీతినిగాని రూపము లేర్పడ వగుట స్పష్టము. చేసెను:—ఎను వర్ణకము వక్రము పరముగా యాకు సకార మగుట కిది యుదాహృతము. చేసెడిని:— 23 చే నెడిగాగమము ప్రథమపురుష నువర్ణకము పరముగాఁ గాఁగ నెడిగాగమము నెకారము వక్రము పరముగా యాకు సకార మగుట కిది యుదాహృతము. ఇట్లే చేసెడి - చేసెడు మున్నగువిశేషణముల ప్రక్రియను వక్రము పరముగా గమనించునది. ఇకారము పరమగునపుడె యాకు సకారము నిత్యముగ విధించుటంజేసి - చేసుక - వ్రాసుట - చేసుట మొదలగునవి యలాక్షణికము లని యెఱుంగునది. ఇవి కేవల ముచ్చారణమున నచ్చుచేర్పున నైన మార్పుబట్టి యేర్పడిన వగుట తెల్లము.

చువర్ణకంబు పరంబగునపు డన్వాదుల కుత్వలోపంబేని నుస్థానంబున బిందువేని విభాష నగు. ౫౫.

అన్చున్నాఁడు - అంచున్నాఁడు - అనుచున్నాఁడు. అన్చును - అంచును - అనుచును. అను - కను - కొను - తిను - మను - విను ఇతి యన్వాదులు.

టీ. 'శత్రర్థే తూతశ్చా నోస్తస్య స్యాచ్చ పూర్ణబిందురపి' అనునది మూలము. 14-43 లచే ఙువర్ణకములు విధింపఁబడియుండుటను స్మరించునది. 14-43 లచే నగు చువర్ణకములు పరములగుచుండ 'ను' అను దంతమందుఁ గలధాతువులలో నువర్ణము మీఁది యుకారమునకు లోపముగాని యానువర్ణమునకు నిండుసున్నగాని యగు నని సూత్రార్థము. అనుచున్నాఁడు:—ఇది యనుధాతు లట్ప్రథమపురుషైకవచనరూపము గాన నిందలి చువర్ణక మన్నానుబంధము పరముగ 14 చే నైన దనుట తెల్లము. అది పరముగా నీవిధిచే నువర్ణము మీఁదియుత్వము లోపించిన నన్చున్నాఁ డనియుఁ బూర్ణ బిందువైన నంచున్నాఁ డనియు నగును. ఈ రెండును గానిపక్షమున ననుచున్నాఁ డనియే యుండు ననుట స్పష్టము. అనుచును:—ఇది 43 చే శత్రర్థమున ద్రుతాంతముగ నైన చువర్ణకరూప మనుట స్పష్టము. ఈచువర్ణకము పరముగా నుత్వలోప మీవిధిచేనైన నన్చు ననియు నెఱసున్నయైన నంచు ననియు రెండును గా కున్న ననుచును ననియు రూపము లగును. ఇట్లే న్వంతములగు సీగణమునందలి ధాతువులకెల్లఁ ఙువర్ణకములు పరముగా రూపముల నూహించికొనునది. ఇవి యన్వాదు లనుటంజేసియు, దీర్ఘ పూర్వకములగు న్వంతధాతువుల నిందుఁ జేర్పమింజేసియు, నన్వాదులకును ఙువర్ణక ములు పరములగునపుడె యీకార్యములు విధింపఁబడుటంజేసియు పూను మొదలగు వానికిఁ బ్రేరణార్థక మగు చుక్కు పరముగా మహాకవిప్రయోగములం దగపడు పూంచు మొదలగురూపములు సిద్ధింపవనియే తలంపనగు. మఱియు 73-74 లలో పూను మాను దీర్ఘపూర్వ న్వంతధాతువుల నుత్వలోపముంగూర్చిగాని పూర్ణబిందువుంగూర్చిగాని యుదాహరింపకుండుటయుఁ బైవిషయమునకుఁ బోషకమె యగును. మఱియు నెట్లో యీవిధియందలి చువర్ణకం బను దానిచేఁ జుక్కును గ్రాహ్యమె యని సమ ర్థించి దీర్ఘపూర్వన్వంతములకును నీకార్యము లగు నని భావింప మన్న నుత్వలోపబిందు రూపములు రెండును నుండవలసివచ్చును గానఁ బూన్చనియుఁ నుండు నని యంగీకరింప వలసివచ్చును. బిందువుతోవలె యతిప్రాసముల నుత్వలోపము గల్గిన పూన్చు మాన్చి త్యాదులును నగపడెనేని యెట్లేని సాధించుటకు యత్నించుట సమంజసము.

ఉన్నశబ్దంబు పరంబగునపు డుంధాతువునకు లోపం బగు. 75.

ప్ర. ఉన్నాఁడు - ఉన్నారు - ఉన్నది - ఉన్నవి. మ. ఉన్నావు- ఉన్నారు. ఉన్నాను - ఉన్నాము. ఉన్నవాఁడు.

టీ. 13 చే నత్వబంధముగ లట్టు పరమగునపుడు ధాతువున కగునది యన్నశబ్ద మనుట స్పష్టము. అది లట్టునందె యగుంగాన నపుడె యీవిధిచే నుండు ధాతువునకు

లోపమగు ననుట తెల్లము. ఉన్నానుబంధము పరముగా నుండుధాతువు నిత్యముగ లోపించు నని సూత్రార్థము. 'ఉండు+ఉన్న+ఁడు' అని యుండ నాది నున్న యుండు ధాతు వీవిధిచే లోపించె. ఆశ్రయమైనధాతువు లేమిని 14 చేఁ జువర్ణకము గాదు. ఇఁక శేషించిన 'ఉన్న+ఁడు' అనుదానిలోని యున్నకు 15 చే దీర్ఘము గలుగ నున్నాఁడని రూపమేర్పడును. ఇట్లే తక్కుంగల పురుషముల యేకవచనబహువచనములం దుండు ధాతు లోపముచేతను నున్నానుబంధమునకు దీర్ఘము సిద్ధించుటచేతను రూపము లేర్పడుట నూహించికొనునది. అమహత్త్వమున నున్నానుబంధముమీఁద 12 చే డుఋలకు దివు లగుటయు దివులు పరముగా 15 చే దీర్ఘమున్నానుబంధమునకుఁ గాకుండుటయు స్మరించికొనుచు నున్నది యున్నవి యనురూపముల సాధించికొనునది.

ఉండుధాతువునకుఁ క్తవదర్థకనవర్ణకము (46) పరమగునపు డున్న యనురూపము గలుగు ననుటకుఁ బ్రమాణ మగపడదు. (డకారము నవర్ణ మగుటకుఁ బ్రమాణము మృగ్యము) కాన నున్న యను క్తవదర్థకవిశేషణరూపముమీఁద సమాసము 9 చేఁ దచ్ఛబ్దముం గూర్చి 117 చే వకారలోపముగూర్చి యున్నాఁ డిత్యాదుల సాధించుట పొసఁగమి నీవిధి యావశ్యకమయ్యెనని తెలియునది. కాని యున్నవాఁ డుండువాఁ డిత్యాదులే నన్నయాది ప్రాచీనకవిప్రయుక్తము లై యుండుటచేతను, నుండువాఁడు, ఉండువారు అనునట్టి ఉచ్చారణమున నున్నవాఁడు నున్నవా రని మాఱె నని చెప్పుట సహజమును సార్థకమును నగుటచేతను నుండువాఁడు-ఉండినవాఁడు మొదలగు తచ్ఛబ్దము తోడి యుండు ధాతువిశేషణరూపములనుండియె క్రమముగ నీరూపములు గలిగి గ్రాంథికము లయ్యె ననుట యుచితముగాన నీవిధి యసహజ కృత్రిమవిషయ ప్రతిపాదక మన సందియము లేదు. లక్షణకర్తతచ్ఛబ్దముతోడి యుండినవాఁడను రూపమున నున్నయుండిన యనువాని నున్నఁగాఁజేసియున్నాఁ డిత్యాదుల సాధింప కిట్టిమార్గము పట్టుట కుండిన యనువిశేషణము భూతకాలిక మగుట నద్దానినుండి యేర్పడిన యున్నాఁ డనునదియుఁ దత్కాలికమె యగుంగాన వర్తమానార్థకత దానికిఁ బొసఁగ దని యెంచుటయె కత మని తోఁచెడిని. కాని, 45 చే నెడియెడులకు లోపము గల్గినపక్షమున నుండు ధాతువునకుండను విశేషణరూపము గలుగనగుంగాన దానిపైఁ దచ్ఛబ్దమునుగూర్చి వకారలోపముం జేసి యుండు నన్నగా మార్చి ప్రక్రియం జూపుట తద్ధర్మార్థకము త్రికాలవాచి కాఁదగుటంజేసి సరస మని చెప్పనొప్పును. పైని వివరించిన విషయము ననుసరించి యీలక్షణము చొప్పున నుండిన యను విశేషణరూపమునుండి యున్న యనునది గలుగ దని ఫలితమును బ్రధానముగ గ్రహింపఁదగును. చూడుఁడు మీఁదిసూత్రము, ఉచ్చారణ సంజాత వాక్పరిణామమూలక మిది యగుట స్పష్టము.

చేదాద్యర్థనాంతంబయిన యుండున కున్నా దేశంబు విభాష నగు. ౫౭.

ఉన్నను - ఉండినను.

టీ. 41 చే నగు ద్రుతాంతకవర్ణకముతోడి యుండుధాతువునందలి ఉండిన యనుభాగమున కున్న యనున దాదేశమగు నని సూత్రార్థము. 'ఉండినను':—అనునది చేదర్థనాంతమగు నుండు ధాతురూపము. ఇందుఁ జేదర్థనాంతమగు నుండిన యనుభాగమున కున్న యనున దాదేశముగా 'ఉన్న+ను=ఉన్నను' అని రూప మగును. ఉన్నాదేశము గానిపక్షమున నుండినను ననియే యుండు ననుట స్పష్టము. చేదర్థనాంత మనుటం జేసి నవర్ణకము మీఁది ద్రుతము మాత్రము శేషించు ననుటయు నుండిన యనుదానికే యున్నాదేశ మగు ననుటయుఁ దెల్లము. చేదర్థనాంతమునకె యని విశేషించి యనుటం జేసి క్త్వవదర్థనాంతవిశేషణమున కీవిధిచే నున్న గలుగ దనియుఁ గ్త్వవదర్థనాంతముండిన యనియే యుండు ననియు దీనఁ గ్త్వవదర్థనాంతము లగు నుండు ధాతురూపములకుఁ దచ్ఛబ్ద మను ప్రయుక్త మగునపుడును వలోపము గల్గినపుడును గ్రమముగ నుండినవాఁడు నుండినాఁ డనురూపములే గాని యున్నవాఁ డున్నాఁ డను రూపములు గలుగ వనియుఁ గ్రహింప వలెను దీనఁ బూర్వసూత్రము సార్థకమయ్యెడి. కాని దీన నున్నవాఁ డున్నవారను మొదలగు నన్నయప్రయుక్తరూపము లీలక్షణముచే నసాధ్యము లని యనక తప్పదు.

తిపుటలు పరంబులగునపు డన్వాదుల నుస్థానంబున నున్న యు నుండు దులోపంబును విభాష నగు. ౫౮.

అందురు - అంట - ఉందురు - ఉంట - పక్షంబున - అనుదురు - అనుట - ఉండుదురు - ఉండుట ఇత్యాది.

టీ. 'తి' అనునది 18 చే నగుటగాన భూతార్థవృత్తియగుధాతువునకు లిట్టువృష్టు పరమగునపుడగు తివర్ణ మని యర్థము. 'దు' అనునది 22 చే నగుటగాన లాట్టు పుష్టు పరమగునపు డగు దుగాగమ మని యర్థము. 'ట' అనునది 35 చే భావమునం దగు టవర్ణకముగాన దీనికి భావార్థకటవర్ణక మని యర్థము. కాఁగా భూతంబున లిట్టు వృష్టు పరమగునపు డగు తివర్ణమును, లాట్టు రుష్టు పరమగునపు డగు దుగాగమము భావార్థమునం దగు టవర్ణకమును బరములుగా నను మొదలగు ధాతువులందలి నువర్ణమున కంతకు నిందుసున్నయు నుండు ధాతువునకుఁ దిదుటలు పరములుగా నుండు ధాతువ్రతుది నుండు దువర్ణమున కంతకు లోపమును వికల్పముగ నగు నని సూత్రా

ర్థము లభించెడి. అనుదురు:—ఇట దుగాగమ దువర్ణము పరముగా నీవిధిచే ధాత్వంతమున నున్న నువర్ణమునకు నెఱసున్న గలుగ నందు రని రూప మేర్పడెడి. అనుట—ఇచట భావార్థకటవర్ణకము పరముగా నీవిధిచే నిండుసున్నగా నంట యనురూప మేర్పడును. ఉందుదురు:—ఇచ్చో నీవిధిచే దుగాగమగువర్ణము పరముగా ధాత్వంతమున నున్న డువర్ణము లోపింప లుప్తశేషంబైన 'ఉం' అనుదానితో 'దురు' అనునది గలిసి యుందు రని రూపము సిద్ధించెను. ఉండుట:—ఇక్కడ భావార్థకటవర్ణకము పరముగా డువర్ణ మీవిధిచే లోపింప లుప్తశేషంబగు 'ఉం' అనుదానితో, టవర్ణకము గూడి 'ఉంట' అను రూప మేర్పడెను. బిందు దులోపములు వైకల్పికము లగుటఁ గలుగనిపక్షమున ననుదు రిత్యాదిరూపములు గలుగు ననుట స్పష్టము. సున్నశబ్ద మఱసున్నను నిండుసున్నను జెప్పఁ గలదియైనను బిందువ్రనందఁదగు నువర్ణముల్లెల్ల నుడితొలిహ్రస్వములకు మీఁది వగుట సంధి 22 విధి ననుసరించి యర్థముగా నవకాశములేమి సున్నశబ్దముచే నిండుసున్నయే వాచ్యమగు నని గ్రహించునది. ఉండు ధాతువునందలి 'ఉం' అనునది నిల్చియుండవలెను గాన నుత్వయుత డువర్ణమునకే లోపమువిధింపఁబడె నని తెలియునది. తివర్ణకము పరముగా బిందు వగుట కుదాహృతికై మీఁదిసూత్రము నరయునది. తింట, అంట, కంట మొదలగు రూపము లలాక్షణికము లని 'పూర్వస్య న వికారో నోః' అను నధర్వణోక్తిని మూలముగఁ గొని 'మధ్యకై టభారాతి మఱఁది రమ్మని పిల్చి పనిగొంట' అనురీతి నొప్పు శ్రీనాథాదుల ప్రయోగముల నరసియు నహోబలపతి వ్రాసియున్నాఁడు. (చూ. అహోబలపం. పుట. 499) దీన నిట్టిరూపములు నన్నయాధర్వణులకాలమున లే వనియుఁ గాలక్రమమున వ్యవహారవశమున నువర్ణము బిందు వగుట నిట్టిరూపములు శ్రీనాథాదుల కాలమునకుఁ గల్గె ననియు నూహింపనగుంగాన నాధర్వణోక్తి నూఁతగాఁగొని యానంతరకాలిక ప్రయోగముల నలాక్షణికము లప్రయోజ్యము లనుట యతిసాహస మనియు నన్నయా ధర్వణలక్షణములచే నివి సిద్ధింప వని వ్రాయుటయే భాషాపరిణామప్రకాశనమునకు సహజమై యుండు ననియు ననుటకు సందియము లేదు. నువర్ణము బిందురూపము నందుట తెలుఁగువ్యవహారమున సహజము. కాక నీమార్పునుకరణమున నంతటఁ గాలక్రమమునఁ దోఁచుట యవిరుద్ధంబు.

ఇట బింపవుమీఁది తదలకు నిత్యవైకల్పికంబు లయి టడ లగు. సూ.

అంటివి - అనితివి, అండురు - అందురు, ఉంటివి - ఉండితివి, ఉంటురు - ఉందురు.

టీ. పూర్వసూత్రముచే నన్వాదుల చుస్థానమున బిందువగునపుడును చుందు డులోపము గలిగినపుడును 'తి-దు' అనునవి నిండుసున్నకుఁ బరము లగుటయె గలిగెడు గాన నట్టిదశయందు 'తి-దు' అనువాని హలంశమునకుఁ (త్-చ్) క్రమముగ 'త్' అను దానికి 'ట్' అనునది నిత్యముగను, 'ద్' అనుదానికి 'డ్' అనునది వికల్పముగను నాదేశము లగు నని సూత్రార్థము. తిదుల హలంశమునకె 'ట్-డ్' అను న వగు ననుటచే వానిమీఁది యిత్వోత్వములు శేషించుననియు నవి 'ట్-డ్' అనువానితో మేళవించి 'టి-డు' అనురూపము నందు ననియు స్పష్టపడియెడి. మఱియు దీన సూత్రమున టడ లావలి యకార ముచ్చారణార్థక మనియుఁ దెల్లమయ్యెడి. బిందువునొకున నీమార్పు జరుగుట సహజ మనుట సరళాదేశాది ప్రకృతకార్యప్రక్రియంబట్టి విశదంబు. అనితివి:—— ఇటుఁ దివర్ణకము పరముగాఁ బూర్వసూత్రముచే నన్వాదుల చుస్థానమున బిందువు గా 'అం+తివి' అని యుండు ననియు నీవిధిచే బిందువుమీఁది తివర్ణకము హలంశమునకు 'ట్' అనునది గలుగ 'అంట్+ఇవి=అంటి' వని రూప మగు ననియు గ్రహించునది. బిందువుమీఁది తివర్ణము హలంశమునకు టవర్ణ మగుట నిత్యము గాన బిందువుగాని పక్ష మున 'ననితి నను' నుస్థానమున బిందు వేర్పడని, భూతంబున నిగాగమంబైన రూపమే యొప్పు నని గ్రహించునది. అందురు:——ఇటుఁ బూర్వవిధిచే నేర్పడిన బిందువుమీఁది దువర్ణకము హలంశమున కీవిధిచే డవర్ణము వికల్పముగ సిద్ధింప 'అండురు' అనురూపము గలుగును. డకారము గాకున్న బూర్వవిధిచే నుస్థానమున బిందువుగా 'అందురు' అని యుండును. బిందువును చుస్థానమునఁ గాకున్న ననుదు రని యుండు ననుట స్పష్టము. 62 చే నుత్వలోపంబైన 'అంద్రు-అండ్రు' అనురూపము లగుటను గమనించునది. ఉండితివి:——ఇట్లుండఁ బూర్వవిధిచే డులోపమును నీవిధిచే బిందువుమీఁది తివర్ణము హలంశమునకు నిత్యముగ టవర్ణమును గా 'ఉంటివి' అను రూపము గలుగును. పూర్వ సూత్రముచే డువర్ణలోపము పాక్షిక మగుటఁ గలుగకున్న భూతకాలికేగాగమముచే నుండితి వని రూప మగు ననుట తెల్లము. మధ్యమవకారలోపమున నుండితనియు రూప మగును. ఉండుదురు:——ఇటుఁ బూర్వవిధిచే డువర్ణలోపముగా నీవిధిచే డవర్ణము దకార మునకుఁ గా నుండు రని యగు డవర్ణ మగుట పాక్షికము గానఁ బక్షమున డువర్ణలోపమే గలిగియుందు రని యగును. పూర్వవిధిచే డువర్ణలోపమును గాకున్న నుండుదు రనియే యుండును. వీనికి 62 చే నుత్వలోపంబైన 'ఉంద్రు-ఉండ్రు' అనురూపము లగుట నూహించికొనునది. పైని వివరించిన ప్రకారముగాక టడ లత్వవిశిష్టములే యగు నన్న తిదుల శేషించిన 'ఇ-ఉ' అను నచ్చులు పరముగా నపదాదిస్వరసంధి నిత్యముగ జరుగు నని యంగీకరింపవలయును.

ముజ్ఝు పరంబగునపుడు కోశబ్దంబు కొనునకు బహుళంబుగా నగు. ౬౦.

బహుళం బనుటచే దీనికి నొకానొకచో నతిచారం బని యెఱుంగునది.

టీ. 31 చే మధ్యమపురుషైకవచనబహువచనములం దగు 'ము - డు' అనునవి 'ముజ్ఝు' అనంబడు ననుట స్పష్టము. మధ్యమపురుషైకవచనప్రత్యయమగు 'ము' అను నదియు దాని బహువచనప్రత్యయమగు 'డు' అనునదియుఁ బరముగాఁ గొనుధాతువున కును, 52 చే నాత్మపదార్థమునస్సైన 'కొను' అనుదానికిని 'కో' అనునది బహుళముగ నాదేశ మగు నని సూత్రార్థము. తరువాతిసూత్రము ననుసరించి దీర్ఘంబగు దీని 'కో' మీఁది మువర్ణమునకు ద్విత్వమును, కోశబ్దమునకు హ్రస్వమును గమనించి సిద్ధరూప ముల నూహించికొనునది. వికల్పముగ ననక బహుళ మనుటంజేసి ముజ్ఝు పరము గాకున్నను నొక్కచోఁ గోశబ్దము కొనున కగుట ఫల మని బహుళమనుటంజేసి యగు నీక్రింది సూరి వివరణమున కభిప్రాయము. అతిచార మన మితిమీఱి సంచరించుట. సూత్రోక్తమగు స్థలమందేగాక యితర స్థలములందును నీకార్యము గలుగుట యతిచార మని తాత్పర్యము. 'చదువుకొనమి చదువుకొననేల చదువుకొనక' అనురీతి నుండుస్థలములఁ జదువుకోమి జదువునేల చదువుకోక యనురీతిని రూపములు దృశ్యము లగుచుండుటఁ గ్వాచిత్క ముగ మిజే నుజే కజులు పరమగునపుడును గొనునకుఁ గోగలుగు ననియు నయ్యతిచారమే బహుళప్రయోజన మనియు గ్రహింపఁదగును. కాని యీయతిచారముమాత్ర మను ప్రయుక్తమగు కొనునకే గాని సహజమగు కొనుధాతువునకుఁ గా దని గ్రహించునది. వ్యతిరేకమున 'చదువుకోను చదువుకోము జదువుకోఁడు చదువుకోరు' అనునట్టిరూపము లును వ్యవహారమున కొనునకుఁ గోకలిగినవి చూపట్టెడి.

ముజ్ఝు పరంబగునపుడు దీర్ఘంబునకు హ్రస్వంబును మువర్ణకంబునకు మామూడియు నగు. ౬౧.

ఉదా. కొమ్ము కొనుము, కొండు - కొనుఁడు.

టీ. 'ము-డు' అను మధ్యమపురుషప్రత్యయములు పరములుగా వానికిముం దున్న దీర్ఘస్వరములకు హ్రస్వమును, నట్లు హ్రస్వములైనవానిమీఁది మువర్ణకమునకు ద్విత్వ మును (మ్ము) నిత్యముగ నగు నని సూత్రార్థము. 'కొనుము':—ఇటః బూర్వసూత్రముచేఁ గొనునకుఁ గో యనునది గా 'కో+ము' అని యుండ నీవిధిచే కో యనుదానికి హ్రస్వము మువర్ణమునకు మామూడి (‿)యుఁగా 'కొ+మ్ము = కొమ్ము' అను రూప మేర్పడును. 'కొనుఁడు':—ఇటఁ గొనునకుఁ గోగా నీవిధిచే హ్రస్వము గా సంధి 22 చే నుడితొలి హ్రస్వముమీఁద నర్థబిందువుండరాదు గానఁ బూర్ణమేగా 'కొండు' అనురూపము గల్గు

గును. కొనుటకుఁ గోయుటు బహుళమగుటఁ గోగాని పక్షమున నీవిధిచే హ్రస్వము మాముడియగుటకుఁ బ్రసక్తియే లేమిని గొనుము గొనుఁ డనునీనే రూపము లుండు ననుట స్పష్టము. ఇట్లే యనుప్రయుక్తమగు కొనుటకును జనుపుకొమ్ము చనుపుకొం డనురీతి రూపము లేర్పడుట నరయునది. సూక్ష్మముగఁ బరికింప మువర్ణకమునకు మాముడిమాత్రము విధించిన హ్రస్వము సమాసము 13 చేఁ గాఁదగును గానఁ దద్విషయమున హ్రస్వ విధానము చేయ నక్కఱ లేదనియు గాన డుజ్వర్ణకము పరముగా హ్రస్వమును మువర్ణమునకు మాముడియు విధించినఁ జాలు ననియుఁ జెప్పనొప్పును క్రియాప్రత్యయ ములలో ముడుజ్జు లొక పురుషమునకుఁ జెందినవై యొక్క సంజ్ఞకుఁ బాత్రైన వగుటచు, నవి కేవలము క్రియలకగున వగుట నవి పరముగా విధించుకార్యములు కేవలము క్రియా విషయకములే యగుటచు, సమాసము 13 సూత్రము సుబంతవిషయ మగుట నిందు వర్తింప దనుట కవకాశముండుటచు, డుజ్వర్ణకముతోఁబాటుగ ముజ్జు పరమగునపు డని సామాన్యముగ నని మువర్ణకమునకు మాముడి యగునపుడును హ్రస్వము విధించె ననఁ దగు. స్వార్థముజ్జంతరూపములందే యీ హ్రస్వద్విత్వము లగు ననుటకు వ్యతిరేకమున ముజ్జు పరముగా 32 చే కుజివిధానము చేయుటయే ప్రమాణ మని గ్రహించునది. యోగ్యత ననుసరించి, ముజ్జు పరమగునపు డని సామాన్యముగ సూత్రమున నన్నను డుజ్వర్ణకము పరముగా హ్రస్వమును మువర్ణమున కొక్క మాముడిని మాత్రమే విధించె ననియు గ్రహించిన నీసందర్భము సుసంగత మగును.

రువర్ణకంబు పరంబగునపుడు సున్నమీఁది తదడల యుత్వంబునకు లోపంబు విభాష నగు. ౬౨.

పోషింత్రు - పోషింతురు, కొంద్రు - కొందురు, కొండ్రు - కొండురు.

టీ. సున్నశబ్దము నిందుసున్ననే బోధించును. ఈసున్న యించుక్కునందలిదేని 58 చే నైనదేని యగును. కాన మధ్యమపురుష బహువచనప్రత్యయమగు రువర్ణము పరముగా నిందుసున్నకంటెఁ బరములగు 'తు - దు - డు' అనువానియుత్వమునకు వికల్పముగ లోప మగు నని సూత్రార్థము లభించెడి. 22 చే నగు దుగాగమదువర్ణమె చువర్ణమున కవ్యవహితపరమైనచో 'తు' అనునదిగ మాఱు నని 108 చేఁ దెలియుచున్నది గాన నిచ్చోటి యుత్వలోపమునందుఁదగు తవర్ణము దుగాగమస్థానమున నైనదే యనుట స్పష్టము. దువర్ణము దుగాగమసంబంధియె యనుట తెల్లము. దుగాగమ దువర్ణమునకు 59 చే డవర్ణమగుం గాన నదియు దుగాగమ దువర్ణమునకు సంబంధించినదె యనుట విశదము. కాన దువర్ణము నుత్వమున కనిన దాని కగుత-డలయుత్వములకును లోపము గలుగనగుంగాని సుబోధమునకై యిట్లు తదడలయుత్వమున కనె నని యూహించునది.

దీన దువర్ణమున కగు తడరూప మగు పరిణామము సంవేద్యమయ్యెడి. పోషించు దురు:—ఇట 108 చే చుదులకు తువర్ణము గా 'పోషింతురు' అని యగును. పిదప నీవిధిచే నుత్వలోపము గలుగ 'పోషింతుర్' అని యగును. ఉత్వలోపము వైకల్పిక మగుట గాకున్న 'పోషింతురు' అనియే యుండును. కొనుదురు:—ఇట నన్వాదుల నుస్థానమున బిందువు 58 చేఁ గా 'కొందురు' అనియు 59 చే దకారమునకు డవర్ణ ముగా 'కొండురు' అనియు రూపము లగును గాన నారెండురూపములం దున్న దడల మీఁదియుత్వమున కీవిధిచే లోపము గలుగ 'కొంద్రు-కొండ్రు' అను రూపములు సంభ వించును. ఈలోపము వైకల్పిక మగుట నుత్వలోపము గాకున్న 'కొందురు - కొండురు' అనియే యుండును. తదడలమీఁదియుత్వమున కె యనుటంజేసి టవర్ణముమీఁదియిత్వము నకుఁ గామి సంట్రి - కొంట్రి మొదలగునవి యలాక్షణికము లయ్యెడి ననుట స్పష్టము.

సంస్కృతంబున కంగలాదుల కించు క్కగు. ౬౩.

సంస్కృతధాతువుల కంగలాదుల కించుగాగమం బగు. పచించు-వచించు - త్యజించు - భజించు. అంగలించు. అంగల - అడక - ఆరగ - ఆవుల - ఉంక - ఉగ్గడ - ఓసర - కార - గాల - జాడ - తిలక - తులక - పంక - పరిక - పలవ - అప్ప - ఒప్ప - ఆల ఇత్యాదు లంగలాదులు.

టీ. సంస్కృతధాతువులకును నంగలమొదలగు తెలుఁగుధాతువులకును నించుగా గమము నిత్యముగ నగు నని సూత్రార్థము. 'ఇంచుక్కు' కకారము పొవుప్రత్యయము గాన నంతాగమముగ ధాతువున కగు ననుట తెల్లము. అంగలమొదలగు తెలుఁగుధాతువుల కించుక్కు లేక ప్రయోగ మగపడమి నదంతములైన వీనికి నిత్యముగ సంస్కృతధాతు వులతోఁబాటుగ నించుక్కు విధింపవలసివచ్చె నని యూహింపఁదగును. ఇత్యాదులనుటం జేసి యీయంగలాదిగణ మాకృతిగణమయ్యెడిఁ గాన సాదృశ్యము ననుసరించి యదం తాంధ్రధాతువులే యిందుఁ జేరఁదగు నని గ్రహించునది. ఇంచుగ్విరహితములగు నంగ లాదులకుఁ బ్రయోగమగపడమి నివి ధాతువులే యని సూరిమతము ననుసరించి వ్యవహరిం చుట తప్పుగాఁజాలదు. చింతామణి కృదంతాదినామములకే యించుగాగమము విధించి ధాతువులను నిర్మించుచున్నది. 65 సూత్రవివరణముల ననుసరించి నామములకు ధాతుత్వ వివక్షయం దించుగాగమము గాఁదగు ననుట స్పష్టము. కాన సంస్కృతకృదంతాదు లను దెలుఁగుశబ్దములను గ్రహించి ధాతుత్వవివక్షయం దించుగాగమమును జేయుట యర్హమె గాని యించుక్కు లేక యంగలాదులకుఁ బ్రయోగార్హత లేమిని గృదం తాదుల ధాతువులుగ నెన్నుట ప్రక్రియ కొక్కొకచో సరిపడమిని న ట్లనక సంస్కృత

మున కంగలాదుల కని యనువృత్తమగుచున్న ధాతువున కనుదానితో నన్వయము నా
మష్ట్యంతములకుఁ గూర్చెనని సంభావించునది. 'పచ్' దీని కించుగాగమము గూర్చిన పచిం
చని యగును. ఇట్లే హలంతసంస్కృతధాతువుల కించుగాగమముగాఁ బ్రక్రియ నూహిం
చునవి. అంగల+ఇంచు=అంగలించు ఇంచుగంతముమీఁద లకారాదులును టవర్గకాది
ప్రత్యయములును నసమాపకక్రియాప్రత్యయములును గూర్చుచు నాయారూపముల
సాధించికొనునవి. 'ఏము వెలిగాఁగ మాతండ్రి కించుసెట్లు' అను భారతప్రయోగమును
గమనించిన నించయునది యిష్టమగు ననునర్థమునఁ దొల్లి వాడఁబడుచుండెడి దని విశద
మయ్యెడిఁగాన భోజనమున కిష్టపడు-వండుట కిష్టపడు ననునర్థమున భుజించు - పచించు
మొదలగురూపము లేర్పడెనేమో యనియుఁ గాలక్రమమున నివి ప్రత్యయ మయ్యె
ననియు సంభావింపనగును. 'భవతి క్రియాపదానాం త్రివిధానామించుగాగమోశేష్వ'
అనునది మూలము. తెలుఁగున సామాన్యముగ ధాతువులెల్లను నుదంతములే యనఁదగుం
గాని యీయంగలాదుల ననుసరించి యదంతధాతువులును గల వని యంగీకరింపవల
యును. 121 సూత్రమునుబట్టి తదంతములకును నించుగాగమము గలుగు నని యంగీక
రింపవలయును.

ఇఉఋుల కించుక్కు పరంబగునపు డయుగవుగరుక్కు లగు. ౬౪.

జి - జయించు. నీ - నయించు. ద్రు - ద్రవించు. లూ-లవించు. ధృ - ధరించు. తౄ - తరించు.

టీ. 'ఇ-ఉ-ఋ' అనునవి తుదినిగల సంస్కృతధాతువులకు 63 చే నైన యిం
చుక్కు పరము గా నికారాంతధాతువు నికారమునకు 'అయుక్' అనునదియు నుకా
రాంత ధాతువులయుఁకారమునకు 'అవుక్' అనునదియు ఋకారాంతధాతువుల ఋకార
మునకు 'అరుక్' అనునదియు నంతాగమములుగ నిత్యముగ నగు నని సూత్రార్థము. 'జి'
అనునది యికారాంతము. దీనికిఁ బూర్వసూత్రముచే నైన యించుగాగమము పరముగా
నీవిధిచే నయుక్కు గలుగ నపదాదిస్వరసంధిచే 'జి+అయ్+ఇంచు = జయించు' అని
రూపం బగు. సూత్రమున 'ఇ' యని సామాన్యముగ ననుటంజేసి యీకారాంతమును
గ్రాహ్యమగుంగాన 'నీ' అను నీకారాంతధాతువునకును 63 చే నైన యించుగాగమము
పరముగా నీవిధిచే 'ఇయుక్కు' గలిగి యపదాదిస్వరసంధి జరుగ 'నీ+అయ్+ఇంచు =
నయించు' అని రూప మేర్పడును. 'ద్రు' ఇది యుకారాంతముగాన నించుక్కుపరముగా
'అవుక్' అనున దీవిధిచే నై యపదాదిస్వరసంధి నిత్యముగ జరిగి 'ద్రు+అవ్+ఇంచు=
ద్రవించు' అను రూపము గలుగును. 121 విధి ననుసరించి యుపసర్గముతోడి 'అనుభూ'

మొదలగు నూకారాంతములకును నించుక్కుపరముగా నీవిధిచే నవుక్కుగా ననుభవించు మొదలగురూపము లేర్పడుట నరయునది. ఇట్లే 'లూ' అను నూదంతమున కనుపసర్గమునకును నవుక్కుగా 'లూ+అవ్+ఇంచు=లవించు' అనురూప మగు ననుట స్పష్టము. 'ధృ' ఇది ఋకారాంతము. దీని కించుక్కు పరముగా నివిధిచే 'అర్' అను నదంతమున కాగమముగఁ గా నపదాదిస్వరసంధిచే 'ధృ+అర్+ఇంచు=ధరించు' అని రూప మగును. ఇట్లే ౠకారాంతమగు 'తౄ' అనుదానికి 'అరుక్కుగా' నపదాదిస్వరసంధిచే. తౄ+అర్+ఇంచు=తరించు' అనురూపమగుట నరయునది. ప్రాచీనులు గుణాదులు గలిగినవానినే ధాతువులుగ నెంచి వానికించుగాదులఁ గూర్చిరి. తెలుఁగులక్షణముచే గుణవృద్ధులను సంస్కృతధాతువుల యచ్చులకుఁ గూర్చుటకంటె గుణవృద్ధుల సంస్కృతలక్షణముచే నందినవానినే ధాతువులుగ నంగీకరించుట సరస మని తోఁచెడి.

నిర్జినామంబుల కయుగాగమంబు గలుగదు. ౬౫.

నిర్జికి నామధాతువుల కయుగాగమంబు గలుగదు. నిర్జించు - నుతించు - స్తుతించు. ఈజ్ఞాపకంబుచేతనే నామంబులకు ధాతుత్వవివక్ష యం దించుగాగమం బగు నని యెఱుంగునది. శయనించు - పయనించు.

టీ. 'నిర్' అను నుపసర్గముం గూడియున్న జిధాతువునకును నామములకును బూర్వసూత్రముచే నగు నయుక్కునాగమము గాదని సూత్రార్థము. నామము లనఁగా ధాతువులనుండి గలిగిన నామవాచకరూపము లని 'శయన - నుతి - స్తుతి' అను నీ క్రింది యుదాహరణములనుబట్టి స్పష్టము. 'నిర్' అనుదానితోడి జిధాతువునకే' యనుటంజేసి యితరములగు నుపసర్గములతో నున్న జిధాతు వీనిషేధమునకు విషయముగా దని యెంచునది. 'నిర్జి-నుతి-స్తుతి' ఇవి యికారాంతము లగుటంజేసి 63 చే నైన యించుగాగమము పరముగా 64 చే నయుగాగమము నందవలసియున్నవిగాన నీనిషేధముచేయ నావశ్యకమయ్యె ననియు దీన నయుగాగమము గామి నించుక్కుతోడఁ గూడి 'నిర్జించు - నుతించు-స్తుతిం' చనియే రూపము లేర్పడు ననియు గ్రహింపవలయును. 63 సూత్రము ధాతువున కను నధికారసూత్రసంబంధమున నించుగాగమము ధాతువులకే విధించెడిఁగాని నామములకు విధింపదు గాన 'నుతి-స్తుతి-శయన' అను నామవాచకముల కించుక్కు పరమగుటే ప్రసఁగమిని నించుక్కు పరముగా నామముల కయుగాగమము 64 చే నగుట నాశంకించికొని యీ నిషేధమును జేయుటకుఁ బ్రసక్తియే యగపడమిని నామంబులకను నిషేధము వ్యర్థమై నామవాచకములకును ధాతుత్వవివక్షయం దించుగాగమము గాఁదగు నను విషయమును జ్ఞాపకము చేయ ననియు దీన ధాతుత్వమును వివక్షించుడు 63 చే

నామముల కించుకాగమ మగుటయు నించుక్కు పరముగా 64 చే నికారాంతము లగు వానికి నయుగాదేశ మగుటయుఁ గుదిరెడిఁగాన నామంబులకుఁ గావున నిషేధము సార్థకతం జెందు ననియు నీజ్ఞాపకముచేతనే యను నీ క్రింది సూత్రవివరణమున కభిప్రాయము. నామములకును నించుగాగమ మగుట జ్ఞాపకసిద్ధమయ్యెఁ గాన చలించు మొదలగు వానితోఁబాటుగ శయనించు పయనించు మొదలగు రూపములును 'శయనః - పయనః' మొదలగు నామములను గలుగు నని గ్రహించునది. ఉపసర్గపూర్వములగు నామముల కును 121 ననుసరించి యీయయుగాగమము గలుగకనుండుగాన నట్టివానికిని నిషేధ మునంజేసి యయుగాగమము గలుగ దని యూహింపనగును. నీన 'సంస్తుతించు - సన్నుతించు' మొదలగురూపములే యగు నని యెంచునది. ప్రయాణశబ్దభవము పయనమగుట వైకృతమునకు నామమునకు నించుక్కు గాఁదగు ననుట స్పష్టముగాన నించుగ్విధి సమాస మసాధారణమనుట తెల్లము.

సంస్కృతంబునకు లఘూపధంబున కించుక్కు పరంబగునపుడు గుణం బగు. ౬౬.

అ - ఏ - ఓ ఈ మూఁడును గుణంబులు నాఁబడు. ఋస్థానికం బగు గుణంబు రపరంబయియుండు. సంస్కృతధాతూపధలగు - ఇ - ఉ - ఋ అనువానికి సొరిదిని-ఏ-ఓ-అర్ అనునవి యించుక్కు పరంబగునపు డగు నని యెఱుంగునది. ఛిద్ - ఛేదించు, భిద్ - భేదించు, ఘుష్ - ఘోషించు, పుష్ - పోషించు, వృష్ - వర్షించు, హృష్ - హర్షించు.

టీ. ధాతువున కని యధికారము. ఉపధ యనఁ దుదివర్ణమునకు ముందుండు వర్ణ మని ముందె యుక్తము. లఘూపధంబున కనునది సంస్కృతంబున కనువానికి విశేషణము బిందువులకు ముం దుండెడియు జడ్డలకు ముం దుండెడివియు దీర్ఘములును గురువు లనియు నట్టివి గానివి లఘువు లనియు ముందె నిరూపితము. ఉపధ యనఁగా తుదివర్ణమునకు ముందున్న దని ముందె యుక్తము. లఘువగువర్ణ ముపధగాఁగల సంస్కృత ధాతువున కించుక్కు పరముగా గుణ మగు నని సూత్రార్థము. 'అ - ఏ - ఓ' అను మూఁడును గుణ సంజ్ఞకము లని క్రింద నిరూపితము. ఈమూఁటిలోఁ గ్రమముగ ఋకారమున కకార మును నికారమున నేకారమును నుకారమున నోకారమును నయ్యెడి. ఈ క్రిందివివర ణము ననుసరించి ఋకారమునకుఁ గలుగు గుణాక్షర మకారము రేఫ మంతమందుఁ గలది యగుంగాన ఋకారమునకు 'అర్' అనునది గుణ మగు నని గ్రహించునది. ఈప్రక్రియ యంతయు సంస్కృతవ్యాకరణముబట్టి యైనదే యనుట తత్పాఠకులకుఁ దెల్లంబు.

'అ - ఏ - ఓ' అనునవే గుణసంజ్ఞకములగుట 'ఋ - ఇ - ఉ' అనునవే లఘూపధంబున కనుదాని కర్థములగు నని గ్రహింపఁదగును. సొంతిది ననఁగాఁ గ్రమముగా నని యర్థము. ఛిద్:—ఇందుఁ బోల్లు దకారమునకు ముందున్న ఛవర్ణముమీఁది యికార ముపధ. ఇది లఘువు. వ్యంజనపూర్వాక్షరమునకు గురుత్వముగలుగ దని ముందె యుక్తము. ఆఛవర్ణము మీఁది యికారమునకు 'ఏ' అనునది గుణముగా 'ఛేద్+ఇంచు = ఛేదించు' అని రూప మగును. ఇట్లే యికారోపధ సంస్కృతధాతువులకెల్ల నించుక్కు పరముగా గుణమగు టను గమనించికొనునది. 'ఘుష్+ఇంచు':—ఇట ఘకారముమీఁది యుకారమునకు పధకు 'ఓ' అనునది గుణముగా 'ఘోష్+ఇంచు = ఘోషించు' అని రూపమగు. ఇట్లే యుకారోపధ సంస్కృతధాతువులకు గుణమగుట నూహించికొనునది. 'వృష్+ఇంచు' ఇందు వకారముమీఁది వట్రువకు లఘూపధకు 'అర్' అనునది గుణ మీవిధిచేఁ గా 'వ్+అర్ష్+ఇంచు=వర్షించు' అని రూపమగును. ఇట్లే తక్కిన ఋకారోపధములకు గుణ మగుట నూహించునది. ఋకారము హల్లుపై వట్రువరూపముగ నుండు ననుట స్పష్టము. ఇట్లు సంస్కృతధాతువులకుఁ దెలుఁగున గుణంబగు నని శాసించుకంటెఁ బ్రాచీనులవలె సంస్కృతవ్యాకృతిచే సగుణంబైదానినే గ్రహించి యించుక్కును గూర్చు టుచిత మని తోఁచెడి. కాని యీ క్రిందివిధులచేనగు గుణముగాని రూపములు సిద్ధింప నవకాశము లేమి నట్లు గ్రహింపలే దని తోఁచెడి. కాని యాపక్షమునను గుణ వైకల్పికనిషేధశాస్త్రములుండినఁ జాలు నని చెప్పనగు.

స్పృశికి గుణంబు విభాష నగు. ౬౭.

స్పర్శించు - స్పృశించు.

టీ. స్పృశి యను సంస్కృతధాతువునందలి యుపధాభూతంబైన ఋకారమునకు గుణము వికల్పముగ నగును. స్పృశ్:—ఇట శవర్ణమునకు ముందున్న పవర్ణోత్తరవర్తి యగు ఋకారము లఘూపధము. కాన దీనికిఁ బూర్వవిధిచే నిత్యముగ 'అర్' అనునది గుణము గావలసియుండ నీవిధిచే వికల్పముగఁ గా, గుణము గల్గినపక్షమున 'స్ప్+అర్+శ్+ఇంచు - స్పర్శించు' అనియు గుణము గానిపక్షమున 'స్పృశ్+ఇంచు = స్పృశించు అనియు రూపములగును. నిత్యముగ గుణము ప్రాప్తింప నీసూత్ర మారబ్ధ మయ్యె ననుట తెల్లము.

లిఖ భుజ రుచ కృశంబులకు గుణంబు లేదు. ౬౮.

లిఖించు - భుజించు - రుచించు - కృశించు. కుచధాతువునకు గుణంబులే దని యొకండు వక్కాణించె నది గ్రాహ్యంబు గాదు.

టీ. 'లిఖ-భుజ-రుచ-కృశ.' అను ధాతువుల లఘూపధలకు, 'ఇ-ఉ-ఋ' అను వానికి 64 చే గుణంబు గలుగ దని సూత్రార్థము. కాన నించుక్కుతోఁ గలియుటంజేసి 'లిఖించు, కృశించు' మొదలగురూపములే గాని 'లేఖించు, కర్శించు' మొదలగు రూపములుఁ గలుగ వని గ్రహించునది. వీనితోఁబాటుగఁ గుచధాతువునకును గుణంబు గలుగ దని యొకఁ డనెనుగాని కుచించుచురీతి ప్రయోగము లగపడమి నట్లనుట యసంగత మని కుచధాతువున కను నీక్రిందివివరణమున కభిప్రాయము. కాని 'సంకుచించె' నను ప్రయోగము సంకుసాల నృసింహకవివిరచిత కవికర్ణరసాయనమునఁ గానఁబడుటచేతను సంకోచించని బహుళప్రయోగదృష్టమగుటచేతను, గుచధాతువు సోపసర్గమగునపుడు గుణము వికల్పముగఁ గాఁదగు ననుట యుచిత మని గ్రహింపఁదగు.

సృజికి నిర్విత్తిని గుణంబు లేదు. ౬౯.

చతుర్ముఖుండు ప్రజలను సృజించె. అతండు విషయంబుల విసర్జించె.

టీ. సృజ్ ధాతువునకుఁ బుట్టించుట యను నర్థమున గుణము 64 చే నగునది గలుగ దని యర్థము. 'చతుర్ముఖుఁడు ప్రజలను సృజించెను :—ఇట సృజిధాతువునకుఁ బుట్టించుట యర్థముగాన లఘూపధంబగు ఋకారమునకు 'అర్' అని గుణము గాలే దనియుఁ గాన సృజించనురూపమేగాని సర్జించనురూపము గలుగ దనియు గ్రహించునది. పుట్టించుట యను నర్థముననె యనుటంజేసి ధాతువు సోపసర్గమై పుట్టించుట గాక యితరార్థములఁ దెలుపునపుడు గుణము గలుగనగుంగాన విషయంబుల విసర్జించె నిత్యాదులందు విపూర్వక సృజధాతువునకు విడుచుట యర్థ మగుటచే గుణము (అర్) గలిగి 'విసర్జించె' నను రూపము గలిగెడు నని గ్రహించునది. ఈసూత్రమునందును, 67 నందును నిదంతములుగ ధాతువుల నిర్దేశించుటకు ధాతునిర్దేశమున ప్రాస్వేకారముగాని తిప్పుగాని గలుగునను పాణినీయపద్ధతియే యాధార మని యెన్నునది. అత్వముతో నిర్దిష్టమైన నుచ్చారణార్థము నిల్పఁబడె నని గ్రహించునది. ఈగుణవృద్ధి నిషేధవిధానసందర్భ మహోబలపండితీయమూలకము.

సర్వంబునకుం బ్రేరణంబునం దించుక్కగు. ౭౦.

పచింపించు - వచింపించు - ఆవులింపించు - వండించు-పండించు.

టీ. "ఇంచుగాగమో ణేశ్చ" అనునది మూలము. సంస్కృతసమ - దేశ్యధాతుసమూహమునకెల్లఁ బ్రేరణమున 'ఇంచుక్' అనున దాగమముగ నగు నని సూత్రార్థము.

సర్వంబున కనుటంజేసి యెల్లధాతువుల కనునర్థము గలిగెడి. సంస్కృతమున కంగ లాదుల కించుక్కు లేక ప్రయోగము లేమిని వానికిఁ బ్రేరణమున నగు నించుక్కు స్వార్థమునకైన యించుక్కునకుఁ దరువాత నున్నదే యగు ననియు నంగలాద్యన్యము లగు తెలుఁగుధాతువులకుఁ బ్రేరణమున మాత్రమే యించుక్కుగుట నొక్క యించుక్కే ప్రేరణరూపములఁ దోఁచు ననియు గ్రహించి యీక్రిందిరూపముల ప్రక్రియను గమనించునది. ప్రేరణ మనఁ జేయుట యని యర్థము. పచించుట:—ఇట పచ్ ధాతువునకు 63 చే నించుక్కు స్వార్థమునఁ గాఁ బచిం చనియు నీ విధిచే వండింపఁజేయుట యను నర్థమున నించుక్కు గా 87 చే స్వార్థేంచుక్చకారమునకుఁ బత్వము గలుగఁ బచింపిం చనియు రూపము లగును. ఇట్లే పచింపించను రూపమును పచధాతువునుండి గలుగుటను గమనించునది. ఆవుల:—ఇది యంగలాదిగాన దీని స్వార్థేంచు గ్రూపమగు నావులించను దానిమీఁద నావులింపఁజేయుట యను ప్రేరణమున నీవిధిచే నించుక్కు గలుగ 87 చే స్వార్థేంచుక్చకారమునకుఁ బత్వమై యావులింపించను రూపము గలిగెను. వండుధాతు వున కీవిధిచేఁ బ్రేరణమున నించుక్కుగా 'వండు+ఇంచు=వండించు' అని రూపమయ్యెను. వండఁజేయుట యని యర్థము. ఇట్లే పండుధాతువున కించుక్కు గాఁ బండిం చనురూప మేర్పడును. ప్రేరణ మనఁగా నొక వ్యక్తి వేఱొక వ్యక్తిచే నొకదాని జేయించుట యనుట స్పష్టము.

రంజాదుల యించుక్చకారంబునకు సబిందుకంబున కప్రేరణంబున ద్విరుక్తలకారం బగు. ౭౧.

రంజిల్లు-భాసిల్లు-వర్ధిల్లు - విలసిల్లు - రాజిల్లు. ఈయాదేశయోగం బున భిదాదు లకర్మకంబు లగు. భేదిల్లు - కంపిల్లు - సంధిల్లు.

టీ. 'రంజ్' మొదలగు ధాతువుల స్వార్థేంచుక్కునందలి బిందువుతోడి చకార మునకు (ంచ్) ద్విత్వయుతమగు లకారము 'ల్ల్' అనున దాదేశ మగు నని సూత్రార్థము. ప్రేరణమునఁ గాదనుటంజేసి యీద్విత్వలకారము స్వార్థేంచుక్కునకేగాని ప్రేరణార్థక మగు నించుక్కునకుఁ గాదనుట స్పష్టము. రంజిల్లు:—రంజించను 63 చే నైన యించు క్కుతోడిరూపమునందలి యించుక్కునకు సంబంధించిన 'ంచ్' అను భాగమునకు 'ల్ల్' అనున దీవిధిచేఁ గలుగ 'రంజ్+ఇ+ల్ల్+ఉ=రంజిల్లు' అను రూపము గలిగె. ఇంచుక్కు నందలి బిందువుతోడి చకారమునకే 'ల్ల్' అనునది యాదేశమగు ననుటంజేసి 'యిం చుక్కునందలి చువర్ణముమీఁది యుకారము శేషించుననియు నాదేశమగు 'ల్ల్' అనున దాయుకారమును గూడి 'ల్లు' అను రూపము నందు ననియు గ్రహింపఁదగును. ఇట్లే

భాసిల్లు మొదలగువాని ప్రక్రియ నూహించికొనునది. ఇది నిత్యవిధి యగుటంజేసి యీ విధిచే ద్విరుక్తలకారమునందెడు ధాతువులకు స్వార్థమున 'రంజించు-భాసించు' అనురీతి నించుక్కుతోడి రూపములు గలుగవనియు నిత్యముగ ద్విరుక్తలకారరూపములే యమరు ననియు నించుక్కుతోడి రూపములు వీనికి మీఁదిసూత్రము ననుసరించి ప్రేరణమున మాత్రమే పొసఁగు ననియు దాన రంజిల్లను ద్విరుక్తలకారముతోడి రూపములు స్వార్థ మున నైనవనియు రంజించను నించుగ్రూపములు ప్రేరణమున నైనవనియు భేదమును గమనించుచు నర్థభేదమును గూడ నూహించుకొనునది. ఈద్విరుక్తలకారము ధాతువు లకు స్వార్థమున నైన సకర్మకముల నకర్మకములుగ మార్చు నని యీయాదేశయోగమున నను నీక్రిందివివరణమున కభిప్రాయము. భేదిల్లు:—'భిదిర్' అను నీధాతువు సంస్కృత మున సకర్మకంబయ్యు ద్విరుక్తలకారాదేశమునంజేసి తెలుఁగున నకర్మకం బయ్యెను. తనంతటఁ దా బ్రద్దలయ్యె నని యర్థము. కంపధాతు వకర్మకంబుగాన నది యట్లగుట సహజంబ. సంధిల్లు:—65 సూత్రజ్ఞాపకముంబట్టి సంధియను నామవాచకమునకు స్వార్థ మున ధాతుత్వవివక్షయం దించుక్కుగా సంధించునురూప మేర్పడి యీవిధిచే నిత్యముగ ద్విరుక్తలకారాదేశమగు సంధిల్లు ననురూపము గలిగెఁగాన నిదియు నకర్మకమయ్యె నని యెఱుంగునది. ఈద్విరుక్తలకారరూపములు కర్తృనిష్ఠమగువ్యాపారమునే తెలిపెడిఁగాన 'కార్యము సంధిల్లె-శిల భేదిల్లె-మది కంపిల్లె' మొదలగు చోటులందుఁ గార్యము తనకుఁ దా (స్వయముగ)ఁగుదిరె, ఱాయి తనకుఁ దా బ్రద్దలయ్యె, మనసు తనకుఁ దాఁ గదలె నను నర్థమె గలుగుటంజేసి యవి యకర్మకములె యగు నని గ్రహించునది. ఈద్విరుక్తలకార మునంజేసి సకర్మకములును నకర్మకము లగుననుటంజేసి యట్లకర్మకములు గాఁదగువానికే యీయాగమం బగు ననియు నట్లయ్యును వర్షించు-ఉదయించు-అస్తమించు మొదలగు నకర్మకములకుఁ గాదనియు దాన లక్ష్యానుసారముగ నీద్విరుక్తలకారమును గూర్పవలె ననియు గ్రహింపఁదగును. 'రంజతి ఘట్యాదీనాం బిందోశ్చ స్యాపి లావృభౌ భవతః' అనునది మూలము. 'తత్రోభయోర్భవేదేకో లకార ఇతి కేచన' అను నాథర్వణము ననుసరించి ద్విరుక్తలకారమున నొకదానికి లోప మక్కుటాదులలోనేని చేర్చి సాధించి 'సంధిలు-భేదిలు' అను మొదలగురూపములను సాధించికొనఁదగును. ఇందుల కనేకకవి ప్రయోగములు గలవు.

ఇంచుక్కు పరంబగునపుడు రంజాదుల యించుక్కునకు లోపం బగు. ౭౨.

లాదేశంబున కపవాదంబు. రంజించు - భేదించు - సంధించు.

టీ. 'న తు ణౌ భవేచ్ఛ లోపో ణ్యర్థే యో వర్తతే పరే తస్మిన్' అనునది మూలము 70 చే రంజాదులకుఁ బ్రేరణమున నగు నించుక్కు పరముగా వాని స్వార్థంచుక్కునను 63 చే నైనదానికి నిత్యముగ లోపమగును. ద్విరుక్తలకారాదేశము నందఁదగు ధాతువులమీఁద స్వార్థప్రేరణేంచుక్కులు రెండు నుండుటయు స్వార్థేంచుక్కునకు 'ణ్లి' అనునదిగాని దానిచకారమునకుఁ బత్వముగాని కలుగుటయు సంభవింపవని భావము. పూర్వసూత్రముచే స్వార్థేంచుక్కునకు ద్విరుక్తలకారాదేశము ప్రాప్తించుచుండ నద్దాని కపవాదముగ నీలోపము విధింపఁబడియెఁగాన ద్విరుక్తలకారరూపముపైఁ బ్రేరణేంచుక్కు చూపట్టుటయు నించుక్కుమీఁద నించుక్కు గలుగుటయు సంభవింప వని లాదేశంబున కపవాద మను నీక్రిందివివరణమున కభిప్రాయము. రంజించు:—రంజధాతువునకు 63చే నించుక్కు స్వార్థమునఁగా 'రంజించు' చని యుండును. పిదప 70 చేఁ బ్రేరణమున నించుక్కు గా 'రంజించు+ఇంచు' అని యగును. ఇపుడు 71 చే మొదటి యించుక్కునకు ద్విరుక్తలకారాదేశము గావలసియున్నది. కాఁగా నీవిధిచే ద్విరుక్తలకారాదేశమునకు బాధకముగా ద్విరుక్తలకారాదేశమునందఁదగు నించుక్కున కంతకును లోపమీశాస్త్రము విధించెడిఁగాన నిది పూర్వసూత్రప్రాప్తమగు లకారద్వయాదేశమున కపవాద మనుట పొసఁగె నని గ్రహించునది. దీన మొదటియించు క్కువిధిచే లోపింప నొక్క ప్రేరణమున నైన యించుక్కుతోడి రూపములే 'రంజించు భేదించు' అనునవియే ప్రేరణమున నగు నని గ్రహింపవలయును. స్వార్థమున వీనికి ద్విరుక్తలకారరూపములును బ్రేరణమున నించుక్కుతోడిరూపములును నగు నని ఫలితము.

చుగాగమం బాహుళికంబున కసంయుక్తనలడరాంతంబునకుం బ్రేరణంబున బహుళంబుగా నగు. 23.

పూను-పూనుచు-పూనించు. తేలు-తేలుచు-తేలించు. మగుడు - మగుడుచు - మగిడించు. కుదురు-కుదురుచు - కుదిరించు. విను-వినుచు. వక్ష్యమాణంబు పుగాగమంబు - వినిపించు. బాహుళికంబుచేఁ గొన్నింటికిఁ జుగాగమంబు లేదు - అను - అనిపించు. తిను - తినిపించు. కను - కనిపించు. దీని యత్వంబునకు దీర్ఘంబు నగు - కానిపించు.

టీ. సంయుక్తములు గాని 'న-ల-డ-ర' అను వర్ణములు తుదిని గల యచ్చతెలుఁగుధాతువులకుఁ బ్రేరణమున 'చుక్' అనునది బహుళముగ నగు నని సూత్రార్థము. 'చుక్' అనునది కకారముపోవు ప్రత్యయముగాన నిది ప్రకృతి కంతాగమం బగుననుట

స్పష్టము. ఆచ్ఛికమున కనుటంజేసి సంస్కృతధాతువులకుఁ బ్రేరణమున నించుక్కేగాని చుగాగమము గా దని తెలియునది. బహుళ మనుటంజేసి యాచ్ఛికమునకు సాధారణముగ నించుక్కుగాని చుక్కుగాని ప్రేరణమునఁ గాఁదగునను స్పష్టము. పూను:—— ఇది యాచ్ఛికధాతువును నసంయుక్తమును నగుట నీవిధిచేఁ బ్రేరణమునఁ జుక్కు గలిగినఁ బూనుచనియు, నించుక్కు గలిగిన (70 చే) పూనించు చనియు రూపము లగును. ఇట్లే లెక్కుంగల యుదాహరణము లూహ్యములు. బహుళ మనుటంజేసి యను కను తిను విను మొదలగు నాచ్ఛికధాతువు లసంయుక్తనాంతంబు లయ్యును బ్రేరణమున 70 చే నించుగాగమమునే గాని చుగాగమము నీవిధిచే నందఁజాల వనియు దాని పైనికి 78 చే పుగాగమంబును 85 చే నిత్వమునుగా 'వినుపు+ఇంచు=వినిపించు' అనురీతి రూపములే గలుగు ననియు బాహుళకంబుచే నను నీ క్రింది వివరణమున కభిప్రాయము. వక్ష్యమాణమనఁ జెప్పఁబోవుసూత్రముచే నగునదనుట. 78 సూత్ర మని తాత్పర్యము. బాహుళకమన బహుళత్వము బహుళముగ నగుట యని భావము. ఇట్లే చుగాగమము నందఁదగని యాచ్ఛికముల కించుక్కు 70 చేఁ గూర్చి ప్రేరణమున 78 చేఁ బుగాగమమును జేయుచు నను కను మొదలగువానికి రూపములను సాధించుకొనఁదగును. కనుధాతువు నకుఁ బ్రేరణమున కకారముమీఁది యత్తునకు దీర్ఘమును దీనియత్వంబున కను లక్షణకర్త వివరణము ననుసరించి కూర్చి 'కను+ఇంచు=కను+పు+ఇంచు=కాను+పు+ఇంచు= కాని+పు+ఇంచు = కానిపించు' అనురీతిని బ్రక్రియం గమనించుచు సిద్ధరూపముల గమనించునది. ఆచ్ఛికధాతువుల యనాదియుత్వమున కిత్వము 85 చే నగుటను గమనించుకొనునది. దీన మగిడించు - కుదిరించు - అనిపించు మొదలగువాని యందలి గ-ర-న మొదలగువానిమీఁది యిత్వము 85 చే నైన దనుట స్పష్టమయ్యెడి. లక్షణము ననుసరించి గలుగవలసి వచ్చినను గొన్నింటికి కన్వాదులకుఁ గాకుండుట బహుళప్రమాణఫలమనుట తెల్లము. 77 చేఁ గానిపించను నపుడు దీర్ఘము గాఁదగుఁగాన నది బహుళఫలము గాఁజాలదు.

అట్లు పుగాగమంబును మాన్వాదుల కగు. ౭౮.

మాను-మానుపు-మానుచు. మను-మనుపు-మనుచు. బాహుళకంబున దీని కించుక్కు లేదు.

టీ. పూర్వసూత్రోక్తమగురీతిని బ్రేరణమున నసంయుక్త నాంతములగు మాను మొదలగు ధాతువులకు బహుళముగ 'పుక్' అనునది యాగమముగ నగు నని సూత్రార్థము. 'మాను+పు = మానుపు' అని పుగాగమం బగునపుడు రూపమగు. బహుళముగ నగునదగుటఁ బుగాగమము గానిచో నసంయుక్తనాంతమగు దీనికిఁ బూర్వవిధిచేఁ జుక్కు

ప్రేరణ మనఁగా 'మాను+చు = మానుచు' అని రూపమగును. ఇదియు బహుళమగుటఁ గాకున్న నించుక్కు 70 చేఁ గా 78 చే 'మానిపించు, మానిం' చని యగును. ఇట్లే మను ధాతువునకుఁ జుక్పుగాగమములచే 'మనుచు-మనుపు' అను రూపద్వయ మగుటను గను నించునది. దీని కించుక్కు, చుక్పుగాగమముల యభావముననైన మనించని గావలసివచ్చును. అట్టి రూపము ప్రయోగాప్రసిద్ధమగుటంజేసి యిందుకై 73 సూత్రమునుండి యనువృత్తమైన బహుళపద మట్టిరూపమును గాకుండ నడ్డునని బాహుళకంబుచే నను నీక్రింది వివరణమున కభిప్రాయము. మాన్యాదులున్వంతము లని సాదృశ్యమునుబట్టి గ్రహించునది.

చుక్పువర్ణంబులు పరంబు లగునపు డిత్వంబున కుత్వం బగు. ౭౫.

టీ. ప్రేరణమున నగు చుక్పువర్ణములు పరములుగాఁ దత్పూర్వమున నున్న యికారమున కుకార మగునని సూత్రార్థము. 'కలియు+పు=కలుపు-బిగియు+చు=బిగుచు' మొదలగువానియందుఁ దరువాతి సూత్రముచేఁ జుక్పుగాగమములు పరములుగాఁ గడవ్రాయి లోపింపఁ బ్రేరణార్థకములైన యాచుక్పుగాగమములకు ముందున్న ధాతువు నిత్వమున కుత్వ మీవిధిచే నై పైరూపము లేర్పడె నని గ్రహించునది.

అట్లు చుక్పుగాగమంబు లడంగ్వాది మాయ్యాదుల కగు నగుచో వానికడవ్రాలు లోపించు ౭౬.

అడఁగు - అడఁచు-అడఁగించు. మాయు - మాపు - మాయించు. అడఁగు - కరఁగు - కలఁగు-నలఁగు ఇత్యాదు లడంగ్వాదులు; మాయు - ఉడుగు - కడచు-కుడుచు-బిగియు ఇత్యాదులు మాయ్యాదులు. ఆఁగు ప్రభృతు లుభయగణంబులు. బాహుళకంబునంజేసి కొన్నింటఁ కించుక్చుక్పుగాగమంబులు మూఁడును గొన్నింటికి కందు యథాసంభవముగా రెండును గొన్నింటి కొక్కటియు నగు నని యెఱుంగునది. ఆఁగు-ఆఁచు-ఆఁపు-ఆఁగించు. రేఁగు - రేఁచు - రేఁపు - రేఁగించు. పాయు - పాచు - పాపు. విఱుగు - విఱుచు. చూచు - చూపు. నేరుచు - నేరుపు. మేయు-మేపు. లేచు-లేపు. కలియు-కలుపు. తడియు-తడుపు. తెలియు - తెలుపు ఇత్యాదు లెఱుంగునది.

టీ. పూర్వసూత్రద్వయమునఁ జెప్పఁబడినరీతిని బహుళముగ నడఁగు మొదలగు వానికిఁ జుక్కున్ను, మాయు మొదలగువానికి పుక్కును బ్రేరణమున నగు ననియు నవు

డడంగ్యాదులయు మాయ్యాదులయు తుదియక్షరమునకు లోపము నిత్యముగ నగు ననియు సూత్రార్థము. చుక్ప్రాగమములు పరములగునప్పుడె యనుటంజేసి ఇంచుక్కు పరమగునపుడు కడప్రాలునకు లోపము గలుగ దని గ్రహింపఁదగును. ఆడఁగు+చు:—చుక్కుపరముగా గువర్ణము తుదిప్రాలు లోపింప నడఁచని రూపమగును. గువర్ణము లోపించుడు శేషించిన యర్ధబిందువు చువర్ణమునకు ముందు సంజ్ఞ 16 ననుసరించి యుండు నని యెఱుంగునది. చుక్కుగాకున్న 70 చే నించుక్కు గలిగి యడఁగించని యగును. 'మాయు+పు = మాపు' అని కడప్రాలు లోపింపఁగా నీ రూపమేర్పడెను. ఇట్లే తుదిప్రాయిలోపము కఱఁగు మొదలగువాని కూహ్యము. ఈ క్రింద నిరూపితములైన యాఁగు మొదలగు ధాతువు లడంగ్యాదులలోను మాయ్యాదులలోను గూడఁ జేరున వగుంగాన నడంగ్యాదులందుఁ జుక్కును మాయ్యాదులందుఁ బుక్కును బొందు నని యెఱుంగునది. 73 నుండి క్రమముగ బహుళపద మనువర్తింపఁబడుచున్నది గాన నద్దానిం జేసి కొన్నిధాతువుల కించుక్పుక్ప్రాగమములు మూఁడును గొన్నింటికి మూఁటిలో నెవ్వి యర్హములైన నవియు నగు నని యీ క్రిందివివరణమునకు బాహుళకంబునం జేసి యను దానికర్థము. ప్రయోగానుసారముగఁ బ్రేరణార్థక ప్రత్యయముల నించుక్పుక్ప్రాగమముల ధాతువులకుఁ గూర్చికొనవలెను గాని సూత్రముల ననుసరించి యర్హత తోఁచెడిఁగదా యని యెల్లవాని కెల్లవానిని గూర్పరా దని గ్రహించునది. ప్రేరణార్థకములగు నించుక్పుక్ప్రాగమములలో మూఁటిఁబొందఁదగువానిని క్రమముగ 70-76 లలోఁ జేర్చి 70 చే నించుక్కును 76 చే నడంగ్యాదులం జేర్చి చుక్కును మాయ్యాదులం జేర్చి పుక్కును గూర్చుకొనవలె ననియు రెండిటిఁబొందఁదగువానిని పైని వ్రాసిన ప్రకార మాయావిధులందుఁ జేర్చి చేసికొనవలె ననియు నొక్కదానినే యందఁ దగువానిని యథార్హముగ నొక్క విధియందు మాత్రమే చేర్చుకొనవలయు ననియుఁ దాత్పర్యము. ఆఁగు:—దీని కించుక్ప్రాగమములం జేసి 'ఆగించు - ఆఁచు - ఆఁపు' అను మూఁడును 70-76 లచే నగు నని గ్రహించునది. ఇట్లే రూపత్రితయము రేఁగుధాతువున కూహ్యము. పాయు:—దీని కించుక్కు గామిఁ జుక్ప్రాగమములు 76 చే నడంగ్యాదులం జేర్చుటఁ జుక్కును మాయ్యాదులం జేర్చుటఁ బుక్కునుగాఁ బాచు పాపు రూపము లగు నని యెఱుంగునది. పాయించనిమాత్రము గాదు. ఇట్లే విఱుగు ధాతువున కొక్క చుక్కే ప్రేరణమున నగుం గాన విఱుచనిదే యగు. ఈరీతిగనే తక్కిన చూచు మొదలగుధాతువు లేడింటికిని బుగాగమమె యగుంగాన నంత్యాక్షర లోపంబుచేఁ జూపు మొదలగునవి గలుగు నని గ్రహించునది. ఈ రీతిని యథోచితముగఁ బ్రేరణరూపముల సాధించుకొనునది,

ఇంచుక్పుక్పుగాగమంబులు పరంబు లగునపు డాగమాదేశ లోపంబులు పెక్కు తెఱంగులం గానంబడియెడి. ౭౭.

అగు-కావించు. వచ్చు-రావించు-రప్పించు; విన్నపము-విన్నవించు; మోఁకాలు-మోఁకరించు. కేక-కేకరించు. పలవ-పలవరించు - పలవించు - ఆల - ఆలకించు - ఆలించు. ప్రక్క - ప్రక్కలించు. నొచ్చు - నొంచు - నొప్పించు. ఉండు - ఉనుచు - ఉంచు. డిగు - డించు - డిగించు. పెరుగు - పెనుచు - పెంచు. తునుఁగు - త్రుంచు. మునుఁగు - ముంచు - మునుచు. మొగుడు - మొగుడుచు- మొగుచు - మోడుచు- మొగిడించు. చొచ్చు - చొనుపు-చొప్పించు. చినుఁగు-చించు - చింపు. త్రెగు - త్రెంచు - త్రెంపు. తిరుగు - త్రిప్పు. చచ్చు - చంపు. నిలుచు - నిలువరించు - నిలుపు. కొను - కొలుపు. పోవు - పుచ్చు-పనుచు-పంచు - పనుపు-పంపు - అనుచు-అంచు - అనుపు-అంపు అనుప్రయుక్తం బగు. పోవునకుం బుచ్చుమాత్రం బగు - మోసపోవు - మోసపుచ్చు ఇత్యాదు లెఱుంగునది.

టీ. ప్రేరణమున నగు నించుక్పుక్పుగాగమములు పరములగుచుండ ధాతువులకుఁ గొన్ని వర్ణము లధికముగఁ గల్గుటయుఁ గొన్ని వర్ణములకుఁ గొన్ని వర్ణము లాదేశములుగ నగుటయుఁ గొన్ని వర్ణములు లోపించుటయు నగు నని సూత్రార్థము. అగు:-దీనికి కించుక్కు 70 చే నైనది పరము గా నిత్యముగ, 'కావ్' అనునది యాదేశ మయ్యెను. ఇట్లే వచ్చు ధాతువున కించుక్కు పరముగా 'రావ్-రప్ప్' అనునవాదేశము లయ్యెను. విన్నవించు:- విన్నప మనునామమునకు 65 సూత్రమునందలి జ్ఞాపకముచేత ధాతుత్వవివక్షయం దించు గాగమము 63 చేఁ గా నది పరమగుచుండ నందలి పకారమునకు వకారమాదేశమయ్యెను. మోఁకాలను నామమునకు ధాతుత్వవివక్షయం దించుక్కుగాఁ గాలనుదానికి 'కర్' అనునది యాదేశమై మోకరించను రూప మయ్యెను. కేకనునామమున కించుక్కు పర ముగా 'ర్' అను నదంతాగమం బగుటఁ గేకరించని యయ్యెను. ఇట్లే పలవనునామము నకుఁ బలవరించను రూప మేర్పడెను. 'ర్' అను నదంతాగమము గాకున్న నించుక్కు తోడఁ బలవించనియే రూపమగు ననుట స్పష్టము. 'ఆల' అను నామమున కించుక్కు పర ముగా 'క్' అను నదంతాగమంబైన 'ఆలకించు' అనియుఁ గాకున్న 'ఆలించు' అనియు రూపములగును. 'ప్రక్క' అను నామమునకు 63 చే నంగలాది యగుట నైన యించుక్కు పరముగా 'ల్' అను నదంతాగమముగ నీవిధిచే సిద్ధింప 'ప్రక్కలించు' అని యగును.

'నొచ్చు' ఈధాతువునకు 70 చే ప్రేరణమున నైన యించుక్కు పరముగా ద్విత్వ చకారములలో నొకదానికి లోపంబును లుప్తశేషంబగు దానికిముందు బిందువునుగా నొంచనియు, ద్విత్వచకారమునకు ద్విత్వపకార మాదేశముగా నొప్పించనియు రూపము లగును. 'ఉండు' ఈధాతువునకుఁ బ్రేరణమున 73 చేనైన చుక్కు పరముగా ధాతువునందలి 'ండు' అనుభాగమునకు 'ను' అనునది యాదేశ మీవిధిచేఁ గా నును చనియు నొక్క డులోపమే యైన నుంచనియు రూపము లగును. 'డిగు' దీని కించుక్కుపరముగా నంతిమాక్షరలోపంబై యపదాదిస్వరసంధి యగుట డించ నియు. నంతిమాక్షరములోడ నించుక్కు కలియుటం జేసి డిగించనియు రూపములగును. 'పెనగు' దీని కించుక్కు పరముగా 'న' అను వర్ణమునకు నువర్ణంబైనఁ బెను చనియు, దానికి బిందువైనఁ బెం చనియు రూపము లేర్పడును. 'తునుఁగు' ఇంచుక్కుపరముగా నంతిమాక్షరలోపమును శేషించిన నువర్ణమునకు బిందువును తవర్ణమునకు రేఫాంగమంబును నీవిధిచేఁ గా 'త్రుంచు' అని రూపమగును. ఇట్లే మునుఁగుధాతువున కంతిమాక్షరలోపమును నువర్ణమునకు బిందువును గా 'మునుచు - ముంచు' అను రూపములు గలుగును. మొగుడుధాతువునకుఁ జుక్కుపరముగా మొగుడు చనియు నంతిమాక్షరలోపంబైన మొగుచనియును నంతిమాక్షరలోపంబుతోఁ బాటుగ నాదిమవర్ణము దీర్ఘంబైన మోడుచనియు నించుక్కు 70 చే నైన గువర్ణము నుత్వమున కిత్వ మీవిధిచే నై మొగిడించనియు రూపము లగును. చొచ్చు ధాతువునకుఁ బుక్కు పరముగా 'చ్చు' అనుదానికి 'ను' అను నాదేశముగా 'చొనుపు' అనియు 70 చేనైన యించుక్కు పరముగా 'ప్పు' అను నాదేశమైన 'చొప్పించు' అనియు రూపము లగును. 'చినుఁగు' దీనికిఁ జుక్కు పరముగాను బుక్కు పరముగాను 'నుఁగు' అను భాగమునకు బిందు నాదేశముగాఁ జించు చింపను రూపద్వయము గలుగును. ఇట్లే త్రెగుధాతువు గువర్ణమునకుఁ జుక్పుగాగమములం పరములుగా గువర్ణమునకు బిందు నీవిధిచే నాదేశముగాఁ ద్రెంచు త్రెంపనురూపములు గలుగును. 'తిరుగు' ఈక్రియకుఁ బుక్కుపరముగా నంతిమంబగు 'ఉగు' అను భాగమునకు 'వ్' అను నాదేశమును 'ఉగ్' అను భాగమునకు ముందటిరేఫము తకారముతోఁ గలియుటయు నవఁగా దవర్ణము మీఁది యికారము రేఫముమీఁదికి వచ్చుటయుఁ గాఁ ద్రిప్పనురూప మేర్పడును. చచ్చుధాతువునందలి ద్విత్వచువర్ణమునకు బిందు వీవిధిచేఁ గాఁ బుక్కుతోఁడఁ జంపను రూపము గలుగును. నిలుచుధాతువున కించుక్కు పరముగా నంతిమాక్షరమునకు 'పర్' అనున దాదేశముగా నిలుపరించనియుఁ బుక్కు పరముగా నంతిమవర్ణలోప మీవిధిచేఁ గా నిలుపనియుఁ రూపద్వయమగును. కొనునకుఁ బుక్కు పరముగా నువర్ణమునకు లువర్ణ మాదేశవిధిచేఁ గా 'కొలుపు' అను రూప మగు. పోవుధాతువునకుఁ జుక్కుపరముగా

నంతిమవర్ణమునకు 'చ్' వర్ణ మాదేశంబును ధాత్వాదివర్ణము నోకారమున ఖుకారం బును గాఁ బుచ్ఛనియుఁ బోవున కంతకును 'పను' అనున దాదేశముగాఁ బను చనియు సాదేశంబైన పనునందలి నువర్ణమునకు బిందువైనఁ బంచనియుఁ బోవున కంతకు 'అను' అనున దాదేశమైన ననుచనియు నుస్థానమున బిందువైన నంచనియుఁ బుక్కు-పరముగాఁ బోవునకు ముందటివలె 'పను' అనున దాదేశమైనఁ బను పనియు నుస్థానమున బిందువైనఁ బంపనియు, జుక్కు పరమగునపుడువలెనే 'అను' అనున దాదేశమైన ననుపనియు నువర్ణమునకు బిందువైన నంపనియు రూపములు గలుగును. ఒక శబ్దమునకుఁ దుదిం జేరిన పోవుధాతువునకు జుక్పుగాగమములు పరములుగా 'పుచ్చు' అనునదే యాదేశ మగుం గాని పైని నిరూపించిన 'పను—అను' అనునవి యాదేశములగుటయు నుస్థానమున బిందువగుటయుఁ బొసఁగ వనియు స్వతంత్రముగ నిలువని మఱియొక శబ్దముతోఁ జేరిన పోవుధాతువునకుఁ బ్రేరణమునఁ బుచ్చురూపమే గలుగు ననియుఁ గావుననే మోసము నామమునకు వెనుకనుండిన పోవునకు మోసపుచ్చునియే ప్రేరణమున రూపమేర్పడె ననియు ననుప్రయుక్తంబును నీక్రింది సూరివివరణమున కభిప్రాయము. స్వతంత్రముగ వెలయని పోవునకు మోసపుచ్చునరీతినే ప్రేరణరూపము గలుగు నని తాత్పర్యము. ఇట్లే సూక్ష్మబుద్ధిని నించుక్చుక్పుగాగమంబులు పరములుగా మూలధాతుదృష్టిని గ్రొత్తగనైన వర్ణాగమవర్ణాదేశవర్ణలోపవర్ణవికృతుల నితరములకును గమనించికొనునది. ఇట్లించుక్చుక్పుగాగమములు పరములుగా నైన యాగమాదేశలోపములతోడి పరినిష్ఠితరూపముల మీఁద లకారములును నసమాపకక్రియా ప్రత్యయములును భావార్థకాది ప్రత్యయములును నాయావిధులచే నై యాయారూపము లేర్పడుటను యథార్థముగ గమనించికొనునది. ఇందు 'విన్నపము - మోఁకాలు - కేక - పలవ - అల - 'ప్రక్క' అనునవి నామధాతువు లగుట 65 క్రింది జ్ఞాపకమునుబట్టి యింగలాదులు జేర్చి ధాతుత్వవివక్షయందించుగాగమమె చేయవలె ననియు విన్నపము-కోపము మొదలగువానింబట్టి యించుక్కు పరముగా మువర్ణకలోపము గొన్ని నామధాతువుల కగు ననియుఁ దక్కింగలవెల్ల ధాతువులే యగుటఁ బ్రేరణమున నించుక్చుక్పుగాగమము లాయావిధులచేఁ (70-73-74-76) గూర్పవలె ననియు గ్రహింపవలయును. నామధాతువులకు 63 చే నించుక్కొగాని యన్యము ప్రేరణమునఁ గా దని గ్రహింపవలెను. ఇట్లాగమాదేశలోపంబు లర్థసాదృశ్యమున విధింపఁబడెనేగాని సూక్ష్మముగఁ బరీక్షింప వాయాధాతువులు స్వతంత్రము లనియు వ్యవహారమున వానికిఁ బ్రేరణార్థకత గుదిరె ననియు గ్రహించుట యనుచితముఁ గాఁజాలదు.

ఆస్వాదుల కించుక్కు పరంబగునపుడు పుగాగమం బగు మానునకు విభాష నగు. ౭౮.

అనిపించు. అను - కను - తిను - విను. మానిపించు-మానించు.

టీ. అను మొదలగు స్వాంతధాతువులకును మాను ధాతువునకును 70 చే నైన యించుగాగమము పరముగా స్వాంతములకు నిత్యముగను దీర్ఘపూర్వస్వాంతమగు మాను ధాతువునకు వికల్పముగను 'పుక్' అనునది యాగమముగ నగు నని సూత్రార్థము. 'పుక్' అనునది కకారము పోవునదిగాన ధాతువునకు తుదిని గలుగు నగుట స్పష్టము. 'అను' దీనికి 70 చే నించుక్కునది పరముగా నీవిధిచే నిత్యముగఁ బుగాగమంబును గా 'అను+ప్+ఇంచు = అనిపించు' అనురూప మగును. నిత్యమగుటం జేసి 'యనించు' మొదలగు రూపములు గా వనుట తెల్లము. ఇట్లే కను తిను విను లకు 'కనిపించు - తిని పించు - వినిపించు' అను రూపము లగుటను గమనించుకొనవలెను. మానున కీవిధిచేఁ బుగాగమ మించుక్కుపరముగానైన మాను+పు+ఇంచు = మానిపించు చనియు నని గాని పక్షమున మానించనియు రూపము లగు నని గ్రహించునది. కనిపించు వినిపించునురూప ములు ప్రేరణార్థకములుగ వ్యవహారమున నేఁడు వినవచ్చెడి. యథార్థముగ నాయా గణములఁ జేర్చి యాయావాని కాయారూపముల సంపాదించునది. వీనిసంతర్భావిత ప్రేరణార్థములుగఁ బ్రయోగములంబట్టి గ్రహింపఁదగును.

అడ్డాదుల కించుక్కు పరంబగునపుడు గుగాగమం బగు నప్పాదులకు విభాష నగు. ౭౯.

అడ్డము - అడ్డగించు. అడ్డము-ఓరసి-చిత్తము-పంతము-పెల్ల-బోర - మట్టము - మేళము ఇత్యాదు లడ్డాదులు. అప్ప-అప్పగించు - అప్పించు. అప్ప - ఒప్ప - పల్లము - కోపము ఇవి యప్పాదులు.

టీ. అడ్డ మొదలగు నామధాతువులకు 63 చేనైన యించుక్కు పరమగునపుడు నిత్యముగను, అప్ప మొదలగు నామధాతువులకు 63 చే నైన యించుక్కు పరముగా వికల్పముగను 'గుక్' అనునది యాగమముగ నగు నని సూత్రార్థము 'గుక్కు' కిత్తుగాన ధాత్వంతమున నాగమముగఁ జేరు నగుట తెల్లము. అడ్డము:—దీని కించుక్కుపరముగా గుగాగమ విధిచేనైన, 'అడ్డ+గ్+ఇంచు=అడ్డగించు'అని రూపమగును. ఇట్లే వోరసించు చిత్తగించు మొదలగు రూపము లోరసిత్తాదినామధాతువుల కూహ్యములు. 'అడ్డము' అను రీతిని ముపర్ణకాంతములుగ నుదాహరించినవానింబట్టి నామధాతువులకు 63 చే

నించుక్కగునపుడు మువర్ణకలోపము గలుగు నని గ్రహింపక తీరదని ముందె యుక్తము. అడ్డాదులకు నిత్య మనుటంజేసి యడ్డించను రీతి రూపములు గలుగవనుట స్పష్టము. అప్ప మొదలగువానికి 'గుక్' వికల్ప మగుట నది యైనపక్షమున 'అప్ప+గ్+ఇంచు= అప్పగించు' అనియు నది గానియెడల 'అప్ప+ఇంచు = అప్పించు' అనియు రూపము లగును. ఇట్లే తక్కుంగలవానికిని గుక్కు గలుగుటను గలుగమిని రూపద్వయ మూహ్యము ప్రసక్తమగునెడల నించుక్కు పరముగా మువర్ణకలోపము కార్యము. యథార్థముగ నాయాగణములంగూర్చి యాయాధాతువుల కాయారూపముల సంపాదించికొనునది. ఇవి యప్పాదు లనుటంజేసి యుదాహృతములే యప్పాదులుగాని యిది యాకృతిగణము గాదనియు నిత్యాదు లడ్డాదు లనుటంజేసి యడ్డాదు లాకృతిగణ మనియు గ్రహించునది. దీన నప్పాదులలో నిం దనిరూపితములగు ధాతువులు చేరవమట స్పష్టము. సూరి యిట్లు సంస్కృతలాక్షణికమార్గము పట్టి ప్రక్రియానుబోధనమునకై ధాతుప్రత్యయాగమవర్ణవిభాగప్రదర్శన మొనర్చినను దత్త్వమరయఁ దత్తదంతములు ధాతువులు కొన్ని సహజము లవిభాజ్యము లనియుఁ గొన్ని వర్ణాగమాదులంజేసి యేర్పడిన వనియుఁ జెప్పక తప్పదు. (చూ. కో. రా. సంధి.)

ఆడోడుకూడు లడకారంబునకుం జుక్కు పరంబగు నపుడు రేఫం బగు. ౮౦.

ఆడు - ఆరుచు - ఆడించు - ఓడు - ఓరుచు - ఓడించు. కూడు - కూరుచు - కూడించు.

టీ. 'ఆడు-ఓడు-కూడు' అను ధాతువులకు 73 చే నైన చుక్కు పరముగా వానితుది డకారమునకు రేఫ మాదేశమగు నని సూత్రార్థము. చుక్కు గాక 70 చే నించుక్కగునేని రేఫాదేశము గా దని గ్రహించునది. 'ఆడు+చు=ఆరుచు; ఓడు+చు= ఓరుచు; కూడు+చు=కూరుచు' అని యీరీతిని ప్రక్రియ గమనించునది. ఇంచుక్కైన 'ఆడు+ఇంచు=ఆడించు' అనియే రూపంబగును. ఇట్లే తక్కిన రెంటికి నించుక్కు పరముగా రూపము లగునవుట స్పష్టము. 'డు' వర్ణము హాలంశమునకే వ్యంజన రేఫం బాదేశమగు నని సంగ్రహింపవలెను.

చెడునకుం జుక్పుగాగమంబులును డాకలఘురేఫంబు నగు. ౮౧.

చెఱుచు - చెఱుపు.

టీ. చెడుధాతువునకుఁ జుక్కును బుక్కును బర్యాయముగఁ బ్రేరణమున నగ వనియు నాచుక్పుగాగమములు పరములుగాఁ జేసు ధాతువుతుది డవర్ణమునకు శకట

రేఫ మాదేశమగు ననియు సూత్రార్థము. 'చెదు+చు=చెఱుచు; చెదు+పు=చెఱుపు' అని ప్రక్రియను గమనింపవలెను. దకారవ్యంజనమునకే శకటరేఫం బగు. దీని కించుక్కు-గా రాదనుట తెల్లము. 73 చే బుగాగమంబె గావలసియుండుట చేందును విధింప వలసివచ్చె నని యెంచునది.

పడునకుం జుక్కును డా శలఘురేఫంబు నగు. ౭౨.

పఱుచు.

టీ. పడుధాతువునను ప్రేరణమునం జుక్కును జుక్కు- పరముగా ధాతువు తుది నున్న దకారమునకు శకటరేఫమును గలుగు నని సూత్రార్థము. పూర్వసూత్రమున దీనిం జొనిపినం బుగాగమంబును గావలెను గానం బ్రత్యేకవిధాన మావశ్యకమయ్యెను. 'పడు+చు=పఱుచు' అని ప్రక్రియ నూహించునది. దీని కించుక్కు గాగమనులు గలుగ వనుట స్పష్టము. శదంతమునకును నీవిధి యగు ననుట మీఁది సూత్రమునుబట్టి స్పష్టము.

శబ్దపల్లవంబగు పడున కించుక్కు- విభాష నగు నగుచో డాకు లఘురేఫం బగు. ౭౩.

వెలువడు - వెలువరించు - వెలువఱుచు. చొప్పడు - చొప్పరించు చొప్పఱుచు.

టీ. 118 సూత్రము శబ్దపల్లవలక్షణనిరూపకము ఒక ధాతువునకుంగాని శబ్దమునకుంగాని వేఱొక ధాతువుచేరి యేకధాతువుగ నేర్పడి యందలి వాని యర్థమును గాక వేఱొక యర్థమును దెల్పుచో నది శబ్దపల్లవ మని భావము. కాన వేఱొక ధాతువు తుదిని జేరియుండు పడుధాతువునకుం బ్రేరణమున నించుక్కు- వికల్పముగ నగు ననియు నాయించుక్కు- పరమగుచో నిత్యముగ ధాతువుతుది దకారమునకు రేఫ మాదేశమగు ననియు సూత్రార్థము గలిగెడి. ఇంచుక్కు- గానిపక్షమునం బూర్వవిధిచే జుక్కును నలఘురేఫాదేశమును గలిగెడి. పూర్వసూత్రముచేఁ దదంతవిధి ననుసరించి నిత్యముగఁ జుక్కును నలఘురేఫమును గావలసివచ్చుటచే నీసూత్ర మావశ్యకమయ్యె నని గ్రహించునది. 'వెలువడు:—వెలుఁగు+పడు' అను నీరెండు ధాతువులును గలిసి వెల్లడి యను విలక్షణార్థమునుం బోధించుం గాన నిందలి పడుధాతువు శబ్దపల్లవంబయ్యె. కాన దీని కించు క్కు-విధిచే వికల్పముగఁ గా నిత్యముగ నది పరముగ డాకు లఘు రేఫము గలుగ 'వెలువడు+ఇంచు = వెలువరించు' అను రూప మేర్పడెను. డాకు నాదేశము నిత్యముగ నయ్యెను. ఇంచుక్కు- గాని పక్షమునం బూర్వసూత్రముచే జుక్కును నలఘురేఫముగా 'వెలువడు+చు = వెలువఱుచు' అనురూప మేర్పడును

ఇట్లే 'చొప్పు+పడు=చొప్పడు' అనురీతిని జొప్పను దానింగూడి శబ్దపల్లవంబైన పడుధాతువునకు విభాషగ నించుక్కును రేఫాదేశము నిత్యముగను నీవిధిచేఁ గాఁ జొప్పరించనియుఁ బూర్వసూత్రముచేఁ జుక్కును నలఘురేఫమును గాఁ జొప్పఱ చనియు రూపము లగుటను గమనించికొనునది.

ప్రేరణంబునం దించుక్కుమీఁద నించుక్కు లేదు. ౮౪.

ఇ ట్లనుటంజేసి ప్రేరణార్థం బయిన యితరాగమంబుమీఁదం బ్రేరణార్థంచుగాగమం బగు నని యెఱుంగునది. నొచ్చు - నొంచు - నొంపించు. చచ్చు - చంపు - చంపించు.

టీ. ప్రేరణమున నించు గంతము లగు ధాతువులమీఁద మఱల నించుక్కు ప్రేరణార్థమును వివక్షించినను గలుగ దని సూత్రార్థము. ప్రేరణమున నించుక్కుమీఁద నించుక్కు గలుగ దనుటంజేసి స్వార్థంచుక్కు మీఁదఁ బ్రేరణమున నించుక్కు గావచ్చు ననియుఁ బ్రేరణార్థకములైన యించుగితరములైన చుక్పుగాగమములమీఁద నించుక్కు ప్రేరణమునఁ గాఁ దగుననియు నర్థము లభించెడి నని యి ట్లనుటంజేసి యను నీక్రింది వివరణమున కభిప్రాయము. మఱియు నిట్లే ప్రేరణార్థకమగు నించుక్కంత మునఁ గలధాతువులమీఁద నించుక్కే గాక యితర ప్రేరణప్రత్యయములును గలుగ వనియు గ్రహింపఁదగును. ప్రేరణార్థకము లగు నితరాగమములమీఁదనే ప్రేరణం చుక్కగుట కభ్యనుజ్ఞ చూపుటంజేసి ప్రేరణంచుక్కుపై నితర ప్రేరణాగమములు గలుగ వను నర్థ ముద్ఘాటితమగును. నొంచు:—నొచ్చు ధాతువునకుఁ బ్రేరణమునసైన చుక్కు పరముగా 77 చే 'చ్చు' అనుదానికి బిందువాదేశమగుట నీరూపము గలిగె. ఈవిధిచేఁ బ్రేరణార్థక చుగంతంబైన దీనిమీఁద మఱల నించుక్కైన 87 చే నొంచునందలి చకారమునకు పకారముగలిగి నొంపించను రూపమగును. ఇట్లే 77 చే సైన చంపను పుగాగమ ప్రేరణరూపముమీఁద నించు క్కువిధిచేఁ గాఁ జంపించను రూపంబగు. చంపిం చించనిగాని చంపించుపు-చంపించుచు అనిగాని ప్రేరణమున నీక్రిందివివరణమునంజేసి రూపము లేర్పడ వని యెంచునది. స్వార్థంచుక్కుమీఁదఁ బ్రేరణంచుక్కు గాఁ దగుం గాన సంగలింపించు - ఆవులింపించు మొదలగు రూపములు గలుగ నగును.

ఇత్వంబుగాని యెత్వంబుగాని కూడుచో ననాద్యంబయిన యుత్వంబున కిత్వం బగు. ౮౫.

నిగుడు - నిగిడి - నిగిడె; మగుడు - మగిడి - మగిడె; ఉడుగు - ఉడిగి - ఉడిగె - మునుఁగు - మునిఁగి - మునిఁగె.

టీ. ఇవర్ణముగాని యెకారముగాని ధాత్వంతమునఁ జేరునపుడు ధాతువునందలి తొలియుకారమునకుఁ దప్పఁ దక్కిన యుకారముల కికార మగు నని సూత్రార్థము. ఇంచుక్కు 38 చే నగు. ఇత్వము 17 చే నగు. 16 సూత్రముచే నైన 'ఎను' అనునది 23 చే నైన యెద యెడు గెడులు 26 చే నైన యెడువర్ణకము ౪౪ చే నైన యెడు గెడులుఁ అను వీని యోగమున నిత్వ మీవిధిచే నగు నని గ్రహింపవలయును. నిగుడుధాతువు తుదియుత్తుతో 38 చే నైన ఇగాగమము గూడ; నందలి గువర్ణమునందలి యుత్వమున కిత్వ మీవిధిచే నయ్యె ననియు దాన నిగుడి యనిగాక నిగిడి యయ్యె ననియు గ్రహించునది. ఇట్లే 26 చే నైన 'ఎను' వర్ణకము గూడుచో నిత్వము గలిగి నిగిడె నని రూపమయ్యెను. ఇట్లె తక్కిన వ్రూహ్యములు. అనాద్య మనుటంజేసి యుడుగు మునుఁగులలో నాది మోత్వమున కిత్వము గా దయ్యె ననుట ఫలముగ గ్రహించునది. ఇట్లె చదువు ధాతువుమీఁద నిత్త్వేత్వములు గూడుచో చదివించి; చదివించె నని రూపము లగును. కాని 'అవ్రలించి; అవ్రలించెను' అనునపు డీవిధిచే నిత్వము చదివించి మొదలగు స్థలములందువలెనే గలుగవలసియున్న దిగాని 'అవిలించి' మొదలగు నపరూపములు గలుగవలసి వచ్చుటంజేసి కలుగ దని గ్రహింపక తప్పదు. ఏది మొదటిదైన దానినే యూదిగ గ్రహింత మన్నఁ జదివించి మొదలగునవియే గాక మూలోదాహరణములే యసంగతము లయ్యెడిఁ గాన నావ్రలించి మొదలగు కొన్నిటి కిత్వము గా దనుటయే యుచిత మని తోఁచెడి.

ముజ్జీత్తులు ముత్తు నాఁబడు. ౭౬.

టీ. 34 చే లూన్మధ్యమపురుషైకవచన బహువచన ప్రత్యయము లగు వ్రుల కాదేశము లైన ము-డుజ్జులకు ముజ్జుసంజ్ఞ యుక్తము. జీ త్తనఁగా 'జి' అనునది పోవునట్టి ప్రత్యయము. అనఁగా నట్టి జాతి యనుట. కాఁగా లూన్మధ్యమపురుషప్రత్యయము లగు 'ము-డు' అనువానికిని 'జి' అను నికారముతోఁ గూడిన జకారము లోపించు ప్రత్యయములకును 'ముత్తు' అను సంజ్ఞ యగు నని సూత్రార్థము ఫలించెను. సంజ్ఞను సంగ్రహించి తెల్పుట ప్రయోజన మని ముందె యుక్తము. కలజి-పడుజి-నిజి-మిజి-నుజి-కజి మొదలగునవి జీత్తు లనుట తెల్లము.

ప్రేరణేంచుక్కు పరంబగునపుడు పకారంబు చకారంబున కగు. ౭౭.

పచించు - పచింపించు. వచించు - వచింపించు. పిలుచు - పిలిపించు. వలచు-వలపించు. పత్వంబు పొచ్చునకుం గలుగదు; మెచ్చునకు విభాష నగు. పొచ్చించు, మెప్పించు - మెచ్చించు.

టీ. ప్రేరణార్థక మగు నించుక్కు పరముగా నద్దానికి ముం దున్న చకార మునకు పకారము నిత్యముగ నాదేశ మగును. ప్రేరణేంచు క్కునుటంజేసి స్వార్థేంచుక్కు పరమగునపుడు దానిముందటి చకారము పకారము గా దని గ్రహించునది. చకార మను సామాన్యోక్తింజేసి యది స్వార్థేంచుక్చుకారమైనను, ప్రేరణార్థక చుక్చువర్ణమైనను, ధాతుసంబంధమైనను పకార మగు నని యెంచునది. ప్రేరణార్థకచుక్కుమీఁద నించు గాగమము గాఁ దగు ననుట 84 పట్టి స్పష్టము గాన నది చుక్కు సంబంధమైనను పకార మగు ననుట స్పష్టంబు. స్వార్థేంచుక్కుమీఁదఁ బ్రేరణేంచుక్కు గాఁ దగుం గాన నది యించుక్చు కారమైనను పకార మాదేశ మగుననుట తెల్లంబు. అంగలాదీతరములకుఁ దెలుఁగుధాతువులకుఁ బ్రేరణమున 70 చే నించుక్కుగుం గాన ధాతు సహజమైనను పకారాదేశవిషయమె యగు ననుట విశదంబె. పచింపించు:—ఇటఁ దుదినున్న ప్రేర ణేంచుక్కు పరముగాఁ దత్పూర్వమున నున్న స్వార్థేంచుక్చుకారమునకు పకార మయ్యెఁ గాన 'పచింపు+ఇంచు=పచింపించు' అని రూపము గలిగెను. ఇట్లె వచింపిం చను రూపముప్రక్రియ గ్రాహ్యము. పిలుచు ధాతువునకు 70 చే నించుక్కుగా ధాతువు తుదిని సహజమై యించుక్కునకుఁ బూర్వమైయున్న చకారమునకు పకారముగా 'పిలుపు+ఇంచు=పిలిపించు' అను రూపము గలిగె. ఇట లువర్ణము నుకారమున కికారము 85 చే నించుగిత్వయోగమునఁ గలుగుటను స్మరించునది. ఇట్లె వలచు ధాతువునందలి చకారమున కించుక్కుపరముగా పకార మగుటను గమనించుచు వలపిం చను రూపమును సాధించికొనునది. హెచ్చుధాతువున కించుక్కు పరముగా ధాతువునం దున్న చకార ములకుఁ బత్వ మీవిధిచేఁ గలుగవలసియున్నది. మఱియుం చకారమున కను సామా న్యోక్తింజేసి యెన్నిచకారములున్న నన్నిపకారము లగు నని స్పష్టపడెడిఁ గానఁ బ్రకృత మున రెండు చకారములకు రెండు పకారములు గలుగవలసియున్నది. కాని హెచ్చు ధాతువునకు 'హెప్పించు' అనురీతిని బత్వము గలిగిన ప్రయోగము లగపడమిని నీవిధి దానివిషయమున వర్తింప దని గ్రహింపవలె నని పత్వంబు హెచ్చునకుఁ గలుగ దను వివరణమున కభిప్రాయము. ప్రయోగములంబట్టి మెచ్చుధాతువు చకారముల కించుక్కు పరముగాఁ బత్వము వికల్పముగఁ గావలసియున్నది గాన నద్దానివిషయమున నీపత్వవిధి యొక పక్షమున వర్తించు ననియు నొక పక్షమున గా దనియు గ్రహించి వర్తించినపక్షమున మెప్పిం చనియు, వర్తింపనిపక్షమున మెచ్చిం చనియు రూపములను సాధించికొనవలె నని మెచ్చునకు విభాష నగు నను నీక్రింది వివరణవాక్యమున కభి ప్రాయము.

ఆగమాన్యచకారంబుల కద్విరుక్తంబులగు ముత్తు పరం బగునపుడు పవ లగు. ౭౭.

ఆగమంబు: పచింపఁడు - పచింపుము. అడఁపఁడు - అడఁపుము. అన్యము: పిలువఁడు - పిలువుము.

టీ. ముజ్జును 'జి' అనునది పోవు ప్రత్యయములును బరముగా ద్విత్వరహితము లగు నాగమముగఁ గల్గిన చకారములకును నట్లుగాని చకారములకును (శబ్దసహజముల కును) క్రమముగ నాగమచకారమునకు పకారమును శబ్దసహజమునకు వకారమును నిత్యముగ నగు నని సూత్రార్థము. ఆగమచకారమునకుఁ బకార మగుట కుదాహృతులు. పచింపఁడు—'పచించు+ఁడు' అని యుండ లజీని మధ్యమపురుష డుజ్వర్ణకము ముత్తుగాన నించుగాగమసంబంధమైన చువర్ణమునకుఁ బకార మీవిధిచే సిద్ధింప 29 సూత్రముచే లజీ జీత్తుగాన పకారము చుత్వమున కత్వము గలుగ 'పచింపఁడు' అను రూప మగును. వచింపుము:—ఇట మధ్యమపురుషైకవచన మువర్ణకము ముత్తగుంగాన నీవిధిచే నది పరముగా నించుగాగమ చకారమాత్రమునకుఁ బకారముగాఁ 'బచింపు' మని రూప మగును. అడఁగు:—దీనికిఁ బ్రేరణమునఁ జుక్కనునది పరముగా 76 చే నంతిమాక్షర లోపంబును గా నడఁచని యుండు ననియు దానిమీఁద లజీ మధ్యమపురుష బహువచన ప్రత్యయము డుజ్జు చేర్పఁగా డుజ్వర్ణకము ముత్తగుంగాన నీవిధిచేఁ జుగాగమ చువర్ణ మున కీవిధిచే పకారమును లజీ జీత్తుగాన 20 చే పకారము నుత్వంబున కత్వమును గలిగి అడఁపఁడను రూప మయ్యె ననియుఁ దెలియునది. ఇట్లే యడఁగుధాతు చుగంత మునుండి గలిగినట్టియు, మధ్యమ పురుషైకవచనమున మువర్ణకము పరముగాఁ జుగాగమ చువర్ణమునకు పకారము గలిగినట్టియు, నడఁపు మనురూపపుఁ బ్రక్రియను గమనించునది. శబ్దసహజమై తుది నున్న చకారము పకార మగుట కీక్రింది వుదాహరణములు. పిలుచు ధాతువునకు లజీ మధ్యమపురుషబహువచనము ముత్తుపరముగా నిది ధాతుసహజ చకార మగుటంజేసి వకార మీవిధిచే నయ్యె ననియు దానియుత్వమ్మునకు లజీ జీత్తగుట 20 చే నత్వ మయ్యె ననియు దాన పిలువఁ డను రూపము గలిగె ననియు గ్రహించునది. ఇట్లే పిలుచు ధాతువునందు సహజమైయున్న చకారమునకు మధ్యమపురుషైకవచనము మువర్ణకము పరముగా చకారమునకు వకార మీవిధిచే నగుటను పిలువు మను రూప మయ్యె నని యెఱుంగునది. ఇట్టివానికి 101 చే బహుళముగ నగు కడవ్రాయి లోప మును గమనించుచు రూపాంతరముల నూహించికొనునది. అద్విరుక్తము లనుటంజేసి హెచ్చు మెచ్చు పుచ్చు మొదలగువానికి 'హెవ్వఁడు మెవ్వఁడు పువ్వఁడు' అను మొద

లగు ననిష్టరూపములు గలుగకుండుట ఫల మని గ్రహించునది. చకారము వ్యంజనమునకె పకార వకారవ్యంజనము లాదేశము లగు నని గ్రహించునది. కవిత్రయేతర ప్రయోగ ములం దన్యప్రత్యయాదులు పరములగునపుడును బకారం బించుకచ్చకారంబునకేని గానం బడ దని సోదాహరణముగఁ ద్రిలింగలక్షణశేష మీసందర్భమును సవరించుట నరయునది.

ఖండబిందువుమీఁది సిద్ధచకారంబునకు ముత్తు పరంబగునపుడు పకారంబు ప్రాయికంబుగ నగు. ౮౯.

తలఁపక - త్రేఁపక - తోఁపక. ఏఁచునకు వైభాషికంబు - ఏఁపక- ఏఁచక. నోఁచునకుం గలుగదు - నోఁచక.

టీ. ముజ్జిత్తులు పరములుగా నర్ధబిందుపుకంటెఁ బరములై యున్న శబ్దసహజము లగు చకారములకు పకారము ప్రాయికంబుగ నగు నని సూత్రార్థము. ప్రాయిక మనఁగా సాధారణముగ నగుటయుఁ గ్వాచిత్కముగఁ గాకుండుటయు నొక్కొకచో వికల్పముగ నగుటయు నని గ్రహించునది. తలఁచు ధాతువునకు కజివర్ణకము ముత్తు పరముగా నందలి యర్ధబిందువుమీఁది ధాతుసహజచకారమున కీవిధిచేఁ బకారముగాఁ దలఁపకను రూపము సిద్ధించెను ఇట్లె త్రేఁచుధాతువునందలి యర్ధబిందువుమీఁది చకారమునకుఁ గజి పరముగాఁ బత్వ మగుటను గమనించునది. 20 చే నుత్వమున కత్వ మగుటను నిట్టి చోటులందు స్మరించికొనునది. ఏఁచు ధాతువునందలి సహజచకారమున కర్ధబిందువు మీఁదిదైనను ముత్తు పరమగునపుడు వికల్పముగనే యగు నని యీక్రిందివివరణమును బట్టి తెలిసెడిఁగానఁ బత్వమైన ఏఁపక యనియుఁ గాకున్న ఏఁచక యనియు రూపము లగును. నోఁచుధాతువున కీవిధిచేఁ బకారము గారాదు గాన దానికి ముత్తు పరమగు నపుడు 'నోఁచఁడు-నోఁచక' అను మొదలగు రూపములేగాని నోపఁ డిత్యాద్యనిష్ట రూపములు గలుగ వని గ్రహించునది. ప్రాయికగ్రహణమున కివియె ఫలములుగ నూహింపఁదగు. పూర్వవిధిచే ధాతుసహజం బగు దీనికి నిత్యముగ పకారము సిద్ధింపవలసి వచ్చుటచే నీసూత్రమును సూత్రింపవలసివచ్చె ననుట స్పష్టము. ఖండబిందువుమీఁది యనుటంజేసి బూర్ణబిందువుమీఁదిదానికిఁ బూర్వవిధిచే నిత్యముగ ముత్తు పరంబగునపుడు పకార మగు నని గ్రహించునది.

ఆగమచకారంబునకు నెఱసున్నమీఁదిదానికి దుక్కు పరంబగునపుడు పకారంబు విభాష నగు. ౯౦.

ఆకర్ణింపుదురు - దంపుదురు - చింపుదురు. పత్వంబు రానిపక్షంబున వక్ష్యమాణతాదేశంబు ఆకర్ణింతురు - దంతురు - చింతురు.

టీ. నిండుసున్నకంటెఁ దరువాత నున్నట్టి యాగమచకారమునకు దుగాగమ దువర్ణము పరముగాఁగలదానికి వికల్పముగ పకార మాదేశ మగు నని సూత్రార్థము. 108 చే నగు తాదేశమున కపవాదంబు. అపవాద మన నొక కార్యమును గలుగనీయక తానే సంభవించు టనుట స్పష్టము. ఆకర్ణించుదు రని యుండ నీవిధిచే చకారమాత్రము నకుఁ బకారాదేశముగా 'ఆకర్ణింపుదు' రని యగును. చకారమునకు పకారము గానిపక్ష మున 108 చే తాదేశంబైన 'ఆకర్ణింతు' రని యగును (చుదు=త్+ఉ=తు) పకారము గల్గిన పక్షమున 'చుదు' అను భాగము లభింపదుగాన తాదేశము గలుగ నవకాశము లేదనుట స్పష్టము. ఇట్లే దంతురనురూపము దంచుదురు అనుదానినుండియుం చింతు రను రూపము చించుదురనురూపమునుండియు 108 చే నగు నని గ్రహించునది. పత్వము రానిపక్షమున తాదేశము నిత్యముగానఁ జించుదు రను మొదలగు రూపములు గలుగ వనుట స్పష్టము. ఇవియెల్లను బూర్ణబిందువుమీఁదివగుట తెల్లము. 22 చే లొట్లు రుఙ్షు పరమగునపుడు దుగాగమంబగుటను స్మరించికొనవలెను. 'అనుబంధప్రార్థనయోర్ణావ్యతిరే కాదికేచ చోఽపస్యాత్' అను చింతామణి సూత్రమును మూలముగఁగొని సూరి ప్రాచీన గ్రాంథికప్రయోగదృష్టితో నీపత్వవిధాయక సూత్రములను రచించె నని చెప్పఁదగును.

అగు వచ్చు చొచ్చు చూచులకు ముత్తు పరంబగునపుడు
కా రా చొరు చూడు లగు. ౬౧.

అగు - కాఁడు - కమ్ము. వచ్చు - రాఁడు - రమ్ము. చొచ్చు - చొరఁడు - చొరుము. చూచు - చూడఁడు - చూడుము.

టీ. ముజ్జిత్తులు పరములగునపుడు అగుధాతువునకు 'కా' అనునదియు, వచ్చు ధాతువునకు 'రా' అనునదియు, చొచ్చుధాతువునకు 'చొరు' అనునదియు, చూచుధాతు వునకు 'చూడు' అనునదియు నిత్యముగ నాదేశము లగు నని సూత్రార్థము. అగు వచ్చు చొచ్చు చూచులను క్రమము ననుసరించి కారా చొరుచూడు లనునవి నిర్దిష్టము లయ్యె నని గ్రహించునది. అగుధాతువునకు వ్యతిరేక (లజ్)మునఁ బ్రథమపురుషైకవచనప్రత్య యము డుజ్జు పరముగా 'కా' అనునది ధాతువున కంతకు నీవిధిచే నాదేశ మగుటంజేసి కాఁ డను రూపము గల్గె నని తలంచునది. ఇట్లే యగుధాతువునకు మధ్యమపురుషైకవచన ప్రత్యయము (ము), 29 చే 'వు' అనుదానికైనది, పరముగా నీవిధిచేఁ గాదేశమును; 61 చే మువర్ణమునకు ద్విత్వమును నీవిధిచే నైన 'కా' అనుదానికి హ్రస్వమును; (క) గలుగ 'కమ్ము' అనురూప మయ్యె నని భావించునది. ముజ్జు పరమగునపు డీవిధిచే నగు కాదేశమునకు వికల్పత 96 చే నగుట నెంచి రూపాంతరము లూహించునది. అట్లే వచ్చు

ధాతువునకుఁ బ్రథమపురుషైకవచనము పరముగా నీవిధిచే రాదేశము గా రాఁడనురూప మగును. వచ్చు ధాతువునకు మధ్యమపురుషమున మువర్ణకము పరముగా (29) రాదేశ మీవిధిచే నైనపిదప 61 చే మువర్ణమునకు ద్విత్వమును 'రా' అనుదానికి హ్రస్వమును గలుగ 'రమ్ము' అను రూపము సిద్ధించును. ఇట్లే చొచ్చు ధాతువునకు వ్యతిరేకప్రథమపురుషైకవచనమున డుజ్వర్ణకము పరముగా 'చొరు' అను నదాదేశముగా 'చొరు+డు' అని యుండ 20 చే రువర్ణము నుత్వమున కత్వముగాఁ జొరఁ డనురూప మేర్పడును. మధ్యమపురుషైకవచనప్రత్యయము 29 చే నైనది పరముగాఁ జొచ్చునకు జొరనున దాదేశమైనఁ జొరు మని రూపమగును. ఆరీతినే చూచుధాతువునకు లజని ప్రథమపురుషైకవచనము డుజ్ఞు పరముగా 'చూ' అను దీవిధిచేతను గలిగి 20 చే నుత్వమున కత్వంబై చూడఁ డనురూపం బగు. మధ్యమపురుషప్రత్యయము మువర్ణకము పరముగా (29) చూచునకుఁ జూ డను దాదేశమీవిధిచేనై చూడుఁ డని రూప మగును. ఇట్లే ముజ్జీత్తులు పరమగునపు డెల్ల నీయాదేశము లాయాధాతువులకుఁ గలుగుటను గమనించుకొనుచు రూపాంతరము లూహ్యములు. లూణ్మధ్యమబహువచనములందు 61 చే దీర్ఘములగు కా రా అనువానికి హ్రస్వమును సంధి 22 చే నుడితొలి హ్రస్వముమీఁద నర్థబిందువు నిల్వ నవకాశములేమిని,* నిండుబిందువును నై కండు-రండు-రూపము లగుటను స్మరించుకొనునది. ముజ్జీత్తులు పరములుగా నగుధాతువునకుఁ గాదేశము వికల్పముగ 96 చే నగుటను గమనించికొనుచు రూపాంతరముల నూహించికొనునది.

ఇచ్చునకు సర్వంబున కీ యగు. ౯౨.

ఇచ్చు - ఈఁడు - ఇమ్ము. ఈయ యను నాదేశంబు నొకానొకచోఁ గానంబడియెడి; బలిమినీయని భూమివలయపతుల.

టీ. మధ్యమముడుజ్ఞులును జీత్తులును బరములుగా నిచ్చుధాతువున కంతకును 'ఈ' అనునది యాదేశమగు నని సూత్రార్థము. సర్వంబున కనఁగా నిచ్చునంతను ద్రోచి ఈ యగు నని యర్థము. ఇచ్చుధాతువునకు లజని ప్రథమపురుషైకవచనమున డుజ్ఞు పరముగా నీసూత్రముచే నీయాదేశంబైన నీఁ డనురూప మగు. లూణ్మధ్యమైకవచనమున మువర్ణకము పరముగా నీయాదేశ మీవిధిచేనై 61 చే మువర్ణకమునకు మాముడియు నీకారమునకు హ్రస్వమును నై యిమ్మనురూపము గలిగెను. ఇట్లే సంధి 22 చే నిం డను రూపము లూణ్మధ్యమబహువచనమున నగుటను గమనించునది. ఇచ్చుధాతువునకుఁ గజి నిజ్యాదులు పరములుగా నీయక యీయని మొదలగురూపము లగుపడుచుండుటను నారూపము లీయయను నదాదేశింపక సిద్ధింపఁజేయుటను గమనించి గ్రంథకర్త యొకానొకచో నీయయను నాదేశము గానంబడియెడి నను వివరణముచే నీయయను నాదేశ

మును విధింపఁబడె నని గ్రహించునది. కావుననే 'బలిమినీయని' అను నీక్రిందివివరణమునం దున్న 'ఈయని' అను నన్నయప్రయుక్తమైన నిచ్చుధాతు నిజరూపము సాధువయ్యె నని గ్రహించునది. అట్లని 'ఈని - ఈక' అను రూపము లుండ వని గ్రహింపరాదు. ఈయ యనునదియుఁ బక్షమున నిట్టియెడల నగు నని యెంచవలెను. ఇట్లే ముత్తు పరంబగునపు డంతట 'ఈ' అనునది సర్వాదేశమగుట యూహ్యము. "ఈయ" అను నాదేశము ముత్తుసంజ్ఞకలిగిన యెల్లస్థలములఁ బ్రసక్తముగామి నొకానొకచో నని వ్యాకర్త వివరించుట కలిగె నని గ్రహించునది.

తేతేరులు తెచ్చున కగు. ౯3.

తెచ్చు - తేఁడు - తేరఁడు - తెమ్ము - తేరుము.

టీ. ముజ్జీత్తులు పరములగునపుడు తెచ్చుధాతువునకు 'తే-తేరు' అను నాదేశము లగును. ఒకమాఱు 'తే' అనునదియు నొకమాఱు 'తేరు' అనునదియు నాదేశంబయ్యెడి. తెచ్చుధాతువునకు లజీని ప్రథమపురుషైకవచనము డుజ్జు పరముగా నీవిధిచేఁ దేయాదేశంబైన 'తేఁడు' అనియుఁ దేరాదేశంబైన 'తేరఁ' డనియు రూపములగును. 20 చే నత్వ మీపక్షమున నుత్వమున కగును. ఇట్లే లూణ్మధ్యమైకవచనమునఁ దేయాదేశంబైన 61 చే ద్విత్వహ్రస్వములు గాఁ దెమ్మనియుఁ దేరను నాదేశంబైనఁ దేరు మనియు రూపములగును. వీనిబహుత్వమున 61 చేఁ దెండని యగుటను గమనించునది.

చావునోవులు చచ్చునొచ్చుల కగు. ౯౪.

చచ్చు - చావఁడు - చావుము. నొచ్చు - నోవఁడు - నోవుము.
వక్ష్యమాణంబు ద్విత్వంబు - నొవ్వఁడు.

టీ. ముత్తు పరమగునపుడు చచ్చుధాతువునకు 'చావు' అనునదియు నొచ్చు ధాతువునకు 'నోవు' అనునదియు నాదేశములగు నని సూత్రార్థము. చచ్చుధాతువునకు లజీ ప్రథమైకవచనమునఁ జావాదేశముగాఁ జావఁ డనియు నట్లే లూణ్మధ్యమైకవచన మునఁ జావాదేశమైనఁ జావు మనియు రూపములగును. లజీయందు నత్వము 20 చే నగు. ఇట్లే నొచ్చునకు లజీ ప్రథమైకవచనమున 'నోవు' అనున దాదేశమైన 20 చే నత్వము కలిగి నోవఁ డనియు లూణ్మధ్యమైకవచనమున ముపర్ణకము పరముగా నో వాదేశమైన నోవు మనియు రూపము లగును. నోవాదేశమైనపిదపఁ బ్రకీర్ణము 6 చే వకారమునకు ద్విత్వముగాఁ బిదప సమాసము 13 చే హ్రస్వమును గలుగ నొవ్వఁ డను మొదలగు రూపములు నొచ్చుధాతువునుండి యేర్పడు నని యీక్రిందివివరణమున కభిప్రాయము.

కాని యిట్లు ప్రకీర్ణము 6 నఁ జేరమిఁ జవ్వఁడను రీతిరూపములు చచ్చుధాతువునకు మాత్రము గలుగ వని యెంచునది.

జిత్తు పరంబగునపుడు వాని వువర్ణంబు విభాషను లోపించు. ౯౫.

చాక - చావక - చాకుము - చావకుము. నోక - నోవక - నోకుము - నోవకుము.

టీ. 'జి' అనునది పోవుప్రత్యయములు పరములగునపుడు మాత్రము పూర్వ సూత్రముచేనైన చావునోవుల తుదివర్ణములకు లోపము గలుగు నని సూత్రార్థము. చచ్చు ధాతువునకు 39 చేఁ గాని 36 చేఁ గాని కజి గా నది జిత్తుగానఁ బూర్వసూత్రముచే నది పరముగా 'చావు' అనునది యాదేశమయ్యె ననియు నీసూత్రముచే వువర్ణము లోపింప 'చాక' అనురూప మేర్పడె ననియు గ్రహించునది. వువర్ణ మనుటంజేసి 20 చే నుత్వమున కత్వము గలుగకముందె వువర్ణలోప మగు నని గ్రహించునది వువర్ణలోపము గానిపక్ష మున 20 చేఁ, బూర్వసూత్రముచే నైన 'చావు' అనుదాని వువర్ణము నుత్వమున కత్వంబై చావక యను రూప మగును. ఇట్లె లజీయందు మధ్యమపురుషైకవచనము 'ము' అనునది పరముగా 32 చే కుజి యగు ననియు కుజి జిత్తుగాన నది పరముగాఁ బూర్వసూత్ర ముచేఁ జచ్చుధాతువునకు 'చావు' ఆదేశమగు ననియు నీవిధిచే వువర్ణలోపముగా 'చాకుము' అను రూప మయ్యె ననియు నీవిధిచే వువర్ణలోపము గాకున్నఁ గుజి పరముగా 20 చే వువర్ణము నుత్వమున కత్వంబై 'చావకుము' అనురూప మగు ననియు గ్రహించు నది. ఇట్లె నొచ్చుధాతువునకు కజివర్ణకము పరముగాఁ బూర్వసూత్రముచే 'నోవు' అనున దాదేశంబై 20 చే నత్వంబైన నోవక యనియు నీవిధిచే వికల్పముగ వులోపం బైన నోక యనియు నాగలిసే వ్యతిరేక మధ్యమైకవచనము పరముగా నైన కుజి, జిత్తు పరమగుచుండఁ బూర్వవిధిచే నోవాదేశమై 20 చే వువర్ణము నుత్వంబున కత్వముగా నోవకు మనియు వువర్ణ మీవిధిచే లోపించినపక్షమున నోకు మనియు రూపము లగు నని యెఱుఁగునది. ఈముత్తు పరంబగునపు డాదేశాదుల విధించు నీసందర్భమున మహాదర్శక రూపములనే యుదాహరించుట స్పష్టార్థముగాని యమహాదర్థమున నిట్టిరూపములుగావని మాత్రము గ్రహింపరా దని యెఱుఁగునది. జిత్తు పరమగునపుడె యనుటంజేసి ముజి పరమగునపు డికార్యము గలుగ దనుట స్పష్టము.

అగున కను కనులకు ముజ్జిత్తులు పరంబులగునపుడు
కా నా కానలు విభాష నగు. ౯౬.

అపదాద్యసూత్రముచే గాకు వకారంబు. వక్ష్యమాణాం

ఔత్వంబు. కమ్ము - అగుము - అవుము - ఔము. కండు - అగుఁడు - అవుఁడు - ఔఁడు. నాఁడు - అనఁడు. కానఁడు - కనఁడు.

టీ. అను కను లనునది ద్వంద్వము. అగున కనుదానికి ముజ్ అనుదానితోను నను కనులకు జిత్తనుదానితోను నన్వయము. కాఁగా ముడుజ్జులు పరములగునపు డగునకు 'కా' అనునదియు 'జి' అనునది పోవుప్రత్యయములు పరములగునపుడు 'అను - కను' అను ధాతువులలో ననునకు 'నా' అనునదియుఁ గనునకు 'కాన' అనునదియు నాదేశములు వికల్పముగ నగు నని సూత్రార్థము. కాదేశ మగునకుఁ గానిపక్షమున నాచ్ఛికము 27 చే 'అగు' అనుదానియందలి గకారమునకు వకారమును 103 చే 'అవ' అని వకారాదేశముచే నేర్పడినభాగమున కౌత్వమును గలుగు నని యుపదాద్యం బను నీ క్రింది వివరణవాక్యద్వయమున కభిప్రాయము. మఱియు ముడుజ్జులకంటె నితరములు జిత్తులు పరములగునపు డగునకుఁ గాదేశమీవిధిచే వికల్పముగఁ గలుగక 91 చే నిత్యముగ గలుగు ననియు జిత్తులకంటె భిన్నములు పరములగునపు డను కనులకు నాకానాదేశములు గలుగ వనియు ఫలితమును గ్రహించి ప్రక్రియను నడుపుకొనవలెను. అగుధాతువునకు లోణ్మధ్యమపురుషమువర్ణకము పరముగా నీవిధిచే కాదేశమును 61 చే ముపర్ణమునకు మాముడియు నాదేశమైన కాకు హ్రస్వమును గాఁ గమ్మనురూపము గలుగును. ఇట్లే లజినిగాదేశము డుజ్జు పరముగాఁ గాఁ గాఁడనురూప మేర్పడును. కాదేశము గానిపక్షమున 'అగుము' అనియు నాచ్ఛికము 27 చే వాదేశమైన నవు మనియు 103 చే నవునకు 'ఔ' అను నదియైన 'ఔము' అనియు రూపములు గలుగును. అగుధాతువునకు లోణ్మధ్యమబహువచనప్రత్యయము డుజ్జు పరముగా నీవిధిచేఁ గాదేశంబును 61 చే హ్రస్వము గాదేశమునకును గలిగి సంధి 22 చేఁ బూర్ణబిందు వగుటంజేసి కం డనురూపము గలుగును. కాదేశము గాకున్న అగుఁ డనియుఁ గకారమునకు వకారంబైన నవుఁ డనియు నౌత్వంబైన నౌఁడనియు రూపము లగు ననుట పూర్వోదాహరణప్రక్రియంబట్టి స్పష్టము. అను ధాతువునకు లజిప్రథమపురుషైకవచనము పరముగా లజి జిత్తుగాన నీవిధిచే నాయనునది యాదేశముగా నాఁ డని రూప మగును. నాదేశము గానిపక్షమున నను ధాతూత్వమునకు 20 చే నత్వము గలిగి 'అనఁడు' అని రూప మగును. ఇట్లే కనుధాతువునకు లజి ప్రథమైకవచనము పరముగా నీవిధిచేఁ గానాదేశంబైనఁ గానఁ డనియుఁ గానాదేశము గాకున్న 20 చే ధాతువు తుదియుత్వమున కత్వంబై కనఁ డనియు రూపములు సిద్ధించును. ఇట్లే యగునకు ముజ్జు పరమగునపుడును నను కనులకు జిత్తు పరమగునపుడును నీయాదేశములగుటను గమనించుచుఁ గానపుడు యథాసంభవముగఁ గలుగు కార్యవిశేషములఁ జూచికొనుచు రూపాంతరము లూహ్యములు. 91 చే ముజ్జిత్తుల

రెంటను నగుధాతువునకుఁ గాదేశము నిత్యముగ వచ్చు చొచ్చు చూచులకు రాచొరు చూడులవలె సంప్రాప్తమగుచేయుండుటంజేసి ముఙ్ఞు పరమగునపుడద్దానికి వికల్పముగ నీవిధిచే విధించునక్కఱ గలిగె నని యెఱుంగునది.

నేరుచునకు లిఙ్లాట్టులు ముత్తుం బరంబులగునపుడు రుచులకు లోపంబు బహుళంబుగా నగు. ౯౭.

నేచెను - నేరిచెను. నేచును - నేరుచును. నేరఁడు - నేరువఁడు.

టీ. ముత్తనుదానికి రుచులను ద్వంద్వములోని చువర్ణముతో నన్వయము. లిఙ్లాట్టులను ద్వంద్వమునకు రుచులను ద్వంద్వమునందలి రువర్ణముతో నన్వయము కాఁగా నేరుచు ధాతువునకు లిఙ్లాట్టులు పరములుగా నందలి రువర్ణము వికల్పముగ లోపించు ననియుఁ నేరుచు ధాతువునకు ముడుఙ్ఞులును జీత్తులును పరముగా నందలి చువర్ణము వికల్పముగ లోపించు ననియు సూత్రార్థము లభించెడి. నేరుచు ధాతువునకు లిట్టునందు డుఙ్ఞునకు 17 చే ఎనువర్ణకమును నీవిధిచే రులోపమును గా 'నేరుచు=నేచు+ఎను=నేచెను' అని రూపమయ్యెను. రులోపము గానిపక్షమున 85 చే రువర్ణము నుత్వమున కెనువర్ణకము సంబంధమైన యెకారము గూడుచో నిత్వము గలుగ 'నేరిచెను' అనురూప మగును. నేరుచు ధాతువునకు లాట్టునందుఁ బ్రథమపురుష డుజ్వర్ణకమునకు 16 చే నువర్ణక మాదేశముగా 'నేరుచు+ను' అని యుండ నీవిధిచే లాట్టు పరమగునపుడు రులోపముగా 'నేచు' ననియుఁ గానిపక్షమున 'నేరుచును' అనియును రూపములగును. నేరుచు ధాతువునకు లజిని బ్రథమపురుషయందు డుజ్వర్ణకము పరముగా లజీ జీత్తుగాన ముజ్జీత్తులు ముత్తు నాఁబడుట నీవిధిచే చువర్ణలోపము గలుగ 20 చే రువర్ణము నుత్వమున కత్వంబై 'నేరఁ'డను రూప మేర్పడును. చువర్ణలోపము గానిపక్షమున నేరుచు ధాతువునందలి ధాతుసమాజచకారమునకు 88 చే వకారమును 20 చే దానియుత్వమున కత్వమునుగా 'నేరువఁ'డను రూపమగును. మహాకర్తృకక్రియలే యందాహరించుట స్పష్టార్థముగాన నమహాకర్తృకము లగునపుడును నిట్లే రూపము లగుటను గమనింపవలె నని ముందె యుక్తము. లిఙ్లాట్టులు పరములగునపుడు రులోపమును ముత్తు పరమగునపుడు చులోపమును విధించుటంజేసి శత్రర్థాదులందు 'నేచున్, నేచి' అనునట్టి యపరూపములు గలుగకుండుట ప్రయోజన మని యెఱుంగునది.

పోవునకు దుఙ్మత్తులు ముఙ్ఞుం బరంబులగునపుడు వులోపంబుం బొదపదలును విభాష నగు. ౯౮.

పోదురు - పోవుదురు. పోఁడు పోవఁడు - పోవుము. పొదము-పదము - పొమ్ము.

టీ. దుజ్ముత్తు లను ద్వంద్వమునకు వులోప మనుదానితోను, ము జ్జనుదానికిఁ బోద పద లనుదానితోను నన్వయ మగు. కాఁగా పోవు ధాతువునకు దుక్కును ముజ్జిత్తులును బరము లగునపుడు వుకారలోపమును, ముజ్జు పరమగునపుడు 'పోద-పద' అను నాదేశ ములును వికల్పముగ నగు నని సూత్రార్థము. 22 చే లాట్టునందు దుగాగమము ప్రథమ పురుషబహువచనము మొదలుకొని యుండు నెల్ల పురుషముల వచనములందును నగు ననుట తెల్లము. 'ము-దుజ్జులును జిత్తులును ముత్తు నాఁబడున' ననుట 86 చే స్పష్టము. మధ్యమము దుజ్జు ముజ్జు నాఁబడు ననుట తెల్లము. పోవుధాతునకు లాట్టునందు ప్రథమపురుషబహు వచనము (రు) పరముగా 22 చే దుగాగమ మగు ననియు నాదువర్ణము పరముగా నీవిధిచే వులోపంబుగా పోదు రనియు వులోపము గాకున్న పోవుదు రనియు రూపము లగును. పోవు ధాతువునకు లజిని ప్రథమైకవచనము దుజ్జు పరముగా లజి జిత్తుగాన 86 చే ముత్తు నాఁబడుట నీవిధిచే నదిపరముగా వులోపముగా పోఁ డనియు వులోపము గానిపక్షమున 20 చే వువర్ణము నుత్వమున కత్వం బై పోవఁడనియు రూపము లగును. పోవుధాతువునకు లూట్టునందు మధ్యమైకవచనము (ము) పరముగాఁ బోవునకుఁ బోద యనున దైనఁ బోద మనియు పద యాదేశం బైన పద మనియు నీరెండును గాకున్న ముజ్జును 86 ననుసరించి ముత్తు నాఁబడుంగాన వులోప మీవిధిచేఁగా 'పో+ము' అని యుండ 61 చేఁ బో యనుదానికి హ్రస్వమును మువర్ణకమునకు మాఱుడియుఁ గాఁ బొ మ్మనియు రూపము లగును. ఇట్లే లూట్టునందు మధ్యమబహువచనముఁ 'బోవుఁడు-పోదఁడు-పదఁడు-పొం' డను రూపములు లగుటను గమనించునది. ఇట్లే దుజ్ముత్తులు పరంబు లగుటను గమనించుచు మిగిలిన రూపములను సాధించికొనునది.

అగుపోవుల కడవ్రాల కిద్వక్రమంబులు పరంబులగునపుడు యకారం బగు. ౯౯.

వక్ష్యమాణం బైత్వంబు - అయి - ఐ. అయిరి - ఐరి - పోయి- పోయిరి - పోయెను. పోయెదు.

టీ. 'అగు-పోవు' అను నీ రెండుధాతువుల తుదియక్షరములగు 'గు-వు' అనువానికి ఇకారముగాని ఎకారముగాని పరములైనపుడు యకార మాదేశమగును. 'అగు' ధాతు వునకుఁ గ్త్వార్థమున 33 చే నైన ఇకారము పరముగా నీవిధిచే 'గు' అనుదానికి యకా రాదేశమైన 'అయు+ఇ=అయి' అని రూప మగును. 103 చే 'అయి' అనుదానికి 'ఐ' అనునదైన 'ఐ' అనురూప మగు. చెప్పఁబోవు 103 సూత్రముచుబట్టి ఐకార మగుటను గమనింపవలె నని వక్ష్యమాణం బను వివరణమున కభిప్రాయము. అగుధాతువునకు ఇట్టు

నందు ప్రథమపురుషబహువచనము పరముగా 17 చే నిగాగమముగా 'అగు+ఇ+రు' అని యుండ నీవిధిచే 'గు' అనుదానికి యకారముగా 'అయు+ఇ+రు' అని యుండఁ దత్సమము 25 చే క్రియావిభక్తి యగుట రువర్ణకోత్వమున కిత్వముగా నయిరి యనియు 103 చే నైకారమైన నై రనియు రూపము లగును. ఇట్లే పోవుధాతువునకు క్త్వార్థమున నైన యికారము పరముగా నీవిధిచే తుదివుకారమునకు యకార మాదేశమై 'పోయు+ఇ=పోయి' యనియు లిట్టున భూతంబునందైన యిగాగమేకారము పరముగాఁ బోయి రనియు లిట్టు డుజ్ఝునకైన యొనువర్ణకము నెకారము వక్రము పరముగాఁ బోయె ననియు నెడువర్ణకము నెకారము వక్రము పరముగా పోయెడు ననియు రూపము లగును. ఈ రీతి నివ్వక్రములు పరము లగుటను గమనించికొనుచు నగుపోవుల కడవ్రాలకు యకార మగుటను గమనించికొనునది. యకారమగుపోవుల కడవ్రాల హలంశమునకే యని యెఱుంగుచుఁ బ్రక్రియలో నపదాదిస్వరసంధిని బ్రవర్తింపఁజేసికొనునది.

అగునకు వక్రంబు గూడుచో దీర్ఘం బగు. ౧౦౦.

వక్ష్యమాణంబు ద్విత్వంబు - ఆయెను - అయ్యెను - ఆయెడు - అయ్యెడు.

టీ. పూర్వసూత్రమున నగుధాతువునకు వక్రము పరముగ నుంచి యుదాహృతులం జూప లేదు. వక్రము గలియునపు డగుధాతువు తుదివర్ణమునకు యకారము పూర్వసూత్రముచే నగునపు డగుధాతువునందలి మొదటి అకారము దీర్ఘమగు నని సూత్రార్థము. అగుధాతువునకు 16 చే నైన యొనువర్ణకము నెకారము గూడునపుడు పూర్వవిధిచే గువర్ణము హలంశమునకు యకారముగా 'అయు+ఎను' అని యుండ నీవిధిచే వక్రము గూడునపు డకారము దీర్ఘముగా 'ఆయెను' అనురూప మేర్పడును. ప్రకీర్ణము 6 చే నాకారముమీఁది యకారమునకు ద్విత్వమును సమాసము 13 చే నాకారమునకు హ్రస్వమునుగా 'అయ్యెను' అని రూపమగును. ఇట్లే యెడు గెడిగాగమముల వక్రము పరమగు నపుడును 99 చే యకారమును, వక్రము గూడుచో నీవిధిచే నకారమునకు దీర్ఘమును, ప్రకీర్ణము 6 చే ద్విత్వమును, సమాసము 13 చే నాకారమునకు హ్రస్వమును గూర్చుచుఁ గ్రమముగ 'ఆయెడు-అయ్యెడు' అను రూపములను సాధించికొనవలయును. వక్ష్యమాణ మనఁ జెప్పఁబోవునది. ప్రకీర్ణము 6 సూత్ర మని భావము.

పిలుచు మొదలగువానికి ముత్తు పరంబగునపుడు కడవ్రాయి బహుళంబుగ లోపించు. ౧౦౧.

పిలఁడు - పిలువఁడు - పిలుము - పిలువుము. లేచునక్షు ముజ్జు

పరంబగునప్పుడు చులోపం బగు. లెమ్ము - లెండు. పిలుచు - నిలుచు - తలఁగు ఇత్యాదులు.

టీ. పిలుచు మొదలగు ధాతువులకు ముజ్జీత్తులు పరములగునపుడు వాని తుది యక్షరము బహుళముగ లోపించు నని సూత్రార్థము. పిలుచు ధాతుసాదృశ్యము ననుసరించి సహజచువర్ణాంతధాతువులు గ్రాహ్యములు. పిలుచుధాతువునకు 7 చే లజీయు డుజ్జు నుగా, లజీ జీత్తుగాన నీవిధిచే చువర్ణము లోపింప 20 చే లుఁవర్ణము నుత్వమున కత్వము గలిగి పిలఁ డను రూప మయ్యెను. చువర్ణలోపము గలుగనిపక్షమున 88 చే ధాతుసిద్ధ చకారమునకు వకారమును 20 చే దాని యుత్వమున కత్వమును గా, పిలువఁడను రూప మయ్యె నని యెంచునది. ఇట్లె లోణ్మధ్యను మువర్ణకము పరముగా నీవిధిచే చు లోపం బైన పిలు మనియుఁ గాకున్న 88 చే చకారమునకు వకారం బగుట పిలువు మనియుఁ రూపము లగు నని గ్రహించునది. బహుళగ్రహణమునంజేసి పిలుచు మొదలగువానికి వలెఁ గాక లేచుధాతువునకు మాత్రము లోణ్మధ్యమైకవచన బహువచన ప్రత్యయములు ము-డులు పరములగునపుడు చులోప మీవిధిచే నిత్యముగ నగు నని లేచున కను సీక్రిందివివరణమున కభిప్రాయము. లేచుధాతువునకు లోణ్మధ్యమైకవచనము మువర్ణకము పరముగా నీవిధిచే నిత్యముగ నంత్యవర్ణలోపము గలిగి 'లే+ము' అని యుండ 61 చే లే యనుదానికి హ్రస్వమును మువర్ణమునకు మామ్మడియుఁ గా 'లెమ్ము' అను రూప మగు. ఇట్టే మధ్యమ బహువచనము డుజ్జు పరమగునపుడు నిత్యముగ నీవిధిచే నంతిమవర్ణలోపమును 61 చే హ్రస్వమును గా 'లె+ఁడు' అని యుండ సంధి 21 చే జీత్తు బిందుపూర్వం బగు నను విధిచేనైన బిందువు పూర్ణ మై నిలువ 'లెండు' అను రూప మగును. లేచునకు ముజ్జు పరమగునపు డనుటంజేసి జీత్తు పరమగు నపుడు చువర్ణ లోపము గా దనియు దాన లజీ మొదలగు జీత్తులు పరములగునపుడు లేవఁడు మొదలగు 88 చే నైన వకారముతో రూపములే యగు నని యెంచునది. 'పిలుచు నిలుచు తలఁచు' అను రీతి నొప్పు చువర్ణాంతములే యీ సూత్రమునకు విషయము లనియు నా చువర్ణములు సిద్ధబిందుపూర్వకములైనను నీవిధి వర్తించు ననియు నీక్రిందఁ జూపఁబడిన ధాతుత్రయమునుబట్టి తెల్లము. కొందఱు తలఁగు ధాతువునుండి తలఁడను రూపము నుద్ఘాటింపవలెనుగాన నీవిధి చువర్ణాంతములందే గాక మఱి కొన్నిటియందును కవి ప్రయోగానుసారముగ వర్తించు నని యందురు. (చూ. సంధి. 13 వ్యాఖ్య.)

లాక్షణికో సహితము కాదేశాదులు కానంబడియెడి. ౧౦౨.

కావుతను - కాతను. అగుట - కావుట. అగుడును - కావుడును. కానను - కావునను. అనుడును - అనవుడును - నావుడును ఇత్యాదు లెఱుంగునది.

టీ. ముజ్జీత్తులు పరములగునపుడేగాక వానికంటె నితరములు గొన్ని పరములగు నపుడును 'కా' మొదలగు నాదేశము లగు మొదలగువానికిఁ బ్రయోగములందుఁ గన్పట్టు చున్న వని సూత్రార్థము. ఆదిశబ్దముచేఁ బూర్వోక్తప్రకార మాయాధాతువుల కాయా యాదేశములేగాక వానికిఁ గొన్నిక్రొత్తగఁ జేరినవర్ణములతోడి యాదేశములును గలిగెడి నని గ్రహించునది. అగుధాతువునకు 96 చే ముత్తు పరమగునపుడు కాదేశము శాసింపఁ బడినది కాని 26 చే నగు తవర్ణకము పరమగునపుడు వువర్ణపరకంబగు 'కావు' అను నాదేశ మీవిధిచేఁ బ్రయోగదృష్ట మగుట సాధు వగుచున్న దని గ్రహించునది. పక్షమునఁ గాదేశంబైన తవర్ణకముతోడ కాతననురూప మేర్పడుచున్నది. కావుత నను నుదాహర ణమున నగుధాతువునందలి గకారమునకు వకారముగాఁ బిదప ధాత్వాదివర్ణమున కకారమునకు మాత్రమే కాదేశ మయ్యె ననియుఁ గాత నను నుదాహరణమున ధాతు వున కంతకుఁ గాదేశమయ్యె ననియు ఫలితము నెంచునది. అగుధాతువునకు భావార్థక టవర్ణకము పరమగునపుడును నీవిధిచేఁ గాదేశముగాఁ గావుట యనురూప మేర్పడెడి. ఇట్లే యానంతర్యార్థకడువర్ణకము పరముగా నగుధాతువునందలి గకారమునకు వకారా దేశంబైన పిదప ధాత్వాది నున్న అకారమునకే కాదేశమైన కావుడు ననియు లేక కావాదేశంబైనఁ గావుడు ననియు రూపంబు గలుగును. అగుధాతువునకు 41 చే నైన నువర్ణకము పరముగా నీవిధిచేఁ గావాదేశంబైనఁ గావునను ననియుఁ గానాదేశంబైన కానను ననియు రూపము లేర్పడును. ఇట్లే యనుధాతువున కానంతర్యార్థకడువర్ణకము పరముగా 'అనవు' అనున దాదేశంబైన 'ననవుడు' ననియు 'నావు' అనునాదేశంబైన నావుడు ననియు నీరెండును నీవిధిచేఁ గాకున్న ననుడు ననియు రూపములు గలఁగును. ఇట్లు ప్రయోగదృష్టములు సాధ్యములు.

అచ్చికంబులం దయియవులకు వక్రతమంబులు బహుళంబుగా నగు. ౧౦౩.

అయిను - ఐను. అయిరేని - ఐరేని. అవుడు - ఔడు. గవుసెన - గౌసెన.

టీ. 'వాయిరవుర్వ్యక్రతమా' అనునది మూలము. ఆచ్ఛికశబ్దములందలి 'అయి' 'అవు' అను భాగములకుఁ గ్రమముగ 'అయి' అనుదానికి 'ఐ' అనునదియు 'అవు' అనుదానికి 'ఔ' అనునదియు నాదేశములుగ నగు నని సూత్రార్థము. సామాన్యముగ నయి యవులకనుటంజేసి శబ్దసహజంబగునట్టియు వ్యాకృతిప్రక్రియచే నేర్పడినట్టియు నయి యవులకు 'ఐ - ఔ' అనునవి గావచ్చు నని గ్రహించునది. అయిదను దానియందలి శబ్ద సహజమగు 'అయి' అను భాగమున కీవిధిచే 'ఐ' కాఁగా నైదనురూపము గలుగును. ఇట్లె యగు ధాతువు తుదివర్ణమునకు గకారమునకు భూతంబున నైన యిగాగమము పరమగునపుడు 99 చే నైన యకారమునం జేసి యేర్పడిన 'అయి'. అను భాగమున కైకార మీవిధిచేఁ గా, నైరనియు దాని 'కేని గూర్చినరూప మైరేని యనియు నెఱుంగఁదగును. వెదవి యను నర్థముగల అవు డను శబ్దరూపమునందలి 'అవు' అను దాని కౌకారాదేశము గా నౌడనురూప మగును. ఇట్లే గవుసెనశబ్దమున సహజమై తోఁచు నవున కౌకారంబైన గౌసెనరూపము గలుగును. గౌసెన యన నింటికప్పని యర్థము. ఇట్లే యాచ్ఛికశబ్దములందు సహజముగఁ గాని వ్యాకృతిప్రక్రియచేఁగాని తోఁచు నయియవుల కైయాలను బహుళముగఁ గూర్పవలయును. 'అవు, అయి, అను' నుల్వేత్వములతోఁడి భాగములు తోఁచునపుడేగాని వేఱొకరీతి నగపడునపు డీయాదేశములు గా వని యెంచునది. అదియుఁ బ్రయోగానుసారము శ్రుతిశ్రావ్యత ననుసరించి చేయవలయునేగాని తప్పక గావలె నను నియమము లే దని యెఱిఁగింప బహుళగ్రహణముం జేసె నని గ్రహించునది. వ్యాకృతిప్రక్రియను 'అయి - అవు' అను భాగములే తొలుతటి వని యాయాధాతువులంజేసి తోఁచెడిఁగాన నయియవులకే ఐఔలు విధింపఁబడినవి. 'ఏచో యవాయావః' అను సంస్కృతవ్యాకృతిసూత్రము ననుసరించి ఐఔల కయియవు లగుట తోఁచెడి. కాని యుచ్చారణమున నయియవులు గలిసిపోయి యైయౌలుగా మారిన వనుట సహజము గాన నిమ్మార్గము రమణీయ మనఁదగు.

కలుగున కస్త్యర్థంబునందు లట్టు పరఁబగునపుడు కల యగు. ౧౦౪.

ప్ర. కలఁడు-కలరు-కలదు-కలవు. మ. కలవు-కలరు. ఉ. కలను. కలము.

టీ. 'ఉన్నవాఁడు-ఉన్నది' అను నర్థమున లట్టు పరమగుచుండఁ గలుగు ధాతువు నకు 'కల' అనునది యాదేశముగ నిత్యముగ నగు నని సూత్రార్థము. డుజ్ఞు పరముగాఁ గలాదేశంబైనఁ గలఁ డనియు రువర్ణకము పరముగాఁ గలాదేశంబైనఁ గలరనియు నిట్లే యమహదర్థమున డుజ్ఞున కాదేశంబైన దువర్ణము పరముగాఁ గల దనియు నీరీతినే

రువర్ణకమున కమహదర్థమున నాదేశంబైన వువర్ణము పరముగాఁ గల వనియు నిష్ఠే లణ్మధ్యమైకవచనమున వువర్ణకము పరముగాఁ గలాదేశంబైనఁ గల వనియు లణ్మధ్యమ రువర్ణకము పరముగాఁ గలాదేశంబైనఁ గల రనియు నుత్తమైకవచనబహువచనములు పరములుగాఁ గలాదేశంబైనఁ గ్రమముగఁ గలను - గల మనియు రూపములగుచు. ప్రథ మైకవచనబహువచనములందే యమహత్త్వమున దువులమూలంబున భేదము గోచ రించెడిఁ గాన నంతవఱకె యుదాహృతము. లట్టు పరంబగునపుడనుటంజేసి తక్కిన చోటులం దెచ్చటను గలాదేశము గా దనియు నిత్యవిధింజేసి, లట్టు పరంబగునపుడు మాత్రము కలుగుచున్నాఁ డిత్యాదులు గలుగ వనియు నెఱుంగునది. అస్త్యర్థమున ననుటంజేసి యుండుట యనునర్థమునకంటె నితరములగు 'పొందు - పుట్టు' మొదలగు నర్థ ములు గల కలుగుధాతువున కీవిధిచేఁ గలాదేశము గా దని గ్రహించునది.

త్రర్థంబునం గలాదేశంబు విభాష నగు. ౧౦౫.

ఎడియెడులకు లోపం బిట నిత్యంబు - కలవాఁడు కలుగువాఁడు.

టీ. 44 చేఁ దృవర్ణకార్థకమున నెడియెడు వన్నియలు ధాతువులకగు నని చెప్పఁ బడినది. 45 చే వానికి లోపము బహుళముగ విధింపఁబడినది. త్రర్థ మనఁగఁ దృవర్ణ కార్థమున నని యర్థము. ('తృ+అర్థ = త్రర్థ') సంస్కృతమునందగు 'తృచ్' అను ప్రత్యయము నర్థమునఁ దెసఁగున నగు నెడియెడు వర్ణకములు పరములుగాఁ గలుగు ధాతువునకుఁ గలాదేశము వికల్పముగ నగు నని సూత్రార్థము. కలాదేశ మీవిధిచే నగు పక్షమున నెడియెడు వర్ణకములు నిల్చియున్నచో 'కలెడి-కలెడు' అను నపరూపములు సంభవించును గాన వానిని వారింపఁ గలాదేశంబైనపక్షమున 44 చే నైన యెడియెడులు నిత్యముగ లోపించు నని యెడియెడులకు వివరణముచే శాసించె ననియు దానఁ గలాదేశ మగుపక్షమున సమాసము 9 చే నైన తచ్ఛబ్దముతోడనే గలవాఁడు కల దనురీతినే రూపము లగుననియుఁ దచ్ఛబ్దముగూడఁ గాకున్న నిత్యముగఁ గల యనియే విశేషణరూప మమరు ననియు నెఱుంగవలెను. అస్త్యర్థక మగు కలుగుధాతువే యీవిధికి విషయము. కలుగు ధాతువునకు 44 చే నైన యెడియెడులు పరములుగా నీవిధిచేఁ గలాదేశమును 45 నందలి బహుళగ్రహణమునంజేసి కలాదేశంబుమీఁది యెడియెడులకు నిత్యముగ లోపమును సమాసము 9 చే తచ్ఛబ్ద మనుప్రయుక్తముగాఁ 'గలవాఁ' డనియు గలా దేశము గానిపక్షమునఁ 'గలుగువాఁడు గలిగెడివాఁడు గలిగెడువాఁడు' అనియును, రూపములు గలుగు నని గ్రహించునది. కలాదేశముమీఁది తచ్ఛబ్దవకారమునకు 117 చే లోపం బయ్యెనేని 'కలాఁడు కలా' రను రూపము లగుటను గమనించికొనునది.

అస్త్యర్థంబునకు లజీ మి క ని వడి వర్ణకంబులు పరంబు లగునపుడు లే యగు. ౧౦౬.

ప్ర. లేఁడు - లేరు - లేదు - లేవు. మ. లేవు - లేరు. ఉ. లేను - లేము. లేమి - లేక - లేని - లేవడి.

టీ. అస్త్యర్థకమగు కలుగు ధాతువునకు లజీయు, 37 చే వ్యతిరేకభావమున నగు మిజీయు, 39 చే వ్యతిరేకక్త్వార్థమున నగు కజీయు 47 చే వ్యతిరేకకృద్వర్ణ కార్థమునం దగు నిజీయుఁ గృదంతము 22 చే నగు వడియుఁ బరములుగా 'లే' అను నది యాదేశమగు నని సూత్రార్థము. అస్త్యర్థక మగు కలుగున కనుటం జేసి 'పొందు - పుట్టు' అను నర్థములు గలదాని కీయాదేశము గలుగ దనియు దాన యథార్థముగ వ్యాకృతిప్రక్రియ ననుసరించి రూపములు గలుగ నగు ననియు గ్రహించునది. కలుగు ధాతువున కస్త్యర్థమునకు లజీ ప్రథమపురుషైకవచనము డుజ్జు పరముగా నీవిధిచే 'లే' అను నాదేశము గా లేఁ డనియు దానిబహువచనము రువర్ణకము పరము గా లే యాదేశమైన లే రనియు నమహదర్థమున లజీని దువులు పరములు గా లే యాదేశమైన లేదు లే వనియు మధ్యమమున వురులు పరములుగా లే యాదేశమైన లేవు లే రనియు నుత్తమపురుషమున నేకవచనబహువచనప్రత్యయములు నుములు పరములు గా లే యాదేశమైన లేను లే మనియు రూపములు సంభవించును. ఈగతినే మివర్ణకము పర మగునపుడు లే యైన లేమి యనియు కజీ పరమైనపుడు లే యైన లేక యనియు నిజీ పరముగా లే యైన లేని యనియు వడి పరముగాఁ గలుగునకు లే యాదేశ మీవిధిచేఁ గా లేవడి యనియు రూపము లేర్పడును.

వ్యతిరేకంబునందు వలచున కొల్ల విభాష నగు. ౧౦౭.

ప్ర. ఒల్లఁడు - ఒల్లరు - ఒల్లదు - ఒల్లవు. మ. ఒల్లవు - ఒల్లరు. ఉ. ఒల్లను - ఒల్లము. ఒల్లమి - ఒల్లక - ఒల్లని. పక్షంబున వలవఁ డిత్యాది. ఒల్లమి కొల్లఁబో టని ప్రయోగంబులం గానంబడియెడి.

టీ. వ్యతిరేకమున వలచు ధాతువునకు 'ఒల్ల' అనునది వికల్పముగ నాదేశమగు నని సూత్రార్థము. 'లజీ - మి - క - ని' అనునవి వ్యతిరేకార్థము లని ముందె యుక్తము. లజీని బ్రథమపురుషమున డు-రులును నమహదర్థమున దు-వులును బరములు గా నీవిధిచే నొల్లయైన నొల్లఁ డొల్ల రనియు, దువులు పరములు గా నొల్లయైన నొల దొల వనియు.

నిట్లే మధ్యమమున పురులు పరములు గా నొల్లయైన నొల్లవొల్ల రనియు నుత్తమమున
నములు పరములు గా నొల్లనొల్ల మనియు మిపరము గా నొల్లయైన నొల్లమి యనియు
కజి పరముగా నొల్లయైన నొల్లక యనియు నిజి పరముగా నొల్లయైన నొల్లని యనియు
రూపములు సిద్ధించును. ఒల్లాదేశము గానిపక్షమున వ్యతిరేకమున 88 చే వలచుధాతువు
నందలి సిద్ధచకారమునకు వకారమును 20 చే చువర్ణము నుత్వమున కత్వమును నంతటఁ
గూర్చుకొనుచు 'వలవఁడు - వలవరు; వలవదు - వలవవు; వలవవు - వలవరు; వలవను - వల
వము; వలవమి - వలవక - వలవని' అని రూపములను సిద్ధింపఁజేసికొనవలె నని పక్షమున
వలవఁ డిత్యాది యను వివరణమున కభిప్రాయము. ఒల్లమి యను నర్థమున నొల్లమి యను
పదమునకు మాఱుగ నొల్లఁబాటని కవిప్రయోగములం దగపడుచున్న దనియు దాన
నొల్లమియందలి మివర్ణకమునకుఁ బాటు పరముగా వృత్తియందు లోపము గలిగె నని
యంగీకరింపవలె ననియు, నిది సంధి 26 లోఁ దలఁ బ్రాల్వాదులఁ బఠింపఁబడుటంజేసి
ద్రుతలోపముగామి నర్థబిందు సరళాదేశములతోడి రూప మమరె ననియు నొల్లమి కను
స్క్రింది వివరణమున కభిప్రాయము. ఇటఁ బ్రాఁతాదిశాస్త్రముచే నంత్యవర్ణలోపము
మాత్రమే గలిగె ననియు 37 చేఁ బాటుశబ్దపరుషము పరముగా నుమాగమ మయ్యె
ననియుఁ బ్రక్రియార్థ మూహింపవలసియున్నది.

చువర్ణంబుతోడ దుగ్దకారంబు తకారం బగు. ౧౦౮.

నిలుతురు-పిలుతురు-అడఁతురు - కడతురు-చింతురు-సెంతురు-పచిం
తురు-వచింతురు. చేతురు-కోతు రిత్యాదు లసాధువు లని యెఱుంగునది.

టీ. 22-చే దుగాగమము విధింపఁబడినది. ఈదుగాగమము చువర్ణమున కవ్యవ
హితపరముగ నుండునపుడు 'చుదు' అను రెండిటికి 'తు' అనునది యాదేశమగు నని
సూత్రార్థము. చువర్ణముతోఁ గూడిన దుగాగమ దకారమునకు 'త' అనునది యాదేశ మగు
ననుటంజేసి దుగాగమ దువర్ణముమీఁది యుత్వము నిల్చు ననియు 'చుద్' అనుదానికి 'త్'
అనునది యాదేశమగు ననియు గ్రహించునది. 30 చే దుగాగమ దువర్ణమున కత్వమగు
నపుడు నాదకారముమీఁది యకారమునకు తవర్ణ మాదేశముగామి నకారము నిల్చియే
యుండు నని గ్రహించునది. దీన 'త్' అనునదే యాదేశ మగు నని తేలినది. గాన
తకారముమీఁది యకార ముచ్చారణార్థక మని యెంచఁదగును. లేదా తకార మాదేశ
మగు నని గ్రహించి దుగ్దకారముమీఁది మిగిలిన యచ్చుతోడఁ దకారముపైనున్న
యుకారము నపదాదిస్వరసంధివిధిచే నిత్యముగ సంధించె నని యని యంగీకరింపవలెను.

దుగ్దకారమునకు ముందటి చువర్ణము ధాతుసహజమును బ్రత్యయసంబంధియును గావచ్చును. మఱియు నట్టి చువర్ణము పూర్ణార్థబిందుపూర్వకమైనను నీవిధిచే తకారము సిద్ధించెడి. నిలుచు ధాతువునకు లాట్టు ప్రథమపురుషబహువచనప్రత్యయము రువర్ణకము పరముగా 22 చే దుగాగమము గలుగ 'నిలుచు+దు+రు' అని యుండ నీవిధిచే చుదులకు తకారము గాఁగ 'నిలుతురు' అను రూపము సిద్ధించును. ఇట్లే పిలుచుధాతువునందలి చుదులకు తకార మీసూత్రముచేఁ గలుగ 'పిలుచు+దు+రు = పిలుతురు' అని రూప మగును. ఈరీతినే 'అడఁచు' అను ధాతువునందలి చుదులకు తకారము గలుగ 'అడఁతురు' అనురూప మగు. ఇట ధాతుసిద్ధ మగు నర్థబిందువు తకార మీవిధిచే నగునపుడును సంజ్ఞ 16 ననుసరించి నిల్చియే యుండు నని గ్రహించునది. ఇట్లే 'కడచు+దు+రు = కడతురు' అని యగును. చించుధాతువునకు 'చించు+దు+రు = చింతురు' అని రూప మగు ననుట స్పష్టము. ఇట్లే వెంచుధాతువునకు 'వెంతు' రని రూప మగుటను గమనించు నది. పచధాతువునకు 63 చే నించుక్కాగా 'పచించు' అని యైనపిదప లాట్టున రువర్ణ కము పరముగా 22 చే దుగాగమము గలుగ 'పచించు+దు+రు' అనియుండ నీవిధిచే తకారము చుదులకుఁ గా 'పచింతురు' అను రూపము సిద్ధించెడి. 22 చే ప్రథమపురుష బహువచనము మొదలుకొనియే దుగాగమ మగుంగాన చుదులు ప్రథమ పురుషబహు వచనము మొదలుకొని యుత్తమబహువచనాంతము తోఁచు ననియు, నాద్యైదువచన ముల తకారము గల్గిన రూపములు సహజకృత్రిమచువర్ణాంతములకు కమరు ననియు భావము గ్రహింప నగు. ప్రథమైకవచనమున మాత్రమే తకారము గల్గిన రూప మీ చువర్ణాంతములకు లాట్టున తోఁప దని ఫలితము. చుదులకే తకారము విధింపబడుటం జేసి చేయు కోయు మొదలగుధాతువులు యువర్ణాంతము లగుట వానికి లాట్టు రుజ్ఞు పరమగునపుడు దుగాగమంబుగా 'యుదు' అను భాగమే దొఱకును గాని 'చుదు' అను భాగము దొఱకమి నీసూత్రముచే తవర్ణక మట్టివానికిఁ గలుగ నవకాశము లేదు గాన వానికి 'చేయుదురు; కోయుదురు' అనియే రూపములు శాస్త్రీయము లగుంగాని 'చేతురు కోతు' రను రూపములు శాస్త్రీయములు గాఁజాల వనియు నని వ్యావహారికములగుట సాధువులు గా వనియు చేతురు కోతు రిత్యాదు లసాధువులను నీక్రిందివివరణమున కభి ప్రాయము. కొంతమంది లక్షణకర్త లివి సాధువు లనిరి. కొంతమంది కవులు వీనిని వాడిరి. (చూ. శ్రీ గి. రా. పం. బా. క) కాని యలాక్షణికము లగుట నగ్రాహ్యము లనియే సూరి తలంపు. చుదులకుఁ దవర్ణము గల్గిన రూపములలోఁ దవర్ణముమీఁది యుత్వము 62 చే లోపించినపక్షమునఁ జింత్రు, వెంత్రు, రూపములు గలుగుటను స్మరించికొను నది. 'దా చోర్లుక్తద్ధర్మే; బిందుపరస్య తకారో దోస్స్యాత్' అను చింతామణి సూత్ర ములనుండి ఫలించినయర్థ మీసూత్రరూపమును దాల్చె ననుట స్పష్టము.

పడుజి కొను లాకానోకచో స్వార్థంబునం దను ప్రయుక్తంబు లగు. ౧౦౯.

చొచ్చు - చొరఁబడు. నిలుచు - నిలువఁబడు. కూడు - కూడఁబడు. పండు - పండుకొను.

టీ. 49 చేఁ బడుజి కర్మమున విధింపఁబడినది. 52 చేఁ గొను క్రియాఫలము కర్తృగామి యగుచో నగు నని యుక్తము. కాఁగాఁ గర్మమున నగుపడుజియు నాత్మనేపదార్థకం బగుకొనును గర్త్రాత్మనేపదార్థములందేగాక ధాత్వర్థమాత్రమునను గాఁదగు నని సూత్రాభిప్రాయము స్పష్టపడియెడి. పడుజికొనుల కీచోటుల విశేషార్థప్రకాశనశక్తి గలుగ దని తాత్పర్యము. చొచ్చుధాతువున కీవిధిచేఁ బడుజియు నది పరముగా 91 చే 'చొరు' అనునది చొచ్చున కాదేశంబును 21 చే నుగాగమమును 20 చే రువర్ణము నుత్వమున కత్వంబునై 'చొరఁబడు' అను రూపము సిద్ధించెడి. దీనికి 'చొచ్చుట' అనియే యర్థముగాన నిది ధాత్వర్థమాత్రముననె యనుప్రయుక్త మయ్యె నని గ్రహింపవలెను. వాఁడు చొరఁబడె నన వాఁడు చొచ్చె నని యర్థముగాన నిటఁ గర్త్రార్థమునఁ గాక పడుజి స్వార్థమున నయ్యె ననుట తెల్లము. ఇట్లే నిలుచుధాతువున కీవిధిచే స్వార్థమునఁ బడుజియు నది పరముగా ధాతుసహజచకారమునకు 88 చే వకారమును 21 చే నుక్కును 20 చే నత్వమును గా నిలువఁబడు' అను రూప మగును. దీనికి నిలుచుటయే యర్థముగాన నిట స్వార్థమునఁ బడుజి యయ్యె నని గ్రహింపవలెను. వాఁడు నిలువఁబడె ననఁగా వాఁడు నిలిచె నని యర్థముగాన నిటఁ బడుజి ధాత్వర్థమాత్రమున నయ్యె ననుట తెల్లము. ఇట్లే కూడుధాతువునకు స్వార్థమునఁ బడుజి గాఁ బైరూప మేర్పడె ననియుఁ గూడఁబడనఁగాఁ గూడుట యర్థముగానఁ బడుజి స్వార్థమునం దగె నని యెఱుంగునది. ఈగతినే పండుధాతువునకు 'కొను' అనున దీవిధిచే స్వార్థమునఁగాఁ బండుకొనునురూపము గలిగె ననియు దీనికిఁ బండుట యర్థముగాన నిది ధాత్వర్థమునందె తగె ననియు గ్రహించునది. (పండుట శయనించుట) పండుకొ ననునపుడు గల కొ ననున దీవిధిచే స్వార్థమున నను ప్రయుక్తముగాన ధాతువు గా దనియు దాన 53 చే నిగాగమము గాదనియేని లేక 53 నందలి బహుళగ్రహణమ్మునంజేసి యాత్మనేపదార్థకము పరమగునపుడేగాని స్వార్థమునఁ గాదనియేని గ్రహించి పండికొనురూపము గాకుండ వారించికొనునది.

తెంచుధాతు వగ్వాదుల కనుప్రయుక్తం బగు నగుచో నుత్వంబు పయిని దాని తకారంబు దకారం బగు. ౧౧౦.

అగుదెంచు - నెగయుదెంచు - పోవుదెంచు. అగు - నెగయు -

పోవు - చొచ్చు - పుచ్చు - త్రోచు - నడచు - పఱచు - మొలచు - వీచు ఇత్యాదులు.

టీ. అగు మొదలగు ధాతువులకు స్వార్థమున 'తెంచు' అను ధాతువు తుదిని జేరు ననియు నుదంతములగు నాయగు మొదలగువాని యుత్తుకంటెఁ బరగుమ తెంచుధాతువు నాది నున్న తకారము దకార మగు ననియు సూత్రార్థము. అగు దీని కీవిధిచేఁ దెంచు ధాతు వనుప్రయుక్తమై తకారము దకారముగా 'నగుదెం' చనురూపము గలుగును. ఇట్లే నెగయుపోవులకు తెం చనుప్రయుక్త మగునపుడు రూపము లూహ్యములు. చొచ్చు మొదలగు చువర్ణముతుదినిగల ధాతువుల చువర్ణము 112 చే లోపించుటను గమనించుచు వానికి రూపము లూహ్యములు. స్వార్థమున నని పూర్వసూత్రమునుండి యనువృత్తం బగును. చొత్తెంచు మొదలగురూపముల ప్రక్రియ 112 టీకలోఁ నరయునది.

అభ్యాగతి నరుగ్వాదుల కయ్యది యనుప్రయుక్తం బగు నగుచో గువర్ణంబు విభాషను లోపించు. ౧౧౧.

అరుదెంచు - అరుగుదెంచు. ఏతెంచు-ఏగుదెంచు - చనుదెంచు.

టీ. అభ్యాగతి యన నెదురుగా వచ్చుట యని యర్థము. అభిముఖాగమన మని భావము. ఎదురుగా వచ్చుట, లేక రాక యను నర్థమున 'తెంచు' అను ధాతువు 'అరుగు' మొదలగువాని తుదిని జేర్పఁబడు ననియు నట్లు చేర్పఁబడునపుడు ధాతువు తుదివర్ణము వికల్పముగ లోపించు ననియు సూత్రార్థము. అరుగుధాతువున కీవిధిచే తెంచనుప్రయుక్తము గాఁ బూర్వ విధిం జేసి తకారము దకారముగా నీవిధిచే గువర్ణము లోపింప 'నరుదెం' చని యగును. గువర్ణలోపము గానిపక్షమున 110 చే తకారము దకారమైన 'నరుగుదెం' చని యగును. ఇట్లే యేగుధాతువుమీఁద తెం చనుప్రయుక్తముగా గువర్ణ లోపంబైన నుత్వంబుమీఁదిది గామి తకారమునకు దకారము గాదు గాన 'నేతెం' చనియు గువర్ణలోపము గానిపక్షమున తకారమునకు దకారంబై 'యేగుదెం' చనియు రూపము లగును. వీగుదెంచుట వచ్చుట యని యర్థము. ఈతెంచుధాతు వభ్యాగతినేగాక పంపుట వెళ్లుటను నర్థములను ననుప్రయుక్తమగునటుల భారతప్రయోగాదులనుండి తెలియ నయ్యెడి. పుత్తెంచెను = పంపెను. చనుదెంచెను = ఏగెను. మఱియుఁ దొల్లి స్వార్థకము ముందిడికొని యిట్టిరూపములు ప్రయుక్తము లగుటయుఁ గవిప్రయోగదృష్టంబు. (అడిగి పుత్తేదు; చెప్పి పుత్తెంచె) (చూ. బాలకవిశరణ్యము. నీతిచంద్రికపీఠిక. శ్రీ. గి. రా. పం.) ఇవదుఁ జేరునవి గువర్ణాంతక్రియలె యనుట తెల్లము. 'పంపుట-వెళ్లుట' అను నర్థములం దిట్టివి ప్రయుక్తము లైనను పంపఁబడిన లేక వెడలిన వ్యక్తికి గ్గొ గమనము వాని సంద

ర్శింపవలసినవ్యక్తి కభ్యాగతియే యగుం గానఁ దత్ప్రక్రియ లభ్యాగత్యర్థకములే తుది కగుచున్న వని తోఁచెడి.

అయ్యాది పరంబగునపుడు చువర్ణంబు లోపించు. ౧౧౨.

చొచ్చు-చొత్తెంచు. పుచ్చు - పుత్తెంచు. తోఁచు - తోఁతెంచు.

టీ. అనుప్రయుక్త మగు తెంచుధాతు వనఁగా స్వార్థమున 110 చే విధింపఁబడి నదియు 111 చే నాగమనార్థమున విధింపఁబడినదియుఁ బరమగుచుండ ధాతువు తుది నున్న చువర్ణము నిత్యముగ లోపించు నని సూత్రార్థము. చువర్ణ మను సామాన్యోక్తిం జేసి సద్విత్వమగునదియు లోపించు నని చొచ్చుమొదలగు నుదాహృతులంబట్టి గ్రహింపఁదగును. చొచ్చుధాతువునకు 111 చేనైన తెంచుధాతువు పరముగా నీవిధిచే 'చ్చు' అనునవి లోపింప 'చొ+తెంచు' అని యుండ సంధి 39 చేఁ గాని ప్రకీర్ణకము 6 చేఁ గాని తకారమునకు నిత్యముగ ద్విత్వము కలుగఁ జొత్తెం చనురూపము సిద్ధించును. ఈరీతినే పుచ్చుధాతువునందలి 'చ్చు' అనున దీవిధిచే లోపించి తెంచుధాతువు తకారము ద్విత్వముగా 'పుత్తెంచు' అనురూపము గలుగును. ఇట్లే తోఁచుధాతువు తుది చువర్ణ మీవిధిచే లోపింప నుత్వమునీఁదిది గామిఁ దెంచుధాతువు తకారమునకు దకారము గాకున్న 'తోతెంచు' అనురూప మగును. లేదా ప్రకీర్ణము 8 చే నొక చకారమును లోపింపఁజేయుచుఁ బ్రక్రియను నడుపుకొననగును. పిదప వీనిపై నాయాలకార ములం దాయారూపము లాయావిధుల ననుసరించి సాధ్యములు. చువర్ణ మనుటంజేసి యితరములు లోపింప వని గ్రహించునది. నిత్యవిధానమునంజేసి 'పుచ్చుదెంచు; చొచ్చు దెంచు; తోఁచుదెంచు' అని రూపములు గలుగ వని యెఱుంగునది. నడచను మొదలగు ధాతువులకు నత్తెంచను మున్నగురూపములు గలుగకుండ నడ్డుటకై సంధి 39 కంటె భిన్నముగ నీసూత్రము ప్రారబ్ధ మనియేని లేక యది సుబంతపదసంధికి సంబంధించినది యగుటఁ గ్రియారూపముల విషయమున నద్దానిం బ్రమాణముగఁ గొన నవకాశము లేమి నిది యారబ్ధ మనియేని ఫలమును గ్రహించునది.

అద్దానికి ముత్తు పరంబగునపుడు తే తేరు లగు. ౧౧3.

అగుదేఁడు - అగుదేరఁడు - అగుదెమ్ము - అగుదేరుము.

టీ. స్వార్థమునను నభ్యాగతిని ననుప్రయుక్తమగు తెంచుధాతువునకు ముజ్జిత్తులు పరములుగా 'తే, తేరు' అను రెండును బర్యాయముగ నాదేశములు నిత్యముగ నగు నని సూత్రార్థము. 110 చే నగుధాతువునకుఁ జేరిన తెంచుధాతువుతోడి యగుదెంచనుదానికి

లజీని ప్రథమపురుషైకవచనము దుజ్జు పరముగా లజీ జీత్తుగాన నీవిధిచేఁ దేయాదేశం బైన నగుదేఁ డనియుఁ దేరాదేశంబైన నగుదేరఁ డనియు రూపములు గలుగును. ఇట్లే యమహదర్థమున దువ్వులైన నగుదేదు నగుదేర దను రూపము లగుననవలెను. ఈరీతినే యను ప్రయుక్తమగు తెంచుధాతువుతోడి యగుదెంచనుదానికి లూట్టున మధ్యమమువర్ణకము పరముగాఁ దేయాదేశ మీవిధిచేఁ గా 'అగుదే+ము' అని యుండు నని యుఁబిదప 61 చే నాదేశంబైన 'తే' అనుదానికి హ్రస్వమును మువర్ణకమునకు మామిడియుఁ గానగు దెమ్ము రూపము సిద్ధించు ననియు నెంచునది. ఇట 'తేరు' అను నాదేశంబైనపక్షమున నగుదేరు మని రూపంబు గలుగును. ఇట్లే మధ్యమబహువచనమున నగుదెం డగుదేరుఁ డను రూపము లగుటను గమనించికొనునది. ఈరీతినే జీత్తులు పరము లగునపుడును దేదేరు లగు టను 20 చే నుత్వమున కత్వ మగుటను గమనించుచు 'నగుదేక-యగుదేరక-యగుదేము-యగుదేరమి' మొదలగు రూపముల సాధించికొనవలయును. 93 సూత్రము స్వతంత్ర మగు తెచ్చుధాతువునకుఁ దేతేరులు విధించునదియు నిది యనుప్రయుక్తమగు తెంచు ధాతువునకుఁ దేరులను విధించునదియు నని భేదము గమనించునది.

భూతంబున లజీకి లిడంతం బగు నగుధాతు వనుప్రయుక్తం బగు.౧౧౮

వాఁడు రాఁడయ్యెను - వారు రారయిరి. అది రావయ్యెను - అవి రావయ్యెను. నీవు రావయితివి - మీరు రారయితిరి. నేను రానయి తిని - మేము రామయితిమి.

టీ. భూతకాలబోధకంబగు లజీ కనఁగా వ్యతిరేకార్థకప్రత్యయము లంతమందుఁ జేరిన భూతకాలబోధకసమాపక ధాతురూపములకు, లిడంతం బగు ననఁగా లిట్టునం దగు ప్రత్యయములతోఁగూడిన, యగుధాతు వన నగుధాతురూపములు తుదిని జేరు నని సూత్రార్థము. లజీ ప్రథమమధ్యమోత్తమైకవచన బహువచనములకుఁ గ్రమముగ లిడం తాగు ధాతుప్రథమమధ్యమోత్తమైకవచన బహువచనము లనుప్రయుక్తము లగు నని గ్రహించునది. అనుప్రయుక్త మనఁగా వెన్నంటియుండుట యని ముందె యుక్తము. అగు ధాతువునకు లిట్ప్రథమైకవచనమున 'అయ్యెను' అను రూప మగు ననుట 100 చేఁ దెల్ల ము. వ్యతిరేకమున (లజీని) వచ్చుధాతువునకుఁ బ్రథమైకవచనమున 91 చే 'రాఁడు' అను రూప మగు ననుట స్పష్టము. కాఁగా రాఁడనుదాని కయ్యెననున దనుప్రయుక్త మీవిధిచేఁ గా 'రాఁడయ్యెను' అను రూపము సిద్ధించును. ఇట్లే 100 నే నైన యగుధాతు లిట్ప్రథమ బహువచనము 91 చే నగు 'రారు' అను లజీ ప్రథమబహువచనమునకుఁ జేర 'రారయిరి' అను రూపము గలుగును. ఇట్లే యమహత్వమున లజీ నేర్పడిన రా దను ప్రథమైకవచన

మున కయ్యె నను నగుధాతు ప్రథమైకవచనము చేర 'రాదయ్యెను' అను రూప మేర్పడెడి. ఇట్లే తక్కిన పురుషములందు రూపము లూహ్యములు.

'అప్పులు కింకను నమ్మనేరనయ్యెద; ఓలి మఱి వృష్టిలేదవు;' అను మున్నగు భారతప్రయోగముల ననుసరించి లజేని లిడంతం బగు నగుధాతువేగాక లాడంతంబగు నగుధాతువును గావచ్చు నని యంగీకరింపక తీరదుగాన లిడంతం బనుట చింత్యము. లిడంతము సాధారణముగఁ గానవచ్చుటం జేసి యిట్లు సూత్రించె ననవలయును. 'నేరను+అయ్యెదను=నేరనయ్యెదను. లేదు+అగుదు=అవుదు = లేదవుదు' యతిప్రాసములందలి ప్రయోగము లగుట నివి దిద్దరానివి. (-చూ. బాలక. శరణ్యము. శ్రీ. గి. రా. పం.)

నుజ్యంతం బగు నగుధాతువు క్రియావిశేషణంబుల కనుప్రయుక్తం బగు నుజీకి విభాష నగు ౧౧౫.

కాను - అనునది నుజ్యంతం బగు నగుధాతువురూపంబు.

టీ. క్రియావిశేషణముల తుదిని నుజ్ప్రత్యయముతోడి యగుధావురూపము 'కాను' అనునది నిత్యముగను, నుజ్యంతధాతురూపములమీఁద వికల్పముగను జేరు నని సూత్రార్థము. అగుధాతువునకు 40 చే నుజేయు జీత్తగు నుజ పరముగా 96 చే 'కా' అను నాదేశము గా 'కాను' అని రూపమగుంగాన 'కాను' అనునది నుజ్యంతమగు నగు ధాతురూప మగు నని 'కాను' అను నీ క్రిందివివరణమున కభిప్రాయము. మీఁదిసూత్రమున దీనియుదాహరణములం గాంచునది. క్రియావిశేషణము లనఁగాఁ గ్రియతో నన్వయించు నట్టి విశేషణము లని యర్థము గాని క్రియలనుండి గల్గిన వచ్చిన మొదలగునట్టివి గా వని గ్రహించునది.

దానికి హ్రస్వంబు విభాష నగు. ౧౧౬.

లెస్సగాను - లెస్సగను - న్యాయ్యముగాను - న్యాయ్యముగను ఇట సరళంబు నిత్యంబు. చూడఁగాను - చూడఁగను - చూడను ఇట స్వాత్వంబు లేదు.

టీ. పూర్వసూత్రముచేఁ గ్రియావిశేషణములమీఁదను నుజ్యంతములమీఁదను జేరిన 'కాను' అనుదానికి హ్రస్వము వికల్పముగ నగు నని సూత్రార్థము. 'లెస్స' అను క్రియతో నన్వయించు విశేషణము మీఁదఁ బూర్వసూత్రముచే 'కాను' అనున దను ప్రయుక్తము గా, సంధి 13 నందలి బహుళగ్రహణమునం జేసి నిత్యముగ 'కాను' అను దానియందలి కకారమునకు గకారము గా 'లెస్సగా' ననియు నీవిధిచే హ్రస్వముగా

'లెస్సగ' ననియు రూపము లగును. సరళాదేశము నిత్యముగ నైనపిదపనే హ్రస్వము గలుగు నని కాని హ్రస్వము గల్గినపిదప నిత్యముగ సరళాదేశమగుననిగాని గ్రహింపఁదగును. సంధి 13 చే సరళము బహుళపదముశక్తింజేసి నిత్యముగ నగు నని యిట సరళము నిత్య మను వివరణమున కర్థము. చూచు ధాతువునకు 40 చే నుజీయు 91 చే 'చూడు' అనునదియు 20 చే నుత్వమున కత్వముఁగాఁ జూడ నను నుజ్యంతరూప మేర్పడును. పూర్వసూత్రముచే 'కాను' అనున దనుప్రయుక్తము వికల్పముగఁ గా సరళాదేశము నర్థబిందువును గాఁ జూడఁగా ననియు నీవిధిచే హ్రస్వముగాఁ జూడఁగ ననియు రూపములు సిద్ధించును. కా ననునది గానిపక్షమునఁ జూడ ననియే యుండును. 'చూడను' అను నుజ్యంతమునందలి 'ను' అను ద్రుతముకంటెఁ బరమైన, యనుప్రయుక్తమైన 'కాను' అనుదాని యాదిమ కవర్ణమునకు, సరళముగా 17 చే బిందుసంశ్లేషస్వత్వములు ప్రాప్తించుచుండ నిట స్వత్వముమాత్ర మందలి విభాషాపదమునకు వ్యవస్థ గల్పించుటంజేసి గా దని యిట స్వత్వము లే దను నీక్రిందివివరణమున కభిప్రాయము. దీనఁజూడను గాననురూపము గా దని భావము తేలెడి. స్వత్వమువలెనే యప్రసిద్ధ మగుట సంశ్లేషము నిట రా దనుట లెస్స. 'క్రియావిధేయవిశేషణములమీఁది యగుధాతువున కన్నంతమునకు లోపంబు విభాషనగు' అని సూత్రించి త్రిలింగలక్షణశేషకర్త యీసందర్భమును బూరించుట నరయునది. గకారమునకు సరళసంజ్ఞయుఁ గలుగుటంజేసి సామాన్యోక్తిని సరళ మనె నని తోఁచెడి. సరళాదేశము ద్రుతముమీఁదిదగుట, విశేషించి కకారమునకు గకారమగు నను టయుచిత మని తోఁచెడి.

ఉన్నకలనవర్ణకంబులమీఁది తచ్ఛబ్దవకారంబునకు లోపంబు విభాష నగు. ౧౧౭.

బాహుళకంబుచే నిట సంధి నిత్యంబు. వండుచున్నవాఁడు - వండుచున్నాఁడు - వండుచున్నవారు - వండుచున్నారు. వండుచున్న వాఁడవు - వండుచున్నాఁడవు. వండుచున్నవారరు - వండుచున్నారరు. వండుచున్నవాఁడను-వండుచున్నాఁడను. వండుచున్నవారము - వండుచున్నారము-ఇట్లు వండఁగలవాఁడు - వండఁగలాఁడు - వండినవాఁడు - వండినాఁ డిత్యాదు లెఱుంగునది.

టీ. సమాసము 9 చేఁ గ్రియావిశేషణములమీఁదఁ దచ్ఛబ్ద మగుటను స్మరించుకొనునది. క్రియ 46 చే నున్న కలనవర్ణకము లగుటను గమనించుకొనునది. కాఁగా నున్న కలన వర్ణకములను జెందిన క్రియలమీఁది సమానము 9 చే నైన తచ్ఛబ్దమునకు సంబం

ధించిన వకారమునకు లోపము వికల్పముగ నగు నని సూత్రార్థము. 'వాఁడు - వారు' అను న వగునప్పుడే వకారము లభించెడిఁగాన నీవకారలోపము మహద్వాచకతచ్ఛబ్దాంతములగు నున్న కలనవర్ణకములకు సంబంధించిన దగుట స్పష్టము. 'వాఁడు-వారు' అను వానిలో వకారహల్మాత్రము లోపింప 'ఆ' అను నచ్చు శేషించు ననియు దాని కత్తునకు సంధి బహుళమను సూత్రమునందలి బహుళగ్రహణమునం జేసి పూర్వమునను౦డు నకారముతో నిత్యముగ నిట సంధి యగు ననియు బాహుళకంబుచే నను నీక్రింది వివరణమున కభిప్రాయము. వండుధాతువునకు 46 చే నున్న వర్ణకము 14 చే చువర్ణమును గా వండుచున్న యను రూపము దానికి సమాసము 9 చే వాఁడనుప్రయుక్తముగా వండుచున్నవాఁ డను రూప మగును. ఇందు వాఁడుశబ్దము వకారమున కీసూత్రముచే లోపముగా 'వండుచున్న+ఆఁడు' అనియుండ సంధి 4 చే నిత్యముగ నత్వసంధి గలుగ వండుచున్నాఁ డనియు వకారమునకు లోపము గలుగనిపక్షమున వండుచున్నవాఁ డనియు రూపములు సిద్ధించును. ఇట్లే తచ్ఛబ్దము వకారము లోపించినపక్షమున శేషించిన ఆకారముతోడనున్న కలనవర్ణముల తుదియకారములు సంధింప రూపములు దీర్ఘాకారముతోడ నగుటను గమనించునది. యుష్మదస్మద్విశేషణములకు కారకము 33 చే నైన 'వు-ను-రు-ము' అనునవి పరముగా 24 చే నైన యత్వముం జేసి 'వండుచున్నవాఁడవు' అను మొదలగు రూపములు గలిగె నని స్మరించుకొనునది. 'వండినవాఁడను, వండినవారము' అను మొదలగువాని వకారమే యీవిధిం జేసి లోపించుటం జేసియు 'డ-ర' అనువాని లోపమునకు శాస్త్రము లేమిం జేసియు 'వండినాను-వండినాము' అను మొదలగు రూపము లలాక్షణికము లని యెంచునది. 14-15 విధులం జేసి 'వండుచున్నాను-వండుచున్నాము - వండుచున్నారు' అను మొదలగునవి వర్తమానమునఁ గలుగుటను స్మరించికొనునది.

ధాత్వాదులకు ధాతువులను ప్రయుక్తంబు లయి విలక్షణార్థాభిధాయకంబు లగు నీయవి శబ్దపల్లవంబులు నాఁబడు. ౧౧౮.

కూర్చుండు-నిలుచుండు-పరుండు-పన్నుండు-ఆఁకొను-ఈఁకొను-ఈఁదుకొను-ఇయ్యకొను-రక్కొను-త్రెక్కొను - మేకొను-మయికొను - మేలుకొను-మేలుకను-మేలుకాంచు-అలవడు-ఏరుపడు - చొప్పడు-నెలవడు-తలపోయు-వానపోయు-ఆపోవు - కొంపోవు-కొనిపోవు - విజయంచేయు-కయివ్రాలు-తూపాడుచు ఇత్యాదులు శబ్దపల్లవంబులు.

టీ. 'క్రియాః ప్రసిద్ధాబహవశ్శబ్దపల్లవసంజ్ఞికాః' అను నథర్వణకారికకు, ధాత్వాదుల కనుప్రయుక్తంబులై విలక్షణార్థాభిధాయకంబులగు ననేక ధాతువులు శబ్ద

పల్లవము లనిపించికొనును" అను కవిజనమండనవివరణమును నూఁతగాఁ గొని ప్రయోగ దృష్టి నీసూత్రమును సూరి రచించెను. ఒక ధాతువునకు వేఱొక ధాతువు గాని యొక నామవాచకమున కొక ధాతువుగాని చేరుటంజేసి పూర్వపరపదములకుఁజెందని యొక విలక్షణమగు నర్థము సంభవించుచో విలక్షణార్థముం జెప్పుటచే నేకపదముగా నేర్పడిన యాపదద్వంద్వము శబ్దపల్లవ మను సంజ్ఞ నందు నని సూత్రార్థము. శబ్దపల్లవ మనఁగా శబ్దముల మేళనమునఁ గలిగిన దని యర్థము. శాఖలు కాండము మొదలగువానితోడి చెట్టున కపూర్వముగఁ జిగురు గలుగుగతి ననుప్రయుక్తములగు ధాతువుల మేళనముంజేసి యేకపదత్వము భాసించుటయు నపూర్వార్థప్రకాశనము జరుగుటయుఁ గలుగుం గాన శబ్దపల్లవసంజ్ఞ సార్థకము. మేలు చేయు లేక యిష్టము చేయు నను నర్థముగల కూరుచను ధాతువుతో నుండుధాతువు గలిసి యాసీనత యను విశేషార్థమును దెల్పుచుండుటంజేసి కూరుచుం డనునది శబ్దపల్లవ మయ్యెను. స్థిరముగనుండు శాశ్వతమగు నను నర్థముగల నిలుచుధాతువుతో నుండుధాతువు చేరి నిలఁబడి యుండు టను నర్థవిశేషమును ధాతుద్వయమేళనమున ముందటిదానికంటె విలక్షణమగు దానిని దెల్పుటంజేసి నిలుచుం డనునది శబ్దపల్లవ మయ్యెను. 'పడు - ఉండు' అను ధాతువుల మేళనమున శయనిం చను నర్థము గలిగెఁ గానఁ బరుం డనునది శబ్దపల్లవ మయ్యెను. ఇట డకారమునకు రేఫాదేశ మయ్యె. 'పన్ను - ఉండు' అను ధాతువు లేక పదముగా నేర్పడి శయనిం చను నర్థమును దెల్పెడిఁ గానఁ బన్నుం డనునది శబ్దపల్లవము. 'ఆఁకలి+కొను=ఆఁకొను; ఆకలిని బొందు' ఇటఁగలిగి లోపము. ఇచ్చు+కొను=కైకొను; అంగీకరించు. ఇట నిచ్చున కీయనునది యాదేశము. ఈయయాదేశమైన నీయకొను ఇయ్య యైన నియ్యకొను. 'రేకు+కొను= రెక్కొను=రక్కొను' విజృంభించు. 'రేకు' అను ధాతు వీసందర్భమున 'రెక్, రక్' అని మాఱెను. త్రెంచు+కొను=త్రెక్కొను=చంపు. 'ఇటఁ ద్రెంచుధాతు వాద్యక్షరశేషంబై పరకకారమునకు ద్విత్వముం గూర్చె. మే+కొను=మేకొను=సమ్మతించు. మయి+కొను= మైకొను=మయికొను సమ్మతించు. మేలు+కొను = మేలుకొను = ప్రబుద్ధమగు. మేలు+కను=మేలుకను = తెలివినందు. మేలు+కాంచు = మేలుకాంచు=తెలివినందు. అలవు+పడు=అలపడు. ఇట వువర్ణలోపమును నిత్యముగ వకారము పకారమున కయ్యె. సిద్ధించు. ఏర్చు+పడు = ఏర్పడు. ఇటఁ జుకారమునకు పకార మత్వవిశిష్టమయ్యె. బయలుపడు. చొప్పు+పడు=చొప్పడు. ఇటఁ జొప్పునునది యుచ్చారణమున నాద్యక్షరశేషంబై పరపదాదిపకారమునకు ద్విత్వముం గూర్చె. సరిపడు. వెలి+పడు=వెలువడు. ఇట లివర్ణము నిత్వమున కుత్వము పాకు వాదేశము నిత్యము. ప్రకాశితమగు. తలపు+పోయు = తలపోయు. ఇటఁ బువర్ణలోపము. చింతించు. వాయి+పోవు =

వాపోవు. ఇట యివర్ణలోపము. ఏడ్చు. ఆదట+పోవు=అపోవు. ఇట దటలకు లోపము. కృ ష్టినందు. కొని+పోవు = కొంపోవు. ఇట నివర్ణమునకుఁ బూర్ణబిందువు మాత్ర మయ్యె. తీసికొనిపోవు. విజయము+చేయు = విజయంచేయు. ఇట మువర్ణకమునకు బిందువువచ్చు. పోవు. కయి+వ్రాలు=కయివ్రాలు. ఒఱగు. అయి కై యైనఁ గైవ్రా లనియు నగు. తూ+పొడుచు = తూపొడుచు. ఉమియు. 'తూ' అనునది యుమియుట యందలి ధ్వనికనుకరణము. శబ్దపల్లవసంజ్ఞ కేవలాంధ్రలాక్షణికకల్పితము. వ్యాకృతి లక్షణముల ననుసరించి ప్రక్రియ చూపఁజాలమిని విలక్షణార్థప్రకాశకములగుటను నివియు వీని వంటివియు నీసంజ్ఞకుఁ బాత్రము లగున వని యెంచునది. రెండును ధాతువు లగుటగాని మొదటిది నామవాచకము తరువాతిది ధాతువును నగుటగాని యిందుఁ జూపట్టెడిఁ గాన మొదట ధాతువును బిదప నామవాచకమును, నిందుఁ గలియుటఁ గాని తన్మూలమున విలక్షణార్థాభిధాయకత్వము సిద్ధించుటగాని గలుగ దని గ్రహింపవలసి యున్నది. ఈనియమము ననుసరించియే 'అందిమ్ము' అను మొదలగువానికి శబ్దపల్లవసంజ్ఞ గలిగి సాధుత్వము సిద్ధించునంద్రుగాని 'అంది+ఇమ్ము' అనురీతి నుండువాని కలయికం జేసి యారూప మేర్పడినట్లును విశేషార్థస్ఫురణము గలుగలేనట్లును విశదమయ్యెడిఁ గాన భారతప్రయోగములఁ గ్త్వార్థేకారసంధిని నిర్మూలించుటకై యీమిషను బైమార్గ మాదృతమయ్యె నని యెరికేని తోఁచకపోదు.

చేదర్థయోగంబున ల్రుట్టునకు లి ట్టగు. ౧౧౯.

ఆబుషీశ్వరుండు వచ్చెనా ఫలించుఁ గార్యముల్. వాఁడు ఱేపు వచ్చెనేని నీవు కార్యంబు దొరఁకొనుము.

టీ. భావ్యర్థకమగు ల్రుడంతమునకుఁ జేదర్థకములగు 'ఏని – ఆ' అనువానితో సంబంధము గలిగెనేని ల్రుడంతము లిడంతముగ మాఱు నని యీసూత్రమున కభి ప్రాయము. ఆబుషీశ్వరుఁడు వచ్చెనా ఫలించుఁ గార్యము లను నీయుదాహరణమున నా మునివాక్యప్రయోగకాలమునకు రాక, మీఁద వచ్చువాఁ డగుటంజేసి వచ్చుధాతు వున కిట ల్రుద్రూపమే (రాఁగలఁడు) యగును. కాన నాబుషీశ్వరుఁడు రాఁగలఁడా ఫలించుఁ గార్యములను వాక్యమే మొదటి దనియు నందు రాఁగలఁ డను ల్రుట్టునకు చేదర్థకమగు 'ఆ' అను దానితోడి యోగమున నీవిధిచే లిట్టుగా వచ్చెనా యను రూపము గలిగె ననియు గ్రహించునది. ఇట్లే వాఁడు ఱేపు రాఁగలఁడేని యను వాక్యము నందలి రాఁగలఁడనుదాని కేని యను చేదర్థకయోగంబున లిట్టుగా ఱేపు వచ్చెనేని యను రూపము గలుగును. ఱే పనుట భావిని లిట్టగుటను లెస్సగ సూచింప నని గ్రహించు

నది. ప్రధానసమాపకవాచ్యవ్యాపారము దృష్టి కిచేదర్థయోగముగల ధాతువుచేఁ దెల్పఁబడు వ్యాపారము ముందటిదె యగుంగాన లిట్టు గలుగుట పొసఁగె నని తోఁచెడి. ఇది యేని, యా యను చేదర్థముల యోగముగల సమాపకక్రియలకు సంబంధించిన విధి యని యెఱుంగునది. (చూ. 41.) నిత్యవిధానమునంజేసి వాఁడు రాఁగలఁడేని కార్యము ఫలించు ననుట పొసఁగ దని సూరి యభిప్రాయపడినట్లు తోఁచెడిఁగాని పైరీతినిగూడ నుండఁదగు నని తోఁచెడి.

ఆత్మార్థం బభిహితంబగుచోఁ దల్లింగసంఖ్యాభిధాయి వచనంబు ధాతువిశేషణంబుల కగు. ౧౨౦.

రాముఁడు రావణుం బరిమార్చి సీతయుం దాను సౌమిత్రి సహితంబుగం బుష్పకారూఢుం డయి సాకేతంబున కేతెంచె.

టీ. వాక్యమున నాత్మార్థమగు తాను శబ్దము ప్రయోగింపఁబడి యున్నపుడు కర్తృబహుత్వ మమరియున్నను నాకర్తలకుఁ జెందిన విశేషణములును గ్రియలును దాను శబ్దమునే ప్రధానముగ నాశ్రయించిన లింగవచనముల నందు నని సూత్రాభిప్రాయము. వాక్యప్రయుక్తమైన సమాపకమున కితర పదార్థవాచకములతోఁబాటుగఁ దాను శబ్దమును నొక కర్తయై యమరి క్రియావిభక్తిచేఁ దెలుపఁబడునపుడు విశేషణములును గ్రియలును దాను శబ్దము లింగవచనములనే పొందునుగాని తక్కిన కర్తల లింగవచనములను బొంద వని భావము. కారకము 19 ప్రకారము బహు విశేష్యముల కగు విశేషణములు బహుత్వాదులనే యందవలసి యుండుటంజేసి యీవిధి ప్రత్యేకించి యారంభింప నావశ్యకత గలిగె నని సంభావించునది. తా ననునది వాక్యమునఁ బ్రధాన విశేష్యమును బోధించునది గాన దానిశే ప్రధానముగ నెంచి యితరము లప్రధాన ములుగఁ దలంచియుఁ, బ్రధానము ననుసరించియే యప్రధాన ముండును గానఁ బ్రధానము ననుసరించిన నప్రధానమును ననుసరించినట్లే యై యప్రధానప్రకాశనమునకు భంగము గలుగ దని భావించియు నిట్టిసందర్భముల నిట్లు తద్విశేషణక్రియలకుఁ దల్లింగ వచనములనే గూర్చుట జరిగె నని చెప్పనొప్పును. నామవాచకము లేనిది తాను శబ్దము ప్రయుక్తము గా దనియుఁ బ్రధాననామముం దెలుపనే తాను శబ్దము ప్రయుక్తమగు ననియు నాంధ్రవాక్యరచనాభిజ్ఞులకుఁ దెల్లంబ. రాముఁ డనుమొదలగు నుదాహరణ వాక్యమున 'రాముఁడు - సీత' అనునవి రెండును నేతెంచె నను క్రియకు కర్తలు గాన వాని విశేషణం బగు 'ఆరూఢ' అను దానికిని 'ఏతెంచు' అను క్రియకును సీతానిష్ఠ మగు స్త్రీలింగసంఖ్యలు గాక రామునిఁ బ్రధానకర్తను దెలుపు తాను శబ్దముయొక్క

పుంలింగవచనములే యీవిధిచే నయ్యెఁ గాన 'ఆరూఢుండై-ఏతెంచెను' అనురీతి సమర్థ మని గ్రహింపనగు. సీతయు రాముఁడును సమానముగానే క్రియాన్వయము నందు చుండుటను నేతెంచు ధాతువాచ్యవ్యాపారమునకుఁ గర్తలగుటను దద్విశేషణక్రియలు బహుత్వము నందఁదగును. మఱియుఁ దద్విశేషణములకు పుంస్త్రీలింగములలో నేదానిని నిల్పవలెనో యను సందియము పొడమునుగాని సీతంగూడి రాముఁడు వచ్చుట సూచిత మగుటంజేసి స్త్రీతోఁ బురుషునిఁ జెప్పునపుడు పురుషవాచకము మిగులునను (పుమాన్ స్త్రియా) పద్ధతి ననుసరించి పుంలింగమే వానికగు నని తీర్మానింపఁదగును. కాఁగా నీవిధింజేసి తాను శబ్దము ననుసరించి యేకత్వమును బుంలింగమును నిట శాసింపఁబడె నని గ్రహించునది. విశేషణమునకు లింగమగుంగాని క్రియ కెట్లు లింగమగు నని శంకింప వలదు. క్రియ మహతీమహదమహత్కర్తల కనుకూలముగ నుండవలయుం గాన నిటఁ 'బుష్పకారూఢుండై రాఁగలఁడు వచ్చుచున్నాఁడు' అను రీతి నుండునపుడు క్రియకు లింగవిధానము సార్థక మగు నని గ్రహించునది. నిత్యవిధానమునంజేసి పుష్పకారూఢులై ఏతెంచి రనురీతిని వాక్యరచన యిట్టిసందర్భమునఁ జేయరా దని సూరి యభిప్రాయమై నట్లు గ్రహింపఁదగు. ఇందలి యుదాహరణమునుబట్టి మహద్వాచక ప్రథమైకవచ నాంతము తానుశబ్దము ప్రయుక్తమగునపుడే యీవిధి వర్తించు నని విశదమగునుగాని సూత్రమునందలి యాత్మార్థంబను సామాన్యోక్తింజేసి యది ప్రథమ నేవచనంబైనను, మహన్మహత్యమహద్వాచకములలో నేదియైనను, నీవిధి వర్తింపనగు ననియే తోఁచెడి. కర్తృపదము గానఁ దానుశబ్దము ప్రథమావిభక్తిలోనే యిట్టిచోటులం దుండుననుట స్పష్టము. "ఒకానొకచో సహార్థంబున యుష్మదస్మదర్థంబు లభిహితంబు లగునపుడు క్రియలు తత్కర్తృకంబులు విభాష నగు. 'విప్రకులుండ వెల్వడుము వేగము నీవును నీనిషాదియుఙ్" మొ. అను సూత్రోదాహరణములంజేసి త్రిలింగలక్షణ సూత్రకర్త యీసందర్భమును బూరించుట నరయునది. 'ఆత్మార్థము=ఆత్మన్ శబ్దముయొక్క యర్థము గలది. తాను శబ్ద మని యర్థము. అభిహితము=చెప్పఁబడుట. వాక్యమునఁ బ్రయుక్త మగుట యని యర్థము. తల్లింగసంఖ్యాభిధాయివచనంబు = ఆయాత్మన్ శబ్దముయొక్క లింగమును వచనమును జెప్పునట్టి వచనము. విశేషణములు సుబంతములు లేక క్రియా విశేషణములును గావచ్చును.

అగతికంబులగు ధాతువుల కిందు యోగంబు లేదు. ౧౨౧.

భూ - సృ - కృ - రేకృ - లోకృ - లోచ - పచి - లప ఇత్యా దులకు గతివిరహితంబు లగుధాతువుల కీభాషం బ్రయోగంబు లేదు.

ప్ర - పరా - అవ - సమ్ - అను - అవ - నిస్ - నిర్ - దుస్ - దుర్ - వి- ఆజ్ - ని - అధి - అపి - అతి - సు - ఉద్ - అభి - ప్రతి - పరి - ఉప - ఊరీప్రభృతులును సాక్షాత్ప్రభృతులును గతిసంజ్ఞాకంబులు, ప్రాదు లిరువది రెండు నుపసర్గంబులు నాఁబడు. ప్రభవించు - ఆవిర్భవించు - ప్రసరించు - సంస్కరించు - భస్మీకరించు - సాక్షాత్కరించు - అతిరేకించు - ఆలోకించు - ఆలోచించు - ప్రపంచించు - ప్రలపించు ఇత్యాదు లార్యప్రయోగంబుల నెఱుంగునది.

టీ. గతిసంజ్ఞకము లగువానితోఁ గూడియుండని 'భూ' అను మొదలగు సంస్కృతధాతువుల కీతెనుఁగుబాసయందుఁ బ్రయోగము గలుగ దని సూత్రార్థము. దీన గతి విరహితములగు 'భూ' అను మొదలగువానికి 63 చే నించుక్కు గలుగ దనియు దాన నితరములు కార్యవిశేషములును గలుగ వనియు గ్రహించునది. 63 చే సామాన్యముగ సంస్కృతమున కెల్ల నించుక్కుఁ గలిగి ప్రయోగయోగ్యత గలుగుచుండుటం జేసి యీవిధాన మావశ్యక మయ్యె నని తెలియుచున్నది. ఈక్రిందను జూపఁబడిన 'ప్ర' మొదలగు నిరువదిరెం డుపసర్గములకుఁ గ్రియాయోగమున గతిసంజ్ఞయు సిద్ధించు నని సంస్కృతవ్యాకృతి తెల్పెడి. సంస్కృతధాతువుల కెల్లవానికిఁ గాక 'భూ' మొదలగు కొన్నిటికే యీవిధి యావశ్యమగుటం జేసి సంస్కృతధాతువుల కెల్లవానికి ననక 'ఇత్యాదులకు' అని వివరింపవలసి వచ్చె నని గ్రహింపఁదగు. 64-72 వఱకుఁ గల సూత్రములం జేసి గతివిరహితములకుఁ బ్రయోగము తెల్లముగదా! కానఁ గొన్నింటి విషయము మాత్రమే యీవిధాన మని యెఱుఁగవలెను. ప్రాదులలోఁ జేరకున్నను 'ఊరీ' అను మొదలగునవియు 'సాక్షాత్' అను మొదలగునవియు సంస్కృతవ్యాకృతి ననుసరించి గతి సంజ్ఞకము లయ్యెడుఁగాన నవ్వానితోడి భ్వాదులకుఁ బ్రయోగార్హత గల దని యూరీ ప్రభృతులును నను నీక్రిందివివరణమున కభిప్రాయము. ప్రాదు లిరువదిరెండు నుపసర్గములును, నాఁబడు ననుటం జేసి వానికి గత్యుపసర్గసంజ్ఞలు రెండును గల వని యర్థము గ్రహింపవలెను. నాఁబడు నను పదమునకు ముందటి సముచ్చయ నువర్ణము స్థిరము పరముగ లోపించెనుగాన నద్దాని నూఁతఁగఁగొని యొక్క యుపసర్గ సంజ్ఞయె ప్రాదులకుఁ గూర్చె ననియు నూరీ ప్రభృతులకు గతిసంజ్ఞ కూర్చె ననియు గ్రహింపరాదు. అట్లైనఁ బ్రాదుల కుపసర్గసంజ్ఞయేగాని గతిసంజ్ఞ గామి నీసూత్రమును నిందలి యుదాహరణములును నసంగతము లనవలసివచ్చును. కానఁ బైరీతిని సూత్రతదుదాహరణముల సార్థకముగఁ జేయఁ బైరీతిని గత్యుపసర్గ సంజ్ఞాద్వయ సంధానముఁ

జేయుటే సరస మని చెప్పఁదగును. కేవల భూధాతువునకుఁ దెలుంగునఁ బ్రయోగము లేమిని గతిసంజ్ఞకమగు 'ప్ర' అనుదానితోడి దానిని గ్రహించి యించుక్కు 63 చేఁ గూర్చ 64 చే గుణంబై ప్రభవించను రూప మేర్పడును. 'ఆవిర్' అనునది యూరీ ప్రభృతులలోఁ జేరినదిగాన దీనికి గతిసంజ్ఞ గల దనియు దాన నద్దానితోడి భూధాతు వున కించుక్కు గలిగి యావిర్భవించను రూపంబేర్పడి ప్రయోగయోగ్యత సిద్ధించె ననియుఁ దెలియునది. ఇట్లే ప్రపూర్వక సృధాతువున కించుక్కును గుణముం గూర్చఁ బ్రసరిం చనియు సమ్ పూర్వక కృఞ్ ధాతువునకు 'సంస్కృ' అనుదాని కించుక్కు గూర్చ గుణంబై సంస్కరిం చనియు రూపములు సిద్ధించును. సంస్కరించు మొదలగు వానియందు 'సమ్' అనుదానికిఁ బరముగ సకారము సంస్కృతవ్యాకృతిచే సిద్ధించు నని యెఱుంగునది. 'భస్మీ' అనునది చ్వి ప్రత్యయాంతముగాన సంస్కృతవ్యాకృతి ననుసరించి దీనికి 'ఊర్యాది-చ్వి-డాచశ్చ' అని గతిసంజ్ఞ సిద్ధించెడి. కాన దీనితోడి సంస్కృతధాతు వును దెనుఁగున గ్రహింపఁదగు నని గ్రహించునది. ఇట్లే చ్విప్రత్యయాంతములతోడి సంస్కృతధాతువులకు 'ఏకీభూ - స్వీకృ -' అను మొదలగువాని కించుక్కుగూర్చి తెలుఁగునఁ బ్రయోగింపఁదగును. సాక్షాత్ప్రభృతులు గతిసంజ్ఞకము లగుటంజేసి 'సాక్షాత్కృ' అను మొదలగువానిని గ్రహించి యించుక్కు గూర్చి ప్రయోగింప వచ్చును. ఇట్లే సాంతంబగు 'నమస్' అనుదానికి గతిసంజ్ఞ సంస్కృతవ్యాకృతిచే సాక్షాత్ప్రభృతులలోఁ జేరుటఁజేసి సిద్ధించెఁగాన నమస్కరించని రూపంబు గావచ్చును. ఇట్లు పూజ్యులగు కవీశుల ప్రయోగములకు గతిగాఁ గొని వేనిని గతులతో గ్రహింపవలెనో వేనిని నగతికముల గ్రహింపవలెనో యెఱుంగవలె ననియుఁ, బూజ్యప్రయోగముల గతి లేనివానిని గ్రహింపరా దనియు నిత్యాదు లను తుదివివరణమున కభిప్రాయము. ఇట్లు సంస్కృతవ్యాకృతిచే గతిసంజ్ఞ సిద్ధించువానితోడ సంస్కృతధాతువులంగూర్చి యించుక్కుచేర్చి రూపములను సాధింపనగును గాన 'తిరస్కరించు - పురస్కరించు - సత్కరించు-అలంకరించు' మొదలగునవి సగతికము లగుచున్న వని యెఱుంగునది. 'ఏవోపపద భాజస్స్య స్సాధవో భ్వాదయః క్రియాః' అను సాధర్వణము మూలము.

వలయ్యాదిక్రియలకుం గర్తయగు భావంబునందు నుజీ యగు. ౧౨౨.

వలయ్యాదిక్రియలకుం గర్తృభూతక్రియావృత్తియగు ధాతువునకు నుజీవర్ణకం బగు. వాఁడు చూడ వలయు - వారలు చూడఁగా వలయు - నీవు చూడ వలయు - మీరు చూడ వలయు - నేను జూడ

వలయు - మేము చూడ వలయు - మనము చూడ వలయు. వలయును-
వలదు - కూడును - కూడదు - చెల్లును - చెల్లదు - తగును - తగదు
ఇత్యాదులు వలయ్యాదులు.

సకర్మకంబునకు స్వరూపప్రేరణార్థంబులు రెండును గొనుపడ్వను
బంధంబులం దొక్కొక్కటితోడ రెంటితోడం గూడుచో నగు నవి
యాఱుం గూడ రూపంబు లెనిమి దయ్యె; వాని సొరిది నుదాహరించెద.

కర్త్రర్థకము.

మైత్రుఁడు - వంటకమును - వండెను.

ఆత్మనేపద కర్త్రర్థకము.

మైత్రుఁడు - వంటకమును - వండుకొనియెను.

కర్మార్థకము.

మైత్రునిచేత - వంటకము - వండఁబడియెను.

ఆత్మనేపదకర్మార్థకము.

మైత్రునిచేత - వంటకము - వండుకొనఁబడియెను.

ప్రేరణకర్త్రర్థకము.

చైత్రుఁడు - మైత్రునిచేత - వంటకమును - వండించెను.

ప్రేరణాత్మనేపద కర్త్రర్థకము.

చైత్రుఁడు - మైత్రునిచేత - వంటకమును - వండించుకొనియెను.

ప్రేరణకర్మార్థకము.

చైత్రునిచేత - మైత్రునిచేత - వంటకము - వండింపఁబడియెను.

ప్రేరణాత్మనేపదకర్మార్థకము.

చైత్రునిచేత - మైత్రునిచేత - వంటకము - వండింపఁకొనఁబడియెను.

టీ. వలయు మొదలగు సమాపకక్రియలకు కర్తృభూతమైన వ్యాపారమునందు వర్తించు ధాతువులకు నుజి యనునది యగు నని సూత్రార్థము. అనఁగా ప్రధానవలయ్యాది సమాపకక్రియలచే బోధ్యమగు వ్యాపారమునకు వేఱొక వ్యాపారమే కర్త యగునపుడు ప్రధానవలయ్యాది సమాపకవాచ్య వ్యాపారమునకుఁ గర్తృభూతమైన

వ్యాపారాంతమును బోధించు ధాతువులకు నుజీ ప్రత్యయమగు నని భావము. 40 చే దుమర్థభావలక్షణములందె నుజీ విధింపఁబడినది. ఇటఁ గర్తృత్వార్థమున నుజీ శాసింపఁబడె నని యెఱుంగవలయును. కర్తృత్వార్థమున నీసూత్రముచే నుజీ యగుంగాన నీనుజీ కర్తృత్వార్థమునే బోధించు ననియు నేతదంతము గర్తగ భాసిలు ననియుఁ దెలియునది. కావుననే వలయ్వాది సమాపకము లెపుడు నేకవచనాంతములుగనే యుండుట పొసఁగెడి నని గ్రహించునది. వాఁడు చూడవలయును:—ఇట వలయునను సమాపకక్రియకుఁ జూడను ననునదే కర్తగాన 'చూడు' అనుదాని కీవిధిచే నుజీయు 20 చే డువర్ణమును నుత్వమున కత్వమును గా 'చూడ వలయును' అని యయ్యెను. కర్తృత్వార్థమున నిట నుజీ యయ్యెగాన 'చూడన్' అనుదానికిఁ జూచుట యని యర్థ మని గ్రహించునది. కర్తకుఁ బ్రథమార్థ మగుట ప్రసిద్ధముగదా! ఇట వలయు నన నావశ్యక మని యర్థముగానఁ జూచుటయే కర్తయు వాఁడనుదానికిఁ జూచుట యను నర్థమును బోధించు 'చూడన్' అనుదానితోడనే సంబంధ మనియుఁ దెలియునది. ఇట్లే వారలు-మీరు-మనము-మేము మొదలగువానికి నుజ్యంతముల తోడనే యన్వయముగాని వలయ్వాదులకుఁ గర్తలు గామి నట్టి యన్వయసంబంధము లే దనియు దాన వలయ్వాదు లేకవచనంబులే యగుట యవిరుద్ధ మనియు గ్రహించునది. వలయ్వాదిసమాపకక్రియావాచ్యమగు వ్యాపారమునకు వ్యాపారాంతమే కర్తయు నావ్యాపార మొక్కటియే యగుటంజేసి క్రియ యేకవచనాంతమే యెపుడు నగుటయుఁ బొసఁగెడి. ఇట్లే 'మీరు చేయఁదగదు-మన మాడఁ జెల్లును-మేము వెళ్లవచ్చును' మొదలగు నుదాహరణములందుఁ బ్రధానక్రియావాచ్య వ్యాపారములకుఁ జేయుట యాడుట వెళ్లుట మొదలగు వ్యాపారములె కర్తలు గానఁ దద్వాచకములకుఁ గర్తృత్వార్థమున నుజీ యయ్యె నని తెలియవలయును. ఇత్యాదులగుటంజేసి యిది యాకృతిగణ మని తెలియఁదగు. ఎచట సమాపకవాచ్య వ్యాపారమునకు వ్యాపారాంతమె కర్త యగు నచట వ్యాపారాంతర బోధకక్రియకు నుజీ యగు నని ఫలితమును గ్రహించునది.

సకర్మకంబున కనుదానికి టీక.

సకర్మకమగు ధాతువునకు 'స్వార్థరూపము-ప్రేరణరూపము' అను రెండు రూపములు ప్రధానముగఁ గలుగు ననియు నందు స్వార్థరూపమున నొకమాఱు కొనును, నొకమాఱు పడుజేయును, నొకమాఱు కొనుపడుజులు రెండును, గూర్పు మూఁడు రూపములును, ఇట్లే ప్రేరణరూపమున నొకమాఱు కొనును నొకమాఱు పడుజేయు నొకమాఱు కొనుపడుజులు రెండును గూర్పు మూఁడు రూపములును గలిగి యాఱై ప్రధానములగు-తొలుకటి

స్వార్థప్రేరణరూపముల రెండిటితోడఁ గూడ నెనిమిది యగు నని భావము. ఇందు స్వార్థరూపము కర్త్రర్థక మనియు, దానికిఁ గొను చేర్ప నేర్పడినదాని నాత్మనేపద కర్త్రర్థక మనియుఁ, బడుజి చేర్ప నేర్పడినదానిని కర్మార్థక మనియుఁ, గొనుపడుజులు చేర్ప నేర్పడినదాని నాత్మనేపద కర్మార్థక మనియు, నిట్లే ప్రేరణరూపము ప్రేరణకర్త్రర్థక మనియుఁ, గొను చేరిన ప్రేరణము నాత్మనేపద కర్త్రర్థక మనియుఁ, బడుజి చేర్చిన ప్రేరణరూపము ప్రేరణకర్మార్థక మనియుఁ, గొను బడుజులు రెండును జేర్పఁబడిన ప్రేరణరూపము ప్రేరణాత్మనేపదకర్మార్థక మనియు, శాస్త్రము ననుసరించి యాయా ప్రత్యయము లాయాయర్థములం దగుటను నాయాప్రత్యయములతోడి రూపములను నాయారీతిని వ్యవహరించెను. వరుసగ నుదాహరణములఁ జూచుకొనునది. ప్రక్రియ ముందె నిరూపితముగానఁ ద్యక్తము. అకర్మకమును గూర్చి 124 క్రింది వివరణము నరయునది. సారిది=క్రమము. మొదటి నాలుగును స్వార్థరూపము లనియుఁ దరువాతి నాలుగును ప్రేరణరూపము లనియు వరుస నెఱుంగునది.

గతిబుద్ధిప్రత్యవసానార్థశబ్దకర్మాకర్మంబుల కప్రేరణంబునం గర్త యగునది ప్రేరణంబునం గర్మం బగు. ౧౨౩.

పొందు మొదలయినవి గత్యర్థకంబులు. తెలియు మొదలయినవి బుద్ధ్యర్థకంబులు. తిను మొదలయినవి ప్రత్యవసానార్థకంబులు. విను - చెప్పు - చదువు మొదలయినవి శబ్దకర్మంబులు. అకర్మకంబులు ప్రసిద్ధంబులు. మైత్రుండు గ్రామంబుం బొందెను. చైత్రుండు మైత్రుని గ్రామంబుం బొందించెను. లాఁతిచోసహిత మిక్కార్యంబు గానంబడియెడి. మైత్రుండు పుడమి నేలెను - చైత్రుఁడు మైత్రునిం బుడమి నేలించెను.

టీ. ఇందర్థశబ్దము గతిబుద్ధి ప్రత్యవసానపదములతో నన్వయించుఁగానఁ గత్యర్థములకుఁ బుద్ధ్యర్థములకుఁ బ్రత్యవసానార్థములకు శబ్దకర్మములకు నకర్మములకు నప్రేరణమునఁ గర్త యగునది ప్రేరణమునఁ గర్మ మగు నని సూత్రార్థము గలిగెడి. అనఁగా గత్యర్థాదులకు ధాతువులకు స్వార్థమునఁ గర్తలైనవానికి, గత్యర్థాదులు ప్రేరణార్థము లైనపుడు కర్మత్వము గలుగు నని భావము. గతి యన గమనము పొందుట - చనుట - చేరుట మొదలగునవి గమనసాధ్యములుగానఁ బొందు మొదలగునవి గత్యర్థములయ్యె. బుద్ధి యన జ్ఞానము తెలియుట-ఎఱుంగుట మొదలగునవి. బుద్ధిచే నగునవిగానఁ దెలియుట మొదలగునవి బుద్ధ్యర్థము లయ్యె. ప్రత్యవసాన మన భక్షణము. తినుట - ఆరగించుట

మొదలగునవి భక్షణ సాధ్యములగుటఁ దిను మొదలగునవి ప్రత్యవసానార్థము లయ్యె. శబ్ద మన ధ్వని. ధ్వనిసాధ్యములఁ జెప్పునవి ధ్వనివాచక శబ్దములు. అట్టి ధ్వనివాచకములు కర్మగాఁ గల ధాతువులు శబ్దకర్మములు నాఁబడును. విను-చెప్పు-చదువు-పఠించు మొదలగువానికి శబ్దజాతములగు మాటలు - పాఠము మొదలగునవి కర్మము లయ్యెడుఁ గాన విను మొదలగు శబ్దకర్మంబు లయ్యె. కర్మమును బొందఁజాలని ధాతువు లకర్మకములు. కాఁగా గత్యర్థాదులకు స్వార్థమునఁ గర్తలగు పదములకుఁ గత్యర్థాదులు ప్రేరణరూపములుగ మాఱునపుడు కర్మత్వమె సిద్ధించు నని సూత్రభావము తేలెడి. చైత్రుండు గ్రామంబును బొందెను. ఇటఁ జైత్రుఁడు గ్రామమును బొందుట గమన సాధ్యముగానఁ బొందుధాతువు గత్యర్థము. పొందె ననునది స్వార్థరూప మనుట స్పష్టము. స్వార్థావస్థయందు గ్రామమును గమనముచేఁ బొందినవాఁడు చైత్రుఁడుగాన కర్త యయ్యెను. స్వార్థమునఁ గత్యర్థమగు పొందు ధాతువునకుఁ గర్తయైన చైత్రునకుఁ బొందించెను గత్యర్థము ప్రేరణరూపముగ మాఱఁగఁ గర్మత్వ మీవిధిచే సిద్ధించి కారకము 2 చే ద్వితీయగాఁ బ్రేరణకర్త కర్తయైయుండ, చైత్రుండు మైత్రుని గ్రామంబుం బొందించె నని రూపము గలుగును. ఇట్లే ప్రేరణకర్త యొకఁడు ప్రేరణావస్థయందుఁ గర్తగ నొప్పుటంజేసియు, నప్రేరణమునందలి కర్తకుఁ గర్మత్వము సిద్ధించుటంజేసియు, స్వార్థమునందలి సహజకర్మ మట్లె ప్రేరణావస్థయందును గర్మముగ నిల్చియుండుటం జేసియు, నీవిధి వర్తించిన స్థలములందు సకర్మక గత్యర్థములు ద్వికర్మకములును నకర్మములు సకర్మములును నయ్యెడి. ఈరీతినే శత్రువులు స్వర్గము నంది రనుదానికి దేవదత్తుఁడు శత్రువులను స్వర్గము నందించె ననియు, దేవత లమృతమును ద్రావి రనుదానికి విష్ణువు దేవతల నమృతమును ద్రావించె ననియు, శిష్యుఁడు వేదమును జదివె ననుదానికి గురువు శిష్యుని వేదమును జదివించె ననియు, నన్న ముడికె ననుదానికి దేవదత్తుఁ డన్నము నుడికించె ననియుం స్వార్థావస్థయందలి కర్తకుఁ గర్మత్వము సిద్ధించుటంజేసి రూపములు గలిగెడి. అకర్మమునకు నన్న ముడికె ననున దుదాహరణ మగును. అకర్మమునకు స్వార్థమునఁ గర్మము గలుగదుగానఁ బ్రేరణమున మాత్రమే యీవిధిం జేసి కర్మము గలుగు ననుటయుఁ బ్రేరణమున నొక్క కర్మమే యకర్మముల కగు ననుటయు స్పష్టములు. గత్యర్థాదులకు స్వార్థమున నగుకర్తలకే గాక గత్యర్థభిన్నములగు నేతత్సూత్రప్రోక్తములు గానివానికర్తలకును గర్మత్వము సిద్ధించుట చూపట్టు నని లాఁతిచో నను నీక్రిందివివరణమున కభిప్రాయము. లాఁతి యన నితరము. మైత్రుండు పుడమి నేలె నను వాక్యమున నేలె నను క్రియ యీసూత్రమున నిరూపింపఁబడిన గత్యర్థాదులలో నెందును జేర కున్నను, నేలుధాతువునకుఁ బ్రేరణావస్థ గలుగఁగనే స్వార్థావస్థయందుఁ గర్తయైన మైత్రునకుఁ బ్రేరణావస్థ

యందుఁ గర్మత్వము సిద్ధించుటంజేసి చైత్రుఁడు మైత్రునిం బుడమి నేలించె ననురూపము గలిగెను. ధాతురూపము ప్రేరణరూపముగ మాఱఁగనే ప్రేరణకర్తయే కర్త యగుటం జేసియు స్వార్థకర్త కర్త గా నవకాశము లేమింజేసియు నిట్టిరూపములు గలిగెడి ననుట స్పష్టము. క్రియచే నభిహితముగాని కర్తకుఁ దృతీయ గలుగవలసిరా నీవిధి యారబ్ధ మయ్యె ననియు దానఁ బ్రేరణమున ననుక్తములగు మైత్రాదుల కనఁగా స్వార్థమున నుక్తములై ప్రథమాంతములగు కర్తలకుఁ దృతీయయైన రూపము లపరూపము లనియు గ్రహింపఁ దగును. ఈనియమముంజేసి శిష్యుఁడు శబ్దముచు బలికె ననుదానికిఁ బ్రేరణ మున గురువు శిష్యునిచే శబ్దము బలికించె ననియు,మైత్రుండు పుడమి నేలె ననుదానికిఁ జైత్రుండు మైత్రునిచేఁ బుడమి నేలించె ననియు వాక్యములు గలుగ వని తేలుచున్నది. కాని వైరీతిని దృతీయతోడివాక్యము లాంధ్రభాషాశైలింజేసి సాధువులు గాఁదగు నని తోఁచెడి. 'గతిబుద్ధిప్రత్యవసానార్థశబ్దకర్మాకర్మకాణామణి కర్తా స ణౌ' అను పాణిని సూత్ర మీ సూత్రమునకు మూలము. కారకప్రకరణమున నీవిధి యుండఁదగినదైనను బ్రేరణ సందర్భమున నున్న సుబోధ మగు నని యెంచి యిట నిల్పె నని యెఱుంగునది. ఇంచుకచ్చుకప్పగా గమములం జేసియు నుజ్యంతమునకుఁ జేయుంధాతువుం గూర్చుటం జేసియుఁ బ్రేరణరూపములు ధాతువుల కగు ననువిషయము ముందె యుక్తము.

అనభిహితకర్త కొకానొకచో షష్ఠి బహుళంబుగా నగు. ౧౩౪.

రాముఁడు మిథిలం గనియె. రామునకు మిథిల గనంబడియె - రామునిచే మిథిల గనంబడియె. మైత్రుండు తత్త్వంబుం దెలిసెను. చైత్రుండు మైత్రునకుం దత్త్వంబు దెలిపెను. కన్యాదియోగంబునం బ్రయోజ్య కర్తకు షష్ఠి నిత్యంబుగా నగు - విశ్వామిత్రుఁడు రామునకు మిథిలం గానిపించెను. కృష్ణుం డర్జునునకు విశ్వరూపంబుం జూపెను.

అకర్మకంబున కప్రేరణంబునం దాత్మనేపదకర్మానుబంధంబులు లేమిం జేసి రూపభేదంబు లయి దని యెఱుంగునది.

కర్త్రర్థకము.

మైత్రుండు - మనియెను

ప్రేరణకర్త్రర్థకము.

చైత్రుండు - మైత్రుని - మనిచెను.

ప్రేరణాత్మనేపదకర్త్రర్థకము.

చైత్రుండు-మైత్రుని-మనుచుకొనియె.

ప్రేరణకర్త్రార్థకము.

చైత్రునిచేత-మైత్రుండు-మనుపఁబడియె.

ప్రేరణాత్మనేపదకర్త్రార్థకము

చైత్రునిచేత-మైత్రుండు-మనుచుకొనఁబడియె.

వెండియుం బ్రేరణంబునం దించుగాగమంబు గలిగినచో సకర్మకంబునకుం బండ్రెండు నకర్మకంబునకుం దొమ్మిదియు భేదంబు లని యూహించునది.

ఇది క్రియాపరిచ్ఛేదము.

టీ. క్రియచేఁ జెప్పఁబడని కర్తకుఁ గొన్నియెడల బహుళముగ షష్ఠి యగు నని సూత్రార్థము సాధారణముగఁ బడుజియోగముతోడి క్రియయుఁ బ్రేరణప్రత్యయముల తోడిక్రియయుఁ గర్తను స్వార్థకర్తను గ్రమముగఁ జెప్పఁజాలవుగాన నట్టిక్రియలుగల వాక్యములందలి యట్టికర్తల కీవిధిచే కుషష్ఠి యగు నని గ్రహించునది. పడుజ్యంతానభిహితకర్తకు కారకము 3 చేఁ దృతీయ సిద్ధింపవలసిరాఁ బ్రేరణ ప్రత్యయాంతముచే ననభిహితమగు స్వార్థకర్తకుఁ బూర్వవిధిచే ద్వితీయ గలుగవలసిరా నీసూత్ర మారబ్ధమయ్యెను. 'రాముఁడు మిథిలకఁ గనియె' నను వాక్యమునఁ గనియెనను క్రియకుఁ గర్తయైన రాముఁ డనువానికిఁ బడుజ్యనుబంధమునంజేసి కనుధాతువు కర్త్రార్థముగ మాఱఁగఁ గర్మమగుమిథిలయే దానిచేఁ జెప్పఁబడుటయుఁ గర్తయగు రాముఁడు చెప్పఁబడకుండుటయుఁ గలిగెఁగాన ననభిహితకర్తయగురాముని బోధించుదానికి షష్ఠి యీవిధిచేఁ గలుగ 'రామునకు మిథిలఁ గనంబడియె' నను రూపము గలుగును ఇట్లే మైత్రుండు తత్త్వంబుం దెలిసె నను వాక్యమునందలి తెలిసె నను స్వార్థక్రియకుఁ గర్తయైన మైత్రుఁ డనువానికి తెలిసెననునది పుగాగమయోగమునంజేసి తెలిపె నని ప్రేరణార్థముగ మాఱఁగ నద్దానిచేఁ బ్రేరణకర్తయగుచైత్రుఁడే చెప్పఁబడుటను స్వార్థకర్తయగు మైత్రుఁడు చెప్పఁబడకుండుటను మైత్రుఁడను స్వార్థకర్తకుఁ బూర్వవిధిచేఁ గాఁదగు ద్వితీయ నద్ది యీవిధిచే షష్ఠిగాఁగఁ జైత్రుండు మైత్రునకుఁ దత్త్వంబుం దెలిపె ననువాక్య మేర్పడెడి. బహుళం బగుట షష్ఠి గానిపక్షమున

కారకము 3 చే 'రామునిచే మిథిల గనంబడియె' ననురీతిని గర్మార్థధాతురూపఘటిత వాక్యములం దనభిహితకర్తకుఁ జేతపర్ణకయోగము గలుగును. ఇట్లే ప్రేరణార్థధాతు రూపఘటితవాక్యములందలి యనభిహితకర్తకుఁ బూర్వసూత్రముచే ద్వితీయయుఁ గొండొకచో బహుళగ్రహణమునంజేసి గలుగఁదగు. ఏతద్వివేకము ప్రయోగానుసార ముగ నుండును. ఈసూత్రమునందలి బహుళపదముశక్తింజేసి కన్వార్థప్రేరణధాతు రూపములతోడి యన్వయమున వాని యప్రేరణమునందలి కర్తను నీవిధిచే నిత్యముగ షష్ఠి పూర్వసూత్రముచే నగు ద్వితీయను బాధించి యగు నని కన్వాదియోగంబున నను నీక్రిందివివరణమున కభిప్రాయము. ప్రయోజ్యకర్త యన స్వార్థావస్థయందుఁ గర్తయై ప్రేరణావస్థయందు వేఱొక కర్తచే వ్యాపారమునందుఁ బ్రవేశపెట్టఁబడు కర్త యని యర్థము. ప్రేరణమున ననుక్తమగు స్వార్థకర్త యని భావము. రాముఁడు మిథిలఁ గాంచె ననునపుడు గాంచెనను స్వార్థక్రియకుఁ గర్తయైన రాముఁడనునదిఁ గాంచెనను రూపము గానిపించెనను ప్రేరణరూపమును ధరింపఁగఁ బ్రేరణకర్తంజేసి ప్రయోజ్యకర్త యయ్యెఁగాన దాని కీవిధి యందలి బహుళపదమునంజేసి నిత్యముగ షష్ఠి గలుగ విశ్వా మిత్రుఁడు రామునకు మిథిలఁ గానిపించె నని వాక్య మేర్పడెను. ఇట్లే అర్జునుఁడు విశ్వ రూపముం జూచె నను వాక్యమునఁ గర్తయైన యర్జునుఁడనునది చూచె ననునది చూపె నను ప్రేరణరూపమును దాల్పఁ బ్రేరణకర్తంజేసి ప్రయోజ్యకర్త యయ్యెఁగాన నీవిధిచే నిత్యముగ షష్ఠి గలుగఁ గృష్ణుఁ డర్జునునకు విశ్వరూపముఁ జూపె నను వాక్యము గలు గును. సంస్కృతవ్యాకృతి ననుసరించి (దృశేశ్చ) దృశ్యర్థధాతుయోగమునను, నప్రేరణకర్తకుఁ బ్రేరణమునఁ గర్మత్వము గలుగవలసియున్నది. పూర్వసూత్రముచే గత్యర్థాదుల యప్రేరణకర్తలకు సూత్రమే ప్రేరణమునఁ గర్మత్వము విధింపఁబడు టయుఁ గన్వాదిదృశ్యర్థయోగమున నిందలి బహుళగ్రహణమునంజేసి నిత్యముగ షష్ఠి శాసింపఁబడుటయు గమనించిన నప్రేరణకర్తలకెల్ల వానికి 123 చేఁ గర్మత్వము గలుగ దనియుఁ, గన్వాదిదృశ్యర్థధాతుయోగమునందలి యప్రేరణకర్తలకుఁ బ్రేరణ మున సంస్కృతమునందువలెఁ గాక యాంధ్రమునందు నిత్యముగ షష్ఠియే గలుగు ననియుఁ గాన దృశ్యర్థయోగమున సంస్కృతవ్యాకృత్యనుసారముగ నప్రేరణకర్తలకుఁ బ్రేరణ మున నగు ద్వితీయ గ్రాహ్యము గా దనియు దాననే కన్వాదియోగ మను వివరణము ప్రసక్తమై యన్వర్థ మగుచున్న దనియు నెఱుంగునది. గత్యర్థాదుల ప్రయోజ్యకర్తకుఁ బూర్వవిధిచే ద్వితీయయు దృశ్యర్థముల ప్రయోజ్యకర్తకు నిత్యముగ షష్ఠియు నాంధ్రమం దగు నని ఫలిత మీసందర్భమున గ్రహింపవలెను. దృశ్యర్థములలోఁ బ్రేరణ రూపంబైన గానిపించనుదాని కప్రేరణార్థము ప్రయోగప్రసిద్ధ మగుటంజేసి యట్టి

రూపము యోగమున మాత్రము ముందటి వివరణమునం జేసి ప్రేరణార్థాభావమున షష్ఠి కర్తకుఁ గలుగ దని గ్రహింపవలెను. సంజయుండు కానిపించి యనునపుడు సంజయుండు తానగపడి యని యర్థముగాన సంజయపదమునకు షష్ఠి గా లేదని యెఱుంగునది. కాని తన్నుఁ దాను గనపఱచికొనె నని యెంచినఁ బ్రేరణార్థమిట్టిచోట్లందు గోచరించెడి నని తోఁచెడి. ప్రేరణకర్తకును బ్రయోజ్యకర్తకును సమావేశము గలిగినపుడే ప్రయోజ్య కర్తకు నిత్యముగ షష్ఠి యగు నని సూత్రోదాహరణములంబట్టి గ్రహింపవలెను. కను - చూచు - దర్శించు మొదలగు దృశ్యర్థములు కన్వాదు లని తెలియునది. రూప ప్రక్రియ యాయాసందర్భముల నిరూపితముగానఁ ద్వ్యక్తము.

అకర్మకంబున కను మొదలగువాక్యమునకుఁ డీక.

అకర్మకమున కనఁగాఁ గేవల కర్త్రర్థకమున కని యర్థము. కర్మ లేని దకర్మకము గానఁ గర్మార్థమున నగు పడుజి యట్టిదానికిఁ గలుగ నవకాశము లే దనియు, నాంధ్ర భాషాశైలి ననుసరించి యాత్మనేపదార్థమగు కొనుధాతువు స్వార్థమున ననుప్రయుక్తము గాఁజాల దనియు, దాన స్వార్థమునఁ గర్త్రర్థకరూప మొకటే మైత్రుండు మనియె నను రీతిది గలుగు ననియుఁ, బ్రేరణప్రత్యయము లకర్మకములకుఁ గలుగనగుం గావునఁ బ్రేరణ కర్త్రర్థము చైత్రుండు మైత్రుని మనిచె ననురీతిది గలుగు ననియు, స్వార్థకర్త్రర్థమునకె కొనుపడుజులు గలుగవుగాని ప్రేరణకర్త్రర్థకరూపములమీఁదఁ గొనుపడుజులు సంభవింప నగుం గానఁ బ్రేరణాత్మనేపదకర్త్రర్థమునఁ గొనుగలిగినపుడు చైత్రుండు మైత్రుని మనుచు కొనియె ననురీతి రూపము గలుగు ననియు, నిట్లే ప్రేరణరూపముమీఁదఁ బడుజేర్పైనఁ బ్రేరణకర్మార్థమునఁ జైత్రునిచేత మైత్రుండు మనుపఁబడియె ననురీతి రూప మగు ననియు, నీరీతినే ప్రేరణకర్త్రర్థముమీఁదఁ గొనుపడుజులు రెండును జేరినఁ బ్రేరణాత్మనే పదకర్మార్థమునఁ జైత్రునిచేత మైత్రుండు మనుచుకొనఁబడియె ననురీతి రూపము గలుగు ననియు, నిట్లకర్మకమునకు స్వార్థరూప మొకటియుఁ బ్రేరణరూపములు నాల్గును నేర్ప డుట నైదురూపములు గలుగు ననియు నీవివరణమున కభిప్రాయము. ప్రేరణమున స్వార్థావస్థయందలి కర్తకుఁ గర్మత్వము సిద్ధించెడిఁగానఁ బ్రేరణమున సకర్మకమునకుఁ బడుజి గావచ్చు ననుట స్పష్టము. ఆయాయర్థములం దాయాప్రత్యయము లగుట నాయాప్రత్యయాంతముల నాయాసంజ్ఞలతో వ్యవహరించుట గుదిరె నని యెఱుంగునది.

సకర్మకములకు 122 సూత్రవివరణ టీకలలో నిరూపింపఁబడినప్రకార మేర్ప డిన స్వార్థప్రేరణరూపము లెనిమిదింటిలోఁ దుది నున్న ప్రేరణరూపములు నాల్గిటి మీఁద మరలఁ బ్రేరణప్రత్యయములు గూర్చునెడలఁ బ్రేరణకర్త్రర్థకమునుండి పునః ప్రేరణకర్త్రర్థకము 'దేవదత్తుఁడు చైత్రునకు మైత్రునిచేత వంటకమును వండింపించె'

ననియుఁ, ప్రేరణాత్మనేపదకర్త్రర్థకమునుండి పునః ప్రేరణాత్మనేపదకర్త్రర్థకము 'దేవదత్తుఁడు చైత్రునకు మైత్రునిచేత వంటకమును వండింపించికొనె' ననియుఁ, ప్రేరణకర్మార్థకమునుండి పునః ప్రేరణకర్మార్థకము 'దేవదత్తుఁడు చైత్రునిచేత మైత్రునిచేత వంటకము వండింపింపఁబడియె' ననియుఁ, ప్రేరణాత్మనేపదకర్మార్థకమునుండి పునః ప్రేరణాత్మనేపదకర్మార్థకము 'దేవదత్తుఁడు చైత్రునిచేత మైత్రునిచేత వంటకము వండింపించుకొనఁబడియె' ననియు, నాలుగు రూపములు గలిగి తొలుకటి యెనిమిదింటితోఁ గలియ సకర్మకమునకుఁ బండ్రెండు రూపభేదములు గలుగు ననియు, నీరీతినె యకర్మకమునకుఁ గింద నిరూపితమైనరీతి నేర్పడిన యైదు రూపభేదములలోఁ బ్రేరణార్థకములగు తుది నాలుగిటిమీఁద మఱలఁ బ్రేరణప్రత్యయములఁ గూర్చునెడలఁ బ్రేరణకర్త్రర్థమునుండి పునః ప్రేరణకర్త్రర్థము 'దేవదత్తుఁడు చైత్రునిచేత మైత్రుని మనిపించె' ననియుఁ, ప్రేరణాత్మనేపదకర్త్రర్థకమునుండి పునః ప్రేరణాత్మనేపదకర్త్రర్థకము 'దేవదత్తుఁడు చైత్రునిచేత మైత్రుని మనిపించుకొనియె' ననియుఁ, ప్రేరణకర్మార్థమునుండి పునః ప్రేరణకర్మార్థకము 'దేవదత్తునిచేత చైత్రునిచేత మైత్రుఁడు మనిపింపఁబడియె' ననియుఁ, ప్రేరణాత్మనేపదకర్మార్థకమునుండి పునః ప్రేరణాత్మనేపదకర్మార్థకము 'దేవదత్తునిచేతఁ జైత్రునిచేత మైత్రుండు మనిపించుకొనఁబడియె' ననియు నాల్గు రూపభేదములు గలిగి తొలుతటి యేనింటితోఁ గలియ నకర్మకమునకుఁ దొమ్మిది రూపభేదములు గలుగు ననియు నెఱుంగవలయు నను సూరి వివరణమున కభిప్రాయము. ౮౪ విధి ననుసరించి ప్రేరణప్రత్యయములమీఁదఁ బ్రేరణప్రత్యయములు మరలఁ గాఁదగుటను గమనించికొనునది. రూపముల ప్రక్రియ పూర్వోక్తసూత్రముల ననుసరించి గ్రహించునది. ప్రేరణార్థకములమీఁద మరల మరలఁ బ్రేరణప్రత్యయములనుగూర్చు నీప్రక్రియ సంస్కృతవ్యాకృతి సంప్రదాయసిద్ధము. కాని యీప్రక్రియచే సిద్ధమైనరూపములకెల్ల ప్రయోగము లగపడుటరు దని చెప్పనొప్పును.

ఇది క్రియాపరిచ్ఛేదము.

కృదంతపరిచ్ఛేదము

కృదంతశబ్దములంగూర్చినదైన గ్రంథభాగముగాన నిది కృదంతపరిచ్ఛేదంబునాఁ జనె. కృత్ప్రత్యయము లంతమునఁ జేరిన శబ్దములు కృదంతము లనంబరగును. కృత్తని కృఞ్ ధాతువు నిట ముందిడుటంజేసి యివి శుద్ధధాతువులకగు ప్రత్యయము లనుట స్పష్టము.

కృత్తుల కర్థంబులు యథావ్యవహారంబుగ గ్రాహ్యంబులు. ౧.

ధాతువునకు విహితం బగు డుజ్భిన్న ప్రత్యయంబు కృత్తునాఁ బడు. కృత్తులకు వక్ష్యమాణంబులకు భావకర్తృకర్మాద్యర్థంబులు మహాజనవ్యవహారానుసారిగా నెఱుంగునది. ఆఁక-బంధనము, మొలక - నవోద్భిదము. ఏలిక - పాలకుఁడు. కోరిక - వాంఛయు, వాంఛితంబును. మూఁక - సంఘము. ఆడిక - నింద. ఓడిక - స్రోతస్సు.

టీ. కృత్ప్రత్యయముల యర్థములు వ్యవహారమునుబట్టి గ్రహింపఁ దగు దని సూత్రార్థము. ఇది గ్రాంథికభాషకు వ్యాకృతి యగుట నిందలి వ్యవహారశబ్దము కవి వ్యవహారబోధక మను టర్థముగాన గ్రాంథికపుఁబ్రయోగముల ననుసరించి కృత్ప్రత్యయము లేయే యర్థముల నైనవియుఁ దెలియఁదగు నని భావము తేలెడిఁగాని వానికెల్లను బ్రయోగములు వాఙ్మయమునందుఁ జూపరాని వగుటను, మహాజనవ్యవహారానుసారముగ వీనిని గవీశులు ప్రయోగించుట యనాదిసిద్ధ మగుటను, గృత్తుల యర్థములు మహాజనవ్యవహారానుసారిగా నెఱుంగున దని వివరించె నని తోఁచెడి. క్రియాపరిచ్ఛేదప్రథమసూత్ర మిందును ననువృత్త మగుంగానఁ గ్రియాపరిచ్ఛేదమున ధాతువునకు విహితములగు 'డు ట్రు వు రు ను ము' అనునవిగాక యితరము లగునని కృత్ప్రత్యయము లని వివరించుట పొసఁగెడి. కృత్తులును డుజాదులవలెనే కర్తృభావకర్మాద్యర్థముల నగునవిగాన భావకర్తృకర్మాద్యర్థము లని వ్యాఖ్యానము వ్రాయుట సార్థకము. 'కృదతిఙ్' అని పాణినీయము. తిఙ్భిన్నమైనదానిం గృత్తుగఁ జెప్పఁబడెడిఁగాన దాని ననుసరించి యీ సూత్రము క్రింది ధాతువున కను వివరణము వ్రాయఁబడెననుట స్పష్టము. భావకర్తృకర్మార్థములం దెందుఁ బ్రత్యయంబగుఁ దదంతముచే నదియె బోధ్యమగు ననుట స్పష్టము. ఆఁగు ధాతువునకు 3 చేఁ గవర్ణకమును 2 చే గువర్ణలోపమునుగా 'ఆఁక' అనురూప మయ్యె. ఇది భావార్థమున కుదాహృతి. మొలచు ధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమునఁ గవర్ణకముగా

మొలక యగును. ఇట్లే మూఁగుధాతువునకుఁ గర్త్రర్థమున 'మూఁక' అగును. 2 చే గువర్ణలోపము. ఏలుధాతువునకు 128 చే నిక వర్ణకము కర్త్రర్థమునఁ గా నేలిక యగును. కోరుధాతువునకుఁ గర్మార్థమున నిక వర్ణకము గలుగఁ గోరిక యగును. కోరఁబడిన దని యర్థము. ఆడుధాతువునకు భావార్థమున నిక గలుగ 'ఆడిక' అగును. నింద యని యర్థము. ఓడుధాతువున కిక ప్రత్యయము కర్త్రర్థమునఁ గా నోడిక యగును. ప్రవాహము - నది యని యర్థము. ఈరీతి నొకే ప్రత్యయము కర్తృకర్మభావాద్యర్థముల నగుటను, నొకే యర్థమున ననేక ప్రత్యయము లగుటను, నర్థవిశేషములందు వివిధప్రత్యయము లగుటను. మీఁదిలక్షణముల ననుసరించియుఁ గవిప్రయోగముల ననుసరించియు గ్రాహ్యము. (చూ. శ. ర. ము.)

ఇటం గృత్కగతపవేములు పరంబులగునపుడు కగచయవలకు లోపం బగు. ౨.

కృత్సంబంధులగు కాదులు పరంబులగునపుడు ధాతువునంతంబులగు కగచయవలకు లోపం బగు. మీఁదిలక్ష్యంబులం జూడంబడు.

టీ. కృత్ప్రత్యయసంబంధులగు 'క - గ - త - ప - వ - ఇమి' అనునవి పరములగునపుడు ధాతువుల యంతమున నున్న 'క - గ - చ - య - వ' అను వర్ణములకు లోప మిందగు నని సూత్రార్థము. క గ త ప వే ములను సామాన్యోక్తిం జేసి యవి యేయచ్చులతోఁగూడినను గృత్సంబంధులైన నీవిధులు గలుగు ననియు నిట్లే క గ చ య వ లనుటం జేసి యవి యేయచ్చుతోఁగూడినను లోపము గలుగు ననియుఁ దెలియునది. కృత్ = కృత్ప్రత్యయములకు సంబంధించిన-క గ త ప వే ములు. ఈ సూత్రమునకు లక్ష్యములఁ దరువాతి సూత్రములం దరయునది.

కవర్ణకం బలుగ్వాదుల కగు. 3.

అలుగు - అలుక. ఆఁగు - ఆఁక. ఎలుఁగు - ఎలుక. ఇట బిందులోపంబు. ఇట్లు గొన్నింట గ్రహించునది. కడఁగు - కడఁక. కలఁగు - కలఁక. కాఁగు - కాఁక. తునుఁగు - తునుక. నడచు - నడక. నలఁగు - నలఁక. పోవు - పోఁక. మడఁగు - మడఁక. మలఁగు - మలఁక. మునుఁగు - మునక. మూఁగు - మూఁక. మొలచు - మొలక. వచ్చునకు - రా - రాక. వంగు - వంక. వీఁగు - వీఁక. ఇక క వులు పరంబులగునపుడు కనునకు

దీర్ఘం బగు - కానుక. కినియు ముదియుల కుత్వంబు నగు. కినియు - కినుక. ముదియు - ముదుక ఇత్యాదు లలుగ్వాదులు.

టీ. అలుగు మొదలగు ధాతువులకు 'క' అను ప్రత్యయ మగును. అలుగుధాతువున కీవిధిచేఁ గవర్ణకమును బూర్వవిధిచేఁ గృత్సంబంధమైన కవర్ణము పరముగా ధాతువుతుది గకారమునకు లోపమును గలుగ నలుక యను రూప మేర్పడును. విఱుఁగు ధాతువునకుఁ గవర్ణకముగా గువర్ణలోప మగుడు గువర్ణమునకు ముందటి బిందువును గవర్ణము గల్గినపిదప నుండుటకు సంజ్ఞ 16 చే నర్హత సంభవించినను దొలఁగు నని యిట బిందులోపం బను వివరణమున కభిప్రాయము. ఇట్లు బిందులోపం బగుటఁ గొన్ని రూపములందే చూపట్టుటం జేసి యిట్లు కొన్నింటి గ్రహించున దని వివరించెను. మలఁగు - మూఁగు మొదలగువాని యందుఁ గవర్ణకము గల్గినపుడు బిందువు నిల్చియుండుటకై మీఁదఁ జూడవలయును. వచ్చు ధాతువునకు రాదేశము ముత్తు పరమగునపుడే గావలసియున్నదిగాని యీవిధిచే నగుకవర్ణకము పరమగునపుడును బ్రయోగములంబట్టి గాఁగ రాక యను రూప మేర్పడును. కనుధాతువున కీవిధిచేనైన కవర్ణకమును 11 చే నగు పువర్ణకమును బరమగు చుండ ధాత్వాదివర్ణముమీఁది యచ్చునకు దీర్ఘముగాఁ గానుక యనియుఁ గానుపనియు రూపములగుటను ఇట్లాకే ధాతు వర్థవిశేషముల ననుసరించి ప్రత్యయవిశేషముల నందు టయు నొకే యర్థమునఁగూడ భిన్నప్రత్యయముల నందుటయు నాయాసూత్రోదాహ రణములంబట్టి గ్రహింపవలయును. (కానిక). కినియు, ముదియు నను ధాతువులకుఁ గవర్ణకము పరముగా ధాతువుమధ్య మున్న వర్ణము మీఁది యికారమున కుకార మగు ననియు దాన కినుక ముదుక యనురూపము లగు ననియుఁ గినియు ముదుకలకను వివ రణమున కభిప్రాయము.

ఇమివర్ణకంబు కలుగ్వాదుల కగు. ౮.

కలుగు - కలిమి. ఓరుచు - ఓరిమి. కూరుచు - కూరిమి. నేరుచు నేరిమి. ప్రేలుచు - ప్రేలిమి. బడియు - బడిమి. బ్రదుకు - బ్రదిమి. ఒడ్డు ఒడ్డిమి. తాలు - తాలిమి.

టీ. 'ఇమి' అను ప్రత్యయము కలుగు మొదలగుధాతువుల కగును. కలుగు ధాతు వున కిమి గలుగఁ బ్రపూర్వవిధిచే నంతిమాక్షరలోపము గలుగ 'కలు+ఇమి=కలిమి' అ రూపమగును. బడియుధాతువున కిమియు ధాత్వంత యువర్ణలోపమునుగా, నపదా

స్వరసంధిచే బడిమి యగును. దిగఁదుడుచుట యని యర్థము. ఇట్లే మిగిలినవాని ప్రక్రియయు నూహ్యము.

తజ్వర్ణకంబు చేయ్యాదుల కగు. ౫.

చేయు - చేఁత. అలయు - అలఁత. కూయు - కూఁత. కోయు - కోఁత. గీయు - గీఁత. నేయు - నేఁత. పూయు - పూఁత. పోయు - పోఁత. మూయు - మూఁత. మేయు - మేఁత. మ్రోయు - మ్రోఁత. రోయు - రోఁత. లాయు - లాఁత. వ్రాయు - వ్రాఁత. వ్రేయు - వ్రేఁత.

టీ. చేయు మొదలగు ధాతువులకు 'తజ్' అను ప్రత్యయ మగును. తజ్ ప్రత్యయము జకారముపోవు ప్రత్యయము గానఁ దత్సమము 19 చే బిందువు ముందిడికొని యగు ననియు హ్రస్వముమీఁద నర్థపూర్ణములు రెండు నగుననియు నెఱుంగునది. కూయు ధాతువున కీవిధిచేఁ దజ్వర్ణకము 2 చే యువర్ణలోపము గాఁ గూఁత యని యగును. 'కూయి' అనియు నిప్రత్యయాంతమగురూపము ప్రయోగప్రసిద్ధమై తోఁచెడి. ఇట్లే మిగిలినరూపముల ప్రక్రియ యూహ్యము.

కువవర్ణకం బడంగ్వాదుల కగు. ౬.

అడఁగు - అడఁకువ. ఎఱుఁగు ఎఱుఁకువ. కలఁగు - కలఁకువ. నలఁగు - నలఁకువ. పెనఁగు - పెనఁకువ. పొలయు-పొలకువ. మఱచు - మఱకువ. మెలఁగు - మెలఁకువ. లోఁగు - లోఁకువ. వేగు - వేకువ.

టీ. అడఁగు మొదలగు ధాతువులకు 'కువ' అను ప్రత్యయ మగును. అంతట 2 చే నంత్యవర్ణలోపం బగుచు అడఁగుధాతువున కీవిధిచే 'కువ' వర్ణకము గా నడఁకువ యగును. ఇట బిందువు లోపింపదు. ఇట్లే శేషించినవాని ప్రక్రియ యూహ్యము.

టవర్ణకం బాడ్వాదుల కగు నగుచో నంతలోపం బగు. ౭.

ఆడు - ఆట. ఊరు - ఊట. ఊఱడు - ఊఱట. ఏఁకరు - ఏఁకట. ఓడు - ఓట. తిప్పరు - తిప్పట. తేడు - తేట. త్రిమ్మరు - త్రిమ్మట. పండు - పంట. పాడు - పాట. మండు - మంట. వండు - వంట. వేసఱు - వేసట. అనుప్రయుక్తం బయిన యాటశబ్దంబు ప్రాయికంబుగాఁ గ్లీబసమం బగు. కోలాటము - పోరాటము - మంద్రాటము ఇత్యాదులు.

టీ. టప్రత్యయ మాడు మొదలగు ధాతువుల కగు ననియుం నది పరము గా ధాత్వంతవర్ణము లోపించు ననియు సూత్రార్థము. ఆడుధాతువున కీవిధిచే టవర్ణకమును డువర్ణలోపమునుగా 'ఆట' అనురూప మగును. మిగిలినవాని ప్రక్రియ యిట్లే యూహ్యము. టవర్ణకము పరము గా 2 చే నంతిమవర్ణలోపము సిద్ధింపమిని నంతలోపం బగు నని సూత్రితము. కొన్నిశబ్దముల వెనుకఁ జేర్పఁబడు నాటశబ్దముమాత్రము తఱచుగఁ గ్లీబసమంబగుగాన మువర్ణకమునంది 'కోలాటము, పోరాటము' మొదలగురూపముల నందు ననియుఁ 'గోలాట, పోరాట, మండ్రాట' అనురీతిని మువర్ణకవిరహితమై యాటశబ్దము వ్యస్తమందువలె నుండ దనియు నెఱుంగునది. దీన వ్యస్తమున నిది నిత్యముగ స్త్రీసమంబె యగు ననుట తెల్లము.

టువర్ణకంబు పడ్వాదుల కగు నగుచో నవి యాద్యక్షరశేషంబు లయి దీర్ఘంబు నొందు. ౭.

పడు-పాటు. చెడు-చేటు. అడుచు-ఆటు. కఱచు-కాటు. పొడుచు-పోటు. వయిచు-వాటు. ఏయు-ఏటు. ఓడు-ఓటు. వ్రేయు-వ్రేటు.

టీ. 'టు' అను ప్రత్యయము పడు మొదలగుధాతువుల కగుననియుం, నది పరముగా ధాతువు నాదిమాక్షరము మాత్రమే మిగిలి తక్కిన వర్ణములు లోపించుటేగాక శేషించిన ధాత్వాదిమవర్ణము మీఁదియచ్చునకు దీర్ఘమును నగు ననియు సూత్రార్థము పడుధాతువునకు టువర్ణమును డువర్ణలోపమును బకారము నత్తునకు దీర్ఘమునుగా పాటను రూపము గలుగును. అడుచను దీనికి 'టు' అను ప్రత్యయ మీవిధిచేఁ గా ధాతవాద్యక్షరశేషముగా శేషించిన యాదిమవర్ణముతోడఁగూడి 'ఆటు' అనురూప మగును శేషించినది దీర్ఘంబయ్యె నేని యావశ్యకతలేమి దీర్ఘము గా దనియు శేషించినది హ్రస్వ మగునపుడే దీర్ఘ మగుననియు నెంచునది. ఇట్లే రెండింటికి మించినవర్ణములు గలవానివిషయముననే యాద్యక్షరశేషం బగుననువిధానము సార్థకంబగు నని యెఱుంగునది. రెండ వర్ణములు గలవానికి 2 చే నంతిమవర్ణలోపము సిద్ధముగాన నవ్వానివిషయమున దీర్ఘ విధానమే యావశ్యకమగును. కఱచనుదాని కాద్యక్షరశేషమునకు దీర్ఘము సిద్ధింపఁగా గాటనురూప మేర్పడును. శేషము స్పష్టము.

పవర్ణకంబు తిరియ్వాదుల కగు. ౮.

తిరియు-తిరిపము. కలియున కత్వంబు నగు - కలపము. పొలయు పొలపము-మురియు-మురిపము. సొలయు సొలపము. వలియు-వలిపము

టీ. 'ప' అను ప్రత్యయము తిరియు మొదలగు ధాతువుల కగును. తిరియు ధాతువున కీవిధిచే పవర్ణకమును 2 చే ధాత్వంతిమవర్ణలోపమును నాచ్ఛికము 2 చేఁ గ్లీబసమత్వమును దత్సమము 39 చే మువర్ణకమునుగాఁ దిరిప మను రూపమగును. పవర్ణకాంతములకెల్ల నిట్లే క్లీబసమత్వమునంజేసి మువర్ణక మంతట నూహ్యము. కలియు ధాతువునందలి లివర్ణము నిత్యమున కత్వము పవర్ణకము పరముగా నగుననియు దానఁ గలప మని రూపమగుననియుఁ కలియున_కత్వంబు నగునను వివరణమున కర్థము. తక్కిన వాని ప్రక్రియ యూహ్యము.

తవర్ణకం బావులించు లోనగువాని కగు. ౧౦.

ఆవులించు - ఆవులింత. ఇగిలించు - ఇగిలింత. ఓకిలించు - ఓకిలింత. కుళ్లగించు - కుళ్లగింత. కుసిలించు - కుసిలింత. కొక్కరించు - కొక్కరింత. కొప్పరించు - కొప్పరింత. గిలిగించు - గిలిగింత ఇత్యాదు లెఱుంగునది.

టీ. క్రియ 63 చే నంగలాదులు నిత్యముగ నించుక్కుం బొందును. వాని కించు గ్వ్రరహితములకుఁ బ్రయోగములేమిని నించుగంతముమీఁదనే తవర్ణక మావులించు మొదలగు వాని కగు నని యెంచునది. 2 చే నంతిమంబగు నించుక్కునందలి చువర్ణమునకు లోపము. కాఁగా నించుక్కునందు 'ఇం' అను భాగమే శేషించుం గాన నీవిధిచే నగు తవర్ణకముంగూడి 'ఇంత' అని యై 'ఆవులింత' అను మొదలగురూపము లేర్పడును. శేషము స్పష్టము.

పువర్ణకంబు మాయ్వాదుల కగు. ౧౧.

మాయు - మాపు. మేయు. మేపు - అడుచు - అడుపు. ఇంచు - ఇంపు. ఏఁచు-ఏఁపు. ఏచు - ఏపు. కను-కానుపు. కాచు-కాపు. చూచు - చూపు. తలఁచు - తలఁపు. తోఁచు - తోఁపు. త్రేఁచు - త్రేఁపు. త్రోఁచు - త్రోఁపు. పూఁచు - పూఁపు. పెనుచు - పెనుపు. పొలుచు - పొలుపు. ప్రోచు - ప్రోపు. మెచ్చు - మెప్పు. మోచు - మోపు. వలచు - వలపు. వాచు - వాపు ఇత్యాదులు మాయ్వాదులు.

టీ. 'పు' అను ప్రత్యయము మాయు మొదలగు ధాతువుల కగును. 2 చే నంతిమాత్వరలోపము. 'మాయు+పు=మాపు' కనుధాతువునకు 3 సూత్రమునందలి వివరణమునంజేసి పువర్ణకము పరముగా దీర్ఘముగాఁగఁ గానుపనురూప మగును. ఇట నంతిమవర్ణలోపము గాదు. ఇ ట్లంతట నూహ్యము. మెచ్చుధాతువునకుఁ బువర్ణకము యోగ

మున మెప్పును సద్విత్వపకారరూప మగుట కాధార మగపడకున్నది. పడిప్రభృతు లలోఁ జేర్చి సాధింపఁదగునేమొ ? లేక యక్కటాదులలోఁజేర్చి ద్విత్వమును జేయ వలెనో ? సూరి విశదపఱుపకుండుట విచార్యము.

ఇకవర్ణకం బంజ్వాదుల కగు. ౧౨.

అంజు - అంజిక. అమరు - అమరిక. అరయు - అరయిక. అలయు - అలయిక. ఆడు - ఆడిక. ఓడు - ఓడిక. ఓపు - ఓపిక. కను - కానిక. కూడు - కూడిక. కోరు - కోరిక. పొందు - పొందిక. పోలు - పోలిక. తూను తూఁగున కగు - తూనిక. ఇత్యాదు లంజ్వాదులు.

టీ. 'ఇక' అను ప్రత్యయము 'అంజు' అను మొదలగు ధాతువుల కగును. 2 సూత్రమునకు విషయము గామి సంతిమవర్ణలోప మిటఁ గలుగదు. 'అంజు+ఇక = అంజిక.' ఇక పరముగాఁ దూఁగుధాతువునకుఁ దూనసున దాదేశముగా 'తూను+ఇక = తూనిక' అను రూపమగు నని దీని క్రిందివివరణమునుబట్టి యెఱుంగునది. శేషము స్పష్టము.

అప్పాదులకు నజి యగు. ౧౩.

అప్ప-అప్పన. ఉజ్జ ఉజ్జన. ఒప్ప - ఒప్పన. గట్ట-గట్టన. గడ-గడన. దట్ట-దట్టన. దీవ - దీవన. పాట-పాటన. మన్న-మన్నన. వీచు - వీవన.

టీ. అప్ప మొదలగు ధాతువులకు నజి యను ప్రత్యయమగును. జిత్వముం గూర్చుటకు వీవనమొదలగువానియందు చకారమునకు వకారంబు క్రియ 88 చే నగుటయుఁ గ్రియ 20 చే నత్వమగుటయుఁ బ్రయోజనములు. అప్పాదు లదంతము లంగలాదు లందలివి. ఇంచుక్కు చేరని యదంతములకే యప్పాదులను నిర్దేశమునం జేసి నజియగు. 'వీచు' అనున దుదంతము. ఈవిధిచేసైన నవర్ణకముతోడి రూపములు గొన్ని క్లీబసమములుగఁ గాన్పించెడిఁ గాన మువర్ణకాంతములుగ నుండవలసినఁ గ్లీబసమత్వమును మువర్ణకాంతముగా నుండ నక్కఱలేకున్న స్త్రీసమత్వమును నాచ్ఛికము 2 చేఁ గల్పించికొనునది. 'అప్ప+న=అప్పన = అప్పనము.' వీచు+నః—ఇట నజి జిత్తుగావ ధాత్వంత చువర్ణము నుత్వమున కత్వము క్రియ 20 చేఁ గలుగఁ బిదపఁ గ్రియ 88 చే వకారము చకారమునకుఁ గా 'వీవన' యను రూపమగు. శేషము స్పష్టము.

బడి యేల్వాదుల కగు. ౧౪.

ఏలుబడి - కట్టుబడి - కనుబడి - కొనుబడి - గిట్టుబడి - చెల్లు

బడి - చేసుబడి - తగులుబడి - తీలుబడి - పెట్టుబడి - పోబడి - మ్రొక్కు-
బడి - వచ్చుబడి - సాగుబడి.

టీ. ఏలు మొదలగు ధాతువులకు బడి యను ప్రత్యయమగును. ఏలు+బడి=ఏలు
బడి. ఇట్లు తక్కిన వ్యాహ్యములు.

గడ చేర్వాదుల కగు. ౧౫.

చేసుగడ - తిరుగడ - తీఱుగడ - తేలుగడ - తేగడ - మను
గడ - విడుగడ - వీడుగడ.

టీ. చేరు మొదలగు ధాతువులకు గడవర్ణకమగును. చేరు+గడ = చేరుగడ.
శేషము స్పష్టము.

ఇకి కోర్వాదుల కగు. ౧౬.

కోరికి - వ్రానికి - పోలికి - మనికి - వినికి. చూచు చూచున
కగు - చూడికి.

టీ. కోరు మొదలగువానికి 'ఇకి' అను ప్రత్యయమగు. కోరు+ఇకి=కోరికి. శేషము
స్పష్టము. ఇకివర్ణక మగునపుడు చూచు ధాతువునకుఁ జూ డచున దాదేశ మగుంగానఁ
జూడికి యనియే గాని చూచికి యని గా దని చూడను వివరణమున కభిప్రాయము.

వువర్ణకంబు మన్వాదుల కగు. ౧౭.

మను - మనువు. కాచు - కావు. కొలుచు - కొలువు. చచ్చు -
చావు. తడయు - తడవు. నిలుచు - నిలువు. నోచ్చు - నోవు. పూచు -
పూవు - పుచ్చు - పువ్వు.

టీ. వుప్రత్యయము మను మొదలగు ధాతువుల కగు. 'మను+వు = మనువు.'
చచ్చు నోచ్చు మొదలగు సద్విత్వచువర్ణాంతధాతువుల ద్విత్వచువర్ణమునకు వుప్రత్య
యముగా 2 చే లోపంబును శేషించిన యాదిమవర్ణముల స్వరములకు దీర్ఘ మును నగు
నని గ్రహించి చావు నోవు లనురూపముల సాధించుకొనునది. పిదపఁ బ్రకీర్ణము 6 చే
ద్విత్వమును సమాసము 13 చే నాదిమవర్ణమునకు హ్రస్వమును గూర్చి నోచ్చునకు
నొవ్వనియు రూపమును సాధించికొనునది. ఇట్లే పువ్వు - పుచ్చునకును, బువ్వ - ప్రూచు
నకును నగుటను గమనించికొనునది. యథార్థ్యముగ రూపనిర్మాణముఁ జేయవలయును.
ఇట్లు సర్వమూహ్యము.

అవర్ణకంబు గీఱ్ఱాద్యాదుల కగు. ౧౮.

గీఱు - ఊఁద - ఎండ - కాయ - చదియ - తునియ - పరియ - పాయ - పిడుచ - మీఁట - ముడియ - వదర - ప్రయ్య.

టీ. 'అ' అను ప్రత్యయము గీఱు మొదలగు ధాతువుల కగు. 'గీఱు-అ=గీఱ' అప దాదిస్వరసంధి యంతటం గూర్చునది. శేషము స్పష్టము. ఈధాతువులెల్ల నుదంతములే.

అకవర్ణకంబు మాఱ్ఱాద్యాదుల కగు. ౧౯.

మాఱు - మాఱకము. అమ్ము - అమ్మకము. అంపు - అంపకము. పంచు - కంపు - పంపకము. వండు డకారంబు టకారం బగు - వంటకము. తోము - తోమకము. అద్దు - అద్దకము.

టీ. 'అక' అను ప్రత్యయము మాఱు మొదలగువాని కగు. 'మాఱు+అక' = మాఱకము. ఇయ్యవి క్లీబతుల్యములు. వండుధాతువునందలి డకార మీయకప్రత్యయము పరముగా టకారమగు ననియు దాన 'వండు+అక=వంటు+అక = వంటకము' అని రూప మగు ననియు వండుడకార మను వివరణమున కభిప్రాయము. శేషము స్పష్టము. డకారము హల్లునకె టకారము హల్మాత్రమగును. ఇట్లే తక్కినవి సాధ్యములు.

డువర్ణకం బాఱ్ఱాద్యాదుల కగు నగునపుడు పకారంబు చయల కగు. ౨౦.

ఆఱు-ఆఱుడు. అమ్ము-అమ్ముడు. అల్లు-అల్లుడు. ఎక్కు-ఎక్కుడు. క్రమ్ము-క్రమ్ముడు. చోపు - చోపుడు. త్రొక్కు - త్రొక్కుడు. త్రోచు - త్రోపుడు. దంచు - దంపుడు. దాఁచు-దాఁపుడు. దిగు - దిగుడు. దోఁచు-దోఁపుడు. పెంచు - పెంపుడు-ప్రేఁపుడు. ప్రాఁకు - ప్రాఁకుడు. మాయు-మాపుడు. రాచు - రాపుడు ఇత్యాదులు.

టీ. ఆఱు మొదలగు వానికి డుప్రత్యయ మగు ననియు నా డుప్రత్యయము పరముగా ధాతువుల తుదినున్న చకారయకారములకు పకారమాదేశ మగు ననియు సూత్రార్థము. త్రోచుధాతువున కీవిధిచే డువర్ణకమును నది పరముగా చకారసూత్రమునకుఁ బకారమును గాఁ ద్రోపు డనియు, మాయుధాతువునందలి యకారమాత్రమునకుఁ బకారమ్ము గా మాపు డనియు రూపములగును. ఇట్లే చయాంతములగు దాచు త్రోయు మొదలగు వానిచయలకుఁ బవర్ణము గా దాపుడు త్రోపుడు మొదలగు రూపములు

గలుగుటను గమనించికొనునది. మిగిలినది స్పష్టము. హల్లాత్రములకె పకారము హల్లాత్ర మగు నని గ్రహించునది.

ఉవర్ణకం బడుక్వాదుల కగు. ౨౧.

అడుకు - అంటు - ఒప్పు - ఒలుగు - ఒపఁగు.

టీ. అడుకు మొదలగువానికి 'ఉ' అను ప్రత్యయమగు. అపదాదిస్వర సంధిచే రూపము లూహ్యములు. 'అటుకు' లను వ్యావహారికపదము నర్థమున నీధాతురూపము నిత్యబహువచనాంతముగఁ జూపట్టెడి. ఒలుఁ గకారమధ్యముగఁ బ్రయోగములం దగపడు. మీఁద స్పష్టము.

వడిప్రభృతు లి ట్లెఱుంగునది. ౨౨.

వడి: కొలువడి - గెలువడి - నడవడి. వ్యతిరేకంబున లేవడి. వి: తనివి - తెలివి - విరివి. అవు: తగవు - నగవు - ఉలివు. ఇ: చేయి - వ్రాయి. కలి: కనుకలి-వినుకలి. ఇత్యాదులు మహాజనవ్యవహారంబుల నెఱుంగునది.

ఇది కృదంతపరిచ్ఛేదము.

టీ. పూర్వోక్తప్రత్యయములే గాక 'వడి - వి - అవు- ఇ - కలి' మొదలగు ప్రత్యయము లాయాధాతువుల కాయాయర్థములం దగుటను మహాజనవ్యవహారము ననుసరించి గ్రహింపఁదగు నని సూత్రభావము. 'కొలుచు+వడి - గెలుచు+వడి - నడుచు+వడి' అని యుండ 2 చే నంతిమవర్ణము లోపించి 'కొలువడి' మొదలగు రూపత్రయము గలిగె. 'కలుగు+వడి' అని యుండఁ 'క్రియ 116 చేఁ గలుగుధాతువునకు 'లే' అనున దాదేశముగా 'లేవడి' యను రూపమయ్యెను. తనియు ధాతువునకు 'వి' అను ప్రత్యయము పరముగా 2 చే యువర్ణలోపముగాఁ 'దనివి' యను యగును. ఇట్లే తెలియు విరియుధాతువులకు విప్రత్యయయోగమునకుఁ దెలివి విరివి యను రూపములగుటను గమనించునది. 'తగు-నగు-ఉలు' అను వీనికి 'అవు ప్రత్యయముంజేసి యపదాదిస్వరసంధి చేయఁగా 'తగవు - నగవు - ఉలివు' అను రూపములగును. చేయు - వ్రాయు ధాతువుల కిప్రత్యయముంజేసి చేయి వ్రాయి యను రూపముల సాధించికొనునది. విను-కనులకు 'కలి' అను ప్రత్యయమును గూర్చి 'కనుకలి - వినుకలి' యను రూపముల సాధించికొనునది. ఇట్లే

యను క్తములన్నెల్ల మహాజనవ్యవహారము ననుసరించి గ్రహించి ప్రకృతిప్రత్యయవిభాగము నూహించి రూపసాధుత్వమును సంపాదించికొనవలె నని క్రిందివివరణమున కాశయము.

త్రిలింగలక్షణశేషము 'దయ్యు దయ్యు నొచ్చు పుచ్చు' ల కివర్ణం బగు. అగుచో వాని కడహల్లులు పకారంబు లగు 'దప్పి - దప్పి - నొప్పి - పుప్పి' రాచున కిడివర్ణకంబు నగు. రాయిడి - రాపు. ఈర్చుబ్బుకందు దువ్వువడ్డించుల కెనవర్ణకంబగు. అగుచో ఈర్చు ఉబ్బుల చకార బకారంబులు పకారంబులగు. వడ్డించు నించులంత్యం బగు. ఉప్పెన - కందెన - ఈర్పెన - దువ్వెన - వడ్డెన. పురవర్ణకంబు కాఁచు దాఁచు దాయాద్యాదుల కగు. కాఁపురము - దాఁపురము - దాపురము. ఎక్కుడిగులకుం బ్రేరణార్థమున మతివర్ణకమగు. అగుచో నెగు ఎక్కున కాదేశంబగు. ఎగుమతి - దిగుమతి. ఇట్ల ఎగువ. వువర్ణం బులియాద్యాదులకగు. ఉలివు. కాచు పీచులకు వలివర్ణకం బగు. 'కావలి-పీవలి' అను సూత్రోదాహరణములచే నీసూరి కృదంతపరిచ్ఛేద సందర్భమును బూరించుటను గమనించుకొనునది. సరిపడెడురీతిని శబ్దమును విభజించి ప్రకృతిప్రత్యయవిభాగము చేయుటయే యాంధ్రలాక్షణికుల మార్గ మనుటతెల్లము. ధాతురూపమునుగాని నామమునుగాని ప్రయుక్తమగు సహజావస్థను దలంచికొని వానిపై విశేషించి యగువానిని బ్రత్యయములుగ నెంచుట జరిపిరనుట స్పష్టము. దీన నొక్కొకచో భాషాంతర సాదృశ్యపరిశీలన మొనర్చువారి సిద్ధాంతముల కిమ్మార్గము విరుద్ధమై యాంధ్రలాక్షణికులు ప్రత్యయములన్నవి పదభాగములును నర్థవత్పదములును నగుట యేర్పడెడి.

ఇది కృదంతపరిచ్ఛేదము.

ప్రకీర్ణక పరిచ్ఛేదము

పూర్వోక్తపరిచ్ఛేదములకు సంబంధించిన వివిధవిషయములను వివరించు గ్రంథ భాగముగాన దీనికిఁ బ్రకీర్ణకపరిచ్ఛేద మను సంజ్ఞ యొనర్చె. ప్రకీర్ణ మనఁ బాగుగఁ జల్లఁబడిన దని యర్థము. విశాలమైన దని భావము నానాపరిచ్ఛేదముల కగు నానావిషయములఁ బ్రకాశితముం జేయు గ్రంథభాగ మనుట తెల్లము.

పదాద్యంబులు ఋౠ వర్ణంబులు రల తుల్యంబులు. ౧.

అతఁడు ఋషి - ఇట సంధి లేదు. ఆ ఋషి - ఇట యడాగమము లేదు. వచ్చె ఋషి - వచ్చెర్ ఋషి - వచ్చెను ఋషి - ఇట ద్రుతమునకు లోప-సంశ్లేష స్వత్వములు.

టీ. పదము తొలుత నుండు 'ఋ-ౠ' అను నచ్చులు రేఫలకారములవంటి వగు నని సూత్రార్థము. ప్రాకృతాంధ్రవర్ణసమామ్నాయనిరూపకసూత్రద్వయము ననుసరించి యీయచ్చులు సాంస్కృతికపదనిష్ఠములే యని గ్రహింపకతీరదు. అయినా యచ్ సంధి సూత్రములం జేసి యీయచ్చులు పరములుగా సంధి గలుగవలసి వచ్చుటం జేసి యట్టిసంధిసూత్రప్రవృత్తిని వారింప నీసూత్ర మారంభింప వలసివచ్చె నని యెఱుంగునది. సంధిపరిచ్ఛేదమున ఋ ౠ వర్ణముల కచ్చుపరముగా సంధివిధానము లేమిని, ఋౠకారాంతములుగఁ బదములు తెలుఁగున సుబంతప్రక్రియ ననుసరించి గలుగఁజాలమిని, ఋౠకారాంతముల కచ్చు పరమగునవస్థను దలంపక పదాద్యవస్థనే గమనించి యేతత్సూత్రము నారంభించుట జరిగె నని యెంచునది, కాన దీని నాయాసంధిసూత్రములయొద్ద స్మరించుకొనవలె ననుట స్పష్టము. అతఁడు+ఋషి:—ఇట నతఁడను పదము తుది యుంకారమునకు ఋషి యనుపదము మొదటనుండు ఋకార మచ్చు పరముగా నుత్వసంధి నిత్యముగఁ గావలసియుండ నీవిధిచే నాఋకారము రేఫవంటిదిగా నచ్చు పరమగుట సంభవింపమిని సంధి గలుగక యతఁడు ఋషి యనియే యగు నని తెలిసికొనునది. ఆ+ఋషి:—ఇచట నత్తునకేగాని యాకారమునకు సంధిపరిచ్ఛేదమున సంధివిధానము లేమిని సంధి లేచే యడాగమము గావలసిరా ఋషి శబ్దాదిమఋకారము రేఫము వంటిదగుటచే స్వరముకంటె స్వరము పరమగుట గుదురమి యడాగమము గలుగ దని

యిట యడాగమము లేదను వివరణమున కభిప్రాయము. 'వచ్చెను+ఋషి':—అను నీచోటున ద్రుతప్రకృతిక మగు వచ్చెనను దానికంటెఁ బరమగు ఋకారమున కీవిధిచే రేఫతుల్యత్వము సిద్ధించుటంజేసి యచ్ సంధిగాక సంధి 18 చే ద్రుతమునకు లోప సంశ్లేషస్వత్వములుగా 'వచ్చెఋషి-వచ్చెన్ఋషి - వచ్చెనుఋషి' అను రూపత్రయము క్రమముగ నేర్పడు నని యిట ద్రుతమునకు లోపసంశ్లేషస్వత్వము లను వివరణమున కాశయము. మఱియు నిట్టివిధానమునంజేసియే ఋౠవర్ణములకు రేఫలకారతుల్యత గలిగి ప్రాసములందలి రేఫలకారములతోఁ బ్రాసమైత్రి నందుట సంభవించుచున్న దని తెలియునది. ఋకారము హల్లుపై వట్రువ (ృ) రూపమున నిల్చు ననుట స్పష్టము. ఌకారాదిపదము సాధారణముగ దొరకుట యరిదిగాన సద్దాని కుదాహరణమునం జూప లేదు. సంస్కృతవ్యాకరణమునందువలె ఌకారము ౡకారమనునట్లు పదమును నిర్మించి ప్రక్రియ నడుపవలసియుండును. ప్రాసమున మాత్రము ఌకారము లకారమువంటిదను టకు సార్థకత గుదిరెడి. ఋౠవర్ణములు రేఫలకారముల ధ్వనిగలవగుటను నివి హల్లుల మీఁదఁ గ్రమముగ వట్రువరూపముగను ఌకారముగను నుండునవగుటను వీని కీగతి గలిగె నని యెఱుంగునది. ఈవిధానమునకు సంధిగలిగెడి స్థలములె విషయము లని యెంచు నది. కావుననే ఛందఃకర్తలు యతిప్రాసముల నియమముల నేర్పఱచికొనుట జరిగెను.

ఆచ్ఛికపదంబులం దుత్తమంబు లగు రులుడుల ముందటి యేత్వంబు నకు హ్రస్వంబు విభాష నగు. ౨.

నల్లేరు-నల్లెరు. పల్లేరు - పల్లెరు. పెన్నేరు - పెన్నెరు. మానేరు - మానెరు. ఆడేలు - ఆడెలు. కుందేలు - కుందెలు. తోఁడేలు - తోఁడెలు. నాఁగేలు - నాఁగెలు. నేరేడు - నేరెడు. మారేడు - మారెడు. పూరేడు - పూరెడు. తంగేడు - తంగెడు.

టీ. అచ్చతెలుఁగుపదములందు మూఁడు వర్ణములు గల పదములలో మూఁడవ వర్ణములగు 'రులుడు' అను వర్ణములు పరములుగా వానికిఁ బూర్వమున నుండు నేకార మునకు హ్రస్వము వికల్పముగ నగు నని సూత్రార్థము. 'త్ర్యాదీనామంత్యము త్తమమ్' అను నభియుక్తోక్తినిబట్టి యుత్తమ మన మూఁడవది యను నర్థము లభించెడి. ఇది యఖండపదవిషయముగాని రెండు పదముల కలయికచే నైనపదములకు సంబంధించినది గాదనుట యుదాహృతులంబట్టియు నుత్తమవ్యవహారము ననుసరించియు స్పష్టము. 'నల్లేరు' అను పదమునందలి మూఁడవవర్ణమగు రువర్ణము పరముగా దానిముందటి 'ల్లే' అనుదాని యేకారము వికల్పముగ హ్రస్వముగా హ్రస్వము గల్గినపక్షమున నల్లె

రనియుం గానిపక్షమున నట్లే రనియు నగును. ఇట్లే ఉదువర్ణములు పరములగునపు డఖండ పదముల వానిముందటి యేకారము హ్రస్వమగుటను గమనించికొనునది. ఇది యఖండ పదవిషయముగ నెన్నుటంజేసి 'మిన్ను+ఏరు = మిన్నేరు' అను మొదలగు సంధిచే నేకపదములుగ నేర్పడినవానియం దీవిధి వర్తింప దనియు దాన మిన్నెరు మొదలగునవి గలుగక మిన్నేరను మొదలగునవే సిద్ధించు ననియు ఫలమును గమనించునది.

ఊయేల పయ్యెద తాయెతులం ద్రిక్కనామంబులందు యాకుం దాలవ్యవక్రయోగంబు లేదు. 3.

స్పష్టము.

టీ. త్రిక్కనగాఁ దప్పు నని యర్థము. తాలవ్య వక్ర మన 'ఏదైతోః కంఠ తాలు' అను సంస్కృతవ్యాకృత్యుక్తిం జేసి తెనుఁగునఁ గల ఎఏలు తాలవ్యము లయ్యెడి. సంజ్ఞ 2 సూత్రము క్రింది వివరణమునుబట్టి వీనికి వక్రసంజ్ఞ సిద్ధించెడి. కాఁగా దాలవ్య వక్ర శబ్దముచే ఎఏలు వాచ్యములగు నని గ్రహింపఁదగు. సూత్రస్థమగు మూఁ డుదాహార ణములందుఁ దప్పఁ దెనుఁగునఁ బ్రాతిపదికములందు యకార మెకారముతోఁగూడి గనప్పట్ట దని సూత్రార్థము. ఇదియు నఖండపదవిషయమె యని యెఱుంగునది. 'డోలాభూ షోత్తరీయాణి విన్యైక్త్వం నాస్తి మధ్యమః' అను నాథర్వణము మూలము. శబ్దరత్నా కరము 'ఊచు+ఏల' అని వ్యుత్పత్తి చూపుటంబట్టి 'తాయి+ఎత్తు=తాయెతు అనియు, 'ఎద+పై = పయ్యెద' అనియు వ్యుత్పత్తులను వానికిని నూహించుచుఁ బైరూపములు సంధ్యాదులంబట్టి సాధ్యములుగామి వ్యాకర్తలు వీని నఖండపదములుగ సంభావించి రని గ్రహించునది. హేలా శబ్దభవమేల యనియుఁ దల్లియర్థము నిచ్చుశబ్దము తాయి యనియు నెత్తులన దండ లనియు గ్రహించి తల్లిదండలకుఁ గట్ట నవి తాయెతు లనియు గుండెపై నుండునది పయ్యెద యనియుఁ దెలియునవి. 'ఉయ్యెల-పయ్యెద-తాయెతు' అను మూఁడు శబ్దములందప్ప నెత్వ మితరములఁ గలుగ దని శాసించుటంజేసి యితరము లందుఁ గలఁగనే గలుగ దనియు నీమూఁటిలో తాయెతువకుఁ దప్పఁ దక్కిన రెంటికి నెత్వము మాత్రమేగాక యత్వమును గలుగఁ దగుననియు నుండిన యెత్వ మీమూఁటి యందు మాత్రమే నడుమ గోచరించు ననియు గ్రంథకర్త యభిప్రాయపడినట్లు 4-5-6 సూత్రములనుబట్టియు, నందలి యుదాహృతులనుబట్టియు స్పష్టము.

ఊయేల యూయాలల చాఁపుల నొండొంటికిం గుఱచ యొండె నగు. 4.

ఉయేల - ఊయెల - ఊయేల - ఉయాల - ఊయల - ఊయాల-

వక్ష్యమాణంబు యద్విత్వంబు - ఉయ్యేల - ఉయ్యెల - ఉయ్యాల - ఉయ్యలు.

టీ. 'ఒండె' ఇది వికల్పార్థకము. ఒండొంటికి నను బరస్పరమున కని యర్థము. 'ఊయేల-ఊయాల' అను రెండు పదములందలి దీర్ఘములకుఁ బర్యాయమున హ్రస్వము వికల్పముగ నగు నని సూత్రార్థము. ఊయేల యను పదమునందలి యూకారమునకు హ్రస్వం బీవిధిచేనైన నుయేల యనియు యేకారమునకైన నూయెల యనియు నీరెంటి కిని గాకున్న నూయేల యనియు రూపము లేర్పడును. ఇట్లే యూయాల యనుదాని యందలి యూకారమునకు హ్రస్వంబైన నుయాల యనియు యాకారము కుఱుచయైన నూయల యనియు నీరెండిటికిని గాకున్న నూయాల యనియు రూపములుగలుగు. పై రూపములలో నేదానికేని 6 చే ద్విత్వము హ్రస్వము గలుగనగుంగానఁ బైరూపము లందలి యేకారమున కైనపక్షమున సమాసము 13 చే నూకారము కుఱుచయై యుయ్యేల యని రూపమగును. ఈవిధిచే యేకారమునకు హ్రస్వము గలిగి యూకా రమునకు హ్రస్వము గలుగని రూపమునందలి యెకారమునకు 6 చే ద్విత్వంబై సమా సము 13 చే నూకారమునకు హ్రస్వంబై యుయ్యెల యను రూప మగును. ఇట్లే యే చాఁపునకును హ్రస్వముగాని యూయాలపదమునందలి యాకారమునకు 6 చే ద్విత్వము సమాసము 13 చే హ్రస్వము గలుగ నుయ్యాల యనియు యూకారమునకు హ్రస్వం బైన నుయాల యనియు, నద్దానికి ద్విత్వహ్రస్వములు గలుగ నుయ్యల యనియు రూపము లుప్పతిలును. ఒండొంటి కనుటంజేసి రెండిటికి నేకకాలమందు హ్రస్వముగల్గిన నుయలయు-యెల యనునట్టి రూపములు గలుగ వని గ్రహించునది.

పయ్యోద పయ్యెద. ౫.

టీ. పయ్యోదశబ్దము యకారమధ్యముగను నుండఁదగు నని సూత్రార్థము. శబ్ద రత్నాకరము సంధియం దెదశబ్దము సెకార మకారరూపమునందె నని తెల్పుచున్నది.

ఊయేలాదులం దొలియచ్చుమీఁది హల్లునకు ద్విర్వచనం బొండె నగు. ౬.

ఉయ్యేల - ఊయేల. ఊయేల - ఊయెల - ఊయాల-ఊయల. ఆయె - ఏలికము-ఓయు - ఓయారము - కోపు (ధనురగ్రము) - జాజర- తీనియ - తీయము - తేప (ప్లవము) తేమ - తోయలి-దీవియ - నూవు- నోవి - నోపు-పూవు-పేయ - మోక - (అంకురము) - మోటిక-మోపు- వియము ఇత్యాదు లూయెలాదులు.

టీ. 'ఊరేల' అను మొదలగుశబ్దములందుఁ బదము తొలియచ్చుకంటెఁ బరము లగు హల్లులకు ద్విత్వము వికల్పముగ నగు నని సూత్రార్థము. తొలియచ్చుమీఁది యను టంజేసి పదముతొలుత నచ్చున్నను హల్లున్నను బాధ లే దనియు హల్లున్న నద్దాని మీఁదిదే తొలియ చ్చని భావింపఁదగు ననియుఁ దేవ మొదలగు నీక్రింది యుదాహరణ ములంబట్టి స్పష్టమయ్యెడి. మఱియుఁ దొలియచ్చుమీఁది యనుటంజేసి యది పదము నడుమదైనను దుదిదైనను గావచ్చు ననుటయు స్పష్టంబె. ఈసూత్రముచే ద్విత్వము నందినపుడు సమాసము 13 చే హ్రస్వ మాచ్ఛికదీర్ఘమునకు నిత్యముగ నగుటను స్మరించి కొనునది. ఈ నందుఁ జూపిన ప్రకారము ద్విత్వమును హ్రస్వమును గూర్చుచుఁ బ్రక్రియ యెల్లవాని కూహ్యము. సమాసము 13 విధి సమాస క్రియాభిన్నాఖండపద ముల కగున దని ముందే నిరూపితము.

అకారంబు క్రింది అకారంబునకుం దుదినులుల క్రింది నలలకు లోపంబు బహుళంబుగ నగు. ౭.

అఱ్ఱు - అఱు. గొఱ్ఱియ - గొఱియ. కన్ను - కను. నన్ను - నను. పల్లు - పలు. విల్లు - విలు.

టీ. 'ఱ్ఱు' అను సద్విత్వశకటరేఫమును గలిగినట్టివియు, 'న్ను-ల్లు' అనునవి తుదిని గల్గినట్టివియు-నగు శబ్దములలోని శకటరేఫనకారలకారములకు లోపము బహుళముగ నగు నని సూత్రార్థము. అకారమునకు నలల కనుటంజేసి క్రింది హల్మాత్రములే లోపించు ననియు నుత్వయుతములగు ప్రధాన వర్ణములు లోపింపవనియు గ్రహించునది. అకారముక్రింది యను సామాన్యోక్తింజేసి 'న్ను-ల్లు' అనువానివలె లోపించెడు. శకట రేఫము శబ్దము తుది నుండుటగాని యుత్వముతోఁ గూడి యుండుటగాని గానక్కఱ లే దనియు దాన గొఱ్ఱియ మొదలగువానియందుఁ దుదిని లేకున్నను నుత్వయుతము గాకున్నను నీలోపము గలిగి గొఱియ మొదలగు రూపములు గలుగు ననియు నెఱుంగు నది. 'న్ను-ల్లు' అనువానిలోని నలలు మాత్రము శబ్దాంతముల నున్నపుడే లోపించు నని లక్షణకర్త్రభిప్రాయమైనట్లు పైసందర్భమునుబట్టి గ్రహింపఁదగును. ప్రక్రియ స్పష్టం బగుటఁ బరిత్యక్తము. బహుళగ్రహణమునంజేసి 'మఱ్ఱి - కఱ్ఱ - గుఱ్ఱము' మొదలగువాని కిని, వెన్ను - (సస్యాదులవెన్ను) మొదలగువానికిని, (వాన) 'జల్లు' మొదలగువానికిని లోప మీవిధిచేఁ గలుగ దని యెంచునది. ఇట్లే యాయాస్థలముల బహుళప్రయోజన మును గమనించికొనునది.

అక్కటాదుల జడ్డకు లోపంబు విభాష నగు. ౮.

అకట - అక్కట. అక్కట - అట్టిక - అట్టుక - అట్టె-అయ్యో-అయ్యారె-అవ్వారి - అట్టిక - ఉప్పవడము - ఉమ్మి - ఎక్కసక్కియము-ఎక్కసెక్కియము - ఎక్కిరింత - ఎడ్డ - ఎన్నిక - ఎమ్ముక - కజ్జాయము-కట్టా - కట్టిక - కప్పురము - కమ్మటము - కమ్మతము - కువ్వాడము - కొట్టిక - కొమ్మ-కొయ్యగూర-గయ్యాళము - గిజ్జిగాఁడు - గుజ్జరాతి - చిట్టి - చిన్న - చిమ్మట - చెన్నఁటి - చెప్పుము - చెప్పుడు-చెమ్మట - చెల్లియలు - జవ్వాజి - జాబిల్లి - తమ్మటము - తమ్ములము - తల్లి - తుమ్మికి - తువ్వర - తెల్ల - దవ్వు - దివ్వియ - నవ్వు - నిద్దుర - నివ్వరి-నివ్వాలి - నువ్వు - నెట్టిక - నెమ్మలి - పవ్వళించు - పిన్న-పుల్లియ - పువ్వు - పెద్ద-పొట్టి-ప్రాకెన్న - ప్రెగ్గడ - బెగ్గడు - బొమ్మ - బొమ్మికము - బొమ్మిడికము బొమ్మిడీకము - మజ్జ - మత్తాబు - మల్లారము - ముక్కు - ముద్దియ - మెట్టిక - మొక్కరము - మొగ్గరము - మొల్లాము - రడ్డి-లొట్టిపిట్ట-వట్టి-వయ్యాళి - సన్నియ - సవ్వడి-సివ్వంగి-అట్టు - ఇట్టు - ఎట్టు - అప్పుడు-ఇప్పుడు - ఎప్పుడు-అన్ని - ఇన్ని - ఎన్ని - కొన్ని - మమ్ము - మిమ్ము - తమ్ము - అమ్మ - అక్క - అవ్వ - అయ్య-అప్ప - అచ్చోటు - ఇచ్చోటు-ఎచ్చోటు - అచ్చటు - ఇచ్చటు - ఎచ్చటు ఇత్యాదు లక్కటాదులు.

టీ. 'అక్కట' అను మొదలగుశబ్దములందుఁ గల జడ్డకు లోపము వికల్పముగ నగు నని సూత్రార్థము. ఏహల్లున కాహల్లుతోడి కూడికయే యిచటి జడ్డశబ్దమున కర్థ మనుటయు నొకహల్లునకు వేఱొకహల్లుతోడి కలయిక యిచటి జడ్డశబ్దమున కర్థము గాదనియుఁ గ్రింది యుదాహరణసమూహమునుబట్టి స్పష్టము. ఇది యాకృతిగణము. కాన నక్కటాదిగణమునందుఁ గల శబ్దములలోని సద్విత్వములలోఁ గ్రిందిదానికి లోప మీవిధి విధించునదను తెల్లము. 'అక్కట' అనుదానిలోని జడ్డకుఁ గకారమునకు లోపంబైన నకట యగును. ఇట్లే సర్వమూహ్యము. సులభము.

జడ్డక్కరంబుతోఁ బదాదిస్వరంబు గూడుచో జడ్డకు లోపంబు లేదు. ౯.

అత్తొత్తె - కన్నదరె - నన్నడిగె - పల్లొత్తె - విల్లందె.

టీ. జడ్డక్కరమజాదిపదముతోఁ గలియునపుడు జడ్డకు లోపము పూర్వసూత్రముచేఁ గలుగ దని సూత్రార్థము. ఇది నిత్యవిధానము. జడ్డక్కరము తుదిని గలశబ్దము తుదియ చ్చజాదిపదము నాద్యచ్చుతో సంధించునెడలఁ బూర్వవిధిచే నగు జడ్డ లోపము గలుగ దని ఫలితము. జడ్డక్కరంబుతోఁ బదాదిస్వరము గలియుచో ననుటంజేసి ద్విత్వ లోపముచే సిద్ధించిన 'యటు-కను' మొదలగు వానినిగాని వాని క్షప్తరూపము (16 చే) లగు 'కన్-నన్-కల్-విల్' మొదలగు వానినిగాని పదాదిస్వరముతోఁ గూర్పరా దనియు జడ్డలతోడివానినే పదాదిస్వరముతోఁ గూర్పవలె ననియు ధ్వనితమయ్యెడి. 'అట్టు+ఎత్తె' ఇట నెత్తె నను పదము నాద్యచ్చగు నెకారముతోడ 'ట్టు' అను జడ్డ కూడుచున్నది గానఁ బూర్వవిధిచే నిట జడ్డలోపముగాక 'యట్టెత్తె' ననియేగాని 'యటెత్తె' నునురూపము గాదని గ్రహించునది. ఇట్లే సర్వమూహ్యము. ద్విత్వరహితం బగు ద్వితీయోకారమునకు సంధి రా దని త్రిలింగలక్షణశేషకర్త చెప్పినసూత్రము దీనిచే నప్రసక్తమగుచున్న దనుటకు నన్నడిగె నను నుదాహరణమె ప్రమాణమండ్రు. ఈసూత్రము మూలముననే 'నిన్ను-తన్ను-మమ్ము-మిమ్ము-తమ్ము' మొదలగువానికిఁ బదాదిస్వరముతోఁ గలియునెడలఁ బూర్వ విధిచే జడ్డలోపము గా దనుటయుఁ దెల్లమెగాని ప్రత్యేతరసూత్రమున నద్విత్వములగు మిము తము నను మొదలగువానికిఁ బ్రవేశ మీసూత్ర మడ్డఁజాలమిని ద్రిలింగలక్షణ శేష కర్త కట్లు సూత్రించుట ప్రసక్తమయ్యె నని యెంచునది. (చూ. సంధి. 2 టీక).

హాదులయు నీలుగులోనగువాని తొలిహల్లునకు లోపంబు బహుళంబుగ నగు. ౧౦.

హాడపము - అడపము. హారిదళేము-అరిదళేము. హాలఁది - అలఁది. నీలుఁగు-ఈలుగు. నీలుగు-నెగయు. పొందు - పొనరు. పూను పొదవుల కాదిలోపం బొకండు వచియించె నది యవిచారమూలకంబు.

టీ. హాకార మాదియందుఁ గల పదములందుఁ దొలియున్న హాకారహల్మాత్రమున కును నీలుగు మొదలగుపదములం దున్న యాదిమహల్మాత్రమునకును లోపము బహుళ ముగ నగు నని సూత్రార్థము. హారిదళేమనుశబ్దమున హాకారహల్మాత్రము లోపింప నరిదళే మనియు, హాడప మను శబ్దమున హాకారము లోపించి దానియకారము శేషించుట నడప మనియుం నీలుగుశబ్దమున నకారము లోపించి యీకారము మిగులుటంజేసి యీలు గనియు రూపములగును. ఇట్లే. సర్వమూహ్యము. ఈలోపము గాకున్న హాడపమిత్యాదులు గలుగు నని యెఱుంగునది. ఇది సార్వత్రికము గామిని బహుళపదము ననుసరించి ప్రవృత్త్య

ప్రవృత్తుల గమనించికొనవలయును. సకర్మకాకర్మకభేదమునఁ బూనూనులును బోద
బోదవులును భిన్నములగుటను, ద్వైద్వంద్వములు సమానార్థకము లనుట కొసంగిన ప్రయో
గము లాయర్థమును సమర్థింప సమర్థములు గాకుండుటను, నప్పకవి చెప్పిన పూనుబోద
వుల యాదిమవర్ణముల లోపవిధానమును సూరి యాలోచింపక చెప్పినదిగ వివరించుట
జరిగె నని తోఁచెడి. శబ్దరత్నాకరమునఁ బోదవుధాతువు నిరూపితము గాలేదు. 'ఒదవు:-
వై. అ. క్రి.' అని యకర్మక తద్భవక్రియగ నుదాహృతము. దీన నిది యుద్భవశబ్ద
భవముగ విశ్వసించె ననుటయు సకర్మక మనుటయుఁ దెల్లము. దీనఁ బోదవను ధాతువు
ప్రయోగసిద్ధమై తోఁచినపుడు 'ఒదవు' అనునది దాని యాదిమవర్ణ లోపముచేఁ గలిగిన
దనుట గగనకుసుమమునుండి ఫలము గల్గెననుటట్టిదే యని సూరి తలంచె నని తోఁచెడి.
'పూను:—దే. అ. క్రి. కడఁగు-ఉద్యమించు' 'స. క్రి. వహించు, ధరించు' అని యర్థ
ములను వ్రాయు (ఈయర్థమునందు 2. హరించు 3. ధరించు) దీని కాదిహల్లు వికల్ప
ముగ లోపించును '(చూ-ఊను)' అని యప్పకవీయపద్యముల 'పూనె నెగనె' అను
మొదలగువాని నుదాహరించి యాదిమవర్ణలోపమును సామాన్యముగా విధించిన విధికిఁ
జిన్నయసూరిగారు వ్యవస్థ యేర్పఱుపక (ఈయర్థమున సకర్మకము. ఈయర్థమున సకర్మ
కము) (పూనుపోదవుల కాదిలోపం బొకానొకండు వక్కాణించె నది యవిచారమూల
కంబు' అని వ్రాయుటకుఁ గారణమేమో తెలిసినదికాదు.) అను శబ్దరత్నాకరము ననుస
రించి యాదిలోపంబునందిన సకర్మక మగు ననియు నందకున్న నుభయం బగుననియు
నుభయంబగుదానినుండి గల్గినది గాన నూనుధాతువు సకర్మకము గాఁ దగు ననియు నీతని
సిద్ధాంతమైనట్లు స్పష్టమయ్యెడి. సకర్మకాకర్మకపూనుధాతువునుండియే యూనను
నదియుఁ గలిగినచో నిదియు నుభయమే గాఁ దగియుండునుగాని యట్లుగాక యొక్క
సకర్మకతమాత్రమే గలిగియుండుటంజేసి యిది దానినుండి గలిగినదిగాక ప్రత్యేక
స్వతంత్రధాతువే యనఁదగు నని సూరి సంభావించె నని తోఁచెడి. తద్భవంబైన నర్థభేద
మేర్పడుటయుఁ దన్మూలమున సకర్మకాకర్మక విపరిణామ మగుటయుఁ దోఁచనగుంగాని
యాదిమవర్ణలోపమునంజేసి యేర్పడిన రూపమునం దిట్టిభేదము గోచరించుట పొసఁగ
మిని, నాదివర్ణలోపమునందు నీక్రింది యుదాహరణములం దెద్దానియందును నిట్టిభేదము
గోచరింపమిని, నీయొందు రెండిటియందు మాత్రమే యీభేదము గల్గు ననుట యుక్తి
దూర ప్రసంగ మనఁదగుటను, సూరి యూనొదవులను స్వతంత్రము లనియే తలంచుట
సరససాధార సయుక్తికప్రసంగంబనుటకు సందియము లే దని తోఁచెడి.

ఆరాటాదులం బ్రథమేతరదీర్ఘంబునకు హ్రస్వంబు విభాష నగు.౧౧.

ఆరాటము - అరటము. ఆరాటము - కయ్యాఱితి - కేళాకూళి - కొమారుఁడు - కొమారిత - గంబూరము - పెండారము - బంగారము- బేహారము - పీటతాటము - సంతోసము.

టీ. 'ఆరాటము' మొదలగుశబ్దములందలి తొలిదీర్ఘమునకంటె నితరములగు దీర్ఘములకు హ్రస్వము వికల్పముగ నగు నని సూత్రార్థము. 'ఆరాటము.' ఇందుఁ దొలి దీర్ఘంబగు నాకారమునకుఁగాక రెండవ దీర్ఘంబగు రేఫముమీఁది యాకారమునకు హ్రస్వం బైన నారట మనియు హ్రస్వము గానిపక్షమున నారాట మనియు రూపము లగును. ఇట్లే ప్రథమేతరదీర్ఘముల కంతట హ్రస్వ మూహ్యము. ప్రథమేతర దీర్ఘము లను హ్రస్వములు గాఁదగువానినే యిందుఁ జేర్పవలెననుట తెల్లము. ప్రథమదీర్ఘము నకు మాత్రమే హ్రస్వము గలుగువానిని దరువాతి సూత్రమునను బ్రథమేతర దీర్ఘము నకు మాత్రమే హ్రస్వము గలుగు వాని నిందును జేర్పవలె ననుట స్పష్టము.

ఓయారాదులం దొలిదీర్ఘంబునకు హ్రస్వంబు విభాష నగు. ౧౨.

ఓయారము-ఒయారము. ఓయారము-కేళాకూళి-కోలె-గూడారము - గోరువంకపక్షి - జోహారు - నీలుగు - వేఁడ - బేహారము దీర్ఘమధ్యంబు - మాఱు - మూలుగు - మోఱగు - పీటతాటము - వీడియము ఇత్యాదులు.

టీ. 'ఓయారము' మొదలగు శబ్దములందలి మొదటి దీర్ఘమునకు వికల్పముగ హ్రస్వ మగు నని సూత్రార్థము. ఓయార మనుదానియందలి తొలి యోకారమున కీవిధిచే హ్రస్వమగునెడల నొయార మనియు హ్రస్వముగాకున్న నోయార మనియు రూపములు గలుగును. ఇట్లే సర్వమూహ్యము. ఈగణమునందలి శబ్దములలోని తొలిదీర్ఘముల కంటె నితరములగు దీర్ఘములకుఁ బూర్వవిధిచే హ్రస్వము గలుగదనియుఁ బూర్వవిధి ప్రాప్తమగు ప్రథమేతర దీర్ఘముల కగుహ్రస్వమును వారించుటకే తొలిదీర్ఘమునకు హ్రస్వమును విధించు నీసూత్రమును సూత్రించుట యావశ్యక మయ్యె ననియు నెఱుంగఁదగును. బెహర మని హ్రస్వము గల్గినచో దీర్ఘమధ్యమె యగు నని వివరించుటం జేసి రెండవ దీర్ఘమునకు హాయగు దానియా కారమునకుఁ బూర్వవిధిచే హ్రస్వము గలుగదనుట నిర్వివాదము. వేఁడ హ్రస్వమైనచో దీర్ఘముమీఁది బిందువు ప్రథమ హ్రస్వము మీఁదిదగుట నిండు సున్నయై వెండ యగు ననుట స్పష్టము.

అడంగ్వాదుల డాకు ణకారంబు విభాష నగు. ౧౩.

అడఁగు - అణఁగు. అడఁగు - కడఁగు - చిల్లాడము - తడగము - న్రాఁడెము - పోఁడి - మిడుఁగు - వడఁకు - మిడుఁగులు ఇత్యాదు లడంగ్వాదులు.

టీ. 'అడఁగు' అను మొదలగుశబ్దములందలి డకారమునకు హల్మాత్రమునకు ణకారము హల్మాత్రము వికల్పముగ నాదేశమగు నని సూత్రార్థము. డకారమునకు ముందు బిందువుండిన ణకారాదేశము గల్గుడు సంధి 16 విధించేసి యది యంతరించు నని స్మరించికొనునది. 'అడఁగు' ఇందు డకారమునకు ణకారంబైన నణఁ గనియుఁ గాకున్న నడఁ గనియు రూపములగును. ఇట్లే తక్కిన వుదాహ్యములు. ఇందుఁ జేర్పఁబడిన పోఁడి యను దానికిఁ దక్కినవానికివలె స్వతంత్రప్రయోగ మగపడమిని బహువ్రీహిని సూరి మతమున నాదేశమగు పోఁడిశబ్దమే యిది యనియు దానికి ణత్వముంగూర్చి 'చిగురుఁ బోణి' మొదలగురూపముల సంపాదింపనే దీని నిందుఁజేర్చుట జరిగె ననియు విశ్వసింపఁ దగును. (చూ. సమా. 23 టీక.) ఇది సార్వత్రికము గామిఁ బ్రయోగములంబట్టి యుపయోగించికొనఁదగును. మఱియు శబ్దసహజడకారమునకే గాని యాదేశప్రాప్తమగు దాని కీవిధి గలుగ దని యెఱుంగునది.

దక్కులోనగువాని దాకు డకారంబు విభాష నగు. ౧౪.

దక్కు - డక్కు. దక్కు - దగ్గఱు - దాఁగు - దాఁకలి - దిగు- దిగ్గియ-దూయు-దెంపము-దెప్పరము - దెప్పు-దొంగ-దొప్ప ఇత్యాదులు.

టీ. 'దక్కు' అను మొదలగు శబ్దములందుఁగల దకారమునకు డకారము వికల్పముగ నాదేశమగు నని సూత్రార్థము దక్కు-ను నిందలి దకారము డకారమైన డక్కు-నియుఁ గాకున్న దక్కు-నియు రూపము లగు. శేషము స్పష్టము. ఉదాహరణములంబట్టియు దక్కు-నుసూత్రనిర్దేశము ననుసరించి శబ్దాదిదకారమునకే యీడకారాదేశ మగు ననుట తెల్లమగు. ఆదేశప్రాప్తమగుటను నడంగ్వాదు లని తొలిడకారమునకుఁ గా దని సూత్రకర్త సూచించుటను బూర్వవిధిచే నీడకారమునకు ణకారము గలుగదు. ఇదియు సార్వత్రికముగాక ప్రయోగానుసారముగ నగు నని యెఱుంగునది.

ఏతాములకు మువర్ణకంబు పరంబగునపుడు దీర్ఘంబు విభాష నగు.౧౫.

ఏతము - ఏతాము. ఏతము - కళ్లము - గాలము - గుడ్డము - గోణము-గోతము - జాజము-జుంజము-జోతము-తంగము - బొండ్లము - మండము - లాతము - వీణము ఇత్యాదులు.

టీ. 'ఏతము' అను మొదలగుశబ్దములందు మువర్ణకమునకు ముందటి హల్లు మీఁది యచ్చునకు దీర్ఘము వికల్పముగ నగు నని సూత్రార్థము. ఏత-ము శబ్దమునందు మువర్ణకము పరముగాఁ దవర్ణముమీఁది యకారము దీర్ఘ మీవిధిచేఁ గలుగ నేతా మనియుఁ గా కున్న నేత మనియు నగు. ఇట్లే తక్కిన వూహ్యములు.

పదాంతంబు లయి యసంయుక్తంబు లయిన నులురుల యుత్వంబు నకు లోపంబు బహుళంబుగ నగు. ౧౬.

ఇందు నుగుల కుత్వలోపంబు ప్రాయికంబుగ హల్పరకంబులకుఁ జూపఁబడెను. మ్రాన్పడె - మినువడె - మిన్వడె - వత్తురువారు-వత్తుర్వారు-కానుకొనిరియె-కార్కొనిరియె-రాములు - రాముల్-వనములు - వనముల్.

టీ. పదముల తుదల నుండునట్టియు హలంతరముతోఁ గూడనట్టియు 'ను-లు-రు' అనువాని యుత్వమునకు లోపము బహుళముగ నగు నని సూత్రార్థము. తఱచుగ 'నురు' అనువానియుత్వమునకు లోపము పదాంతరమునకు సంబంధించిన తొలిహల్లు పరమగునపుడే ప్రయోగదృష్ట మని యిందు నురులకను నీక్రిందివివరణమున కభిప్రాయము. ఇది బహుళప్రయోజనముగఁ దలఁపఁదగును. ప్రాయికముగ నని వివరించుటంజేసి యొకపు డవసానంబునందును గాఁదగు నని సూరి యభిప్రాయపడుట తెల్లము. 'మిన్ను+పడె':— పకారమునకు గసడదవాదేశము. 'మిన్ను+వడె.' 7 చే నవర్ణలోపము. 'మీను+వడె.' ఇట నువర్ణము పదాంతమున నున్నదగుట నుత్వలోపము వడెసనుదాని హల్లు పరముగాఁ బొంద మిన్వడె ననురూపమగును. ఉత్వలోపము గాకున్న మిన్నువడె మినువడె నని యగు ననుట స్పష్టము. 'రాముల్ - వనముల్' అను మొదలగునవి యవసానమున లువర్ణము నుత్వము లోపించుట కుదాహరణములు నురులకేగాని లువర్ణమునకు హల్లు పరమగునపు డను నియమము చేయమింజేసి యవసానంబునను లువర్ణము నుత్వము లోపించుట నిర్బాధ మనుట స్పష్టము. సూరి యిట్లు నురుల కుత్వలోపము ప్రాయికంబుగ హల్పరకంబులకే యగు నని వివరించుటంజేసియు నురుల కవసానమున స్పష్టముగ నుత్వలోపంబగుట చూపి ప్రాయిక ప్రయోజనమును విశదపఱుపకుండుటంజేసియు లువర్ణము నుత్వలోపము హలవసానంబులు పరములగునపుడును గావచ్చు నని సూచించియు హల్లు పరమగునపు డగుట కుదాహరింపకుండుటంజేసియుఁ ద్రిలింగలక్షణ శేషకర్త "హలవసానంబులు పరంబులగునపుడు లురువర్ణకముల యుత్వమునకు లోపంబు వైకల్పికంబుగ నగు" అని సూత్రించి హలవసానంబులు రెండును పరములగునపుడు ప్రత్యయంబులైన లురులయుత్వము లుప్త

మగు నని పూరించుట జరిగె నని సంభావించునది. వర్ణకము లనుటంజేసి ప్రథమాబహువచనంబును రేఫాదేశమునకైన దాని రువర్ణాకృతియు గ్రాహ్యము లనుట తెల్లము. వీనికి మాత్రమే హలవసానంబుల నుత్వలోపము ప్రౌఢవ్యాకర్తచే నంగీకృత మని యెఱుంగఁ దగును. ఈగతిని సర్వమూహ్యము.

ఆచ్ఛికంబులం బదమధ్యంబుల నలడరల యుత్వంబునకు లోపంబు బహుళంబుగ నగు. ౧౭.

కినుక - కిన్క. కానుక - కాన్క. చిలుక-చిల్క. కాలువ-కాల్వ. అడుగు - అడ్గు. కడుపు - కడ్పు. పెరుగు - పెర్గు. కూరుకు - కూర్కు.

టీ. అచ్చతెనుఁగుపదములందు నడుమనున్న 'నలడర' అను వర్ణముల యుత్వమునకు లోపము బహుళముగ నగు నని సూత్రార్థము. పదమునడును నున్న నలడరల యుత్వమున కనుటంజేసి యీవిధి యఖండపదవిషయం బనుట స్పష్టము. 'కినుక' ఇందు నడుమంగలనువర్ణము నుత్వమునకు లోపంబు గల్గినఁ గిన్క యనియుఁ గాకున్నఁ గినుక యనియు రూపము లగు. ఇట్లే తక్కిన వూహ్యములు. పదమధ్యముల నలడరల యుత్వమున కనుటంజేసి మూఁడు వర్ణములుగల యఖండపదములందలి నలడరలయుత్వ మీవిధికి విషయమగు నని యెఱుంగునది. 'నలడాదేరంతరుతశ్చ' అనునది మూలము.

లాఁతియచ్చునకు సహిత మొకానొకచో నుడినడుమ లోపంబు గానంబడియెడి ౧౮.

కలికి-కల్కి. ములికి-ముల్కి. బుడిపి-బుడ్పి. పొలఁతి-పొల్తి.

టీ. పూర్వసూత్రమునఁ జెప్పఁబడిన రీతిగాఁగాక యచ్చతెనుఁగు పదముల నడుమనున్న 'నలడర' అను వర్ణముల యుకారేతరమగు నచ్చునకుఁగూడ లోప మొకానొకచో నగు నని ప్రయోగములంబట్టి యంగీకరింపవలె నని సూత్రాభిప్రాయము. 'కలికి' ఇందు నడుమ నున్న లవర్ణము మీఁది యిత్వము లోపింపఁ గల్కి యనియుఁ గాకున్న గలికి యనియుం నగును. ఇట్లే పదముమధ్య నున్న యికారము లోపించుట కిడిన తక్కిన యుదాహరణము లూహ్యములు. బుడ్పి:—ఇది డకారముమీఁది యికారము లోపించుట కుదాహరణము పొల్తి:—ఇది పొలఁతి యను పదము నడుమంగల లకారము మీఁది యకారము లోపించుట కుదాహరణము. ఇట్లే వినికి మొదలగువానికి విన్కి యను మొదలగురూపము లగ్గుటను గోరికి కోర్కి యగుటను గమనించికొనునది. ఇది

సార్వత్రికము గామిఁ బ్రయోగానుసార మగు నని యెఱుంగునది. పొలఁతి పొల్తి గాఁ దకారము లకారముతోఁ గలియుటంజేసి తన కాశ్రయంబైన యచ్చు తలంగుట బిందు వంతరించె నని గ్రహించునది. 'అన్యేషాం చ ప్రయోగమహితానామ్' అనునది మూలము.

అబ్బురాదులం దుత్వంబునకు లోపంబు విభాష నగు. ౧౯.

అబ్బురము - అబ్రము. అబ్బురము - కప్పురము-అప్పుడు-ఇప్పుడు-ఎప్పుడు - చప్పుడు - నెత్తురు ఇత్యాదులు.

టీ. అబ్బురము మొదలగుపదములం దున్న యుత్వమునకు లోపము వికల్పముగ నగు నని సూత్రార్థము. ఇదియు నడుమ నున్న యక్షరముమీఁది యుత్వలోపమును విధించు నదేగాని పైరెండు విధులును (17-18) మూఁడు వర్ణములపదములకు సంబంధించినవే గాక నలడలయుత్వాదులనె లోపింపఁజేయుట కుద్భవించినవగుటంజేసి నలడ రేతరవర్ణ ములందలి యుత్వమును లోపింపఁ జేయఁజాలమి నీసూత్ర మారబ్ధమయ్యె నని యెఱుంగు నది. మఱియు నద్విత్వములకే పూర్వవిధానములచే నుత్వలోపంబగు. ఈవిధిచే సద్విత్వ ములకును నగు ననుట యబ్బురమప్పు డిత్యాద్యుదాహరణములంజేసి తెల్లము. అక్క టాదులలో నప్పుడిత్యాదులంజేర్చి యుండుటంజేసి జడ్డలోపంబైన పిదపనే యీయుత్వ లోపవిధానమున కవి విషయము లగు నని శంక గలుగనగుంగాని జడ్డలోపము వైకల్పిక ముగ నగునదగుటంజేసి జడ్డలోపము గల్గినపుడును గలుగనపుడును నుత్వసంభవమునం జేసి యప్పుడెప్పు డిప్పుడనునవి యీసూత్రమునకు విషయములే యగుననుట యుచిత మని తోఁచెడి. 'పొక్చతదాద్యర్థవాచకేషూతః' అని యప్పుడిత్యాదులు సద్విత్వము లగుటంజేసియే, వీనినడుమంగల యుత్వము సామాన్యసూత్రములచే లుప్తము గాఁజాల దని యెంచి యీసూత్రమును బ్రత్యేకముగ రచించె ననవలసి యుండును. గాన నీసూత్ర మునకు సద్విత్వములును నద్విత్వములునునగు నప్పు డిత్యాదులు విషయములే యని సంభావింపఁదగును. కాని యుత్వలోప మద్విత్వములకైన అకారాదులకు గురుత్వ మప్పు డిత్యాదిత్రయమునఁ గుదిరెడిఁ గావునను సద్విత్వముల కుత్వలోపమయినను గాకున్నను నకారాదులు గురువులే యగుంగావునను నీప్రకరణమున నచ్చులలోప విధానములు పూర్వాక్షరములకు గురుత్వముం గూర్చుటకే యేర్పడినవిగావునను సద్విత్వముల కుత్వ లోపము గలుగదనుటయే యుచిత మని తోఁచెడి. ఉచ్చారణమున నగు నచ్చులలోపము లీప్రకరణమున ముఖ్యముగ సూచితములయ్యె. ఎప్పుడిత్యాదులకు వలెనే నెత్తురిత్యాదు లందును నుత్వలోపము గలుగు ననఁదగుంగాని జడ్డకు లోపంబైన 'నెత్తురు అబురు' అను

రూపములు ప్రయుక్తములై యగపడమిని సద్విత్వంబులగు నిట్టివానియందలి యుత్వము నకె లోపంబగు నని యంగీకరింపక తీరదుగాన చెప్పుడిత్యాది సద్విత్వములకును లోపం బగు నని యంగీకరించుటయె యుచిత మని సూరి సద్విత్వములుగ నప్పుడిత్యాదుల నుదా హరించె నని తోఁచెడి. ఉత్వలోపంబైన పక్షమునను జడ్డ దొరకెడిఁగావునను, జడ్డలోప మపుడు గల్గినను, బూర్వమునకు గురుత్వము పోదు గావునను నుత్వలోపంబైన పిదపనే జడ్డలోప మీసందర్భమున నగు నని సూరి యెంచిన ట్లబ్రమిత్యాదులంబట్టి యూహింప నగును. 'అబ్బురము:—ఇందుత్వలోప మీవిధిచేఁ గాఁ బిదప 8 చే జడ్డకు లోపంబైన నబ్ర మనియు నుత్వలోపము గానున్న జడ్డకును లోపము గలుగక యబ్బుర మనియు రూపము లగును. ఇట్లే నెత్తురు మొదలగువానికి నెత్రు మున్నగురూపము లగు నని యెఱుంగునది. 'కప్పురము=కప్రము. అప్డు - ఇప్డు - ఎప్డు' అనురీతి నగుట యూహ్యము.

చుక్పరక రువర్ణంబునకు ముందటి దువర్ణంబు నుత్వంబునకు లోపంబు విభాష నగు నగుచోఁ దత్పూర్వంబు గురువు గాదు. ౨౦.

అదురుచు - అద్రుచు. ఎదురుచు - ఎద్రుచు. పదురుచు - పద్రుచు.

టీ. ప్రేరణప్రత్యయంబగు చుక్కు పరముగాఁగల రువర్ణమునకుఁ బూర్వమున నున్న 'దు' అను వర్ణము నుత్వమునకు లోపము వికల్పముగ నగు ననియు నుత్వలోపము చేత సంయుక్తమైనను నాసంయుక్తాక్షరమునకు (ద్రు)ఁ బూర్వమున నున్నవర్ణము గురువు గాఁజాల దనియు సూత్రార్థము. సంయుక్తాక్షరమునకు ముందటిది గురువగు నను ఛందోవిధాన మీసూత్రముచే సంయుక్తాక్షరముగ నేర్పడిన వర్ణమునకుఁ బూర్వమున నున్న యక్షరము విషయమున మాత్రము వర్తింపదని భావము. 'దురు' అను వర్ణము లంత మునఁ గ్రమముగఁ గల్గిన ధాతువులు ప్రేరణప్రత్యయమగు చుక్కును గూడియున్నపు డీసూత్రమునకు విషయము లయ్యెడి వనుట స్పష్టము. అదురుధాతువునకుఁ బ్రేరణమునఁ జుక్కుగా నదురుచని యగును. ఇట నీవిధిచే దువర్ణము నుత్వమునకు లోపంబుగా నద్రుచని రూప మగును. ఇట సంయుక్తాక్షరంబైన 'ద్రు' అనుదానిచే నకారము గురు త్వము నందమిని నకారమును నొక్కిపలుకరా దని గ్రహించునది. ఇట్లే యెదురుచను దానినుండి యెద్రుచనియుఁ బదురుచనుదానినుండి పద్రుచనియు రూపములు గలుగు ననియు ద్రువర్ణమునకు ముందటి యక్షరములు గురువులు గావనుటంజేసి యూఁది వానిని బలుకరా దనియు నెఱుంగునది. గురుత్వ మూఁదిపల్కుటకతన సిద్ధించున దగుటయు సంయుక్తము మూలమున సంయుక్తపూర్వవర్ణ మూఁదఁబడిన దగుటవలను నక్కాత మున గురుసంజ్ఞ ఛందశ్శాస్త్రజ్ఞులు చెప్పినది సార్థక మగుటయు సంభవించెడిఁ గాన గురుత్వ

సంపాదకంబగు నూఁదిపల్కుట నిటఁ ద్యజింపవలె ననుట స్పష్టము. ఛందఃకర్తలు వీనిని లఘుద్విత్వము లని వ్యవహరించిరి. 'రభసంబునఁ బృథివి యద్రువ రాఁదొడఁగిరి' అని ప్రయోగము. ఇట్టి ద్రువర్ణము ముందటి వర్ణములు గురువులు గాఁజాలమిని బ్రాసమున నిట్టి ద్రువర్ణము గల్గినచోఁ దక్కుంగల పాదముల ప్రాసస్థానములందును నిట్టి ద్రువర్ణములనే నిల్పవలె నని ప్రాసపూర్వాక్షరము తొలిపాదమున గురువైనఁ దక్కిన పాదములందును గురువే గావలె ననియు లఘువే గావలె ననియుఁ దాము చేసిన నియమమును రక్షించుకొనుటకై శాసించిరి. ఈగురుత్వాభావము 'పదేపి చ తథాత్వం స్యాత్' అను నాథర్వము ననుసరించి ప్రతిపాదితము.

జూఁదాదుల దాకు జకారంబు విభాష నగు. ౨౧.

జూఁదము - జూఁజము. అవ్వదు - జవాది - జాది - జాదు - విరవాది.

టీ. జూఁదము మొదలగు శబ్దములందున్న దకారమునకు జకారము వికల్పముగ నగు నని సూత్రార్థము. అచ్చ తెలుఁగుపదములలోఁ బ్రయోగానుసారముగ నీసూత్రమును వర్తింపఁజేయవలయును. ఇందు మొదటిదానికని గాని రెండవదానికనిగాని మూఁడవదానికనిగాని నియమము లేదనుట యుదాహరణములంబట్టి స్పష్టము. జూఁద మను ద్యూతశబ్దభవంబగుదానియందలి రెండవవర్ణంబైన దకారమునకు జకారముగా జూఁజమనురూప మగు ననియు జకారము గాకున్న జూఁద మనియు నగును. తెలుఁగువర్ణమునకైన జకారము గాన దీనిని మొదటిదానివలెనే దంత్యముగఁ బలుకవలెను. ఇట్లే యవ్వదను మొదలగువానినుండి యవ్వజను మొదలగురూపములు సిద్ధించుటను గమనించి కొనునది. అవ్వజన నెఱుపని యర్థము. ద్యూతజాతీశబ్దములనుండి జూఁదజాదీశబ్దములు గలిగినవగుట దకారమధ్యరూపము మొదటి దనియు జకారముగల్గినరూపము తరువాతఁ గల్గిన దనియు నిశ్చయింపఁదగును.

నిందమం దామ్రేడితంబు నాద్యక్షరములకు హ్రస్వ దీర్ఘంబులకు గిగీ లగు. ౨౨.

కుంభకర్ణుఁడు - గింభకర్ణుఁడు - రావణుఁడు - గీవణుఁడు.

టీ. నింద ప్రకాశితము చేయవలసినపుడు ద్విరుక్తమగు శబ్దము రెండవరూపము తొలియక్షరమునకు నది హ్రస్వమైన హ్రస్వమగు గివర్ణమును దీర్ఘమైన దీర్ఘమగు 'గీ' అనునదియు నిత్యముగ నాదేశము లగు నని సూత్రార్థము. ఆమ్రేడిత మన ద్విరుక్తము యొక్క పరరూపా మన్నది సంధిపరిచ్ఛేదమున నుక్తము. ద్విరుక్తము రెండవరూపము నాద్యక్షర మేయచ్చు గల్గియున్నను గిగీలే యగుఁగాని యాయచ్చు హ్రస్వంబైన 'గి' అను

నదియు దీర్ఘంబైన 'గీ' అనునదియు నగు నని యెఱుంగునది. కుంభకర్ణుఁడు - గింభకర్ణుఁడు:—ఇట నామ్రేడితము నాద్యక్షరమగు కువర్ణము హ్రస్వాచ్చు గలది గాన గివర్ణ మీవిధిచేఁ గా గింభకర్ణుఁ డని రూపమయ్యెను. రావణుఁడు - గీవణుఁడు:—ఇట ద్విరుక్తమున రెండవరూపంబగు రావణుఁడనుదాని యాద్యక్షరము దీర్ఘాచ్చుతోఁ గూడినది గాన గీకార మీవిధానముచే సిద్ధింప గీవణుఁ డను రూపమయ్యెను. ఇట్లే యంతట హ్రస్వ దీర్ఘాచ్చుల సంబంధమును జూచికొనుచు నామ్రేడితాద్యక్షరమునకుఁ గ్రమముగ గిగీల నాదేశించునది. హలాదిపదము లిందుదాహృతము లైనను నజాదిపదములందును నీ సూత్రము వర్తించు ననియు నిది సమసమేతరపదసాధారణవిధాన మనియు నెఱుంగునది.

పాదంబునం బ్రథమద్వితీయాక్షరములు వళిప్రాసంబులు నాఁబడు. ౨౩.

టీ. పద్యపాదమునందలి తొలి యక్షరమునకు వళి యనియు - ద్వితీయాక్షరమునకుఁ బ్రాస మనియుఁ బేర్లు. 'వళిరాద్యమనంతరాక్షరః ప్రాసః' అనునది మూలము. దీని ననుసరించి గల్గిన యీ సూత్రమునకు బ్రథమమును వళి యనియు ద్వితీయాక్షరమును బ్రాస మనియు ఛందఃకర్తలు వ్యవహరింతు రని యర్థము చేయుట యుచితము. దీనఁ బ్రథమ మను సామాన్యవ్యవహారముం జేసి పాదము తొలి నున్న యజ్ఝల్సమితికెల్ల వళి సంజ్ఞ సిద్ధించి వడియం దజ్ఝల్లులకు రెంటికిఁ బ్రాధాన్యమును శాసించు ఛందఃకర్తల విధానములును, ద్వితీయాక్షర మను సామాన్యవ్యవహారముం జేసి ప్రాసమున హల్లులకె ప్రాస సంజ్ఞ సిద్ధించి ప్రాసమున నచ్చులకప్రాధాన్యము శాసించు ఛందఃకర్తలవిధానములును సార్థకము లయ్యెడి. మూలము యతిప్రాసములతోఁ గూడిన గణబద్ధములగు పద్యములతో నొప్పు కావ్యములందలి భాషకే యీ నియమ మని యెఱింగింపఁ గావ్యలక్షణ పద్యగణ యతిప్రాసరూపములను సూచనామాత్రసారముగ నెఱింగించెను గానఁ దన్మార్గానుసారి యగు నీ సూరి వ్యాకృతియందుఁగల యీ సూత్రములకును నదియె ప్రయోజనము గాని వేఱొక ప్రయోజనము లే దని యెఱుంగునది. కాని వ్యాకరణ ప్రక్రియం జేసి కొన్నిటి కట్టి మైత్రి సంభవింపవలసి రాఁగ ముందుగ స్పష్టార్థము యతిప్రాసములరూపును దిఙ్మాత్ర మెఱింగించె ననుట యుచిత మని తోఁచెడి. యతికిఁ బర్యాయముగ లక్షణకర్తలు చెప్పిన విశ్రాంతీత్యాది పదజాలములోని సంస్కృత సమపదమ్ములెల్లను బదచ్ఛేదరూపమగు సంస్కృతయతినే బోధించునవగుటం జేసి వానిని విడిచి సూరి వడిరూపాంతరమగు వళిపదమును, దేశ్యమును, దెనుఁగునఁగల యక్షుంతితగతింబోవు పదమధ్యయతిని గూడ

బోధింప సమర్థమైనదానిని యతికి నిందుఁ బర్యాయముగ వాఁడుట యెంతయు సార్థకము.

యవలలు లఘ్వలఘువులు మైత్రింబొరయు రేఫంబులు పొరయవు. ౨౮.

టీ. సంజ్ఞ 18 చే యరలవలు నాల్గును లఘ్వలఘుభేదమున ద్వివిధము లగుననుట తెల్లము. అట్లు లఘ్వలఘుభేదమున ద్వివిధములైన యరలవలలో యవలలు మూఁడు మాత్ర మన్యోన్యము ననఁగా నలఘుయవలలతో లఘుయవలలు లఘుయవలలతో నలఘుయవలలును యతిప్రాసములందు మైత్రి నందు ననియు రేఫశకటరేఫములు మాత్ర మట్లు మైత్రి నంద వనియు సూత్రార్థము. మైత్రి యన నొకదాని కొకటి నిల్పఁబడుట యనుట తెల్లము. 'నాన్యేషాం వైధర్మ్యం లఘ్వలఘూనాం రయోస్తు నిత్యం స్యాత్' అను చింతామణి మూలము. దీని విస్తృతి సంజ్ఞ 16 లో నరయునది. 'అనయోస్సంగతిం యస్తు కరోతి కవితాకృతౌ, అస్యా అత్యంతదుష్టత్వాద్దుష్కవిస్స హి కథ్యతే' అను నథర్వణోక్తి ననుసరించియు నద్దాని నూఁతగఁ గొని మెలంగిన ఛందఃకర్తల సూక్తుల ననుసరించియు రేఫశకటరేఫముల మైత్రి నానాఁటికి లుప్త మయ్యె ననియు, నున్న వియు నిట్టి లక్షణముల వాసనగలపండిత ప్రవరులచే సవరింపఁబడి యదృశ్యము లయ్యె ననియు, నట్లయ్యును విజయవిలాసాదుల వీనిమైత్రి స్పష్టముగ గోచరించుచునే యున్న దనియుఁ బాఠకలోక మెఱుంగుదురుగాక. రేఫశకటరేఫముల విభాగము నిస్సంశయముగఁ దెలిసికొన నవకాశ మే గ్రంథమును నీయకుండుటను, నొక పదమే యుభయరేఫములతో నుండుట కోశాదులం జేసి స్పష్టపడుచుండుటను, దెనుఁగున శకటరేఫము రేఫము ధ్వని గలిగి రేఫము కల్గియుండఁగనే యధికముగఁ దోఁచుటను, మున్ను వ్రాసినరీతి నిది వివిధ ధ్వనులకు సంకేతమై తుద కిట్టిరూపమందుటను నొక శకటరేఫపదము ననుసరించి యతిప్రాసములంగల తక్కుంగలవెల్ల శకటరేఫయుతపదములే యని యిటీవల నిర్ణయము జరిగియుండుటను, కవిలోకమునకును బాఠకలోకమునకును నిప్పటిని రేఫశకటరేఫ నిషేధాంగీకారవిషయమున నొక నిర్ణయము గలుగకున్న దనుట సాహసోక్తి గాఁజాలదు. పైన వ్రాసినవిషయము ననుసరించి రేఫశకటరేఫములమైత్రి కొంతకాల మాదిని గవిప్రవరులచే ననంగీకృతమయ్యెఁ బిదప నది యసంగత మనుతలంపు గతానుగతికముగా గలిగి యంగీకృత మయ్యె ననియుఁ, బ్రాచీన గ్రంథములందును బేరందిన కవుల కావ్యములందును నివ్వానిమైత్రి గానఁబడకుండఁ దరువాతి లక్షణములవాసన ననుసరించి సంస్కర్త లొనర్చి రనియు, నాధునికకావ్యములందు నిరాఘాటముగఁ జూపట్టుట యేతన్మూలకమే

యనియుఁ బౌరకు లూహింతురు గాక. అథర్వణుఁడు శకటరేఫముల పదములలెక్కను సరిగ నిదమిత్థమని యొక నిర్ణయము ననుసరించి చూపలేకుండుటయు మతభేదప్రదర్శనముం జేసి యనిర్ణయమె తెలుపుటయుఁ దరువాతివారలును నిట్టియవస్థపాలే యగుటయుఁ బైవిషయమునకుఁ బ్రమాణములు (చూ. అథ. సంజ్ఞ 17-18-19-20-21) మఱియు నలఘురేఫము లఘురేఫ మగుట విషయమునను నొక నిర్ణయము లక్షణకర్తలకు లేమిని, నివ్వాని మైత్రి విషయమునను మతభేదములే తోఁచుటను, నీసందర్భ మంతశుద్ధము గాదనియే తోఁచెడి. ప్రాసము హల్ప్రధాన మగుట నవ్విషయమున లఘ్వలఘుభేద మగ్రాహ్యమందు రేమో? దంతతాలవ్యచజలకంటె నీరేఫముల కెక్కుడుభేదము లేదు గాన నట్లనుట యయుక్తము. యతిమైత్రి విషయమున ఛందశ్శకర్త లంగీకరించు సాధర్మ్యము కంటె దూరమగు పద్ధతి (వైలక్షణ్యము) రేఫములవిషయమున గోచరింపమిని రేఫములకు యతిమైత్రి లేదనుటయు నయుక్తప్రసంగమె. కాన నీవిధానము గతానుగతికముగా, లాక్షణికకవిలోకమునఁ గలిగినదియు నయుక్తిక మగునదియు ననుట దోషము గాఁజాలదు.

రేఫంబులు లఘ్వలఘువులుం దక్కుంగల విశేషంబులు నార్యవ్యవహారంబులఁ దెలియుట శ్రేయంబు. ౨౫.

టీ. లఘ్వలఘురేఫములును మిగిలిన విశేషములను బూజ్యులగు కవుల వ్యవహారమునుబట్టి యెఱుంగుటయే శ్రేయ మని సూత్రార్థము. 'ఆథర్వణము - అప్పకవీయము - అహోబలపండితీయము' అను మొదలగులక్షణములు రేఫశకటరేఫములవిభాగమును వానితోడిపదములును వానిమైత్రివిచారమును వానియన్యోన్యపరిణామమును విపులముగ నెఱిగించునవిగాన వానివలనఁ దద్ద్వయవిభాగము నెఱుంగనగుంగాన గ్రంథవిస్తరభీతి నిందు విడిచితి ననియు, నింకను జెప్పక విడిన రూపాదులకు సంబంధించినవిశేషములేవేని మిగిలిన వానిం గూడ నితరాథర్వణాప్పకవీయాహోబలపండితీయాదిలక్షణములనుబట్టియే తెలియవలె ననియు సూరియాశయ మైనట్టు దీన స్పష్టముగ గ్రహింపఁదగును. 'మంగళాదీని మంగళమధ్యాని మంగళాంతాని చ శాస్త్రాణి ప్రథంతే' అను భాష్యోక్తి ననుసరించి సూరి వ్యాకరణశాస్త్రంబగు నిందు గ్రంథాంతమున మంగళార్థకమగు శ్రేయశ్శబ్దమును గర్తృపాఠక మంగళకరంబగుదానిని బ్రయోగించుట సరసము. తక్కుంగల విశేషము లనుటం జేసి క్రొత్తంత లేనియట్లు తాను వ్యాకృతి రచింపలే దనియు నింకను దెలిసికొనవలసిన విశేషము లనేకములు గల వనియు సూరి యూహించుట తెల్లము. ఆర్యవ్యవహారములఁ దెలియుట శ్రేయం బనుటం జేసి గ్రామ్యవ్యవహార మాధారము

గాదనుటయు వ్యాకృతిసూత్రమునందలి యార్ష్యపదంబగుటఁ బూజ్యకవిప్రయోగము లద్దాని కాధారము లనుటయు స్పష్టములు. ఇట్లు సర్వము శుభము.

శ్లో. శ్రీస్తనాఞ్చితకస్తూరీపఙ్కసంకలితోరసే,
పఙ్కజాక్షాయ నాథాయ వేంకటేశాయ మఙ్గళమ్.

ఇది ప్రకీర్ణకపరిచ్ఛేదము.

టీక. 'శ్రీస్తనాంచితకస్తూరీ' అను మంగళశ్లోకమునందలి 'సంకలితోరసే' అను ప్రయోగము బహువ్రీహిని 'కప్' అను ప్రత్యయము వికల్పముగఁ గా నగు ననువృత్తిని జేయఁబడిన దని యెంచునది.

తే. పద్మపాలిండ్లకస్తురిపంకమునను, సంకలితమైనయెదగల్గు వేంకటేశు
నకు సరసిజాక్షునకు సర్వనాథునకును, మంగళము సర్వమంగళమాప్రదునకు.

ఇది ప్రకీర్ణకపరిచ్ఛేదము.

టీకాంతిమగద్యము.

ఇది శ్రీకౌండిన్యసగోత్ర, దూసిసదన్వయదుగ్ధాబ్ధికువలయమిత్ర, కాశ్యన్నపూర్ణాసూర్యప్రకాశసత్పుత్ర, మద్రవిశ్వకళాపరిషద్దత్తవిద్వద్బిరుదాంకిత, నందితిమ్మనపారిజాతాపహరణసురభివ్యాఖ్యోదయ సుందరీ రుక్మిణీకల్యాణజీవనప్రభాదికావ్యనాటక రచనాభిశోభిత, శ్రీపజ్జలాన్వయవారాశికళానిధి శ్రీచిన సీతారామస్వామిశాస్త్రిగురువరసంప్రాప్తాంధ్రలక్ష్యలక్షణజ్ఞానధౌరేయ సుజనవిద్వద్విధేయ శ్రీవిజయనగరమహారాజ సంస్కృతకళాశాలాంధ్రోపాధ్యాయ రామమూర్తిశాస్త్రినామధేయ ప్రణీతం బగు బాలవ్యాకరణసారస్యసర్వస్వపేటిక యను నామాంతరము గల గ్రాంథికాంధ్రకల్పక మను టీక సర్వము సంపూర్ణము.

శ్రీశ్రీశ్రీ మంగళం మహత్.

బాలవ్యాకరణము
సంపూర్ణము.

క. మును మదుపజ్ఞం బగుచుం
దనరినవ్యాకృతిని సూత్రతతి యొకకొంతం
దెనిఁగించి యిది ఘటించితి
ననయము బాలావబోధ మగుభంగిఁ దగన్.

క. తెనుఁగునకు శబ్దలక్షణ
మనయం బరయంగ వేడ్క నందినవారల్
తనరఁగ నీవ్యాకరణం
బున మూలంబయినకృతిని బోలఁ గనఁదగున్.

బాలవ్యాకరణము

సూత్రానుక్రమణిక

ఈ

ఉ

య

ర

చెన్నపురి: వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్‌వారి
'వావిళ్ల' ప్రెస్సున ముద్రితము.—1967. కాపీలు 3000.